நற்செய்திகளும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும்

பொருளடக்கம்

மத்தேயு நற்செய்தி	1
மாற்கு நற்செய்தி	42
லூக்கா நற்செய்தி	68
யோவான் நற்செய்தி	112
அப்போஸ்தலர் நடபடிகள்	145

மத்தேயு

அத்தியாயம் 1

1 ஆபிரகாமின் குமாரனாகிய தாவீதின்
குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்
தலைமுறையின் புத்தகம்.
2 ஆபிரகாம் ஈசாக்கைப் பெற்றான்; ஈசாக்கு
யாக்கோபைப் பெற்றான்; யாக்கோபு
யூதாசையும் அவனுடைய
சகோதரர்களையும் பெற்றான்;
3 யூதாஸ் தாமரைச் சேர்ந்த பாரேசையும்
ஜாராவையும் பெற்றான். மற்றும் ஃபாரெஸ்
எஸ்ரோமைப் பெற்றான்; எஸ்ரோம்
ஆராமைப் பெற்றான்;
4 ஆராம் அமினாதாபைப் பெற்றான்;
அமினாதாப் நாசனைப் பெற்றெடுத்தார்;
மற்றும் நாசன் சால்மனைப் பெற்றான்;
5 சல்மோன் ராகாபின் பூசைப் பெற்றான்;
மற்றும் பூஸ் ரூத்தின் ஓபேதைப் பெற்றான்;
ஓபேத் ஜெஸ்ஸியைப் பெற்றான்;
6 ஈசாய் தாவீது அரசனைப் பெற்றான்;
தாவீது ராஜா யூரியாவின் மனைவியாக
இருந்த அவளிடம் சாலொமோனைப்
பெற்றான்.
7 சாலொமோன் ரொபெயாமைப் பெற்றான்;
ரொபோவாம் அபியாவைப் பெற்றான்;
அபியா ஆசாவைப் பெற்றாள்;
8 ஆசா யோசபாத்தைப் பெற்றான்;
யோசபாத் யோராமைப் பெற்றான்;
ஜோராம் ஓசியாஸைப் பெற்றான்;
9 ஓசியாஸ் ஜோதாமைப் பெற்றான்;
யோதாம் ஆகாசைப் பெற்றான்; ஆகாஸ்
எசேக்கியாவைப் பெற்றான்;
10 எசேக்கியா மனாசேயைப் பெற்றான்;
மனாசே ஆமோனைப் பெற்றான்; மற்றும்
ஆமோன் ஜோசியஸைப் பெற்றான்;
11 அவர்கள் பாபிலோனுக்குக் கொண்டு
செல்லப்பட்ட சமயத்தில், ஜோசியாஸ்
ஜெகோனியாவையும் அவன்
சகோதரர்களையும் பெற்றான்.
12 அவர்கள் பாபிலோனுக்குக்
கொண்டுவரப்பட்டபின், எக்கோனியா
சலாத்தியேலைப் பெற்றான்; சலாத்தியேல்
சோரோபாபேலைப் பெற்றான்;
13 சொரொபாபேல் அபியூத்தைப் பெற்றான்;
அபியூத் எலியாக்கீமைப் பெற்றான்;
எலியாக்கிம் ஆசோரைப் பெற்றான்;
14 அசோர் சாதோக்கைப் பெற்றான்;
சாதோக்கு ஆக்கிமைப் பெற்றான்; அகிம்
எலியுடைப் பெற்றான்;
15 எலியுத் எலெயாசரைப் பெற்றான்;
எலெயாசர் மத்தானைப் பெற்றான்;
மாத்தான் யாக்கோபைப் பெற்றான்;
16 யாக்கோபு மரியாளின் கணவனாகிய
யோசேப்பைப் பெற்றான்; இவளிடம்
கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படும் இயேசு
பிறந்தார்.
17 ஆபிரகாம் முதல் தாவீது வரை எல்லாத்
தலைமுறைகளும் பதினான்கு
தலைமுறைகள். தாவீது முதல்
பாபிலோனுக்குக் கொண்டு செல்லப்படும்
வரை பதினான்கு தலைமுறைகள்.
பாபிலோனுக்கு கடத்தப்பட்டதிலிருந்து
கிறிஸ்து வரை பதினான்கு தலைமுறைகள்.
18 இப்போது இயேசு கிறிஸ்துவின் பிறப்பு
இந்த ஞானத்தில் இருந்தது: அவருடைய தாய்
மரியாள் யோசேப்புக்கு மனைவியாக
இருந்தபோது, அவர்கள் கூடிவருவதற்கு
முன்பு, அவள் பரிசுத்த ஆவியின்
குழந்தையுடன் காணப்பட்டாள்.
19 அவளுடைய கணவன் யோசேப்பு
நீதியுள்ளவனாயிருந்து, அவளைப் பகிரங்க
முன்மாதிரியாக்க மனமில்லாமல், அவளை
இரகசியமாக ஒதுக்கிவைக்க நினைத்தான்.
20 அவன் இவைகளைக் குறித்துச்
சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில், இதோ,
கர்த்தருடைய தூதன் அவனுக்குக் கனவில்
தோன்றி: தாவீதின் குமாரனாகிய யோசேப்பு,
உன் மனைவி மரியாளை உன்னிடத்தில்
சேர்த்துக்கொள்ள பயப்படாதே; பரிசுத்த
ஆவியின்.
21 அவள் ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், நீ
அவனுக்கு இயேசு என்று பேரிடுவாயாக;
அவர் தம் மக்களை அவர்களுடைய
பாவங்களிலிருந்து இரட்சிப்பார்.
22 கர்த்தர் தீர்க்கதரிசியின் மூலமாகச்
சொன்னது நிறைவேறும்பொருட்டு
இவைகளெல்லாம் செய்யப்பட்டன.
23 இதோ, ஒரு கன்னிப்பெண் கர்ப்பவதியாகி,
ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவனுக்கு
இம்மானுவேல் என்று பெயரிடுவார்கள்,
அதற்கு கடவுள் நம்முடனே என்று அர்த்தம்.
24 யோசேப்பு நித்திரையிலிருந்து
எழுப்பப்பட்டபோது, கர்த்தருடைய தூதன்
தனக்குக் கட்டளையிட்டபடியே செய்து, தன்
மனைவியை எடுத்துக்கொண்டான்.
25 அவள் தன் மூத்த மகனைப்
பெற்றெடுக்கும் வரை அவளை அறியாமல்,
அவனுக்கு இயேசு என்று பெயரிட்டான்.

அத்தியாயம் 2

1 ஏரோது ராஜாவின் காலத்தில்
யூதேயாவிலுள்ள பெத்லகேமில் இயேசு

பிறந்தபோது, இதோ, கிழக்கிலிருந்து
ஞானிகள் எருசலேமுக்கு வந்தார்கள்.
2 யூதர்களின் அரசனாகப் பிறந்தவர் எங்கே?
ஏனென்றால், நாங்கள் அவருடைய
நட்சத்திரத்தை கிழக்கில் பார்த்தோம்,
அவரை வணங்க வந்தோம்.
3 ஏரோது ராஜா இவைகளைக் கேட்டபோது,
அவனும் அவனோடேகூட எருசலேம்
எல்லாரும் கலங்கினார்கள்.
4 அவர் எல்லாப் பிரதான
ஆசாரியர்களையும் ஜனங்களின்
வேதபாரகர்களையும் ஒன்றுகூட்டி, கிறிஸ்து
எங்கே பிறக்க வேண்டும் என்று
அவர்களிடம் கேட்டார்.
5 அவர்கள் அவனை நோக்கி:
யூதேயாவிலுள்ள பெத்லகேமில்,
தீர்க்கதரிசியால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.
6 யூதா தேசத்திலுள்ள பெத்லகேமே,
யூதாவின் பிரபுக்களில் நீ சிறியவனல்ல;
உன்னிடத்திலிருந்து என் ஜனமாகிய
இஸ்ரவேலை ஆளும் ஒரு ஆளுநர் வருவார்.
7 ஏரோது ஞானிகளை இரகசியமாக
அழைத்து, நட்சத்திரம் எந்த நேரத்தில்
தோன்றியது என்று அவர்களிடம்
கவனமாகக் கேட்டான்.
8 அவர்களைப் பெத்லகேமுக்கு அனுப்பி,
"நீங்கள் போய், சிறு குழந்தையைத்
தேடுங்கள்; நீங்கள் அவரைக்
கண்டுபிடித்ததும், நானும் வந்து அவரைப்
பணிந்துகொள்ளும்படி எனக்குச்
சொல்லுங்கள்.
9 ராஜா சொன்னதைக் கேட்டதும் அவர்கள்
புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். இதோ, அவர்கள்
கிழக்கில் கண்ட நட்சத்திரம், சிறு குழந்தை
இருந்த இடத்தில் வந்து நிற்கும் வரை
அவர்களுக்கு முன்னே சென்றது.
10 அவர்கள் நட்சத்திரத்தைக் கண்டதும்,
மிகுந்த மகிழ்ச்சியில் மகிழ்ந்தார்கள்.
11 அவர்கள் வீட்டிற்குள் வந்தபோது, சிறு
குழந்தையைத் தன் தாய் மரியாளோடு
பார்த்து, விழுந்து வணங்கினார்கள்; பொன்,
தூபவர்க்கம், வெள்ளைப்போளம்.
12 ஏரோதிடத்திற்குத் திரும்பி வரக்கூடாது
என்று கடவுளால் கனவில் எச்சரிக்கப்பட்டு,
அவர்கள் வேறு வழியில் தங்கள் சொந்த
நாட்டிற்குப் புறப்பட்டனர்.
13 அவர்கள் போனபின்பு, இதோ,
கர்த்தருடைய தூதன் யோசேப்புக்கு கனவில்
தோன்றி: நீ எழுந்து, சிறு பிள்ளையையும்
அதின் தாயையும் கூட்டிக்கொண்டு
எகிப்துக்கு ஓடிப்போ, நான் உனக்குச் செய்தி
சொல்லும்வரை அங்கே இரு. ஏரோது சிறு
குழந்தையை அழிக்க அவனைத் தேடுவான்.
14 அவர் எழுந்ததும், குழந்தையையும் அதன்
தாயையும் இரவில் கூட்டிக்கொண்டு
எகிப்துக்குப் போனார்.
15 ஏரோது மரணமடையும்வரை அங்கே
இருந்தான்: எகிப்திலிருந்து என் மகனை
வரவழைத்தேன் என்று தீர்க்கதரிசி மூலம்
கர்த்தர் சொன்னது நிறைவேறும்.
16 ஏரோது தான் ஞானிகளால் கேலி
செய்யப்படுவதைக் கண்டு, மிகவும்
கோபமடைந்து, வெளியே அனுப்பப்பட்டு,
பெத்லகேமிலும் அதன் எல்லைகளிலும்
இருந்த இரண்டு வயது மற்றும் அதற்குக்
குறைவான வயதுடைய எல்லா
குழந்தைகளையும் கொன்றான். அவர்
ஞானிகளிடம் விடாமுயற்சியுடன் விசாரித்த
நேரம்.
17 அப்பொழுது ஜெரமி தீர்க்கதரிசி
சொன்னது நிறைவேறியது:
18 ராமாவில் ஒரு குரல் கேட்டது, புலம்பல்
மற்றும் அழுகை, மற்றும் பெரும் துக்கம்,
ராகேல் தன் குழந்தைகளுக்காக அழுகிறாள்,
ஆனால் அவர்கள் இல்லை, ஏனென்றால்
அவர்கள் ஆறுதல் அடையவில்லை.
19 ஏரோது மரித்தபின், இதோ, கர்த்தருடைய
தூதன் எகிப்தில் யோசேப்புக்கு கனவில்
தோன்றினான்.
20 நீ எழுந்து, சிறு பிள்ளையையும் அதின்
தாயையும் கூட்டிக்கொண்டு, இஸ்ரவேல்
தேசத்துக்குப் போ;
21 அவன் எழுந்து, குழந்தையையும் அதன்
தாயையும் கூட்டிக்கொண்டு, இஸ்ரவேல்
தேசத்துக்கு வந்தான்.
22 யூதேயாவில் அர்கெலாயு தன்
தகப்பனாகிய ஏரோதின் அறையில்
அரசாண்டான் என்று கேள்விப்பட்டபோது,
அங்கே போகப் பயந்தான்; ஆனாலும்,
கனவில் தேவனால் எச்சரிக்கப்பட்டபோதும்,
கலிலேயாவின் பகுதிகளுக்குத்
திரும்பினான்.
23 அவன் நாசரேத் என்னும் பட்டணத்தில்
வந்து குடியிருந்தான்; அவன் நசரேயன்
என்று அழைக்கப்படுவான் என்று
தீர்க்கதரிசிகள் சொன்னது நிறைவேறும்.

அத்தியாயம் 3

1 அந்நாட்களில் யோவான் ஸ்நானகன் வந்து,
யூதேயா வனாந்தரத்தில் பிரசங்கித்து,
2 மனந்திரும்புங்கள்: பரலோகராஜ்யம்
சமீபித்திருக்கிறது.
3 கர்த்தருக்கு வழியை
ஆயத்தம்பண்ணுங்கள், அவருடைய
பாதைகளைச் செவ்வைப்படுத்துங்கள்

என்று வனாந்தரத்தில் கூப்பிடுகிறவனின்
சத்தம் ஏசாயா தீர்க்கதரிசியால்
சொல்லப்பட்டவர்.
4 அந்த யோவான் ஒட்டக முடியால் ஆன
வஸ்திரத்தையும், இடுப்பில் தோல்
கச்சையையும் வைத்திருந்தான்.
அவனுடைய இறைச்சி வெட்டுக்கிளியும்
காட்டுத் தேனும்.
5 பின்பு எருசலேமும், யூதேயா முழுவதிலும்,
யோர்தானைச் சுற்றியிருந்த எல்லாப் பகுதி
மக்களும் அவனிடம் சென்றனர்.
6 யோர்தானில் அவரால் ஞானஸ்நானம்
பெற்று, தங்கள் பாவங்களை
அறிக்கையிட்டனர்.
7 ஆனால், பரிசேயர்களிலும்
சதுசேயர்களிலும் அநேகரை அவர்
ஞானஸ்நானம் பெற வருவதைக்
கண்டபோது, அவர் அவர்களை நோக்கி:
விரியன்பாம்புகளின் தலைமுறையே,
வரப்போகும் கோபத்திற்குத் தப்பி ஓடும்படி
உங்களை எச்சரித்தது யார்?
8 மனந்திரும்புதலுக்கான கனிகளைக்
கொடுங்கள்.
9 ஆபிரகாம் எங்கள் தகப்பனிடத்தில்
இருக்கிறார் என்று உங்களுக்குள்ளே
சொல்ல நினைக்காதீர்கள்; ஏனென்றால்,
இந்தக் கற்களால் ஆபிரகாமுக்குப்
பிள்ளைகளை வளர்க்க தேவன்
வல்லவராயிருக்கிறார் என்று உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
10 இப்போதும் மரங்களின் வேரில் கோடாரி
போடப்பட்டிருக்கிறது.
11 மனந்திரும்புவதற்கு நான் உங்களுக்குத்
தண்ணீரால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறேன்,
ஆனால் எனக்குப் பின் வருபவர் என்னை
விட வலிமையானவர், அவருடைய
காலணிகளைத் தாங்க நான் தகுதியற்றவன்:
அவர் உங்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியினாலும்
நெருப்பினாலும் ஞானஸ்நானம்
கொடுப்பார்.
12 எவனுடைய விசிறி அவன் கையில்
இருக்கிறதோ, அவன் தன் தரையைச்
சுத்திகரித்து, தன் கோதுமையைக்
களஞ்சியத்தில் சேர்ப்பான்; ஆனால்
அணையாத நெருப்பினால் பதரை
எரித்துவிடுவார்.
13 பின்பு இயேசு யோவானிடம்
ஞானஸ்நானம் பெற கலிலேயாவிலிருந்து
யோர்தானுக்கு வந்தார்.
14 யோவான் அவனைத் தடுத்து: நான்
உன்னால் ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும், நீ
என்னிடம் வருகிறாயா?
15 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இப்பொழுது பொறுமையாக இரு; பின்னர்
அவர் அவரை துன்புறுத்தினார்.
16 இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றவுடனே
தண்ணீரிலிருந்து ஏறினார்; இதோ, வானம்
அவருக்குத் திறக்கப்பட்டது, தேவனுடைய
ஆவி புறாவைப்போல இறங்கி, தம்மேல்
ஒளிவீசுவதைக் கண்டார்.
17 இதோ, வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம்:
இவரே என் அன்பார்ந்த குமாரன், இவரில்
நான் பிரியமாயிருக்கிறேன்.

அத்தியாயம் 4

1 பின்பு இயேசு பிசாசினால்
சோதிக்கப்படுவதற்காக ஆவியானவரால்
வனாந்தரத்திற்குக் கொண்டு
செல்லப்பட்டார்.
2 அவர் நாற்பது பகலும் நாற்பது இரவும்
உண்ணாவிரதம் இருந்தபின், அவர் பசியாக
இருந்தார்.
3 சோதனையாளர் அவரிடம் வந்தபோது,
அவர்: நீர் கடவுளின் குமாரனானால், இந்தக்
கற்களை அப்பமாக்கக் கட்டளையிடும்
என்றார்.
மனுஷன் அப்பத்தினால் மாத்திரமல்ல,
தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற
ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான்
என்று எழுதியிருக்கிறதே என்றார் .
5 பின்பு பிசாசு அவனைப் பரிசுத்த
நகரத்துக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்,
ஆலயத்தின் உச்சியில் அவனை
நிறுத்தினான்.
6 அவனை நோக்கி: நீ தேவனுடைய
குமாரனாயிருந்தால், உன்னைத்
தாழ்த்திக்கொள்; ஏனென்றால், அவர்
தம்முடைய தூதர்களுக்கு உன்னைக்
கட்டளையிடுவார் என்று எழுதியிருக்கிறதே;
ஒரு கல்லுக்கு எதிராக.
7 இயேசு அவனை நோக்கி: உன் தேவனாகிய
கர்த்தரைச் சோதிக்காதே என்று மறுபடியும்
எழுதியிருக்கிறதே என்றார்.
8 மீண்டும், பிசாசு அவனை மிகவும்
உயரமான மலையின் மேல் கொண்டுபோய்,
உலகத்தின் எல்லா ராஜ்யங்களையும்,
அவைகளின் மகிமையையும் அவனுக்குக்
காட்டுகிறான்.
9 அவனை நோக்கி: நீ விழுந்து என்னைப்
பணிந்தால் இவைகளையெல்லாம்
உனக்குத் தருவேன் என்றான்.
10 அப்பொழுது இயேசு அவனை நோக்கி:
சாத்தானே, நீ புறப்பட்டுப்போ;

11 அப்பொழுது பிசாசு அவனை விட்டுப்
போனான், இதோ, தேவதூதர்கள் வந்து
அவருக்குப் பணிவிடை செய்தார்கள்.
12 யோவான் சிறையில் தள்ளப்பட்டதை
இயேசு கேள்விப்பட்டபோது,
கலிலேயாவுக்குப் போனார்.
13 அவர் நாசரேத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு,
சபுலோன் மற்றும் நெப்தலிமின்
எல்லைகளில் உள்ள கடல் கரையோரத்தில்
உள்ள கப்பர்நகூமில் வந்து தங்கினார்.
14 ஏசாயா தீர்க்கதரிசி சொன்னது
நிறைவேறும்படிக்கு,
15 ஜாபுலோன் தேசம், நெப்தலிம் தேசம்,
கடல் வழியிலுள்ள யோர்தானுக்கு அப்பால்,
புறஜாதிகளின் கலிலேயா;
16 இருளில் அமர்ந்திருந்த மக்கள் பெரிய
ஒளியைக் கண்டனர்; மேலும் மரணத்தின்
பிரதேசத்திலும் நிழலிலும் அமர்ந்திருந்த
அவர்களுக்கு ஒளி துளிர்க்கப்பட்டது.
17 அதுமுதல் இயேசு: மனந்திரும்புங்கள்,
பரலோகராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது என்று
பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினார்.
18 இயேசு கலிலேயாக் கடலோரமாய்
நடந்துகொண்டிருக்கையில், இரண்டு
சகோதரர்களாகிய பேதுரு என்று
அழைக்கப்பட்ட சீமோனும், அவன்
சகோதரன் அந்திரேயாவும் கடலில் வலை
வீசுவதைக் கண்டார்.
19 அவர் அவர்களை நோக்கி: என்னைப்
பின்பற்றுங்கள், நான் உங்களை மனுஷரைப்
பிடிப்பவர்களாக ஆக்குவேன் என்றார்.
20 உடனே அவர்கள் வலைகளை விட்டு
அவரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள்.
21 அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் செல்லும்போது,
மற்ற இரண்டு சகோதரர்களான
செபதேயுவின் மகன் யாக்கோபும்,
அவனுடைய சகோதரன் யோவானும்,
தங்கள் தகப்பனாகிய செபதேயுவுடன்
கப்பலில் தங்கள் வலைகளைச்
சரிசெய்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டார்.
அவர் அவர்களை அழைத்தார்.
22 அவர்கள் உடனே கப்பலையும் தங்கள்
தந்தையையும் விட்டுவிட்டு, அவருக்குப்
பின்சென்றார்கள்.
23 இயேசு கலிலேயா முழுவதும் சுற்றிச்
சென்று, அவர்களுடைய ஜெப ஆலயங்களில்
உபதேசித்து, ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப்
பிரசங்கித்து, ஜனங்களுக்கிடையில் இருந்த
எல்லாவித வியாதிகளையும் எல்லாவித
வியாதிகளையும் குணப்படுத்தினார்.
24 அவனுடைய புகழ் சிரியா முழுவதிலும்
பரவி, பலவிதமான நோய்களாலும்
வேதனைகளாலும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த
நோயாளிகளையும், பிசாசு
பிடித்தவர்களையும்,
பித்துப்பிடித்தவர்களையும், பக்கவாதத்தால்
பாதிக்கப்பட்டவர்களையும் அவரிடத்தில்
கொண்டுவந்தார்கள். அவர் அவர்களைக்
குணப்படுத்தினார்.
25 கலிலேயாவிலிருந்தும்,
தெக்கப்போலியிலிருந்தும்,
எருசலேமிலிருந்தும், யூதேயாவிலிருந்தும்,
யோர்தானுக்கு அக்கரையிலிருந்தும்
திரளான ஜனங்கள் அவரைப்
பின்தொடர்ந்தார்கள்.

அத்தியாயம் 5

1 அவர் ஜனங்களைக் கண்டு,
மலையின்மேல் ஏறினார்; அவர்
உட்கார்ந்ததும், அவருடைய சீஷர்கள்
அவரிடத்தில் வந்தார்கள்.
2 அவர் தம் வாயைத் திறந்து, அவர்களுக்குக்
கற்பித்து:
3 ஆவியில் ஏழைகள் பாக்கியவான்கள்:
பரலோகராஜ்யம் அவர்களுடையது.
4 துக்கப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்:
அவர்கள் ஆறுதலடைவார்கள்.
5 சாந்தகுணமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்:
அவர்கள் பூமியைச்
சுதந்தரித்துக்கொள்வார்கள்.
6 நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்கள்
பாக்கியவான்கள்; அவர்கள்
திருப்தியடைவார்கள்.
7 இரக்கமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்:
அவர்கள் இரக்கம் பெறுவார்கள்.
8 இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள்
பாக்கியவான்கள்: அவர்கள் தேவனைக்
காண்பார்கள்.
9 சமாதானம் பண்ணுகிறவர்கள்
பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் தேவனுடைய
பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்படுவார்கள்.
10 நீதியினிமித்தம் துன்பப்படுகிறவர்கள்
பாக்கியவான்கள்: பரலோகராஜ்யம்
அவர்களுடையது.
11 என்னிமித்தம் மனிதர்கள் உங்களை
நிந்தித்து, துன்புறுத்தி, உங்களுக்கு
விரோதமாக எல்லாவிதமான
தீமைகளையும் பொய்யாகச்
சொல்லும்போது நீங்கள் பாக்கியவான்கள்.
12 களிகூருங்கள், மிகவும் களிகூருங்கள்:
பரலோகத்தில் உங்கள் பலன் பெரிது;
13 நீங்கள் பூமிக்கு உப்பாக இருக்கிறீர்கள்;
துரத்தப்பட்டு, மனிதர்களின் காலடியில்
மிதிக்கப்படுவதைத் தவிர வேறெதற்கும்
நல்லது இல்லை.

14 நீங்கள் உலகத்தின் ஒளி. மலையின் மேல்
அமைந்த நகரத்தை மறைக்க முடியாது.
15 மனிதர்கள் மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றி,
அதை ஒரு மரத்தின் கீழ் வைப்பதில்லை,
ஆனால் ஒரு குத்துவிளக்கின் மீது
வைப்பார்கள். அது வீட்டில் உள்ள
அனைவருக்கும் வெளிச்சம் தருகிறது.
16 மனிதர்கள் உங்கள் நற்கிரியைகளைக்
கண்டு, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள்
பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி, உங்கள்
வெளிச்சம் அவர்கள் முன்பாகப்
பிரகாசிக்கட்டும்.
17 நான் நியாயப்பிரமாணத்தையோ
தீர்க்கதரிசிகளையோ அழிக்க வந்தேன்
என்று எண்ணாதே: நான் அழிக்க
வரவில்லை, நிறைவேற்ற வந்தேன்.
18 வானமும் பூமியும் அழியும்வரை,
அனைத்தும் நிறைவேறுமளவும்,
சட்டத்திலிருந்து ஒரு குறியும் ஒரு சின்னமும்
நீங்காது என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
19 ஆதலால், இந்தக் கட்டளைகளில் ஒன்றை
மீறி, மனிதர்களுக்குப் போதிப்பவன்
பரலோகராஜ்யத்தில் சிறியவன் என்று
அழைக்கப்படுவான்;
20 உங்கள் நீதி வேதபாரகர் மற்றும்
பரிசேயர்களின் நீதியைவிட
அதிகமாயிருந்தால், நீங்கள்
பரலோகராஜ்யத்தில்
பிரவேசிக்கமாட்டீர்கள் என்று உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
21 கொலை செய்யாதே என்று
முற்காலத்தவர் கூறியதைக்
கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். கொலை
செய்பவர் தீர்ப்புக்கு ஆபத்தில் இருப்பார்.
22 ஆனால், நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்: தன் சகோதரனிடம்
காரணமின்றிக் கோபப்படுகிறவன்
நியாயத்தீர்ப்புக்கு ஆளாக நேரிடும்; தன்
சகோதரனை நோக்கி: ராக்கா என்று
சொல்பவன் ஆலோசனைச் சங்கத்திற்கு
ஆபத்தில் இருப்பான்; , நரக நெருப்பின்
ஆபத்தில் இருக்க வேண்டும்.
23 ஆதலால், பலிபீடத்தில் உன்
காணிக்கையைக் கொண்டுவந்து, உன்
சகோதரனுக்கு உனக்கு விரோதமாக ஒரு
காரியம் இருக்கிறது என்று அங்கே
நினைத்தால்;
24 அங்கே பலிபீடத்திற்கு முன்பாக உன்
காணிக்கையை வைத்துவிட்டு, உன்
வழிக்குப் போ; முதலில் உன் சகோதரனுடன்
சமரசம் செய்து, பிறகு வந்து உன் பரிசை
வழங்கு.
25 உன் எதிராளியின் வழியில் நீ
இருக்கையில் அவனுடன் சீக்கிரம் உடன்படு.
எந்த நேரத்திலும் எதிரி உன்னை
நீதிபதியிடம் ஒப்படைப்பார், நீதிபதி
உன்னை அதிகாரியிடம் ஒப்படைத்து,
நீங்கள் சிறையில் தள்ளப்படுவீர்கள்.
26உண்மையாகவே நான் உனக்குச்
சொல்கிறேன், நீ அதிகப் பணத்தைச்
செலுத்தும் வரை, அங்கிருந்து வெளியே
வரமாட்டாய்.
27 விபச்சாரம் செய்யாதே என்று
முற்காலத்தவர் கூறியதைக்
கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.
28 ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
ஒரு பெண்ணை இச்சையுடன் பார்க்கிற
எவனும் தன் இதயத்தில் அவளோடு
விபச்சாரம் செய்தான்.
29 உன் வலது கண் உனக்கு இடறல்
உண்டாக்கினால், அதைப் பிடுங்கி எறிந்து
விடு;
30 உன் வலது கை உனக்கு இடறல்
உண்டாக்கினால், அதை வெட்டி எறிந்துவிடு;
உன் உடல் முழுவதும் நரகத்தில்
தள்ளப்படுவதல்ல, உன் அவயவங்களில்
ஒன்று கெட்டுப்போவதே உனக்கு லாபம்.
31 தன் மனைவியைத் தள்ளிவிடுகிறவன்
அவளுக்கு விவாகரத்து கடிதத்தைக்
கொடுக்கட்டும் என்று
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
32 ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
விபச்சாரத்தின் காரணத்திற்காகத் தன்
மனைவியைத் தள்ளிவிடுகிறவன் அவளை
விபச்சாரத்தில் ஈடுபடச் செய்கிறான்;
33 மீண்டும், பழங்காலத்தவர்களால்
சொல்லப்பட்டதைக்
கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்: நீ சத்தியம்
செய்யாமல், கர்த்தருக்கு உன்
சத்தியங்களை நிறைவேற்றுவாயாக.
34 ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
சத்தியம் செய்யவே வேண்டாம்;
சொர்க்கத்தால் அல்ல; ஏனெனில் அது
கடவுளின் சிங்காசனம்.
35 பூமியினால் அல்ல; அது அவருடைய
பாதபடி: எருசலேமினால் அல்ல;
ஏனென்றால் அது பெரிய அரசனின் நகரம்.
36 உன் தலையின் மீதும் சத்தியம்
செய்யாதே, ஏனென்றால் உன்னால் ஒரு
முடியை வெள்ளையாக்கவோ
கருப்பாக்கவோ முடியாது.
37 உங்கள் பேச்சு ஆம், ஆம் என்று
இருக்கட்டும். இல்லை, இல்லை: ஏனெனில்
இவைகளைவிட மேலானவை தீமையே
வரும்.

38 கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல் என்று
சொல்லப்பட்டதைக்
கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.
39 ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
நீங்கள் பொல்லாததை எதிர்த்து
நிற்காதீர்கள்;
40 ஒருவன் உன் மேல் வழக்குத் தொடுத்து,
உன்னுடைய மேலங்கியைப் பறித்துக்
கொள்ள விரும்பினால், அவனும் உன்
மேலங்கியை எடுத்துக் கொள்ளட்டும்.
41 எவனும் உன்னை ஒரு மைல் தூரம் போக
வற்புறுத்தினானோ, அவனுடன் இருமுறை
போ.
42 உன்னிடம் கேட்கிறவனுக்குக் கொடு;
43 உன் அயலானை நேசி, உன் பகைவனைப்
பகைப்பாயாக என்று சொல்லப்பட்டதைக்
கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.
44 ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
உங்கள் எதிரிகளை நேசி, உங்களைச்
சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள்,
உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை
செய்யுங்கள்;
45 நீங்கள் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள்
பிதாவுக்குப் பிள்ளைகளாயிருப்பதற்காக,
அவர் தம்முடைய சூரியனைத்
தீயவர்கள்மேலும் நல்லவர்கள்மேலும்
உதிக்கப்பண்ணுகிறார்;
46 உங்களை நேசிப்பவர்களை நீங்கள்
நேசித்தால், உங்களுக்கு என்ன பலன்? வரி
கட்டுபவர்கள் கூட அப்படி இல்லையா?
47 நீங்கள் உங்கள் சகோதரர்களுக்கு மட்டும்
வணக்கம் செலுத்தினால், மற்றவர்களை
விட நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? வரி
வசூலிப்பவர்கள் கூட அப்படி இல்லையா?
48 பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா
பரிபூரணராக இருப்பதுபோல நீங்களும்
பரிபூரணராக இருங்கள்.

அத்தியாயம் 6

1 மனிதர்கள் காணும்படி அவர்களுக்கு
முன்பாக உங்கள் பிச்சைகளைச்
செய்யாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்;
2 ஆதலால், நீ தர்மம் செய்யும்போது,
மனுஷருடைய மகிமையைப் பெறும்படி,
மாயக்காரர்கள் ஜெப ஆலயங்களிலும்
தெருக்களிலும் செய்வதுபோல, உனக்கு
முன்பாக எக்காளம் ஊதவேண்டாம்.
மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன், அவர்கள் தங்கள்
வெகுமதியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.
3 ஆனால் நீ தர்மம் செய்யும்போது, உன்
வலது கை செய்வதை உன் இடது கை
அறியாதிருக்கட்டும்.
4 உங்கள் பிச்சை இரகசியமாக
இருக்கும்படிக்கு: அந்தரங்கத்தில் பார்க்கிற
உங்கள் பிதா வெளிப்படையாக
உங்களுக்குப் பலனளிப்பார்.
5 நீ ஜெபம்பண்ணும்போது,
மாயக்காரரைப்போல் இருக்காதே; அவர்கள்
மனுஷருக்குக் காண்பிக்கப்படும்படி ஜெப
ஆலயங்களிலும் வீதிகளின் மூலைகளிலும்
நின்று ஜெபம்பண்ண விரும்புகிறார்கள்.
மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன், அவர்கள் தங்கள்
வெகுமதியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.
6 நீயோ ஜெபம்பண்ணும்போது, உன்
அறைக்குள் பிரவேசித்து, உன் கதவைப்
பூட்டிக்கொண்டு, அந்தரங்கத்திலிருக்கிற
உன் பிதாவை நோக்கி ஜெபம்பண்ணு;
அந்தரங்கத்தில் பார்க்கிற உன் பிதா
வெளிப்படையாக உனக்குப் பலனளிப்பார்.
7 நீங்கள் ஜெபிக்கும்போது, புறஜாதிகள்
செய்வதுபோல வீண் வார்த்தைகளைச்
சொல்லாதீர்கள்;
8 ஆதலால் நீங்கள் அவர்களைப் போல்
ஆகாதீர்கள்; ஏனெனில், உங்கள்
தந்தையிடம் நீங்கள் கேட்பதற்கு முன்னரே,
உங்களுக்குத் தேவையானவை
இன்னதென்று உங்கள் தந்தை
அறிந்திருக்கிறார்.
9 ஆகையால் நீங்கள் இவ்வாறு ஜெபியுங்கள்:
பரலோகத்திலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே,
உமது நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக.
10 உமது ராஜ்யம் வருக. உம்முடைய சித்தம்
பரலோகத்தில் செய்யப்படுவதுபோல்
பூமியிலும் செய்யப்படுவதாக.
11 எங்களுடைய அன்றாட உணவை இன்று
எங்களுக்குக் கொடுங்கள்.
12 எங்கள் கடனாளிகளை நாங்கள்
மன்னிப்பது போல எங்கள் கடன்களையும்
எங்களுக்கு மன்னியும்.
13 எங்களைச் சோதனைக்குட்படுத்தாமல்,
தீமையிலிருந்து எங்களை விடுவித்தருளும்:
ராஜ்யமும் வல்லமையும் மகிமையும்
என்றென்றும் உம்முடையது ஆமென்.
14 நீங்கள் மனிதர்களின் குற்றங்களை
மன்னித்தால், உங்கள் பரலோகத் தந்தையும்
உங்களை மன்னிப்பார்.
15 நீங்கள் மனிதர்களுடைய குற்றங்களை
மன்னிக்காவிடில், உங்கள் தந்தையும்
உங்கள் குற்றங்களை மன்னிக்கமாட்டார்.
16 மேலும் நீங்கள் நோன்பு நோற்கும்போது,
மாயக்காரரைப் போல் சோகமான முகமாக

இருக்காதீர்கள்; மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், அவர்கள்
தங்கள் வெகுமதியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.
17 ஆனால் நீ நோன்பு நோற்கும்போது, உன்
தலையில் எண்ணெய் பூசி, உன் முகத்தைக்
கழுவு;
18 நீங்கள் நோன்பு நோற்க மனுஷருக்குத்
தோன்றாமல், அந்தரங்கத்திலிருக்கிற உன்
பிதாவிற்கே தோன்றினாய்;
19 பூமியில் உங்களுக்காகப்
பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்துவைக்காதீர்கள்,
அங்கே பூச்சியும் துருவும் கெடுக்கும்,
திருடர்கள் திருடுகிறார்கள்.
20 ஆனால், பரலோகத்தில் உங்களுக்காகப்
பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்துவையுங்கள்;
21 உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே
இருக்கிறதோ, அங்கே உங்கள் இருதயமும்
இருக்கும்.
22 சரீரத்தின் வெளிச்சம் கண்: உன் கண்
தனியாயிருந்தால், உன் சரீரம் முழுவதும்
ஒளி நிறைந்திருக்கும்.
23 உன் கண் கெட்டதாக இருந்தால், உன்
உடல் முழுவதும் இருளில் நிறைந்திருக்கும்.
உன்னில் இருக்கும் ஒளி இருளாக இருந்தால்,
அந்த இருள் எவ்வளவு பெரியது!
24 எந்த மனிதனும் இரண்டு
எஜமானர்களுக்குப் பணிவிடை செய்ய
முடியாது; இல்லையேல் ஒருவரைப்
பற்றிக்கொண்டு மற்றவரை இகழ்வார்.
நீங்கள் கடவுளுக்கும் மாமனுக்கும் சேவை
செய்ய முடியாது.
25 ஆதலால் நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்: என்ன சாப்பிடுவோம், என்ன
குடிப்போம் என்று உங்கள் உயிருக்காக
யோசிக்காதீர்கள். இன்னும் உங்கள்
உடலுக்கு என்ன உடுத்துவீர்கள்.
இறைச்சியை விட உயிரும், ஆடையை விட
உடலும் மேலானவை அல்லவா?
26 ஆகாயத்துப் பறவைகளைப் பார்;
ஆனாலும் உங்கள் பரலோகத் தகப்பன்
அவர்களுக்கு உணவளிக்கிறார். நீங்கள்
அவர்களை விட சிறந்தவர்கள் இல்லையா?
27 உங்களில் எவன் யோசித்து தன்
உயரத்தை ஒரு முழம் கூட்ட முடியும்?
28 நீங்கள் ஏன் ஆடைக்காகச்
சிந்திக்கிறீர்கள்? வயலின் அல்லிகள்
எவ்வாறு வளர்கின்றன என்பதைக்
கவனியுங்கள்; அவர்கள் உழைக்க
மாட்டார்கள், சுழற்றவும் மாட்டார்கள்.
29 இன்னும் நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்: சாலொமோன் கூட
தம்முடைய எல்லா மகிமையிலும் இவற்றில்
ஒன்றைப் போல அணியப்படவில்லை.
30 ஆதலால், இன்றும், நாளை அடுப்பில்
போடப்படும் வயலின் புல்லுக்கு தேவன்
இப்படி உடுத்துவார் என்றால், விசுவாசம்
குறைந்தவர்களே, அவர் உங்களுக்கு அதிக
உடுத்துவார் அல்லவா?
31 ஆதலால், எதை உண்போம்? அல்லது,
நாம் என்ன குடிப்போம்? அல்லது, நாம்
எதைக் கொண்டு உடுத்துவோம்?
32 (இவைகளையெல்லாம் புறஜாதிகள்
தேடுகிறார்கள்:) இவைகளெல்லாம்
உங்களுக்குத் தேவை என்று உங்கள்
பரலோகத் தகப்பன் அறிந்திருக்கிறார்.
33 நீங்கள் முதலில் தேவனுடைய
ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும்
தேடுங்கள்; இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குச்
சேர்க்கப்படும்.
34 ஆதலால் நாளைக்காகச் சிந்திக்க
வேண்டாம்; அந்நாளுக்கு அதன் தீமையே
போதுமானது.

அத்தியாயம் 7

1 நீங்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படாதபடிக்கு
நியாயந்தீர்க்காதீர்கள்.
2 நீங்கள் எந்த நியாயத்தீர்ப்பினால்
நியாயந்தீர்க்கப்படுகிறீர்கள்;
3 உன் சகோதரனுடைய கண்ணிலிருக்கிற
துரும்பை நீ ஏன் பார்க்கிறாய்?
4 அல்லது நீ உன் சகோதரனை நோக்கி: உன்
கண்ணினின்று நான் பிடுங்கட்டும் என்று
எப்படிச் சொல்வாய்? இதோ, உன் கண்ணில்
ஒரு கதிர் இருக்கிறதா?
5 மாயக்காரனே, முதலில் உன்
கண்ணிலிருக்கும் ஒளிக்கற்றையை
எறிந்துவிடு; அப்பொழுது உன்
சகோதரனுடைய கண்ணிலிருக்கிற
துண்டைப் பிடுங்கும்படி நீ தெளிவாகப்
பார்ப்பாய்.
6 பரிசுத்தமானதை நாய்களுக்குக்
கொடுக்காதீர்கள், உங்கள் முத்துக்களைப்
பன்றிகளுக்கு முன்பாகப் போடாதீர்கள்;
7 கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குக்
கொடுக்கப்படும்; தேடுங்கள்,
கண்டடைவீர்கள்; தட்டுங்கள், அது
உங்களுக்குத் திறக்கப்படும்.
8 கேட்கிற எவனும் பெற்றுக் கொள்கிறான்;
தேடுகிறவன் கண்டடைகிறான்;
தட்டுகிறவனுக்குத் திறக்கப்படும்.
9 அல்லது உங்களில் எந்த மனிதன்
இருக்கிறான், அவனுடைய மகன் அப்பம்
கேட்டால் அவனுக்குக் கல்லைக்
கொடுப்பானா?

10 அல்லது மீனைக் கேட்டால் பாம்பைக் கொடுப்பாரா?
11 பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல வரங்களைக் கொடுக்க அறிந்திருந்தால், பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா தம்மிடத்தில் கேட்பவர்களுக்கு நன்மையானவைகளைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயம் அல்லவா?
12 ஆதலால், மனிதர்கள் உங்களுக்கு எவைகளைச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்; இதுவே நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசிகளும்.
13 இடுக்கமான வாயிலில் பிரவேசிக்கவும்; அழிவுக்குப் போகிற வாசல் அகலமும் வழி விசாலமுமாயிருக்கிறது; அதிலே பிரவேசிக்கிறவர்கள் அநேகர்.
14 ஜீவனுக்குப் போகிற வாசல் இடுக்கமும், வழி இடுக்கமுமாயிருக்கிறது, அதைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்கள் சிலர்.
15 கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்;
16 அவர்களுடைய கனிகளால் அவர்களை அறிவீர்கள். மனிதர்கள் முட்களில் திராட்சைப் பழங்களைச் சேகரிக்கிறார்களா?
17 அதுபோல ஒவ்வொரு நல்ல மரமும் நல்ல கனிகளைக் கொடுக்கும். ஆனால் கெட்ட மரமோ கெட்ட கனிகளைக் கொடுக்கும்.
18 நல்ல மரத்தால் தீய கனிகளைக் கொடுக்க முடியாது, கெட்ட மரத்தால் நல்ல கனிகளைக் கொடுக்க முடியாது.
19 நல்ல கனிகளைக் கொடுக்காத மரமெல்லாம் வெட்டப்பட்டு, நெருப்பில் போடப்படும்.
20 ஆகையால் அவர்களுடைய கனிகளினாலே அவர்களை அறிவீர்கள்.
21 என்னை நோக்கி: ஆண்டவரே, ஆண்டவரே, பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதில்லை; பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவரே.
22 அந்நாளில் பலர் என்னிடம், ஆண்டவரே, ஆண்டவரே, நாங்கள் உமது பெயரால் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவில்லையா? உமது பெயரால் பிசாசுகளைத் துரத்தினார்களா? உமது பெயரால் பல அற்புதமான செயல்களைச் செய்தீர்களா?
23 அப்பொழுது நான் அவர்களை ஒருக்காலும் அறியேன்;
24 ஆகையால், என்னுடைய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, அவைகளின்படி செய்கிறவன் எவனோ, அவனைப் பாறையின்மேல் தன் வீட்டைக் கட்டிய ஞானிக்கு ஒப்பிடுவேன்.
25 மழை பெய்து, வெள்ளம் வந்து, காற்று அடித்து, அந்த வீட்டைத் தாக்கியது. அது விழவில்லை;
26 என்னுடைய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டும், அவைகளைச் செய்யாத எவனும், மணலின்மேல் தன் வீட்டைக் கட்டிய புத்தியில்லாத மனுஷனுக்கு ஒப்பிடப்படுவான்.
27 மழை பெய்து, வெள்ளம் வந்து, காற்று அடித்து, அந்த வீட்டைத் தாக்கியது. அது விழுந்தது: அதன் வீழ்ச்சி பெரியது.
28 இயேசு இந்த வார்த்தைகளை முடித்தபோது, மக்கள் அவருடைய உபதேசத்தைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.
29 ஏனென்றால், அவர் வேதபாரகர்களைப் போல அல்ல, அதிகாரமுள்ளவராக அவர்களுக்குப் போதித்தார்.

அத்தியாயம் 8

1 அவர் மலையிலிருந்து இறங்கினபோது, திரளான மக்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்தனர்.
2 அப்பொழுது, ஒரு குஷ்டரோகி வந்து, அவரைப் பணிந்துகொண்டு: ஆண்டவரே, உமக்குச் சித்தமானால், என்னைச் சுத்தப்படுத்த உம்மால் முடியும் என்றார்.
3 இயேசு தம் கையை நீட்டி, அவனைத் தொட்டு: நான் விரும்புகிறேன்; நீ சுத்தமாக இரு. உடனே அவனுடைய தொழுநோய் சுத்தப்படுத்தப்பட்டது.
4 இயேசு அவனைப் பார்த்து: யாரிடமும் சொல்லாதே பார்; ஆனால் நீ போய், ஆசாரியனுக்கு உன்னைக் காட்டி, அவர்களுக்குச் சாட்சியாக மோசே கட்டளையிட்ட காணிக்கையைச் செலுத்து.
5 இயேசு கப்பர்நகூமுக்குப் பிரவேசித்தபோது, ஒரு நூற்றுவர் தலைவன் அவரிடம் வந்து, அவரை வேண்டிக்கொண்டான்.
6 மேலும், ஆண்டவரே, என் வேலைக்காரன் வாத நோயினால் மிகவும் வேதனைப்பட்டு வீட்டில் கிடக்கிறான்.
7 இயேசு அவனை நோக்கி: நான் வந்து அவனைக் குணமாக்குவேன் என்றார்.
8 நூற்றுவர் தலைவன் பிரதியுத்தரமாக: ஆண்டவரே, நீர் என் கூரையின் கீழ் வருவதற்கு நான் தகுதியற்றவன்; ஆனால் ஒரு வார்த்தையை மட்டும் கூறுங்கள்,

அப்பொழுது என் வேலைக்காரன்
குணமடைவான்.
9 நான் அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவன்,
எனக்குக் கீழே படைவீரர்கள்
இருக்கிறார்கள்; மற்றொருவரிடம்,
வாருங்கள், அவர் வருகிறார்; என்
வேலைக்காரனிடம், இதைச் செய், அவன்
அதைச் செய்வான்.
10 இயேசு அதைக் கேட்டு, ஆச்சரியப்பட்டு,
பின்தொடர்ந்தவர்களை நோக்கி:
உண்மையாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன், இவ்வளவு பெரிய
விசுவாசத்தை நான் இஸ்ரவேலிலும்
காணவில்லை.
11 மேலும் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இருந்து பலர் வந்து,
பரலோகராஜ்யத்தில் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு,
யாக்கோபு ஆகியோருடன்
அமர்ந்திருப்பார்கள்.
12 ஆனால் ராஜ்யத்தின் பிள்ளைகள் வெளி
இருளில் தள்ளப்படுவார்கள்: அங்கே
அழுகையும் பற்கடிப்பும் இருக்கும்.
13 இயேசு நூற்றுவர் தலைவனை நோக்கி: நீ
போ; நீ விசுவாசித்தபடியே உனக்கு
ஆகக்கடவது. அவனுடைய வேலைக்காரன்
அதே நேரத்தில் குணமடைந்தான்.
14 இயேசு பேதுருவின் வீட்டிற்குள்
வந்தபோது, அவருடைய மனைவியின்
தாயார் காய்ச்சலால் படுத்துக்கிடப்பதைக்
கண்டார்.
15 அவர் அவள் கையைத் தொட்டார்,
காய்ச்சல் அவளை விட்டு விலகியது: அவள்
எழுந்து அவர்களுக்குப் பணிவிடை
செய்தாள்.
16 சாயங்காலம் வந்தபோது, பிசாசு
பிடித்திருந்த அநேகரை அவரிடத்தில்
கொண்டுவந்தார்கள்; அவர் தம்முடைய
வார்த்தையினால் ஆவிகளைத் துரத்தி,
வியாதியாயிருந்த அனைவரையும்
குணமாக்கினார்.
17அவரே நம்முடைய பலவீனங்களை
ஏற்றுக்கொண்டார், நம்முடைய
வியாதிகளைச் சுமந்தார் என்று ஏசாயா
தீர்க்கதரிசி சொன்னது நிறைவேறும்.
18 இயேசு திரளான ஜனங்கள் தம்மைச்
சுற்றியிருப்பதைக் கண்டபோது,
அக்கரைக்குப் போகும்படி கட்டளையிட்டார்.
19 அப்பொழுது ஒரு வேதபாரகர் வந்து,
அவரை நோக்கி: போதகரே, நீர் எங்கு
சென்றாலும் நான் உம்மைப் பின்பற்றுவேன்
என்றார்.
20 இயேசு அவனை நோக்கி: நரிகளுக்குக்
குழிகளும், ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்குக்
கூடுகளும் உண்டு; ஆனால்
மனுஷகுமாரனுக்குத் தலை சாய்க்க இடம்
இல்லை.
21 அவருடைய சீடர்களில் மற்றொருவர்
அவரிடம், "ஆண்டவரே, முதலில் சென்று என்
தந்தையை அடக்கம் செய்ய எனக்கு
அனுமதியுங்கள்.
22 இயேசு அவனை நோக்கி: என்னைப்
பின்பற்றி வா; இறந்தவர்கள் தங்கள்
இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்யட்டும்.
23 அவர் படகில் ஏறியபோது, அவருடைய
சீடர்கள் அவருக்குப் பின்சென்றார்கள்.
24 இதோ, கடலில் பெரும் புயல் எழுந்தது,
அதனால் கப்பல் அலைகளால்
மூடப்பட்டிருந்தது, ஆனால் அவர் தூங்கிக்
கொண்டிருந்தார்.
25 அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடத்தில் வந்து,
அவரை எழுப்பி: ஆண்டவரே, எங்களைக்
காப்பாற்றும், நாங்கள் அழிந்து போகிறோம்
என்றார்கள்.
26 அவர் அவர்களை நோக்கி: விசுவாசம்
குறைந்தவர்களே, ஏன் பயப்படுகிறீர்கள்?
அப்பொழுது அவர் எழுந்து, காற்றையும்
கடலையும் அதட்டினார்; மற்றும் பெரும்
அமைதி நிலவியது.
27 ஆனால் அந்த மனிதர்கள் ஆச்சரியப்பட்டு:
இவன் எப்படிப்பட்டவன், காற்றும் கடலும்
அவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதே!
28 அவர் அக்கரையில் கெர்கெசேனரின்
நாட்டிற்கு வந்தபோது, பிசாசு பிடித்த இருவர்
கல்லறைகளிலிருந்து வெளியே வந்து,
ஒருவரும் அவ்வழியாகக்
கடந்துபோகாதபடிக்கு, மிகக்
கொடூரமானவர்களாக, அவரை
எதிர்கொண்டார்கள்.
29 இதோ, அவர்கள் கூக்குரலிட்டு: இயேசுவே,
தேவனுடைய குமாரனே, எங்களுக்கும்
உமக்கும் என்ன? நேரத்துக்கு முன்
எங்களைத் துன்புறுத்த வந்தாயா?
30 பல பன்றிகள் மேய்ந்துகொண்டிருந்த ஒரு
கூட்டம் அவர்களிடமிருந்து ஒரு நல்ல வழி
இருந்தது.
31அப்பொழுது பிசாசுகள்: நீர் எங்களைத்
துரத்தினால், பன்றிக்கூட்டத்துக்குப் போக
எங்களுக்கு இடமளிக்கும் என்று அவரை
வேண்டிக்கொண்டன.
32 அவர் அவர்களை நோக்கி: போங்கள்.
அவர்கள் வெளியே வந்ததும், பன்றிக்
கூட்டத்திற்குள் போனார்கள்: இதோ,
பன்றிக்கூட்டம் முழுவதும் செங்குத்தான
இடத்தில் கடலுக்குள் ஓடி, தண்ணீரில்
அழிந்தன.

33 அவர்களைக் காத்தவர்கள் ஓடிப்போய்,
நகரத்திற்குச் சென்று, பிசாசு
பிடித்தவர்களுக்கு நேர்ந்த எல்லாவற்றையும்
சொன்னார்கள்.
34 இதோ, நகரமெல்லாம் இயேசுவைச்
சந்திக்கப் புறப்பட்டு வந்தார்கள்; அவர்கள்
அவரைக் கண்டு, தங்கள்
எல்லைகளைவிட்டுப் போகும்படி அவரை
வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

அத்தியாயம் 9

1 அவன் ஒரு கப்பலில் ஏறி, கடந்து, தன்
சொந்த நகரத்துக்கு வந்தான்.
2 இதோ, ஒரு வாதநோயாளியை
அவரிடத்தில் கொண்டுவந்து, படுக்கையில்
படுத்திருந்தார்கள்; மகனே, மகிழ்ச்சியாக
இரு; உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்.
3 இதோ, மறைநூல் அறிஞரில் சிலர், "இவர்
தூஷிக்கிறார்" என்று தங்களுக்குள்
சொல்லிக்கொண்டனர்.
4 இயேசு அவர்கள் எண்ணங்களை அறிந்து,
“ உங்கள் உள்ளத்தில் ஏன் தீய எண்ணம்
கொண்டீர்கள்?
5 உன் பாவங்கள் உனக்கு
மன்னிக்கப்பட்டது என்று சொல்வது
எளிதானதா? அல்லது எழுந்து நட என்று
சொல்வதா?
6 பூமியில் பாவங்களை மன்னிக்க
மனுஷகுமாரனுக்கு அதிகாரம் உண்டென்று
நீங்கள் அறியும்படிக்கு, (அப்பொழுது அவர்
வாதநோயாளியை நோக்கி: நீ எழுந்து உன்
படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு உன்
வீட்டிற்குப் போ.
7 அவன் எழுந்து தன் வீட்டுக்குப்
புறப்பட்டான்.
8 ஆனால் திரளான மக்கள் அதைக் கண்டு,
ஆச்சரியப்பட்டு, மனிதர்களுக்கு
இப்படிப்பட்ட வல்லமையைக் கொடுத்த
தேவனை மகிமைப்படுத்தினார்கள்.
9 இயேசு அவ்விடத்தைவிட்டுப்
புறப்பட்டுப்போகையில், மத்தேயு என்னும்
பெயருடைய ஒரு மனுஷன்
சுங்கச்சாவடியில் உட்கார்ந்திருப்பதைக்
கண்டு, அவனை நோக்கி: என்னைப்
பின்பற்றிவா என்றார். அவன் எழுந்து
அவனைப் பின்தொடர்ந்தான்.
10 இயேசு வீட்டில் பந்தியில்
அமர்ந்திருக்கையில், வரி வசூலிப்பவர்களும்
பாவிகளும் பலர் வந்து அவரோடும்
அவருடைய சீடர்களோடும்
அமர்ந்திருந்தார்கள்.
11 பரிசேயர் அதைக் கண்டு, அவருடைய
சீஷர்களை நோக்கி: உங்கள் போதகர்
ஆயக்காரரோடும் பாவிகளோடும்
சாப்பிடுவது ஏன்?
12 இயேசு அதைக் கேட்டு, அவர்களை
நோக்கி: நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்குத்
தவிர, குணமுள்ளவர்களுக்கு மருத்துவர்
தேவையில்லை.
13 நீங்கள் போய், பலியை அல்ல, இரக்கம்
காட்டுவேன் என்பதன் அர்த்தத்தை நீங்கள்
போய்க் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்;
14 அப்போது யோவானின் சீடர்கள் அவரிடம்
வந்து: நாங்களும் பரிசேயர்களும் அடிக்கடி
நோன்பு நோற்கிறோம், ஆனால் உம்முடைய
சீடர்கள் ஏன் நோன்பு நோற்கவில்லை?
15 இயேசு அவர்களை நோக்கி: மணவாளன்
தங்களோடு இருக்கும் வரை மணவாளன்
பிள்ளைகள் துக்கப்படலாமா? ஆனால்
மணமகன் அவர்களிடமிருந்து எடுக்கப்படும்
நாட்கள் வரும், பின்னர் அவர்கள் நோன்பு
இருப்பார்கள்.
16 பழைய ஆடையில் புதிய துணியை
யாரும் போடுவதில்லை;
17 மனிதர்கள் புதிய திராட்சை ரசத்தை
பழைய பாட்டில்களில் வைப்பதில்லை,
இல்லையெனில் பாட்டில்கள் உடைந்து,
திராட்சரசம் தீர்ந்துவிடும், பாட்டில்கள்
அழிந்துவிடும்;
18 அவர் அவர்களிடம் இவைகளைச்
சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், இதோ, ஒரு
தலைவர் வந்து, அவரைப் பணிந்துகொண்டு:
என் மகள் இப்போதும் இறந்துவிட்டாள்;
19 இயேசு எழுந்து, அவரைப்
பின்தொடர்ந்தார், அவருடைய சீடர்களும்
அவ்வாறே சென்றனர்.
20 அப்பொழுது, பன்னிரெண்டு
வருடங்களாக இரத்தப்போக்கினால்
பாதிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு பெண், அவருக்குப்
பின்னால் வந்து, அவருடைய ஆடையின்
ஓரத்தைத் தொட்டாள்.
21 ஏனெனில், நான் அவருடைய ஆடையைத்
தொட்டால் நலமாயிருப்பேன் என்று
தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டாள்.
22 இயேசு அவளைத் திரும்பிப் பார்த்து,
அவளைக் கண்டு: மகளே, ஆறுதலாயிரு;
உன் நம்பிக்கை உன்னை நலமாக்கியது.
அந்த நாழிகையிலிருந்து அந்தப் பெண்
குணமடைந்தாள்.
23 இயேசு ஆட்சியாளரின் வீட்டிற்குள் வந்து,
வாத்தியக்காரர்களையும் ஜனங்களையும்
சத்தம் போடுவதைக் கண்டு,
24 அவர் அவர்களை நோக்கி: இடம்
கொடுங்கள், வேலைக்காரி சாகவில்லை,

தூங்குகிறாள் என்றார். அவர்கள் அவரை
ஏளனமாகச் சிரித்தார்கள்.
25 ஆனால் மக்கள் வெளியே
போடப்பட்டவுடன், அவர் உள்ளே சென்று,
அவள் கையைப் பிடித்தார், வேலைக்காரி
எழுந்தாள்.
26 அதன் புகழ் அந்த நாடு முழுவதும்
பரவியது.
27 இயேசு அங்கிருந்து புறப்பட்டபோது,
இரண்டு குருடர்கள் அவரைப்
பின்தொடர்ந்து வந்து: தாவீதின் குமாரனே,
எங்களுக்கு இரங்கும் என்று கூப்பிட்டார்கள்.
28 அவர் வீட்டுக்குள் பிரவேசித்தபோது,
பார்வையற்றவர்கள் அவரிடத்தில்
வந்தார்கள்; இயேசு அவர்களை நோக்கி:
என்னால் இதைச் செய்ய முடியும் என்று
நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? அதற்கு அவர்கள்,
ஆம் ஆண்டவரே என்றார்கள்.
29 அப்பொழுது அவர் அவர்களுடைய
கண்களைத் தொட்டு: உங்கள்
விசுவாசத்தின்படி உங்களுக்கு ஆகக்கடவது
என்றார்.
30 அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டன;
இயேசு அவர்களைக் கடுமையாகக்
கட்டளையிட்டு: இது யாருக்கும் தெரியாமல்
பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்றார்.
31 ஆனால் அவர்கள்
புறப்பட்டுப்போனபின்பு, அந்த தேசம்
எங்கும் அவருடைய புகழைப்
பரப்பினார்கள்.
32 அவர்கள் வெளியே சென்றபோது, இதோ,
பிசாசு பிடித்த ஒரு ஊமை மனிதனை
அவரிடம் கொண்டு வந்தனர்.
33 பிசாசு துரத்தப்பட்டபோது, ஊமையன்
பேசினான்; ஜனங்கள் ஆச்சரியப்பட்டு:
இஸ்ரவேலில் இப்படி ஒருக்காலும்
காணப்படவில்லை என்றார்கள்.
34 ஆனால் பரிசேயர்: இவன் பிசாசுகளின்
தலைவன் மூலம் பிசாசுகளைத்
துரத்துகிறான் என்றார்கள்.
35 இயேசு எல்லாப் பட்டணங்களிலும்
கிராமங்களிலும் சுற்றித்திரிந்து,
அவர்களுடைய ஜெப ஆலயங்களில்
உபதேசித்து, ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப்
பிரசங்கித்து, ஜனங்களுக்குள்ள எல்லா
வியாதிகளையும் சகல வியாதிகளையும்
குணப்படுத்தினார்.
36 ஆனால் அவர் திரளான மக்களைக்
கண்டு, அவர்கள் மீது இரக்கமடைந்தார்,
ஏனென்றால் அவர்கள் மயக்கமடைந்து,
மேய்ப்பன் இல்லாத ஆடுகளைப் போல
சிதறடிக்கப்பட்டனர்.
37 அப்பொழுது அவர் தம்முடைய
சீஷர்களை நோக்கி: விளைச்சல் மிகுதி,
ஆனால் வேலையாட்களோ குறைவு;
38 ஆகையால், அறுவடையின் ஆண்டவரிடம்
வேண்டிக்கொள்ளுங்கள், அவர் தனது
அறுவடைக்கு வேலையாட்களை
அனுப்புவார்.

அத்தியாயம் 10

1 அவர் தம்முடைய பன்னிரண்டு
சீஷர்களையும் தம்மிடம் வரவழைத்து,
அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்தவும்,
சகலவிதமான வியாதிகளையும் சகலவித
நோய்களையும் குணமாக்கவும்
அவர்களுக்கு அதிகாரங்கொடுத்தார்.
2 பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களின்
பெயர்கள் இவைதான்; முதலாமவர், பேதுரு
என்று அழைக்கப்படும் சீமோன் மற்றும்
அவருடைய சகோதரர் ஆண்ட்ரூ;
செபதேயுவின் மகன் ஜேம்ஸ், அவருடைய
சகோதரர் யோவான்;
3 பிலிப், மற்றும் பார்தலோமிவ்; தாமஸ்,
மற்றும் மத்தேயு பப்ளிகன்; அல்பேயுஸின்
மகன் ஜேம்ஸ் மற்றும் லெபேயுஸ்,
இவருடைய குடும்பப்பெயர் தடேயுஸ்;
4 கானானியனாகிய சீமோன், அவனைக்
காட்டிக்கொடுத்த யூதாஸ் இஸ்காரியோத்து.
5 இயேசு இந்தப் பன்னிரண்டு பேரையும்
அனுப்பி, அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்:
புறஜாதியாருடைய வழியிலே
போகவேண்டாம்;
6 ஆனால் இஸ்ரவேல் வம்சத்தாரின்
காணாமற்போன ஆடுகளிடம் செல்லுங்கள்.
7 நீங்கள் போகும்போது, பரலோகராஜ்யம்
சமீபமாயிருக்கிறது என்று பிரசங்கியுங்கள்.
8 நோயுற்றவர்களைக் குணமாக்குங்கள்,
தொழுநோயாளிகளைச் சுத்திகரியுங்கள்,
இறந்தவர்களை எழுப்புங்கள், பிசாசுகளைத்
துரத்துங்கள்: இலவசமாகப் பெற்றீர்கள்,
இலவசமாகக் கொடுங்கள்.
9 உங்கள் பணப்பையில் தங்கம், வெள்ளி,
பித்தளை ஆகியவற்றைச்
சேர்த்துக்கொள்ளாதீர்கள்.
10 உங்கள் பயணத்திற்குச் சீட்டு
போடாதீர்கள், இரண்டு அங்கிகளையோ,
காலணிகளையோ, தடிகளையோ
வேண்டாம்;
11 எந்த நகரத்திலோ அல்லது நகரத்திலோ
நீங்கள் பிரவேசித்தால், அதில் தகுதியானவர்
யார் என்று விசாரிக்கவும். நீங்கள்
அங்கிருந்து செல்லும் வரை அங்கேயே
இருங்கள்.

12 நீங்கள் ஒரு வீட்டிற்குள் வரும்போது,
அதற்கு வாழ்த்துச் சொல்லுங்கள்.
13 அந்த வீடு தகுதியானதாக இருந்தால்,
உங்கள் சமாதானம் அதன்மேல் வரட்டும்;
14 எவரேனும் உங்களை
ஏற்றுக்கொள்ளாமலும், உங்கள்
வார்த்தைகளைக் கேட்காமலும் இருந்தால்,
நீங்கள் அந்த வீட்டை அல்லது நகரத்தை
விட்டுப் புறப்படும்போது, உங்கள்
கால்களின் தூசியை உதறிவிடுங்கள்.
15 நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் சோதோம்
கொமோரா தேசம் அந்த நகரத்தைவிட
சகிக்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று
மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
16 இதோ, ஆடுகளை ஓநாய்களின் நடுவில்
அனுப்புவதுபோல் உங்களை அனுப்புகிறேன்;
ஆகையால் நீங்கள் பாம்புகளைப் போல
ஞானமுள்ளவர்களாகவும், புறாக்களைப்
போல பாதிப்பில்லாதவர்களாகவும்
இருங்கள்.
17 ஆனால் மனிதர்களைக் குறித்து
எச்சரிக்கையாயிருங்கள்;
18 அவர்களுக்கும் புறஜாதிகளுக்கும்
எதிரான சாட்சியாக நீங்கள் என்னிமித்தம்
ஆளுநர்களுக்கும் ராஜாக்களுக்கும்
முன்பாகக் கொண்டுவரப்படுவீர்கள்.
19 அவர்கள் உங்களை
ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, எப்படிப்
பேசுவீர்கள், என்ன பேசுவீர்கள் என்று
யோசிக்காதீர்கள்;
20 பேசுவது நீங்கள் அல்ல, உங்கள்
தந்தையின் ஆவியே உங்களில் பேசுகிறது.
21 சகோதரன் சகோதரனையும், தகப்பன்
பிள்ளையையும் மரணத்துக்கு
ஒப்புக்கொடுப்பார்கள்; பிள்ளைகள் தங்கள்
பெற்றோருக்கு விரோதமாக எழும்பி,
அவர்களைக் கொலைசெய்வார்கள்.
22 என் நாமத்தினிமித்தம் நீங்கள்
எல்லாராலும் பகைக்கப்படுவீர்கள்;
23 இந்த நகரத்தில் அவர்கள் உங்களைத்
துன்புறுத்தும்போது, வேறொரு இடத்திற்கு
ஓடிப்போங்கள்; மனுஷகுமாரன் வரும்வரை
நீங்கள் இஸ்ரவேலின் நகரங்களைக்
கடந்துபோக மாட்டீர்கள் என்று
மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
24 சீடன் தன் குருவுக்கு மேல் இல்லை,
வேலைக்காரன் தன் எஜமானுக்கு மேல்
இல்லை.
25 சீடன் தன் குருவாகவும், வேலைக்காரன்
எஜமானாகவும் இருந்தால் போதும்.
அவர்கள் வீட்டு எஜமானை பெயல்செபூப்
என்று அழைத்திருந்தால், அவருடைய
வீட்டாரை இன்னும் எவ்வளவு
அழைப்பார்கள்?
26 ஆகையால் அவர்களுக்குப் பயப்படாதே;
மற்றும் மறைத்து, அது அறியப்படாது.
27 இருளில் நான் உங்களுக்குச் சொல்வதை
நீங்கள் வெளிச்சத்தில் பேசுகிறீர்கள்;
28 உடலைக் கொல்வோருக்குப்
பயப்படாதீர்கள், ஆனால் ஆன்மாவைக்
கொல்ல முடியாது; மாறாக, ஆன்மாவையும்
உடலையும் நரகத்தில் அழிக்க
வல்லவருக்குப் பயப்படுங்கள்.
29 இரண்டு குருவிகள் விலைக்கு
விற்கப்படுவதில்லையா? அவர்களில் ஒருவர்
உங்கள் தந்தையின்றி தரையில்
விழமாட்டார்.
30 ஆனால் உங்கள் தலைமுடிகள்
அனைத்தும் எண்ணப்பட்டிருக்கிறது.
31 ஆதலால் பயப்படாதே, பல
குருவிகளைவிட நீங்கள் மதிப்புமிக்கவர்கள்.
32 ஆகவே, மனுஷர் முன்பாக என்னை
அறிக்கை செய்கிறவன் எவனோ, அவனை
நானும் பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின்
முன்பாக அறிக்கையிடுவேன்.
33 மனிதர்களுக்கு முன்பாக என்னை
மறுதலிக்கிறவன் எவனோ, அவனை நானும்
பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவுக்கு
முன்பாக மறுதலிப்பேன்.
34 நான் பூமியில் சமாதானத்தை அனுப்ப
வந்தேன் என்று நினைக்காதே: நான்
சமாதானத்தை அனுப்பவில்லை, ஆனால்
ஒரு வாளை அனுப்ப வந்தேன்.
35 நான் ஒரு மனிதனைத் தன் தந்தைக்கும்,
மகள் தன் தாய்க்கும், மருமகள் தன்
மாமியாருக்கும் எதிராகவும் மாறுபாடு
காட்ட வந்தேன்.
36 ஒரு மனிதனுக்கு அவன் வீட்டாரே
எதிரிகளாயிருப்பார்கள்.
37 தகப்பனையோ தாயையோ என்னைவிட
அதிகமாக நேசிப்பவன் எனக்குப் பாத்திரன்
அல்ல; என்னைவிட அதிகமாக மகனையோ
மகளையோ நேசிப்பவன் எனக்குப்
பாத்திரன் அல்ல.
38 தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு
என்னைப் பின்பற்றாதவன் எனக்குப்
பாத்திரன் அல்ல.
39 தன் உயிரைக் கண்டடைபவன் அதை
இழப்பான்: எனக்காகத் தன் உயிரை
இழப்பவன் அதைக் கண்டடைவான்.
40 உங்களை ஏற்றுக்கொள்பவர் என்னை
ஏற்றுக்கொள்கிறார், என்னை
ஏற்றுக்கொள்பவர் என்னை அனுப்பியவரை
ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

41 தீர்க்கதரிசி என்ற பெயரில்
தீர்க்கதரிசியை ஏற்றுக்கொள்பவர்
தீர்க்கதரிசியின் வெகுமதியைப் பெறுவார்;
நீதிமான் என்ற பெயரில் நீதிமானை
ஏற்றுக்கொள்பவன் நீதிமான்களின்
வெகுமதியைப் பெறுவான்.
42 சீடர் என்ற பெயரில் இந்தச்
சிறியவர்களில் ஒருவருக்கு ஒரு கோப்பை
குளிர்ந்த நீரை மட்டும் குடிக்கக்
கொடுப்பவன் எவனும் தன் பலனை
இழக்கமாட்டான் என்று உறுதியாக
உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

அத்தியாயம் 11

1 இயேசு தம்முடைய பன்னிரண்டு
சீஷர்களுக்கும் கட்டளையிட்டு முடித்தபின்பு,
அவர்களுடைய பட்டணங்களில்
உபதேசிக்கவும் பிரசங்கிக்கவும் அவ்விடம்
விட்டுப் புறப்பட்டார்.
2 யோவான் சிறையில் கிறிஸ்துவின்
செயல்களைக் கேள்விப்பட்டு, தம் சீடர்களில்
இருவரை அனுப்பினார்.
3 அவர் அவனை நோக்கி: வரவேண்டியவர்
நீதானா? அல்லது வேறொருவரைத்
தேடுகிறோமா?
4 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நீங்கள் கேட்கிறவைகளையும்
பார்க்கிறவைகளையும் நீங்கள் போய்
யோவானுக்கு மறுபடியும் காட்டுங்கள்.
5 பார்வையற்றோர் பார்வை பெறுகிறார்கள்,
முடவர்கள் நடக்கிறார்கள்,
தொழுநோயாளிகள்
சுத்தப்படுத்தப்படுகிறார்கள், செவிடர்கள்
கேட்கிறார்கள், மரித்தோர்
உயிர்த்தெழுப்பப்படுகிறார்கள்,
ஏழைகளுக்கு நற்செய்தி
அறிவிக்கப்படுகிறது.
6 என்னில் இடறலடையாதவன்
பாக்கியவான்.
7 அவர்கள் புறப்பட்டுச் செல்லும்போது,
இயேசு யோவானைக் குறித்துக்
கூட்டத்தினரை நோக்கி: எதைப் பார்க்க
வனாந்தரத்திற்குப் போனீர்கள்?
காற்றினால் அசைந்த நாணலா?
8 ஆனால் எதைப் பார்க்கப் போனீர்கள்?
மென்மையான ஆடை அணிந்த மனிதனா?
இதோ, மென்மையான ஆடைகளை
அணிந்தவர்கள் அரசர்களின் இல்லங்களில்
இருக்கிறார்கள்.
9 ஆனால் எதைப் பார்க்கப் போனீர்கள்? ஒரு
தீர்க்கதரிசி? ஆம், நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்;
10 இதோ, நான் என் தூதனை உமக்கு
முன்பாக அனுப்புகிறேன்;
11 ஸ்திரீகளில் பிறந்தவர்களில் யோவான்
ஸ்நானகனை விட பெரியவர்
எழுந்திருக்கவில்லை, பரலோகராஜ்யத்தில்
சிறியவர் அவரை விட பெரியவர்.
12 யோவான் ஸ்நானகனுடைய
நாட்களிலிருந்து இன்றுவரை
பரலோகராஜ்யம் வன்முறைக்கு ஆளாகிறது,
வன்முறையாளர்கள் அதைக்
கைப்பற்றுகிறார்கள்.
13 எல்லா தீர்க்கதரிசிகளும்
நியாயப்பிரமாணமும் யோவான் வரை
தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தன.
14 நீங்கள் அதைப் பெறுவீர்களானால்,
வரவிருந்த எலியாஸ்தான்.
15 கேட்கக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்.
16 ஆனால் இந்தத் தலைமுறையை நான்
எதற்கு ஒப்பிடுவேன்? இது சந்தைகளில்
உட்கார்ந்து, தங்கள் தோழர்களை
அழைப்பது போன்றது.
17 மேலும், "நாங்கள் உங்களுக்குக் குழாய்
அடித்தோம், நீங்கள் நடனமாடவில்லை.
நாங்கள் உங்களுக்காக வருந்தினோம்,
நீங்கள் புலம்பவில்லை.
18 யோவான் சாப்பிடாமலும் குடிக்காமலும்
வந்தான்; அவனுக்குப் பிசாசு
பிடித்திருக்கிறது என்கிறார்கள்.
19 மனுஷகுமாரன் புசித்துக்
குடித்துக்கொண்டு வந்தார், அவர்கள்: இதோ,
பெருந்தீனிக்காரன், மதுபானம்
குடிக்கிறவன், ஆயக்காரருக்கும்
பாவிகளுக்கும் நண்பன் என்கிறார்கள்.
ஆனால் ஞானம் அவளுடைய
பிள்ளைகளால் நியாயப்படுத்தப்படுகிறது.
20 பின்பு, தம்முடைய வல்லமையான
செயல்களில் பெரும்பாலானவை
செய்யப்பட்ட நகரங்கள்
மனந்திரும்பாததால், அவர்களைக்
கடிந்துகொள்ளத் தொடங்கினார்.
21 கோராசினே, உனக்கு ஐயோ!
பெத்சாயிதா, உனக்கு ஐயோ! ஏனென்றால்,
உன்னில் செய்யப்பட்ட மாபெரும்
செயல்கள் தீரிலும் சீதோனிலும்
செய்யப்பட்டிருந்தால், அவர்கள் நீண்ட
காலத்திற்கு முன்பே சாக்கு உடையில்
சாம்பலில் மனந்திரும்புவார்கள்.
22 ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் உங்களைப்
பார்க்கிலும் தீருக்கும் சீதோனுக்கும்
சகிப்புத்தன்மை இருக்கும்.
23 கப்பர்நகூமே, வானமட்டும்
உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறாய், நீ

பாதாளத்திற்குத் தள்ளப்படுவாய்; உன்னில்
செய்யப்பட்ட மகத்தான செயல்கள்
சோதோமில் செய்யப்பட்டிருந்தால், அது
இந்நாள்வரை நிலைத்திருக்கும்.
24 ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் உன்னைப்
பார்க்கிலும் சோதோம் தேசத்திற்குச்
சகிக்கத்தக்கதாக இருக்கும்.
25 அக்காலத்தில் இயேசு பிரதியுத்தரமாக:
பிதாவே, வானத்திற்கும் பூமிக்கும்
ஆண்டவரே, நீர் இவற்றை ஞானிகளுக்கும்
விவேகிகளுக்கும் மறைத்து,
குழந்தைகளுக்கு வெளிப்படுத்தினபடியால்,
உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன் என்றார்.
26 அப்படியிருந்தும், தந்தையே;
27 எல்லாம் என் பிதாவினால் என்னிடம்
ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குமாரனையும்,
குமாரன் எவருக்கும் அவரை
வெளிப்படுத்துவாரோ அவரைத் தவிர,
பிதாவை யாருக்கும் தெரியாது.
28 உழைப்பவர்களே, சுமை சுமக்கிறவர்களே,
எல்லாரும் என்னிடம் வாருங்கள், நான்
உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்.
29 என் நுகத்தை உங்கள் மேல் ஏற்று,
என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்;
ஏனென்றால் நான் மனத்தாழ்மையும்
மனத்தாழ்மையும் உள்ளவன்;
30 என் நுகம் இலகுவானது, என் சுமை
இலகுவானது.

அத்தியாயம் 12

1 அக்காலத்தில் இயேசு ஓய்வுநாளில்
தானியத்தின் வழியாகச் சென்றார்.
அவருடைய சீடர்கள் பசியால்
துவண்டுபோய், சோளக் கதிரைப் பறித்துச்
சாப்பிட ஆரம்பித்தார்கள்.
2 பரிசேயர் அதைக் கண்டு: இதோ,
ஓய்வுநாளில் செய்யக்கூடாததை உமது
சீடர்கள் செய்கிறார்கள் என்றார்கள்.
3 ஆனால் அவர் அவர்களை நோக்கி:
தாவீதும் அவருடன் இருந்தவர்களும்
பசியாக இருந்தபோது அவர் செய்ததை
நீங்கள் படிக்கவில்லையா?
4 அவன் தேவனுடைய ஆலயத்துக்குள்
பிரவேசித்து, ஆசாரியர்களுக்கு
மாத்திரமல்லாமல், அவனும்
அவரோடிருந்தவர்களும்
உண்ணக்கூடாதிருந்த காட்சியளிப்பு
அப்பத்தை எப்படிச் சாப்பிட்டான்?
5 அல்லது ஓய்வுநாளில் கோவிலில்
ஆசாரியர்கள் ஓய்வுநாளைத்
தீட்டுப்படுத்துகிறார்கள் என்றும்,
குற்றமற்றவர்கள் என்றும் நீங்கள்
நியாயப்பிரமாணத்தில் வாசிக்கவில்லையா?
6 ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்,
இந்த இடத்தில் ஆலயத்தைவிடப் பெரியவர்
ஒருவர் இருக்கிறார்.
7 பலியை அல்ல, இரக்கத்தையே
காட்டுவேன் என்று நீங்கள் அறிந்திருந்தால்,
குற்றமற்றவர்களைக் கண்டித்திருக்க
மாட்டீர்கள்.
8 மனுஷகுமாரன் ஓய்வுநாளுக்கும்
ஆண்டவர்.
9 அவர் அங்கிருந்து புறப்பட்டு,
அவர்களுடைய ஜெப ஆலயத்துக்குப்
போனார்.
10 இதோ, கை வறண்ட ஒரு மனிதன்
இருந்தான். அதற்கு அவர்கள், "ஓய்வுநாளில்
குணமாக்குவது முறையா?" என்று
கேட்டார்கள். அவர்கள் அவரை குற்றம்
சாட்டலாம் என்று.
11 அவர் அவர்களைப் பார்த்து: உங்களில்
ஒரு ஆடு இருக்கும், அது ஓய்வுநாளில்
குழியில் விழுந்தால், அதைப் பிடித்துத் தூக்க
மாட்டானா?
12 அப்படியானால் ஆட்டைவிட மனிதன்
எவ்வளவு சிறந்தவன்? ஆகையால்
ஓய்வுநாட்களில் நல்லது செய்வது நியாயம்.
13 அப்பொழுது அவர் அந்த மனிதனை
நோக்கி: உன் கையை நீட்டு என்றார். அவன்
அதை நீட்டினான்; அது மற்றதைப் போலவே
முழுமையாக மீட்டெடுக்கப்பட்டது.
14 அப்பொழுது பரிசேயர்கள் புறப்பட்டு,
அவரை எப்படி அழிக்கலாம் என்று அவருக்கு
விரோதமாக ஆலோசனை நடத்தினார்கள்.
15 இயேசு அதை அறிந்தபோது, அவ்விடம்
விட்டுப் போனார்;
16 அவரைத் தெரியப்படுத்த வேண்டாம்
என்று அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.
17 ஏசாயா தீர்க்கதரிசி சொன்னது
நிறைவேறும்படிக்கு,
18 இதோ, நான் தேர்ந்தெடுத்த என்
வேலைக்காரன்; என் நேசரே, இவரில் என்
ஆத்துமா பிரியமாயிருக்கிறது: நான் என்
ஆவியை அவன்மேல் வைப்பேன், அவன்
புறஜாதிகளுக்கு நியாயத்தீர்ப்பை
அறிவிப்பான்.
19 அவர் சண்டையிடவும் மாட்டார், அழவும்
மாட்டார்; தெருக்களில் ஒருவனும்
அவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்கமாட்டான்.
20 நசுக்கப்பட்ட நாணலை அவன்
முறிக்கமாட்டான்;
21 அவருடைய நாமத்தில் புறஜாதிகள்
நம்பிக்கை வைப்பார்கள்.

22 அப்பொழுது பிசாசு பிடித்தவனும்,
குருடனும், ஊமையுமான ஒருவன்
அவனிடத்தில் கொண்டுவரப்பட்டான்;
அப்பொழுது அவன் அவனைக்
குணமாக்கினான்;
23 மக்கள் அனைவரும் ஆச்சரியப்பட்டு:
இவன் தாவீதின் மகன் அல்லவா என்றார்கள்.
24 பரிசேயர் அதைக் கேட்டபோது: இவன்
பிசாசுகளின் தலைவனாகிய
பெயல்செபூலைக் கொண்டு பிசாசுகளைத்
துரத்துகிறான் என்றார்கள்.
25 இயேசு அவர்களுடைய எண்ணங்களை
அறிந்து, அவர்களை நோக்கி:
தனக்குத்தானே விரோதமாய்ப்
பிரிந்திருக்கிற எந்த ராஜ்யமும்
பாழாய்ப்போகும்; தனக்குத்தானே
விரோதமாய்ப் பிரிந்திருக்கிற ஒவ்வொரு
நகரமும் வீடும் நிலைக்காது.
26 சாத்தான் சாத்தானைத் துரத்தினால்,
அவன் தனக்குத்தானே விரோதமாகப்
பிளவுபட்டிருக்கிறான்; அப்படியானால்
அவருடைய ராஜ்யம் எப்படி
நிலைத்திருக்கும்?
27 நான் பெயல்செபூலைக் கொண்டு
பிசாசுகளைத் துரத்தினால், உங்கள்
பிள்ளைகள் யாரால் அவர்களைத்
துரத்துகிறார்கள்? ஆகையால் அவர்கள்
உங்கள் நீதிபதிகளாக இருப்பார்கள்.
28 நான் தேவனுடைய ஆவியினாலே
பிசாசுகளைத் துரத்தினால், தேவனுடைய
ராஜ்யம் உங்களிடம் வந்திருக்கிறது.
29 இல்லையேல், ஒருவன்
வலிமையானவனை முதலில்
பிணைக்காமல், அவனுடைய வீட்டிற்குள்
நுழைந்து அவனுடைய பொருளைக்
கொள்ளையிடுவது எப்படி? பின்னர் அவன்
தன் வீட்டைக் கெடுப்பான்.
30 என்னுடன் இல்லாதவன் எனக்கு
எதிரானவன்; என்னுடன் கூட்டிச்
சேர்க்காதவன் வெளிநாட்டில்
சிதறடிக்கிறான்.
31 ஆதலால், நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்: எல்லாவிதமான பாவங்களும்
தூஷணங்களும் மனுஷருக்கு
மன்னிக்கப்படும்;
32 எவனாகிலும் மனுஷகுமாரனுக்கு
விரோதமாய் ஒரு வார்த்தை சொன்னால்
அது அவனுக்கு மன்னிக்கப்படும்; பரிசுத்த
ஆவிக்கு விரோதமாகப் பேசுகிறவன்
அவனுக்கு மன்னிக்கப்படமாட்டான்,
இம்மையிலும், மறுமையிலும்.
33 ஒன்று மரத்தை நல்லதாகவும், அதன்
கனியை நல்லதாகவும் ஆக்குங்கள்;
இல்லாவிட்டால் மரத்தைக் கெடுக்கும்,
அதன் கனியும் கெட்டுப்போகும்.
34 விரியன் பாம்புகளின் தலைமுறையே,
பொல்லாதவர்களான நீங்கள் எப்படி
நல்லவற்றைப் பேசுவீர்கள்? ஏனெனில்
இதயத்தின் நிறைவிலிருந்து வாய் பேசுகிறது.
35 நல்ல மனிதன் இதயத்தின் நல்ல
பொக்கிஷத்திலிருந்து நல்லவற்றைப்
பெறுகிறான்;
36 ஆனால், நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்: மனிதர்கள் பேசும் ஒவ்வொரு
வீண் வார்த்தைகளுக்கும் அவர்கள்
நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் கணக்குக்
கொடுப்பார்கள்.
37 உன் வார்த்தைகளால் நீ
நீதிமானாக்கப்படுவாய், உன்
வார்த்தைகளால் நீ
ஆக்கினைக்குள்ளாக்கப்படுவாய்.
38 அப்பொழுது வேதபாரகரிலும்
பரிசேயரிலும் சிலர் பிரதியுத்தரமாக:
போதகரே, உம்மால் ஒரு அடையாளத்தைக்
காண்போம் என்றார்கள்.
39 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
பொல்லாத விபச்சாரம் செய்யும்
தலைமுறை அடையாளத்தைத் தேடுகிறது;
ஜோனாஸ் தீர்க்கதரிசியின்
அடையாளத்தைத் தவிர, அதற்கு எந்த
அடையாளமும் கொடுக்கப்படாது.
40 ஜோனாஸ் மூன்று இரவும் பகலும்
திமிங்கலத்தின் வயிற்றில் இருந்தான்.
அப்படியே மனுஷகுமாரன் மூன்று இரவும்
பகலும் பூமியின் இருதயத்தில் இருப்பார்.
41 நினிவே மக்கள் இந்தத்
தலைமுறையினரோடு நியாயத்தீர்ப்பில்
எழுந்து, அதைக் கண்டனம் செய்வார்கள்;
இதோ, ஜோனாஸை விட பெரியவர் இங்கே
இருக்கிறார்.
42 தென்திசை ராணி நியாயத்தீர்ப்பில்
இந்தத் தலைமுறையினரோடு எழுந்து,
அதைக் கண்டனம் செய்வாள்; இதோ,
சாலொமோனை விட பெரியவர் இங்கே
இருக்கிறார்.
43 அசுத்த ஆவி ஒரு மனிதனைவிட்டு
வெளியேறும்போது, அவன் வறண்ட
இடங்களில் அலைந்து, இளைப்பாறுதலைத்
தேடுகிறான், காணவில்லை.
44 அப்பொழுது அவன்: நான் வெளியே வந்த
என் வீட்டிற்குத் திரும்புவேன்; அவன்
வரும்போது, அது காலியாகவும், துடைத்து,
அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும் இருப்பதைக்
கண்டான்.
45 பின்பு அவன் போய், தன்னைவிடப்
பொல்லாத வேறு ஏழு ஆவிகளைத்

தன்னுடன் கூட்டிக்கொண்டு, அவைகள்
உள்ளே நுழைந்து அங்கே குடியிருக்கும்;
இந்தப் பொல்லாத தலைமுறைக்கும்
அப்படியே இருக்கும்.
46 அவர் மக்களோடு
பேசிக்கொண்டிருக்கையில், இதோ,
அவருடைய தாயும் சகோதரர்களும்
அவரோடு பேச விரும்பி வெளியே
நின்றார்கள்.
47 அப்பொழுது ஒருவன் அவனை நோக்கி:
இதோ, உன் தாயும் உன் சகோதரரும்
உன்னோடே பேச விரும்பி வெளியே
நிற்கிறார்கள் என்றார்.
48 அதற்கு அவன்: என் தாய் யார்? என்
சகோதரர்கள் யார்?
49 அவர் தம்முடைய சீடர்களை நோக்கித்
தம் கையை நீட்டி: இதோ, என் தாயும் என்
சகோதரர்களும்!
50 பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின்
சித்தத்தின்படி செய்கிறவன் எவனோ,
அவனே என் சகோதரனும், சகோதரியும்,
தாயும்.

அத்தியாயம் 13

1 அன்றையதினம் இயேசு வீட்டைவிட்டுப்
புறப்பட்டு, கடலோரத்தில் அமர்ந்தார்.
2 திரளான ஜனங்கள் அவரிடத்தில் கூடிவர,
அவர் கப்பலில் ஏறி உட்கார்ந்தார். மேலும்
மக்கள் கூட்டம் கரையில் நின்றது.
3 அவர் அவர்களுக்கு உவமைகளாகப்
பலவற்றைச் சொன்னார்: இதோ, ஒரு
விதைப்பவன் விதைக்கப் புறப்பட்டான்;
4 அவன் விதைத்தபோது, சில விதைகள்
வழியருகே விழுந்தன, பறவைகள் வந்து
அவற்றை விழுங்கின.
5 சில பாறைகள் நிறைந்த இடங்களில்
விழுந்தன, அவைகள் அதிக நிலம்
இல்லாதிருந்தன; அவைகள் பூமியின் ஆழம்
இல்லாததால், உடனே முளைத்தன.
6 சூரியன் உதித்ததும் அவைகள் வெந்து
போயின; அவைகளுக்கு வேர் இல்லாததால்
வாடிப்போயின.
7 சில முட்களுக்கு நடுவே விழுந்தன; முட்கள்
முளைத்து அவர்களை நெரித்தது.
8 மற்றவை நல்ல நிலத்தில் விழுந்து, சில
நூறு மடங்காகவும், சில அறுபது
மடங்காகவும், சில முப்பது மடங்காகவும்
பலனளித்தன.
9 கேட்க செவிகள் உள்ளவர் கேட்கட்டும்.
10 சீடர்கள் வந்து, அவரிடம், "ஏன்
அவர்களோடு உவமையாகப் பேசுகிறாய்?
11 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
பரலோகராஜ்யத்தின் இரகசியங்களை
அறியும்படி உங்களுக்குக்
கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால்
அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை.
12 எவனுக்கு இருக்கிறதோ, அவனுக்குக்
கொடுக்கப்படும், மேலும் அவன் மிகுதியைப்
பெறுவான்;
13 ஆகையால் நான் அவர்களுக்கு
உவமைகளாகப் பேசுகிறேன்; அவர்கள்
கேட்டதைக் கேட்கவும் இல்லை, புரிந்து
கொள்ளவும் இல்லை.
14 ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனம் அவைகளில்
நிறைவேறுகிறது; நீங்கள் பார்ப்பீர்கள்,
உணரமாட்டீர்கள்.
15 இந்த மக்களின் இதயம் மெழுகியது,
அவர்களின் காதுகள் கேட்காதது, அவர்கள்
கண்களை மூடிக்கொண்டது. எந்த
நேரத்திலும் அவர்கள் தங்கள் கண்களால்
பார்க்கவும், தங்கள் காதுகளால் கேட்கவும்,
தங்கள் இதயத்தால் புரிந்து கொள்ளவும்,
மனமாற்றம் அடையவும், நான் அவர்களை
குணப்படுத்தவும் வேண்டும்.
16 ஆனால், உங்கள் கண்கள்
பாக்கியமானவை, ஏனென்றால் அவை
பார்க்கின்றன: உங்கள் காதுகள்
கேட்கின்றன.
17 பல தீர்க்கதரிசிகளும் நீதிமான்களும்
நீங்கள் பார்க்கிறவைகளைக் காண
விரும்பினார்கள், அவைகளைக்
காணவில்லை என்று மெய்யாகவே
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். நீங்கள்
கேட்கும் விஷயங்களைக் கேட்கவும்,
கேட்கவில்லை.
18 எனவே விதைப்பவரின் உவமையைக்
கேளுங்கள்.
19 ஒருவன் ராஜ்யத்தின் வார்த்தையைக்
கேட்டும் அதை அறியாதிருந்தால்,
பொல்லாதவன் வந்து, அவனுடைய
இருதயத்தில் விதைக்கப்பட்டதைப்
பிடித்துக்கொள்ளுகிறான். இவர்தான்
வழியோரம் விதை பெற்றவர்.
20 ஆனால், விதையைக் கல்லான
இடங்களுக்குப் பெற்றவர், வார்த்தையைக்
கேட்கிறவர், மகிழ்ச்சியோடு அதை
ஏற்றுக்கொள்கிறார்.
21 ஆயினும் அவன் தன்னில் வேரூன்றி,
சிறிது காலம் நிலைத்திருப்பான்;
22 முட்களுக்குள்ளே விதையைப் பெற்றவன்
வசனத்தைக் கேட்கிறவன்; மேலும்
இவ்வுலகின் அக்கறையும், செல்வத்தின்
வஞ்சகமும், வார்த்தையை நெரித்து, அவன்
பலனற்றவனாவான்.

23 ஆனால், நல்ல நிலத்தில் விதையைப்
பெற்றவரே வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைப்
புரிந்துகொள்பவர். அதுவும் பலன் தருகிறது,
சில நூறு மடங்கு, சில அறுபது, சில முப்பது.
24 வேறொரு உவமையை அவர்களுக்கு
எடுத்துரைத்தார்: பரலோகராஜ்யம், தன்
நிலத்தில் நல்ல விதையை விதைத்த
மனிதனுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது.
25 ஆனால் மனிதர்கள்
தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில், அவனுடைய
எதிரி வந்து, கோதுமையின் நடுவே
களைகளை விதைத்து, அவன் வழியே
போனான்.
26 ஆனால், கத்தி முளைத்து, கனிகளைக்
கொடுத்தபோது, களைகளும் தோன்றின.
27 அப்பொழுது வீட்டுக்காரரின்
வேலைக்காரர்கள் வந்து, ஐயா, நீர் உமது
வயலில் நல்ல விதையை
விதைக்கவில்லையா? அது எங்கிருந்து
களைகள்?
28 அவர் அவர்களை நோக்கி: ஒரு எதிரி
இதைச் செய்தான். வேலைக்காரர்கள்
அவரிடம், "அப்படியானால் நாங்கள் போய்
அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வரலாமா?
29 ஆனால் அவன்: இல்லை; நீங்கள்
களைகளைச் சேகரிக்கும்போது,
கோதுமையையும் வேரோடு
பிடுங்காதபடிக்கு.
30 இரண்டும் அறுவடைவரை ஒன்றாக
வளரட்டும்; அறுவடைக் காலத்தில் நான்
அறுவடை செய்பவர்களிடம் கூறுவேன்:
நீங்கள் முதலில் களைகளைச் சேர்த்து,
அவற்றை எரிப்பதற்கு மூட்டைகளில் கட்டி,
ஆனால் கோதுமையை என் களஞ்சியத்தில்
சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.
31 மற்றொரு உவமையை அவர்
அவர்களுக்குச் சொன்னார்:
பரலோகராஜ்யம் ஒரு கடுகு விதைக்கு
ஒப்பானது, அதை ஒரு மனிதன் எடுத்து, தன்
வயலில் விதைத்தான்.
32 இது உண்மையில் எல்லா விதைகளிலும்
சிறியது: ஆனால் அது வளர்ந்தவுடன், அது
மூலிகைகளில் பெரியது, அது மரமாகிறது,
ஆகாயத்துப் பறவைகள் வந்து அதன்
கிளைகளில் தங்கும்.
33 வேறொரு உவமையை அவர்களுக்குச்
சொன்னார்; பரலோகராஜ்யம் புளிப்பு
மாவுக்கு ஒப்பானது, ஒரு பெண் எடுத்து,
முழுவதுமாக புளிக்கும் வரை மூன்று படி
மாவுக்குள் மறைத்து வைத்தாள்.
34 இவைகளையெல்லாம் இயேசு
ஜனங்களுக்கு உவமைகளாகச் சொன்னார்;
உவமையில்லாமல் அவர்களிடம்
பேசவில்லை.
35 நான் உவமைகளால் என் வாயைத்
திறப்பேன் என்று தீர்க்கதரிசி சொன்னது
நிறைவேறும். உலகம் உண்டானது முதல்
இரகசியமாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட
விஷயங்களை நான் சொல்வேன்.
36 அப்பொழுது இயேசு ஜனங்களை
அனுப்பிவிட்டு வீட்டுக்குள் போனார்;
அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடத்தில் வந்து:
வயல்வெளியின் களைகளின் உவமையை
எங்களுக்குச் சொல்லும் என்றார்கள்.
37 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நல்ல விதையை விதைக்கிறவன்
மனுஷகுமாரன்;
38 வயல் உலகம்; நல்ல விதைகள்
ராஜ்யத்தின் பிள்ளைகள்; ஆனால் களைகள்
பொல்லாதவனுடைய பிள்ளைகள்;
39 அவற்றை விதைத்த எதிரி பிசாசு;
அறுவடை உலகின் முடிவு; மற்றும் அறுவடை
செய்பவர்கள் தேவதைகள்.
40 ஆகையால் களைகளைச் சேகரித்து
நெருப்பில் எரிக்கிறார்கள்; இவ்வுலகின்
முடிவிலும் அவ்வாறே இருக்கும்.
41 மனுஷகுமாரன் தம்முடைய தூதர்களை
அனுப்புவார்;
42 அவர்களை நெருப்புச் சூளையிலே
போடுவார்கள்; அங்கே அழுகையும்
பற்கடிப்பும் இருக்கும்.
43 அப்பொழுது நீதிமான்கள் தங்கள்
பிதாவின் ராஜ்யத்தில் சூரியனைப் போல
பிரகாசிப்பார்கள். கேட்க காது உள்ளவன்
கேட்கட்டும்.
44 மீண்டும், பரலோகராஜ்யம்
வயல்வெளியில் மறைத்து
வைக்கப்பட்டுள்ள பொக்கிஷத்தைப்
போன்றது. ஒரு மனிதன் அதைக்
கண்டுபிடித்து, மறைத்து, அதன்
மகிழ்ச்சியில் சென்று, தனக்குள்ள
அனைத்தையும் விற்று, அந்த நிலத்தை
வாங்குகிறான்.
45 மீண்டும், பரலோகராஜ்யம் நல்ல
முத்துகளைத் தேடும் வணிகனைப்
போன்றது.
46 அவர், விலையுயர்ந்த ஒரு முத்துவைக்
கண்டதும், சென்று தன்னிடமிருந்த
அனைத்தையும் விற்று, அதை வாங்கினார்.
47 மேலும், பரலோகராஜ்யம் கடலில்
வீசப்பட்டு, எல்லா வகையிலும்
சேகரிக்கப்பட்ட வலையைப் போன்றது.
48 அது நிரம்பியதும், கரைக்கு இழுத்து,
உட்கார்ந்து, நல்லவற்றைப் பாத்திரங்களில்

சேர்த்தார்கள், ஆனால் கெட்டதைத் தூக்கி
எறிந்தார்கள்.
49 உலகத்தின் முடிவில் இப்படியே நடக்கும்:
தூதர்கள் புறப்பட்டு, நீதிமான்களிடமிருந்து
துன்மார்க்கரைப் பிரிப்பார்கள்.
50 அவர்களை நெருப்புச் சூளையில்
போடுவார்கள்; அங்கே அழுகையும்
பற்கடிப்பும் இருக்கும்.
51 இயேசு அவர்களை நோக்கி:
இவைகளையெல்லாம் நீங்கள்
புரிந்துகொண்டீர்களா? அதற்கு அவர்கள்,
ஆம் ஆண்டவரே என்றார்கள்.
52 அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி:
ஆகையால் பரலோகராஜ்யத்திற்குப்
போதிக்கப்படும் ஒவ்வொரு வேதபாரகரும்,
தன் பொக்கிஷத்திலிருந்து புதியதும்
பழையதுமானவைகளை
வெளிக்கொணருகிற ஒரு வீட்டுக்காரனுக்கு
ஒப்பாயிருக்கிறார்கள்.
53 இயேசு இந்த உவமைகளை முடித்தபின்பு,
அவ்விடம் விட்டுப் போனார்.
54 அவர் தம்முடைய தேசத்திற்கு வந்தபோது,
அவர்களுடைய ஜெப ஆலயத்தில்
அவர்களுக்கு உபதேசித்தார், அவர்கள்
ஆச்சரியப்பட்டு: இவனுக்கு இந்த ஞானமும்
இந்த வல்லமையும் எங்கிருந்து வந்தது?
55 இவன் தச்சனின் மகன் அல்லவா?
அவருடைய தாயார் மேரி என்று
அழைக்கப்படுகிறார் அல்லவா? மற்றும்
அவரது சகோதரர்கள், ஜேம்ஸ், மற்றும்
ஜோஸ், மற்றும் சைமன், மற்றும் யூதாஸ்?
56 அவனுடைய சகோதரிகளே, அவர்கள்
அனைவரும் நம்மோடு இல்லையா?
இவனுக்கு இவையெல்லாம் எங்கிருந்து
வந்தது?
57 அவர்கள் அவன்மேல்
கோபமடைந்தார்கள். இயேசு அவர்களை
நோக்கி: தீர்க்கதரிசி தன் நாட்டிலும் தன்
வீட்டிலேயன்றி மரியாதையில்லாதவன்
அல்ல என்றார்.
58 அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தினிமித்தம்
அவர் அங்கே பல வல்லமைகளைச்
செய்யவில்லை.

அத்தியாயம் 14

1 அக்காலத்தில் ஏரோது என்ற தலைவன்
இயேசுவின் புகழைக் கேள்விப்பட்டான்.
2 அவன் தன் வேலைக்காரர்களை நோக்கி:
இவன் யோவான் ஸ்நானகன்; அவர்
மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார்;
ஆகையால் அவனில் வல்லமையான
செயல்கள் வெளிப்படுகின்றன.
3 ஏரோது யோவானைப் பிடித்துக் கட்டி, தன்
சகோதரனாகிய பிலிப்பின் மனைவி
ஏரோதியாளினிமித்தம் அவனைச்
சிறையில் அடைத்திருந்தான்.
4 யோவான் அவனை நோக்கி: அவளை
உனக்கு வைத்திருப்பது முறையல்ல.
5 அவன் அவனைக் கொலைசெய்ய
நினைத்தபோது, ஜனங்கள் அவனைத்
தீர்க்கதரிசி என்று எண்ணினபடியால்,
அவர்களுக்குப் பயந்தான்.
6 ஆனால் ஏரோதின் பிறந்தநாள்
கொண்டாடப்பட்டபோது, ஏரோதியாவின்
மகள் அவர்கள் முன் நடனமாடி, ஏரோதை
மகிழ்வித்தாள்.
7அதன்பின், அவள் எதைக் கேட்டாலும்
கொடுப்பதாக ஆணையிட்டு
உறுதியளித்தார்.
8 அவள், தன் தாயினால்
அறிவுறுத்தப்படுவதற்கு முன்பாக, "ஜான்
பாப்டிஸ்டின் தலையை ஒரு சார்ஜரில்
எனக்குக் கொடுங்கள்" என்றாள்.
9 அரசன் வருந்தினான்: ஆயினும்,
ஆணையின் நிமித்தமும், அவனோடு
போஜனத்தில்
அமர்ந்திருந்தவர்களுக்காகவும், அதை
அவளுக்குக் கொடுக்கும்படி
கட்டளையிட்டான்.
10 அவன் அனுப்பி, சிறைச்சாலையில்
யோவானின் தலையை வெட்டினான்.
11 அவனுடைய தலை ஒரு சார்ஜரில்
கொண்டுவரப்பட்டு, பெண்ணுக்குக்
கொடுக்கப்பட்டது; அவள் அதைத் தன்
தாயிடம் கொண்டு வந்தாள்.
12 அவருடைய சீடர்கள் வந்து, உடலை
எடுத்து, அடக்கம் செய்து, இயேசுவிடம்
சென்று அறிவித்தனர்.
13 இயேசு அதைக் கேள்விப்பட்டு,
அங்கிருந்து கப்பலில் ஏறி வனாந்தரமான
இடத்திற்குப் புறப்பட்டார்;
14 இயேசு புறப்பட்டுப்போய், திரளான
ஜனங்களைக் கண்டு, அவர்கள்மேல்
மனதுருகி, அவர்களுடைய
நோயுற்றவர்களைக் குணமாக்கினார்.
15 சாயங்காலமானபோது, அவருடைய
சீஷர்கள் அவரிடத்தில் வந்து: இது
வனாந்தரமான இடம், நேரம் கடந்துவிட்டது;
திரளான மக்களை அனுப்பி, அவர்கள்
கிராமங்களுக்குச் சென்று, தங்களுக்கு
உணவுப் பொருட்களை
வாங்கிக்கொள்ளலாம்.
16 இயேசு அவர்களை நோக்கி: அவர்கள்
போக வேண்டியதில்லை; அவர்களுக்கு
சாப்பிட கொடுங்கள்.

17 அவர்கள் அவனை நோக்கி: இங்கே
எங்களிடம் ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு
மீன்களும் மட்டுமே இருக்கிறது என்றார்கள்.
அவற்றை என்னிடம் கொண்டு வா என்றார் .
19 ஜனங்களுக்குப் புல்லின்மேல் அமரும்படி
கட்டளையிட்டு, ஐந்து அப்பங்களையும்
இரண்டு மீன்களையும் எடுத்து, வானத்தை
அண்ணாந்து பார்த்து, ஆசீர்வதித்து,
உடைத்து, அப்பங்களைத் தம்முடைய
சீஷர்களிடத்திலும், சீஷர்கள்
திரளானவர்களிடத்திலும் கொடுத்தார். .
20 எல்லாரும் சாப்பிட்டு, நிரம்பி, மீதியான
துண்டுகளில் பன்னிரண்டு கூடை நிறைய
எடுத்துக்கொண்டார்கள்.
21 சாப்பிட்டவர்கள் பெண்களையும்
குழந்தைகளையும் தவிர சுமார் ஐயாயிரம்
ஆண்கள்.
22 உடனே இயேசு தம்முடைய சீடர்களைக்
கப்பலில் ஏறி, தமக்கு முன்னே
அக்கரைக்குச் செல்லும்படி வற்புறுத்தினார்;
23 அவர் ஜனங்களை அனுப்பிவிட்டு,
ஜெபம்பண்ணும்படி தனியே ஒரு
மலையின்மேல் ஏறினார்;
சாயங்காலமானபோது, அங்கே தனியே
இருந்தார்.
24 ஆனால் அந்தக் கப்பல் இப்போது கடலின்
நடுவில் அலைகளால்
அலைக்கழிக்கப்பட்டது: காற்று எதிரே
வந்ததால்.
25 இரவின் நான்காம் ஜாமத்தில் இயேசு
கடலின்மேல் நடந்து அவர்களிடத்தில்
போனார்.
26 அவர் கடலின்மேல் நடப்பதைச் சீடர்கள்
கண்டு கலங்கி: அது ஒரு ஆவி; அவர்கள்
பயந்து அலறினர்.
27 உடனே இயேசு அவர்களை நோக்கி:
தைரியமாக இருங்கள்; அது நான்; பயப்பட
வேண்டாம்.
28 பேதுரு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
ஆண்டவரே, நீர் இருந்தால், என்னைத்
தண்ணீரின்மேல் உம்மிடத்தில் வரச்
சொல்லும் என்றான்.
29 அதற்கு அவன்: வா என்றார். பேதுரு
கப்பலில் இருந்து இறங்கி, இயேசுவிடம்
செல்ல தண்ணீரின் மேல் நடந்தார்.
30 ஆனால் அவர் காற்று பலமாக வீசுவதைக்
கண்டு பயந்தார். அவர் மூழ்க ஆரம்பித்து,
"ஆண்டவரே, என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்"
என்று அழுதார்.
31 உடனே இயேசு தம் கையை நீட்டி,
அவனைப் பிடித்து, அவரிடம், " அற்ப
நம்பிக்கை கொண்டவனே, நீ ஏன்
சந்தேகப்பட்டாய்?
32 அவர்கள் கப்பலுக்குள் வந்ததும் காற்று
நின்றது.
33 அப்பொழுது கப்பலில் இருந்தவர்கள்
வந்து: மெய்யாகவே நீர் தேவனுடைய
குமாரன் என்று சொல்லி, அவரைப்
பணிந்துகொண்டார்கள்.
34 அவர்கள் கடந்துபோய், கெனேசரேத்
தேசத்திற்கு வந்தார்கள்.
35 அந்த இடத்து மனிதர்கள் அவரை
அறிந்ததும், சுற்றியிருந்த தேசம்
முழுவதற்கும் அனுப்பி, நோய்வாய்ப்பட்ட
அனைவரையும் அவரிடத்தில்
கொண்டுவந்தார்கள்.
36 அவருடைய வஸ்திரத்தின் ஓரத்தை
மட்டும் தொடும்படி அவரை
வேண்டிக்கொண்டார்கள்;

அத்தியாயம் 15

1 அப்பொழுது எருசலேமிலிருந்த
வேதபாரகரும் பரிசேயரும்
இயேசுவினிடத்தில் வந்து:
2 உமது சீடர்கள் பெரியோர்களின்
பாரம்பரியத்தை ஏன் மீறுகிறார்கள்?
ஏனென்றால் அவர்கள் ரொட்டி
சாப்பிடும்போது கைகளைக் கழுவ
மாட்டார்கள்.
3 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நீங்கள் ஏன் உங்கள் பாரம்பரியத்தின்படி
தேவனுடைய கட்டளையை மீறுகிறீர்கள்?
4 உன் தந்தையையும் தாயையும்
கனம்பண்ணுவாயாக என்றும்,
தகப்பனையாவது தாயையாவது
நிந்திக்கிறவன் மரணமடையட்டும் என்றும்
தேவன் கட்டளையிட்டார்.
5 ஆனால் நீங்கள், யாரேனும் தன்
தகப்பனையோ தாயையோ நோக்கி: அது
ஒரு வரம் என்று சொன்னால், என்னாலே
உனக்குப் பலன் கிடைக்கும்.
6 அவன் தகப்பனையும் தாயையும்
கனம்பண்ணாதே, அவன்
விடுதலையாயிருப்பான். இவ்விதமாக
நீங்கள் உங்கள் பாரம்பரியத்தினாலே
தேவனுடைய கட்டளையை
வீணாக்கினீர்கள்.
7 நயவஞ்சகர்களே, ஈசாயா உங்களைப்
பற்றி நன்றாகத் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார்.
8 இந்த ஜனங்கள் தங்கள் வாயினால்
என்னிடத்தில் வந்து, தங்கள் உதடுகளினால்
என்னைக் கனம்பண்ணுகிறார்கள்; ஆனால்
அவர்களின் இதயம் என்னிடமிருந்து வெகு
தொலைவில் உள்ளது.

9 அவர்கள் மனுஷரின் கட்டளைகளை
உபதேசங்களுக்காகப் போதித்து, வீணாக
என்னை வணங்குகிறார்கள்.
10 அவர் ஜனங்களை அழைத்து, அவர்களை
நோக்கி: கேளுங்கள், புரிந்துகொள்ளுங்கள்.
11 வாய்க்குள் செல்வது மனிதனைத்
தீட்டுப்படுத்தாது; ஆனால் வாயிலிருந்து
வெளிவருவது மனிதனைத்
தீட்டுப்படுத்துகிறது.
12 அப்பொழுது அவருடைய சீஷர்கள் வந்து,
அவரைப் பார்த்து: பரிசேயர்கள் இந்த
வார்த்தையைக் கேட்டபின் அவர்கள்
இடறலடைந்தார்கள் என்று உனக்குத்
தெரியுமா?
13 அதற்கு அவர்: என் பரலோகத் தகப்பன்
நடாத செடிகள் அனைத்தும் வேரோடு
பிடுங்கப்படும் என்றார்.
14 அவர்களை விடுங்கள்: அவர்கள்
குருடர்களுக்கு குருடர் தலைவர்கள். குருடன்
குருடனுக்கு வழிகாட்டினால் இருவரும்
பள்ளத்தில் விழுவார்கள்.
15 பேதுரு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இந்த உவமையை எங்களுக்குச் சொல்லும்
என்றார்.
16 அதற்கு இயேசு: நீங்களும் இன்னும்
புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறீர்களா?
17 வாயில் நுழைவது வயிற்றிற்குள் சென்று,
நீரோட்டத்தில் தள்ளப்படும் என்பதை
நீங்கள் இன்னும் புரிந்து கொள்ளவில்லையா?
18 ஆனால் வாயிலிருந்து
புறப்படுகிறவைகள் இதயத்திலிருந்து
புறப்படுகின்றன; அவர்கள் மனிதனைத்
தீட்டுப்படுத்துகிறார்கள்.
19 ஏனெனில், தீய எண்ணங்கள்,
கொலைகள், விபச்சாரம், விபச்சாரங்கள்,
திருட்டுகள், பொய் சாட்சிகள், நிந்தனைகள்
ஆகியவை இதயத்திலிருந்து
புறப்படுகின்றன.
20 இவையே மனிதனைத்
தீட்டுப்படுத்துகின்றன: கழுவாத கைகளால்
உண்பது மனிதனைத் தீட்டுப்படுத்தாது.
21 பின்பு இயேசு அங்கிருந்து புறப்பட்டு, தீரு,
சீதோன் எல்லைகளுக்குப் போனார்.
22 அப்பொழுது, கானான் நாட்டுப் பெண்
ஒருவர் அதே கரையிலிருந்து வந்து, அவரை
நோக்கி: ஆண்டவரே, தாவீதின் குமாரனே,
எனக்கு இரங்கும்; என் மகள் ஒரு
பிசாசினால் மிகவும் வேதனைப்படுகிறாள்.
23 ஆனால் அவர் அவளுக்கு ஒரு
வார்த்தையும் பதிலளிக்கவில்லை.
அப்பொழுது அவருடைய சீஷர்கள் வந்து,
அவளை அனுப்பிவிடு என்று அவரை
வேண்டிக்கொண்டார்கள். ஏனென்றால்
அவள் நம்மைப் பின்தொடர்ந்து அழுகிறாள்.
காணாமற்போன இஸ்ரவேல்
வம்சத்தாரிடத்திற்கேயன்றி நான்
அனுப்பப்படவில்லை என்றார் .
25அப்பொழுது அவள் வந்து: ஆண்டவரே,
எனக்கு உதவி செய்யும் என்று சொல்லி,
அவரை வணங்கினாள்.
பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து
நாய்களுக்குப் போடுவது சரியல்ல என்றார் .
27 அதற்கு அவள்: உண்மையே, ஆண்டவரே,
நாய்கள் தங்கள் எஜமானர்களின்
மேசையிலிருந்து விழும் துண்டுகளைத்
தின்னும் என்றாள்.
28 இயேசு அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
ஸ்திரீயே, உன் விசுவாசம் பெரிது; நீ
விரும்பியபடியே உனக்கு ஆகட்டும்.
அவளுடைய மகள் அந்த நாழிகையிலேயே
குணமடைந்தாள்.
29 இயேசு அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டு,
கலிலேயாக் கடலுக்கு அருகில் வந்தார். ஒரு
மலையில் ஏறி, அங்கே அமர்ந்தார்.
30 அப்பொழுது திரளான ஜனங்கள்,
முடவர்கள், குருடர்கள், ஊமைகள்,
ஊமைகள் மற்றும் பலரைக் கொண்டுவந்து,
இயேசுவின் பாதத்தில் விழுந்தார்கள். அவர்
அவர்களைக் குணப்படுத்தினார்:
31 ஊமையர் பேசுவதையும், ஊனமுற்றோர்
நலமடைவதையும், முடவர்கள்
நடப்பதையும், குருடர்கள் பார்ப்பதையும்
கண்டு திரளான மக்கள் ஆச்சரியப்பட்டு,
இஸ்ரவேலின் கடவுளை
மகிமைப்படுத்தினார்கள்.
32 அப்பொழுது இயேசு தம்முடைய
சீஷர்களைத் தம்மிடத்தில் அழைத்து:
திரளான ஜனங்கள் இப்பொழுது
என்னிடத்தில் இருகிறார்கள், சாப்பிட
ஒன்றுமில்லாமல் இருக்கிறார்கள்;
33 அப்பொழுது அவருடைய சீஷர்கள்
அவரை நோக்கி: இவ்வளவு திரளான
ஜனங்களை நிரப்பும் அளவுக்கு,
வனாந்தரத்தில் நமக்கு இவ்வளவு அப்பம்
எங்கிருந்து கிடைக்கும் என்றார்கள்.
34 இயேசு அவர்களைப் பார்த்து: உங்களிடம்
எத்தனை அப்பங்கள் உள்ளன? அதற்கு
அவர்கள்: ஏழு, சில சிறிய மீன்கள்
என்றார்கள்.
35 அவர் ஜனங்களை தரையில் அமரும்படி
கட்டளையிட்டார்.
36 அந்த ஏழு அப்பங்களையும் மீன்களையும்
எடுத்து, ஸ்தோத்திரம் சொல்லி, பிட்டு,
தம்முடைய சீஷர்களுக்கும், சீஷர்கள்
திரளானவர்களுக்கும் கொடுத்தார்.

37 எல்லாரும் சாப்பிட்டு,
நிரம்பியிருந்தார்கள்; உடைத்த
இறைச்சியில் ஏழு கூடை நிறைய
எடுத்தார்கள்.
38 சாப்பிட்டவர்கள் பெண்களையும்
குழந்தைகளையும் தவிர நாலாயிரம்
ஆண்கள்.
39 அவர் ஜனங்களை அனுப்பிவிட்டு,
கப்பலைப் பிடித்து, மகதலாவின்
கரைகளுக்கு வந்தார்.

அத்தியாயம் 16

1 பரிசேயர்களும் சதுசேயர்களும் வந்து,
வானத்திலிருந்து ஒரு அடையாளத்தைக்
காட்டும்படி அவரைச் சோதனையிட்டார்கள்.
2 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
சாயங்காலமாகும்போது, வானம்
சிவந்திருக்கும்படியால், வானிலை நன்றாக
இருக்கும் என்று சொல்கிறீர்கள்.
3 காலையில், இன்றும் அசுத்தமான
வானிலை இருக்கும்: வானம் சிவந்து
தாழ்வாக இருக்கிறது.
மாய்மாலக்காரர்களே, நீங்கள் வானத்தின்
முகத்தை அறியலாம்; ஆனால் காலத்தின்
அடையாளங்களை உங்களால் அறிய
முடியவில்லையா?
4 துன்மார்க்கமும் விபசாரமுமான
தலைமுறை அடையாளத்தைத் தேடுகிறது;
ஜோனாஸ் தீர்க்கதரிசியின்
அடையாளத்தைத் தவிர, அதற்கு எந்த
அடையாளமும் கொடுக்கப்படாது. அவர்
அவர்களை விட்டுப் புறப்பட்டார்.
5 அவருடைய சீடர்கள் அக்கரைக்கு
வந்தபோது, அப்பம் எடுக்க
மறந்துவிட்டார்கள்.
6 அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி:
பரிசேயர் மற்றும் சதுசேயர்களின்
புளிப்பைக் குறித்து
எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.
7 அவர்கள் தங்களுக்குள் விவாதித்து:
நாங்கள் ரொட்டி எடுக்காததால்தான் என்று
சொன்னார்கள்.
8 இயேசு அதை உணர்ந்து, அவர்களிடம், "
அற்ப நம்பிக்கை கொண்டவர்களே, நீங்கள்
அப்பம் கொண்டு வராததினால்
உங்களுக்குள்ளே விவாதிப்பது ஏன்?"
9 ஐயாயிரம் பேரின் ஐந்து அப்பங்களையும்,
எத்தனை கூடைகளை எடுத்தீர்கள்
என்பதையும் நீங்கள் இன்னும்
புரிந்துகொள்ளவில்லையா?
10 நாலாயிரம் பேரின் ஏழு அப்பங்களையும்,
எத்தனை கூடைகளை
எடுத்துக்கொண்டீர்கள்?
11 பரிசேயர் மற்றும் சதுசேயர் ஆகியோரின்
புளிப்பு மாவைக் குறித்து நீங்கள்
எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று
நான் உங்களிடம் சொன்னது அப்பத்தைக்
குறித்து அல்ல என்பதை நீங்கள் புரிந்து
கொள்ளாதது எப்படி?
12 அப்பத்தின் புளிப்பைக் குறித்து
எச்சரிக்கையாக இருக்காமல், பரிசேயர்கள்
மற்றும் சதுசேயர்களின் கோட்பாடுகளைக்
குறித்து எச்சரிக்கையாக இருக்குமாறு அவர்
கட்டளையிட்டதை அவர்கள்
புரிந்துகொண்டார்கள்.
13 இயேசு பிலிப்பியின் செசரியாவின்
கரையோரங்களுக்கு வந்தபோது,
தம்முடைய சீஷர்களை நோக்கி:
மனுஷகுமாரனாகிய என்னை யாரென்று
சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்டார்.
14 அதற்கு அவர்கள், “நீ யோவான்
ஸ்நானகன் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள்;
சிலர் எலியாஸ்; மற்றும் மற்றவர்கள்,
ஜெரேமியாஸ் அல்லது தீர்க்கதரிசிகளில்
ஒருவர்.
15 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
என்னை யார் என்று சொல்கிறீர்கள்?
16 அதற்கு சீமோன் பேதுரு: நீர் ஜீவனுள்ள
தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து
என்றார்.
17 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
சீமோன் பர்யோனாவே, நீ பாக்கியவான்;
மாம்சமும் இரத்தமும் உனக்கு
வெளிப்படுத்தவில்லை,
பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவே அதை
உனக்கு வெளிப்படுத்தினார்.
18 மேலும் நான் உனக்குச் சொல்கிறேன்: நீ
பேதுரு, இந்தப் பாறையின் மேல் என்
சபையைக் கட்டுவேன். நரகத்தின்
வாயில்கள் அதை வெல்லாது.
19 பரலோகராஜ்யத்தின் திறவுகோல்களை
நான் உமக்குக் கொடுப்பேன்; பூமியில் நீ
கட்டுவது எதுவோ அது பரலோகத்திலும்
கட்டப்பட்டிருக்கும்; பூமியில் நீ
கட்டவிழ்ப்பதெல்லாம் பரலோகத்திலும்
கட்டவிழ்க்கப்படும்
20 அப்பொழுது அவர் தம்முடைய
சீஷர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார், தாம்
இயேசுவாகிய கிறிஸ்து என்று யாரிடமும்
சொல்லவேண்டாம்.
21 அதுமுதல் இயேசு தாம் எருசலேமுக்குப்
போய், மூப்பர்களாலும், பிரதான
ஆசாரியர்களாலும், வேதபாரகராலும் பல

துன்பங்களை அனுபவித்து, கொல்லப்பட்டு,
மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுப்பப்பட
வேண்டும் என்று தம்முடைய சீஷர்களுக்குச்
சொல்லத் தொடங்கினார்.
22 அப்பொழுது பேதுரு அவனைப் பிடித்து:
ஆண்டவரே, இது உமக்குத் தூரமாகட்டும்,
இது உமக்கு ஆகாது என்று கடிந்துகொள்ள
ஆரம்பித்தான்.
23 அவன் திரும்பி, பேதுருவை நோக்கி:
சாத்தானே, எனக்குப் பின்னாகப் போ, நீ
எனக்கு இடறல்;
24 அப்பொழுது இயேசு தம்முடைய
சீஷர்களை நோக்கி: ஒருவன் என்னைப்
பின்பற்றி வர விரும்பினால், அவன்
தன்னையே வெறுத்து, தன் சிலுவையை
எடுத்துக்கொண்டு என்னைப்
பின்பற்றக்கடவன்.
25 தன் உயிரைக் காக்க விரும்புகிறவன்
அதை இழப்பான்: என் பொருட்டுத் தன்
உயிரை இழப்பவன் அதைக் கண்டடைவான்.
26 மனிதன் உலகம் முழுவதையும்
ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாலும், தன்
ஆத்துமாவை இழந்தாலும் அவனுக்கு என்ன
லாபம்? அல்லது மனிதன் தன் உயிருக்கு
ஈடாக என்ன கொடுப்பான்?
27 மனுஷகுமாரன் தம்முடைய பிதாவின்
மகிமையோடு தம் தூதர்களுடன் வருவார்;
பின்னர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர்
கிரியைகளுக்குத் தக்க பலனை அளிப்பார்.
28 இங்கே நின்றுகொண்டிருப்பவர்களில்
சிலர் மனுஷகுமாரன் தம்முடைய
ராஜ்யத்தில் வருவதைக் காணும்வரை
மரணத்தைச் சுவைக்கமாட்டார்கள் என்று
மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

அத்தியாயம் 17

1 ஆறு நாட்களுக்குப் பிறகு, இயேசு
பேதுருவையும், யாக்கோபையும், அவன்
சகோதரனாகிய யோவானையும்
அழைத்துக்கொண்டு, அவர்களை ஒரு
உயரமான மலையின்மேல் கொண்டுவந்து,
2 அவர்களுக்கு முன்பாக உருமாறியது:
அவருடைய முகம் சூரியனைப் போல்
பிரகாசித்தது, அவருடைய வஸ்திரம்
வெளிச்சத்தைப் போல
வெண்மையாயிருந்தது.
3 இதோ, மோசேயும் எலியாவும் அவரோடு
பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள்.
4 அப்பொழுது பேதுரு இயேசுவை நோக்கி:
ஆண்டவரே, நாம் இங்கே இருப்பது நல்லது;
ஒன்று உனக்கு, ஒன்று மோசேக்கு, ஒன்று
எலியாசுக்கு.
5 அவர் இன்னும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில்,
இதோ, ஒரு பிரகாசமான மேகம்
அவர்கள்மேல் நிழலிட்டது. அவரைக்
கேளுங்கள்.
6 சீடர்கள் அதைக் கேட்டு, முகங்குப்புற
விழுந்து, மிகவும் பயந்தார்கள்.
7 இயேசு வந்து அவர்களைத் தொட்டு:
எழுந்திருங்கள், பயப்படாதிருங்கள் என்றார்.
8 அவர்கள் தங்கள் கண்களை ஏறெடுத்துப்
பார்த்தபோது, இயேசுவைத் தவிர வேறு
யாரையும் காணவில்லை.
9 அவர்கள் மலையிலிருந்து இறங்கினபோது,
இயேசு அவர்களிடம், “ மனுஷகுமாரன்
மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழும்வரை
இந்தத் தரிசனத்தைப் பற்றி யாருக்கும்
சொல்லவேண்டாம்” என்று அவர்களுக்குக்
கட்டளையிட்டார்.
10 அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடம்,
“அப்படியானால் எலியாஸ் முதலில்
வரவேண்டும் என்று வேதபாரகர் சொல்வது
ஏன்?” என்று கேட்டார்கள்.
11 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
எலியா உண்மையாகவே முதலில் வந்து
எல்லாவற்றையும் சரிசெய்வார்.
12 ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்,
எலியாஸ் ஏற்கனவே வந்துவிட்டார்,
அவர்கள் அவரை அறியவில்லை, ஆனால்
அவர்கள் நினைத்ததையெல்லாம்
அவருக்குச் செய்தார்கள். அவ்வாறே
மனுஷகுமாரனும் அவர்களால் பாடுபடுவார்.
13 யோவான் ஸ்நானகனைக்குறித்து அவர்
தங்களுக்குச் சொன்னார் என்று சீஷர்கள்
புரிந்துகொண்டார்கள்.
14 அவர்கள் ஜனக்கூட்டத்திடம் வந்தபோது,
ஒரு மனிதர் அவரிடத்தில் வந்து, அவருக்கு
முன்பாக முழங்கால்படியிட்டு:
15 ஆண்டவரே, என் மகனுக்குக் கருணை
காட்டுங்கள்: அவன் வெறிபிடித்தவனும்,
மிகவும் வேதனைப்படுபவனாகவும்
இருக்கிறான்; அவன் அடிக்கடி நெருப்பிலும்,
அடிக்கடி தண்ணீரிலும் விழுவான்.
16 நான் அவரை உமது சீடர்களிடம்
கொண்டு வந்தேன், அவர்களால் அவரைக்
குணப்படுத்த முடியவில்லை.
17 அதற்கு இயேசு, “ விசுவாசமில்லாத,
விபரீதமான தலைமுறையே, எவ்வளவு
காலம் நான் உங்களோடு இருப்பேன்? நான்
உன்னை எவ்வளவு காலம்
கஷ்டப்படுத்துவேன்? அவனை என்னிடம்
கொண்டு வா.
18 இயேசு பிசாசைக் கடிந்துகொண்டார்;
அவன் அவனைவிட்டுப்
புறப்பட்டுப்போனான்.

19 சீடர்கள் தனித்தனியாக இயேசுவிடம்
வந்து: ஏன் அவரைத் துரத்த முடியவில்லை?
20 இயேசு அவர்களைப் பார்த்து: உங்கள்
அவிசுவாசத்தினிமித்தம், உண்மையாகவே
நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: கடுகு
விதையின் அளவு உங்களுக்கு விசுவாசம்
இருந்தால், நீங்கள் இந்த மலையை நோக்கி:
இங்கிருந்து அந்த இடத்திற்குப் போங்கள்;
அது நீக்கும்; உங்களால் முடியாதது எதுவும்
இருக்காது.
21 எனினும், இந்த வகையானது
ஜெபத்தினாலும் உபவாசத்தினாலும்
ஒழியாமல் போகும்.
22 அவர்கள் கலிலேயாவில்
தங்கியிருக்கையில், இயேசு அவர்களை
நோக்கி: மனுஷகுமாரன் மனுஷர் கைகளில்
ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்.
23 அவர்கள் அவனைக்
கொன்றுபோடுவார்கள்; மூன்றாம் நாள்
அவன் உயிர்த்தெழுப்பப்படுவான். மேலும்
அவர்கள் மிகவும் வருந்தினர்.
24 அவர்கள் கப்பர்நகூமுக்கு வந்தபோது,
கப்பம் வாங்கியவர்கள் பேதுருவிடம் வந்து:
உங்கள் எஜமான் கப்பம்
செலுத்தவில்லையா?
25 ஆம் என்றார். அவன் வீட்டிற்குள்
வந்தபோது, இயேசு அவனைத் தடுத்து:
சீமோனே, உனக்கு என்ன நினைக்கிறாய்?
பூமியின் ராஜாக்கள் யாருடைய
வழக்கத்தை அல்லது காணிக்கையை
எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்? அவர்களின்
சொந்த குழந்தைகளா, அல்லது
அந்நியர்களா?
26 பேதுரு அவரிடம், “அந்நியர்” என்றான்.
இயேசு அவனை நோக்கி: அப்படியானால்
பிள்ளைகள் விடுதலையாயிருக்கிறார்கள்.
27 அப்படியிருந்தும், நாம் அவர்களுக்கு
இடறலை உண்டாக்காதபடிக்கு, நீ
கடலுக்குப் போய், கொக்கியைப் போட்டு,
முதலில் வரும் மீனைப் பிடித்துக்கொள்; நீ
அவனுடைய வாயைத் திறந்ததும், ஒரு
துண்டைக் காண்பாய்; அது எனக்கும்
உனக்காகவும் எடுத்து அவர்களுக்குக்
கொடு.

அத்தியாயம் 18

1 அக்காலத்திலே சீஷர்கள்
இயேசுவினிடத்தில் வந்து:
பரலோகராஜ்யத்தில் யார் பெரியவர் என்று
கேட்டார்கள்.
2 இயேசு ஒரு சிறு குழந்தையைத் தம்மிடம்
அழைத்து, அவர்கள் நடுவில் நிறுத்தினார்.
நீங்கள் மனந்திரும்பி, சிறு பிள்ளைகளைப்
போல் ஆகாவிட்டால், பரலோகராஜ்யத்தில்
பிரவேசிக்கமாட்டீர்கள் என்று மெய்யாகவே
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார் .
4 இந்தச் சிறுபிள்ளையைப்போலத்
தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் எவனோ,
அவனே பரலோகராஜ்யத்தில்
பெரியவனாயிருக்கிறான்.
5 இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறு பிள்ளையை என்
நாமத்தினாலே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன்
என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான்.
6 ஆனால், என்னை விசுவாசிக்கிற இந்தச்
சிறியவர்களில் ஒருவருக்கு இடறல்
விளைவிப்பவன் எவனோ, அவனுடைய
கழுத்தில் ஒரு எந்திரக் கல்
தொங்கவிடப்பட்டு, அவன் கடலின்
ஆழத்தில் மூழ்கடிக்கப்படுவது அவனுக்கு
நல்லது.
7 குற்றங்களால் உலகத்திற்கு ஐயோ!
ஏனெனில் குற்றங்கள் வர வேண்டும்;
ஆனால் யாரால் குற்றம் வருமோ அந்த
மனிதனுக்கு ஐயோ!
8 ஆதலால், உன் கையோ உன் காலோ
உனக்கு இடறலை உண்டாக்கினால்,
அவற்றை வெட்டி, உன்னை விட்டு
எறிந்துவிடு;
9 உன் கண் உனக்கு இடறலை
உண்டாக்கினால், அதைப் பிடுங்கி
எறிந்துவிடு;
10 இந்தச் சிறியவர்களில் ஒருவரையும்
நீங்கள் அசட்டை செய்யாதபடிக்கு
எச்சரிக்கையாயிருங்கள். ஏனென்றால்,
பரலோகத்திலிருக்கிற அவர்களுடைய
தூதர்கள் பரலோகத்திலிருக்கிற என்
பிதாவின் முகத்தை எப்பொழுதும்
பார்க்கிறார்கள் என்று உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
11 ஏனெனில், தொலைந்து போனதை
இரட்சிக்க மனுஷகுமாரன் வந்திருக்கிறார்.
12 நீங்கள் எப்படி நினைக்கிறீர்கள்? ஒருவன்
நூறு ஆடுகளை வைத்திருந்தால், அவற்றில்
ஒன்று வழிதவறிப் போனால், அவன்
தொண்ணூற்றொன்பதை விட்டுவிட்டு,
மலைகளுக்குச் சென்று, வழிதவறிப்
போனதைத் தேடுவான் அல்லவா?
13 அவன் அதைக் கண்டால், வழிதவறிப்
போகாத தொண்ணூற்றொன்பது
ஆடுகளைவிட, அந்த ஆடுகளால்
சந்தோஷப்படுவான் என்று மெய்யாகவே
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
14 அப்படியே இந்தச் சிறியவர்களில் ஒருவன்
கெட்டுப்போவது பரலோகத்திலிருக்கிற
உங்கள் பிதாவின் சித்தமல்ல.

15 மேலும், உன் சகோதரன் உனக்கு
விரோதமாகப் பாவம் செய்தால், நீயும்
அவனுக்கும் தனித்தனியாக இருந்தபோது
அவனிடம் போய் அவனுடைய குற்றத்தைச்
சொல்;
16 அவன் உனக்குச் செவிசாய்க்காவிட்டால்,
இரண்டு அல்லது மூன்று சாட்சிகளின்
வாயில் ஒவ்வொரு வார்த்தையும்
நிலைநிறுத்தப்படும்படி, இன்னும்
ஒன்றிரண்டு பேரை உன்னுடன் அழைத்துச்
செல்லுங்கள்.
17 அவன் அவைகளைக் கேட்கத் தவறினால்,
அதைச் சபைக்குச் சொல்லு;
18 நீங்கள் பூமியில் கட்டுவது எதுவோ அது
பரலோகத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கும்,
பூமியில் நீங்கள் அவிழ்ப்பதெல்லாம்
பரலோகத்திலும் கட்டவிழ்க்கப்படும் என்று
மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
19 மீண்டும் நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்: உங்களில் இருவர் பூமியில்
தாங்கள் கேட்கும் எதையும் தொடுவதாக
ஒப்புக்கொண்டால், அது
பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவினால்
அவர்களுக்குச் செய்யப்படும்.
20 இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் என்
நாமத்தினாலே எங்கே
கூடியிருக்கிறார்களோ, அவர்கள் நடுவில்
நான் இருக்கிறேன்.
21 அப்பொழுது பேதுரு அவரிடம் வந்து:
ஆண்டவரே, என் சகோதரன் எனக்கு
எதிராக எத்தனை முறை பாவம் செய்தாலும்
நான் அவனை மன்னிக்க வேண்டும்
என்றான். ஏழு முறை வரை?
22 இயேசு அவனை நோக்கி: நான் உனக்கு
ஏழு முறை அல்ல, எழுபது முறை ஏழு என்று
உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.
23 ஆகையால், பரலோகராஜ்யம் ஒரு
குறிப்பிட்ட ராஜாவுக்கு ஒப்பிடப்படுகிறது,
அவர் தனது ஊழியர்களைக் கணக்கில்
எடுத்துக்கொள்கிறார்.
24 அவன் கணக்குப் பார்க்கத்
தொடங்கியபோது, அவனுக்குப் பதினாயிரம்
தாலந்து கடன்பட்டிருந்த ஒருவனை
அவனிடத்தில் கொண்டுவந்தான்.
25 ஆனால் அவன் பணம் செலுத்தாததால்,
அவனுடைய எஜமான் அவனையும்,
அவனுடைய மனைவியையும்,
பிள்ளைகளையும், அவனுடைய
எல்லாவற்றையும் விற்று, பணம்
செலுத்தும்படி கட்டளையிட்டான்.
26 அந்த வேலைக்காரன் கீழே விழுந்து,
அவனை வணங்கி: ஆண்டவரே,
என்னிடத்தில் பொறுமையாயிரும், நான்
எல்லாவற்றையும் உமக்குக் கொடுக்கிறேன்
என்றான்.
27அப்பொழுது அந்த வேலைக்காரனுடைய
எஜமான் மனதுருகி, அவனை விடுவித்து,
கடனையும் அவனுக்கு மன்னித்தார்.
28 ஆனால் அதே வேலைக்காரன் வெளியே
சென்று, தனக்கு நூறு பைசா
கடன்பட்டிருந்த தன் சக வேலைக்காரன்
ஒருவனைக் கண்டு, அவன் மேல் கைகளை
வைத்து, அவனைத் தொண்டையைப்
பிடித்து இழுத்து: நீ கொடுக்க வேண்டியதை
எனக்குக் கொடு என்றார்.
29 அவனுடைய உடன் வேலைக்காரன் அவன்
காலில் விழுந்து: என்னிடத்தில்
பொறுமையாயிரு, எல்லாவற்றையும்
உனக்குத் தருகிறேன் என்று அவனை
வேண்டிக்கொண்டான்.
30 அவன் விரும்பாமல் போய், கடனை
அடைக்கும் வரை அவனைச் சிறையில்
தள்ளினான்.
31 அவனுடைய உடன் வேலைக்காரர்கள்
நடந்ததைக் கண்டு, மிகவும் வருந்தினார்கள்,
அவர்கள் வந்து, நடந்ததையெல்லாம் தங்கள்
எஜமானிடம் சொன்னார்கள்.
32 அப்பொழுது அவனுடைய எஜமான்
அவனைக் கூப்பிட்டபின், அவனை நோக்கி:
ஓ பொல்லாத வேலைக்காரனே, நீ என்னை
விரும்பியபடியால் அந்தக்
கடனையெல்லாம் உனக்கு மன்னித்தேன்.
33 நான் உன்மேல் இரங்கியதுபோல, நீயும்
உன் உடன்வேலைக்காரன்மேல்
இரக்கமாயிருக்க வேண்டாமா?
34 அவனுடைய எஜமான் கோபமடைந்து,
அவனுக்குக் கொடுக்க
வேண்டியதையெல்லாம் கொடுக்கும்வரை,
அவனைத் துன்புறுத்துகிறவர்களிடம்
ஒப்புக்கொடுத்தான்.
35 நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் தன்
சகோதரனுடைய குற்றங்களை உங்கள்
இருதயத்திலிருந்து மன்னிக்காவிட்டால், என்
பரலோகத் தகப்பனும் அவ்வாறே
உங்களுக்குச் செய்வார்.

அத்தியாயம் 19

1 இயேசு இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி
முடித்தபின்பு, கலிலேயாவிலிருந்து
புறப்பட்டு, யோர்தானுக்கு அப்பால்
யூதேயாவின் கரைகளுக்கு வந்தார்.
2 திரளான மக்கள் அவரைப்
பின்தொடர்ந்தனர்; அங்கே அவர்களைக்
குணமாக்கினார்.

3 பரிசேயர்களும் அவரிடத்தில் வந்து,
அவரைச் சோதித்து: ஒருவன் தன்
மனைவியை எல்லாக்
காரணங்களுக்காகவும் தள்ளிவிடுவது
நியாயமா என்று கேட்டார்கள்.
4 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
ஆரம்பத்தில் அவர்களைப் படைத்தவர்
அவர்களை ஆணும் பெண்ணுமாக
உண்டாக்கினார் என்பதை நீங்கள்
வாசிக்கவில்லையா?
5 அதனால்தான், ஒரு மனிதன்
தந்தையையும் தாயையும் விட்டுவிட்டு, தன்
மனைவியுடன் இணைந்திருப்பான்;
அவர்கள் இருவரும் ஒரே
மாம்சமாயிருப்பார்களா?
6 ஆதலால் அவர்கள் இருவர் அல்ல, ஒரே
மாம்சம். ஆதலால் தேவன் இணைத்ததை
மனுஷன் பிரிக்காதிருக்கட்டும்.
7 அவர்கள் அவனை நோக்கி:
அப்படியானால், விவாகரத்து கடிதத்தைக்
கொடுத்து, அவளைத் தள்ளிவிடும்படி
மோசே ஏன் கட்டளையிட்டான்?
8 அவர் அவர்களை நோக்கி: மோசே உங்கள்
இருதயக் கடினத்தினிமித்தம் உங்கள்
மனைவிகளைத் தள்ளிவிடும்படி
உங்களுக்கு இடங்கொடுத்தார்;
9 மேலும் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
விபச்சாரத்திற்காகத் தன் மனைவியைத்
தள்ளிவிட்டு, வேறொருவரை மணந்தால்,
விபச்சாரம் செய்கிறான்;
10 அவருடைய சீஷர்கள் அவரை நோக்கி:
ஒருவன் தன் மனைவிக்கு அப்படியானால்,
திருமணம் செய்துகொள்வது நல்லதல்ல.
11 ஆனால் அவர் அவர்களை நோக்கி: இந்தச்
சொல்லை எவருக்குக்
கொடுக்கப்படுகிறதோ அவர்களைத் தவிர
எல்லா மனுஷரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.
12 ஏனெனில், தாயின் வயிற்றில் இருந்து
பிறந்த சில அண்ணன்மார்களும்
இருக்கிறார்கள்: சில அண்ணன்மார்களும்
இருக்கிறார்கள். அதைப் பெறக்கூடியவர்
அதைப் பெறட்டும்.
13 அப்பொழுது சிறு பிள்ளைகள் மேல்
கைகளை வைத்து ஜெபம்பண்ணும்படி
அவரிடத்தில் கொண்டுவரப்பட்டார்கள்;
சீஷர்கள் அவர்களைக்
கடிந்துகொண்டார்கள்.
14 இயேசுவோ, " சிறு பிள்ளைகளை
என்னிடத்தில் வராதபடிக்கு, அவர்களைத்
தடைசெய்யாதிருங்கள்; பரலோகராஜ்யம்
அப்படிப்பட்டவர்களுடையது" என்றார்.
15 அவர்கள் மேல் கைகளை வைத்து,
அங்கிருந்து புறப்பட்டார்.
16 அப்பொழுது, ஒருவன் வந்து, அவனை
நோக்கி: நல்ல போதகரே, நான் நித்திய
ஜீவனை அடையும்படிக்கு நான் என்ன
நன்மையைச் செய்யவேண்டும் என்று
கேட்டான்.
17 அவன் அவனை நோக்கி: ஏன் என்னை
நல்லவன் என்று சொல்கிறாய்? கடவுள்
ஒருவரைத் தவிர வேறு நல்லவர் இல்லை:
ஆனால் நீங்கள் வாழ்க்கையில் நுழைய
விரும்பினால், கட்டளைகளைக்
கைக்கொள்ளுங்கள்.
18 அவன் அவனை நோக்கி: எது? இயேசு
சொன்னார்: கொலை செய்யாதே,
விபச்சாரம் செய்யாதே, திருடாதே, பொய்
சாட்சி சொல்லாதே.
19 உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும்
கனம்பண்ணு; உன்னைப் போலவே உன்
அயலானையும் நேசிக்க வேண்டும்.
20 அந்த வாலிபன் அவனை நோக்கி:
இவைகளையெல்லாம் நான் என்
சிறுவயதுமுதல் கடைப்பிடித்து வருகிறேன்;
எனக்கு இன்னும் என்ன குறைவு என்றான்.
21 இயேசு அவனை நோக்கி: நீ
பரிபூரணமாயிருக்க விரும்பினால், போய்,
உன்னுடையதை விற்று, ஏழைகளுக்குக்
கொடு, அப்பொழுது பரலோகத்தில்
உனக்குப் பொக்கிஷம் உண்டாயிருக்கும்;
பின்பு வந்து என்னைப் பின்பற்று என்றார்.
22 ஆனால் அந்த வாலிபன் அந்த
வார்த்தையைக் கேட்டபோது, அவன் மிகுந்த
ஆஸ்தியுள்ளவனாயிருந்தபடியினால்,
துக்கமாய்ப் போய்விட்டான்.
23 அப்பொழுது இயேசு தம்முடைய
சீஷர்களை நோக்கி: ஐசுவரியவான்
பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது அரிது
என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன் என்றார்.
24 மேலும் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
ஐசுவரியவான் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில்
பிரவேசிப்பதை விட, ஒட்டகம் ஊசியின்
கண்ணில் நுழைவது எளிது.
25 அவருடைய சீஷர்கள் அதைக் கேட்டு,
மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு: அப்படியானால்
யார் இரட்சிக்கப்பட முடியும்?
26 இயேசு அவர்களைப் பார்த்து:
மனிதர்களால் இது கூடாதது. ஆனால்
கடவுளால் எல்லாம் முடியும்.
27 அப்பொழுது பேதுரு அவனை நோக்கி:
இதோ, நாங்கள் எல்லாவற்றையும்
விட்டுவிட்டு உம்மைப் பின்பற்றினோம்;
அதனால் நமக்கு என்ன கிடைக்கும்?
28 இயேசு அவர்களை நோக்கி: என்னைப்
பின்பற்றிய நீங்கள், மறுபிறப்பில்

மனுஷகுமாரன் தம்முடைய மகிமையின்
சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது,
நீங்களும் பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களில்
அமர்ந்து, பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும்
நியாயந்தீர்ப்பீர்கள் என்று மெய்யாகவே
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். இஸ்ரேல்.
29 என் நாமத்தினிமித்தம் வீட்டையோ,
சகோதரரையோ, சகோதரிகளையோ,
தகப்பனையோ, தாயையோ,
மனைவியையோ, பிள்ளைகளையோ,
நிலங்களையோ கைவிடுகிற எவனும்
நூற்றுக்கு மடங்காகப் பெற்று, நித்திய
ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக்கொள்வான்.
30 ஆனால் முதலில் இருப்பவர்களில் பலர்
கடைசியாக இருப்பார்கள்; மற்றும்
கடைசியாக முதலில் இருக்கும்.

அத்தியாயம் 20

1 பரலோகராஜ்யம் தன் திராட்சைத்
தோட்டத்தில் வேலையாட்களை
அமர்த்துவதற்காக அதிகாலையில்
புறப்பட்ட வீட்டுக்காரனுக்கு
ஒப்பாயிருக்கிறது.
2 அவர் வேலையாட்களிடம் ஒரு நாளைக்கு
ஒரு காசு கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டபின்,
அவர்களைத் தன் திராட்சைத்
தோட்டத்திற்கு அனுப்பினார்.
3 அவர் மூன்றாம் மணி நேரத்தில் வெளியே
சென்று, சந்தையில் வேலையில்லாமல்
நிற்பதைக் கண்டார்.
4 அவர்களை நோக்கி: நீங்களும் திராட்சைத்
தோட்டத்திற்குப் போங்கள், சரியானதை
நான் உங்களுக்குக் கொடுப்பேன். அவர்கள்
தங்கள் வழியில் சென்றார்கள்.
5 மறுபடியும் அவர் ஏறக்குறைய ஆறாம்
மற்றும் ஒன்பதாம் மணி நேரத்தில் வெளியே
சென்று அவ்வாறே செய்தார்.
6 பதினொன்றாம் மணி நேரத்தில் அவர்
வெளியே சென்று, மற்றவர்கள் சும்மா
நிற்பதைக் கண்டு, அவர்களைப் பார்த்து:
நீங்கள் ஏன் நாள் முழுவதும் சும்மா
நிற்கிறீர்கள்?
7 அவர்கள் அவனை நோக்கி: ஒருவரும்
எங்களை வேலைக்கு அமர்த்தவில்லை.
அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்களும்
திராட்சைத் தோட்டத்திற்குப் போங்கள்; எது
சரியானதோ, அதை நீங்கள் பெறுவீர்கள்.
8 சாயங்காலம் வந்ததும், திராட்சைத்
தோட்டத்தின் எஜமான் தன் காரியதரிசியை
நோக்கி: வேலையாட்களை அழைத்து,
கடைசிக்காரர் தொடங்கி முந்தினவர்கள்
வரை அவர்களுக்குக் கூலியைக் கொடு
என்றார்.
9 பதினொன்றாம் மணி நேரத்தில் கூலிக்கு
வந்தவர்கள் வந்தபோது, ஒவ்வொருவருக்கும்
தலா ஒரு காசு கிடைத்தது.
10 ஆனால், முதலில் வந்தவர்கள் தாங்கள்
அதிகமாகப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று
நினைத்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு
மனிதனும் ஒரு பைசாவைப் பெற்றனர்.
11 அவர்கள் அதைப் பெற்றுக்கொண்டதும்,
அந்த வீட்டு முதலாளிக்கு விரோதமாக
முணுமுணுத்தார்கள்.
12 கடைசியாக இவர்கள் ஒரு மணிநேரம்
மட்டுமே வேலை செய்தார்கள், பகலின்
பாரத்தையும் வெப்பத்தையும் தாங்கிய
எங்களுக்கு அவர்களைச் சமமாக்கினீர்கள்.
13 அவர்களில் ஒருவனுக்கு அவன்
மறுமொழியாக: நண்பா, நான் உனக்கு
எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை.
14 உன்னுடையதை எடுத்துக்கொண்டு போ,
உனக்குக் கொடுப்பது போல் கடைசியாகிய
இவனுக்கும் கொடுப்பேன்.
15 எனக்குச் சொந்தமானதைச் செய்வது
எனக்குச் சட்டமல்லவா? நான் நல்லவனாக
இருப்பதால் உன் கண் கெட்டதா?
16 பிந்தினவர்கள் முந்தினவர்களாயும்,
முந்தினவர்கள் கடைசியாயும் இருப்பார்கள்;
17 இயேசு எருசலேமுக்குச் சென்று, வழியில்
பன்னிரண்டு சீடர்களையும் தனித்தனியாக
அழைத்துச் சென்று அவர்களிடம்,
18 இதோ, எருசலேமுக்குப் போகிறோம்;
மனுஷகுமாரன் பிரதான
ஆசாரியர்களிடத்திலும்
வேதபாரகர்களிடத்திலும்
காட்டிக்கொடுக்கப்படுவார், அவர்கள்
அவருக்கு மரண தண்டனை விதிக்க
வேண்டும்.
19 அவரைப் பரியாசம்பண்ணவும்,
கசையடிக்கவும், சிலுவையில் அறையவும்
புறஜாதிகளுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பார்கள்;
20 அப்பொழுது செபதேயுவின்
பிள்ளைகளின் தாய் தன் குமாரரோடு
அவரிடத்தில் வந்து, அவரைப்
பணிந்துகொண்டு, அவரிடத்தில் ஒரு
காரியத்தை விரும்புகிறாள்.
21 அவன் அவளை நோக்கி: உனக்கு என்ன
வேண்டும்? அவள் அவனை நோக்கி: என்
இரண்டு மகன்களும் உமது ராஜ்யத்தில்
ஒருவன் உமது வலப்பக்கத்திலும் மற்றவர்
இடப்பக்கத்திலும் உட்கார அனுமதியுங்கள்
என்றாள்.
22 அதற்கு இயேசு: நீங்கள் என்ன
கேட்கிறீர்கள் என்று உங்களுக்குத்

தெரியாது. நான் குடிக்கும் கிண்ணத்தில்
நீங்கள் குடிக்க முடியுமா? அவர்கள் அவனை
நோக்கி: எங்களால் முடியும் என்றார்கள்.
23 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் என்
கிண்ணத்தில் குடித்து, நான் கொடுக்கும்
ஞானஸ்நானத்தினால் ஞானஸ்நானம்
பெறுவீர்கள்; யாருக்காக என் பிதாவினால்
ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படட்டது.
24 பத்துப் பேரும் அதைக் கேட்டபோது,
இரண்டு சகோதரர்கள்மேல்
கோபமடைந்தார்கள்.
25 இயேசு அவர்களைத் தம்மிடம் அழைத்து:
புறஜாதிகளின் பிரபுக்கள் அவர்கள்மேல்
அதிகாரம் செலுத்துகிறார்கள் என்பதையும்,
பெரியவர்கள் அவர்கள்மேல் அதிகாரம்
செலுத்துகிறார்கள் என்பதையும் நீங்கள்
அறிவீர்கள்.
26 உங்களில் அப்படி இருக்கக்கூடாது;
27 உங்களில் தலைவனாக இருப்பவன்
எவனோ, அவன் உங்களுக்கு
வேலைக்காரனாயிருக்கக்கடவன்.
28 மனுஷகுமாரன் ஊழியஞ்செய்ய வராமல்,
ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும்
பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக்
கொடுக்கவும் வந்தார்.
29 அவர்கள் எரிகோவிலிருந்து
புறப்பட்டபோது, திரளான மக்கள் அவரைப்
பின்தொடர்ந்தனர்.
30 இதோ, வழியருகே அமர்ந்திருந்த இரு
குருடர்கள் இயேசு அவ்வழியே செல்வதைக்
கேள்விப்பட்டு: ஆண்டவரே, தாவீதின்
குமாரனே, எங்களுக்கு இரங்கும் என்று
சத்தமிட்டனர்.
31 அவர்கள் அமைதி காக்க
வேண்டியதினால் திரளான மக்கள்
அவர்களைக் கடிந்துகொண்டார்கள்;
32 இயேசு நின்று, அவர்களைக் கூப்பிட்டு:
நான் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?
33 அவர்கள் அவனை நோக்கி: ஆண்டவரே,
எங்கள் கண்கள் திறக்கப்படும் என்றார்கள்.
34 இயேசு அவர்கள்மேல் இரங்கி, அவர்கள்
கண்களைத் தொட்டார்; உடனே அவர்கள்
கண்கள் பார்வை பெற்றன, அவர்களும்
அவருக்குப் பின்சென்றார்கள்.

அத்தியாயம் 21

1 அவர்கள் எருசலேமுக்குச் சமீபித்து,
பெத்பாகே என்னும் ஒலிவ மலைக்கு
வந்தபோது, இயேசு இரண்டு சீஷர்களை
அனுப்பினார்.
2 அவர்களை நோக்கி: உங்களுக்கு எதிரே
உள்ள கிராமத்திற்குப் போங்கள், உடனே
ஒரு கழுதையையும் அதனோடு ஒரு
குட்டியும் கட்டப்பட்டிருப்பதைக்
காண்பீர்கள்; அவற்றை அவிழ்த்து என்னிடம்
கொண்டு வாருங்கள்.
3 ஒருவன் உங்களிடம் ஏதாவது சொன்னால்,
கர்த்தருக்கு அவைகள் தேவை; உடனே அவர்
அவர்களை அனுப்புவார்.
4 தீர்க்கதரிசியால் சொல்லப்பட்டவை
நிறைவேறும்பொருட்டு இவையெல்லாம்
செய்யப்பட்டது.
5 சீயோனின் மகளிடம் சொல்: இதோ, உன்
அரசன் சாந்தகுணமுள்ளவனும்,
கழுதையின் மீதும், கழுதைக்குட்டியின்
மீதும் அமர்ந்து கொண்டு உன்னிடம்
வருகிறான்.
6 சீடர்கள் போய், இயேசு தங்களுக்குக்
கட்டளையிட்டபடியே செய்தார்கள்.
7 கழுதையையும் குட்டியையும்
கொண்டுவந்து, அவைகளின் மேல்
ஆடைகளை உடுத்தி, அதன்மேல்
ஏற்றினார்கள்.
8 திரளான ஜனங்கள் தங்கள்
வஸ்திரங்களை வழியிலே விரித்தார்கள்;
மற்றவர்கள் மரங்களின் கிளைகளை வெட்டி,
வழியில் வைக்கோல் போட்டார்கள்.
9 முன்னும் பின்னும் சென்ற ஜனங்கள்:
தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா:
கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே வருகிறவர்
ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர்; மிக உயர்ந்த
இடத்தில் ஹோசன்னா.
10 அவர் எருசலேமுக்கு வந்தபோது,
நகரமெல்லாம் அசைந்து: இவர் யார்?
11 அப்பொழுது ஜனங்கள்: இவர்
கலிலேயாவிலுள்ள நாசரேத்தின் தீர்க்கதரிசி
இயேசு என்றார்கள்.
12 இயேசு தேவனுடைய ஆலயத்திற்குப்
பிரவேசித்து, ஆலயத்தில் விற்றவர்களையும்
வாங்குகிறவர்களையும் துரத்திவிட்டு, காசு
மாற்றுவோரின் மேசைகளையும் புறா
விற்பவர்களின் இருக்கைகளையும்
கவிழ்த்துப்போட்டார்.
13 அவர்களை நோக்கி: என் வீடு ஜெப
ஆலயம் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.
ஆனால் நீங்கள் அதைத் திருடர்களின்
கூடாரமாக்கினீர்கள்.
14 பார்வையற்றோரும் முடவர்களும்
கோவிலில் அவரிடம் வந்தனர். அவர்
அவர்களைக் குணப்படுத்தினார்.
15 தலைமைக் குருக்களும் மறைநூல்
அறிஞரும் அவர் செய்த அற்புதங்களையும்,
குழந்தைகளும் கோவிலில் கூப்பிட்டு,

தாவீதின் மகனுக்கு ஓசன்னா! அவர்கள்
மிகவும் அதிருப்தி அடைந்தனர்,
16 அவனை நோக்கி: இவர்கள் சொல்வதைக்
கேட்கிறீர்களா? இயேசு அவர்களை நோக்கி:
ஆம்; குழந்தைகளின் வாயிலிருந்தும்
பால்குடிகளின் வாயிலிருந்தும் துதியை
நிறைவு செய்தாய் என்று நீங்கள்
ஒருபோதும் வாசிக்கவில்லையா?
17 அவர் அவர்களை விட்டுவிட்டு,
நகரத்திலிருந்து பெத்தானியாவுக்குப்
போனார். அவர் அங்கு தங்கினார்.
18 காலையில் அவர் நகரத்திற்குத்
திரும்பியபோது, அவருக்குப் பசி ஏற்பட்டது.
19 வழியில் ஒரு புளியமரத்தைக் கண்டு,
அதனருகில் வந்து, அதில் இலைகளைத்
தவிர வேறொன்றையும் காணவில்லை ;
மேலும் தற்போது அத்திமரம் காய்ந்தது.
20 சீஷர்கள் அதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு:
அத்திமரம் எவ்வளவு சீக்கிரம்
பட்டுப்போயிற்று!
21 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
உண்மையாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன், உங்களுக்கு விசுவாசம்
இருந்தால், சந்தேகமில்லாமல் இருந்தால்,
அத்திமரத்திற்குச் செய்வதை மாத்திரமல்ல,
நீங்கள் இந்த மலையை நோக்கி:
நீங்கிப்போங்கள் என்று சொன்னாலும்
செய்வீர்கள். , நீ கடலில் தள்ளப்படு; அது
செய்யப்படும்.
22 நீங்கள் விசுவாசித்து ஜெபத்தில் எதைக்
கேட்பீர்களோ, அவைகளையெல்லாம்
பெறுவீர்கள்.
23 அவர் கோவிலுக்குள் வந்தபோது,
தலைமைக் குருக்களும், ஜனங்களின்
மூப்பர்களும் அவரிடம் வந்து உபதேசித்துக்
கொண்டிருந்தார்கள்: நீர் எந்த
அதிகாரத்தால் இவற்றைச் செய்கிறாய்?
இந்த அதிகாரத்தை உனக்கு யார்
கொடுத்தது?
24 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நானும் உங்களிடம் ஒன்று கேட்கிறேன்;
25 யோவானின் ஞானஸ்நானம் எங்கிருந்து
வந்தது? வானத்தில் இருந்து, அல்லது
மனிதர்கள்? அவர்கள் தங்களுக்குள் தர்க்கம்
செய்துகொண்டு, "நாங்கள் வானத்திலிருந்து
வந்தோம்" என்று சொன்னால்; அவர்
எங்களை நோக்கி: நீங்கள் ஏன் அவரை
நம்பவில்லை?
26 ஆனால், மனிதர்கள் என்று சொன்னால்;
நாங்கள் மக்களுக்கு பயப்படுகிறோம்;
ஏனெனில் அனைவரும் யோவானை
தீர்க்கதரிசியாக கருதுகின்றனர்.
27 அவர்கள் இயேசுவுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
எங்களால் சொல்ல முடியாது என்றார்கள்.
அவர் அவர்களை நோக்கி: நான் எந்த
அதிகாரத்தால் இவற்றைச் செய்கிறேன்
என்று நானும் உங்களுக்குச்
சொல்லவில்லை.
28 ஆனால் நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?
ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனுக்கு இரண்டு
மகன்கள் இருந்தனர்; அவன் முதல்வனிடம்
வந்து: மகனே, இன்று என் திராட்சைத்
தோட்டத்தில் வேலைக்குப் போ என்றான்.
29 அதற்கு அவன்: நான் மாட்டேன் என்று
பதிலளித்தான்;
30 அவன் இரண்டாமவனிடம் வந்து
அவ்வாறே சொன்னான். அதற்கு அவன்:
நான் போகிறேன் ஐயா என்றான்,
போகவில்லை.
31 அவர்களில் இருவர் தந்தையின்
விருப்பத்தின்படி செய்தார்களா? அவர்கள்
அவரிடம், முதல்வன் என்றார்கள். இயேசு
அவர்களை நோக்கி: ஆயக்காரரும்
வேசிகளும் உங்களுக்கு முன்பாக
தேவனுடைய ராஜ்யத்தில்
பிரவேசிக்கிறார்கள் என்று மெய்யாகவே
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.
32 யோவான் நீதியின் வழியாய்
உங்களிடத்தில் வந்தார், நீங்கள் அவரை
விசுவாசிக்கவில்லை; ஆயக்காரரும்
வேசிகளும் அவரை விசுவாசித்தார்கள்;
நீங்கள் அதைக் கண்டபோதும், நீங்கள்
அவரை விசுவாசிக்கும்படிக்குப் பின்பு
மனந்திரும்பவில்லை.
33 மற்றொரு உவமையைக் கேளுங்கள்: ஒரு
வீட்டுக்காரர் ஒரு திராட்சைத் தோட்டத்தை
நட்டு, அதைச் சுற்றிலும் வேலியிட்டு, அதில்
ஒரு திராட்சை ஆலையைத் தோண்டி, ஒரு
கோபுரத்தைக் கட்டி, அதைத்
தோட்டக்காரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு,
தூர தேசத்துக்குப் போனார்.
34 கனியின் காலம் நெருங்கியபோது, அதன்
பலனைப் பெறுவதற்காகத் தம்
பணியாளர்களைத் தோட்டக்காரர்களிடம்
அனுப்பினார்.
35 தோட்டக்காரர்கள் அவனுடைய
வேலைக்காரரைப் பிடித்து, ஒருவனை
அடித்து, ஒருவனைக் கொன்று, ஒருவனைக்
கல்லெறிந்தார்கள்.
36 மறுபடியும், அவர் முதல்
வேலையாட்களை விட அதிக
வேலையாட்களை அனுப்பினார்;
அவர்களுக்கும் அவ்வாறே செய்தார்கள்.
37 ஆனால் கடைசியாக அவர் தம்முடைய
மகனை அவர்களிடம் அனுப்பினார்:

அவர்கள் என் மகனுக்குப் பயபக்தியுடன்
இருப்பார்கள்.
38 ஆனால் தோட்டக்காரர்கள் மகனைக்
கண்டு: இவர்தான் வாரிசு; வாருங்கள்,
அவரைக் கொன்று, அவருடைய
சுதந்தரத்தைக் கைப்பற்றுவோம்.
39 அவர்கள் அவனைப் பிடித்து, திராட்சைத்
தோட்டத்திற்கு வெளியே தள்ளிக்
கொன்றார்கள்.
40 திராட்சைத் தோட்டத்தின் எஜமான்
வரும்போது, அந்தத் தோட்டக்காரர்களை
என்ன செய்வார்?
41 அவர்கள் அவனை நோக்கி: அந்தத்
துன்மார்க்கரை அவன் பரிதாபமாக அழித்து,
தன் திராட்சைத் தோட்டத்தை மற்ற
தோட்டக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பான்;
42 இயேசு அவர்களைப் பார்த்து:
கட்டுபவர்கள் புறக்கணித்த கல்லே
மூலைக்குத் தலையாயிருக்கிறது; இது
கர்த்தருடைய செயல், அது நம்முடைய
பார்வைக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது என்று
வேதத்தில் நீங்கள் ஒருக்காலும்
வாசிக்கவில்லையா?
43 ஆகையால் நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்: தேவனுடைய ராஜ்யம்
உங்களிடத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டு, அதின்
கனிகளைக் கொடுக்கும் தேசத்திற்குக்
கொடுக்கப்படும்.
44 இந்தக் கல்லின்மேல் விழுகிறவன்
முறிந்துபோவான்;
45 பிரதான ஆசாரியரும் பரிசேயரும்
அவருடைய உவமைகளைக் கேட்டபோது,
அவர் தங்களைக்குறித்துச் சொன்னார்
என்று அறிந்துகொண்டார்கள்.
46 ஆனால், அவர்கள் அவரைத்
தீர்க்கதரிசியாகக் கருதியதால், திரளான
மக்கள் அவருக்குப் பயந்தார்கள்.

அத்தியாயம் 22

1 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக
உவமைகள் மூலம் மறுபடியும்
அவர்களுக்குப் பேசி:
2 பரலோகராஜ்யம் ஒரு ராஜாவுக்கு
ஒப்பானது;
3 திருமணத்திற்கு அழைக்கப்பட்டவர்களை
வரவழைக்கும்படி தன் வேலைக்காரர்களை
அனுப்பினான்; அவர்கள் வரவில்லை.
4 மறுபடியும், அவர் மற்ற வேலையாட்களை
அனுப்பி, அழைக்கப்பட்டவர்களுக்குச்
சொல்லுங்கள்: இதோ, நான் என் இரவு
உணவை ஆயத்தம் செய்தேன்; என்
எருதுகளும் என் கொழுத்த குட்டிகளும்
கொல்லப்பட்டன, எல்லாம் தயாராகிவிட்டன:
திருமணத்திற்கு வாருங்கள்.
5 ஆனால் அவர்கள் அதை அலட்சியப்படுத்தி,
ஒருவர் தன் பண்ணைக்கு மற்றொருவர்
வியாபாரத்துக்குப் போனார்கள்.
6 மீதியானவர்கள் அவனுடைய
வேலைக்காரரைப் பிடித்து, அவர்களைக்
கேவலமாகப் பேசி, அவர்களைக்
கொன்றார்கள்.
7 ராஜா அதைக் கேட்டபோது,
கோபமடைந்தான்; அவன் தன் படைகளை
அனுப்பி, அந்தக் கொலைகாரர்களை
அழித்து, அவர்களுடைய நகரத்தை
எரித்தான்.
8 அப்பொழுது அவன் தன் வேலைக்காரரை
நோக்கி: கல்யாணம் ஆயத்தமாயிருக்கிறது,
ஆனால் அழைக்கப்பட்டவர்கள்
தகுதியானவர்கள் அல்ல என்றார்.
9 ஆதலால் நீங்கள் நெடுஞ்சாலைகளுக்குப்
போங்கள், நீங்கள்
காணக்கூடியவர்களையெல்லாம்
திருமணத்திற்கு ஏலம் விடுங்கள்.
10அப்பொழுது அந்த வேலைக்காரர்கள்
நெடுஞ்சாலைகளுக்குப் புறப்பட்டுப்போய்,
கெட்டவர்களும் நல்லவர்களுமாகத்
தங்களுக்குக் கிடைத்த எல்லாரையும்
கூட்டினார்கள்;
11 விருந்தினரைப் பார்க்க அரசர் உள்ளே
வந்தபோது, திருமண ஆடை அணியாத ஒரு
மனிதனைக் கண்டார்.
12 அவன் அவனை நோக்கி: நண்பா,
கல்யாண வஸ்திரம் இல்லாமல் எப்படி
இங்கு வந்தாய்? மேலும் அவர் பேசாமல்
இருந்தார்.
13 அப்பொழுது ராஜா வேலைக்காரரை
நோக்கி: இவனைக் கைகளையும்
கால்களையும் கட்டி, அவனைக்
கொண்டுபோய், வெளி இருளில் தள்ளுங்கள்;
அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் இருக்கும்.
14 ஏனெனில் அழைக்கப்பட்டவர்கள் பலர்,
ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் சிலர்.
15அப்பொழுது பரிசேயர்கள் சென்று,
அவருடைய பேச்சில் அவரை எப்படி சிக்க
வைக்கலாம் என்று ஆலோசனை
கேட்டார்கள்.
16 அவர்கள் ஏரோதியர்களோடுகூடத்
தங்கள் சீடர்களை அவரிடம் அனுப்பி,
“போதகரே, நீர் உண்மையுள்ளவர் என்றும்,
கடவுளின் வழியை உண்மையாகப்
போதிக்கிறீர் என்றும், எவருக்காகவும்
அக்கறை காட்டுவதில்லை;
17 நீ என்ன நினைக்கிறாய் என்று
எங்களிடம் கூறுங்கள். சீசருக்குக்

காணிக்கை செலுத்துவது முறையா,
இல்லையா?
18 இயேசு அவர்களுடைய அக்கிரமத்தை
உணர்ந்து: மாயக்காரரே, நீங்கள் ஏன்
என்னைச் சோதிக்கிறீர்கள்?
19 காணிக்கை பணத்தை எனக்குக் காட்டு.
ஒரு பைசாவை அவரிடம் கொண்டு
வந்தார்கள்.
20 அவர் அவர்களை நோக்கி: இந்த
உருவமும் மேலெழுத்தும் யாருடையது?
21 அவர்கள் அவனை நோக்கி: சீசருடையது
என்றார்கள். அப்பொழுது அவர் அவர்களை
நோக்கி: ஆகையால் சீசருக்குரியவைகளை
சீசருக்குக் கொடுங்கள்;
கடவுளுக்குரியவைகள் கடவுளுக்கு.
22 அவர்கள் இந்த வார்த்தைகளைக்
கேட்டபோது, ஆச்சரியப்பட்டு, அவரை
விட்டுப் போய்விட்டார்கள்.
23 உயிர்த்தெழுதல் இல்லை என்று கூறும்
சதுசேயர்கள் அன்றே அவரிடம் வந்து,
24 போதகரே, ஒருவன் குழந்தையில்லாமல்
இறந்துவிட்டால், அவன் சகோதரன் தன்
மனைவியை மணந்து, தன் சகோதரனுக்குச்
சந்ததியை உண்டாக்கக்கடவன் என்றார்
மோசே.
25 எங்களோடே ஏழு சகோதரர்கள்
இருந்தார்கள்.
26 அவ்வாறே இரண்டாமவனும்,
மூன்றாமவனும் ஏழாவது வரை.
27 கடைசியாக அந்தப் பெண்ணும்
இறந்தாள்.
28 ஆகையால், உயிர்த்தெழுதலில் அவள் ஏழு
பேரில் யாருக்கு மனைவியாக இருப்பாள்?
ஏனென்றால் அவர்கள் அனைவரும் அவளை
வைத்திருந்தார்கள்.
29 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நீங்கள் வேதவாக்கியங்களையும்
தேவனுடைய வல்லமையையும் அறியாமல்
தவறிழைக்கிறீர்கள்.
30 உயிர்த்தெழுதலில் அவர்கள் திருமணம்
செய்துகொள்வதுமில்லை, திருமணம்
செய்துகொள்வதுமில்லை, மாறாக
பரலோகத்திலுள்ள தேவதூதர்களைப் போல்
இருக்கிறார்கள்.
31 ஆனால் மரித்தோரின்
உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றி, கடவுள்
உங்களுக்குச் சொன்னதை நீங்கள்
படிக்கவில்லையா:
32 நான் ஆபிரகாமின் கடவுள், ஈசாக்கின்
கடவுள், யாக்கோபின் கடவுள்? கடவுள்
இறந்தவர்களின் கடவுள் அல்ல, ஆனால்
உயிருள்ளவர்களின் கடவுள்.
33 ஜனங்கள் இதைக் கேட்டபோது,
அவருடைய உபதேசத்தைக் குறித்து
ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.
34 ஆனால் அவர் சதுசேயர்களை
அமைதிப்படுத்தினார் என்று பரிசேயர்
கேள்விப்பட்டபோது, அவர்கள்
கூடிவந்தார்கள்.
35 அப்போது அவர்களில் ஒரு
வழக்கறிஞரான ஒருவர் அவரிடம் ஒரு
கேள்வியைக் கேட்டு, அவரைச் சோதனை
செய்து,
36 போதகரே, நியாயப்பிரமாணத்தில் உள்ள
பெரிய கட்டளை எது?
37 இயேசு அவனை நோக்கி: உன்
தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு
இருதயத்தோடும், உன் முழு
ஆத்துமாவோடும், உன் முழு மனதோடும்
அன்புகூருவாயாக.
38 இது முதல் மற்றும் பெரிய கட்டளை.
39 இரண்டாவதாக, உன்னில்
அன்புகூருவதுபோல் உன் அயலானையும்
நேசிப்பாயாக.
40 இந்த இரண்டு கட்டளைகளிலும்
அனைத்து நியாயப்பிரமாணங்களும்
தீர்க்கதரிசிகளும் தொங்கும்.
41 பரிசேயர்கள் கூடிவந்திருக்கையில்,
இயேசு அவர்களிடம்,
42 கிறிஸ்துவைப் பற்றி நீங்கள் என்ன
நினைக்கிறீர்கள்? அவன் யாருடைய மகன்?
அவர்கள் அவரிடம், தாவீதின் மகன்
என்றார்கள்.
43 அவர் அவர்களை நோக்கி:
அப்படியானால், தாவீது எப்படி ஆவியில்
அவரை ஆண்டவர் என்று அழைக்கிறார்.
44 கர்த்தர் என் கர்த்தரை நோக்கி: நான்
உமது சத்துருக்களை உமது
பாதபடியாக்குகிறவரைக்கும், நீர் என்
வலதுபாரிசத்தில் உட்காரும் என்றார்.
45 தாவீது அவரை ஆண்டவர் என்று
அழைத்தால், அவர் எப்படி அவருடைய
மகன்?
46 ஒருவனும் அவனுக்கு ஒரு வார்த்தையும்
பதில் சொல்லவும் இல்லை, அன்றுமுதல்
அவனிடம் எந்தக் கேள்வியும் கேட்கத்
துணியவுமில்லை.

அத்தியாயம் 23

1 பின்பு இயேசு ஜனங்களுக்கும் தம்முடைய
சீஷர்களுக்கும் பேசினார்.
2 வேதபாரகரும் பரிசேயரும் மோசேயின்
இருக்கையில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

3 ஆகையால், அவர்கள் உன்னிடம்
சொல்வதையெல்லாம் கவனியுங்கள்;
ஆனால் அவர்களின் செயல்களுக்குப் பிறகு
நீங்கள் செய்யாதீர்கள்: அவர்கள்
சொல்கிறார்கள், செய்யவில்லை.
4 அவர்கள் பாரமான சுமைகளையும் சுமக்க
வேண்டிய துக்கங்களையும் கட்டி,
மனிதர்களின் தோள்களில் போடுகிறார்கள்;
ஆனால் அவர்களே அவற்றை தங்கள்
விரலால் அசைக்க மாட்டார்கள்.
5 ஆனால், அவர்கள் மனிதர்கள்
காணும்படியாக அவர்கள் செய்யும் எல்லா
வேலைகளையும் செய்கிறார்கள்;
6 விருந்துகளில் மேலான அறைகளையும்,
ஜெப ஆலயங்களில் பிரதான
இருக்கைகளையும் விரும்புங்கள்.
7 சந்தைகளில் வாழ்த்துகள், ரபி, ரபி என்று
மனிதர்கள் அழைக்கப்படுவார்கள்.
8 நீங்கள் ரபி என்று அழைக்கப்படாதீர்கள்.
நீங்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள்.
9 பூமியில் யாரையும் உங்கள் தந்தை என்று
அழைக்காதீர்கள்: பரலோகத்திலிருக்கிற
உங்கள் பிதா ஒருவரே.
10 நீங்கள் எஜமானர் என்றும்
அழைக்கப்படாதீர்கள்; ஏனென்றால்,
கிறிஸ்து ஒருவரே உங்கள் எஜமான்.
11 உங்களில் பெரியவரே உங்கள்
வேலைக்காரனாயிருப்பார்.
12 தன்னை உயர்த்துகிற எவனும்
தாழ்த்தப்படுவான்; தன்னைத்
தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்.
13 ஆனால் மறைநூல் அறிஞர்களே,
பரிசேயர்களே, உங்களுக்கு ஐயோ! நீங்கள்
மனிதர்களுக்கு விரோதமாக
பரலோகராஜ்யத்தை அடைத்துவிட்டீர்கள்;
14 மறைநூல் அறிஞர்களே, பரிசேயர்களே,
உங்களுக்கு ஐயோ! நீங்கள் விதவைகளின்
வீடுகளைத் தின்று, ஒரு பாசாங்குக்காக
நீண்ட ஜெபம் செய்கிறீர்கள்;
15 மறைநூல் அறிஞர்களே, பரிசேயர்களே,
உங்களுக்கு ஐயோ! ஏனென்றால், நீங்கள்
ஒருவரை மதமாற்றம் செய்ய கடலையும்
நிலத்தையும் சுற்றிவருகிறீர்கள்.
16 பார்வையற்ற வழிகாட்டிகளே,
உங்களுக்கு ஐயோ! ஆனால் கோவில்
தங்கத்தின் மீது சத்தியம் செய்பவன்
கடனாளி!
17 மூடர்களே, குருடர்களே, பொன்னா,
பொன்னைப் பரிசுத்தமாக்கும்
கோவிலாவது பெரியது எது?
18 மேலும், பலிபீடத்தின் மேல்
ஆணையிட்டால் அது ஒன்றுமில்லை;
ஆனால் அதன்மீது இருக்கும் அன்பளிப்பின்
மீது சத்தியம் செய்பவன் குற்றவாளி.
19 மூடர்களே, குருடர்களே, காணிக்கையோ,
பரிசைப் பரிசுத்தப்படுத்தும் பலிபீடமோ எது
பெரியது?
20 ஆகையால் பலிபீடத்தின்பேரில் சத்தியம்
செய்கிறவன், அதின்பேரிலும்
அதின்மேலுள்ள எல்லாவற்றின்பேரிலும்
சத்தியம் செய்கிறான்.
21 தேவாலயத்தின்பேரில் சத்தியம்
செய்கிறவன், அதின்பேரிலும் அதில்
வாசம்பண்ணுகிறவன்பேரிலும் சத்தியம்
செய்கிறான்.
22 பரலோகத்தின்பேரில் சத்தியம்
செய்கிறவன், தேவனுடைய
சிங்காசனத்தின்பேரிலும், அதின்மேல்
வீற்றிருக்கிறவர்பேரிலும் சத்தியம்
செய்கிறான்.
23 மறைநூல் அறிஞர்களே, பரிசேயர்களே,
உங்களுக்கு ஐயோ! புதினா, சோம்பு, சீரகம்
ஆகியவற்றில் தசமபாகம் கொடுக்கிறீர்கள்,
மேலும் சட்டம், நியாயத்தீர்ப்பு, கருணை
மற்றும் விசுவாசத்தின் முக்கியமான
விஷயங்களைத் தவிர்த்துவிட்டீர்கள்.
24 குருடர்களே, அவர்கள் கொசுவைக்
கஷ்டப்படுத்தி ஒட்டகத்தை
விழுங்குகிறார்கள்.
25 மறைநூல் அறிஞர்களே, பரிசேயர்களே,
உங்களுக்கு ஐயோ! ஏனென்றால், நீங்கள்
பாத்திரத்தின் வெளிப்புறத்தையும்
தட்டுகளையும் சுத்தம் செய்கிறீர்கள்,
ஆனால் அவைகளுக்குள் கப்பம் மற்றும்
மிகுதியும் நிறைந்திருக்கும்.
26 குருடரான பரிசேயரே, முதலில்
பாத்திரத்திலும் தட்டுகளிலும் உள்ளதைச்
சுத்தப்படுத்துங்கள், அதனால் அவற்றின்
வெளிப்புறமும் சுத்தமாக இருக்கும்.
27 மறைநூல் அறிஞர்களே, பரிசேயர்களே,
உங்களுக்கு ஐயோ! நீங்கள்
வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகளுக்கு
ஒப்பானவர்கள்;
28 அப்படியே நீங்களும் மனிதர்களுக்குப்
புறம்பே நீதிமான்களாகத் தோன்றுகிறீர்கள்;
29 மறைநூல் அறிஞர்களே, பரிசேயர்களே,
உங்களுக்கு ஐயோ! ஏனெனில் நீங்கள்
தீர்க்கதரிசிகளின் கல்லறைகளைக் கட்டி,
நீதிமான்களின் கல்லறைகளை
அலங்கரிக்கிறீர்கள்.
30 மேலும், நாங்கள் எங்கள் மூதாதையரின்
காலத்தில் இருந்திருந்தால்,
தீர்க்கதரிசிகளின் இரத்தத்தில்
அவர்களோடு பங்கு பெற்றிருக்க மாட்டோம்.

31 ஆகையால் நீங்கள் தீர்க்கதரிசிகளைக்
கொன்றவர்களின் பிள்ளைகள் என்பதற்கு
நீங்களே சாட்சிகளாயிருங்கள்.
32 உங்கள் பிதாக்களின் அளவை
நிரப்புங்கள்.
33 பாம்புகளே, விரியன் பாம்புகளின்
தலைமுறையே, நரகத்தின் ஆக்கினைக்கு
நீங்கள் எப்படித் தப்ப முடியும்?
34 ஆகையால், இதோ, தீர்க்கதரிசிகளையும்
ஞானிகளையும் வேதபாரகரையும்
உங்களிடத்தில் அனுப்புகிறேன்; அவர்களில்
சிலரை உங்கள் ஜெப ஆலயங்களில்
கசையடியால் அடித்து, ஊருக்கு ஊர்
அவர்களைத் துன்பப்படுத்துவீர்கள்.
35 நீதிமான் ஆபேலின் இரத்தம் தொடங்கி,
கோவிலுக்கும் பலிபீடத்துக்கும் நடுவில்
நீங்கள் கொன்ற பரக்கியாவின் மகன்
சகரியாவின் இரத்தம்வரை, பூமியில்
சிந்தப்பட்ட நீதியுள்ள இரத்தம் அனைத்தும்
உங்கள்மேல் வரும்.
36 இவைகளெல்லாம் இந்தத் தலைமுறைக்கு
வரும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
37 எருசலேமே, எருசலேமே,
தீர்க்கதரிசிகளைக் கொன்று, உன்னிடம்
அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிகிறவளே,
கோழி தன் கோழிகளைத் தன்
சிறகுகளுக்குக் கீழே கூட்டிச் சேர்ப்பது
போல, நான் எத்தனை முறை உன்
பிள்ளைகளை ஒன்று சேர்ப்பேன், ஆனால்
நீங்கள் செய்யமாட்டீர்கள்!
38 இதோ, உங்கள் வீடு பாழாய்ப்போய்
விடப்படுகிறது.
39 கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே வருகிறவர்
ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர் என்று நீங்கள்
சொல்லுமளவும், இனி நீங்கள் என்னைக்
காணமாட்டீர்கள் என்று உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.

அத்தியாயம் 24

1 இயேசு கோவிலை விட்டுப் புறப்பட்டுப்
போனார்; அவருடைய சீஷர்கள் ஆலயத்தின்
கட்டிடங்களை அவருக்குக் காண்பிக்கும்படி
அவரிடத்தில் வந்தார்கள்.
2 இயேசு அவர்களை நோக்கி:
இவைகளையெல்லாம் நீங்கள்
பார்க்கவில்லையா? இங்கே ஒரு கல்லின்
மேல் மற்றொன்று எறியப்படாது என்று
உறுதியாக உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.
3 அவர் ஒலிவ மலையில்
அமர்ந்திருக்கையில், சீடர்கள் தனிமையில்
அவரிடம் வந்து: இவைகள் எப்போது
நடக்கும் என்று எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள்
என்றார்கள். உமது வருகைக்கும் உலக
முடிவுக்கும் என்ன அடையாளம்?
4 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
ஒருவனும் உங்களை வஞ்சிக்காதபடிக்கு
எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.
5 ஏனெனில், பலர் என் பெயரால் வந்து,
நானே கிறிஸ்து என்று சொல்வார்கள்.
மேலும் பலரை ஏமாற்றுவார்.
6 நீங்கள் போர்களையும் போர்
வதந்திகளையும் கேள்விப்படுவீர்கள்;
7 தேசத்திற்கு விரோதமாக ஜனமும்,
ராஜ்யத்திற்கு விரோதமாக ராஜ்யமும்
எழும்பும்; பஞ்சங்களும்,
கொள்ளைநோய்களும், பூமியதிர்ச்சிகளும்
வெவ்வேறு இடங்களில் உண்டாகும்.
8 இவையெல்லாம் துக்கங்களின் ஆரம்பம்.
9 அப்பொழுது அவர்கள் உங்களை
உபத்திரவங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து,
உங்களைக் கொன்றுபோடுவார்கள்; என்
நாமத்தினிமித்தம் சகல ஜாதிகளாலும்
பகைக்கப்படுவீர்கள்.
10 அப்பொழுது அநேகர் இடறலடைந்து,
ஒருவரையொருவர் காட்டிக்கொடுப்பார்கள்,
ஒருவரையொருவர் வெறுப்பார்கள்.
11 பல கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகள் எழும்பி,
பலரை ஏமாற்றுவார்கள்.
12 அக்கிரமம் பெருகுவதால், அநேகருடைய
அன்பு தணியும்.
13 முடிவுபரியந்தம் நிலைத்திருப்பவனே
இரட்சிக்கப்படுவான்.
14 ராஜ்யத்தின் இந்தச் சுவிசேஷம்
உலகமெங்கும் சகல ஜாதிகளுக்கும்
சாட்சியாகப் பிரசங்கிக்கப்படும்; பின்னர்
முடிவு வரும்.
15 ஆகையால், தானியேல் தீர்க்கதரிசியால்
சொல்லப்பட்ட பாழாக்கும் அருவருப்பை
நீங்கள் காணும்போது, பரிசுத்த ஸ்தலத்திலே
நிற்பதைக் காணும்போது, (படிக்கிறவர்
புரிந்துகொள்ளட்டும்:)
16 யூதேயாவில் இருப்பவர்கள் மலைகளுக்கு
ஓடிப்போகட்டும்.
17 வீட்டின்மேல் இருப்பவன் தன்
வீட்டிலிருந்து எதையும் எடுக்க கீழே
வரக்கூடாது.
18 வயலில் இருப்பவன் தன் ஆடைகளை
எடுக்கத் திரும்பி வரக்கூடாது.
19 அந்த நாட்களில் குழந்தை
பெற்றவர்களுக்கும், பால்
கொடுப்பவர்களுக்கும் ஐயோ!
20 ஆனால், குளிர்காலத்திலும்
ஓய்வுநாளிலும் நீங்கள் ஓடிவிடாதபடிக்கு
ஜெபியுங்கள்.

21 உலகம் உண்டானது முதல் இன்றுவரை
இல்லாததுமான, இனிமேலும்
நடக்காததுமான மிகுந்த உபத்திரவம்
அப்போது வரும்.
22 அந்த நாட்கள் குறைக்கப்படாவிட்டால்,
ஒரு மாம்சமும் இரட்சிக்கப்படாது:
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்காக அந்த
நாட்கள் குறைக்கப்படும்.
23 அப்பொழுது யாராவது உங்களிடம்,
இதோ, கிறிஸ்து இங்கே இருக்கிறார் அல்லது
அங்கே இருக்கிறார் என்று சொன்னால்;
நம்பாதே.
24 ஏனெனில், கள்ளக் கிறிஸ்துக்களும்,
கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பி, பெரிய
அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும்
செய்வார்கள். முடிந்தால், அவர்கள்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை
ஏமாற்றுவார்கள்.
25 இதோ, நான் உனக்கு முன்னமே
சொன்னேன்.
26 ஆதலால், இதோ, பாலைவனத்தில்
இருக்கிறார் என்று அவர்கள் உங்களிடம்
சொன்னால்; வெளியே போகாதே: இதோ,
அவன் இரகசிய அறைகளில் இருக்கிறான்;
நம்பாதே.
27 மின்னல் கிழக்கிலிருந்து புறப்பட்டு
மேற்குவரைக்கும் பிரகாசிக்கிறது;
மனுஷகுமாரனின் வருகையும் அப்படியே
இருக்கும்.
28 ஏனென்றால், சடலம் எங்கிருந்தாலும்
கழுகுகள் ஒன்றுகூடும்.
29 அந்நாட்களின் உபத்திரவம்
முடிந்தவுடனே சூரியன் இருளடையும்,
சந்திரன் ஒளியைக் கொடுக்காது,
நட்சத்திரங்கள் வானத்திலிருந்து விழும்,
வானத்தின் சக்திகள் அசைக்கப்படும்.
30 அப்பொழுது மனுஷகுமாரனுடைய
அடையாளம் பரலோகத்தில் தோன்றும்;
அப்பொழுது பூமியிலுள்ள சகல
கோத்திரங்களும் துக்கப்படுவார்கள்,
மனுஷகுமாரன் வல்லமையோடும்
மகிமையோடும் வானத்தின் மேகங்களில்
வருவதைக் காண்பார்கள்.
31 அவர் தம்முடைய தூதர்களை
எக்காளத்தின் பெரும் சத்தத்துடன்
அனுப்புவார், அவர்கள் வானத்தின் ஒரு
முனையிலிருந்து மறுமுனைவரை நான்கு
திசைகளிலிருந்தும் அவரால்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை ஒன்று
சேர்ப்பார்கள்.
32 இப்போது அத்தி மரத்தின் உவமையைக்
கற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அதன் கிளை
இன்னும் இளமையாகி, இலைகளை
முளைக்கும்போது, கோடைகாலம்
நெருங்கிவிட்டதென்று அறிவீர்கள்.
33 அப்படியே நீங்களும்
இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது, அது
சமீபமாயிருக்கிறது என்று
தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.
34 இவைகளெல்லாம் நிறைவேறும்வரை
இந்தத் தலைமுறை ஒழிந்துபோகாது என்று
மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
35 வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோம், என்
வார்த்தைகளோ ஒழிந்துபோவதில்லை.
36 அந்த நாளையும் நாழிகையையும் என்
பிதாவைத் தவிர வேறொருவருக்கும்
தெரியாது, பரலோகத்தின் தூதர்களுக்கும்
தெரியாது.
37 நோவாவின் நாட்கள் எப்படி இருந்ததோ,
அப்படியே மனுஷகுமாரனின் வருகையும்
இருக்கும்.
38 ஜலப்பிரளயத்திற்கு முந்திய நாட்களில்,
நோயே பேழையில் பிரவேசிக்கும் நாள்வரை,
அவர்கள் புசித்துக் குடித்து, திருமணம்
செய்துகொண்டு, திருமணம்
செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.
39 ஜலப்பிரளயம் வந்து, அனைவரையும்
எடுத்துச் செல்லும் வரை அவர்
அறியவில்லை. மனுஷகுமாரனின்
வருகையும் அப்படியே இருக்கும்.
40 அப்பொழுது இருவர் வயலில்
இருப்பார்கள்; ஒருவன் எடுக்கப்படுவான்,
மற்றவன் விடப்படுவான்.
41 இரண்டு பெண்கள் ஆலையில் அரைக்க
வேண்டும்; ஒருவன் எடுக்கப்படுவான்,
மற்றவன் விடப்படுவான்.
42 ஆகையால் விழித்திருங்கள்: உங்கள்
ஆண்டவர் எந்த நேரத்தில் வருவார் என்று
உங்களுக்குத் தெரியாது.
43 ஆனால், திருடன் எந்தக் காவலில்
வருவான் என்று அந்த வீட்டு முதலாளி
அறிந்திருந்தால், அவன் பார்த்துக்
கொண்டிருப்பான்;
44 ஆகையால் நீங்களும்
ஆயத்தமாயிருங்கள்: நீங்கள் நினைக்காத
நேரத்தில் மனுஷகுமாரன் வருவார்.
45 உண்மையும் ஞானமுமுள்ள
வேலைக்காரன் யார்?
46 எஜமான் வரும்போது அப்படிச்
செய்வதைக் காணும் வேலைக்காரன்
பாக்கியவான்.
47 மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன், அவன் அவனைத் தன்
சொத்துக்கள் அனைத்தின்மேலும்
அதிபதியாக்குவான்.

48 ஆனால், அந்தத் தீய வேலைக்காரன் தன்
இருதயத்தில்: என் ஆண்டவன் வருவதைத்
தாமதப்படுத்துகிறான்;
49 அவன் தன் உடன் வேலைக்காரர்களை
அடிக்கத் தொடங்குவான்;
50 அந்த வேலைக்காரனுடைய எஜமான்
அவனைத் தேடாத நாளிலும், அவன்
அறியாத நாழிகையிலும் வருவான்.
51 அவனைப் பிரித்து, மாயக்காரரோடே
அவனுக்குப் பங்களிப்பான்; அங்கே
அழுகையும் பற்கடிப்பும் இருக்கும்.

அத்தியாயம் 25

1 அப்பொழுது பரலோகராஜ்யம் பத்து
கன்னிகைகளுக்கு ஒப்பாயிருக்கும்;
அவர்கள் தங்கள் விளக்குகளை
எடுத்துக்கொண்டு மணமகனைச் சந்திக்கப்
புறப்பட்டார்கள்.
2 அவர்களில் ஐந்து பேர் புத்திசாலிகள், ஐந்து
பேர் முட்டாள்கள்.
3 புத்தியில்லாதவர்கள் தங்கள்
விளக்குகளை எடுத்துக்கொண்டு,
எண்ணெயை எடுத்துக்கொண்டு
போகவில்லை.
4 ஆனால் ஞானிகள் தங்கள் விளக்குகளுடன்
தங்கள் பாத்திரங்களில் எண்ணெயை
எடுத்துக்கொண்டார்கள்.
5 மணமகன் தங்கியிருக்கையில், அவர்கள்
அனைவரும் தூங்கி தூங்கினர்.
6 நள்ளிரவில்: இதோ, மணமகன் வருகிறார்;
அவரைச் சந்திக்க வெளியே செல்லுங்கள்.
7 அப்பொழுது அந்தக் கன்னிகைகள்
எல்லாரும் எழுந்து, தங்கள் தீபங்களைச்
சமைத்தார்கள்.
8 புத்தியில்லாதவர்கள் ஞானிகளை நோக்கி:
உங்கள் எண்ணெயில் எங்களுக்குக்
கொடுங்கள்; ஏனென்றால் எங்கள்
விளக்குகள் அணைந்துவிட்டன.
9 ஆனால் ஞானி, “அப்படியல்ல;
எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் போதாதபடிக்கு,
நீங்கள் விற்கிறவர்களிடம் போய்,
உங்களுக்காக வாங்குங்கள்.
10 அவர்கள் வாங்கச் சென்றபோது,
மணமகன் வந்தார்;
ஆயத்தமாயிருந்தவர்கள் அவருடன்
திருமணத்திற்கு உள்ளே சென்றார்கள்: கதவு
மூடப்பட்டது.
11 பின்பு மற்ற கன்னிப்பெண்களும் வந்து:
ஆண்டவரே, ஆண்டவரே, எங்களுக்குத்
திறக்கும் என்றார்கள்.
12 அதற்கு அவர், “உண்மையாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், உங்களை
எனக்குத் தெரியாது” என்றார்.
13 மனுஷகுமாரன் வரும் நாளையும்
நாழிகையையும் நீங்கள் அறியாதபடியால்
விழித்திருங்கள்.
14 பரலோகராஜ்யம் தூர தேசத்திற்குப்
பிரயாணம் பண்ணுகிற ஒரு மனுஷனுக்கு
ஒப்பாயிருக்கிறது;
15 ஒருவனுக்கு ஐந்து தாலந்தும், ஒருவனுக்கு
இரண்டு தாலந்தும், ஒருவனுக்கு ஒன்றும்
கொடுத்தான். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும்
அவனது பல திறன்களின்படி; மற்றும்
உடனடியாக தனது பயணத்தை
மேற்கொண்டார்.
16 ஐந்து தாலந்தைப் பெற்றவன் போய்,
அதைக் கொண்டு வியாபாரம் செய்து, மற்ற
ஐந்து தாலந்துகளைச் செய்தான்.
17 அவ்வாறே இரண்டைப் பெற்றவன் மற்ற
இரண்டையும் பெற்றான்.
18 ஆனால் ஒன்றைப் பெற்றவன் போய்
மண்ணைத் தோண்டி, தன் எஜமானுடைய
பணத்தை ஒளித்துவைத்தான்.
19 நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு அந்த
வேலைக்காரர்களின் எஜமான் வந்து,
அவர்களோடு கணக்குக் காட்டுகிறார்.
20 ஐந்து தாலந்து பெற்றவன் வந்து, மற்ற
ஐந்து தாலந்துகளைக் கொண்டு வந்து:
ஆண்டவரே, ஐந்து தாலந்தை என்னிடம்
ஒப்படைத்தீர்;
21 அவனுடைய எஜமான் அவனை நோக்கி:
நன்று, நல்ல உண்மையுள்ள
வேலைக்காரனே, சில காரியங்களில்
உண்மையுள்ளவனாயிருக்கிறாய், நான்
உன்னை அநேக காரியங்களுக்கு
அதிபதியாக்குவேன்;
22 இரண்டு தாலந்து பெற்றவனும் வந்து:
ஆண்டவரே, இரண்டு தாலந்தை என்னிடம்
ஒப்படைத்தீர்;
23 அவனுடைய எஜமான் அவனை நோக்கி:
நல்லது, உண்மையும் உண்மையுமுள்ள
வேலைக்காரனே; நீ சில காரியங்களில்
உண்மையுள்ளவனாயிருக்கிறாய், உன்னை
அநேக காரியங்களுக்கு அதிபதியாக்குவேன்;
24 அப்பொழுது ஒரு தாலந்தைப் பெற்றவன்
வந்து: ஆண்டவரே, நீர் விதைக்காத இடத்தில்
அறுக்கிறவரும், வைக்காத இடத்தில்
சேகரிக்கிறவருமான கடினமுள்ளவர்
என்பதை நான் அறிந்திருக்கிறேன்.
25 நான் பயந்து போய், உன் தாலந்தை
பூமியிலே மறைத்து வைத்தேன்;
26 அவனுடைய எஜமான் அவனுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: பொல்லாத

சோம்பேறியான வேலைக்காரனே, நான்
விதைக்காத இடத்தில் அறுப்பேன் என்றும்
வைக்காத இடத்தில் சேகரிக்கிறேன் என்றும்
நீ அறிந்திருக்கிறாய்.
27 ஆகையால், நீங்கள் என் பணத்தை
மாற்றுபவர்களிடம் கொடுத்திருக்க
வேண்டும், பிறகு நான் வரும்போது எனக்குச்
சொந்தமானதை வட்டியுடன் பெற்றிருக்க
வேண்டும்.
28 அவனிடமிருந்து தாலந்தை எடுத்து, பத்து
தாலந்து உள்ளவனுக்குக் கொடு.
29 உள்ளவனுக்குக் கொடுக்கப்படும், அவன்
மிகுதியைப் பெறுவான்;
30 பயனற்ற வேலைக்காரனை வெளி
இருளில் தள்ளுங்கள்; அங்கே அழுகையும்
பற்கடிப்பும் இருக்கும்.
31 மனுஷகுமாரனும் அவரோடேகூட எல்லாப்
பரிசுத்த தூதர்களும் தம்முடைய
மகிமையோடு வரும்போது, அவர்
தம்முடைய மகிமையின் சிங்காசனத்தில்
வீற்றிருப்பார்.
32 சகல ஜாதிகளும் அவருக்கு முன்பாகக்
கூடிவருவார்கள்: ஒரு மேய்ப்பன் தன்
ஆடுகளை வெள்ளாடுகளைப் பிரிப்பது
போல, அவர் அவர்களை ஒருவரிடமிருந்து
பிரிப்பார்.
33 செம்மறியாடுகளைத் தன்
வலதுபுறத்திலும், வெள்ளாடுகளை
இடதுபுறத்திலும் நிறுத்துவான்.
34 அப்பொழுது ராஜா தம் வலதுபக்கத்தில்
அவர்களை நோக்கி: வாருங்கள், என்
பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே,
உலகத்தோற்றமுதல் உங்களுக்காக
ஆயத்தம்பண்ணப்பட்ட ராஜ்யத்தைச்
சுதந்தரித்துக்கொள்ளுங்கள்.
35 நான் பசியாக இருந்தேன், நீங்கள் எனக்கு
இறைச்சி கொடுத்தீர்கள்: நான்
தாகமாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குக்
குடிக்கக் கொடுத்தீர்கள்: நான் அந்நியனாக
இருந்தேன், நீங்கள் என்னை உள்ளே
அழைத்துச் சென்றீர்கள்.
36 நிர்வாணமாக, நீங்கள் எனக்கு
உடுத்தினீர்கள்: நான் நோயுற்றிருந்தேன்,
நீங்கள் என்னைச் சந்தித்தீர்கள்: நான்
சிறையில் இருந்தேன், நீங்கள் என்னிடம்
வந்தீர்கள்.
37 அப்பொழுது நீதிமான்கள் அவனுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: ஆண்டவரே, நாங்கள்
எப்பொழுது உம்மைப் பசியாகக் கண்டு
உமக்கு உணவளித்தோம்? அல்லது
தாகமாகி, உனக்குக் குடிக்கக் கொடுத்ததா?
38 நாங்கள் எப்பொழுது உன்னை
அந்நியனாகக் கண்டு, உள்ளே அழைத்துச்
சென்றோம்? அல்லது நிர்வாணமா?
39 அல்லது நாங்கள் எப்பொழுது உன்னை
நோயுற்றவனாகவோ அல்லது சிறையிலோ
கண்டு, உன்னிடம் வந்தோம்?
40 ராஜா அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
மிகவும் சிறியவர்களாகிய என்
சகோதரர்களில் ஒருவருக்கு நீங்கள் எதைச்
செய்தீர்களோ, அதை எனக்கே செய்தீர்கள்
என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
41 பின்பு அவர் இடதுபக்கத்தில்
இருப்பவர்களைப் பார்த்து:
சபிக்கப்பட்டவர்களே, பிசாசுக்காகவும்
அவனுடைய தூதர்களுக்காகவும் ஆயத்தம்
செய்யப்பட்ட நித்திய அக்கினியில்
என்னைவிட்டுப் புறப்படுங்கள்.
42 நான் பசியாக இருந்தேன், நீங்கள் எனக்கு
உணவளிக்கவில்லை: நான்
தாகமாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குக்
குடிக்கக் கொடுக்கவில்லை.
43 நான் அந்நியனாக இருந்தேன், நீங்கள்
என்னை உள்ளே அழைத்துச் செல்லவில்லை:
நிர்வாணமாக, நீங்கள் என்னை
உடுத்தவில்லை: நோயுற்றிருந்தேன்,
சிறைச்சாலையில் இருந்தேன், நீங்கள்
என்னைச் சந்திக்கவில்லை.
44 அப்பொழுது அவர்களும் அவருக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: ஆண்டவரே, நாங்கள்
எப்பொழுது உம்மை பசியாகவோ,
தாகமாகவோ, அந்நியராகவோ,
நிர்வாணமாகவோ, நோயுற்றவராகவோ,
சிறையிலோ பார்த்து, உமக்கு
ஊழியஞ்செய்யவில்லை?
45 அப்பொழுது அவர் அவர்களுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: மிகச்சிறியவர்களுள்
ஒருவனுக்கு நீங்கள் அதைச்
செய்யாததுபோல, எனக்குச் செய்யவில்லை
என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
46 இவர்கள் நித்திய ஆக்கினைக்குப்
போவார்கள்; நீதிமான்களோ நித்திய
ஜீவனுக்குள் போவார்கள்.

அத்தியாயம் 26

1 இயேசு இந்த வார்த்தைகளையெல்லாம்
சொல்லி முடித்தபின்பு, தம்முடைய
சீஷர்களை நோக்கி:
2 இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு பஸ்கா
பண்டிகை வரும் என்றும், மனுஷகுமாரன்
சிலுவையில் அறையப்படுவதற்குக்

காட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறார் என்றும்
நீங்கள் அறிவீர்கள்.
3 பின்பு பிரதான ஆசாரியர்களும்,
வேதபாரகர்களும், ஜனங்களின்
மூப்பர்களும், காய்பா என்றழைக்கப்படும்
பிரதான ஆசாரியனுடைய
அரண்மனைக்குக் கூடிவந்தார்கள்.
4 இயேசுவைத் தந்திரமாகப் பிடித்துக்
கொலைசெய்ய ஆலோசனை செய்தார்கள்.
5 ஆனால் அவர்கள், ஜனங்களுக்குள்ளே
சலசலப்பு உண்டாகாதபடிக்கு, பண்டிகை
நாளில் வேண்டாம் என்றார்கள்.
6 இயேசு பெத்தானியாவில்
தொழுநோயாளியான சீமோனின் வீட்டில்
இருந்தபோது,
7 அங்கே ஒரு பெண்மணி, விலையுயர்ந்த
தைலம் கொண்ட ஒரு அலபாஸ்டர்
பெட்டியை வைத்திருந்து, அவர்
உணவருந்தியபோது, அதை அவர் தலையில்
ஊற்றினாள்.
8 ஆனால் அவருடைய சீஷர்கள் அதைக்
கண்டு, கோபமடைந்து: இந்த வீண் செலவு
என்ன?
9 ஏனென்றால், இந்தத் தைலம் அதிக
விலைக்கு விற்கப்பட்டு ஏழைகளுக்குக்
கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.
10 இயேசு அதை உணர்ந்து அவர்களை
நோக்கி: நீங்கள் ஏன் பெண்ணைக்
கஷ்டப்படுத்துகிறீர்கள்? அவள் எனக்கு ஒரு
நல்ல வேலையைச் செய்திருக்கிறாள்.
11 ஏழைகள் எப்போதும் உங்களோடு
இருக்கிறார்கள்; ஆனால் நான் உங்களுக்கு
எப்போதும் இல்லை.
12 ஏனென்றால், அவள் இந்தத் தைலத்தை
என் உடலில் ஊற்றி, என் அடக்கத்திற்காகச்
செய்தாள்.
13 உலகமெங்கும் இந்தச் சுவிசேஷம் எங்கு
பிரசங்கிக்கப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம்
இந்தப் ஸ்திரீ செய்ததும் அவளை
நினைவுகூரும்படி சொல்லப்படும் என்று
மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
14 அப்பொழுது பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய
யூதாஸ்காரியோத்து பிரதான
ஆசாரியர்களிடம் போனான்.
15 அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் எனக்கு
என்ன தருவீர்கள், நான் அவரை உங்களிடம்
ஒப்படைப்பேன்? முப்பது வெள்ளிக்காசுகள்
என்று அவனோடு உடன்படிக்கை
செய்தார்கள்.
16 அதுமுதல் அவனைக் காட்டிக்கொடுக்கும்
வாய்ப்பைத் தேடினான்.
17 புளிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகையின்
முதல் நாளிலே சீஷர்கள் இயேசுவினிடத்தில்
வந்து: பஸ்காவைப் புசிப்பதற்கு நாங்கள்
எங்கே ஆயத்தம்பண்ணுகிறீர் என்று
கேட்டார்கள்.
18 அதற்கு அவன்: நகரத்துக்குள்ளே
அப்படிப்பட்ட ஒருவனிடத்தில் போய்,
அவனை நோக்கி: என் நேரம்
சமீபமாயிருக்கிறது என்று போதகர்
சொல்லுகிறார்; பஸ்காவை நான் என்
சீடர்களுடன் உமது வீட்டில்
கொண்டாடுவேன்.
19 இயேசு அவர்களுக்குக்
கட்டளையிட்டபடியே சீடர்கள் செய்தார்கள்.
அவர்கள் பஸ்காவை
ஆயத்தப்படுத்தினார்கள்.
20 மாலை வந்தபோது, அவர்
பன்னிருவரோடும் அமர்ந்தார்.
21 அவர்கள்
சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், அவர்:
உங்களில் ஒருவன் என்னைக்
காட்டிக்கொடுப்பான் என்று மெய்யாகவே
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.
22 அவர்கள் மிகவும் துக்கமடைந்து,
ஒவ்வொருவரும் அவரை நோக்கி:
ஆண்டவரே, நான்தானா என்று சொல்ல
ஆரம்பித்தார்கள்.
23 அதற்கு அவன்: என்னோடேகூடத் தன்
கையை பாத்திரத்தில் தோய்க்கிறவன்
என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்றார்.
24 மனுஷகுமாரன் தம்மைக்குறித்து
எழுதியிருக்கிறபடியே போகிறார்; ஆனாலும்
மனுஷகுமாரன் யாரால்
காட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறாரோ, அந்த
மனுஷனுக்கு ஐயோ! அந்த மனிதனுக்கு
அவன் பிறக்காமல் இருந்தால் நல்லது.
25 அப்பொழுது அவரைக் காட்டிக்கொடுத்த
யூதாஸ், "போதகரே, நான்தானா?" என்று
கேட்டான். அவன் அவனை நோக்கி: நீயே
சொன்னாய் என்றார்.
26 அவர்கள் சாப்பிட்டுக்
கொண்டிருக்கையில், இயேசு அப்பத்தை
எடுத்து, அதை ஆசீர்வதித்து, அதைப் பிட்டு,
சீஷர்களுக்குக் கொடுத்து: எடுத்து,
சாப்பிடுங்கள்; இது என் உடல்.
27 அவர் கிண்ணத்தை எடுத்து, நன்றி
செலுத்தி, அவர்களுக்குக் கொடுத்து: நீங்கள்
அனைவரும் இதில் குடியுங்கள்;
28 இது புதிய ஏற்பாட்டின் இரத்தம், இது பாவ
மன்னிப்புக்காக பலருக்காக
சிந்தப்படுகிறது.
29 ஆனால், நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்: என் பிதாவின் ராஜ்யத்தில்
உங்களோடு புதிதாகக் குடிக்கும் நாள்வரை

இந்தத் திராட்சைக் கனியை இனிமேல் நான்
குடிக்கமாட்டேன்.
30 அவர்கள் ஒரு பாடலைப் பாடிவிட்டு, ஒலிவ
மலைக்குச் சென்றார்கள்.
31 அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி:
இந்த இரவு என்னிமித்தம் நீங்கள் எல்லாரும்
இடறலடைவீர்கள்; மேய்ப்பனை
வெட்டுவேன், மந்தையின் ஆடுகள்
சிதறடிக்கப்படும் என்று எழுதியிருக்கிறது.
32 ஆனால் நான் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு
உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப்
போவேன்.
33 பேதுரு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
எல்லா மனுஷரும் உன்னிமித்தம்
இடறலடைந்தாலும், நான் ஒருக்காலும்
இடறலடைய மாட்டேன்.
34 இயேசு அவனை நோக்கி: இந்த இரவில்
சேவல் கூவுமுன் நீ என்னை மூன்றுமுறை
மறுதலிப்பாய் என்று மெய்யாகவே
உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.
35 பேதுரு அவனை நோக்கி: நான்
உன்னுடனே சாக வேண்டியிருந்தாலும்,
உன்னை மறுதலிக்கமாட்டேன் என்றான்.
எல்லா சீடர்களும் அவ்வாறே சொன்னார்கள்.
36 பின்பு இயேசு அவர்களோடு கெத்செமனே
என்னப்பட்ட இடத்திற்கு வந்து, சீஷர்களை
நோக்கி: நான் அங்கே போய்
ஜெபிக்கும்போது நீங்கள் இங்கே
உட்காருங்கள் என்றார்.
37 பேதுருவையும் செபதேயுவின் இரண்டு
குமாரரையும் கூட்டிக்கொண்டு, துக்கமும்
துக்கமுமாய் இருந்தார்.
38 அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி:
என் ஆத்துமா மரணபரியந்தம்
துக்கமடைகிறது.
39 அவன் இன்னும் சிறிது தூரம் சென்று,
முகங்குப்புற விழுந்து: என் பிதாவே,
கூடுமானால் இந்தப் பாத்திரம்
என்னைவிட்டு நீங்கட்டும்;
40 அவர் சீஷர்களிடத்தில் வந்து, அவர்கள்
தூங்குவதைக் கண்டு, பேதுருவை நோக்கி:
என்ன, ஒருமணிநேரம் உங்களால்
என்னோடேகூட விழித்திருக்க
முடியவில்லையா?
41 நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு
விழித்திருந்து ஜெபம்பண்ணுங்கள்; ஆவி
விரும்புகிறது, மாம்சமோ
பலவீனமாயிருக்கிறது
42 அவர் மீண்டும் இரண்டாம் முறை சென்று,
" என் தந்தையே, இந்த கிண்ணத்தை நான்
பருகாமல், இந்தப் பாத்திரம் என்னை விட்டு
நீங்காதிருந்தால், உம்முடைய
சித்தத்தின்படி செய்யப்படுவதாக" என்று
ஜெபித்தார்.
43 அவர் வந்து, அவர்கள் மீண்டும்
தூங்குவதைக் கண்டார்;
44 அவர்களை விட்டுவிட்டு, மறுபடியும்
போய், மூன்றாம் முறையும் அதே
வார்த்தைகளைச் சொல்லி ஜெபம் செய்தார்.
45 பின்பு அவர் தம்முடைய சீஷர்களிடத்தில்
வந்து, அவர்களை நோக்கி: இப்போது தூங்கி
ஓய்வெடுங்கள்;
46 எழுந்திரு, போவோம்;
47 அவன் இன்னும்
பேசிக்கொண்டிருக்கையில், இதோ,
பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய யூதாஸ்
வந்தான்; அவனோடேகூடப் பிரதான
ஆசாரியர்களும் ஜனங்களின் மூப்பரும்
அனுப்பிய திரளான ஜனங்கள்
வாள்களோடும் தடிகளோடும் வந்தார்கள்.
48 அவரைக் காட்டிக்கொடுத்தவன்: நான்
யாரை முத்தமிடுகிறேனோ, அவன்தான்;
அவனைப் பிடித்துக்கொள் என்று
அவர்களுக்கு அடையாளம் காட்டினான்.
49 உடனே அவன் இயேசுவிடம் வந்து:
ஆண்டவரே! அவனை முத்தமிட்டாள்.
50 இயேசு அவனை நோக்கி: நண்பரே, ஏன்
வந்தீர்? அப்பொழுது அவர்கள் வந்து,
இயேசுவின் மேல் கைகளை வைத்து,
அவரைப் பிடித்தார்கள்.
51 அப்பொழுது, இயேசுவோடு
இருந்தவர்களில் ஒருவன் தன் கையை நீட்டி,
தன் வாளை உருவி, பிரதான
ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரனை வெட்டி,
அவன் காதை வெட்டினான்.
52 அப்பொழுது இயேசு அவனை நோக்கி:
உன் பட்டயத்தைத் திரும்ப அதின் இடத்திலே
போடு;
53 நான் இப்போது என் பிதாவிடம் ஜெபிக்க
முடியாது என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?
54 அப்படியிருக்க வேண்டும் என்ற
வேதவாக்கியங்கள் எப்படி நிறைவேறும்?
55 அதே நேரத்தில் இயேசு திரளான
மக்களை நோக்கி: திருடனுக்கு எதிராகப்
புறப்படுவது போல் நீங்கள் என்னைப்
பிடிக்க வாளுடனும் தடிகளுடனும்
வந்திருக்கிறீர்களா? நான் தினந்தோறும்
உங்களோடு கோவிலில் உட்கார்ந்து
உபதேசித்தேன், நீங்கள் என்னைப்
பிடிக்கவில்லை.
56 தீர்க்கதரிசிகளுடைய வசனங்கள்
நிறைவேறும்படி இவைகளெல்லாம்
செய்யப்பட்டன. அப்போது சீடர்கள்
அனைவரும் அவரைக் கைவிட்டு
ஓடிவிட்டனர்.

57 இயேசுவைப் பிடித்திருந்தவர்கள்
அவரைப் பிரதான ஆசாரியனாகிய
காய்பாவினிடத்தில் கொண்டுபோனார்கள்;
அங்கே வேதபாரகரும் மூப்பரும்
கூடியிருந்தார்கள்.
58 ஆனால் பேதுரு அவரைப் பின்தொடர்ந்து
வெகு தொலைவில் பிரதான ஆசாரியரின்
அரண்மனைவரை சென்று, உள்ளே சென்று,
முடிவைக் காண பணியாளர்களோடு
அமர்ந்தார்.
59 பிரதான ஆசாரியர்களும், மூப்பர்களும்,
ஆலோசனைச் சங்கத்தார் அனைவரும்,
இயேசுவைக் கொலைசெய்யும்படி அவருக்கு
விரோதமாய்ப் பொய்ச் சாட்சி தேடினார்கள்.
60 ஆனால் ஒருவரும் கிடைக்கவில்லை: ஆம்,
பல பொய் சாட்சிகள் வந்தாலும் அவர்கள்
ஒருவரையும் காணவில்லை. கடைசியாக
இரண்டு பொய் சாட்சிகள் வந்தனர்.
61 மேலும், "கடவுளின் கோவிலை இடித்து
மூன்றே நாட்களில் கட்ட என்னால் முடியும்"
என்று இவன் சொன்னான்.
62 அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியன் எழுந்து,
அவனை நோக்கி: நீ ஒன்றும்
சொல்லவில்லையா? இவர்கள் உனக்கு
எதிராக என்ன சாட்சி கூறுகிறார்கள்?
63 ஆனால் இயேசு அமைதியாக இருந்தார்.
பிரதான ஆசாரியன் அவனுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: நீ தேவனுடைய
குமாரனாகிய கிறிஸ்துதானா என்று
எங்களுக்குச் சொல்லும்படி ஜீவனுள்ள
தேவன் மேல் ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன்
என்றார்.
64 இயேசு அவனை நோக்கி: நீ சொன்னாய்:
ஆனாலும், மனுஷகுமாரன் வல்லமையுள்ள
வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருப்பதையும்,
வானத்தின் மேகங்கள்மேல் வருவதையும்
இனிமேல் நீங்கள் காண்பீர்கள் என்று
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.
65 அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியன் தன்
வஸ்திரங்களைக் கிழித்து: இவன்
தேவதூஷணம் பேசினான்; சாட்சிகள்
நமக்கு இன்னும் என்ன தேவை? இதோ,
அவருடைய தூஷணத்தைக்
கேட்டிருக்கிறீர்கள்.
66 நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? அவர்கள்
பதிலளித்து, அவர் மரண குற்றவாளி
என்றார்.
67 அப்பொழுது அவர்கள் அவன் முகத்தில்
எச்சில் துப்பினார்கள்; மற்றவர்கள் அவரைத்
தங்கள் உள்ளங்கைகளால் அடித்தனர்.
68 கிறிஸ்துவே, எங்களிடம் தீர்க்கதரிசனம்
கூறுங்கள், உம்மை அடித்தவர் யார்?
69 பேதுரு அரண்மனைக்கு வெளியே
உட்கார்ந்தான்; ஒரு பெண் அவனிடம் வந்து:
நீயும் கலிலேயாவின் இயேசுவோடு
இருந்தாய் என்றாள்.
70 ஆனால் அவர் அவர்கள் அனைவருக்கும்
முன்பாக மறுதலித்து: நீங்கள் என்ன
சொல்கிறீர்கள் என்று எனக்குத்
தெரியவில்லை.
71 அவன் மண்டபத்திற்குப் புறப்பட்டபோது,
வேறொரு வேலைக்காரி அவனைக் கண்டு,
அங்கிருந்தவர்களை நோக்கி: இவனும்
நாசரேயனாகிய இயேசுவோடு இருந்தான்
என்றாள்.
72 அந்த மனிதனை எனக்குத் தெரியாது
என்று மீண்டும் ஆணையிட்டு மறுத்தார்.
73 சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, அருகில்
நின்றவர்கள் அவரிடம் வந்து, பேதுருவிடம்,
"நிச்சயமாக நீயும் அவர்களில் ஒருவன்;
ஏனென்றால், உங்கள் பேச்சு உங்களை
மயக்குகிறது.
74 அப்பொழுது அவன்: அந்த மனிதனை
எனக்குத் தெரியாது என்று சபிக்கவும்
சத்தியம் செய்யவும் தொடங்கினான்.
உடனே சேவல் குழுவினர்.
75 சேவல் கூவுமுன் நீ என்னை மூன்றுமுறை
மறுதலிப்பாய் என்று இயேசு சொன்னதை
பேதுரு நினைவுகூர்ந்தார். அவர் வெளியே
சென்று கதறி அழுதார்.

அத்தியாயம் 27

1 விடியற்காலையில், அனைத்துத்
தலைமைக் குருக்களும் ஜனங்களின்
மூப்பர்களும் இயேசுவைக்
கொலைசெய்யும்படி அவருக்கு விரோதமாக
ஆலோசனைபண்ணினார்கள்.
2 அவனைக் கட்டிப்போட்டு, அவனைக்
கூட்டிக்கொண்டுபோய், ஆளுநராகிய
பொந்தியு பிலாத்துவிடம் ஒப்படைத்தார்கள்.
3 அவரைக் காட்டிக்கொடுத்த யூதாஸ், அவர்
தண்டனை விதிக்கப்பட்டதைக் கண்டு,
மனந்திரும்பி, முப்பது வெள்ளிக்காசைத்
தலைமைக் குருக்களிடமும்
மூப்பர்களிடமும் திரும்பக் கொண்டுவந்தார்.
4 நான் குற்றமற்ற இரத்தத்தைக் காட்டிக்
கொடுத்ததால் பாவம் செய்தேன். அதற்கு
அவர்கள், அது நமக்கு என்ன? அதை நீ பார்.
5 அவன் வெள்ளிக்காசுகளை கோவிலில்
எறிந்துவிட்டு, புறப்பட்டுப்போய்,
தூக்குப்போட்டுக்கொண்டான்.
6 தலைமைக் குருக்கள் வெள்ளிக் காசுகளை
எடுத்து, இரத்தத்தின் விலையாதலால்,

கருவூலத்தில் வைப்பது முறையல்ல
என்றார்கள்.
7 அவர்கள் ஆலோசனை செய்து,
அந்நியர்களை அடக்கம் செய்வதற்காக
குயவனின் நிலத்தை அவர்களுடன்
வாங்கினர்.
8 ஆகையால் அந்த வயல் இன்றுவரை இரத்த
வயல் என்று அழைக்கப்பட்டது.
9 அப்பொழுது, இஸ்ரவேல் புத்திரர்
விலைமதிப்பற்ற முப்பது
வெள்ளிக்காசுகளையும், அதாவது முப்பது
வெள்ளிக்காசையும்
எடுத்துக்கொண்டார்கள்;
10 கர்த்தர் என்னை நியமித்தபடியே
அவற்றைக் குயவனுடைய வயலுக்குக்
கொடுத்தார்.
11 இயேசு தேசாதிபதிக்கு முன்பாக நின்றார்.
இயேசு அவனை நோக்கி: நீ சொல்கிறாய்
என்றார்.
12 பிரதான ஆசாரியர்களும் மூப்பர்களும்
அவர்மேல் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டபோது, அவர்
பதில் எதுவும் சொல்லவில்லை.
13 அப்பொழுது பிலாத்து அவனை நோக்கி:
அவர்கள் உனக்கு விரோதமாய் எத்தனை
சாட்சிகள் சொல்லுகிறார்கள் என்று
உனக்குக் கேட்கவில்லையா?
14 அதற்கு அவர் ஒரு வார்த்தையும்
சொல்லவில்லை. கவர்னர் மிகவும்
ஆச்சரியப்பட்டார்.
15 இப்போது அந்த விருந்தில் கவர்னர்
ஜனங்களுக்கு ஒரு கைதியை விடுவிப்பது
வழக்கம்.
16 அப்பொழுது பரபாஸ் என்று
அழைக்கப்பட்ட ஒரு குறிப்பிடத்தக்க கைதி
இருந்தார்.
17 அவர்கள் கூடிவந்தபோது, பிலாத்து
அவர்களை நோக்கி: நான் யாரை
உங்களுக்கு விடுவிக்க வேண்டும் என்று
கேட்டான். பரபாஸ், அல்லது கிறிஸ்து என்று
அழைக்கப்படும் இயேசுவா?
18 அவர்கள் பொறாமையின் காரணமாக
அவரைக் காப்பாற்றினார்கள் என்பதை
அவர் அறிந்திருந்தார்.
19 அவர் நியாயாசனத்தில் அமரும்போது,
அவருடைய மனைவி அவரிடம் ஆள் அனுப்பி,
"அந்த நீதிமானை ஒன்றும் செய்ய
வேண்டாம்; அவனால் நான் இன்று கனவில்
பல துன்பங்களை அனுபவித்தேன்."
20 ஆனால் தலைமைக் குருக்களும்
மூப்பர்களும் திரளான மக்களை பரபாசைக்
கேட்டு, இயேசுவை அழிக்கும்படி
வற்புறுத்தினார்கள்.
21 ஆளுநர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இருவரில் யாரை நான் உங்களுக்கு
விடுவிக்க விரும்புகிறீர்கள்? பரபாஸ்
என்றார்கள்.
22 பிலாத்து அவர்களை நோக்கி:
அப்படியானால் கிறிஸ்து என்னப்பட்ட
இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்
என்றான். எல்லாரும் அவனை நோக்கி:
சிலுவையில் அறையப்படட்டும் என்றார்கள்.
23 அதற்கு ஆளுநர், "ஏன், என்ன தீமை
செய்தான்? ஆனால், அவரைச் சிலுவையில்
அறையட்டும் என்று அதிகமாகக்
கூக்குரலிட்டார்கள்.
24 பிலாத்து தன்னால் ஒன்றும்
செய்யமுடியாது என்று கண்டு,
கொந்தளிப்பு உண்டானதைக் கண்டு,
தண்ணீரை எடுத்து, மக்கள் முன்னிலையில்
தன் கைகளைக் கழுவி: இந்த நீதிமானின்
இரத்தத்தில் நான் குற்றமற்றவன், அதைப்
பாருங்கள்.
25 அப்பொழுது ஜனங்கள் எல்லாரும்
பிரதியுத்தரமாக: அவருடைய இரத்தம்
எங்கள்மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள்மேலும்
இருப்பதாக.
26 பின்பு பரபாசை அவர்களுக்கு
விடுதலையாக்கி, இயேசுவைக்
கசையடியால் அடித்து, சிலுவையில்
அறையும்படி ஒப்புக்கொடுத்தார்.
27 பின்பு ஆளுநரின் படைவீரர்கள்
இயேசுவை பொது மண்டபத்திற்கு
அழைத்துச் சென்று, படைவீரர்கள்
முழுவதையும் அவரிடம் கூட்டிச் சென்றனர்.
28 அவர்கள் அவரைக் களைந்து, சிவப்பு நிற
அங்கியை அவருக்கு அணிவித்தனர்.
29 அவர்கள் ஒரு முட்கிரீடத்தைச் சூடி,
அவருடைய தலையில் வைத்து, அவருடைய
வலது கையில் ஒரு கோலைப் போட்டு,
அவருக்கு முன்பாக மண்டியிட்டு:
யூதர்களின் ராஜாவே, வாழ்க என்று
அவரைப் பரிகாசம் செய்தார்கள்.
30 அவர்கள் அவன்மேல் துப்பி, கோலை
எடுத்து, அவன் தலையில் அடித்தார்கள்.
31 அவர்கள் அவரைப்
பரியாசம்பண்ணினபின்பு, அவரிடமிருந்து
மேலங்கியைக் கழற்றி, அவருடைய சொந்த
வஸ்திரங்களை அவருக்கு உடுத்தி, அவரைச்
சிலுவையில் அறையும்படி அழைத்துச்
சென்றார்கள்.
32 அவர்கள் வெளியே வந்தபோது, சிரேனே
ஊரானாகிய சீமோன் என்ற ஒரு
மனிதனைக் கண்டு, அவருடைய
சிலுவையைச் சுமக்கும்படி
வற்புறுத்தினார்கள்.

33 அவர்கள் கொல்கொத்தா என்ற
இடத்திற்கு வந்தபோது, அதாவது ஒரு
மண்டை ஓடு.
34 பித்தம் கலந்த வினிகரை அவருக்குக்
குடிக்கக் கொடுத்தார்கள்;
35 அவர்கள் அவரைச் சிலுவையில் அறைந்து,
அவருடைய வஸ்திரங்களைப் பங்கிட்டு,
சீட்டுப் போட்டார்கள்;
36 அங்கே உட்கார்ந்து அவரைப்
பார்த்தார்கள்;
37 இவரே யூதர்களின் ராஜாவாகிய இயேசு
என்று அவருடைய குற்றச்சாட்டை எழுதி
அவருடைய தலைக்கு மேல் வைத்தார்.
38அப்பொழுது இரண்டு திருடர்கள்
அவரோடேகூடச் சிலுவையில்
அறையப்பட்டிருந்தார்கள், ஒருவன்
வலதுபுறத்திலும் மற்றொருவன்
இடதுபுறத்திலும்.
39 அவ்வழியே சென்றவர்கள் தலையை
அசைத்து அவரை நிந்தித்தனர்.
40 கோவிலை இடித்து மூன்று நாட்களில்
கட்டுகிறவனே, உன்னைக்
காப்பாற்றிக்கொள் என்றார். நீ தேவனுடைய
குமாரனானால், சிலுவையில் இருந்து
இறங்கி வா.
41 அவ்வாறே தலைமைக் குருக்களும்
மறைநூல் அறிஞர்களும் மூப்பர்களும்
அவரைக் கேலி செய்து,
42 அவர் மற்றவர்களைக் காப்பாற்றினார்;
தன்னை காப்பாற்ற முடியாது. அவர்
இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக இருந்தால், அவர்
இப்போது சிலுவையிலிருந்து இறங்கி
வரட்டும், நாங்கள் அவரை நம்புவோம்.
43 அவர் கடவுளை நம்பினார்; நான்
தேவனுடைய குமாரன் என்று அவன்
சொன்னபடியால், அவன் அவனைப் பெற
விரும்பினால், அவனை இப்பொழுது
விடுவிப்பாயாக.
44 அவரோடு சிலுவையில் அறையப்பட்ட
திருடர்களும் அதையே அவருடைய
பற்களில் போட்டார்கள்.
45 ஆறாம் மணி முதல் ஒன்பதாம் மணி
வரை தேசம் முழுவதும் இருள் சூழ்ந்தது.
: ஏலி, ஏலி, லாமா சபக்தானி என்று உரத்த
குரலில் கூக்குரலிட்டார் . அதாவது, என்
கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக்
கைவிட்டீர்?
47 அங்கே நின்றவர்களில் சிலர் அதைக்
கேட்டு: இவன் எலியாவைக் கூப்பிடுகிறான்
என்றார்கள்.
48 உடனே அவர்களில் ஒருவன் ஓடி, ஒரு
பஞ்சை எடுத்து, அதில் காடியை நிரப்பி, ஒரு
நாணலில் வைத்து, அவனுக்குக் குடிக்கக்
கொடுத்தான்.
49 எஞ்சியவர்கள், "இருக்கட்டும், எலியாஸ்
வருவானா என்று பார்ப்போம்" என்றார்கள்.
50 இயேசு மீண்டும் உரத்த குரலில்
கூக்குரலிட்டபோது, ஆவியை விட்டுவிட்டார்.
51 இதோ, கோவிலின் திரை மேலிருந்து
கீழாக இரண்டாகக் கிழிந்தது; பூமி
அதிர்ந்தது, பாறைகள் கிழிந்தன;
52 கல்லறைகள் திறக்கப்பட்டன; உறங்கிக்
கொண்டிருந்த பல புனிதர்களின் உடல்கள்
எழுந்தன.
53 அவர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு
கல்லறைகளை விட்டு வெளியே வந்து,
பரிசுத்த நகரத்திற்குச் சென்று, பலருக்குத்
தோன்றினார்.
54 நூற்றுவர் தலைவரும் அவரோடு
இயேசுவைக் கவனித்துக்
கொண்டிருந்தவர்களும் நிலநடுக்கத்தையும்
நிகழ்ந்தவற்றையும் கண்டு மிகவும் பயந்து:
உண்மையாகவே இவர் கடவுளின் மகன்
என்றார்கள்.
55 மேலும், கலிலேயாவிலிருந்து
இயேசுவுக்குப் பணிவிடை செய்து அவரைப்
பின்தொடர்ந்திருந்த பல பெண்கள்
தூரத்தில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.
56 அவர்களில் மகதலேனா மரியாள், ஜேம்ஸ்
மற்றும் ஜோசஸ் ஆகியோரின் தாய்
மரியாள், செபதேயுவின் பிள்ளைகளின்
தாயார்.
57 சாயங்காலம் வந்தபோது, அரிமத்தியா
ஊரில் யோசேப்பு என்னும் ஐசுவரியவான்
ஒருவர் வந்தார்;
58 அவன் பிலாத்துவிடம் சென்று,
இயேசுவின் உடலைக் கெஞ்சினான். பின்னர்
பிலாத்து உடலை ஒப்படைக்கும்படி
கட்டளையிட்டார்.
59 யோசேப்பு உடலை எடுத்து, சுத்தமான
துணியில் அதைச் சுற்றி,
60 பாறையில் வெட்டியதைத் தம்முடைய
புதிய கல்லறையில் வைத்து, கல்லறையின்
வாசலில் ஒரு பெரிய கல்லைப் புரட்டிப்
போட்டுவிட்டுப் போனார்.
61 அங்கே மகதலேனா மரியாளும் மற்ற
மரியாளும் கல்லறைக்கு எதிரே
உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.
62 ஆயத்த நாளுக்கு அடுத்த நாள்,
தலைமைக் குருக்களும் பரிசேயர்களும்
பிலாத்துவிடம் கூடி வந்தனர்.
63 ஐயா, அந்த ஏமாற்றுக்காரன் உயிரோடு
இருக்கும்போதே, மூன்று நாட்களுக்குப்
பிறகு நான் உயிர்த்தெழுப்பேன் என்று
சொன்னது எங்களுக்கு நினைவிருக்கிறது.

64 ஆகையால், அவருடைய சீஷர்கள் இரவில்
வந்து, அவரைத் திருடி, ஜனங்களை நோக்கி:
அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார்
என்று சொல்லாதபடிக்கு, மூன்றாம்
நாள்வரை கல்லறையை
உறுதிப்படுத்தும்படி கட்டளையிடுங்கள்;
65 பிலாத்து அவர்களைப் பார்த்து:
உங்களிடம் ஒரு கண்காணிப்பு இருக்கிறது;
66 அவர்கள் சென்று, கல்லறையை
உறுதிசெய்து, கல்லுக்கு முத்திரையிட்டு,
காவலையும் வைத்தார்கள்.

அத்தியாயம் 28

1ஓய்வுநாளின் முடிவில், வாரத்தின் முதல்
நாள் விடிய ஆரம்பித்தபோது, மகதலேனா
மரியாளும் மற்ற மரியாளும் கல்லறையைப்
பார்க்க வந்தார்கள்.
2 அப்பொழுது, இதோ, ஒரு பெரிய
பூமியதிர்ச்சி உண்டானது; கர்த்தருடைய
தூதன் வானத்திலிருந்து இறங்கி, வந்து,
வாசலில் இருந்த கல்லைப் புரட்டிப்போட்டு,
அதின்மேல் உட்கார்ந்தான்.
3அவருடைய முகம் மின்னலைப்போலவும்,
அவருடைய வஸ்திரம் பனிபோல
வெண்மையாகவும் இருந்தது.
4 காவலர்கள் அவருக்குப் பயந்து நடுங்கி,
இறந்தவர்களைப் போல ஆனார்கள்.
5 தேவதூதன் பெண்களை நோக்கி:
பயப்படாதே; சிலுவையில் அறையப்பட்ட
இயேசுவை நீங்கள் தேடுகிறீர்கள் என்று
நான் அறிவேன்.
6 அவர் இங்கே இல்லை: அவர்
சொன்னபடியே உயிர்த்தெழுந்தார்.
வாருங்கள், ஆண்டவர் கிடந்த இடத்தைப்
பாருங்கள்.
7 சீக்கிரமாகப் போய், அவர்
மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார்
என்று அவருடைய சீஷர்களிடம்
சொல்லுங்கள்; இதோ, அவர் உங்களுக்கு
முன்னே கலிலேயாவுக்குப் போகிறார்;
அங்கே நீங்கள் அவரைக் காண்பீர்கள்:
இதோ, நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன்.
8 அவர்கள் பயத்துடனும் மிகுந்த
மகிழ்ச்சியுடனும் கல்லறையை விட்டு
விரைவாகப் புறப்பட்டனர். மற்றும் அவரது
சீடர்களுக்கு செய்தி கொடுக்க ஓடினார்.
9 அவர்கள் தம்முடைய சீஷர்களுக்குச்
சொல்லச் சென்றபோது, இதோ, இயேசு
அவர்களைச் சந்தித்து: வாழ்க என்றார்.
அவர்கள் வந்து, அவருடைய கால்களைப்
பிடித்து, வணங்கினார்கள்.
10 அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி:
பயப்படாதிருங்கள்; நீங்கள் போய் என்
சகோதரருக்குக் கலிலேயாவுக்குப்
போவதாகச் சொல்லுங்கள்; அங்கே
அவர்கள் என்னைக் காண்பார்கள் என்றார்.
11 அவர்கள் போகும்போது, இதோ,
காவலாளிகளில் சிலர் நகரத்திற்குள் வந்து,
நடந்தவைகளையெல்லாம் பிரதான
ஆசாரியர்களுக்கு அறிவித்தார்கள்.
12 அவர்கள் மூப்பர்களோடு கூடி
ஆலோசனை செய்து, படைவீரர்களுக்குப்
பெரும் பணத்தைக் கொடுத்தார்கள்.
13 நாம் உறங்கும்போது அவருடைய சீடர்கள்
இரவில் வந்து அவரைத் திருடிச்
சென்றார்கள் என்று சொல்லுங்கள்.
14 இது ஆளுநரின் காதில் விழுந்தால்,
நாங்கள் அவரைச் சம்மதிக்க வைத்து,
உங்களைப் பாதுகாப்போம்.
15 அவர்கள் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு,
தங்களுக்குக் கற்பித்தபடியே செய்தார்கள்;
இந்த வார்த்தை யூதர்களிடையே
இன்றுவரை பொதுவாகப் பேசப்படுகிறது.
16 பின்பு பதினொரு சீடர்களும்
கலிலேயாவுக்கு இயேசு அவர்களை
நியமித்த மலைக்குச் சென்றார்கள்.
17 அவர்கள் அவரைக் கண்டு
வணங்கினார்கள்; ஆனால் சிலர்
சந்தேகப்பட்டார்கள்.
18 இயேசு வந்து, அவர்களை நோக்கி:
வானத்திலும் பூமியிலும் எல்லா அதிகாரமும்
எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றார்.
19 ஆகையால், நீங்கள் போய், எல்லா
தேசத்தாருக்கும் போதித்து, பிதா, குமாரன்,
பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தில் அவர்களுக்கு
ஞானஸ்நானம் கொடுங்கள்.
20 நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட
யாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி
அவர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணுங்கள்;
ஆமென்.

மாற்கு நற்செய்தி

அத்தியாயம் 1

1 தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு
கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியின் ஆரம்பம்;
2 தீர்க்கதரிசிகளில் எழுதியிருக்கிறபடி:
இதோ, நான் என் தூதனை உனக்கு முன்பாக
அனுப்புகிறேன்;
3 கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தம்
பண்ணுங்கள், அவருடைய பாதைகளைச்
செம்மையாக்குங்கள் என்று வனாந்தரத்தில்
ஒருவனுடைய சத்தம் கேட்கிறது.
4 யோவான் வனாந்தரத்தில் ஞானஸ்நானம்
கொடுத்து, பாவ மன்னிப்புக்காக
மனந்திரும்புதலின் ஞானஸ்நானத்தைப்
பிரசங்கித்தார்.
5 யூதேயா தேசத்தார் எல்லாரும்,
எருசலேமைச் சேர்ந்தவர்களும் அவரிடத்தில்
போய், தங்கள் பாவங்களை
அறிக்கைசெய்து, யோர்தான் நதியில்
அவரால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்.
6 யோவான் ஒட்டக ரோமமும், தோலின்
கச்சையும் அணிந்திருந்தார்.
வெட்டுக்கிளிகளையும் காட்டுத் தேனையும்
சாப்பிட்டான்;
7 எனக்குப் பின் என்னைவிடப்
பராக்கிரமசாலி ஒருவர் வருகிறார்,
அவருடைய காலணிகளின் தாழ்ப்பாளைக்
குனிந்து அவிழ்க்க நான் தகுதியற்றவன்
என்று பிரசங்கித்தார்.
8 நான் உங்களுக்குத் தண்ணீரால்
ஞானஸ்நானம் கொடுத்தேன்;
9 அந்த நாட்களில் இயேசு
கலிலேயாவிலுள்ள நாசரேத்திலிருந்து வந்து
யோர்தானில் யோவானால் ஞானஸ்நானம்
பெற்றார்.
10 உடனே அவர் தண்ணீரிலிருந்து வெளியே
வந்து, வானம் திறக்கப்பட்டதையும்,
ஆவியானவர் புறாவைப்போல் அவர்மேல்
இறங்குவதையும் கண்டார்.
11 அப்பொழுது வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம்
உண்டாகி: நீர் என் அன்பார்ந்த குமாரன்,
அவரில் நான் பிரியமாயிருக்கிறேன்.
12 உடனே ஆவியானவர் அவரை
வனாந்தரத்திற்குத் துரத்தினார்.
13 அவர் அங்கே நாற்பது நாட்கள்
வனாந்தரத்தில் இருந்தார், சாத்தானால்
சோதிக்கப்பட்டார்; மற்றும் காட்டு
மிருகங்களுடன் இருந்தது; தேவதூதர்கள்
அவருக்குப் பணிவிடை செய்தனர்.
14 யோவான் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட
பிறகு, இயேசு கலிலேயாவுக்கு வந்து,
கடவுளுடைய ராஜ்யத்தைப் பற்றிய
சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார்.
15 காலம் நிறைவேறியது, தேவனுடைய
ராஜ்யம் சமீபமாயிருக்கிறது; மனந்திரும்பி,
சுவிசேஷத்தை விசுவாசியுங்கள்.
16 அவர் கலிலேயாக் கடலோரமாக
நடந்துகொண்டிருந்தபோது, சீமோனும்
அவன் சகோதரன் அந்திரேயாவும் கடலில்
வலை வீசுவதைக் கண்டார்.
17 இயேசு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் என்
பின்னே வாருங்கள், நான் உங்களை
மனுஷரைப் பிடிப்பவர்களாக ஆக்குவேன்
என்றார்.
18 உடனே அவர்கள் வலைகளை விட்டுவிட்டு
அவருக்குப் பின்சென்றார்கள்.
19 அவர் அங்கிருந்து சிறிது தூரம்
சென்றபோது, கப்பலில் இருந்த
செபதேயுவின் மகன் யாக்கோபையும்
அவன் சகோதரன் யோவானையும் கண்டார்.
20 உடனே அவர் அவர்களை அழைத்தார்;
அவர்கள் தங்கள் தந்தை செபதேயுவைக்
கூலியாட்களோடு கப்பலில் ஏற்றிவிட்டு,
அவருக்குப் பின் சென்றார்கள்.
21 அவர்கள் கப்பர்நகூமுக்குப் போனார்கள்;
உடனே ஓய்வுநாளில் ஜெப ஆலயத்தில்
பிரவேசித்து உபதேசித்தார்.
22 அவர்கள் அவருடைய உபதேசத்தைக்
குறித்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள்;
23 அவர்களுடைய ஜெப ஆலயத்தில் அசுத்த
ஆவி பிடித்த ஒரு மனிதன் இருந்தான். அவர்
கூக்குரலிட்டார்,
24 எங்களை விட்டு விடுங்கள்;
நாசரேயனாகிய இயேசுவே, எங்களுக்கும்
உமக்கும் என்ன சம்பந்தம்? எங்களை
அழிக்க வந்தாயா? கடவுளின் பரிசுத்தரே, நீ
யார் என்பதை நான் அறிவேன்.
25 இயேசு அவனைக் கடிந்துகொண்டு: நீ
அமைதியாக இரு, அவனைவிட்டு வெளியே
வா என்றார்.
26 அசுத்த ஆவி அவனைக் கிழித்து, உரத்த
சத்தமாய்க் கூப்பிட்டபோது, அவன்
அவனைவிட்டு வெளியே வந்தான்.
27 அவர்களெல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டு: இது
என்ன என்று தங்களுக்குள்ளே விசாரித்துக்
கொண்டார்கள். இது என்ன புதிய
கோட்பாடு? ஏனென்றால், அசுத்த
ஆவிகளுக்கும் அவர் அதிகாரத்துடன்
கட்டளையிடுகிறார், அவைகள் அவருக்குக்
கீழ்ப்படிகின்றன.

28 உடனே அவனுடைய புகழ்
கலிலேயாவைச் சுற்றியுள்ள எல்லாப்
பகுதிகளிலும் பரவியது.
29 உடனே அவர்கள் ஜெப ஆலயத்தை விட்டு
வெளியே வந்து, யாக்கோபு மற்றும்
யோவானுடன் சீமோன் மற்றும்
அந்திரேயாவின் வீட்டிற்குள் நுழைந்தார்கள்.
30 ஆனால் சீமோனின் மனைவியின் தாய்
காய்ச்சலால் நோயுற்றிருந்தாள்.
31 அவன் வந்து அவள் கையைப் பிடித்துத்
தூக்கினான்; உடனே காய்ச்சல் அவளை
விட்டு நீங்கியது, அவள் அவர்களுக்குப்
பணிவிடை செய்தாள்.
32 சாயங்காலத்திலே, சூரியன்
அஸ்தமித்ததும், பிசாசு பிடித்தவர்களையும்
பிசாசு பிடித்தவர்களையும் அவரிடத்தில்
கொண்டுவந்தார்கள்.
33 நகரத்தார் அனைவரும் வாசலில் கூடினர்.
34 அவர் பலவிதமான நோய்களால்
பாதிக்கப்பட்டிருந்த பலரைக்
குணப்படுத்தினார், மேலும் பல
பிசாசுகளைத் துரத்தினார். பிசாசுகள்
அவரை அறிந்திருந்தபடியால், அவர்கள்
பேசுவதற்கு இடங்கொடவில்லை.
35 காலையில், வெகுநேரம் முன்னதாக
எழுந்து, வெளியே சென்று, தனிமையான ஓர்
இடத்திற்குப் புறப்பட்டு, அங்கே ஜெபம்
செய்தார்.
36 சீமோனும் அவனுடன் இருந்தவர்களும்
அவரைப் பின்தொடர்ந்தனர்.
37 அவர்கள் அவரைக் கண்டதும், "எல்லாரும்
உன்னைத் தேடுகிறார்கள்" என்றார்கள்.
38 அவர் அவர்களை நோக்கி: நாம் அடுத்த
பட்டணங்களுக்குப் போவோம், அங்கேயும்
நான் பிரசங்கம் செய்வோம்; ஆகையால்
நான் வந்தேன்.
39 அவர் கலிலேயா எங்கும் அவர்களுடைய
ஜெப ஆலயங்களில் பிரசங்கித்து,
பிசாசுகளைத் துரத்தினார்.
40 அப்போது ஒரு தொழுநோயாளி அவரிடம்
வந்து, அவரிடம் முழந்தாள்படியிட்டு:
உமக்குச் சித்தமானால், என்னைச்
சுத்தப்படுத்த முடியும் என்றான்.
41 இயேசு மனதுருகி, தம் கையை நீட்டி,
அவரைத் தொட்டு: நான் விரும்புகிறேன்; நீ
சுத்தமாக இரு.
42 அவர் பேசினவுடனே தொழுநோய்
அவரைவிட்டு நீங்கியது, அவர்
சுத்திகரிக்கப்பட்டார்.
43 அவன் அவனுக்குக் கடுமையாகக்
கட்டளையிட்டு, உடனே அவனை
அனுப்பிவிட்டான்.
44 அவனை நோக்கி: நீ யாருக்கும் ஒன்றும்
சொல்லாதே என்று பார்;
45 ஆனால், அவன் வெளியே சென்று, அதை
அதிகமாகப் பிரசுரிக்கவும், காரியத்தை
வெளியில் பரப்பவும் தொடங்கினான்,
அப்பொழுது இயேசு நகரத்திற்குள்
வெளிப்படையாகப் பிரவேசிக்க முடியாமல்,
வெளியில் வனாந்தரமான இடங்களில்
இருந்தார்;

அத்தியாயம் 2

1 சில நாட்களுக்குப் பிறகு அவர் மறுபடியும்
கப்பர்நகூமுக்கு வந்தார். மேலும் அவர்
வீட்டில் இருப்பது சத்தம் கேட்டது.
2 உடனே அநேகர் கூடிவந்தார்கள்,
அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ள இடமில்லாமல்
இருந்தது, இல்லை, வாசலைச் சுற்றிலும்
இல்லை;
3 அவர்கள் நால்வருக்குப் பிறந்த பக்கவாத
நோயாளி ஒருவரைக் கொண்டு வந்தார்கள்.
4 அச்சகத்திற்காக அவரிடம் நெருங்க
முடியாதபோது, அவர் இருந்த கூரையை
அவர்கள் அவிழ்த்தார்கள்: அவர்கள் அதை
உடைத்து, பக்கவாத நோயாளி படுத்திருந்த
படுக்கையைக் கீழே போட்டார்கள்.
5 இயேசு அவர்களுடைய விசுவாசத்தைக்
கண்டு, வாதநோயாளியை நோக்கி: மகனே,
உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது
என்றார்.
6 ஆனால், வேதபாரகர்களில் சிலர் அங்கே
உட்கார்ந்து, தங்கள் இருதயங்களில்
விவாதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.
7 இந்த மனிதன் ஏன் இப்படி நிந்தனை
பேசுகிறான்? கடவுளைத் தவிர யாரால்
பாவங்களை மன்னிக்க முடியும்?
8 அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே இப்படிச்
சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பதை இயேசு
தம்முடைய ஆவியில் உணர்ந்து, அவர்களை
நோக்கி: நீங்கள் ஏன் உங்கள்
இருதயங்களில் இப்படி யோசிக்கிறீர்கள்?
9 வாதநோயாளியிடம், உன் பாவங்கள்
மன்னிக்கப்பட்டன என்று சொல்வது
சுலபமா? அல்லது எழுந்து உன் படுக்கையை
எடுத்துக்கொண்டு நட என்று சொல்லவா?
10 பூமியில் பாவங்களை மன்னிக்க
மனுஷகுமாரனுக்கு அதிகாரம் உண்டு
என்பதை நீங்கள் அறியும்படிக்கு, (அவர்
பக்கவாத நோயாளியிடம்,
11 நான் உனக்குச் சொல்கிறேன்: எழுந்து
உன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு உன்
வீட்டிற்குப் போ.

12 உடனே அவர் எழுந்து, படுக்கையை
எடுத்துக்கொண்டு, அவர்கள்
அனைவருக்கும் முன்பாகப் புறப்பட்டார்.
அவர்கள் அனைவரும் ஆச்சரியமடைந்து,
கடவுளை மகிமைப்படுத்தினர், "இந்த
பாணியில் நாங்கள் பார்த்ததில்லை."
13 அவன் மறுபடியும் கடலோரமாய்ப்
புறப்பட்டான்; திரளான மக்கள் அனைவரும்
அவரிடம் வந்து, அவர்களுக்குப் போதித்தார்.
14 அவர் அவ்வழியாகச் சென்றபோது,
அல்பேயுவின் மகன் லேவி சுங்கச்சாவடியில்
அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டு, அவரை நோக்கி:
என்னைப் பின்பற்றிவா என்றார். அவர்
எழுந்து அவரைப் பின்தொடர்ந்தார்.
15 இயேசு தம் வீட்டில் பந்தியில்
அமர்ந்திருக்கையில், வரி
செலுத்துபவர்களும் பாவிகளும்
இயேசுவோடும் அவருடைய சீடர்களோடும்
கூடி அமர்ந்தனர்; ஏனெனில் பலர்
அவருக்குப் பின்சென்றனர்.
16 அவர் ஆயக்காரரோடும் பாவிகளோடும்
போஜனம்பண்ணுகிறதை வேதபாரகரும்
பரிசேயரும் கண்டு, அவருடைய சீஷர்களை
நோக்கி: ஆயக்காரரோடும் பாவிகளோடும்
சேர்ந்து சாப்பிடுவதும் குடிப்பதும் எப்படி
என்றார்கள்.
17 இயேசு அதைக் கேட்டு, அவர்களை
நோக்கி: சுகமுள்ளவர்களுக்கு வைத்தியர்
தேவையில்லை, நோயுற்றவர்களுக்கே
தேவையில்லை;
18 யோவானுடைய சீஷர்களும்
பரிசேயர்களும் உபவாசம் பண்ணினார்கள்;
அப்பொழுது அவர்கள் வந்து, அவரை
நோக்கி: யோவானுடைய சீஷரும்
பரிசேயரும் உபவாசிக்கிறார்கள்,
உம்முடைய சீஷர்கள்
உபவாசிக்காததென்ன என்றார்கள்.
19 இயேசு அவர்களைப் பார்த்து:
மணவாளன் தங்களோடு இருக்கும்போது
மணவாளன் பிள்ளைகள் நோன்பு
நோற்கலாமா? மணமகன் தங்களுடன்
இருக்கும் வரை அவர்கள் நோன்பு நோற்க
முடியாது.
20 ஆனால், மணமகன் அவர்களிடமிருந்து
எடுக்கப்படும் நாட்கள் வரும், அந்த
நாட்களில் அவர்கள் நோன்பு நோற்பார்கள்.
21 பழைய ஆடையில் புதிய துணியை
யாரும் தைப்பதில்லை;
22 புதிய திராட்சை ரசத்தை யாரும் பழைய
பாட்டில்களில் ஊற்றுவதில்லை;
இல்லையேல் புதிய திராட்சை ரசம்
பாட்டில்களை வெடிக்கச் செய்யும்,
திராட்சரசம் சிந்தப்படும், பாட்டில்கள்
கெட்டுப்போகும்;
23 அவர் ஓய்வுநாளில் சோள வயல்களைக்
கடந்து சென்றார்; அவருடைய சீடர்கள்
போகும்போது, சோளக் கதிரைப் பறிக்க
ஆரம்பித்தார்கள்.
24 பரிசேயர் அவரைப் பார்த்து: இதோ,
ஓய்வுநாளில் சட்டமில்லாததை ஏன்
செய்கிறார்கள்?
25 மேலும் அவர் அவர்களை நோக்கி:
தாவீதும் அவரோடு இருந்தவர்களும்
பசியோடு இருந்தபோது தாவீது செய்ததை
நீங்கள் ஒருக்காலும் படிக்கவில்லையா?
26 பிரதான ஆசாரியனாகிய அபியத்தாரின்
நாட்களில் அவன் தேவனுடைய
ஆலயத்திற்குச் சென்று, ஆசாரியர்களுக்குத்
தவிர உண்ணக் கூடாத காட்சியளிப்பு
அப்பத்தைப் புசித்து, தம்முடன்
இருந்தவர்களுக்கும் கொடுத்தது எப்படி?
27 அவர் அவர்களை நோக்கி: ஓய்வுநாள்
மனிதனுக்காக உண்டாக்கப்பட்டது,
மனிதன் ஓய்வுநாளுக்காக
உண்டாக்கவில்லை.
28 ஆகையால் மனுஷகுமாரன்
ஓய்வுநாளுக்கும் ஆண்டவர்.

அத்தியாயம் 3

1 அவர் மறுபடியும் ஜெப ஆலயத்திற்குள்
பிரவேசித்தார்; அங்கே வாடிய கையுடன் ஒரு
மனிதன் இருந்தான்.
2 ஓய்வுநாளில் அவனைக் குணமாக்குவாரா
என்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.
அவர்கள் அவரை குற்றம் சாட்டலாம் என்று.
3 வாடிய கையையுடைய மனிதனை நோக்கி:
எழுந்து நில் என்றார்.
4 அவர் அவர்களை நோக்கி: ஓய்வுநாளில்
நன்மை செய்வது நியாயமா, தீமை செய்வது
நியாயமா? உயிரைக் காப்பாற்றவா,
அல்லது கொல்லவா? ஆனால் அவர்கள்
அமைதி காத்தனர்.
5 அவர்களுடைய இருதயக்
கடினத்தினிமித்தம் வருந்திய அவர்
கோபத்தோடு அவர்களைச் சுற்றிலும்
பார்த்தபோது, அந்த மனிதனை நோக்கி:
உன் கையை நீட்டு என்றார். அவன் அதை
நீட்டினான்: அவனுடைய கை மற்றதைப்
போலவே முழுமையடைந்தது.
6 பரிசேயர் புறப்பட்டு, உடனே
ஏரோதியரோடு அவனை எப்படிக்
கொல்லலாம் என்று அவருக்கு விரோதமாக
ஆலோசனை செய்தார்கள்.

7 இயேசு தம்முடைய சீஷர்களோடு
கடலுக்குப் போனார்; கலிலேயாவிலிருந்தும்
யூதேயாவிலிருந்தும் திரளான ஜனங்கள்
அவருக்குப் பின்சென்றார்கள்.
8 எருசலேமிலிருந்தும், இடுமியாவிலிருந்தும்,
யோர்தானுக்கு அக்கரையிலிருந்தும்; தீரும்
சீதோனையும் சுற்றியிருந்த திரளான
ஜனங்கள், அவர் செய்த பெரிய
காரியங்களைக் கேள்விப்பட்டு,
அவரிடத்தில் வந்தார்கள்.
9 அவர் தம்முடைய சீஷர்களை நோக்கி:
திரளான மக்கள் தம்மைத்
தொங்கவிடாதபடிக்கு, ஒரு சிறிய கப்பல்
தமக்குக் காத்திருக்கும்படி சொன்னார்.
10 அவர் பலரைக் குணப்படுத்தினார்;
அதனால், வாதைகள் இருந்த அத்தனை
பேரும் அவரைத் தொடும்படி அவரை
அழுத்தினார்கள்.
11 அசுத்த ஆவிகள் அவரைக் கண்டபோது,
அவர் முன்பாக விழுந்து: நீர் தேவனுடைய
குமாரன் என்று சத்தமிட்டன.
12 மேலும், தம்மைத் தெரியப்படுத்த
வேண்டாம் என்று அவர்களுக்குக்
கடுமையாகக் கட்டளையிட்டார்.
13 அவன் மலையின்மேல் ஏறி, தனக்கு
விருப்பமானவரைக் கூப்பிட்டான்; அவர்கள்
அவனிடத்தில் வந்தார்கள்.
14 அவர் பன்னிரண்டு பேரை நியமித்து,
அவர்கள் தம்முடன் இருக்கவும், அவர்களைப்
பிரசங்கிக்க அனுப்பவும்,
15 நோய்களைக் குணப்படுத்தவும்,
பிசாசுகளைத் துரத்தவும் வல்லமை
பெற்றிருக்க வேண்டும்.
16 சீமோனுக்கு பேதுரு என்று பெயர்
சூட்டினான்.
17 செபதேயுவின் மகன் யாக்கோபு,
யாக்கோபின் சகோதரன் யோவான்; அவர்
அவர்களுக்கு போனெர்கெஸ் என்று
பெயரிட்டார், அதாவது, இடியின் மகன்கள்.
18 மற்றும் ஆண்ட்ரூ, பிலிப்பு, பர்தலோமிவ்,
மத்தேயு, தாமஸ், அல்பேயுவின் மகன்
ஜேம்ஸ், ததேயு, கானானியரான சீமோன்,
19 யூதாஸ்காரியோத்தும் அவனைக்
காட்டிக்கொடுத்தான்; அவர்கள் ஒரு
வீட்டுக்குள் போனார்கள்.
20 ஜனங்கள் மறுபடியும் கூடிவருகிறார்கள்,
அதனால் அவர்களால் அப்பம் சாப்பிட
முடியவில்லை.
21 அவனுடைய நண்பர்கள் அதைக்
கேள்விப்பட்டு, அவனைப் பிடிக்கப்
புறப்பட்டார்கள்;
22 எருசலேமிலிருந்து வந்த மறைநூல்
அறிஞர்கள், "அவனுக்குப் பெயல்செபூல்
இருக்கிறது, பிசாசுகளின் தலைவன் மூலம்
அவன் பிசாசுகளைத் துரத்துகிறான்"
என்றார்கள்.
23 அவர் அவர்களைத் தம்மிடம் வரவழைத்து,
உவமைகள் மூலம் அவர்களை நோக்கி:
சாத்தான் சாத்தானை எப்படித் துரத்த
முடியும்?
24 ஒரு ராஜ்யம் தனக்குத்தானே
விரோதமாகப் பிரிந்தால், அந்த ராஜ்யம்
நிலைக்காது.
25 ஒரு வீடு தனக்குத்தானே விரோதமாகப்
பிரிந்தால், அந்த வீடு நிலைக்காது.
26 சாத்தான் தனக்கு விரோதமாக எழும்பி,
பிளவுபட்டால், அவனால் நிற்க முடியாது,
ஆனால் முடிவடையும்.
27 வலிமையானவனை முதலில் கட்டினால்
ஒழிய, ஒருவனுடைய வீட்டிற்குள் நுழைந்து
அவனுடைய பொருளைக் கொள்ளையிட
முடியாது. பின்னர் அவன் தன் வீட்டைக்
கெடுப்பான்.
28 மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்: மனுபுத்திரருக்கு எல்லாப்
பாவங்களும் மன்னிக்கப்படும்;
29 ஆனால் பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமாக
தூஷிக்கிறவனுக்கு மன்னிப்பு இல்லை,
ஆனால் நித்திய ஆக்கினைக்கு
ஆளாகிறான்.
30 ஏனென்றால், அவனுக்கு அசுத்த ஆவி
இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.
31 அப்பொழுது அவனுடைய சகோதரரும்
அவன் தாயும் வந்து, வெளியே நின்று,
அவனைக் கூப்பிடும்படி அவனிடத்தில் ஆள்
அனுப்பினார்கள்.
32 ஜனங்கள் அவரைச் சுற்றி உட்கார்ந்து,
அவரை நோக்கி: இதோ, உன் தாயும் உன்
சகோதரரும் வெளியே உன்னைத்
தேடுகிறார்கள் என்றார்கள்.
33 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
என் தாயா, என் சகோதரரா?
34 அவர் தன்னைச் சுற்றி
அமர்ந்திருந்தவர்களைச் சுற்றிலும் பார்த்து,
“ இதோ என் அம்மாவும் என் சகோதரர்களும்!
35 தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்கிறவன்
எவனோ, அவனே என் சகோதரனும், என்
சகோதரியும், தாயும்.

அத்தியாயம் 4

1 அவர் மறுபடியும் கடலோரமாய்ப்
போதிக்கத் தொடங்கினார்; அப்பொழுது
திரளான ஜனங்கள் அவரிடத்தில்
கூடியிருந்தார்கள்; திரளான மக்கள்
கடலோரமாகத் தரையிலிருந்தனர்.

2 உவமைகள் மூலம் அவர்களுக்குப்
பலவற்றைப் போதித்து, தம்முடைய
உபதேசத்தில் அவர்களுக்குச் சொன்னார்:
3 கேளுங்கள்; இதோ, விதைப்பவன் ஒருவன்
விதைக்கப் புறப்பட்டான்.
4 அவன் விதைத்தபோது, சில வழியருகே
விழுந்தன, ஆகாயத்துப் பறவைகள் வந்து
அதை விழுங்கின.
5 மேலும் சில மண் அதிகம் இல்லாத பாறை
நிலத்தில் விழுந்தன. பூமியின் ஆழம்
இல்லாததால் உடனே அது முளைத்தது.
6 ஆனால் சூரியன் உதித்ததும் எரிந்தது; அது
வேர் இல்லாததால், அது வாடிப்போயிற்று.
7 சில முட்கள் நடுவே விழுந்தன, முட்கள்
வளர்ந்து, அதை நெரித்தது, அது
பலனளிக்கவில்லை.
8 மற்றவை நல்ல நிலத்தில் விழுந்து,
முளைத்து வளர்ந்த பலனைக் கொடுத்தன.
சில முப்பதும், சில அறுபதும், சில நூறும்
பெற்றன.
9 அவர் அவர்களை நோக்கி: கேட்க செவிகள்
உள்ளவன் கேட்கட்டும் என்றார்.
10 அவர் தனிமையில் இருக்கும்போது,
பன்னிருவரோடும் அவரைச்
சுற்றியிருந்தவர்கள் அந்த உவமையை
அவரிடம் கேட்டார்கள்.
11 அவர் அவர்களை நோக்கி: தேவனுடைய
ராஜ்யத்தின் இரகசியத்தை அறிய
உங்களுக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது;
12 அவர்கள் பார்த்தாலும்
கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பார்கள்; மற்றும்
கேட்டு அவர்கள் கேட்கலாம், மற்றும் புரிந்து
கொள்ள முடியாது; எந்த நேரத்திலும்
அவர்கள் மனமாற்றம் அடையாதபடிக்கு,
அவர்களுடைய பாவங்கள் அவர்களுக்கு
மன்னிக்கப்படும்.
13 அவர் அவர்களை நோக்கி: இந்த உவமை
உங்களுக்குத் தெரியாதா? பிறகு எப்படி
எல்லா உவமைகளையும் அறிவீர்கள்?
14 விதைப்பவன் வார்த்தையை
விதைக்கிறான்.
15 அவர்கள் வழியருகே, வார்த்தை
விதைக்கப்பட்ட இடத்தில் இருக்கிறார்கள்;
ஆனால் அவர்கள் கேட்டதும், சாத்தான்
உடனே வந்து, அவர்களுடைய இருதயத்தில்
விதைக்கப்பட்ட வார்த்தையை
எடுத்துப்போடுகிறான்.
16 பாறை நிலத்தில்
விதைக்கப்பட்டவைகளும் அவ்வாறே;
அவர்கள் வார்த்தையைக் கேட்டவுடன்,
அதை உடனடியாக மகிழ்ச்சியுடன்
ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்;
17 தங்களுக்குள் வேரூன்றி, சிறிது காலம்
மட்டுமே பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்;
18 முட்களுக்குள்ளே விதைக்கப்பட்டவர்கள்
இவர்கள்; வார்த்தையைக் கேட்பது போல,
19 மேலும் இவ்வுலகத்தின் கவலையும்,
செல்வத்தின் வஞ்சகமும், பிற பொருளின்
இச்சைகளும் நுழைவதால், வார்த்தையை
நெருக்கி, அது பலனளிக்காமல் போகிறது.
20 இவைகள் நல்ல நிலத்தில்
விதைக்கப்பட்டவைகள்; வசனத்தைக்
கேட்டு, அதைப் பெற்று, சில முப்பது
மடங்காகவும், அறுபது மடங்காகவும்,
சிலருக்கு நூறு மடங்காகவும், பலன்களைக்
கொடுங்கள்.
21 அவர் அவர்களைப் பார்த்து:
மெழுகுவர்த்தி ஒரு மரக்கட்டைக்குக் கீழே
வைக்கப்படுகிறதா அல்லது படுக்கைக்கு
அடியில் வைப்பதற்கா? மற்றும் ஒரு
குத்துவிளக்கு மீது அமைக்க கூடாது?
22 மறைவான ஒன்றும் இல்லை, அது
வெளிப்படாது; எந்த ஒரு விஷயமும்
ரகசியமாக வைக்கப்படவில்லை, ஆனால்
அது வெளிநாட்டிற்கு வர வேண்டும்.
23 ஒருவனுக்குக் கேட்கக் காதுகள் இருந்தால்,
அவன் கேட்கட்டும்.
24 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் என்ன
கேட்கிறீர்களோ, அதைக் கவனியுங்கள்;
25 ஏனெனில், உள்ளவனுக்குக்
கொடுக்கப்படும்;
26 அதற்கு அவன்: தேவனுடைய ராஜ்யம் ஒரு
மனுஷன் நிலத்தில் விதைப்பதுபோல
இருக்கிறது;
27 இரவும் பகலும் தூங்கி, எழும்பி, விதை
முளைத்து வளரும், எப்படி என்று
அவனுக்குத் தெரியாது.
28 பூமி தானே கனியைத் தருகிறது; முதலில்
கத்தி, பிறகு காது, அதன் பிறகு காதில் முழு
சோளம்.
29 ஆனால் பழம் விளைந்ததும், அறுவடை
வந்ததால், உடனே அரிவாளில் போடுகிறான்.
30 அதற்கு அவன்: தேவனுடைய ராஜ்யத்தை
எதற்கு ஒப்பிடுவோம்? அல்லது எந்த
ஒப்பீட்டுடன் ஒப்பிடுவோம்?
31 அது கடுகு விதைக்கு ஒப்பானது, அது
பூமியில் விதைக்கப்படும்போது,
பூமியிலுள்ள எல்லா விதைகளிலும்
குறைவாக இருக்கும்.
32 ஆனால் அது விதைக்கப்படும்போது, அது
வளர்ந்து, எல்லா மூலிகைகளையும் விடப்
பெரியதாகி, பெரிய கிளைகளை உதிர்க்கும்.
அதனால் வானத்துப் பறவைகள் அதன்
நிழலில் தங்கும்.

33 இப்படிப்பட்ட அநேக உவமைகளினால்
அவர்களால் கேட்கத்தக்க வசனத்தை
அவர்களுக்குச் சொன்னார்.
34 உவமையில்லாமல் அவர்களோடு
பேசவில்லை; அவர்கள் தனிமையில்
இருந்தபோது, தம்முடைய சீஷர்களுக்கு
எல்லாவற்றையும் விவரித்தார்.
35 அன்றைய தினம் சாயங்காலம்
வந்தபோது, அவர் அவர்களை நோக்கி: நாம்
அக்கரைக்குப் போவோம் என்றார்.
36 அவர்கள் ஜனங்களை அனுப்பிவிட்டு,
கப்பலில் இருந்தபடியே அவரைக்
கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள். அவனுடன்
வேறு சிறிய கப்பல்களும் இருந்தன.
37 அப்பொழுது ஒரு பெரிய புயல் காற்று
எழுந்தது, அலைகள் கப்பலில் மோதின, அது
இப்போது நிரம்பியது.
38 அவர் கப்பலின் பின்பகுதியில்
தலையணையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்;
அவர்கள் அவரை எழுப்பி, அவரைப் பார்த்து:
போதகரே, நாங்கள் அழிந்து போவதைப்
பற்றி உமக்குக் கவலையில்லையா?
39 அவன் எழுந்து, காற்றைக்
கடிந்துகொண்டு, கடலைப் பார்த்து:
அமைதியா இரு. மேலும் காற்று ஓய்ந்து
பெரும் அமைதி நிலவியது.
40 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் ஏன்
மிகவும் பயப்படுகிறீர்கள்? உங்களுக்கு
நம்பிக்கை இல்லாதது எப்படி?
41 அவர்கள் மிகவும் பயந்து,
ஒருவரையொருவர் பார்த்து: இவன்
எப்படிப்பட்டவன், காற்றும் கடலும்
அவனுக்குக் கீழ்ப்படிகின்றன?

அத்தியாயம் 5

1 அவர்கள் கடலின் அக்கரைக்கு, கடரேனே
நாட்டுக்கு வந்தார்கள்.
2 அவர் கப்பலை விட்டு வெளியே
வந்தவுடனே, அசுத்த ஆவி பிடித்த ஒரு
மனுஷன் கல்லறையிலிருந்து அவரை
எதிர்கொண்டான்.
3 அவர் கல்லறைகளுக்கு நடுவே
வாசஸ்தலத்தைக் கொண்டிருந்தார்;
ஒருவராலும் அவரைச் சங்கிலிகளால் கட்ட
முடியாது.
4 ஏனெனில், அவர் அடிக்கடி
சங்கிலிகளாலும் சங்கிலிகளாலும்
கட்டப்பட்டிருந்ததாலும், சங்கிலிகள்
அவரால் பிடுங்கப்பட்டதாலும்,
விலங்குகளைத் துண்டாக்கப்பட்டதாலும்,
ஒருவராலும் அவரை அடக்க முடியவில்லை.
5 இரவும் பகலும் அவர் மலைகளிலும்
கல்லறைகளிலும் எப்பொழுதும் அழுது
புலம்பினார்.
6 ஆனால் அவர் இயேசுவைத் தொலைவில்
கண்டபோது ஓடிவந்து அவரை
வணங்கினார்.
7 அவர் உரத்த குரலில் கூக்குரலிட்டு:
இயேசுவே, உன்னதமான கடவுளின் மகனே,
எனக்கும் உமக்கும் என்ன? நீ என்னைத்
துன்புறுத்தாதபடிக்கு நான் உன்னைக்
கடவுளால் ஆணையிடுகிறேன்.
8 அவன் அவனை நோக்கி: அசுத்த ஆவியே,
அந்த மனிதனைவிட்டு வெளியே வா
என்றார்.
9 அதற்கு அவன்: உன் பெயர் என்ன என்று
கேட்டான். அதற்கு அவன்: என் பெயர்
லெஜியன்: நாங்கள் அநேகர்.
10 அவர்களை நாட்டிற்கு வெளியே அனுப்ப
வேண்டாம் என்று அவர் அவரிடம் மிகவும்
கெஞ்சினார்.
11 மலைகளுக்கு அருகில் ஒரு பெரிய
பன்றிக் கூட்டம் மேய்ந்து கொண்டிருந்தது.
12 பிசாசுகள் அனைத்தும் அவரை நோக்கி:
நாங்கள் பன்றிகளுக்குள் நுழைய எங்களை
அனுப்பும் என்று வேண்டிக்கொண்டன.
13 உடனே இயேசு அவர்களுக்கு அனுமதி
அளித்தார். அசுத்த ஆவிகள் வெளியேறி,
பன்றிகளுக்குள் நுழைந்தன; அந்தக்
கூட்டமானது செங்குத்தான இடத்திலிருந்து
கடலில் பயங்கரமாக ஓடி, (அவை
ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம்) மற்றும் கடலில்
நெரிக்கப்பட்டன.
14 பன்றிகளை மேய்த்தவர்கள் ஓடிப்போய்,
நகரத்திலும் நாட்டிலும் சொன்னார்கள். அது
என்ன ஆனது என்று பார்க்க வெளியே
சென்றார்கள்.
15 அவர்கள் இயேசுவினிடத்தில் வந்து,
பிசாசு பிடித்தவனும், படையணியைப்
பிடித்தவனும், உட்கார்ந்து, வஸ்திரம் தரித்து,
செம்மையான புத்தியோடு
இருக்கிறவனைப் பார்த்து, பயந்தார்கள்.
16 அதைப் பார்த்தவர்கள் பிசாசு
பிடித்தவனுக்கு எப்படி நேர்ந்தது என்றும்,
பன்றிகளைப் பற்றியும் சொன்னார்கள்.
17 அவர்கள் அவரைத் தங்கள் எல்லைகளை
விட்டுப் புறப்படும்படி வேண்டிக்கொள்ள
ஆரம்பித்தார்கள்.
18 அவர் கப்பலில் ஏறியபோது, பிசாசு
பிடித்திருந்தவன் தன்னுடன் இருக்கும்படி
அவரிடம் வேண்டிக்கொண்டான்.
19 இயேசு அவனைப்
பொறுத்துக்கொள்ளாமல், அவனை நோக்கி:
நீ உன் நண்பர்களிடம் வீட்டுக்குப்போய்,

கர்த்தர் உனக்கு எவ்வளவு பெரிய
காரியங்களைச் செய்து, உன்மேல்
இரக்கமாயிருக்கிறார் என்பதை
அவர்களுக்குச் சொல்லு என்றார்.
20 பின்பு அவன் புறப்பட்டுப்போய், இயேசு
தமக்கு எவ்வளவு பெரிய காரியங்களைச்
செய்தார் என்று தெக்கப்போலிஸில்
அறிவிக்க ஆரம்பித்தான்; எல்லா
மனிதர்களும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.
21 இயேசு மீண்டும் கப்பலில் அக்கரைக்குச்
சென்றபோது, திரளான மக்கள் அவரிடம்
கூடினர்;
22 இதோ, ஜெப ஆலயத்தின் தலைவர்களில்
ஒருவரான யாயீர் என்பவர் வருகிறார்.
அவனைக் கண்டதும் அவன் காலில்
விழுந்தான்.
23 அவனை மிகவும் வேண்டிக்கொண்டான்:
என் சிறிய மகள் இறக்கும் தருவாயில்
கிடக்கிறாள். அவள் வாழ்வாள்.
24 இயேசு அவனோடு சென்றார். திரளான
மக்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்து, அவரைத்
திரளினார்கள்.
25 பன்னிரெண்டு வருடங்களாக
இரத்தப்போக்குடன் இருந்த ஒரு பெண்மணி.
26 மேலும் பல மருத்துவர்களால் பல
துன்பங்களை அனுபவித்து, தன்னிடமிருந்த
அனைத்தையும் செலவழித்து, எதுவும்
சிறப்பாக இல்லை, மாறாக மோசமாக
வளர்ந்தது.
27 அவள் இயேசுவைப் பற்றிக்
கேள்விப்பட்டவுடன், பின்னால் வந்து,
அவருடைய ஆடையைத் தொட்டாள்.
28 ஏனென்றால், அவருடைய ஆடைகளைத்
தவிர நான் தொட்டால், நான்
ஆரோக்கியமாக இருப்பேன் என்று அவள்
சொன்னாள்.
29 உடனே அவளுடைய இரத்தத்தின் ஊற்று
வற்றிப்போயிற்று; மேலும் அவள் அந்த
பிளேக் நோயிலிருந்து குணமடைந்ததை
அவள் உடலில் உணர்ந்தாள்.
30 இயேசு தம்மிடம் இருந்து நல்லொழுக்கம்
வெளியேறியதை உடனடியாகத் தம்மில்
அறிந்துகொண்டு, அச்சகத்தில் அவரைத்
திரும்பிப் பார்த்து: என் ஆடைகளைத்
தொட்டது யார்?
31 அப்பொழுது அவருடைய சீஷர்கள்
அவரை நோக்கி: திரளான ஜனங்கள்
உம்மை முற்றுகையிடுவதைக் கண்டு,
என்னைத் தொட்டது யார் என்று
கேட்கிறீர்களா?
32 இந்தக் காரியத்தைச் செய்தவளைப்
பார்க்க அவன் சுற்றிலும் பார்த்தான்.
33 ஸ்திரீ தனக்குள் நடந்ததை அறிந்து
பயந்து நடுங்கி, வந்து, அவன் முன்பாக
விழுந்து, அவனுக்கு எல்லா
உண்மைகளையும் சொன்னாள்.
34 அவன் அவளை நோக்கி: மகளே, உன்
விசுவாசம் உன்னைக் குணமாக்கியது;
சமாதானத்தோடே போ, உன் வாதையை
ஒழித்துவிடு.
35 அவர் இன்னும்
பேசிக்கொண்டிருக்கையில், ஜெப ஆலயத்
தலைவர் வீட்டிலிருந்து சிலர் வந்து: உமது
மகள் இறந்துவிட்டாள்;
36 இயேசு சொன்ன வார்த்தையைக்
கேட்டவுடனே, ஜெப ஆலயத் தலைவனை
நோக்கி: பயப்படாதே, விசுவாசமாயிரு
என்றார்.
37 பேதுருவையும், யாக்கோபையும்,
யாக்கோபின் சகோதரனாகிய
யோவானையும் தவிர, யாரையும் தம்மைப்
பின்பற்றும்படி அவன் அனுமதிக்கவில்லை.
38 அவர் ஜெப ஆலயத் தலைவரின் வீட்டிற்கு
வந்து, ஆரவாரத்தையும், மிகவும் அழுது
புலம்பியவர்களையும் பார்த்தார்.
39 அவர் உள்ளே வந்து, அவர்களைப் பார்த்து:
நீங்கள் ஏன் இப்படி வருத்தப்பட்டு
அழுகிறீர்கள் என்று கேட்டார். பெண்
இறக்கவில்லை, ஆனால் தூங்குகிறாள்.
40 அவர்கள் அவரை ஏளனமாகச்
சிரித்தார்கள். ஆனால் அவர்
அனைவரையும் வெளியேற்றிய பின், அவர்
சிறுமியின் தந்தையையும் தாயையும்
தன்னுடன் இருந்தவர்களையும்
அழைத்துக்கொண்டு, பெண் படுத்திருந்த
இடத்திற்குள் நுழைந்தார்.
41 அவன் அந்தப் பெண்ணின் கையைப்
பிடித்து, அவளிடம், "தலிதா குமி" என்றான்.
அதாவது, பெண்ணே, எழுந்திரு என்று நான்
உனக்குச் சொல்கிறேன்.
42 உடனே பெண் எழுந்து நடந்தாள்;
ஏனென்றால் அவள் பன்னிரண்டு
வயதுடையவள். மேலும் அவர்கள் பெரும்
வியப்புடன் திகைத்தனர்.
43 அதை யாரும் அறியாதபடி அவர்களுக்குக்
கண்டிப்புடன் கட்டளையிட்டார். அவளுக்கு
சாப்பிட ஏதாவது கொடுக்க வேண்டும்
என்று கட்டளையிட்டார்.

அத்தியாயம் 6

1 அவன் அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டு, தன்
நாட்டுக்கு வந்தான். அவருடைய சீடர்களும்
அவரைப் பின்தொடர்ந்தனர்.

2 ஓய்வுநாள் வந்தபோது, அவர்
ஜெபஆலயத்தில் உபதேசிக்கத்
தொடங்கினார். இப்படிப்பட்ட வல்லமையும்
அவனுடைய கைகளால்
செய்யப்படுகிறதற்கு, அவனுக்குக்
கொடுக்கப்பட்ட ஞானம் என்ன?
3 யாக்கோபு, ஜோசஸ், யூதா, சீமோன்
ஆகியோரின் சகோதரரான மரியாளின்
மகன் தச்சன் அல்லவா? அவனுடைய
சகோதரிகள் நம்மோடு இல்லையா? மேலும்
அவர் மீது கோபம் கொண்டார்கள்.
4 இயேசு அவர்களை நோக்கி: தீர்க்கதரிசி
தன் சொந்த நாட்டிலும், தன் சொந்த
பந்தத்திலும், தன் வீட்டிலும் மரியாதை
இல்லாதவன்.
5 நோயாளிகள் சிலரின் மீது கைகளை
வைத்து அவர்களைக் குணப்படுத்தியதைத்
தவிர வேறு எந்தப் பெரிய வேலையையும்
அவரால் செய்ய முடியவில்லை.
6 அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தினிமித்தம்
அவர் ஆச்சரியப்பட்டார். மேலும் அவர்
கிராமங்களைச் சுற்றி வந்து கற்பித்தார்.
7 அவர் பன்னிருவரைத் தம்மிடம்
வரவழைத்து, அவர்களை இரண்டு பேராக
அனுப்பத் தொடங்கினார். அசுத்த ஆவிகள்
மீது அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தார்;
8 அவர்கள் தங்கள் பயணத்திற்கு ஒரு
தடியைத் தவிர வேறு எதையும் எடுக்க
வேண்டாம் என்று அவர்களுக்குக்
கட்டளையிட்டார். ஸ்கிரிப் இல்லை, ரொட்டி
இல்லை, அவர்களின் பணப்பையில் பணம்
இல்லை:
9 ஆனால் செருப்பால் அணியப்படுங்கள்;
மற்றும் இரண்டு கோட் போடவில்லை.
10 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் எந்த
இடத்தில் வீட்டுக்குள் பிரவேசிக்கிறீர்களோ,
அந்த இடத்தைவிட்டுப் புறப்படும்வரை
அங்கேயே இருங்கள் என்றார்.
11 எவரேனும் உங்களை
ஏற்றுக்கொள்ளாமலும், உங்கள் பேச்சைக்
கேட்காமலும் இருந்தால், நீங்கள்
அவ்விடத்திலிருந்து புறப்படும்போது,
அவர்களுக்கு விரோதமாகச் சாட்சியாக
உங்கள் கால்களுக்குக் கீழே உள்ள தூசியை
உதறிப்போடுங்கள். நியாயத்தீர்ப்பு நாளில்
அந்த நகரத்தை விட சோதோம்
கொமோராவுக்குச் சகிக்கத்தக்கதாக
இருக்கும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
12 அவர்கள் வெளியே சென்று, மனிதர்கள்
மனந்திரும்ப வேண்டும் என்று
பிரசங்கித்தார்கள்.
13 அவர்கள் பல பிசாசுகளைத்
துரத்தினார்கள், பல வியாதியஸ்தருக்கு
எண்ணெய் பூசி, குணமாக்கினார்கள்.
14 ஏரோது அரசன் அவனைப் பற்றிக்
கேள்விப்பட்டான். (அவருடைய பெயர்
எங்கும் பரவியது:) மேலும் அவர் கூறினார்:
யோவான் ஸ்நானகன் மரித்தோரிலிருந்து
உயிர்த்தெழுந்தார், எனவே வல்லமையான
செயல்கள் அவருக்குள் வெளிப்படுகின்றன.
15 வேறு சிலர், எலியாஸ்தான் என்றார்கள்.
மேலும் சிலர், அது ஒரு தீர்க்கதரிசி அல்லது
தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவரைப் போன்றது
என்றார்கள்.
16 ஏரோது அதைக் கேள்விப்பட்டு: நான்
தலை துண்டித்த யோவான்,
மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார்
என்றான்.
17 ஏரோது தன் சகோதரனாகிய பிலிப்பின்
மனைவியாகிய ஏரோதியாளினிமித்தம்
யோவானைப் பிடித்து, அவனைக் காவலில்
வைத்தான்;
18 ஏனென்றால், யோவான் ஏரோதை
நோக்கி: உன் சகோதரனுடைய மனைவியை
உனக்கு வைத்திருப்பது முறையல்ல.
19 ஆகையால், ஏரோதியாள் அவனுக்கு
விரோதமாகப் தகராறு செய்து அவனைக்
கொலை செய்திருப்பாள்; ஆனால் அவளால்
முடியவில்லை:
20 ஏரோது யோவான் நீதிமான்,
பரிசுத்தவான் என்று அறிந்து, பயந்து,
அவரைக் கவனித்தார். அவர் அவரைக்
கேட்டு, பலவற்றைச் செய்தார்,
மகிழ்ச்சியுடன் கேட்டார்.
21 ஒரு வசதியான நாள் வந்தபோது, ஏரோது
தன் பிறந்தநாளில் தன் பிரபுக்களுக்கும்,
தலைவர்களுக்கும், கலிலேயாவின்
தலைவர்களுக்கும் விருந்து வைத்தார்.
22 அந்த ஏரோதியாளின் மகள் உள்ளே வந்து
நடனமாடி, ஏரோதையும் அவனோடு
அமர்ந்திருந்தவர்களையும்
மகிழ்வித்தபோது, அரசன் அந்தப்
பெண்ணை நோக்கி: நீ என்ன
வேண்டுமானாலும் என்னிடம் கேள், நான்
உனக்குத் தருகிறேன் என்றான்.
23 அவன் அவளிடம்: நீ என்னிடம் எதைக்
கேட்டாலும், அதை என் ராஜ்யத்தில்
பாதியாக உனக்குத் தருவேன் என்று
ஆணையிட்டான்.
24 அவள் வெளியே சென்று, தன் தாயை
நோக்கி: நான் என்ன கேட்க வேண்டும்
என்றாள். அதற்கு அவள், “யோவான்
ஸ்நானகனின் தலை” என்றாள்.

25 உடனே அவள் ராஜாவிடம் விரைந்து வந்து:
யோவான் ஸ்நானகனின் தலையை ஒரு
பாத்திரத்தில் எனக்குக் கொடுக்க வேண்டும்
என்று கேட்டாள்.
26 ராஜா மிகவும் வருந்தினார்; ஆயினும்
அவனுடைய சத்தியத்திற்காகவும்,
அவனுடன் அமர்ந்திருந்த அவர்களுடைய
நிமித்தமாகவும், அவன் அவளை நிராகரிக்க
மாட்டான்.
27 உடனே அரசன் ஒரு கொலைகாரனை
அனுப்பி, அவன் தலையைக் கொண்டு
வரும்படி கட்டளையிட்டான்.
28 அவன் தலையை ஒரு சார்ஜரில்
கொண்டுவந்து, பெண்ணிடம் கொடுத்தாள்;
பெண் அதைத் தன் தாயிடம் கொடுத்தாள்.
29 அவருடைய சீஷர்கள் அதைக்
கேள்விப்பட்டு, வந்து, அவருடைய
பிரேதத்தை எடுத்து, கல்லறையில்
வைத்தார்கள்.
30 அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவினிடத்தில்
கூடிவந்து, தாங்கள் செய்தவைகளையும்
போதித்தவைகளையும் அவருக்கு
அறிவித்தார்கள்.
31 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
தனித்தனியாக ஒரு வனாந்தரமான
இடத்திற்கு வந்து, சிறிது நேரம்
ஓய்வெடுங்கள்; ஏனென்றால், பலர்
வந்துபோய்க்கொண்டிருந்தார்கள்,
சாப்பிடுவதற்கு அவர்களுக்கு ஓய்வு இல்லை.
32 அவர்கள் கப்பலில் தனித்தனியாக ஒரு
பாலைவன இடத்திற்குப் புறப்பட்டனர்.
33 அவர்கள் புறப்படுவதை ஜனங்கள்
பார்த்தார்கள், அநேகர் அவரை
அறிந்தார்கள், எல்லாப்
பட்டணங்களிலிருந்தும் அங்கே ஓடிப்போய்,
அவர்களைக் கடந்து, அவரிடத்தில்
கூடிவந்தார்கள்.
34 இயேசு வெளியே வந்தபோது, திரளான
ஜனங்களைக் கண்டு, அவர்கள் மேய்ப்பன்
இல்லாத ஆடுகளைப்போல
இருந்தபடியினால், அவர்கள்மேல் மனதுருகி,
அவர்களுக்குப் பலவற்றைப் போதிக்க
ஆரம்பித்தார்.
35 பொழுது விடிந்ததும், அவருடைய
சீஷர்கள் அவரிடத்தில் வந்து: இது
வனாந்தரமான இடம், இப்பொழுது நேரம்
கடந்து விட்டது.
36 அவர்கள் சுற்றிலும் உள்ள நாட்டிற்கும்
கிராமங்களுக்கும் சென்று, தங்களுக்கு
உணவு வாங்குவதற்கு அவர்களை
அனுப்பிவிடுங்கள்.
37 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நீங்கள் அவர்களுக்குச் சாப்பிடக்
கொடுங்கள் என்றார். அதற்கு அவர்கள்,
“நாம் போய் இருநூறு ரூபாய் மதிப்பிலான
ரொட்டியை வாங்கிக்கொண்டு,
அவர்களுக்குச் சாப்பிடக் கொடுப்போமா?
38 அவர் அவர்களை நோக்கி: உங்களிடம்
எத்தனை அப்பங்கள் உள்ளன? போய் பார்.
அவர்கள் அறிந்ததும், ஐந்து, இரண்டு
மீன்கள் என்றார்கள்.
39 எல்லாரையும் பச்சைப் புல்லின் மேல்
அணிவாரியாக அமரச் செய்யும்படி
அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.
40 அவர்கள்
நூற்றுக்கணக்கானவர்களாகவும்
ஐம்பதுகளாகவும் வரிசையாக அமர்ந்தனர்.
41 அவர் ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு
மீன்களையும் எடுத்து, வானத்தை
அண்ணாந்து பார்த்து, ஆசீர்வதித்து,
அப்பங்களைப் பிட்டு, தம்முடைய
சீஷர்களுக்குப் பரிமாறும்படி கொடுத்தார்.
இரண்டு மீன்களையும் அவர்
அனைவருக்கும் பிரித்தார்.
42 அவர்கள் எல்லாரும் சாப்பிட்டு,
நிறைவானார்கள்.
43 அவர்கள் துண்டுகளையும் மீன்களையும்
பன்னிரண்டு கூடைகள் நிறைய
எடுத்தார்கள்.
44 அப்பங்களைச் சாப்பிட்டவர்கள்
ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் பேர்.
45 உடனே அவர் தம்முடைய சீஷர்களைக்
கப்பலில் ஏறி, ஜனங்களை அனுப்புகையில்,
பெத்சாயிதாவுக்கு முன்னே அக்கரைக்குச்
செல்லும்படி அவர்களைக்
கட்டாயப்படுத்தினார்.
46 அவர்களை அனுப்பிவிட்டு, ஜெபம்பண்ண
ஒரு மலைக்குப் போனார்.
47 சாயங்காலமானபோது, கப்பல்
நடுக்கடலில் இருந்தது, அவன் மட்டும்
நிலத்தில் இருந்தான்.
48 அவர்கள் படகோட்டிப் பாடுபடுவதைக்
கண்டார். காற்று அவர்களுக்கு எதிராக
இருந்ததால், இரவு நான்காம் ஜாமத்தில்
அவர் கடலின் மேல் நடந்து, அவர்களைக்
கடந்து செல்ல விரும்பினார்.
49 ஆனால், அவர் கடலின் மேல் நடந்து
வருவதைக் கண்டு, அது ஒரு ஆவி என்று
எண்ணி, கூக்குரலிட்டனர்.
50 எல்லாரும் அவரைக் கண்டு கலங்கினர்.
உடனே அவர் அவர்களோடு பேசி,
அவர்களை நோக்கி: தைரியமாக இருங்கள்;
பயப்பட வேண்டாம்.
51 அவர் அவர்களிடம் கப்பலில் ஏறினார்.
அப்பொழுது காற்று நின்றது: அவர்கள்

தங்களைப் பற்றித் தாங்களே மிகவும்
ஆச்சரியப்பட்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.
52 ஏனெனில், அவர்கள் இதயம்
கடினப்பட்டதால், அப்பங்களின்
அற்புதத்தை அவர்கள் எண்ணவில்லை.
53 அவர்கள் அக்கரையைக் கடந்து
கெனேசரேத் தேசத்துக்கு வந்து, கரைக்கு
வந்தார்கள்.
54 அவர்கள் கப்பலை விட்டு வெளியே
வந்தவுடனே அவரை அறிந்தார்கள்.
55 அந்தப் பகுதி முழுவதும் ஓடி,
நோயுற்றிருந்தவர்களைக் கட்டிலில்
சுமந்துகொண்டு, அவர் இருக்கிறார் என்று
கேள்விப்பட்டார்கள்.
56 அவர் எங்கு சென்றாலும், கிராமங்களிலும்,
நகரங்களிலும், நாட்டிலும், நோயாளிகளை
தெருக்களில் கிடத்தி, அவருடைய
ஆடையின் எல்லையை மட்டும்
தொடலாமென அவரை
வேண்டிக்கொண்டார்கள்; அவரைத்
தொட்டவர்கள் அனைவரும்
குணமடைந்தார்கள்.

அத்தியாயம் 7

1 அப்பொழுது எருசலேமிலிருந்து வந்த
பரிசேயர்களும் சில வேதபாரகர்களும்
அவரிடத்தில் கூடிவந்தார்கள்.
2 அவருடைய சீடர்களில் சிலர் அசுத்தமான,
அதாவது கழுவப்படாத, கைகளால் அப்பம்
சாப்பிடுவதைக் கண்டபோது, அவர்கள்
குறை கண்டார்கள்.
3 ஏனென்றால், பரிசேயர்களும் யூதர்கள்
அனைவரும், தங்கள் கைகளை அடிக்கடி
கழுவுவதைத் தவிர, பெரியோர்களின்
பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றி உண்ண
மாட்டார்கள்.
4 அவர்கள் சந்தையிலிருந்து வரும்போது,
அவர்கள் கழுவினால் தவிர, சாப்பிட
மாட்டார்கள். பாத்திரங்கள், பானைகள்,
பித்தளை பாத்திரங்கள், மேசைகள்
ஆகியவற்றைக் கழுவுதல் போன்ற இன்னும்
பல விஷயங்கள் உள்ளன.
5 அப்பொழுது பரிசேயரும் மறைநூல்
அறிஞரும் அவரிடம், “உம்முடைய சீடர்கள்
மூப்பர்களின் மரபுப்படி நடக்காமல்,
கழுவாத கைகளால் அப்பம் சாப்பிடுவது
ஏன்?” என்று கேட்டார்கள்.
6 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இந்த ஜனங்கள் தங்கள் உதடுகளினால்
என்னைக் கனம்பண்ணுகிறார்கள்,
ஆனாலும் அவர்களுடைய இருதயம் எனக்கு
தூரமாயிருக்கிறது என்று
எழுதியிருக்கிறபடி, மாயக்காரராகிய
உங்களைக்குறித்து ஏசாயா தீர்க்கதரிசனம்
உரைத்தது நல்லது.
7 ஆனால், மனுஷரின் கட்டளைகளை
உபதேசங்களுக்காகப் போதித்து, வீணாக
என்னை ஆராதிக்கிறார்கள்.
8 கடவுளின் கட்டளையை ஒதுக்கித்
தள்ளிவிட்டு, பானைகளையும்
பாத்திரங்களையும் கழுவுதல் போன்ற
மனிதர்களின் பாரம்பரியத்தைக்
கடைப்பிடிக்கிறீர்கள்.
9 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் உங்கள்
சொந்த பாரம்பரியத்தைக்
கடைப்பிடிக்கும்படி கடவுளுடைய
கட்டளையை முற்றிலும் நிராகரிக்கிறீர்கள்.
10 மோசே: உன் தகப்பனையும் உன்
தாயையும் கனம்பண்ணு; மேலும், எவன்
தந்தையையோ தாயையோ சபிக்கிறானோ,
அவன் மரணமடையட்டும்.
11 ஆனால் நீங்கள், ஒருவன் தன்
தகப்பனையோ தாயையோ நோக்கி: அது
கொர்பான் என்று சொன்னால், என்னாலே
உனக்குப் பிரயோஜனம் கிடைக்கும் என்று
சொன்னால்; அவர் சுதந்திரமாக இருப்பார்.
12 மேலும் அவன் தந்தைக்காகவும்
தாய்க்காகவும் ஒன்றும் செய்ய நீங்கள்
அவரை அனுமதிக்கவில்லை.
13 நீங்கள் அளித்த உங்கள் பாரம்பரியத்தின்
மூலம் கடவுளுடைய வார்த்தையை
வீணாக்குகிறீர்கள்: மேலும் இதுபோன்ற
பலவற்றை நீங்கள் செய்கிறீர்கள்.
14 அவர் எல்லாரையும் தம்மிடம்
வரவழைத்து, அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
ஒவ்வொருவரும் நான் சொல்வதைக்
கேட்டுப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.
15 மனிதனுக்குள் நுழைவதால் அவனைத்
தீட்டுப்படுத்த முடியாது;
16 ஒருவனுக்குக் கேட்கக் காதுகள் இருந்தால்,
அவன் கேட்கட்டும்.
17 அவர் ஜனங்களைவிட்டு வீட்டுக்குள்
பிரவேசித்தபோது, அவருடைய சீஷர்கள்
அந்த உவமையைக்குறித்து அவரிடம்
கேட்டார்கள்.
18 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்களும்
அவ்வாறே அறியாதவர்களா? மனிதனுக்குள்
வெளியிலிருந்து வரும் யாவும் அவனைத்
தீட்டுப்படுத்த முடியாது என்பதை நீங்கள்
அறியவில்லையா?
19 ஏனெனில் அது அவனுடைய இதயத்தில்
நுழையாமல், வயிற்றில் நுழைந்து, சகல
உணவுகளையும் சுத்திகரித்து,
நீரோட்டத்திற்குப் போகிறதா?

20 அதற்கு அவர்: மனிதனிடமிருந்து
வெளிப்படுவது மனிதனைத்
தீட்டுப்படுத்துகிறது.
21 ஏனென்றால், உள்ளிருந்து, மனிதர்களின்
இதயத்திலிருந்து, தீய எண்ணங்கள்,
விபச்சாரம், விபச்சாரம், கொலைகள்,
22 திருட்டு, பேராசை, துன்மார்க்கம்,
வஞ்சகம், காமம், தீய கண், தூஷணம்,
பெருமை, முட்டாள்தனம்:
23 இந்தப் பொல்லாதவைகளெல்லாம்
உள்ளிருந்து வந்து, மனிதனைத்
தீட்டுப்படுத்துகின்றன.
24 அவர் அங்கிருந்து எழுந்து, டயர் மற்றும்
சீதோன் எல்லைகளுக்குள் நுழைந்து, ஒரு
வீட்டிற்குள் நுழைந்தார், ஆனால் அதை
யாரும் அறிய விரும்பவில்லை, ஆனால்
அவரை மறைக்க முடியவில்லை.
25 அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்த இளம் மகளுக்கு
ஒரு பெண், அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு,
வந்து அவர் காலில் விழுந்தாள்.
26 அந்தப் பெண் ஒரு கிரேக்கர், தேசத்தில்
ஒரு சிரோபெனிசியன்; தன்
மகளுக்குள்ளிருந்து பிசாசை துரத்திவிட
வேண்டும் என்று வேண்டினாள்.
27 இயேசு அவளை நோக்கி: முதலில்
பிள்ளைகள் திருப்தியடையட்டும்;
பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து
நாய்களுக்குப் போடுவது சரியல்ல என்றார்.
28 அவள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: ஆம்
ஆண்டவரே, ஆனாலும் மேசையின் கீழுள்ள
நாய்கள் குழந்தைகளின் துண்டுகளைத்
தின்னும் என்றாள்.
29 அவன் அவளை நோக்கி: இந்த
வார்த்தைக்காக நீ போ; உங்கள் மகளை
விட்டுப் பிசாசு போய்விட்டது.
30 அவள் தன் வீட்டிற்கு வந்தபோது, பிசாசு
வெளியேறியதையும், தன் மகள்
படுக்கையில் கிடப்பதையும் கண்டாள்.
31 மீண்டும், அவர் டயர் மற்றும் சீதோன்
கடற்கரைகளை விட்டுப் புறப்பட்டு,
தெக்கப்போலிஸ் கடற்கரையின் நடுவே
கலிலேயா கடலுக்கு வந்தார்.
32 அவர்கள் காது கேளாத ஒருவரை
அவரிடம் கொண்டு வந்தனர். மேலும் அவர்
மீது கை வைக்குமாறு வேண்டினர்.
33 அவர் கூட்டத்திலிருந்து அவரை
அழைத்துச் சென்று, அவர் காதுகளில்
விரல்களை வைத்து, அவர் துப்பி,
அவருடைய நாக்கைத் தொட்டார்.
34 அவர் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து,
பெருமூச்சுவிட்டு, அவரை நோக்கி: எப்பத்தா,
அதாவது திறக்கப்படும் என்றார்.
35 உடனே அவனுடைய காதுகள்
திறக்கப்பட்டன, அவனுடைய நாவின் சரம்
அவிழ்ந்தது, அவன் தெளிவாகப் பேசினான்.
36 அவர்கள் யாரிடமும் சொல்லக் கூடாது
என்று அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.
37 மேலும் வியப்படைந்தார்கள்: அவர்
எல்லாவற்றையும் நன்றாகச் செய்தார்:
செவிடர்களைக் கேட்கவும்,
ஊமையர்களைப் பேசவும் செய்தார்.

அத்தியாயம் 8

1 அந்நாட்களில் திரளான மக்கள்
திரளானவர்களாகவும், உண்பதற்கு
ஒன்றுமில்லாதவர்களாகவும் இருந்தபோது,
இயேசு தம்முடைய சீஷர்களை தம்மிடம்
அழைத்து, அவர்களை நோக்கி:
2 திரளான மக்கள் என்னுடன் மூன்று
நாட்களாக இருந்தும், உண்பதற்கு
ஒன்றுமில்லாததால், நான் அவர்கள்மேல்
இரக்கப்படுகிறேன்.
3 நான் அவர்களை உபவாசித்து
அவர்களுடைய சொந்த வீடுகளுக்கு
அனுப்பினால், அவர்கள் வழியிலே
மயக்கமடைந்துவிடுவார்கள்;
4 அதற்கு அவருடைய சீடர்கள், “இங்கு
வனாந்தரத்தில் ஒருவன் எங்கிருந்து
இவர்களுக்கு அப்பம் கொடுத்து
திருப்திப்படுத்த முடியும்?
5 அவர் அவர்களிடம், " உங்களிடம் எத்தனை
அப்பங்கள் உள்ளன?" என்று கேட்டார்.
அதற்கு அவர்கள், ஏழு.
6 ஜனங்களைத் தரையில் அமரும்படி
கட்டளையிட்டார். அவற்றை மக்கள் முன்
வைத்தார்கள்.
7 அவர்களிடம் சில சிறிய மீன்கள் இருந்தன;
அவர் ஆசீர்வதித்து, அவற்றையும்
அவர்களுக்கு முன்பாக வைக்கக்
கட்டளையிட்டார்.
8 அப்படியே சாப்பிட்டு நிரம்பியிருந்தார்கள்;
உடைத்த இறைச்சியில் ஏழு கூடைகளை
எடுத்தார்கள்.
9 சாப்பிட்டவர்கள் ஏறக்குறைய நாலாயிரம்
பேர்; அவர்களை அனுப்பிவிட்டார்.
10 உடனே அவர் தம் சீடர்களோடு கப்பலில்
ஏறி, தல்மனுதாவின் பகுதிகளுக்கு வந்தார்.
11 பரிசேயர் வெளியே வந்து, அவரைச்
சோதித்து, வானத்திலிருந்து ஓர்
அடையாளத்தைத் தேடி, அவரிடம் கேள்வி
கேட்க ஆரம்பித்தார்கள்.
12 அவர் தம் உள்ளத்தில் பெருமூச்சுவிட்டு:
இந்தத் தலைமுறை ஏன் அடையாளத்தைத்
தேடுகிறது? இந்தச் சந்ததிக்கு எந்த

அடையாளமும் கொடுக்கப்படமாட்டாது
என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
13 அவர் அவர்களை விட்டுவிட்டு, மீண்டும்
கப்பலில் ஏறி அக்கரைக்குப் போனார்.
14 சீடர்கள் ரொட்டி எடுக்க
மறந்துவிட்டார்கள், கப்பலில் ஒன்றுக்கு
மேற்பட்ட ரொட்டிகள் இருக்கவில்லை.
15 அவர் அவர்களை நோக்கி:
எச்சரிக்கையாயிருங்கள், பரிசேயருடைய
புளிப்பு மாவையும் ஏரோதின் புளிப்பையும்
குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.
16 அவர்கள் தங்களுக்குள் தர்க்கம்
செய்துகொண்டு: எங்களிடம் ரொட்டி
இல்லையே என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள்.
17 இயேசு அதை அறிந்தபோது, அவர்களிடம்,
" உங்களிடம் அப்பம் இல்லையென்று
நீங்கள் ஏன் நியாயம் பேசுகிறீர்கள்? நீங்கள்
இன்னும் உணரவில்லை, புரியவில்லையா?
உங்கள் இதயம் இன்னும்
கடினமாகிவிட்டதா?
18 கண்கள் இருந்தாலும் பார்க்கவில்லையா?
காதுகள் இருந்தாலும் கேட்கவில்லையா?
உங்களுக்கு ஞாபகம் இல்லையா?
19 நான் ஐந்து அப்பங்களை ஐயாயிரம்
பேருக்குப் பிட்டு வைத்தபோது, எத்தனை
கூடை நிறைய துண்டுகளை
எடுத்துக்கொண்டீர்கள்? அவர்கள் அவரிடம்,
பன்னிரண்டு என்றார்கள்.
20 நாலாயிரம் பேரில் அந்த ஏழுபேரும்
எத்தனை கூடை நிறைய துண்டுகளை
எடுத்துக்கொண்டீர்கள்? அதற்கு அவர்கள்,
ஏழு.
21 அவர் அவர்களை நோக்கி: உங்களுக்குப்
புரியாதது எப்படி?
22 அவன் பெத்சாயிதாவுக்கு வந்தான்;
அவர்கள் ஒரு பார்வையற்ற மனிதனை
அவரிடம் கொண்டு வந்து, அவரைத்
தொடும்படி கெஞ்சினார்கள்.
23 குருடனைக் கைப்பிடித்து ஊருக்கு
வெளியே அழைத்துச் சென்றார். அவன்
கண்களில் எச்சில் துப்பி, அவன் மேல்
கைகளை வைத்து, ஏதாவது பார்த்தாயா
என்று கேட்டான்.
24 அவன் நிமிர்ந்து பார்த்து: மனிதர்கள்
நடமாடுவதை மரங்களாகப் பார்க்கிறேன்
என்றார்.
25 அதன்பின், அவன் தன் கைகளைத்
திரும்பவும் அவன் கண்களின்மேல் வைத்து,
அவனை நிமிர்ந்து பார்க்கச் செய்தான்;
அவன் குணமடைந்து, எல்லாரையும்
தெளிவாகக் கண்டான்.
26 அவன் அவனைத் தன் வீட்டிற்கு அனுப்பி, "
ஊருக்குள்ளே போகாதே, ஊரில் உள்ள
ஒருவனுக்கும் சொல்லாதே" என்று சொல்லி
அனுப்பினான்.
27 இயேசுவும் தம்முடைய சீஷர்களும்
பிலிப்பியின் செசரியா பட்டணங்களுக்குப்
புறப்பட்டுப்போய், வழியிலே தம்முடைய
சீஷர்களை நோக்கி: மனிதர்கள் என்னை
யார் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று
கேட்டார்.
28 அதற்கு அவர்கள்: யோவான் ஸ்நானகன்;
மற்றும் மற்றவர்கள், தீர்க்கதரிசிகளில்
ஒருவர்.
29 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
என்னை யார் என்று சொல்கிறீர்கள்? பேதுரு
அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நீரே கிறிஸ்து
என்றார்.
30 அவனைப் பற்றி யாரிடமும்
சொல்லவேண்டாம் என்று அவர்களுக்குக்
கட்டளையிட்டான்.
31 மேலும், மனுஷகுமாரன் அநேக
பாடுகளை அனுபவித்து, மூப்பர்களாலும்,
பிரதான ஆசாரியர்களாலும்,
வேதபாரகராலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு,
கொல்லப்படவும், மூன்று நாட்களுக்குப்
பிறகு உயிர்த்தெழுப்பப்படவும் வேண்டும்
என்று அவர்களுக்குப் போதிக்கத்
தொடங்கினார்.
32 அவர் அதை வெளிப்படையாகச்
சொன்னார். பேதுரு அவனைப் பிடித்துக்
கடிந்துகொள்ள ஆரம்பித்தான்.
33 அவர் திரும்பி, தம்முடைய சீஷர்களைப்
பார்த்து, பேதுருவைக் கடிந்துகொண்டு:
சாத்தானே, எனக்குப் பின்னாகப் போ;
34 அவர் தம்முடைய சீஷர்களோடும்
மக்களைத் தம்மிடம் வரவழைத்து,
அவர்களை நோக்கி: என்னைப்
பின்பற்றுகிறவன் எவனோ, அவன்
தன்னையே வெறுத்து, தன் சிலுவையை
எடுத்துக்கொண்டு என்னைப்
பின்பற்றக்கடவன்.
35 தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள
விரும்புகிறவன் அதை இழப்பான்; ஆனால்
என்னுக்காகவும் நற்செய்திக்காகவும் தன்
உயிரை இழப்பவன் அதைக்
காப்பாற்றுவான்.
36 மனிதன் உலகம் முழுவதையும்
ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாலும், தன்
ஆத்துமாவை இழந்தாலும் அவனுக்கு லாபம்
என்ன?
37 அல்லது மனிதன் தன் உயிருக்கு ஈடாக
என்ன கொடுப்பான்?

38 விபச்சாரமும் பாவமுமான இந்தத்
தலைமுறையில் என்னையும் என்
வார்த்தைகளையும் குறித்து
வெட்கப்படுபவன்; மனுஷகுமாரனும் தன்
பிதாவின் மகிமையோடு பரிசுத்த
தூதர்களோடு வரும்போது,
அவனைக்குறித்து வெட்கப்படுவான்.

அத்தியாயம் 9

1 அவர் அவர்களை நோக்கி: இங்கே
நிற்கிறவர்களில் சிலர் தேவனுடைய
ராஜ்யம் வல்லமையோடு வருவதைக்
காணும்வரை மரணத்தைச்
சுவைக்கமாட்டார்கள் என்று மெய்யாகவே
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.
2 ஆறு நாட்களுக்குப் பிறகு, இயேசு
பேதுருவையும், யாக்கோபையும்,
யோவானையும் கூட்டிக்கொண்டு,
அவர்களைத் தனியே ஒரு உயரமான
மலைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.
3 அவனுடைய வஸ்திரம் பனிபோல்
வெண்மையாகப் பிரகாசித்தது; எனவே
பூமியில் எந்த ஒரு முழுமையும் அவர்களை
வெண்மையாக்க முடியாது.
4 அங்கே அவர்களுக்கு எலியாவும்
மோசேயும் தோன்றி, இயேசுவோடு
பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.
5 பேதுரு இயேசுவை நோக்கி: போதகரே,
நாம் இங்கே இருப்பது நல்லது; மூன்று
கூடாரங்களை செய்வோம்; ஒன்று உனக்கு,
ஒன்று மோசேக்கு, ஒன்று எலியாசுக்கு.
6 ஏனென்றால், என்ன பேசுவது என்று
அவனுக்குத் தெரியவில்லை; ஏனென்றால்
அவர்கள் மிகவும் பயந்தார்கள்.
7 அப்பொழுது ஒரு மேகம் அவர்கள்மேல்
நிழலிட்டது: இவன் என் அன்பார்ந்த குமாரன்;
8 திடீரென்று அவர்கள் சுற்றிலும்
பார்த்தபோது, இயேசுவைத் தவிர வேறு
யாரையும் காணவில்லை.
9 அவர்கள் மலையிலிருந்து இறங்கினபோது,
மனுஷகுமாரன் மரித்தோரிலிருந்து
உயிர்த்தெழும்வரை, தாங்கள்
கண்டவைகளை யாரிடமும்
சொல்லவேண்டாம் என்று அவர்களுக்குக்
கட்டளையிட்டார்.
10 மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலின்
அர்த்தம் என்னவென்று ஒருவரையொருவர்
விசாரித்துக் கொண்டு, அந்தச் சொல்லைத்
தங்களுக்குள் வைத்துக்கொண்டார்கள்.
11 அதற்கு அவர்கள், "எலியாஸ் முதலில்
வரவேண்டும் என்று வேதபாரகர் சொல்வது
ஏன்?" என்று கேட்டார்கள்.
12 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
எலியாஸ் மெய்யாகவே முதலில் வந்து
எல்லாவற்றையும் சரிசெய்கிறார். மேலும்,
மனுஷகுமாரனைப் பற்றி
எழுதப்பட்டிருக்கிறபடி, அவர் பல
துன்பங்களை அனுபவித்து, வீணாக இருக்க
வேண்டும்.
13 ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
எலியாஸ் வந்திருக்கிறான்;
14 அவர் தம்முடைய சீஷர்களிடத்தில்
வந்தபோது, திரளான ஜனங்கள்
அவர்களைச் சுற்றியிருப்பதையும்,
வேதபாரகர் அவர்களோடே கேள்வி
கேட்பதையும் கண்டார்.
15 உடனே ஜனங்கள் எல்லாரும் அவரைப்
பார்த்தபோது மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு,
ஓடிவந்து, அவரை வாழ்த்தினார்கள்.
16 அவர் மறைநூல் அறிஞரை நோக்கி:
அவர்களோடு நீங்கள் என்ன கேள்வி
கேட்கிறீர்கள்?
17 அதற்கு ஜனங்களில் ஒருவன்: போதகரே,
ஊமை ஆவியுள்ள என் மகனை
உம்மிடத்தில் கொண்டுவந்தேன்;
18 அவர் எங்கு அழைத்துச் சென்றாலும்,
அவரைக் கிழித்துப் போடுவார்; மேலும்
அவர்களால் முடியவில்லை.
19 அவர் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
விசுவாசமில்லாத தலைமுறையே, எவ்வளவு
காலம் நான் உங்களோடு இருப்பேன்? நான்
உன்னை எவ்வளவு காலம்
கஷ்டப்படுத்துவேன்? அவனை என்னிடம்
கொண்டு வா.
20 அவர்கள் அவரை அவரிடம் கொண்டு
வந்தனர்; அவர் தரையில் விழுந்து, நுரை
தள்ளியபடி இருந்தார்.
21 அவன் தன் தகப்பனிடம், " இது அவனுக்கு
வந்து எவ்வளவு காலம் ஆகிறது? அதற்கு
அவன், ஒரு குழந்தை என்றான்.
22 அது அவனை அழிப்பதற்காக அடிக்கடி
நெருப்பிலும் தண்ணீரிலும்
தள்ளியிருக்கிறது;
23 இயேசு அவனை நோக்கி: உன்னால்
விசுவாசிக்க முடியுமானால்,
விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கூடும்
என்றார்.
24 உடனே குழந்தையின் தகப்பன் சத்தமிட்டு:
ஆண்டவரே, நான் நம்புகிறேன்; என்னுடைய
அவநம்பிக்கைக்கு உதவுங்கள்.
25 ஜனங்கள் ஒன்றுகூடி ஓடிவருவதை இயேசு
கண்டு, அசுத்த ஆவியைக் கடிந்துகொண்டு:
ஊமையும் செவிடனுமான ஆவியே, நான்
உனக்குக் கட்டளையிடுகிறேன்;

26 அப்பொழுது அந்த ஆவி கூக்குரலிட்டு,
அவனைக் காயப்படுத்தி, அவனைவிட்டு
வெளியே வந்தது; அவர் இறந்துவிட்டார்
என்று பலர் சொன்னார்கள்.
27 ஆனால் இயேசு அவனைக் கைப்பிடித்து
உயர்த்தினார். அவன் எழுந்தான்.
28அவர் வீட்டுக்குள் வந்தபோது, அவருடைய
சீஷர்கள் அவரைத் தனிமையாகக்
கேட்டார்கள்: எங்களால் ஏன் அவரைத்
துரத்த முடியவில்லை?
29 அவர் அவர்களை நோக்கி:
ஜெபத்தினாலும் உபவாசத்தினாலும் இந்த
இனம் வேறெதுவினாலும் வராது.
30 அவர்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டு,
கலிலேயா வழியாகப் போனார்கள். அது
எந்த மனிதனும் அறியக்கூடாது என்று அவர்
விரும்பவில்லை.
31 அவர் தம்முடைய சீஷர்களுக்குப்
போதித்து, அவர்களை நோக்கி:
மனுஷகுமாரன் மனுஷர் கையில்
ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிறார், அவர்கள்
அவரைக் கொன்றுபோடுவார்கள்; அவன்
கொல்லப்பட்டபின் மூன்றாம் நாள்
உயிர்த்தெழுவான்.
32 ஆனால் அவர்கள் அந்த வார்த்தையைப்
புரிந்துகொள்ளாமல், அவரிடம் கேட்கப்
பயந்தார்கள்.
33 அவர் கப்பர்நகூமுக்கு வந்து,
வீட்டிலிருந்தபடியே அவர்களை நோக்கி:
வழியில் உங்களுக்குள்ளே என்ன தர்க்கம்
செய்துகொண்டீர்கள் என்று கேட்டார்.
34 ஆனால் அவர்கள் அமைதி காத்தார்கள்:
யார் பெரியவர் என்று தங்களுக்குள்
வாக்குவாதம் செய்தார்கள்.
35 அவர் உட்கார்ந்து, பன்னிருவரையும்
அழைத்து, அவர்களிடம், " ஒருவன்
முதன்மையானவனாக இருக்க
விரும்பினால், அவன் எல்லாருக்கும்
கடைசியாயும், எல்லாருக்கும்
வேலைக்காரனாயும் இருப்பான்.
36 அவர் ஒரு குழந்தையை எடுத்து, அவர்கள்
நடுவில் நிறுத்தினார்;
37 இப்படிப்பட்ட பிள்ளைகளில் ஒன்றை என்
நாமத்தினாலே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன்
என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான்;
38 யோவான் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
போதகரே, ஒருவன் உமது நாமத்தினாலே
பிசாசுகளைத் துரத்துகிறதைக் கண்டோம்,
அவன் எங்களைப் பின்பற்றவில்லை; அவன்
எங்களைப் பின்பற்றாதபடியினால்
அவனைத் தடைசெய்தோம்.
39 அதற்கு இயேசு: அவனைத்
தடைசெய்யாதே; என் நாமத்தினாலே ஒரு
அற்புதத்தைச் செய்கிறவனும், என்னைக்
குறித்து இலேசாகப் பேசுகிறவனும் இல்லை
என்றார்.
40 ஏனென்றால், நமக்கு எதிராக இல்லாதவர்
நம் பங்கில் இருக்கிறார்.
41 நீங்கள் கிறிஸ்துவைச் சேர்ந்தவர்கள்
என்பதால், என் பெயரால் உங்களுக்கு ஒரு
கோப்பை தண்ணீர் குடிக்கக் கொடுப்பவர்,
அவர் தனது பலனை இழக்க மாட்டார் என்று
உறுதியாக உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.
42 என்னை விசுவாசிக்கிற இந்தச்
சிறியவர்களில் ஒருவருக்கு இடறல்
உண்டாக்குகிறவன் எவனோ, அவனுடைய
கழுத்தில் ஒரு எந்திரக் கல்லைத்
தொங்கவிட்டு, அவன் கடலில்
தள்ளப்படுவது அவனுக்கு நல்லது.
43 உன் கை உனக்கு இடறலை
உண்டாக்கினால், அதை வெட்டிப்போடு;
44 அங்கே அவர்களுடைய புழு சாகாது,
நெருப்பு அணையாது.
45 உன் கால் உனக்கு இடறலை
உண்டாக்கினால், அதை வெட்டிப்போடு;
46 அங்கே அவர்களுடைய புழு சாகாது,
நெருப்பு அணையாது.
47 உன் கண் உனக்கு இடறலை
உண்டாக்கினால், அதைப் பிடுங்கி
எறிந்துவிடு;
48 அங்கே அவர்களுடைய புழு சாகாது,
நெருப்பு அணையாது.
49 ஒவ்வொருவரும் அக்கினியால்
உப்பிடப்படுவார்கள்;
50 உப்பு நல்லது: ஆனால் உப்பு
உப்புத்தன்மையை இழந்துவிட்டால், அதை
எதில் சுவைக்கிறீர்கள்? உங்களில் உப்பைக்
கொண்டிருங்கள், ஒருவருக்கொருவர்
சமாதானமாக இருங்கள்.

அத்தியாயம் 10

1 அவன் அவ்விடம் விட்டு எழுந்து,
யோர்தானுக்கு அப்பால் யூதேயாவின்
எல்லைகளுக்கு வந்தான்; மேலும், அவர்
வழக்கம் போல், அவர்களுக்கு மீண்டும்
கற்பித்தார்.
2 பரிசேயர் அவரிடம் வந்து: ஒரு ஆண் தன்
மனைவியைக் கைவிடுவது முறையா என்று
கேட்டார்கள். அவரை தூண்டுகிறது.
3 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
மோசே உங்களுக்கு என்ன கட்டளையிட்டார்?
4 அதற்கு அவர்கள்: விவாகரத்துச் சட்டத்தை
எழுதி, அவளைத் தள்ளிவிட மோசே
துன்பப்பட்டார்.

5 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
உங்கள் இருதயக் கடினத்தினிமித்தம் இந்தக்
கட்டளையை உங்களுக்கு எழுதினார்.
6 ஆனால் படைப்பின் ஆரம்பம் முதல்
கடவுள் அவர்களை ஆணும் பெண்ணுமாகப்
படைத்தார்.
7 இதனாலேயே ஒருவன் தன் தகப்பனையும்
தாயையும் விட்டு, தன் மனைவியோடு
ஒட்டிக்கொள்வான்;
8 அவர்கள் இருவரும் ஒரே
மாம்சமாயிருப்பார்கள்;
9 ஆகையால், கடவுள் இணைத்ததை
மனிதன் பிரிக்காதிருக்கட்டும்.
10 வீட்டிலே அவருடைய சீஷர்கள் அதைக்
குறித்து மறுபடியும் அவரிடம் கேட்டார்கள்.
11 அவர் அவர்களை நோக்கி: எவனும் தன்
மனைவியைத் தள்ளிவிட்டு, வேறொருவனை
மணந்தால், அவளுக்கு விரோதமாக
விபச்சாரம் செய்கிறான்.
12 ஒரு பெண் தன் கணவனைத் தள்ளிவிட்டு,
வேறொருவனை மணந்தால், அவள்
விபச்சாரம் செய்கிறாள்.
13 அவர்கள் சிறு பிள்ளைகளை அவரிடத்தில்
கொண்டுவந்து, அவர் அவர்களைத்
தொடும்படி செய்தார்கள்;
14 இயேசு அதைக் கண்டு, மிகவும்
கோபமடைந்து, அவர்களை நோக்கி: சிறு
பிள்ளைகளை என்னிடத்தில் வரவிடுங்கள்,
அவர்களைத் தடைசெய்யாதிருங்கள்;
15 தேவனுடைய ராஜ்யத்தை
சிறுபிள்ளையாக ஏற்றுக்கொள்ளாதவன்
அதிலே பிரவேசிக்கமாட்டான் என்று
மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
16 அவர்களைத் தம் கைகளில் ஏந்தி,
அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்து,
அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்.
17 அவர் வழியே போனபோது, ஒருவன்
ஓடிவந்து, முழங்கால்படியிட்டு: நல்ல
போதகரே, நித்திய ஜீவனைச்
சுதந்தரித்துக்கொள்ள நான் என்ன செய்ய
வேண்டும் என்று கேட்டான்.
18 இயேசு அவனை நோக்கி: ஏன் என்னை
நல்லவன் என்கிறாய்? கடவுள் ஒருவரைத்
தவிர வேறு நல்லவர் இல்லை.
19 விபச்சாரம் செய்யாதே, கொல்லாதே,
திருடாதே, பொய் சாட்சி சொல்லாதே,
ஏமாற்றாதே, உன் தந்தையையும் தாயையும்
கனம்பண்ணாதே என்ற கட்டளைகளை நீ
அறிவாய்.
20 அதற்கு அவன்: போதகரே,
இவைகளையெல்லாம் நான் சிறுவயதுமுதல்
கவனித்து வருகிறேன் என்றார்.
21 இயேசு அவனைக் கண்டு, அவனை
நோக்கி: ஒரு குறை உனக்கு இல்லை: நீ
போய், உனக்கு உண்டானதை விற்று,
ஏழைகளுக்குக் கொடு, அப்பொழுது
பரலோகத்தில் உனக்குப் பொக்கிஷம்
உண்டாயிருக்கும்; நீ வந்து சிலுவையை
எடுத்துக்கொண்டு வா என்றார். என்னைப்
பின்பற்று.
22 அவன் அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு
வருத்தமடைந்து, வருந்தியபடியே
போய்விட்டான்;
23 இயேசு சுற்றிலும் பார்த்து, தம்முடைய
சீஷர்களை நோக்கி: ஐசுவரியமுள்ளவர்கள்
தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது
எவ்வளவு அரிது!
24 அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு
சீடர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். இயேசு
மறுபடியும் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
பிள்ளைகளே, ஐசுவரியத்தை
நம்புகிறவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில்
பிரவேசிப்பது எவ்வளவு கடினம்!
25 ஐசுவரியவான் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில்
பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கிலும், ஒட்டகம்
ஊசியின் கண்ணில் நுழைவது எளிது.
26 அப்பொழுது அவர்கள் மிகவும்
ஆச்சரியப்பட்டு: அப்படியானால் யார்
இரட்சிக்கப்பட முடியும்?
27 இயேசு அவர்களைப் பார்த்து: இது
மனிதர்களால் கூடாதது, ஆனால் கடவுளால்
முடியாது, ஏனெனில் கடவுளால் எல்லாம்
கூடும் என்றார்.
28 அப்பொழுது பேதுரு அவனை நோக்கி:
இதோ, நாங்கள் எல்லாவற்றையும்
விட்டுவிட்டு உம்மைப் பின்பற்றி வந்தோம்
என்று சொல்ல ஆரம்பித்தான்.
29 அதற்கு இயேசு பிரதியுத்தரமாக: என்
நிமித்தமும், நற்செய்திக்காகவும்
வீட்டையோ, சகோதரரையோ,
சகோதரிகளையோ, தகப்பனையோ,
தாயையோ, மனைவியையோ,
பிள்ளைகளையோ, நிலங்களையோ விட்டுப்
பிரிந்த ஒருவனும் இல்லை என்று
மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்
என்றார். ,
30 ஆனால், இந்தக் காலத்தில் அவர்
வீடுகளையும், சகோதரர்களையும்,
சகோதரிகளையும், தாய்மார்களையும்,
குழந்தைகளையும், நிலங்களையும்,
துன்புறுத்தல்களுடன் நூறு மடங்கு
பெறுவார். மற்றும் நித்திய ஜீவன்
வரவிருக்கும் உலகில்.

31 ஆனால், முதலில் இருப்பவர்களில் பலர்
கடைசியாக இருப்பார்கள்; மற்றும் கடைசி
முதல்.
32 அவர்கள் எருசலேமுக்குப் போகிற
வழியில் இருந்தார்கள்; இயேசு அவர்களுக்கு
முன்னே சென்றார்: அவர்கள்
ஆச்சரியப்பட்டார்கள்; அவர்கள்
பின்தொடர்ந்தபோது, அவர்கள்
பயந்தார்கள். அவர் மீண்டும் பன்னிருவரை
அழைத்து, தனக்கு என்ன நடக்க வேண்டும்
என்பதை அவர்களுக்குச் சொல்ல
ஆரம்பித்தார்.
33 இதோ , நாங்கள் எருசலேமுக்குப்
போகிறோம்; மனுஷகுமாரன் பிரதான
ஆசாரியர்களிடத்திலும்
வேதபாரகர்களிடத்திலும்
ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்; அவர்கள்
அவனுக்கு மரண தண்டனை விதித்து,
புறஜாதியாருக்கு ஒப்புக்கொடுப்பார்கள்.
34 அவர்கள் அவனைப் பரியாசம்பண்ணி,
சாட்டையால் அடித்து, அவன்மேல் துப்பி,
அவனைக் கொன்றுபோடுவார்கள்;
மூன்றாம் நாள் அவன் எழுந்திருப்பான்.
35 செபதேயுவின் குமாரராகிய யாக்கோபும்
யோவானும் அவரிடத்தில் வந்து: போதகரே,
நாங்கள் விரும்புகிறதையெல்லாம் நீர்
எங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று
விரும்புகிறோம் என்றார்கள்.
36 அவர் அவர்களை நோக்கி: நான்
உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று
நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்?
37 அவர்கள் அவனை நோக்கி: நாங்கள்
உமது மகிமையில் ஒருவன் உமது
வலதுபாரிசத்திலும், ஒருவன் உமது
இடதுபாரிசத்திலும் உட்காரும்படி
எங்களுக்கு அருள்வாயாக என்றார்கள்.
38 இயேசு அவர்களைப் பார்த்து: நீங்கள்
கேட்பது உங்களுக்குத் தெரியாது; நான்
குடிக்கும் கிண்ணத்தில் உங்களால் குடிக்க
முடியுமா? நான் ஞானஸ்நானம் பெற்ற
ஞானஸ்நானத்தால் ஞானஸ்நானம் பெறவா?
39 அதற்கு அவர்கள்: எங்களால் முடியும்
என்றார்கள். இயேசு அவர்களை நோக்கி:
நான் குடிக்கும் பாத்திரத்தில் நீங்கள்
குடிப்பீர்கள்; நான் ஞானஸ்நானம்
பெற்றதன் மூலம் நீங்களும் ஞானஸ்நானம்
பெறுவீர்கள்.
40 ஆனால், என் வலது பக்கத்திலும், என்
இடது பக்கத்திலும் உட்காருவது
என்னுடையது அல்ல; ஆனால் அது
யாருக்காகத் தயாரிக்கப்படுகிறதோ
அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்.
41 பத்துப் பேர் அதைக் கேட்டபோது,
யாக்கோபு மற்றும் யோவானின் மீது மிகவும்
வெறுப்படையத் தொடங்கினர்.
42 இயேசு அவர்களைத் தம்மிடம்
வரவழைத்து, அவர்களை நோக்கி:
புறஜாதியாரை ஆளுகிறவர்களாகக்
கருதப்படுகிறவர்கள் அவர்கள்மேல்
ஆளுகைசெய்கிறதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.
அவர்களுடைய பெரியவர்கள் அவர்கள் மீது
அதிகாரம் செலுத்துகிறார்கள்.
43 ஆனால் அது உங்களுக்குள்ளே இருக்காது;
44 உங்களில் எவனாகிலும்
முதன்மையானவனாக இருப்பானோ, அவன்
எல்லாருக்கும்
ஊழியக்காரனாயிருக்கக்கடவன்.
45 மனுஷகுமாரனும் ஊழியஞ்செய்ய
வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை
மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக்
கொடுக்கவும் வந்தார்.
46 அவர்கள் எரிகோவுக்கு வந்தார்கள்; அவர்
தம்முடைய சீஷர்களுடனும் திரளான
ஜனங்களுடனும் எரிகோவிலிருந்து
புறப்பட்டபோது, திமேயுவின் குமாரனாகிய
பார்வையற்ற பர்திமேயு,
நெடுஞ்சாலையோரம்
பிச்சையெடுத்துக்கொண்டிருந்தான்.
47 நாசரேத்து இயேசு என்று அவன்
கேள்விப்பட்டு: இயேசுவே, தாவீதின்
குமாரனே, எனக்கு இரங்கும் என்று
சத்தமிட்டான்.
48 அவர் அமைதியாக இருக்க வேண்டும்
என்று பலர் அவரிடம் சொன்னார்கள்;
49 இயேசு நின்று, அவரை அழைக்கும்படி
கட்டளையிட்டார். அவர்கள்
பார்வையற்றவரைக் கூப்பிட்டு:
ஆறுதலடையுங்கள், எழுந்திருங்கள்; அவன்
உன்னை அழைக்கிறான்.
50 அவன் தன் வஸ்திரத்தை எறிந்துவிட்டு,
எழுந்து இயேசுவிடம் வந்தான்.
51 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நான் உனக்கு என்ன செய்யவேண்டும்
என்று நீ விரும்புகிறாய் என்றார்.
பார்வையற்றவன் அவனை நோக்கி:
ஆண்டவரே, நான் பார்வை பெற வேண்டும்
என்றான்.
52 இயேசு அவனை நோக்கி: நீ போ; உன்
நம்பிக்கை உன்னை நலமாக்கியது. உடனே
அவன் பார்வை பெற்று, வழியில்
இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்தான்.

அத்தியாயம் 11

1 அவர்கள் எருசலேமுக்குச் சமீபித்து, ஒலிவ
மலையிலுள்ள பெத்பாகேக்கும்
பெத்தானியாவுக்கும் வந்தபோது, அவர்
தம்முடைய இரண்டு சீஷர்களை
அனுப்பினார்.
2 அவர்களை நோக்கி: உங்களுக்கு எதிரே
உள்ள கிராமத்திற்குப் போங்கள்; அவனை
விடுவித்து கொண்டு வா.
3 நீங்கள் ஏன் இதைச் செய்கிறீர்கள் என்று
யாராவது உங்களிடம் கேட்டால், கர்த்தருக்கு
அவன் தேவை என்று சொல்லுங்கள்; உடனே
அவன் அவனை இங்கு அனுப்புவான்.
4 அவர்கள் போய், இரண்டு வழிகள்
சந்திக்கும் இடத்தில் வெளியே வாசலில்
கட்டியிருந்த கழுதையைக் கண்டார்கள்.
அவர்கள் அவரை விடுவித்தனர்.
5 அங்கே நின்றவர்களில் சிலர் அவர்களை
நோக்கி: கழுதைக்குட்டியை அவிழ்ப்பது
என்ன?
6 இயேசு கட்டளையிட்டபடியே அவர்கள்
அவர்களிடம் சொல்லி, அவர்களைப்
போகவிட்டுவிட்டார்கள்.
7 அவர்கள் அந்தக் கழுதைக்குட்டியை
இயேசுவிடம் கொண்டுவந்து, தங்கள்
வஸ்திரங்களை அதின்மேல் போட்டார்கள்.
அவன் மேல் அமர்ந்தான்.
8 பலர் தங்கள் வஸ்திரங்களை வழியிலே
விரித்தார்கள்; இன்னும் சிலர் மரங்களின்
கிளைகளை வெட்டி, வழியிலே
போடினார்கள்.
9 முன்னும் பின்னும் சென்றவர்கள், ஓசன்னா
என்று கூக்குரலிட்டனர். கர்த்தருடைய
நாமத்தினாலே வருகிறவர்
ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்:
10 கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே வருகிற
எங்கள் தகப்பனாகிய தாவீதின் ராஜ்யம்
ஆசீர்வதிக்கப்படுவதாக: உன்னதமான
ஓசன்னா.
11 இயேசு எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்து,
தேவாலயத்திற்குள் பிரவேசித்து,
எல்லாவற்றையும் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு,
சாயங்காலமானபோது, பன்னிருவருடன்
பெத்தானியாவுக்குப் புறப்பட்டார்.
12 மறுநாளில், அவர்கள்
பெத்தானியாவிலிருந்து வந்தபோது, அவர்
பசியாக இருந்தார்.
13 தூரத்தில் ஒரு அத்தி மரத்தில் இலைகள்
இருப்பதைக் கண்டு, அதில் ஏதாவது
ஒன்றைக் கண்டால், அவர் வந்தார்;
ஏனெனில் அத்திப்பழங்களின் காலம்
இன்னும் வரவில்லை.
14 இயேசு அதற்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இனிமேல் ஒருவனும் உன்னிடத்தில்
கனியைப் புசிப்பதில்லை. அவருடைய
சீடர்களும் அதைக் கேட்டனர்.
15 அவர்கள் எருசலேமுக்கு வந்தார்கள்:
இயேசு கோவிலுக்குள் பிரவேசித்து,
ஆலயத்தில் விற்பவர்களையும்
வாங்குபவர்களையும் துரத்தத்
தொடங்கினார்; காசு மாற்றுவோரின்
மேசைகளையும் புறா விற்பவர்களின்
இருக்கைகளையும் கவிழ்த்தார்.
16 எந்த மனிதனும் எந்தப் பாத்திரத்தையும்
கோவிலுக்குள் கொண்டுபோகக்
கஷ்டப்படமாட்டான்.
17 மேலும் அவர் அவர்களுக்குப் போதித்தார்:
என் வீடு எல்லா தேசத்தாருக்கும் ஜெப வீடு
என்று அழைக்கப்படும் என்று
எழுதியிருக்கிறதல்லவா? ஆனால் நீங்கள்
அதைத் திருடர்களின் கூடாரமாக்கினீர்கள்.
18 மறைநூல் அறிஞரும் தலைமைக்
குருக்களும் அதைக் கேட்டு, அவரை எப்படிக்
கொல்லலாம் என்று தேடினார்கள்;
ஏனெனில், மக்கள் அனைவரும் அவருடைய
போதனையைக் கண்டு வியப்படைந்ததால்,
அவருக்குப் பயந்தார்கள்.
19 சாயங்காலம் வந்ததும், அவர் நகரத்திற்கு
வெளியே சென்றார்.
20 காலையில் அவர்கள் அவ்வழியே
சென்றபோது, அத்திமரம் வேரோடு காய்ந்து
கிடப்பதைக் கண்டார்கள்.
21 பேதுரு நினைவுகூர்ந்து அவரை நோக்கி:
போதகரே, இதோ, நீர் சபித்த அத்திமரம்
பட்டுப்போயிற்று.
22 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிருங்கள்
என்றார்.
23 உண்மையாகவே நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன், இந்த மலையை நோக்கி: நீ
விலகிப்போய், கடலில் தள்ளப்படு என்று
கூறுகிறவன்; மற்றும் அவரது இதயத்தில்
சந்தேகம் இல்லை, ஆனால் அவர் சொல்வது
என்று அந்த நடக்கும் என்று நம்ப வேண்டும்;
அவர் சொல்வதெல்லாம் அவருக்கு இருக்கும்.
24 ஆகையால் நான் உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்: நீங்கள் எதை
விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்கள்
ஜெபிக்கும்போது, அவைகளைப்
பெறுவீர்கள் என்று விசுவாசியுங்கள்,
அப்பொழுது அவைகள் உங்களுக்குக்
கிடைக்கும்.
25 நீங்கள் ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கையில்,
பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவும்
உங்கள் குற்றங்களை உங்களுக்கு

மன்னிக்கும்படிக்கு, நீங்கள் ஒருவருக்கு
விரோதமாக ஏதாவது குற்றமிருந்தால்
மன்னியுங்கள்.
26 நீங்கள் மன்னிக்காவிட்டால்,
பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவும்
உங்கள் குற்றங்களை மன்னிக்கமாட்டார்.
27 அவர்கள் மறுபடியும் எருசலேமுக்கு
வந்தார்கள்; அவர் கோவிலில்
நடந்துகொண்டிருக்கையில், பிரதான
ஆசாரியர்களும், வேதபாரகர்களும்,
மூப்பர்களும் அவரிடத்தில் வந்தார்கள்.
28 நீ என்ன அதிகாரத்தால் இவற்றைச்
செய்கிறாய்? இவற்றைச் செய்ய உனக்கு
யார் இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது?
29 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நானும் உங்களிடத்தில் ஒரு கேள்வியைக்
கேட்டு, எனக்குப் பதிலளிப்பேன்;
30 யோவானின் ஞானஸ்நானம்
பரலோகத்தினாலா அல்லது மனிதர்களா?
எனக்கு பதில் சொல்லு.
31 அவர்கள் தங்களுக்குள் தர்க்கம்
செய்துகொண்டு: பரலோகத்திலிருந்து
என்று சொன்னால்; அப்படியானால் நீங்கள்
ஏன் அவரை நம்பவில்லை என்று கேட்பார்.
32 ஆனால், மனிதர்கள் என்று சொன்னால்;
அவர்கள் ஜனங்களுக்குப் பயந்தார்கள்:
யோவான் மெய்யாகவே தீர்க்கதரிசி என்று
எல்லாரும் எண்ணினார்கள்.
33 அவர்கள் இயேசுவை நோக்கி: எங்களால்
சொல்ல முடியாது என்றார்கள். இயேசு
அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நான் எந்த
அதிகாரத்தினால் இவற்றைச் செய்கிறேன்
என்று நானும் உங்களுக்குச்
சொல்லவில்லை.

அத்தியாயம் 12

1 அவர் அவர்களிடம் உவமைகள் மூலம்
பேசத் தொடங்கினார். ஒரு மனிதன் ஒரு
திராட்சைத் தோட்டத்தை நட்டு, அதைச்
சுற்றி வேலி அமைத்து, திராட்சரசம்
வைக்கும் இடத்தைத் தோண்டி, ஒரு
கோபுரத்தைக் கட்டி, அதைத்
தோட்டக்காரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு,
தூர தேசத்துக்குப் போனான்.
2 பருவகாலத்தில், தோட்டக்காரரிடமிருந்து
திராட்சைத் தோட்டத்தின் பழங்களைப்
பெறுவதற்காக ஒரு வேலைக்காரனை அவர்
தோட்டக்காரர்களிடம் அனுப்பினார்.
3 அவர்கள் அவனைப் பிடித்து அடித்து,
வெறுமையாக அனுப்பிவிட்டார்கள்.
4 மறுபடியும் அவர் வேறொரு
வேலைக்காரனை அவர்களிடம்
அனுப்பினார். அவர் மீது கற்களை எறிந்து,
தலையில் காயப்படுத்தி, வெட்கக்கேடான
முறையில் அவரை அனுப்பி வைத்தனர்.
5 மறுபடியும் வேறொருவனை அனுப்பினான்;
அவர்கள் அவரைக் கொன்றனர், மேலும்
பலர்; சிலரை அடிப்பதும், சிலரைக்
கொல்வதும்.
6 தனக்குப் பிரியமான ஒரு மகனைப்
பெற்றிருந்தும், அவனையும் கடைசியாக
அவர்களிடம் அனுப்பி, "என் மகனுக்கு
அவர்கள் பயபக்தி கொடுப்பார்கள்."
7 ஆனால் அந்தத் தோட்டக்காரர்கள்
தங்களுக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டார்கள்:
இவர்தான் வாரிசு; வா, அவனைக்
கொன்றுபோடுவோம், சுதந்தரம் நமதே.
8 அவர்கள் அவனைப் பிடித்துக் கொன்று,
திராட்சைத் தோட்டத்திற்கு வெளியே
தள்ளினார்கள்.
9 ஆகையால் திராட்சைத் தோட்டத்தின்
எஜமான் என்ன செய்வார்? அவர் வந்து
தோட்டக்காரர்களை அழித்து, திராட்சைத்
தோட்டத்தை மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பார்.
10 நீங்கள் இந்த வேதத்தை
வாசிக்கவில்லையா; கட்டுபவர்கள்
நிராகரித்த கல்லே மூலையின்
தலையாயிருக்கிறது.
11 இது ஆண்டவர் செய்த செயல், அது நம்
பார்வைக்கு ஆச்சரியமா?
12 அவர்கள் அவரைப் பிடிக்கத் தேடினார்கள்,
ஆனால் ஜனங்களுக்குப் பயந்தார்கள்;
ஏனென்றால், அவர் தங்களுக்கு விரோதமாக
இந்த உவமையைச் சொன்னார் என்பதை
அவர்கள் அறிந்து, அவரை விட்டுவிட்டுப்
போனார்கள்.
13 அவருடைய வார்த்தைகளில் அவரைப்
பிடிக்க, அவர்கள் பரிசேயர்களிலும்
ஏரோதியரிலும் சிலரை அவரிடம்
அனுப்பினார்கள்.
14 அவர்கள் வந்தபோது, அவர்கள் அவரை
நோக்கி: போதகரே, நீர் உண்மையுள்ளவர்
என்றும், யாரையும் கவனிப்பதில்லை
என்றும் எங்களுக்குத் தெரியும். சீசருக்கு
அஞ்சலி, இல்லையா?
15 நாம் கொடுப்போமா, கொடுக்காமல்
இருப்போமா? ஆனால் அவர் அவர்களுடைய
பாசாங்குத்தனத்தை அறிந்து, அவர்களை
நோக்கி: நீங்கள் ஏன் என்னைச்
சோதிக்கிறீர்கள்? நான் பார்க்க ஒரு பைசா
கொண்டு வா.
16 அவர்கள் அதைக் கொண்டு வந்தனர்.
அவர் அவர்களை நோக்கி: இந்த உருவமும்
மேலெழுத்தும் யாருடையது? அதற்கு
அவர்கள்: சீசருடையது என்றார்கள்.

17 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இராயனுடையதை இராயனுக்கும்,
தேவனுடையதை தேவனுக்கும் கொடுங்கள்
என்றார். அவர்கள் அவரைப் பார்த்து
ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.
18 உயிர்த்தெழுதல் இல்லை என்று
சொல்லும் சதுசேயர்கள் அவரிடம்
வந்தார்கள். என்று அவரிடம் கேட்டார்கள்.
19 போதகரே, மோசே நமக்கு எழுதினார்:
ஒருவனுடைய சகோதரன் இறந்து,
அவனுடைய மனைவியை விட்டுவிட்டு,
அவனுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாமல்
போனால், அவனுடைய சகோதரன் தன்
மனைவியை எடுத்துக்கொண்டு,
அவனுடைய சகோதரனுக்குச் சந்ததியை
உண்டாக்கக்கடவன்.
20 ஏழு சகோதரர்கள் இருந்தார்கள்;
21 இரண்டாமவனும் அவளைப்
பிடித்துக்கொண்டு இறந்துபோனான்;
22 ஏழு பேரும் அவளைப் பெற்றனர்,
அவர்கள் விதையில்லாமல் போனார்கள்;
23 உயிர்த்தெழுதலில், அவர்கள்
எழுந்திருக்கையில், அவர் அவர்களில்
யாருக்கு மனைவியாக இருப்பார்?
ஏனெனில் ஏழு பேருக்கும் அவளை
மனைவியாக இருந்தது.
24 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நீங்கள் வேதவாக்கியங்களையும்
தேவனுடைய வல்லமையையும்
அறியாதபடியினால்
தவறிழைக்கவில்லையா?
25 அவர்கள் மரித்தோரிலிருந்து
எழுந்திருக்கும்போது, அவர்கள் திருமணம்
செய்துகொள்ளவும் இல்லை, திருமணம்
செய்து கொடுக்கவும் மாட்டார்கள்; ஆனால்
பரலோகத்தில் இருக்கும் தேவதூதர்களைப்
போல் இருக்கிறார்கள்.
26 இறந்தவர்களைத் தொட்டு, அவர்கள்
உயிர்த்தெழுகிறார்கள்: நான் ஆபிரகாமின்
கடவுள், ஈசாக்கின் கடவுள், யாக்கோபின்
கடவுள் என்று முட்செடியில் கடவுள்
அவரிடம் கூறியதை நீங்கள் மோசேயின்
புத்தகத்தில் வாசிக்கவில்லையா? ?
27 அவர் மரித்தோரின் கடவுள் அல்ல,
உயிருள்ளவர்களின் கடவுள்.
28 அப்பொழுது மறைநூல் அறிஞரில்
ஒருவன் வந்து, அவர்கள்
பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்டு, அவர்
அவர்களுக்கு நன்றாகப் பதிலளித்தார்
என்று அறிந்து, அவரிடம், "எல்லாவற்றிலும்
முதன்மையான கட்டளை எது?" என்று
கேட்டார்.
29 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இஸ்ரவேலே, கேள்; நம்முடைய தேவனாகிய
கர்த்தர் ஒருவரே கர்த்தர்:
30 உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன்
முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு
ஆத்துமாவோடும், உன் முழு மனதோடும்,
உன் முழுப் பலத்தோடும் அன்புகூருவாயாக;
இதுவே முதல் கட்டளை.
31 இரண்டாவதாக, உன்னைப் போலவே
உன் அண்டை வீட்டாரையும் நேசிக்க
வேண்டும். இவற்றைவிட மேலான கட்டளை
எதுவும் இல்லை.
32 அதற்கு வேதபாரகர்: சரி, போதகரே, நீர்
சொன்னது உண்மைதான். அவனைத் தவிர
வேறு யாரும் இல்லை.
33 முழு இருதயத்தோடும், முழுப்
புத்தியோடும், முழு ஆத்துமாவோடும், முழுப்
பலத்தோடும் அவரை நேசிப்பதும், தன்
அண்டை வீட்டாரைத் தன்னைப் போலவே
அன்புகூருவதும் எல்லா சர்வாங்க
தகனங்களையும் பலிகளையும் விட
மேலானது.
34 அவன் புத்திசாலித்தனமாகப்
பதிலளித்ததை இயேசு கண்டு, அவனை
நோக்கி: நீ தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குத்
தூரமானவன் அல்ல என்றார். அதற்குப்
பிறகு யாரும் அவரிடம் எந்தக் கேள்வியும்
கேட்கவில்லை.
35 இயேசு அதற்குப் பிரதியுத்தரமாக:
தேவாலயத்தில் உபதேசிக்கையில்:
கிறிஸ்துவை தாவீதின் குமாரன் என்று
வேதபாரகர் எப்படிச் சொல்கிறார்கள்?
36 தாவீது தாமே பரிசுத்த ஆவியினாலே,
கர்த்தர் என் கர்த்தரை நோக்கி: நான் உமது
சத்துருக்களை உமக்குப்
பாதபடியாக்கும்வரை, நீர் என்
வலதுபாரிசத்தில் உட்காரும் என்றார்.
37 தாவீது தாமே அவரை ஆண்டவர் என்று
அழைக்கிறார். பின்னர் அவர் எங்கிருந்து
அவருடைய மகன்? பொது மக்கள் அவரை
மகிழ்ச்சியுடன் கேட்டனர்.
38 அவர் தம்முடைய உபதேசத்தில்
அவர்களை நோக்கி: நீண்ட ஆடைகளை
அணிந்துகொண்டு, சந்தைகளில்
வாழ்த்துவதை விரும்புகிற
வேதபாரகர்களைக்குறித்து
எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.
39 ஜெப ஆலயங்களில் முதன்மை
இருக்கைகளும், விருந்துகளில் மேல்
அறைகளும்.
40 அவர்கள் விதவைகளின் வீடுகளை
விழுங்குகிறார்கள், பாசாங்குக்காக நீண்ட

ஜெபங்களைச் செய்கிறார்கள்: அவர்கள்
அதிக ஆக்கினையைப் பெறுவார்கள்.
41 இயேசு கருவூலத்திற்கு எதிரே அமர்ந்து,
மக்கள் கருவூலத்தில் பணத்தைப்
போடுவதைப் பார்த்தார்; ஐசுவரியவான்கள்
நிறையப் போட்டார்கள்.
42 அங்கே ஒரு ஏழை விதவை வந்தாள்.
43 அவர் தம்முடைய சீஷர்களைத் தம்மிடம்
அழைத்து: கருவூலத்தில் போட்ட
அனைவரையும் விட, இந்த ஏழை விதவை
அதிகமாகப் போட்டாள் என்று,
உண்மையாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
44 ஏனென்றால், அவர்கள் செய்த
அனைத்தையும் தங்கள் மிகுதியாகப்
போட்டார்கள்; ஆனால் அவள்
தேவையற்றவளாகத் தனக்கு உண்டான
எல்லாவற்றையும், தன் வாழ்நாள்
முழுவதையும் போட்டாள்.

அத்தியாயம் 13

1 அவர் கோவிலை விட்டு வெளியே
சென்றபோது, அவருடைய சீடர்களில் ஒருவர்
அவரைப் பார்த்து: குருவே, இங்கே என்ன
மாதிரியான கற்கள், என்னென்ன
கட்டிடங்கள் உள்ளன என்று பாருங்கள்.
2 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இந்தப் பெரிய கட்டிடங்களைப்
பார்க்கிறாயா? ஒரு கல்லின் மேல்
மற்றொன்று எறியப்படாது.
3 அவர் கோவிலுக்கு எதிரே ஒலிவ மலையில்
அமர்ந்திருந்தபோது, பேதுருவும்
யாக்கோபும் யோவானும் அந்திரேயாவும்
தனிப்பட்ட முறையில் அவரிடம் கேட்டார்கள்:
4 இவைகள் எப்பொழுது நடக்கும் என்று
சொல்லுங்கள்? இவை அனைத்தும்
நிறைவேறும் போது அடையாளம் என்ன?
5 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
ஒருவரும் உங்களை ஏமாற்றாதபடிக்கு
எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.
6 ஏனெனில், பலர் என் பெயரால் வந்து,
நானே கிறிஸ்து என்று சொல்வார்கள்.
மேலும் பலரை ஏமாற்றுவார்.
7 நீங்கள் போர்களையும் போர்களின்
வதந்திகளையும் கேட்கும்போது, நீங்கள்
கலங்காதீர்கள்; ஆனால் முடிவு இன்னும்
வராது.
8 தேசத்திற்கு விரோதமாக ஜனமும்,
ராஜ்யத்திற்கு விரோதமாக ராஜ்யமும்
எழும்பும்; பல இடங்களில் பூமியதிர்ச்சிகள்
ஏற்படும், பஞ்சங்களும் துன்பங்களும்
உண்டாகும்: இவையே துக்கங்களின்
ஆரம்பம்.
9 உங்களைக் குறித்து
எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; மேலும் ஜெப
ஆலயங்களில் நீங்கள் அடிக்கப்படுவீர்கள்;
10 சுவிசேஷம் முதலில் எல்லா
தேசங்களுக்கும் பிரசுரிக்கப்பட வேண்டும்.
11 அவர்கள் உங்களை வழிநடத்தி, உங்களை
ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, நீங்கள் என்ன
பேசுவீர்கள் என்று முன்கூட்டியே
யோசிக்காதீர்கள், முன்கூட்டியே
திட்டமிடாதீர்கள்; பரிசுத்த ஆவியானவர்.
12 சகோதரன் சகோதரனையும், தகப்பன்
மகனையும் மரணத்திற்குக்
காட்டிக்கொடுப்பார்கள்; பிள்ளைகள்
தங்கள் பெற்றோருக்கு விரோதமாக எழும்பி,
அவர்களைக் கொலைசெய்வார்கள்.
13 என் நாமத்தினிமித்தம் நீங்கள்
எல்லாராலும் பகைக்கப்படுவீர்கள்;
முடிவுபரியந்தம் நிலைத்திருப்பவனே
இரட்சிக்கப்படுவான்.
14 ஆனால், தானியேல் தீர்க்கதரிசியால்
சொல்லப்பட்ட பாழாய்ப்போகும்
அருவருப்பானது நிற்பதைக் காணக்கூடாத
இடத்தில் நிற்பதைக் காணும்போது,
(படிக்கிறவன் புரிந்துகொள்ளட்டும்,)
யூதேயாவிலுள்ளவர்கள் மலைகளுக்கு
ஓடிப்போகட்டும்.
15 வீட்டின்மேல் இருக்கிறவன் வீட்டிற்குள்
இறங்காமலும், தன் வீட்டிலிருந்து எந்தப்
பொருளையும் எடுத்துக்கொண்டு
போகாமலும் இருக்கக்கடவன்.
16 வயலில் இருப்பவன் தன் ஆடையை
எடுத்துக்கொள்வதற்காகத் திரும்பிப்
போகக்கூடாது.
17 ஆனால் அந்த நாட்களில் குழந்தை
பெற்றவர்களுக்கும், பால்
கொடுப்பவர்களுக்கும் ஐயோ!
18 உங்கள் விமானம் குளிர்காலத்தில்
இல்லாதபடி ஜெபியுங்கள்.
19 ஏனெனில், கடவுள் படைத்த படைப்பின்
தொடக்கத்திலிருந்து இன்றுவரை இல்லாத
துன்பம் அந்நாட்களில் இருக்கும்.
20 கர்த்தர் அந்நாட்களைக் குறைத்திருந்தால்
தவிர, ஒரு மாம்சமும்
இரட்சிக்கப்படமாட்டாது;
21 அப்பொழுது ஒருவன் உங்களிடம், இதோ,
இதோ கிறிஸ்து என்று சொன்னால்; அல்லது,
இதோ, அவர் இருக்கிறார்; அவனை நம்பாதே:
22 ஏனெனில், பொய்க் கிறிஸ்துக்களும்
கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பி, முடிந்தால்
தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களையும் மயக்கி,

அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும்
செய்வார்கள்.
23 நீங்கள் கவனமாக இருங்கள்: இதோ, நான்
உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும்
முன்னறிவித்தேன்.
24 ஆனால் அந்த நாட்களில், அந்த
உபத்திரவத்திற்குப் பிறகு, சூரியன்
இருண்டுவிடும், சந்திரன் அவளுக்கு ஒளி
கொடுக்காது.
25 வானத்தின் நட்சத்திரங்கள் விழும்,
வானத்திலுள்ள சக்திகள் அசைக்கப்படும்.
26 அப்பொழுது மனுஷகுமாரன் மிகுந்த
வல்லமையோடும் மகிமையோடும்
மேகங்களின்மேல் வருவதை அவர்கள்
காண்பார்கள்.
27 அப்பொழுது அவர் தம்முடைய
தூதர்களை அனுப்பி, பூமியின் கடைசிப்
பகுதிமுதல் வானத்தின் கடைசிபரியந்தம்
நான்கு திசைகளிலுமிருந்து தாம்
தெரிந்துகொண்டவர்களைக்
கூட்டிச்சேர்ப்பார்.
28 இப்போது அத்தி மரத்தின் உவமையைக்
கற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அதன் கிளை
இன்னும் மென்மையாகி, இலைகளை
முளைக்கும்போது, கோடைகாலம்
நெருங்கிவிட்டதென்று அறிவீர்கள்.
29 அவ்வாறே, இவைகள் நிகழ்வதை
நீங்களும் காணும்போது, அது
சமீபமாயிருக்கிறது என்று
அறிந்துகொள்ளுங்கள்.
30 இவையெல்லாம் நடக்கும்வரை இந்தத்
தலைமுறை ஒழிந்துபோகாது என்று
உறுதியாக உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.
31 வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோம்: என்
வார்த்தைகளோ ஒழிந்துபோவதில்லை.
32 ஆனால் அந்த நாளையும் அந்த
நாழிகையையும் பற்றி பிதாவைத்தவிர
வேறொருவருக்கும் தெரியாது,
பரலோகத்திலுள்ள தூதர்களுக்கும்
தெரியாது, குமாரனுக்கும் தெரியாது.
33 நீங்கள் கவனமாக இருங்கள்,
விழித்திருந்து ஜெபியுங்கள்: நேரம் எப்போது
என்று உங்களுக்குத் தெரியாது.
34 மனுஷகுமாரன் தூரப் பிரயாணம்
போகிற மனுஷனைப்போல் இருக்கிறான்,
அவன் தன் வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டு, தன்
ஊழியக்காரருக்கும் அவனவன்
வேலைக்காரனுக்கும் அதிகாரம் கொடுத்து,
காவலாளியைக் கண்காணிக்கும்படி
கட்டளையிட்டான்.
35 ஆகையால் விழிப்புடன் இருங்கள்:
வீட்டின் எஜமானன் மாலையிலோ,
நள்ளிரவிலோ, சேவல் கூவும் நேரத்திலோ,
காலையிலோ எப்போது வருவான் என்பது
உங்களுக்குத் தெரியாது.
36 திடீரென்று வந்து நீங்கள் தூங்குவதைக்
காணாதபடிக்கு.
37 நான் உங்களுக்குச் சொல்வதை
எல்லாருக்கும் சொல்கிறேன்: கவனியுங்கள்.

அத்தியாயம் 14

1 இரண்டு நாட்களுக்குப் பின்பு பஸ்கா
பண்டிகையும், புளிப்பில்லாத அப்பம்
பண்டிகையும் வந்தது; பிரதான ஆசாரியரும்
வேதபாரகரும் அவரை எப்படிக்
கைப்பிடித்து, கொலைசெய்யலாம் என்று
தேடினார்கள்.
2 ஆனால் அவர்கள், மக்கள் கூச்சல்
போடாதபடிக்கு, பண்டிகை நாளில்
வேண்டாம் என்றார்கள்.
3 பெத்தானியாவில் தொழுநோயாளியாகிய
சீமோனின் வீட்டில் அவர்
உணவருந்தியிருக்கையில், ஒரு பெண்மணி
விலையேறப்பெற்ற தைலத் தைலத்தை
எடுத்துக்கொண்டு வந்தாள். அவள்
பெட்டியை உடைத்து அவன் தலையில்
ஊற்றினாள்.
4 சிலர் தங்களுக்குள்ளேயே கோபமடைந்து:
இந்த தைலத்தை ஏன் வீணாக்கினார்கள்?
5 அது முந்நூறு பைசாவுக்கும் அதிகமாக
விற்கப்பட்டு, ஏழைகளுக்குக்
கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். அவர்கள்
அவளுக்கு எதிராக முணுமுணுத்தார்கள்.
6 அதற்கு இயேசு: அவளை விடுங்கள்;
அவளை ஏன் தொந்தரவு செய்கிறாய்? அவள்
எனக்கு ஒரு நல்ல வேலையைச் செய்தாள்.
7ஏனெனில், ஏழைகள் எப்பொழுதும்
உங்களுடனே இருக்கிறார்கள், நீங்கள்
விரும்பும்போதெல்லாம் அவர்களுக்கு
நன்மை செய்யலாம்; ஆனால் நான்
உங்களுக்கு எப்போதும் இல்லை.
8 அவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள்:
என் உடலை அடக்கம் செய்வதற்கு அவள்
முன் வந்திருக்கிறாள்.
9 உலகமெங்கும் இந்தச் சுவிசேஷம் எங்கு
பிரசங்கிக்கப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம்
அவள் செய்ததும் அவளுக்கு
நினைவுகூரப்படும் என்று மெய்யாகவே
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
10 பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய
யூதாஸ்காரியோத்து, பிரதான
ஆசாரியர்களிடம் அவரைக்
காட்டிக்கொடுக்க அவர்களிடம் போனான்.
11 அவர்கள் அதைக் கேட்டு,
மகிழ்ச்சியடைந்து, அவருக்குப் பணம்

கொடுப்பதாக உறுதியளித்தார்கள். மேலும்
அவருக்கு எப்படி வசதியாக துரோகம்
செய்யலாம் என்று தேடினார்.
12 புளிப்பில்லாத அப்பத்தின் முதல் நாளில்,
அவர்கள் பஸ்காவைக் கொன்றபோது,
அவருடைய சீஷர்கள் அவரைப் பார்த்து:
நாங்கள் எங்கே போய், நீர் பஸ்காவைப்
புசிப்பதற்கு ஆயத்தம் செய்ய
விரும்புகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள்.
13 அவர் தம்முடைய சீடர்களில் இருவரை
அனுப்பி, அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
நகரத்திற்குப் போங்கள், அங்கே ஒரு குடம்
தண்ணீர் சுமந்துகொண்டிருக்கும் ஒரு
மனிதன் உங்களுக்குச் சந்திப்பான்;
14 அவன் எங்கு பிரவேசித்தால், அந்த வீட்டு
முதலாளியிடம், “நான் என் சீஷர்களோடு
பஸ்காவை உண்ணும் அறை எங்கே என்று
போதகர் கேட்கிறார்” என்று சொல்லுங்கள்.
15 மேலும், அலங்காரமும் ஆயத்தமுமான
ஒரு பெரிய மேல் அறையை அவர்
உங்களுக்குக் காண்பிப்பார்: அங்கே
எங்களுக்காக ஆயத்தப்படுத்துங்கள்.
16 அவருடைய சீஷர்கள் புறப்பட்டு,
நகரத்திற்குள் வந்து, அவர் தங்களுக்குச்
சொன்னபடியே கண்டு, பஸ்காவை
ஆயத்தப்படுத்தினார்கள்.
17 மாலையில் அவர் பன்னிருவருடன்
வந்தார்.
18 அவர்கள் உட்கார்ந்து சாப்பிட்டுக்
கொண்டிருக்கையில், இயேசு,
“ உண்மையாகவே நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன், என்னோடு உண்ணும்
உங்களில் ஒருவர் என்னைக் காட்டிக்
கொடுப்பார்.
19 அவர்கள் துக்கமடைந்து, ஒவ்வொருவராக
அவரை நோக்கி: நான்தானா என்று சொல்ல
ஆரம்பித்தார்கள். மற்றொருவன்,
நான்தானா என்றான்.
20 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
பன்னிருவரில் ஒருவன் என்னோடேகூட
பாத்திரத்தில் தோய்க்கிறவன்.
21 மனுஷகுமாரனைக்குறித்து
எழுதியிருக்கிறபடி மனுஷகுமாரன்
போகிறார்; அந்த மனிதன் பிறக்காமல்
இருந்தால் நல்லது.
22 அவர்கள்
சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், இயேசு
அப்பத்தை எடுத்து, ஆசீர்வதித்து, அதைப்
பிட்டு, அவர்களுக்குக் கொடுத்து: வாங்கி
உண்ணுங்கள், இது என்னுடைய சரீரம்
என்றார்.
23 அவர் கிண்ணத்தை எடுத்து, நன்றி
செலுத்தி, அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்;
அவர்கள் அனைவரும் அதைக் குடித்தார்கள்.
24 அவர் அவர்களை நோக்கி: இது
பலருக்காகச் சிந்தப்படும் புதிய ஏற்பாட்டின்
இரத்தம்.
25 நான் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் புதிதாகக்
குடிக்கும் நாள்வரை, திராட்சைக் கனியை
இனிக் குடிக்கமாட்டேன் என்று
மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
26 அவர்கள் ஒரு பாடலைப் பாடிவிட்டு, ஒலிவ
மலைக்குச் சென்றார்கள்.
27 இயேசு அவர்களை நோக்கி: இந்த இரவில்
என்னிமித்தம் நீங்கள் எல்லாரும்
இடறலடைவீர்கள்;
28 ஆனால் நான் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு,
உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப்
போவேன்.
29 ஆனால் பேதுரு அவனை நோக்கி:
எல்லாரும் இடறலடைந்தாலும் நான்
இடறலேன் என்றான்.
30 இயேசு அவனை நோக்கி: இன்று, இந்த
இரவிலே, சேவல் இருமுறை கூவுமுன், நீ
என்னை மூன்றுமுறை மறுதலிப்பாய் என்று
மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன்
என்றார்.
31 ஆனால் அவர் மேலும் ஆணித்தரமாகப்
பேசினார்: நான் உன்னுடன் சாக வேண்டும்
என்றால், நான் உன்னை எந்த வகையிலும்
மறுக்க மாட்டேன். அவ்வாறே அவர்கள்
அனைவரும் கூறினார்கள்.
32 அவர்கள் கெத்செமனே என்னப்பட்ட
இடத்திற்கு வந்தார்கள்; அவர் தம்
சீஷர்களை நோக்கி: நான் ஜெபிக்கும்வரை
இங்கே உட்காருங்கள் என்றார்.
33 அவர் பேதுருவையும் ஜேம்ஸையும்
யோவானையும் தன்னுடன்
அழைத்துக்கொண்டு, மிகவும்
ஆச்சரியப்பட்டு, மிகவும் கடுப்பாகவும்
இருந்தார்.
34 அவர்களைப் பார்த்து: என் ஆத்துமா
மரணமடையும் அளவுக்கு மிகவும் துக்கமாக
இருக்கிறது; இங்கே தங்கி விழித்திருங்கள்.
35 அவர் சற்று முன்னோக்கிச் சென்று,
தரையில் விழுந்து, முடிந்தால், அந்த நேரம்
தம்மை விட்டு வெளியேறும்படி
வேண்டிக்கொண்டார்.
36 அதற்கு அவன்: அப்பா, அப்பா, உமக்கு
எல்லாம் கூடும்; இந்தக் கோப்பையை
என்னிடமிருந்து எடுத்துவிடு: ஆயினும் நான்
விரும்புவதை அல்ல, நீ விரும்புவதையே.
37 அவன் வந்து, அவர்கள் தூங்குவதைக்
கண்டு, பேதுருவை நோக்கி: சீமோனே, நீ

தூங்குகிறாயா? உன்னால் ஒரு மணி நேரம்
பார்க்க முடியவில்லையா?
38 நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு
விழித்திருந்து ஜெபம்பண்ணுங்கள். ஆவி
உண்மையிலேயே தயாராக உள்ளது,
ஆனால் மாம்சம் பலவீனமானது.
39 அவர் மறுபடியும் போய், ஜெபம்பண்ணி,
அதே வார்த்தைகளைச் சொன்னார்.
40 அவர் திரும்பி வந்தபோது, அவர்கள்
மறுபடியும் தூங்குவதைக் கண்டார்;
41 அவர் மூன்றாம் முறை வந்து, அவர்களை
நோக்கி: இப்போது தூங்கி ஓய்வெடுங்கள்;
போதும், நேரம் வந்துவிட்டது; இதோ,
மனுஷகுமாரன் பாவிகளின் கைகளில்
ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிறார்.
42 எழுந்திரு, போவோம்; இதோ, என்னைக்
காட்டிக்கொடுக்கிறவன்
சமீபமாயிருக்கிறான்.
43 உடனே, அவர் இன்னும்
பேசிக்கொண்டிருக்கையில், பன்னிருவரில்
ஒருவனாகிய யூதாசும், அவனோடேகூடப்
பிரதான ஆசாரியர்கள், வேதபாரகர்கள்,
மூப்பர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து
வாள்களோடும் தடிகளோடும் திரளான
ஜனங்களும் வந்தார்கள்.
44 அவரைக் காட்டிக்கொடுத்தவன்: நான்
யாரை முத்தமிடுகிறேனோ, அவன்தான்
என்று அவர்களுக்கு டோக்கன் கொடுத்தான்.
அவரை அழைத்துச் சென்று பத்திரமாக
அழைத்துச் செல்லுங்கள்.
45 அவன் வந்தவுடனே அவனிடத்தில் போய்:
போதகரே, போதகரே; அவனை
முத்தமிட்டாள்.
46 அவர்கள் அவர்மேல் கைகளை வைத்து,
அவரைப் பிடித்தார்கள்.
47 அருகில் நின்றவர்களில் ஒருவன் வாளை
உருவி, பிரதான ஆசாரியனுடைய
வேலைக்காரனை வெட்டி, அவன் காதை
அறுத்தான்.
48 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நீங்கள் ஒரு திருடனுக்கு விரோதமாகப்
புறப்பட்டதுபோல, என்னைப் பிடிக்க
வாளுடனும் தடிகளுடனும்
வந்திருக்கிறீர்களா?
49 நான் தினந்தோறும் உங்களோடு
ஆலயத்தில் உபதேசித்தேன், நீங்கள்
என்னை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை; ஆனால்
வேதவாக்கியங்கள் நிறைவேற வேண்டும்.
50 அவர்கள் அனைவரும் அவரைக்
கைவிட்டு ஓடிவிட்டனர்.
51 அப்பொழுது ஒரு வாலிபன் தன் நிர்வாண
சரீரத்தில் ஒரு துணியைப்
போர்த்திக்கொண்டு அவரைப்
பின்தொடர்ந்தான். வாலிபர்கள் அவரைப்
பிடித்துக் கொண்டார்கள்.
52 அவர் கைத்தறி துணியை விட்டு,
அவர்களிடமிருந்து நிர்வாணமாக
ஓடிவிட்டார்.
53 அவர்கள் இயேசுவைத் தலைமைக்
குருவிடம் அழைத்துச் சென்றார்கள்.
54 பேதுரு தூரத்திலிருந்தே அவரைப்
பின்தொடர்ந்து, பிரதான ஆசாரியனுடைய
அரண்மனைக்குள் சென்றார்; அவர்
வேலைக்காரர்களோடு உட்கார்ந்து,
நெருப்பில் சூடினார்.
55 பிரதான ஆசாரியர்களும் சங்கத்தார்
அனைவரும் இயேசுவைக்
கொலைசெய்யும்படி அவருக்கு
விரோதமாகச் சாட்சி தேடினார்கள். மற்றும்
எதுவும் கிடைக்கவில்லை.
56 ஏனென்றால், பலர் அவருக்கு எதிராகப்
பொய்ச் சாட்சி சொன்னார்கள், ஆனால்
அவர்களுடைய சாட்சிகள் ஒன்றுபடவில்லை.
57 அப்போது சிலர் எழுந்து, அவருக்கு
எதிராகப் பொய்ச் சாட்சி சொன்னார்கள்.
58 கைகளால் கட்டப்பட்ட இந்தக் கோவிலை
இடித்து, மூன்று நாட்களுக்குள் கைகளற்ற
வேறொன்றைக் கட்டுவேன் என்று அவன்
சொல்வதைக் கேட்டோம்.
59 ஆனால் அவர்களுடைய சாட்சியும்
ஒன்றுபடவில்லை.
60 அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியன் நடுவில்
எழுந்து நின்று, இயேசுவை நோக்கி: நீர்
ஒன்றும் சொல்லவில்லையா என்று கேட்டார்.
இவர்கள் உனக்கு எதிராக என்ன சாட்சி
கூறுகிறார்கள்?
61 ஆனால் அவர் பதில் எதுவும் சொல்லாமல்
அமைதியாக இருந்தார். மீண்டும் பிரதான
ஆசாரியன் அவனை நோக்கி: நீ
ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவரின் குமாரனாகிய
கிறிஸ்துதானா?
62 அதற்கு இயேசு: நான் இருக்கிறேன்,
மனுஷகுமாரன் வல்லமையுள்ள
வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருப்பதையும்
வானத்தின் மேகங்களில் வருவதையும்
நீங்கள் காண்பீர்கள் என்றார்.
63 அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியன் தன்
வஸ்திரங்களைக் கிழித்துக்கொண்டு:
மேலும் சாட்சிகள் நமக்கு என்ன வேண்டும்
என்று கேட்டார்.
64 நிந்தனையைக் கேட்டிருக்கிறீர்கள்:
நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? அவர்கள்
அனைவரும் அவரை மரண குற்றவாளி
என்று கண்டனம் செய்தனர்.
65 சிலர் அவர்மேல் எச்சில் துப்பவும், அவர்
முகத்தை மூடி, அவரைக் குத்தவும், அவரை

நோக்கி: தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுங்கள்
என்று சொன்னார்கள்;
66 பேதுரு அரண்மனையில் இருந்தபோது,
பிரதான ஆசாரியனுடைய
வேலைக்காரிகளில் ஒருத்தி வந்தாள்.
67 பேதுரு சூடுபிடிப்பதை அவள் கண்டு,
அவனைப் பார்த்து: நீயும் நாசரேயனாகிய
இயேசுவோடு இருந்தாய் என்றாள்.
68 ஆனால், அவர் மறுத்து, “எனக்குத்
தெரியாது, நீ சொல்வது எனக்குப்
புரியவில்லை. அவன் வெளியே
வராண்டாவுக்குப் போனான்; மற்றும் சேவல்
குழுவினர்.
69 ஒரு பணிப்பெண் அவரை மீண்டும்
கண்டு, அருகில் நின்றவர்களிடம், "இவர்
அவர்களில் ஒருவர்" என்று கூறினாள்.
70 மீண்டும் மறுத்தார். சிறிது நேரம் கழித்து,
பக்கத்தில் நின்றவர்கள் பேதுருவை நோக்கி:
நிச்சயமாக நீ அவர்களில் ஒருவன்;
71 ஆனால் அவர்: நீங்கள் சொல்லும் இவரை
எனக்குத் தெரியாது என்று சபிக்கவும்
சத்தியம் செய்யவும் தொடங்கினார்.
72 இரண்டாவது முறை சேவல் கூவியது.
சேவல் இரண்டு முறை கூவுமுன், நீ என்னை
மூன்று முறை மறுதலிப்பாய் என்று இயேசு
சொன்ன வார்த்தையை பேதுரு நினைவு
கூர்ந்தார் . அதை நினைத்து அவன்
அழுதான்.

அத்தியாயம் 15

1 காலையில் தலைமைக் குருக்கள்
மூப்பர்களோடும் மறைநூல்
அறிஞர்களோடும் அனைத்துச்
சங்கத்தாரோடும் ஆலோசனை நடத்தி,
இயேசுவைக் கட்டிக்கொண்டுபோய்,
பிலாத்துவிடம் ஒப்படைத்தார்கள்.
2 பிலாத்து அவனை நோக்கி: நீ யூதர்களின்
ராஜாவா என்று கேட்டான். அதற்கு அவன்:
நீயே சொல்கிறாய் என்றார்.
3 பிரதான ஆசாரியர்கள் அவர்மேல் பல
குற்றங்களைச் சாட்டினார்கள்;
4 பிலாத்து மீண்டும் அவனை நோக்கி: நீ
ஒன்றும் சொல்லவில்லையா என்று
கேட்டான். அவர்கள் உங்களுக்கு எதிராக
எவ்வளவு சாட்சியமளிக்கிறார்கள் என்று
பாருங்கள்.
5 ஆனால் இயேசு இன்னும் பதில் எதுவும்
சொல்லவில்லை. அதனால் பிலாத்து
ஆச்சரியப்பட்டார்.
6 இப்போது அந்த விருந்தில் அவர்கள்
விரும்பிய ஒரு கைதியை அவர்களுக்கு
விடுதலை செய்தார்.
7 பரபாஸ் என்ற பெயருடைய ஒருவன்
இருந்தான்.
8 திரளான மக்கள் உரக்கக் கூக்குரலிட்டனர்,
அவர் தங்களுக்குச் செய்ததைப் போலவே
அவர் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினர்.
9 பிலாத்து அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
யூதர்களின் ராஜாவை நான் உங்களுக்கு
விடுதலை செய்ய விரும்புகிறீர்களா?
10 ஏனெனில், தலைமைக் குருக்கள்
பொறாமையால் தம்மை ஒப்படைத்தார்கள்
என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார்.
11 ஆனால், பிரதான ஆசாரியர்கள்
ஜனங்களைத் தூண்டிவிட்டு, அவர்
பரபாஸை அவர்களுக்கு விடுவிக்கும்படி
செய்தார்கள்.
12 பிலாத்து மீண்டும் அவர்களை நோக்கி:
அப்படியானால், யூதர்களின் ராஜா என்று
நீங்கள் அழைக்கிறவருக்கு நான் என்ன
செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டான்.
13 அவனைச் சிலுவையில் அறையும் என்று
மறுபடியும் சத்தமிட்டார்கள்.
14 அப்பொழுது பிலாத்து அவர்களை
நோக்கி: ஏன், அவன் என்ன தீமை செய்தான்?
மேலும் அவரைச் சிலுவையில் அறையும்
என்று மிகவும் சத்தமிட்டனர்.
15 பிலாத்து ஜனங்களை திருப்திப்படுத்த
விரும்பி, பரபாஸை அவர்களுக்கு விடுவித்து,
இயேசுவை சிலுவையில் அறையும்படி
ஒப்புக்கொடுத்தான்.
16 படைவீரர்கள் அவரை பிரிட்டோரியம்
என்று அழைக்கப்படும் மண்டபத்திற்கு
அழைத்துச் சென்றனர். அவர்கள் முழு
இசைக்குழுவையும் ஒன்றாக
அழைக்கிறார்கள்.
17 அவர்கள் அவருக்கு ஊதாவஸ்திரத்தை
உடுத்தி, முட்கிரீடத்தைச் சூடி, அவருடைய
தலையில் சூட்டி,
18 யூதர்களின் அரசரே, வாழ்க என்று அவரை
வாழ்த்த ஆரம்பித்தார்.
19 அவர்கள் கோலால் அவரைத் தலையில்
அடித்து, அவர்மேல் துப்பி,
முழங்கால்படியிட்டு அவரை
வணங்கினார்கள்.
20 அவர்கள் அவரைப்
பரியாசம்பண்ணியபின், ஊதா நிறத்தைக்
கழற்றி, அவருடைய சொந்த ஆடைகளை
அவருக்கு உடுத்தி, அவரைச் சிலுவையில்
அறையும்படி வெளியே
கொண்டுபோனார்கள்.
21 அலெக்சாண்டர் மற்றும் ரூஃபஸ்
ஆகியோரின் தகப்பனாகிய சிரேனியனான
சீமோன் ஒருவனைக் கடந்துபோய்,
தேசத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்து,

அவனுடைய சிலுவையைச் சுமக்கும்படி
வற்புறுத்தினார்கள்.
22 அவர்கள் அவரை கொல்கொத்தா என்ற
இடத்துக்குக் கொண்டு வந்தனர்.
23 வெள்ளைப்போளம் கலந்த
திராட்சரசத்தை அவருக்குக் குடிக்கக்
கொடுத்தார்கள்; ஆனால் அவர் அதைப்
பெறவில்லை.
24 அவர்கள் அவரைச் சிலுவையில்
அறைந்தபின்பு, அவருடைய
வஸ்திரங்களைப் பிரித்து, அவர்கள்மேல்
சீட்டுப்போட்டு, ஒவ்வொருவரும் எதை
எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.
25 அது மூன்றாம் மணி நேரமானது,
அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள்.
26 யூதர்களின் ராஜா என்று அவருடைய
குற்றச்சாட்டின் மேல் எழுத்து
எழுதப்பட்டிருந்தது.
27 அவனோடு இரண்டு திருடர்களையும்
சிலுவையில் அறைந்தார்கள்; ஒன்று அவரது
வலது புறம், மற்றொன்று இடதுபுறம்.
28 அக்கிரமக்காரரோடே எண்ணப்பட்டவர்
என்ற வேதவாக்கியம் நிறைவேறியது.
29 அவ்வழியே சென்றவர்கள் தலையை
அசைத்து, "ஆ, கோவிலை இடித்து மூன்று
நாட்களில் கட்டுகிறவரே!
30 உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு
சிலுவையிலிருந்து இறங்கி வா.
31 அவ்வாறே பிரதான ஆசாரியர்களும்
வேதபாரகர்களோடு தங்களுக்குள்ளே
கேலிசெய்து: அவர் மற்றவர்களை
இரட்சித்தார்; தன்னை காப்பாற்ற முடியாது.
32 இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகிய கிறிஸ்து
இப்போது சிலுவையில் இருந்து இறங்கி
வரட்டும்; அவருடன் சிலுவையில்
அறையப்பட்டவர்கள் அவரை நிந்தித்தனர்.
33 ஆறாம் மணி நேரம் வந்தபோது,
ஒன்பதாம் மணிவரை தேசம் முழுவதும்
இருள் சூழ்ந்தது.
34 ஒன்பதாம் மணி நேரத்தில் இயேசு உரத்த
குரலில் கூக்குரலிட்டு: எலோயி, எலோயி,
லாமா சபக்தானி? அதாவது, என் கடவுளே,
என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?
35 அருகில் நின்றவர்களில் சிலர் அதைக்
கேட்டு: இதோ, எலியாவை அழைக்கிறார்
என்றார்கள்.
36 ஒருவன் ஓடிவந்து, ஒரு பஞ்சில் வினிகரை
நிரப்பி, ஒரு நாணலில் வைத்து, அவனுக்குக்
குடிக்கக் கொடுத்து: விடுங்கள்; அவனை
வீழ்த்த எலியாஸ் வருவாரா என்று
பார்ப்போம்.
37 இயேசு உரத்த குரலில் கூக்குரலிட்டு,
ஆவியை விட்டுவிட்டார்.
38 கோவிலின் திரை மேலிருந்து கீழ்வரை
இரண்டாகக் கிழிந்தது.
39 அவனுக்கு எதிரே நின்றிருந்த நூற்றுவர்
தலைவன் அவன் மிகவும் கூக்குரலிட்டு,
ஆவியைக் கைவிட்டதைக் கண்டு:
மெய்யாகவே இவன் தேவனுடைய குமாரன்
என்றான்.
40 பெண்களும் தூரத்தில்
பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்: அவர்களில்
மகதலேனா மரியாள், சிறிய ஜேம்ஸ் மற்றும்
ஜோசஸின் தாய் மரியா, சலோமி ஆகியோர்
இருந்தனர்.
41 (அவர் கலிலேயாவில் இருந்தபோது,
அவரைப் பின்தொடர்ந்து, அவருக்குப்
பணிவிடை செய்தார்கள்;) அவருடன்
எருசலேமுக்கு வந்த பல பெண்களும்.
42 இப்போது சாயங்காலம் வந்தபோது, அது
ஆயத்தம், அதாவது ஓய்வுநாளுக்கு முந்தின
நாள்.
43 அரிமத்தியா ஊரைச் சேர்ந்த யோசேப்பும்,
கடவுளுடைய ராஜ்யத்திற்காகக்
காத்திருந்தவருமாகிய மரியாதைக்குரிய
ஆலோசகர் வந்து, பிலாத்துவிடம்
தைரியமாகப் பிரவேசித்து, இயேசுவின்
உடலை விரும்பினார்.
44 அவர் ஏற்கனவே இறந்துவிட்டாரா என்று
பிலாத்து ஆச்சரியப்பட்டார்;
45 நூற்றுவர் தலைவன் என்று அறிந்ததும்,
உடலை யோசேப்புக்குக் கொடுத்தான்.
46 அவன் மெல்லிய துணியை வாங்கி,
அவனைக் கீழே இறக்கி, துணியால்
போர்த்தி, பாறையில் வெட்டப்பட்ட
கல்லறையில் அவனைக் கிடத்தி,
கல்லறையின் வாசலில் ஒரு கல்லைப்
புரட்டினான்.
47 மகதலேனா மரியாளும் யோசேயின் தாய்
மரியாளும் அவர் வைக்கப்பட்ட இடத்தைப்
பார்த்தார்கள்.

அத்தியாயம் 16

1 ஓய்வுநாள் முடிந்ததும், மகதலேனா
மரியாளும், யாக்கோபின் தாயாகிய
மரியாளும், சலோமியும் வந்து, அவரை
அபிஷேகம் செய்யும்படி நறுமணப்
பொருட்களை வாங்கினர்.
2 வாரத்தின் முதல் நாள் அதிகாலையில்
சூரியன் உதிக்கும் நேரத்தில் கல்லறைக்கு
வந்தார்கள்.
3 அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே பேசிக்
கொண்டார்கள்: கல்லறையின் வாசலில்
இருக்கும் கல்லை நமக்குப்
புரட்டிப்போடுவது யார்?

4 அவர்கள் பார்த்தபோது, கல்
புரட்டப்பட்டதைக் கண்டார்கள்;
5 கல்லறைக்குள் பிரவேசித்தபோது, ஒரு
இளைஞன் ஒரு நீண்ட வெண்ணிற ஆடை
அணிந்து வலது பக்கத்தில்
உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டார்கள்.
அவர்கள் அச்சமடைந்தனர்.
6 அவர் அவர்களை நோக்கி:
பயப்படாதிருங்கள்: சிலுவையில்
அறையப்பட்ட நாசரேயனாகிய
இயேசுவைத் தேடுகிறீர்கள்; அவர்
உயிர்த்தெழுந்தார்; அவர் இங்கே இல்லை:
இதோ, அவரைக் கிடத்தினார்கள்.
7 ஆனால் நீங்கள் போய், அவருடைய
சீஷர்களிடமும் பேதுருவிடமும் அவர்
உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப்
போகிறார் என்று சொல்லுங்கள்; அவர்
உங்களுக்குச் சொன்னபடியே அங்கே
அவரைக் காண்பீர்கள்.
8 அவர்கள் சீக்கிரமாகப் புறப்பட்டு,
கல்லறையைவிட்டு ஓடிப்போனார்கள்.
ஏனென்றால், அவர்கள் நடுங்கிப்
பிரமித்தார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள்
பயந்தார்கள்.
9 வாரத்தின் முதல் நாள் அதிகாலையில்
இயேசு உயிர்த்தெழுந்தபோது, அவர் ஏழு
பிசாசுகளைத் துரத்திய மகதலேனா
மரியாளுக்கு முதலில் தோன்றினார்.
10 அவள் போய், அவனோடு
இருந்தவர்களிடத்தில் சொல்லி, அவர்கள்
துக்கங்கொண்டு அழுதார்கள்.
11 அவர் உயிரோடிருக்கிறார் என்றும்,
அவளைக் கண்டார் என்றும் அவர்கள்
கேள்விப்பட்டபோதும் நம்பவில்லை.
12 அதன்பிறகு, அவர்களில் இருவர் நடந்து,
நாட்டிற்குச் செல்லும்போது அவர்களுக்கு
வேறொரு உருவத்தில் தோன்றினார்.
13 அவர்கள் போய் எஞ்சியிருந்தவர்களிடம்
அதைச் சொன்னார்கள்: அவர்களும்
அவர்களை நம்பவில்லை.
14 பதினொருவர் உணவருந்தியிருந்தபோது
அவர்களுக்கு அவர் தோன்றி, அவர்
உயிர்த்தெழுந்தபின் அவரைக்
கண்டவர்களை அவர்கள் நம்பாததால்,
அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தினாலும்
இருதயக் கடினத்தினாலும் அவர்களைக்
கடிந்துகொண்டார்.
15 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
உலகமெங்கும் போய், எல்லா
உயிரினங்களுக்கும் சுவிசேஷத்தைப்
பிரசங்கியுங்கள்.
16 விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற்றவன்
இரட்சிக்கப்படுவான்; ஆனால்
விசுவாசிக்காதவன் தண்டிக்கப்படுவான்.
17 விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு இந்த
அடையாளங்கள் வரும்; என் நாமத்தினாலே
பிசாசுகளைத் துரத்துவார்கள்; அவர்கள்
புதிய பாஷைகளைப் பேசுவார்கள்;
18 அவர்கள் பாம்புகளை எடுப்பார்கள்;
மேலும் அவர்கள் ஏதேனும் கொடிய
பொருளைக் குடித்தால் அது அவர்களுக்குத்
தீங்கு செய்யாது; நோயாளிகள் மீது கை
வைப்பார்கள், அவர்கள் குணமடைவார்கள்.
19 கர்த்தர் அவர்களிடம் பேசியபின், அவர்
பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு,
தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில் அமர்ந்தார்.
20 அவர்கள் புறப்பட்டுப்போய், எல்லா
இடங்களிலும் பிரசங்கித்தார்கள், கர்த்தர்
அவர்களோடு வேலைசெய்து, பின்வரும்
அடையாளங்களினால் வார்த்தையை
உறுதிப்படுத்தினார். ஆமென்.

லூக்கா

அத்தியாயம் 1

1 ஏனெனில், நம்மிடையே உறுதியாக
நம்பப்படும் விஷயங்களைப் பற்றிப்
பிரகடனப்படுத்துவதற்காகப் பலர் கையில்
எடுத்திருக்கிறார்கள்.
2 ஆதிமுதல் சாட்சிகளாகவும், வசனத்தின்
ஊழியக்காரர்களாகவும் இருந்த அவர்கள்,
அவற்றை நம்மிடம் ஒப்படைத்தபோதும்;
3 எனக்கும் முதலிலிருந்தே
எல்லாவற்றையும் நன்றாகப்
புரிந்துகொண்டு, மிகச் சிறந்த தியோபிலஸ்,
வரிசையாக உங்களுக்கு எழுதுவது நல்லது
என்று தோன்றியது.
4 உமக்குக் கற்பிக்கப்பட்டவைகளின்
நிச்சயத்தை நீ அறிந்துகொள்வதற்காக.
5 யூதேயாவின் ராஜாவாகிய ஏரோதின்
நாட்களில், அபியாவின் வம்சாவளியைச்
சேர்ந்த சகரியா என்ற ஒரு ஆசாரியன்
இருந்தான்; அவன் மனைவி ஆரோனின்
குமாரத்திகளில் இருந்தாள், அவள் பெயர்
எலிசபெத்.
6 அவர்கள் இருவரும் கடவுளுக்கு முன்பாக
நீதிமான்களாக இருந்தார்கள், ஆண்டவரின்
எல்லாக் கட்டளைகளிலும் நியமங்களிலும்
குற்றமற்றவர்களாய் நடந்துகொண்டார்கள்.
7 எலிசபெத் மலடியாக இருந்ததால்
அவர்களுக்குக் குழந்தை இல்லை, இப்போது
அவர்கள் இருவரும் வயது
முதிர்ந்தவர்களாக இருந்தனர்.
8 மேலும், அவர் தனது முறைப்படி
கடவுளுக்கு முன்பாக ஆசாரிய பதவியை
நிறைவேற்றும்போது,
9 ஆசாரியப் பணியின் வழக்கப்படி, அவன்
கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்குச்
செல்லும்போது தூபங்காட்டுவது
அவனுடைய சீட்டு.
10 ஜனங்கள் எல்லாரும் தூபங்காட்டுகிற
நேரத்தில் வெளியே ஜெபம்பண்ணினார்கள்.
11 கர்த்தருடைய தூதன் ஒருவன்
தூபபீடத்தின் வலதுபக்கத்தில்
நின்றுகொண்டிருந்தான்.
12 சகரியா அவனைக் கண்டு கலங்கி,
பயந்து அவன்மேல் விழுந்தான்.
13 தேவதூதன் அவனை நோக்கி: சகரியாவே,
பயப்படாதே, உன் விண்ணப்பம்
கேட்கப்பட்டது; உன் மனைவி எலிசபெத்
உனக்கு ஒரு மகனைப் பெறுவாள், நீ
அவனுக்கு ஜான் என்று பெயரிடுவீர்.
14 நீ மகிழ்ச்சியும் மகிழ்ச்சியும் அடைவாய்;
அவருடைய பிறப்பில் பலர் மகிழ்ச்சி
அடைவார்கள்.
15 அவன் கர்த்தரின் பார்வையில்
பெரியவனாக இருப்பான்; அவன் தன்
தாயின் வயிற்றிலிருந்தே பரிசுத்த ஆவியால்
நிரப்பப்படுவான்.
16 இஸ்ரவேல் புத்திரரில் அநேகரை அவர்
தங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில்
திருப்புவார்.
17 அவர் எலியாவின் ஆவியிலும்
வல்லமையிலும் அவருக்கு முன்பாகச்
செல்வார், தகப்பன்களின் இதயங்களை
பிள்ளைகளிடமும்,
கீழ்ப்படியாதவர்களுடைய ஞானத்தை
நீதிமான்களிடமும் திருப்புவார். கர்த்தருக்கு
ஆயத்தமான ஒரு ஜனத்தை
ஆயத்தப்படுத்துவதற்காக.
18 சகரியா தேவதூதனை நோக்கி: இதை
நான் எதனால் அறிவேன்? ஏனென்றால்
நான் ஒரு வயதானவன், என் மனைவியும்
பல வருடங்களாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறாள்.
19 தேவதூதன் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நான் தேவனுடைய சந்நிதியில் நிற்கிற
காபிரியேல்; உன்னிடம் பேசவும், இந்த
நற்செய்திகளை உனக்குக் கூறவும்
அனுப்பப்பட்டேன்.
20 இதோ, இவைகள் நிகழும் நாள் வரை நீ
ஊமையாயிருப்பாய், பேச இயலாது.
21 மக்கள் சகரியாவுக்காகக் காத்திருந்தனர்,
அவர் கோவிலில் இவ்வளவு நேரம்
தங்கியிருந்ததைக் கண்டு
ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.
22 அவன் வெளியே வந்தபோது,
அவர்களோடு பேசமுடியவில்லை.
23 அவனுடைய ஊழியத்தின் நாட்கள்
முடிந்தவுடனே அவன் தன் வீட்டுக்குப்
புறப்பட்டான்.
24 அந்நாட்களுக்குப்பின் அவன் மனைவி
எலிசபெத் கர்ப்பவதியாகி, ஐந்து மாதங்கள்
ஒளிந்துகொண்டு,
25 மனிதர்களுக்குள்ளே என் நிந்தையை
நீக்கும்படி, கர்த்தர் என்னைப் பார்த்த
நாட்களில் இப்படிச் செய்தார்.
26 ஆறாம் மாதத்தில் கபிரியேல் தூதர்
கடவுளால் நாசரேத் என்ற பெயருடைய
கலிலேயா நகருக்கு அனுப்பப்பட்டார்.
27 தாவீதின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த
யோசேப்பு என்ற பெயருடைய ஒரு கன்னிப்
பெண்ணுக்கு; அந்த கன்னியின் பெயர் மேரி.
28 தேவதூதன் அவளிடத்தில் வந்து:
கிருபையுள்ளவளே, வாழ்க, கர்த்தர்
உன்னுடனே இருக்கிறார்;
29 அவள் அவனைக் கண்டதும், அவன்
சொன்னதைக் கண்டு கலங்கி, இது என்ன

வணக்கம் என்று தன் மனதில்
நினைத்துக்கொண்டாள்.
30 தேவதூதன் அவளை நோக்கி: மரியாளே,
பயப்படாதே;
31 இதோ, நீ உன் வயிற்றில் கருவுற்று ஒரு
மகனைப் பெற்றெடுப்பாய், அவனுக்கு
இயேசு என்று பெயரிடுவீர்.
32 அவர் பெரியவராயிருப்பார்,
உன்னதமானவருடைய குமாரன்
என்னப்படுவார்; கர்த்தராகிய தேவன்
அவனுடைய தகப்பனாகிய தாவீதின்
சிங்காசனத்தை அவனுக்குக் கொடுப்பார்.
33 யாக்கோபின் குடும்பத்தை அவன்
என்றென்றும் அரசாளுவான்; அவருடைய
ராஜ்யத்திற்கு முடிவே இருக்காது.
34 அப்பொழுது மரியாள் தேவதூதனை
நோக்கி: நான் ஒரு மனிதனை
அறியாதிருக்கிறபடியால், இது எப்படி
நடக்கும்?
35 தூதன் அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்மேல் வரும்,
உன்னதமானவருடைய வல்லமை உன்மேல்
நிழலிடும்; ஆகையால் உன்னிடத்தில்
பிறக்கும் பரிசுத்தமானது தேவனுடைய
குமாரன் என்று அழைக்கப்படும்.
36 இதோ, உன் உறவினரான எலிசபெத்தும்
முதுமையில் ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தாள்.
37 ஏனென்றால், கடவுளால் முடியாதது
ஒன்றுமில்லை.
38 அதற்கு மரியாள்: இதோ, கர்த்தருடைய
அடிமை; உமது வார்த்தையின்படி எனக்கு
ஆகக்கடவது. தேவதூதன் அவளைவிட்டு
அகன்றான்.
39 அந்நாட்களில் மரியாள் எழுந்து,
மலைநாட்டில் யூதாவின் ஒரு நகரத்திற்கு
விரைந்து சென்றாள்.
40 சகரியாவின் வீட்டிற்குள் நுழைந்து,
எலிசபெத்தை வாழ்த்தினார்.
41 எலிசபெத் மரியாளின் வாழ்த்துச்
சத்தத்தைக் கேட்டபோது, அவள் வயிற்றில்
குதித்தாள்; எலிசபெத் பரிசுத்த ஆவியால்
நிரப்பப்பட்டாள்.
42 அவள் உரத்த குரலில் பேசினாள்:
பெண்களில் நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள், உமது
கர்ப்பத்தின் கனியும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது.
43 என் ஆண்டவரின் தாய் என்னிடம்
வருவதற்கு இது எங்கிருந்து வந்தது?
44 ஏனெனில், இதோ, உமது வாழ்த்துக் குரல்
என் செவிகளில் ஒலித்தவுடன், குழந்தை என்
வயிற்றில் மகிழ்ச்சியில் துள்ளிக் குதித்தது.
45 விசுவாசிக்கிறவள் பாக்கியவதி;
கர்த்தரால் அவளுக்குச்
சொல்லப்பட்டவைகள் நிறைவேறும்.
46 அதற்கு மரியாள்: என் ஆத்துமா கர்த்தரை
மகிமைப்படுத்துகிறது.
47 என் ஆவி என் இரட்சகராகிய தேவனில்
களிகூருகிறது.
48 ஏனெனில், அவர் தம்முடைய
வேலைக்காரியின் தாழ்வு நிலையைக்
கருதினார்;
49 வல்லமையுள்ளவர் எனக்குப் பெரிய
காரியங்களைச் செய்தார்; அவருடைய
நாமம் பரிசுத்தமானது.
50 அவருக்குப் பயந்தவர்கள்மேல்
அவருடைய இரக்கம் தலைமுறை
தலைமுறையாக இருக்கிறது.
51 அவர் தம் கையால் வலிமையைக்
காட்டினார்; பெருமையுள்ளவர்களை
அவர்களுடைய இதயத்தின் கற்பனையில்
சிதறடித்துவிட்டார்.
52 அவர் வலிமைமிக்கவர்களைத் தங்கள்
இருக்கைகளிலிருந்து இறக்கி,
தாழ்த்தப்பட்டவர்களை உயர்த்தினார்.
53 அவர் பசியுள்ளவர்களை நன்மைகளால்
நிரப்பினார்; செல்வந்தர்களை
வெறுமையாக அனுப்பினார்.
54 அவர் தம்முடைய கருணையின்
நினைவாகத் தம் அடியான் இஸ்ரவேலுக்குத்
துணை புரிந்தார்.
55 அவர் நம்முடைய பிதாக்களுக்கும்,
ஆபிரகாமுக்கும், அவருடைய சந்ததிக்கும்
என்றென்றும் சொன்னபடியே.
56 மரியாள் ஏறக்குறைய மூன்று மாதங்கள்
அவளுடன் தங்கி, தன் வீட்டிற்குத்
திரும்பினாள்.
57 எலிசபெத்தின் முழு நேரமும் அவள்
பிரசவிக்கப்பட வேண்டிய நேரம் வந்தது.
அவள் ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தாள்.
58 கர்த்தர் அவள்மேல் மிகுந்த இரக்கம்
காட்டினார் என்பதை அவளுடைய அண்டை
வீட்டாரும் அவளுடைய உறவினர்களும்
கேள்விப்பட்டார்கள். அவர்கள் அவளுடன்
மகிழ்ந்தனர்.
59 எட்டாம் நாளில் குழந்தைக்கு
விருத்தசேதனம் செய்ய வந்தார்கள்.
அவனுடைய தந்தையின் பெயரால்
அவனுக்கு சகரியா என்று பெயரிட்டனர்.
60 அதற்கு அவன் தாய்: அப்படியல்ல;
ஆனால் அவர் யோவான் என்று
அழைக்கப்படுவார்.
61 அவர்கள் அவளிடம், “உன் இனத்தவரில்
இந்தப் பெயர் சொல்லப்பட்டவர்
யாருமில்லை” என்றார்கள்.
62 அவன் தகப்பனை எப்படிக் கூப்பிடுவான்
என்று அவனுக்கு அடையாளங்கள்
காட்டினார்கள்.

63 அவன் எழுத்து மேசையைக் கேட்டு:
அவன் பெயர் யோவான் என்று எழுதினான்.
மேலும் அவர்கள் அனைவரையும்
ஆச்சரியப்படுத்தினர்.
64 உடனே அவன் வாய் திறக்கப்பட்டது,
அவனுடைய நாக்கு அவிழ்ந்தது, அவன் பேசி,
தேவனைத் துதித்தான்.
65 அவர்களைச் சுற்றியிருந்த யாவருக்கும்
பயம் வந்தது; இந்த வார்த்தைகளெல்லாம்
யூதேயாவின் மலைநாடு எங்கும் ஒலித்தது.
66 அவைகளைக் கேட்டவர்கள் எல்லாரும்
அதைத் தங்கள் இருதயத்தில்
வைத்துக்கொண்டு: இது எப்படிப்பட்ட
பிள்ளையாக இருக்கும் என்று
சொன்னார்கள். கர்த்தருடைய கரம்
அவனோடிருந்தது.
67 அவனுடைய தகப்பன் சகரியா பரிசுத்த
ஆவியால் நிரப்பப்பட்டு, தீர்க்கதரிசனம்
உரைத்தான்:
68 இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு
ஸ்தோத்திரம்; ஏனெனில் அவர் தம்
மக்களைச் சென்று மீட்டுக்கொண்டார்.
69 தம் அடியான் தாவீதின் வீட்டில் நமக்காக
இரட்சிப்பின் கொம்பை எழுப்பினார்.
70 உலகம் தோன்றிய காலம் முதற்கொண்டு
தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளின்
வாயால் அவர் பேசுகையில்:
71 நம் எதிரிகளிடமிருந்தும், நம்மைப்
பகைக்கிற அனைவரின் கையிலிருந்தும்
நாம் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும்.
72 நம்முடைய பிதாக்களுக்கு
வாக்களிக்கப்பட்ட இரக்கத்தை
நிறைவேற்றவும், அவருடைய பரிசுத்த
உடன்படிக்கையை நினைவுகூரவும்;
73 நம் தந்தை ஆபிரகாமுக்கு அவர் செய்த
சத்தியம்.
74 எதிரிகளின் கையிலிருந்து நாம்
விடுவிக்கப்பட்டு, அச்சமின்றி அவருக்குச்
சேவை செய்யும்படி அவர் நமக்கு அருள்
செய்வார்.
75 நாம் வாழும் நாளெல்லாம் அவருக்கு
முன்பாகப் பரிசுத்தத்திலும் நீதியிலும்
இருப்போம்.
76 குழந்தையே, நீ உன்னதமானவரின்
தீர்க்கதரிசி என்று அழைக்கப்படுவாய்.
77 தம்முடைய ஜனங்களுக்கு அவர்களுடைய
பாவங்களை மன்னிப்பதன் மூலம்
இரட்சிப்பின் அறிவைக் கொடுப்பதற்காக,
78 எங்கள் கடவுளின் கனிவான இரக்கத்தால்;
அதனால், உயரத்திலிருந்து வசந்த காலம்
எங்களைச் சந்தித்தது.
79 இருளிலும் மரணத்தின் நிழலிலும்
அமர்ந்திருப்பவர்களுக்கு ஒளியைக்
கொடுத்து, நம் பாதங்களை அமைதியின்
பாதையில் நடத்துவோம்.
80 அந்தக் குழந்தை வளர்ந்து, ஆவியில்
பலமடைந்து, இஸ்ரவேலுக்குக் காண்பிக்கும்
நாள்வரை பாலைவனங்களில் இருந்தது.

அத்தியாயம் 2

1 அந்நாட்களில் உலகம் முழுவதும் வரி
விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று சீசர்
அகஸ்டஸிடமிருந்து ஒரு கட்டளை வந்தது.
2 (இந்த வரிவிதிப்பு முதலில் சிரேனியஸ்
சிரியாவின் ஆளுநராக இருந்தபோது
செய்யப்பட்டது.)
3 ஒவ்வொருவரும் வரி விதிக்கப்பட,
ஒவ்வொருவரும் அவரவர் நகரத்திற்குச்
சென்றனர்.
4 யோசேப்பும் கலிலேயாவிலிருந்து நாசரேத்
நகரத்திலிருந்து யூதேயாவில் பெத்லகேம்
என்று அழைக்கப்படும் தாவீதின்
நகரத்திற்குப் போனான். (ஏனென்றால் அவர்
தாவீதின் குடும்பத்தையும்
பரம்பரையையும் சேர்ந்தவர்.)
5 குழந்தைப் பேறு பெற்ற மனைவியான
மரியாவுடன் வரி விதிக்கப்பட வேண்டும்.
6 அவர்கள் அங்கே இருக்கும்போது, அவள்
பிரசவிக்கும் நாட்கள் நிறைவேறின.
7 அவள் தன் முதற்பேறான மகனைப்
பெற்றெடுத்து, அவனைத் துணியால்
போர்த்தி, ஒரு தொழுவத்தில் கிடத்தினாள்.
ஏனெனில் விடுதியில் அவர்களுக்கு
இடமில்லை.
8 அதே தேசத்தில் மேய்ப்பர்கள்
வயல்வெளியில் தங்கி, இரவில் தங்கள்
மந்தையைக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.
9 இதோ, கர்த்தருடைய தூதன் அவர்கள்மேல்
வந்தான், கர்த்தருடைய மகிமை
அவர்களைச் சுற்றிலும் பிரகாசித்தது;
அவர்கள் மிகவும் பயந்தார்கள்.
10 தேவதூதன் அவர்களை நோக்கி:
பயப்படாதிருங்கள்; இதோ, நான்
உங்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை
அறிவிக்கிறேன், அது எல்லா மக்களுக்கும்
இருக்கும்.
11 கர்த்தராகிய கிறிஸ்து என்னும் இரட்சகர்
இன்று தாவீதின் நகரத்தில் உங்களுக்காகப்
பிறந்திருக்கிறார்.
12 இது உங்களுக்கு அடையாளமாயிருக்கும்;
குழந்தை ஸ்வாட்லிங் துணியால்
சுற்றப்பட்டு, தொழுவத்தில் கிடப்பதை
நீங்கள் காண்பீர்கள்.
13 திடீரென்று தேவதூதரோடு திரளான
பரலோகப் படைகள் கடவுளைத் துதித்து:

14 உன்னதத்தில் கடவுளுக்கு மகிமையும்,
பூமியில் அமைதியும், மனிதர்களுக்கு
நன்மையும்.
15 தேவதூதர்கள் அவர்களைவிட்டுப்
பரலோகத்திற்குப் போனபோது,
மேய்ப்பர்கள் ஒருவரையொருவர் நோக்கி:
நாம் பெத்லகேமுக்குப் போய், கர்த்தர்
அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திய இந்தக்
காரியத்தைப் பார்ப்போம். எங்களை.
16 அவர்கள் விரைந்து வந்து, மரியாவையும்,
யோசேப்பையும், தொழுவத்தில் கிடக்கும்
குழந்தையையும் கண்டார்கள்.
17 அவர்கள் அதைக் கண்டு, இந்தப்
பிள்ளையைக் குறித்து தங்களுக்குச்
சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளை
வெளியூர்களுக்கு அறிவித்தார்கள்.
18 அதைக் கேட்ட அனைவரும்
மேய்ப்பர்களால் தங்களுக்குச்
சொல்லப்பட்டவைகளைக் குறித்து
ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.
19 ஆனால் மரியாள் இவற்றையெல்லாம்
வைத்துக்கொண்டு, தன் இருதயத்தில்
சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாள்.
20 மேய்ப்பர்கள் தங்களுக்குச்
சொல்லப்பட்டபடி, தாங்கள் கேட்டவை,
கண்டவைகள் யாவற்றிற்காகவும் தேவனை
மகிமைப்படுத்தி, துதித்துக்கொண்டு
திரும்பிவந்தார்கள்.
21 குழந்தைக்கு விருத்தசேதனம் செய்ய
எட்டு நாட்கள் முடிந்ததும், அவருக்கு இயேசு
என்று பெயர்.
22 மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி
அவள் சுத்திகரிக்கப்படுகிற நாட்கள்
நிறைவேறியபோது, அவனைக் கர்த்தருக்கு
முன்பாக எருசலேமுக்குக்
கொண்டுவந்தார்கள்.
23 (கர்ப்பத்தைத் திறக்கும் ஒவ்வொரு
ஆணும் கர்த்தருக்குப் பரிசுத்தர் என்று
அழைக்கப்படுவான் என்று கர்த்தருடைய
நியாயப்பிரமாணத்தில்
எழுதப்பட்டிருக்கிறது.)
24 கர்த்தருடைய நியாயப்பிரமாணத்தில்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி ஒரு ஜோடி
காட்டுப்புறாவையோ அல்லது இரண்டு
புறாக் குஞ்சுகளையோ பலியிட வேண்டும்.
25 இதோ, எருசலேமில் சிமியோன் என்னும்
பெயர் கொண்ட ஒரு மனிதன் இருந்தான்.
அதே மனிதன் நீதியுள்ளவனாகவும்,
பக்தியுள்ளவனாகவும், இஸ்ரவேலின்
ஆறுதலுக்காகக் காத்திருந்தான்: பரிசுத்த
ஆவியானவர் அவர்மீது இருந்தார்.
26 கர்த்தருடைய கிறிஸ்துவைக் காணுமுன்,
அவன் மரணத்தைக் காணமாட்டான் என்று
பரிசுத்த ஆவியினாலே அவனுக்கு
வெளிப்படுத்தப்பட்டது.
27 அவன் ஆவியினாலே கோவிலுக்குள்
வந்தான்.
28 பின்பு அவன் அவனைத் தன் கைகளில்
எடுத்துக்கொண்டு, கடவுளை வாழ்த்தி,
29 ஆண்டவரே, உமது வார்த்தையின்படியே,
உமது அடியேனை இப்போது
சமாதானத்தோடே செல்ல அனுமதித்தீர்.
30 என் கண்கள் உமது இரட்சிப்பைக்
கண்டது.
31 அதை எல்லா மக்களுக்கும் முன்பாக
ஆயத்தம்பண்ணினீர்;
32 புறஜாதிகளுக்கு வெளிச்சமும், உமது
ஜனமாகிய இஸ்ரவேலின் மகிமையும்
வெளிச்சம்.
33 யோசேப்பும் அவன் தாயும்
அவனைக்குறித்துச்
சொல்லப்பட்டவைகளைக் குறித்து
ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.
34 சிமியோன் அவர்களை ஆசீர்வதித்து,
அவருடைய தாய் மரியாளை நோக்கி: இதோ,
இஸ்ரவேலில் அநேகருடைய வீழ்ச்சிக்கும்
எழுச்சிக்கும் இந்தக் குழந்தை
வைக்கப்பட்டுள்ளது. எதிராக பேசப்படும்
ஒரு அடையாளத்திற்காகவும்;
35 (ஆம், ஒரு வாள் உன் ஆத்துமாவைத்
துளைக்கும்,) பல இதயங்களின்
எண்ணங்கள் வெளிப்படும்.
36 ஆசேர் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த
பானுவேலின் மகளாகிய அன்னாள் என்னும்
தீர்க்கதரிசி இருந்தாள்;
37 அவள் ஏறக்குறைய எண்பத்து நான்கு
வயதுடைய விதவையாயிருந்தாள், அவள்
கோவிலை விட்டுப் பிரியாமல், இரவும்
பகலும் உபவாசத்தினாலும் ஜெபத்தினாலும்
தேவனைச் சேவித்தாள்.
38 அந்த நிமிஷத்தில் அவள் வந்து,
கர்த்தருக்கு அவ்வாறே நன்றி செலுத்தி,
எருசலேமில் மீட்பை எதிர்பார்த்திருந்த
அனைவருக்கும் அவரைப் பற்றிப் பேசினாள்.
39 அவர்கள் கர்த்தருடைய சட்டத்தின்படி
எல்லாவற்றையும் செய்தபின்,
கலிலேயாவுக்குத் தங்கள் சொந்த நகரமான
நாசரேத்துக்குத் திரும்பினர்.
40 குழந்தை வளர்ந்து, ஆவியில் பலமடைந்து,
ஞானத்தால் நிறைந்தது; கடவுளின் கிருபை
அவன்மேல் இருந்தது.
41 இப்பொழுது அவனுடைய பெற்றோர்
ஒவ்வொரு வருடமும் பஸ்கா
பண்டிகையின்போது எருசலேமுக்குப்
போவார்கள்.

42 அவனுக்குப் பன்னிரெண்டு வயதாக
இருந்தபோது, பண்டிகையின் முறைப்படி
எருசலேமுக்குப் போனார்கள்.
43 நாட்கள் முடிந்தபின், அவர்கள் திரும்பி
வரும்போது, குழந்தை இயேசு எருசலேமில்
தங்கியிருந்தார். யோசேப்புக்கும் அவன்
தாயாருக்கும் அது தெரியாது.
44 ஆனால், அவர் குழுவில் இருந்திருக்க
வேண்டும் என்று எண்ணி, ஒரு நாள்
பயணம் சென்றார்கள். அவர்கள்
உறவினர்கள் மற்றும் அறிமுகமானவர்கள்
மத்தியில் அவரைத் தேடினர்.
45 அவர்கள் அவரைக் காணாதபோது,
அவரைத் தேடி எருசலேமுக்குத் திரும்பினர்.
46 மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, அவர்
தேவாலயத்தில் வைத்தியர்கள் நடுவில்
உட்கார்ந்து, அவர்கள் சொல்வதைக்
கேட்டும், அவர்களிடம் கேள்விகள்
கேட்பதையும் கண்டார்கள்.
47 அவரைக் கேட்ட அனைவரும் அவருடைய
புரிதலையும் பதில்களையும் கண்டு
வியப்படைந்தார்கள்.
48 அவர்கள் அவனைக் கண்டு
ஆச்சரியப்பட்டார்கள்; இதோ, உன்
தந்தையும் நானும் துக்கத்துடன் உன்னைத்
தேடினோம்.
49 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
என்னை எப்படித் தேடினீர்கள்? நான் என்
தந்தையின் தொழிலில் இருக்க வேண்டும்
என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா?
50 அவர் தங்களுக்குச் சொன்ன
வார்த்தையை அவர்கள்
புரிந்துகொள்ளவில்லை.
51 அவர் அவர்களுடன் இறங்கி,
நாசரேத்துக்கு வந்து, அவர்களுக்குக்
கீழ்ப்படிந்தார்;
52 இயேசு ஞானத்திலும் வளர்ச்சியிலும்,
கடவுள் மற்றும் மனிதர்களின் தயவிலும்
பெருகினார்.

அத்தியாயம் 3

1 திபெரியு சீசரின் பதினைந்தாம் ஆண்டு
ஆட்சியில், பொந்தியு பிலாத்து யூதேயாவின்
ஆளுநராகவும், ஏரோது கலிலேயாவின்
அதிபதியாகவும், அவனுடைய சகோதரன்
பிலிப்பு இத்துரேயா மற்றும் ட்ராகோனிடிஸ்
பிராந்தியத்தின் அதிபதியாகவும்,
அபிலீனின் அதிபதியான லிசானியாவும்,
2 அன்னாவும் காய்பாவும் பிரதான
ஆசாரியர்களாக இருந்ததால்,
வனாந்தரத்தில் சகரியாவின் மகன்
யோவானுக்குக் கடவுளுடைய வார்த்தை
அருளப்பட்டது.
3 அவர் யோர்தானைச் சுற்றியுள்ள நாடு
முழுவதும் வந்து, பாவமன்னிப்புக்காக
மனந்திரும்புதலின் ஞானஸ்நானத்தைப்
பிரசங்கித்தார்.
4 ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகள்
புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறபடி:
வனாந்தரத்தில் கூப்பிடுகிறவனுடைய
சத்தம்: கர்த்தருக்கு வழியை
ஆயத்தம்பண்ணுங்கள், அவருடைய
பாதைகளைச் செவ்வைப்படுத்துங்கள்.
5 எல்லாப் பள்ளத்தாக்குகளும் நிரப்பப்படும்,
எல்லா மலைகளும் குன்றுகளும்
தாழ்த்தப்படும்; வளைந்தவை நேராகவும்,
கரடுமுரடான வழிகள் சீராகவும் இருக்கும்;
6 எல்லா மாம்சமும் தேவனுடைய
இரட்சிப்பைக் காண்பார்கள்.
7 அப்போது அவர் தன்னிடம் ஞானஸ்நானம்
பெற வந்த கூட்டத்தை நோக்கி: விரியன்
பாம்புகளின் தலைமுறையே, வரப்போகும்
கோபத்திற்குத் தப்பி ஓடும்படி உங்களை
எச்சரித்தது யார்?
8 ஆதலால் மனந்திரும்புதலுக்குத் தகுந்த
கனிகளைக் கொண்டு வாருங்கள்,
ஆபிரகாம் எங்கள் தந்தையிடம் இருக்கிறார்
என்று உங்களுக்குள்ளே சொல்லத்
தொடங்காதீர்கள்;
9 இப்போதும் மரங்களின் வேரில் கோடாரி
போடப்பட்டிருக்கிறது.
10 மக்கள் அவரிடம், "அப்படியானால்
நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று
கேட்டார்கள்.
11 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இரண்டு மேலங்கிகளை உடையவன்
இல்லாதவனுக்குக் கொடுக்கட்டும்; உணவு
உள்ளவனும் அவ்வாறே செய்யட்டும்.
12 அப்பொழுது ஆயக்காரரும்
ஞானஸ்நானம் பெற வந்து: போதகரே,
நாங்கள் என்ன செய்வோம் என்றார்கள்.
13 அவர் அவர்களை நோக்கி: உங்களுக்கு
நியமிக்கப்பட்டதை விட அதிகமாக வாங்க
வேண்டாம்.
14 படைவீரர்களும் அவரை நோக்கி: நாங்கள்
என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டார்கள்.
அவர் அவர்களை நோக்கி: யாரையும்
கொடுமைப்படுத்தாதீர்கள், யாரையும்
பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டாதீர்கள்; உங்கள்
ஊதியத்தில் திருப்தியடையுங்கள்.
15 ஜனங்கள் எதிர்பார்த்துக்
கொண்டிருந்தபோது, எல்லா மனிதர்களும்
யோவான் கிறிஸ்துவாக இருந்தாலும்

இல்லாவிட்டாலும், அவரைப் பற்றி தங்கள்
இருதயங்களில் சிந்தித்தார்கள்.
16 யோவான் அவர்களுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: நான் உங்களுக்குத்
தண்ணீரால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறேன்;
ஆனால் என்னை விட வலிமையான ஒருவர்
வருகிறார், அவருடைய காலணிகளை
அவிழ்க்க நான் தகுதியற்றவன்: அவர்
உங்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியினாலும்
நெருப்பினாலும் ஞானஸ்நானம்
கொடுப்பார்.
17 எவனுடைய விசிறி அவனுடைய கையில்
இருக்கிறதோ, அவன் தன் தரையைச்
சுத்திகரித்து, கோதுமையைத் தன்
களஞ்சியத்தில் சேர்ப்பான்; ஆனால் பதரை
அணையாத நெருப்பில் எரித்துவிடுவான்.
18 மேலும் பல விஷயங்களை அவர்
மக்களுக்குப் பிரசங்கித்தார்.
19 ஆனால் ஏரோது தன் சகோதரன்
பிலிப்பின் மனைவி ஏரோதியாவுக்காகவும்,
ஏரோது செய்த எல்லாத் தீமைகளுக்காகவும்
அவனால் கண்டிக்கப்பட்டான்.
20 எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, யோவானைச்
சிறையில் அடைத்ததையும் சேர்த்தார்.
21 ஜனங்கள் எல்லாரும் ஞானஸ்நானம்
பெற்றபோது, இயேசுவும் ஞானஸ்நானம்
பெற்று, ஜெபம்பண்ணுகையில், வானம்
திறக்கப்பட்டது.
22 பரிசுத்த ஆவியானவர் புறாவைப்
போன்ற சரீர வடிவில் அவர்மேல்
இறங்கினார். உன்னில் நான் மிகவும்
மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.
23 இயேசு தானும் ஏறக்குறைய முப்பது
வயதுடையவராக இருந்தார், அவர் ஏலியின்
மகன் யோசேப்பின் மகன்.
24 இவன் மத்தாத்தின் மகன், இவன்
லேவியின் மகன், இவன் மெல்கியின் மகன்,
இவன் ஜன்னாவின் மகன், இவன்
யோசேப்பின் மகன்.
25 இவன் மத்ததியாவின் மகன், இவன்
ஆமோஸின் மகன், இவன் நௌமின் மகன்,
இவன் எஸ்லியின் மகன், இவன் நாக்கேயின்
மகன்.
26 இவன் மாத்தின் மகன், இவன்
மத்தாத்தியாவின் மகன், இவன் செமேயின்
மகன், இவன் ஜோசப்பின் மகன், இவன்
யூதாவின் மகன்.
27 இவன் யோவானாவின் மகன், இவன்
ரேசாவின் மகன், இவன் சோரோபாபேலின்
மகன், இவன் சலாத்தியேலின் மகன், இவன்
நேரியின் மகன்.
28 மெல்கியின் மகன், இவன் ஆதியின் மகன்,
இவன் கோசாமின் மகன், இவன்
எல்மோதாமின் மகன், இவன் எரின் மகன்.
29 இவன் யோசேயின் மகன், இவன்
எலியேசரின் மகன், இவன் யோரிமின் மகன்,
இவன் மத்தாத்தின் மகன், இவன் லேவியின்
மகன்.
30 இவன் சிமியோனின் மகன், இவன்
யூதாவின் மகன், இவன் யோசேப்பின் மகன்,
இவன் யோனானின் மகன், இவன்
எலியாக்கீமின் மகன்.
31 இவன் மெலேயாவின் மகன், இவன்
மேனானின் மகன், இவன் மத்தாத்தாவின்
மகன், இவன் நாத்தானின் மகன், இவன்
தாவீதின் மகன்.
32 இவன் ஈசாயின் மகன், இவன் ஓபேதின்
மகன், இவன் பூஸின் மகன், இவன்
சல்மோனின் மகன், இவன் நாசோனின்
மகன்.
33 இவன் அமினாதாபின் மகன், இவன்
ஆராமின் மகன், இவன் எஸ்ரோமின் மகன்,
இவன் பாரேசின் மகன், இவன் யூதாவின்
மகன்.
34 யாக்கோபின் மகன், இவன் ஈசாக்கின்
மகன், இவன் ஆபிரகாமின் மகன், இவன்
தாராவின் மகன், இவன் நாகோரின் மகன்.
35 இவன் சாருக்கின் மகன், இவன் ராகுவின்
மகன், இவன் ஃபலேக்கின் மகன், இவன்
எபேரின் மகன், இவன் சாலாவின் மகன்.
36 இவன் கேனானின் மகன், இவன்
அர்பக்சாத்தின் மகன், இவன் சேமின் மகன்,
இவன் நோயின் மகன், இவன் லாமேக்கின்
மகன்.
37 இவன் மதுசாலாவின் மகன், இவன்
ஏனோக்கின் மகன், இவன் யாரேட்டின் மகன்,
இவன் மலேலேலின் மகன், இவன்
காயினனின் மகன்.
38 ஏனோசின் மகன், சேத்தின் மகன்,
ஆதாமின் மகன், கடவுளின் மகன்.

அத்தியாயம் 4

1 இயேசு பரிசுத்த ஆவியால் நிறைந்தவராக
யோர்தானிலிருந்து திரும்பி வந்து,
ஆவியானவரால் வனாந்தரத்திற்கு
அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.
2 நாற்பது நாட்கள் பிசாசினால்
சோதிக்கப்பட்டது. அந்நாட்களில் அவர்
ஒன்றும் உண்ணவில்லை;
3 பிசாசு அவனை நோக்கி: நீ தேவனுடைய
குமாரனானால், இந்தக் கல்லை
அப்பமாக்கக் கட்டளையிடு என்றான்.

4 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
மனுஷன் அப்பத்தினால் மாத்திரமல்ல,
தேவனுடைய ஒவ்வொரு
வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான் என்று
எழுதியிருக்கிறதே என்றார்.
5 பிசாசு, அவனை ஒரு உயரமான மலையின்
மேல் கொண்டுபோய், உலகத்தின் சகல
ராஜ்யங்களையும் சிறிது நேரத்தில்
அவனுக்குக் காண்பித்தான்.
6 பிசாசு அவனை நோக்கி: இந்த
வல்லமையையும் அவைகளின்
மகிமையையும் நான் உனக்குத் தருவேன்;
நான் யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமோ
அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்.
7 ஆகையால் நீ என்னை வணங்கினால்
அனைத்தும் உன்னுடையதாக இருக்கும்.
8 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
சாத்தானே, எனக்குப் பின்னாகப் போ;
9 அவனை எருசலேமுக்குக்
கூட்டிக்கொண்டுபோய், கோவிலின்
உச்சியில் வைத்து, அவனை நோக்கி: நீ
தேவனுடைய குமாரனானால்,
இவ்விடத்திலிருந்து கீழேவிடு.
10 ஏனெனில், உன்னைக் காக்கும்படி அவர்
தம்முடைய தூதர்களுக்குக்
கட்டளையிடுவார் என்று எழுதியிருக்கிறது.
11 எப்பொழுதும் உன் பாதம் கல்லில்
இடப்படாதபடிக்கு அவர்கள் உன்னைத்
தங்கள் கைகளில் தாங்குவார்கள்.
12 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: உன்
தேவனாகிய கர்த்தரைச் சோதிக்காதே
என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றார்.
13 பிசாசு எல்லா சோதனையையும்
முடித்தபின், ஒரு பருவத்திற்கு அவனை
விட்டுப் பிரிந்தான்.
14 இயேசு ஆவியின் வல்லமையோடு
கலிலேயாவுக்குத் திரும்பினார்; அவரைப்
பற்றிய புகழ் சுற்றியிருந்த எல்லா
இடங்களிலும் பரவியது.
15 அவர் எல்லாராலும் மகிமைப்பட்டவராய்
அவர்களுடைய ஜெப ஆலயங்களில்
போதித்தார்.
16 அவர் தான் வளர்க்கப்பட்ட நாசரேத்துக்கு
வந்து, தம் வழக்கப்படி ஓய்வுநாளில் ஜெப
ஆலயத்திற்குச் சென்று வாசிப்பதற்காக
எழுந்து நின்றார்.
17 ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் புத்தகம்
அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்
புத்தகத்தைத் திறந்து பார்த்தபோது, அதில்
எழுதப்பட்டிருந்த இடத்தைக் கண்டார்.
18 ஏழைகளுக்குச் சுவிசேஷத்தைப்
பிரசங்கிக்க அவர் என்னை
அபிஷேகம்பண்ணியபடியால்,
கர்த்தருடைய ஆவி என்மேல் இருக்கிறது;
இதயம் உடைந்தவர்களைக்
குணப்படுத்தவும்,
சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு
விடுதலையைப் போதிக்கவும்,
பார்வையற்றவர்களுக்கு பார்வையை
மீட்டெடுக்கவும், நசுக்கப்பட்டவர்களை
விடுவிக்கவும் அவர் என்னை அனுப்பினார்.
19 கர்த்தரின் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க
ஆண்டைப் பிரசங்கிக்க.
20 அவர் புத்தகத்தை மூடிவிட்டு, அதை
மீண்டும் அமைச்சரிடம் கொடுத்துவிட்டு
அமர்ந்தார். ஜெப ஆலயத்தில் இருந்த
அனைவரின் கண்களும் அவர்மேல்
பதிந்திருந்தது.
21 அவர் அவர்களை நோக்கி: இந்த
வேதவாக்கியம் இன்று உங்கள் செவிகளில்
நிறைவேறியது.
22 எல்லோரும் அவருக்குச் சாட்சிகொடுத்து,
அவருடைய வாயிலிருந்து புறப்பட்ட
கிருபையான வார்த்தைகளைக் குறித்து
ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள்:
இவன் யோசேப்பின் மகன் இல்லையா?
23 அவர் அவர்களை நோக்கி: மருத்துவரே,
உங்களைக் குணமாக்கிக் கொள்ளுங்கள்
என்ற பழமொழியை நீங்கள் நிச்சயமாக
என்னிடம் சொல்வீர்கள்;
24 அதற்கு அவன்: எந்தத் தீர்க்கதரிசியும் தன்
தேசத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை
என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன் என்றார்.
25 ஆனால் நான் உங்களுக்கு ஒரு
உண்மையைச் சொல்கிறேன், எலியாவின்
நாட்களில் மூன்று வருடங்களும் ஆறு
மாதங்களும் வானத்தை அடைத்தபோது,
தேசமெங்கும் பெரும் பஞ்சம்
உண்டானபோது, பல விதவைகள்
இஸ்ரவேலில் இருந்தார்கள்.
26 ஆனால் அவர்களில் எலியாஸ் சீதோன்
நகரான சரேப்தாவுக்கு ஒரு விதவையான
பெண்ணிடம் அனுப்பப்படவில்லை.
27 எலிசியஸ் தீர்க்கதரிசியின் காலத்தில் பல
தொழுநோயாளிகள் இஸ்ரவேலில்
இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவரும்
சுத்தப்படுத்தப்படவில்லை, சிரியனாகிய
நாமானைக் காப்பாற்றினார்.
28 ஜெபஆலயத்திலிருந்த எல்லாரும்
இவைகளைக் கேட்டபோது, கோபத்தினால்
நிறைந்தார்கள்.
29 அவர்கள் எழுந்து, அவரை நகரத்திற்கு
வெளியே தள்ளி, அவர்கள் அவரைத்
தலைகீழாகக் கீழே தள்ளும்படி, தங்கள்

நகரம் கட்டப்பட்டிருந்த குன்றின் மேல்
நோக்கி அழைத்துச் சென்றார்கள்.
30 ஆனால் அவர் அவர்கள் நடுவே கடந்து
சென்றார்.
31 கலிலேயாவிலுள்ள கப்பர்நகூமுக்கு வந்து,
ஓய்வுநாளில் அவர்களுக்குப் போதித்தார்.
32 அவருடைய உபதேசத்தைக் கண்டு
வியந்தார்கள்;
33 அப்பொழுது ஜெப ஆலயத்தில்
அசுத்தமான பிசாசின் ஆவி பிடித்த ஒரு
மனுஷன் இருந்தான்.
34 எங்களை விட்டு விடுங்கள்;
நாசரேயனாகிய இயேசுவே, எங்களுக்கும்
உமக்கும் என்ன சம்பந்தம்? எங்களை
அழிக்க வந்தாயா? நீ யார் என்பதை நான்
அறிவேன்; கடவுளின் பரிசுத்தர்.
35 இயேசு அவனைக் கடிந்துகொண்டு: நீ
அமைதியாக இரு, அவனைவிட்டு வெளியே
வா என்றார். பிசாசு அவனை நடுவில்
தள்ளிவிட்டபோது, அவன் அவனைவிட்டு
வெளியே வந்தான், அவனை
காயப்படுத்தவில்லை.
36 அவர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டு: இது
என்ன வார்த்தை என்று தங்களுக்குள்ளே
பேசிக்கொண்டார்கள். ஏனென்றால்,
அதிகாரத்துடனும் வல்லமையுடனும் அசுத்த
ஆவிகளுக்குக் கட்டளையிடுகிறார்,
அவைகள் வெளியே வருகின்றன.
37அவருடைய புகழ் தேசத்தின் எல்லா
இடங்களிலும் பரவியது.
38 அவர் ஜெப ஆலயத்தைவிட்டு எழுந்து,
சீமோனுடைய வீட்டிற்குள் பிரவேசித்தார்.
மேலும் சீமோனின் மனைவியின் தாய் கடும்
காய்ச்சலால் பாதிக்கப்பட்டார்; அவளுக்காக
அவனிடம் கெஞ்சினார்கள்.
39 அவன் அவளருகில் நின்று காய்ச்சலைக்
கடிந்துகொண்டான்; அது அவளை விட்டு
விலகியது: உடனே அவள் எழுந்து
அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தாள்.
40 சூரியன் மறையும் போது, பலவிதமான
நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த
அனைவரும் அவற்றை அவரிடம் கொண்டு
வந்தனர். அவர் ஒவ்வொருவர்மேலும் தம்
கைகளை வைத்து அவர்களைக்
குணமாக்கினார்.
41 பிசாசுகளும் பலரைவிட்டு வெளியே வந்து:
நீர் தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து
என்று சத்தமிட்டது. அவர் அவர்களைக்
கடிந்துகொண்டு அவர்களைப் பேசாதபடி
செய்தார்;
42 பொழுது விடிந்ததும், அவன் புறப்பட்டு
வனாந்தரமான இடத்திற்குச் சென்றான்;
43 அவர் அவர்களை நோக்கி: நான் மற்ற
நகரங்களுக்கும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப்
பிரசங்கிக்க வேண்டும்; ஆகையால் நான்
அனுப்பப்பட்டேன்.
44 அவர் கலிலேயாவிலுள்ள ஜெப
ஆலயங்களில் பிரசங்கித்தார்.

அத்தியாயம் 5

1 மேலும், கடவுளுடைய வார்த்தையைக்
கேட்கும்படி மக்கள் அவரை அழுத்திக்
கொண்டிருந்தபோது, அவர் கெனசரேத்
ஏரிக்கரையில் நின்றார்.
2 இரண்டு கப்பல்கள் ஏரிக்கரையோரம்
நிற்பதைக் கண்டார்கள்;
3 அவர் சீமோனுடைய கப்பல் ஒன்றில் ஏறி,
தேசத்திலிருந்து கொஞ்சம் தள்ளிவிடும்படி
வேண்டிக்கொண்டார். அவர் உட்கார்ந்து,
கப்பலில் இருந்து மக்களுக்குப் போதித்தார்.
4 அவர் பேசி முடித்தபின், சீமோனை நோக்கி:
ஆழத்தில் எறிந்து, வலைகளை இழுத்துச்
செல்லுங்கள் என்றார்.
5 சீமோன் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
போதகரே, நாங்கள் இரவெல்லாம்
உழைத்தும் ஒன்றும் எடுக்கவில்லை;
6 அவர்கள் இதைச் செய்தபின், திரளான
மீன்களைப் பிடித்தார்கள்;
7 அவர்கள் மற்ற கப்பலில் இருந்த தங்கள்
கூட்டாளிகளிடம் வந்து தங்களுக்கு உதவி
செய்யும்படி சைகை செய்தார்கள். அவர்கள்
வந்து, இரண்டு கப்பல்களையும்
நிரப்பினார்கள், அதனால் அவை மூழ்க
ஆரம்பித்தன.
8 சீமோன் பேதுரு அதைக் கண்டு,
இயேசுவின் காலில் விழுந்து:
என்னைவிட்டுப் போ; ஏனென்றால்,
ஆண்டவரே, நான் பாவமுள்ள மனிதன்.
9 ஏனெனில், அவரும் அவருடன் இருந்த
அனைவரும், தாங்கள் எடுத்த மீன்களைக்
கண்டு வியப்படைந்தனர்.
10 சீமோனுடன் பங்குதாரர்களாக இருந்த
செபதேயுவின் மகன்களான யாக்கோபு,
யோவான் ஆகியோரும் அவ்வாறே
இருந்தனர். இயேசு சீமோனை நோக்கி:
பயப்படாதே; இனிமேல் நீங்கள்
மனிதர்களைப் பிடிப்பீர்கள்.
11 அவர்கள் தங்கள் கப்பல்களைக்
கரைக்குக் கொண்டுவந்ததும்,
எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, அவருக்குப்
பின்சென்றார்கள்.
12 அவர் ஒரு நகரத்தில் இருந்தபோது,
தொழுநோயால் நிறைந்திருந்த ஒருவரைக்
கண்டார்.

13 அவன் தன் கையை நீட்டி, அவனைத்
தொட்டு: நான் விரும்புகிறேன், நீ
சுத்தமாயிரு என்றார். உடனே தொழுநோய்
அவரை விட்டு நீங்கியது.
14 யாரிடமும் சொல்லாதே என்று
அவனுக்குக் கட்டளையிட்டான்.
15 ஆனால், அவரைப் பற்றிய புகழ்
எவ்வளவோ பரவியது; திரளான மக்கள்
தங்கள் குறைபாடுகளைக் கேட்கவும்
அவரால் குணமடையவும் கூடினர்.
16 அவர் வனாந்தரத்திற்குத் திரும்பி, ஜெபம்
செய்தார்.
17 ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில், அவர்
உபதேசித்துக் கொண்டிருக்கையில்,
கலிலேயா, யூதேயா, எருசலேம் ஆகிய
எல்லா நகரங்களிலிருந்தும் வந்திருந்த
பரிசேயர்களும் நியாயப்பிரமாண
மருத்துவர்களும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்;
கர்த்தருடைய வல்லமையும் இருந்தது.
அவர்களைக் குணப்படுத்த முன்வந்தார்.
18 இதோ, பக்கவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட
ஒரு மனிதனைப் படுக்கையில்
கொண்டுவந்து, உள்ளே கொண்டுவந்து
அவருக்கு முன்பாகக் கிடத்த வழி
தேடினார்கள்.
19 திரளான கூட்டத்தினிமித்தம் அவரை
எந்த வழியால் உள்ளே கொண்டு வரலாம்
என்று கண்டுபிடிக்க முடியாதபோது,
அவர்கள் வீட்டின் மேல் ஏறி, இயேசுவுக்கு
முன்பாக மஞ்சத்தோடே இருந்த ஓடுகளின்
வழியாக அவரைக் கீழே இறக்கினார்கள்.
20 அவர் அவர்களுடைய விசுவாசத்தைக்
கண்டு: மனிதனே, உன் பாவங்கள்
மன்னிக்கப்பட்டன என்றார்.
21 அப்பொழுது மறைநூல் அறிஞரும்
பரிசேயரும், “இவர் தூஷணஞ்
சொல்லுகிறவர் யார்? கடவுள் ஒருவரைத்
தவிர யாரால் பாவங்களை மன்னிக்க
முடியும்?
22 இயேசு அவர்களுடைய எண்ணங்களை
உணர்ந்து, அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நீங்கள் உங்கள் இருதயங்களில் என்ன
நினைக்கிறீர்கள்?
23 உமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது
என்று சொல்வது எளிதானதா? அல்லது
எழுந்து நட என்று சொல்வதா?
24 பூமியில் பாவங்களை மன்னிக்க
மனுஷகுமாரனுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று
நீங்கள் அறியும்படிக்கு, (அவர்
வாதநோயாளியை நோக்கி: எழுந்து, உன்
படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு, உன்
வீட்டுக்குப் போ என்று உனக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
25 உடனே அவர் அவர்களுக்கு முன்பாக
எழுந்து, தான் படுத்திருந்ததை
எடுத்துக்கொண்டு, தேவனை
மகிமைப்படுத்தியபடி தன் வீட்டிற்குப்
புறப்பட்டார்.
26 அவர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டு,
தேவனை மகிமைப்படுத்தினார்கள்;
27 இவைகளுக்குப் பிறகு, அவர்
புறப்பட்டுப்போய், சுங்கச்சாவடியில்
உட்கார்ந்திருந்த லேவி என்னும்
பெயருடைய ஒரு வரிக்காரனைக் கண்டு,
அவனை நோக்கி: என்னைப் பின்பற்றிவா
என்றார்.
28 அவன் எல்லாவற்றையும் விட்டு, எழுந்து,
அவனுக்குப் பின்சென்றான்.
29 லேவி தன் வீட்டில் அவனுக்குப் பெரிய
விருந்து வைத்தார்; ஆயக்காரரும்
மற்றவர்களும் அவர்களோடு
உட்கார்ந்திருந்த ஒரு பெரிய கூட்டம்
இருந்தது.
30 ஆனால் அவர்களுடைய வேதபாரகரும்
பரிசேயரும் அவருடைய சீஷர்களுக்கு
விரோதமாக முறுமுறுத்து:
ஆயக்காரரோடும் பாவிகளோடும் நீங்கள்
ஏன் சாப்பிடுகிறீர்கள், குடிக்கிறீர்கள்?
31 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
சுகமுள்ளவர்களுக்கு மருத்துவர்
தேவையில்லை; ஆனால்
நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள்.
32 நான் நீதிமான்களை அல்ல, பாவிகளை
மனந்திரும்புதலுக்கு அழைக்க வந்தேன்.
33 அவர்கள் அவரை நோக்கி: யோவானின்
சீஷர்கள் அடிக்கடி உபவாசித்து
ஜெபம்பண்ணுகிறார்கள், பரிசேயரின்
சீஷர்களும் ஏன் அப்படிச் செய்கிறார்கள்?
ஆனால் உன்னுடையது உண்பதும்
குடிப்பதுமா?
34 அவர் அவர்களை நோக்கி: மணமகன்
அவர்களுடனே இருக்கும்போது, மணவாளன்
பிள்ளைகளை உபவாசிக்கச் செய்யலாமா?
35 ஆனால், மணமகன் அவர்களிடமிருந்து
எடுக்கப்படும் நாட்கள் வரும், அந்த
நாட்களில் அவர்கள் நோன்பிருப்பார்கள்.
36 மேலும் அவர் அவர்களுக்கு ஒரு
உவமையைச் சொன்னார்; எவனும் பழைய
ஆடையின் மேல் புதிய ஆடையை
அணிவதில்லை. இல்லையெனில், புதியது
இரண்டும் வாடகையை உண்டாக்கும்,
புதியதில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட துண்டு
பழையதை ஒத்துப்போவதில்லை.
37 எவரும் புதிய திராட்சரசத்தை பழைய
பாட்டில்களில் ஊற்றுவதில்லை.
இல்லையெனில், புதிய திராட்சை மது

பாட்டில்களை வெடித்து, சிந்திவிடும், மேலும்
பாட்டில்கள் அழிந்துவிடும்.
38 ஆனால் புதிய திராட்சை மதுவை புதிய
பாட்டில்களில் போட வேண்டும்; மற்றும்
இரண்டும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.
39 பழைய திராட்சை ரசத்தைக் குடித்த எந்த
மனிதனும் உடனே புதியதை
விரும்புவதில்லை;

அத்தியாயம் 6

1 முதல் ஓய்வுநாளுக்குப் பிறகு இரண்டாம்
ஓய்வுநாளில் அவர் சோள வயல்களைக்
கடந்து சென்றார். அவருடைய சீடர்கள்
சோளக் கதிரைப் பறித்து, கைகளில்
தேய்த்துச் சாப்பிட்டார்கள்.
2 பரிசேயர்களில் சிலர் அவர்களை நோக்கி:
ஓய்வுநாளில் செய்யக்கூடாததை நீங்கள்
ஏன் செய்கிறீர்கள்?
3 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
தாவீதும் அவனோடிருந்தவர்களும் பசியாய்
இருந்தபோது தாவீது என்ன செய்தார்
என்பதை நீங்கள் அதிகம்
வாசிக்கவில்லையா?
4 அவன் தேவனுடைய ஆலயத்திற்குப்
பிரவேசித்து, அந்த காட்சியளிப்பை எடுத்துச்
சாப்பிட்டு, தம்முடன் இருந்தவர்களுக்கும்
கொடுத்தான்; ஆசாரியர்களுக்கு மட்டும்
உண்பது சட்டமா?
5 அவர் அவர்களை நோக்கி: மனுஷகுமாரன்
ஓய்வுநாளுக்கும் ஆண்டவர்.
6 வேறொரு ஓய்வுநாளிலும் அவர்
ஜெபஆலயத்தில் பிரவேசித்து
உபதேசம்பண்ணினார்; வலது கை
உலர்ந்துபோன ஒரு மனுஷன் இருந்தான்.
7 வேதபாரகரும் பரிசேயரும் அவரை
ஓய்வுநாளில் குணமாக்குவாரா என்று
பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள்
அவருக்கு எதிராக ஒரு குற்றச்சாட்டைக்
கண்டுபிடிக்கலாம் என்று.
8 ஆனால் அவர் அவர்களின் எண்ணங்களை
அறிந்து, வாடிய கையையுடைய மனிதனை
நோக்கி: எழுந்து நடுவில் நில் என்றார்.
அவன் எழுந்து நின்றான்.
9 அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி:
நான் உங்களிடம் ஒன்று கேட்கிறேன்; ஓய்வு
நாட்களில் நன்மை செய்வது சட்டமா, தீமை
செய்வது சட்டமா? உயிரைக் காப்பாற்றவா,
அல்லது அழிக்கவா?
10 அவர்கள் எல்லாரையும் சுற்றிலும் பார்த்து,
அந்த மனிதனை நோக்கி: உன் கையை
நீட்டு என்றார். அவன் அவ்வாறே செய்தான்:
அவனுடைய கை மற்றதைப் போலவே
முழுமையடைந்தது.
11 அவர்கள் பைத்தியத்தால் நிறைந்தார்கள்;
இயேசுவுக்கு என்ன செய்யலாம் என்று
ஒருவரோடு ஒருவர் பேசினார்கள்.
12 அந்நாட்களில் அவர் ஜெபம்பண்ண
மலையின்மேல் ஏறி, இரவு முழுவதும்
தேவனை நோக்கி ஜெபம்பண்ணினார்.
13 பொழுது விடிந்ததும், அவர் தம்முடைய
சீஷர்களை வரவழைத்து, அவர்களில்
பன்னிரண்டு பேரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்;
14 சைமன், (அவருக்கு அவர் பீட்டர் என்று
பெயரிட்டார்) மற்றும் அவரது சகோதரர்
ஆண்ட்ரூ, ஜேம்ஸ் மற்றும் ஜான், பிலிப்
மற்றும் பர்த்தலோமிவ்,
15 மத்தேயுவும் தாமஸும், அல்பேயுஸின்
மகன் ஜேம்ஸும், ஸெலோட்ஸ்
என்றழைக்கப்பட்ட சீமோனும்,
16 யாக்கோபின் சகோதரனாகிய யூதாஸ்,
துரோகியான யூதாஸ் இஸ்காரியோத்.
17 அவர் அவர்களுடன் இறங்கி,
சமவெளியில் நின்று, அவருடைய
சீடர்களின் கூட்டமும், யூதேயா முழுவதிலும்
எருசலேமிலும் இருந்தும், தீர் மற்றும்
சீதோன் கடல் கடற்கரையிலிருந்தும்
திரளான மக்கள் அவருக்குச் செவிசாய்க்க
வந்தவர்கள். மற்றும் அவர்களின்
நோய்களை குணப்படுத்த வேண்டும்;
18 அசுத்த ஆவிகளால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள்
குணமடைந்தார்கள்.
19 ஜனங்கள் எல்லாரும் அவரைத் தொடத்
தேடினார்கள்;
20 அவர் தம்முடைய சீஷர்களை ஏறெடுத்து:
ஏழைகளே, நீங்கள் பாக்கியவான்கள்,
தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களுடையது.
21 இப்பொழுது பசியாய் இருக்கிற நீங்கள்
பாக்கியவான்கள்: நீங்கள்
திருப்தியடைவீர்கள். இப்போது அழுகிற
நீங்கள் பாக்கியவான்கள்: நீங்கள்
சிரிப்பீர்கள்.
22 மனுஷகுமாரன் நிமித்தம் மனிதர்கள்
உங்களைப் பகைத்து, உங்களைத் தங்கள்
கூட்டத்திலிருந்து பிரித்து, நிந்தித்து, உங்கள்
பெயரைப் பொல்லாதென்று தள்ளும்போது
நீங்கள் பாக்கியவான்கள்.
23 அந்நாளில் களிகூருங்கள், மகிழ்ச்சியில்
துள்ளுங்கள்; இதோ, பரலோகத்தில் உங்கள்
பலன் பெரிது;
24 ஐசுவரியவான்களே உங்களுக்கு ஐயோ!
ஏனென்றால், உங்கள் ஆறுதல் உங்களுக்குக்
கிடைத்தது.
25 நிறைவானவர்களே உங்களுக்கு ஐயோ!
ஏனெனில் நீங்கள் பசியுடன் இருப்பீர்கள்.

இப்போது சிரிக்கிற உங்களுக்கு ஐயோ!
ஏனெனில் நீங்கள் புலம்பி அழுவீர்கள்.
26 எல்லா மனிதர்களும் உங்களைப் புகழ்ந்து
பேசும்போது உங்களுக்கு ஐயோ!
ஏனென்றால், அவர்களுடைய பிதாக்கள்
கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு அப்படியே
செய்தார்கள்.
27 ஆனால் கேட்கிற உங்களுக்கு நான்
சொல்கிறேன்: உங்கள் எதிரிகளை நேசி,
உங்களை வெறுப்பவர்களுக்கு நன்மை
செய்யுங்கள்.
28 உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை
ஆசீர்வதியுங்கள், உங்களைக்
கேவலப்படுத்துகிறவர்களுக்காக
ஜெபியுங்கள்.
29 உன்னை ஒரு கன்னத்தில்
அடிக்கிறவனுக்கு மறு கன்னத்தையும்
கொடு; உன் மேலங்கியை எடுத்துச்
செல்பவன் உன்னுடைய மேலங்கியையும்
எடுக்கக் கூடாது.
30 உன்னிடம் கேட்கும் ஒவ்வொரு
மனிதனுக்கும் கொடு; உன் பொருட்களை
எடுத்துச் செல்பவனிடம் மீண்டும் கேட்காதே.
31 மனிதர்கள் உங்களுக்கு எப்படிச் செய்ய
வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்களோ,
அப்படியே நீங்களும் அவர்களுக்குச்
செய்யுங்கள்.
32 உங்களை நேசிப்பவர்களை நீங்கள்
நேசித்தால், உங்களுக்கு என்ன நன்றி?
ஏனென்றால், பாவிகளும் தங்களை
நேசிப்பவர்களை நேசிக்கிறார்கள்.
33 உங்களுக்கு நன்மை செய்பவர்களுக்கு
நீங்கள் நன்மை செய்தால், உங்களுக்கு
என்ன நன்றி? ஏனெனில் பாவிகளும்
அவ்வாறே செய்கிறார்கள்.
34 நீங்கள் யாரிடம் பெறுவீர்கள் என்று
நம்புகிறீர்களோ அவர்களுக்குக் கடன்
கொடுத்தால், உங்களுக்கு என்ன நன்றி?
ஏனென்றால், பாவிகளும் பாவிகளுக்கு
கடன் கொடுக்கிறார்கள், திரும்பவும்
பெறுவார்கள்.
35 நீங்கள் உங்கள் பகைவரிடத்தில்
அன்புகூருங்கள்; உங்கள் வெகுமதி
பெரிதாயிருக்கும், நீங்கள்
உன்னதமானவருடைய
பிள்ளைகளாயிருப்பீர்கள்;
36 உங்கள் பிதா
இரக்கமுள்ளவராயிருக்கிறதுபோல,
நீங்களும் இரக்கமுள்ளவர்களாயிருங்கள்.
37 நியாயந்தீர்க்காதீர்கள், நீங்கள்
நியாயந்தீர்க்கப்பட மாட்டீர்கள்:
கண்டிக்காதீர்கள், நீங்கள் கண்டிக்கப்பட
மாட்டீர்கள்: மன்னியுங்கள், நீங்கள்
மன்னிக்கப்படுவீர்கள்.
38 கொடுங்கள், அது உங்களுக்குக்
கொடுக்கப்படும்; நல்ல அளவு, அழுத்தி,
ஒன்றாக அசைத்து, ஓடி, மனிதர்கள் உங்கள்
மார்பில் கொடுப்பார்கள். ஏனெனில், நீங்கள்
எந்த அளவோடு அளக்கிறீர்களோ, அதே
அளவிலேயே உங்களுக்கும் அளக்கப்படும்.
39 அவர் அவர்களுக்கு ஒரு உவமையைச்
சொன்னார்: குருடனால் குருடனுக்கு
வழிகாட்ட முடியுமா? அவர்கள் இருவரும்
பள்ளத்தில் விழுவார்கள் அல்லவா?
40 சீடன் தன் குருவுக்கு மேல் இல்லை;
41 உன் சகோதரனுடைய கண்ணில்
இருக்கிற துரும்பை நீ ஏன் பார்க்கிறாய்?
42 உன் கண்ணிலிருக்கிற கதிர்களை நீயே
பார்க்காதபோது, உன் சகோதரனை நோக்கி:
சகோதரனே, உன் கண்ணிலிருக்கிற
துண்டைப் பிடுங்கட்டும் என்று எப்படிச்
சொல்ல முடியும்? மாயக்காரனே, முதலில்
உன் கண்ணிலிருக்கும் கதிர்களை
எறிந்துவிடு, பின்பு உன் சகோதரனுடைய
கண்ணிலிருக்கிற துண்டைப் பிடுங்கும்படி
நீ தெளிவாகப் பார்ப்பாய்.
43 நல்ல மரம் கெட்ட கனிகளைக்
கொடுக்காது; கெட்ட மரமும் நல்ல
கனிகளைக் கொடுக்காது.
44 ஏனென்றால், ஒவ்வொரு மரமும் அதன்
பழங்களால் அறியப்படுகிறது. ஏனென்றால்,
மனிதர்கள் முட்களிலிருந்து
அத்திப்பழங்களைப் பறிப்பதில்லை,
முட்செடிகளில் இருந்து திராட்சைப்
பழங்களைப் பறிப்பதில்லை.
45 ஒரு நல்ல மனிதன் தன் இதயத்தின் நல்ல
பொக்கிஷத்திலிருந்து நல்லதைக்
கொண்டுவருகிறான்; பொல்லாதவன் தன்
இருதயத்தின் பொல்லாத
பொக்கிஷத்திலிருந்து பொல்லாததை
வெளிப்படுத்துகிறான்;
46 நீங்கள் ஏன் என்னை ஆண்டவரே,
ஆண்டவரே என்று அழைக்கிறீர்கள், நான்
சொல்வதைச் செய்யாமல் இருப்பது ஏன்?
47 என்னிடத்தில் வந்து, என்
வார்த்தைகளைக் கேட்டு, அவைகளின்படி
செய்கிறவன் எவனோ, அவன் யாரைப்
போன்றவன் என்பதை நான் உனக்குக்
காண்பிப்பேன்.
48 அவர் வீட்டைக் கட்டி, ஆழமாகத் தோண்டி,
பாறையின்மேல் அஸ்திபாரம் போட்ட
மனுஷனுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறார்; வெள்ளம்
உண்டானபோது, ஓடை அந்த வீட்டின்மேல்
பலமாய் அடித்தது, அதை அசைக்க
முடியவில்லை; .

49 கேட்டும் செய்யாதவன்
அஸ்திபாரமில்லாமல் பூமியில் வீட்டைக்
கட்டிய மனிதனுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான்.
அதற்கு எதிராக ஸ்ட்ரீம் கடுமையாக
அடித்தது, உடனடியாக அது விழுந்தது; அந்த
வீட்டின் அழிவு பெரியதாக இருந்தது.

அத்தியாயம் 7

1 ஜனங்களுக்கு முன்பாக அவர் தம்முடைய
வார்த்தைகளையெல்லாம் முடித்தபின்பு,
கப்பர்நகூமுக்கு வந்தார்.
2 அவருக்குப் பிரியமான ஒரு நூற்றுவர்
தலைவனின் வேலைக்காரன்
நோய்வாய்ப்பட்டு இறக்கத் தயாராக
இருந்தான்.
3 அவன் இயேசுவைப் பற்றிக்
கேள்விப்பட்டபோது, யூதர்களின்
மூப்பர்களை அவரிடம் அனுப்பி, அவர் வந்து
தம்முடைய வேலைக்காரனைக்
குணமாக்கும்படி அவரை
வேண்டிக்கொண்டார்.
4 அவர்கள் இயேசுவினிடத்தில் வந்து, உடனே
அவரை வேண்டிக்கொண்டார்கள்: இப்படிச்
செய்வதற்கு அவர் தகுதியானவர்.
5 அவர் நம் தேசத்தை நேசிக்கிறார், நமக்கு
ஒரு ஜெப ஆலயத்தைக் கட்டினார்.
6 இயேசு அவர்களுடன் சென்றார். அவர்
வீட்டிற்குத் தொலைவில் இல்லாதபோது,
நூற்றுவர் தலைவன் அவனிடம்
நண்பர்களை அனுப்பி, அவனிடம்,
ஆண்டவரே, உங்களைத் தொந்தரவு
செய்யாதீர்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் என்
கூரையின் கீழ் நுழைவதற்கு நான்
தகுதியற்றவன்.
7 ஆகையால் உன்னிடம் வருவதற்கு நான்
தகுதியானவன் என்றும் நினைக்கவில்லை;
8 நானும் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவன்,
எனக்குக் கீழே படைவீரர்கள்
இருக்கிறார்கள், நான் ஒருவனை நோக்கி:
போ, அவன் போகிறான்; மற்றொருவரிடம்,
வாருங்கள், அவர் வருகிறார்; என்
வேலைக்காரனிடம், இதைச் செய், அவன்
அதைச் செய்வான்.
9 இயேசு இவற்றைக் கேட்டபோது, அவரைப்
பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு, அவரைத் திரும்பிப்
பார்த்து, அவரைப் பின்தொடர்ந்த
ஜனங்களை நோக்கி: நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன், நான் இஸ்ரவேலிலும் இல்லை,
இவ்வளவு பெரிய விசுவாசத்தைக்
காணவில்லை.
10 அனுப்பப்பட்டவர்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பி
வந்து, அந்த வேலைக்காரன்
நோய்வாய்ப்பட்டிருந்ததைக் கண்டார்கள்.
11 மறுநாள் அவர் நயீன் என்னப்பட்ட
நகரத்திற்குப் போனார். அவருடைய சீடர்கள்
பலர் அவருடன் சென்றார்கள்.
12 அவன் பட்டணத்தின் வாயிலுக்குச்
சமீபமாய் வந்தபோது, இதோ, ஒரு மரித்த
மனுஷனை வெளியே கொண்டுபோகக்
கண்டான், அவன் தாயின் ஒரே மகன், அவள்
விதவையாயிருந்தாள்; நகரத்து ஜனங்கள்
அநேகம் அவளோடே இருந்தார்கள்.
13 கர்த்தர் அவளைக் கண்டு, அவள்மேல்
இரங்கி, அவளை நோக்கி: அழாதே என்றார்.
14 அவர் வந்து அந்தத் தொட்டியைத்
தொட்டார்; அவரைச் சுமந்தவர்கள்
அசையாமல் நின்றனர். அதற்கு அவன்:
இளைஞனே, எழுந்திரு என்று உனக்குச்
சொல்லுகிறேன் என்றார்.
15 மரித்தவன் எழுந்து உட்கார்ந்து பேச
ஆரம்பித்தான். அவன் அவனைத் தன்
தாயிடம் ஒப்படைத்தான்.
16 அப்பொழுது எல்லாரிலும் பயம்
உண்டாகி, அவர்கள் தேவனை
மகிமைப்படுத்தி: ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசி
நமக்குள்ளே எழுந்திருக்கிறார்; மேலும்,
கடவுள் தம் மக்களைச் சந்தித்தார்.
17 அவரைப் பற்றிய இந்த வதந்தி யூதேயா
முழுவதும் பரவியது, சுற்றியுள்ள பகுதி
முழுவதும் பரவியது.
18 யோவானின் சீடர்கள்
இவற்றையெல்லாம் அவருக்குக்
காட்டினார்கள்.
19 யோவான் தம்முடைய சீடர்களில்
இருவரைக் கூப்பிட்டு, அவர்களை
இயேசுவினிடத்தில் அனுப்பி:
வரவேண்டியவர் நீதானா? அல்லது
வேறொன்றைத் தேடவா?
20 அந்த மனிதர்கள் அவரிடத்தில்
வந்தபோது: வரவேண்டியவர் நீதானா என்று
சொல்லி, ஜான் பாப்டிஸ்ட் எங்களை
உன்னிடத்தில் அனுப்பினார் என்றார்கள்.
அல்லது வேறொன்றைத் தேடவா?
21 அதே நாழிகையில் அவர்களுடைய பல
வியாதிகளையும் வாதைகளையும் தீய
ஆவிகளையும் குணப்படுத்தினார்.
பார்வையற்ற பலருக்கு பார்வை
கொடுத்தார்.
22 அப்பொழுது இயேசு அவர்களுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: நீங்கள் போய், நீங்கள்
கண்டதையும் கேட்டதையும் யோவானிடம்
சொல்லுங்கள். குருடர்கள் எப்படி
பார்க்கிறார்கள், முடவர்கள் நடக்கிறார்கள்,

தொழுநோயாளிகள்
சுத்தப்படுத்தப்படுகிறார்கள், செவிடர்கள்
கேட்கிறார்கள், இறந்தவர்கள்
எழுப்பப்படுகிறார்கள், ஏழைகளுக்கு
நற்செய்தி அறிவிக்கப்படுகிறது.
23 என்னில் இடறலடையாதவன்
பாக்கியவான்.
24 யோவானின் தூதர்கள் போனபின்பு, அவர்
யோவானைக் குறித்து மக்களிடம்
பேசத்தொடங்கினார்: நீங்கள் எதைப்
பார்க்க வனாந்தரத்திற்குப் போனீர்கள்?
காற்றினால் அசைந்த நாணலா?
25 ஆனால் எதைப் பார்க்கப் போனீர்கள்?
மென்மையான ஆடை அணிந்த மனிதனா?
இதோ, அழகான ஆடை அணிந்து,
நளினமாக வாழ்பவர்கள் அரசர்களின்
அவைகளில் இருக்கிறார்கள்.
26 ஆனால் எதைப் பார்க்கப் போனீர்கள்?
ஒரு தீர்க்கதரிசி? ஆம், நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன், மேலும் ஒரு
தீர்க்கதரிசியைவிட அதிகம்.
27 இதோ, நான் என் தூதனை உமக்கு
முன்பாக அனுப்புகிறேன்;
28 நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
பெண்களில் பிறந்தவர்களில் யோவான்
ஸ்நானகனை விட பெரிய தீர்க்கதரிசி
இல்லை;
29 அவருடைய பேச்சைக் கேட்ட ஜனங்கள்
எல்லாரும் ஆயக்காரரும் யோவானின்
ஞானஸ்நானத்தினால் ஞானஸ்நானம்
பெற்று, தேவனை நீதிமான்களாக்கினார்கள்.
30 ஆனால் பரிசேயர்களும்
சட்டத்தரணிகளும் அவரால் ஞானஸ்நானம்
பெறாமல், தங்களுக்கு விரோதமாகத்
தேவனுடைய ஆலோசனையை
நிராகரித்தனர்.
31 அதற்கு ஆண்டவர், " அப்படியானால்
இந்தத் தலைமுறையினரை நான் எதற்கு
ஒப்பிடுவேன்? மற்றும் அவர்கள் எப்படி
இருக்கிறார்கள்?
32 அவர்கள் சந்தையில் உட்கார்ந்து,
ஒருவரையொருவர் கூப்பிட்டு: நாங்கள்
உங்களுக்குக் குழல் போட்டோம், நீங்கள்
நடனமாடவில்லை; நாங்கள் உங்களுக்காக
துக்கப்படுத்தினோம், நீங்கள் அழவில்லை.
33 யோவான் ஸ்நானகன் ரொட்டி
சாப்பிடாமலும் திராட்சரசம் குடிக்காமலும்
வந்தார். அவனுக்குப் பிசாசு
பிடித்திருக்கிறான் என்கிறீர்கள்.
34 மனுஷகுமாரன் உண்ணவும் குடிக்கவும்
வந்திருக்கிறார்; இதோ, பெருந்தீனிக்காரன்,
மது அருந்துபவர், ஆயக்காரருக்கும்
பாவிகளுக்கும் நண்பன் என்று
சொல்கிறீர்கள்.
35 ஆனால் ஞானமானது அவளுடைய
எல்லாப் பிள்ளைகளாலும்
நியாயப்படுத்தப்படுகிறது.
36 பரிசேயர்களுள் ஒருவன் தம்மோடு
உண்ணவேண்டுமென்று அவரிடம்
கேட்டான். அவர் பரிசேயரின் வீட்டிற்குள்
சென்று, உணவருந்தினார்.
37 இதோ, அந்தப் பட்டணத்திலுள்ள ஒரு
பாவியான ஒரு பெண், இயேசு பரிசேயரின்
வீட்டில் பந்தியில் அமர்ந்திருக்கிறதை
அறிந்தபோது, தைலப்பெட்டியைக்
கொண்டுவந்தாள்.
38 அவர் பின்னாலேயே அவர் காலடியில்
நின்று அழுதுகொண்டு, கண்ணீரால் அவன்
பாதங்களைக் கழுவி, தன் தலைமுடியால்
துடைத்து, அவன் பாதங்களை முத்தமிட்டு,
தைலத்தைத் தடவினாள்.
39 அவரை அழைத்த பரிசேயர் அதைக்
கண்டு, "இவர் ஒரு தீர்க்கதரிசியாக
இருந்தால், இவரைத் தொடும் பெண் யார்,
எப்படிப்பட்டவர் என்பதை அறிந்திருப்பார்,
ஏனென்றால் அவள் ஒரு பாவி" என்று
தனக்குள்ளேயே பேசிக்கொண்டான்.
40 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
சீமோனே, நான் உனக்குச்
சொல்லவேண்டும் என்றார். அதற்கு அவன்:
போதகரே, சொல்லுங்கள் என்றான்.
41 கடனாளி ஒருவனுக்கு இரண்டு
கடனாளிகள் இருந்தார்கள்: ஒருவர் ஐந்நூறு
பைசாவும், மற்றவர் ஐம்பது ரூபாயும்
கடன்பட்டிருந்தார்.
42 அவர்கள் செலுத்துவதற்கு எதுவும்
இல்லாதபோது, அவர் இருவரையும்
வெளிப்படையாக மன்னித்தார். அவர்களில்
யார் அவரை அதிகம் நேசிப்பார்கள் என்று
சொல்லுங்கள்?
43 சீமோன் மறுமொழியாக, "அவர் யாரை
அதிகமாக மன்னித்தார் என்று
நினைக்கிறேன். அதற்கு அவன்: நீ
நியாயந்தீர்த்தாய் என்றார்.
44 அவர் அந்தப் பெண்ணின் பக்கம் திரும்பி,
சீமோனை நோக்கி: இந்தப் பெண்ணைப்
பார்க்கிறீர்களா? நான் உமது வீட்டிற்குள்
பிரவேசித்தேன், நீர் என் கால்களுக்குத்
தண்ணீர் கொடுக்கவில்லை, ஆனால் அவள்
கண்ணீரால் என் கால்களைக் கழுவி, தன்
தலைமுடியால் துடைத்தாள்.
45 நீ எனக்கு முத்தம் கொடுக்கவில்லை,
ஆனால் நான் வந்த நாள்முதல் இந்தப் பெண்
என் கால்களை முத்தமிடுவதை
நிறுத்தவில்லை.

46 நீ என் தலையில் எண்ணெய் பூசவில்லை: இவளோ என் பாதங்களில் தைலத்தை பூசினாள்.
47 ஆதலால் நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்: அவளுடைய அநேக பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன; அவள் அதிகம் நேசித்தாள்: ஆனால் யாரிடம் கொஞ்சம் மன்னிக்கப்படுகிறதோ, அவன் கொஞ்சம் நேசிக்கிறான்.
48 அவன் அவளை நோக்கி: உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது என்றார்.
49 அவருடன் பந்தியில் அமர்ந்திருந்தவர்கள், "பாவங்களை மன்னிப்பவர் யார்?" என்று தங்களுக்குள் சொல்லிக்கொண்டார்கள்.
50 அவர் அந்தப் பெண்ணிடம், “ உன் நம்பிக்கை உன்னைக் காப்பாற்றியது. நிம்மதியாக செல்லுங்கள்.

அத்தியாயம் 8

1 பின்பு, அவர் நகரங்கள் மற்றும் கிராமங்கள்தோறும் சென்று, கடவுளுடைய ராஜ்யத்தைப் பற்றிய நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்து, பன்னிரண்டு பேரும் அவருடன் இருந்தார்கள்.
2 தீய ஆவிகள் மற்றும் பலவீனங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து குணமடைந்த சில பெண்கள், மகதலேனா என்று அழைக்கப்பட்ட மரியா, ஏழு பிசாசுகளை விட்டு வெளியேறினார்.
3 சூசா ஏரோதின் காரியதரிசியின் மனைவி யோவானாவும், சூசன்னாவும், அவருக்குத் தங்கள் ஆஸ்தியில் ஊழியம் செய்த பலர்.
4 திரளான மக்கள் கூடி, ஒவ்வொரு நகரத்திலிருந்தும் அவரிடத்தில் வந்தபோது, அவர் ஒரு உவமையைச் சொன்னார்:
5 விதைப்பவன் தன் விதையை விதைக்கப் புறப்பட்டான். அது மிதிக்கப்பட்டது, ஆகாயத்துப் பறவைகள் அதை விழுங்கின.
6 மேலும் சில பாறையின் மேல் விழுந்தன; அது முளைத்தவுடன், ஈரம் இல்லாததால் வாடிப்போயிற்று.
7 சில முட்களுக்கு நடுவே விழுந்தன; அதனுடன் முட்கள் முளைத்து அதை நெரித்தது.
8 மற்றவை நல்ல நிலத்தில் விழுந்து, முளைத்து, நூறு மடங்கு கனிகளைக் கொடுத்தன. அவர் இவற்றைச் சொன்னதும், “ கேட்கக் காதுள்ளவன் கேட்கட்டும்” என்று கூக்குரலிட்டான்.
9 அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடம், "இந்த உவமை என்னவாக இருக்கும்?" என்று கேட்டார்கள்.
10 அதற்கு அவர்: தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் இரகசியங்களை அறியும் அதிகாரம் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பார்த்தாலும் பார்க்க மாட்டார்கள், கேட்டால் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.
11 உவமை இதுதான்: விதை கடவுளுடைய வார்த்தை.
12 வழியோரத்தில் இருப்பவர்கள் கேட்கிறவர்கள்; அப்பொழுது பிசாசு வந்து, அவர்கள் விசுவாசித்து இரட்சிக்கப்படாதபடிக்கு, அவர்களுடைய இருதயங்களிலிருந்து வார்த்தையை எடுத்துப்போடுகிறான்.
13 பாறையின்மேல் இருக்கிறவர்கள், அவர்கள் கேட்கும்போது, மகிழ்ச்சியுடன் வார்த்தையைப் பெறுகிறார்கள்; மேலும் இவைகளுக்கு வேர்கள் இல்லை, அவை சிலகாலம் நம்பி, சோதனையின் போது மறைந்துவிடும்.
14 முட்களுக்கிடையில் விழுந்தவைகள், அவர்கள் கேட்டவுடன், வெளியே சென்று, இந்த வாழ்க்கையின் கவலைகளாலும், செல்வங்களாலும், இன்பங்களாலும் திணறிப்போய், எந்தப் பலனையும் முழுமைக்குக் கொண்டுவருவதில்லை.
15 ஆனால் அவர்கள் நல்ல நிலத்தில் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் நேர்மையும் நல்ல இதயமும், வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைக் கடைப்பிடித்து, பொறுமையுடன் பலனைத் தருகிறார்கள்.
16 எந்த மனிதனும் மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றி, அதை ஒரு பாத்திரத்தால் மூடுவதில்லை, படுக்கைக்கு அடியில் வைப்பதில்லை. ஆனால் உள்ளே நுழைபவர்கள் ஒளியைக் காணும்படி அதை ஒரு குத்துவிளக்கின் மீது வைக்கிறார்.
17 மறைவானது ஒன்றும் இல்லை, அது வெளிப்படுத்தப்படாது; மறைத்துவைக்கப்பட்ட எதுவும் வெளிநாட்டிற்கு வராது.
18 நீங்கள் எப்படிக் கேட்கிறீர்கள் என்று கவனமாக இருங்கள். எவரிடம் இல்லாததோ, அவரிடமிருந்து அவருக்கு இருப்பதாகத் தோன்றுவதும் எடுக்கப்படும்.
19அப்பொழுது அவனுடைய தாயும் சகோதரரும் அவரிடத்தில் வந்தார்கள்; அப்பொழுது பத்திரிகைக்காக அவனிடம் வரமுடியவில்லை.
20உன் தாயும் உன் சகோதரரும் உன்னைப் பார்க்க விரும்பி வெளியே நிற்கிறார்கள் என்று சிலர் அவனுக்குச் சொன்னார்கள்.

21 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு
அதன்படி நடப்பவர்களே என் தாயும் என்
சகோதரரும்.
22 ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் அவர் தம்முடைய
சீஷர்களோடு கப்பலில் ஏறி, அவர்களை
நோக்கி: நாம் ஏரியின் அக்கரைக்குப்
போவோம் என்றார். மேலும் அவர்கள்
புறப்பட்டனர்.
23 ஆனால் அவர்கள் படகில் சென்றபோது
அவர் தூங்கிவிட்டார். அவைகள் தண்ணீரால்
நிரம்பியிருந்தன.
24 அவர்கள் அவரிடம் வந்து, அவரை எழுப்பி:
போதகரே, தலைவரே, நாங்கள் அழிந்து
போகிறோம் என்றார்கள். அப்பொழுது அவர்
எழுந்து, காற்றையும் தண்ணீரின்
சீற்றத்தையும் அதட்டினார்;
25 அவர் அவர்களை நோக்கி: உங்கள்
விசுவாசம் எங்கே? அவர்கள் பயந்து,
ஒருவரையொருவர் பார்த்து, "இவன்
எப்படிப்பட்டவன்!" ஏனென்றால்,
காற்றுக்கும் தண்ணீருக்கும் அவர்
கட்டளையிடுகிறார், அவர்கள் அவருக்குக்
கீழ்ப்படிகிறார்கள்.
26 அவர்கள் கலிலேயாவுக்கு எதிரே உள்ள
கடரேனே நாட்டுக்கு வந்தார்கள்.
27 அவர் தரையிறங்கப் புறப்பட்டபோது,
நகரத்திற்கு வெளியே ஒரு மனிதர் அவரை
எதிர்கொண்டார், அவர் நீண்ட காலமாக
பிசாசுகளைப் பிடித்திருந்தார், அவர் எந்த
வீட்டிலும் தங்காமல், கல்லறைகளில்
தங்கியிருந்தார்.
28 அவன் இயேசுவைக் கண்டு, கூக்குரலிட்டு,
அவர் முன் விழுந்து, உரத்த குரலில்:
இயேசுவே, உன்னதமான கடவுளின் மகனே,
எனக்கும் உமக்கும் என்ன? நான் உன்னை
கெஞ்சுகிறேன், என்னை துன்புறுத்தாதே.
29 அசுத்த ஆவியை அந்த மனிதனைவிட்டு
வெளியே வரும்படி கட்டளையிட்டார்; அது
பலமுறை அவனைப் பிடித்தது; அவன்
சங்கிலிகளாலும் சங்கிலிகளாலும்
கட்டப்பட்டு, கட்டைகளை முறித்து,
பிசாசினால் வனாந்தரத்தில்
துரத்தப்பட்டான்.)
30 இயேசு அவனை நோக்கி: உன் பெயர்
என்ன என்று கேட்டார். அதற்கு அவன்:
படையணி, ஏனெனில் அவனுக்குள் அநேக
பிசாசுகள் பிரவேசித்தன என்றார்.
31 ஆழ்கடலுக்குப் போகும்படி
கட்டளையிடவேண்டாம் என்று அவரை
வேண்டிக்கொண்டார்கள்.
32 அங்கே மலையின்மேல் பல பன்றிகள்
கூட்டம் மேய்ந்து கொண்டிருந்தது; அவைகள்
தங்களுக்குள் பிரவேசிக்கும்படி அவரைக்
கெஞ்சினார்கள். மேலும் அவர் அவர்களைத்
துன்பப்படுத்தினார்.
33 பின்பு பிசாசுகள் அந்த மனிதனைவிட்டுப்
புறப்பட்டு, பன்றிகளுக்குள் புகுந்தன;
மந்தையானது செங்குத்தான
இடத்திலிருந்து ஏரியில் பாய்ந்து, திணறியது.
34 அவர்களுக்கு உணவளித்தவர்கள்
நடந்ததைக் கண்டு, ஓடிப்போய், நகரத்திலும்
நாட்டிலும் சொன்னார்கள்.
35 பின்பு என்ன நடந்தது என்று பார்க்க
வெளியே போனார்கள்; இயேசுவினிடத்தில்
வந்து, பிசாசுகள் விலகியிருந்த மனுஷன்,
ஆடை அணிந்து, தன் மனதிற்கு முன்பாக
இயேசுவின் பாதத்தருகே
உட்கார்ந்திருந்ததைக் கண்டு பயந்தார்கள்.
36 அதைப் பார்த்தவர்கள், பிசாசு பிடித்தவன்
எப்படிக் குணமானான் என்று
அவர்களுக்குச் சொன்னார்கள்.
37 சுற்றிலும் இருந்த கதரேனியரின்
தேசத்தின் மக்கள் அனைவரும் தங்களை
விட்டுப் பிரிந்து செல்லும்படி அவரை
வேண்டினர். ஏனென்றால், அவர்கள் மிகுந்த
பயத்துடன் பிடிக்கப்பட்டார்கள்: அவர்
கப்பலில் ஏறி, திரும்பி வந்தார்.
38 பிசாசுகள் நீங்கிய அந்த மனிதன்
தன்னுடனேகூட இருக்கும்படி அவனை
வேண்டிக்கொண்டான்; இயேசு அவனை
அனுப்பிவைத்து:
39 உன் வீட்டிற்குத் திரும்பி, தேவன் உனக்கு
எவ்வளவு பெரிய காரியங்களைச்
செய்திருக்கிறார் என்பதைக் காட்டு. அவன்
போய், இயேசு தனக்குச் செய்த பெரிய
காரியங்களை நகரமெங்கும்
பிரஸ்தாபித்தான்.
40 இயேசு திரும்பி வந்தபோது, மக்கள்
அனைவரும் அவருக்காகக் காத்திருந்ததால்,
அவரை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டனர்.
41 அப்பொழுது, இதோ, ஜெப ஆலயத்தின்
அதிபதியாயிருந்த யாயீர் என்னும்
பேர்கொண்ட ஒரு மனுஷன் வந்து,
இயேசுவின் பாதத்தில் விழுந்து, தம்முடைய
வீட்டிற்கு வரும்படி அவரை
வேண்டிக்கொண்டான்.
42 அவருக்குப் பன்னிரண்டு வயதுள்ள ஒரே
ஒரு மகள் இருந்தாள், அவள் இறக்கும்
நிலையில் கிடந்தாள். ஆனால் அவர்
செல்லும்போது மக்கள் அவரை
முற்றுகையிட்டனர்.
43 பன்னிரெண்டு வருடங்களாக இரத்தப்
பிரச்சனையுடைய ஒரு பெண், தன்
வாழ்நாள் முழுவதையும்

வைத்தியர்களிடமே செலவழித்தும்,
எவராலும் குணமடையாமலும் இருந்தாள்.
44 அவனுக்குப் பின்னால் வந்து, அவன்
ஆடையின் எல்லையைத் தொட்டாள்;
45 அதற்கு இயேசு: என்னைத் தொட்டது யார்?
அனைவரும் மறுதலித்தபோது, பேதுருவும்
அவருடன் இருந்தவர்களும், குருவே,
திரளான மக்கள் உம்மை முட்டிக்கொண்டு
வந்து, என்னைத் தொட்டது யார்?
46 அதற்கு இயேசு: யாரோ ஒருவர் என்னைத்
தொட்டார்கள்;
47 அவள் மறைந்திருக்கவில்லை என்று
கண்டு, அவள் நடுங்கி வந்து, அவன் முன்
விழுந்து, தான் அவனைத் தொட்ட
காரணத்தையும், அவள் உடனே
குணமடைந்ததையும் எல்லா மக்களுக்கும்
முன்பாக அவனுக்கு அறிவித்தாள்.
48 அவன் அவளை நோக்கி: மகளே,
ஆறுதலாய் இரு; நிம்மதியாக செல்லுங்கள்.
49 அவர் இன்னும்
பேசிக்கொண்டிருக்கையில், ஜெப ஆலயத்
தலைவரின் வீட்டிலிருந்து ஒருவன் வந்து:
உன் மகள் இறந்துவிட்டாள்; பிரச்சனை
மாஸ்டர் அல்ல.
50 இயேசு அதைக் கேட்டு, அவனுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: பயப்படாதே, விசுவாசி
மட்டுமே, அப்பொழுது அவள்
குணமடைவாள் என்றார்.
51 அவன் வீட்டுக்குள் வந்தபோது,
பேதுருவையும், யாக்கோபையும்,
யோவானையும், அந்தப் பெண்ணின்
தகப்பனையும் தாயையும் தவிர, யாரையும்
உள்ளே போகவிடவில்லை.
52 எல்லாரும் அவளைப் பார்த்து அழுதார்கள்;
ஆனால் அவன்: அழாதே; அவள்
இறக்கவில்லை, ஆனால் தூங்குகிறாள்.
53 அவள் இறந்துவிட்டாள் என்பதை அறிந்து
ஏளனமாக சிரித்தார்கள்.
54 அவர் அனைவரையும் வெளியே தள்ளி,
அவள் கையைப் பிடித்து, பணிப்பெண்ணே,
எழுந்திரு என்றார்.
55 அவளுடைய ஆவி மறுபடியும் வந்தது,
அவள் உடனே எழுந்தாள்; அவளுக்கு உணவு
கொடுக்க அவன் கட்டளையிட்டான்.
56 அவளுடைய பெற்றோர்
ஆச்சரியப்பட்டார்கள்; ஆனால் நடந்ததை
யாரிடமும் சொல்ல வேண்டாம் என்று
அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

அத்தியாயம் 9

1அப்பொழுது அவர் தம்முடைய
பன்னிரண்டு சீஷர்களையும் வரவழைத்து,
அவர்களுக்கு எல்லாப் பிசாசுகளின்மேலும்
வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும்
கொடுத்தார், நோய்களைக்
குணப்படுத்தினார்.
2 தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப்
பிரசங்கிக்கவும், நோயாளிகளைக்
குணப்படுத்தவும் அவர்களை அனுப்பினார்.
3 அவர் அவர்களை நோக்கி: உங்கள்
பயணத்திற்குத் தண்டுகளையோ,
துண்டுகளையோ, ரொட்டிகளையோ,
பணத்தையோ எதையும்
எடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள். ஒவ்வொன்றிலும்
இரண்டு கோட்டுகள் இல்லை.
4 நீங்கள் எந்த வீட்டிற்குள்
பிரவேசிக்கிறீர்களோ, அங்கே தங்கியிருந்து,
அங்கிருந்து புறப்படுங்கள்.
5 எவரேனும் உங்களை
ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், நீங்கள் அந்த
நகரத்தைவிட்டுப் புறப்படுகையில்,
அவர்களுக்கு விரோதமாகச் சாட்சியாக
உங்கள் கால்களிலுள்ள தூசியை
உதறிப்போடுங்கள்.
6 அவர்கள் புறப்பட்டு, நகரங்கள்தோறும்
சென்று, சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து,
எல்லா இடங்களிலும் சுகப்படுத்தினார்கள்.
7 யோவான் மரித்தோரிலிருந்து
உயிர்த்தெழுந்தார் என்று சிலரைக்குறித்துச்
சொல்லப்பட்டதைக் குறித்து ஏரோது
அதிபதியானான்.
8 மேலும் சிலரில், எலியாஸ் தோன்றினார்;
மற்றும் மற்றவர்கள், பழைய
தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவர் மீண்டும்
உயிர்த்தெழுந்தார் என்று.
9 அதற்கு ஏரோது: நான் யோவானின்
தலையை அறுத்துவிட்டேன்; மேலும்
அவரைப் பார்க்க விரும்பினார்.
10 அப்போஸ்தலர்கள் திரும்பி வந்தபோது,
தாங்கள் செய்ததையெல்லாம் அவரிடம்
சொன்னார்கள். அவர் அவர்களை
அழைத்துக்கொண்டு, பெத்சாயிதா என்ற
பட்டணத்திற்குச் சொந்தமான
வனாந்தரமான இடத்திற்குத் தனியாகப்
போனார்.
11 ஜனங்கள் அதை அறிந்து, அவருக்குப்
பின்சென்றார்கள்; அவர் அவர்களை
ஏற்றுக்கொண்டு, தேவனுடைய
ராஜ்யத்தைக்குறித்து அவர்களுக்குச்
சொல்லி, சுகமாயிருந்தவர்களைக்
குணமாக்கினார்.
12 பொழுது விடிந்ததும், பன்னிரண்டு பேரும்
வந்து, அவரை நோக்கி: மக்கள் கூட்டத்தை
அனுப்பிவிடுங்கள்; அவர்கள் சுற்றிலும்
உள்ள ஊர்களுக்கும் நாட்டிற்கும் சென்று,

தங்கி, உணவுப் பொருள்களைப்
பெற்றுக்கொள்ளலாம். பாலைவன இடம்.
13 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
அவர்களுக்குச் சாப்பிடக் கொடுங்கள்
என்றார். அதற்கு அவர்கள்: எங்களிடம் ஐந்து
அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் தவிர
வேறில்லை; நாம் போய் இந்த மக்களுக்கு
இறைச்சி வாங்க வேண்டுமே தவிர.
14 ஏனென்றால், அவர்கள் சுமார் ஐயாயிரம்
பேர். மேலும் அவர் தம்முடைய சீடர்களை
நோக்கி: அவர்களை ஐம்பது பேருக்கு ஒரு
குழுவில் அமரச் செய்யுங்கள்.
15 அவர்கள் அப்படியே செய்து,
அனைவரையும் உட்கார வைத்தார்கள்.
16 பின்பு அவர் ஐந்து அப்பங்களையும்
இரண்டு மீன்களையும் எடுத்து, வானத்தை
அண்ணாந்து பார்த்து, அவற்றை
ஆசீர்வதித்து, உடைத்து, ஜனங்களுக்குப்
பரிமாறும்படி சீஷர்களுக்குக் கொடுத்தார்.
17 அவர்கள் சாப்பிட்டு, எல்லாரும்
நிரம்பியிருந்தார்கள்.
18 அவர் தனியாக ஜெபம்பண்ணுகையில்,
அவருடைய சீஷர்கள் அவரோடு
இருந்தார்கள்;
19 அவர்கள் மறுமொழியாக: திருமுழுக்கு
யோவான்; ஆனால் சிலர், எலியாஸ்; பழைய
தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவர் மீண்டும்
உயிர்த்தெழுந்தார் என்று மற்றவர்கள்
கூறுகிறார்கள்.
20 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
என்னை யார் என்று சொல்கிறீர்கள்? பேதுரு
பதிலளித்தார்: கடவுளின் கிறிஸ்து.
21 அவர் அவர்களிடம் கடுமையாகக்
கட்டளையிட்டு, அதை யாரிடமும் சொல்ல
வேண்டாம் என்று கட்டளையிட்டார்.
22 மனுஷகுமாரன் அநேக பாடுகளை
அனுபவித்து, மூப்பர்களாலும், பிரதான
ஆசாரியராலும், வேதபாரகராலும்
புறக்கணிக்கப்பட்டு, கொலைசெய்யப்பட்டு,
மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுப்பப்பட
வேண்டும்.
23 அவர் எல்லாரையும் நோக்கி: ஒருவன்
என்னைப் பின்பற்றி வர விரும்பினால்,
அவன் தன்னையே வெறுத்து, தன்
சிலுவையை அனுதினமும்
எடுத்துக்கொண்டு என்னைப்
பின்பற்றக்கடவன்.
24 தன் உயிரைக் காப்பாற்றுகிறவன் அதை
இழப்பான்;
25 ஒரு மனிதன் உலகம் முழுவதையும்
ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாலும்,
தன்னைத்தானே இழந்தாலும் அல்லது
தூக்கி எறியப்பட்டாலும் அவனுக்கு என்ன
லாபம்?
26 எவனாகிலும் என்னையும் என்
வார்த்தைகளையும் குறித்து
வெட்கப்படுவானோ, அவனைக் குறித்து
மனுஷகுமாரன் வெட்கப்படுவார், அவர்
தம்முடைய மகிமையிலும், தம்முடைய
பிதாவின் மகிமையிலும், பரிசுத்த
தூதர்களிலும் வருவார்.
27 ஆனால் நான் உங்களுக்கு ஒரு
உண்மையைச் சொல்கிறேன், இங்கே சிலர்
நிற்கிறார்கள், அவர்கள் கடவுளுடைய
ராஜ்யத்தைக் காணும் வரை மரணத்தைச்
சுவைக்க மாட்டார்கள்.
28 இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி
ஏறக்குறைய எட்டு நாட்களுக்குப் பிறகு,
அவர் பேதுருவையும் யோவானையும்
யாக்கோபையும் கூட்டிக்கொண்டு,
ஜெபம்பண்ண ஒரு மலையின்மேல் ஏறினார்.
29 அவர் ஜெபிக்கும்போது, அவருடைய
முகபாவனை மாறியது, அவருடைய
வஸ்திரம் வெண்மையாகவும்
பளபளப்பாகவும் இருந்தது.
30 இதோ, மோசேயும் எலியாசும் என்ற
இரண்டு மனிதர்கள் அவரோடு
பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.
31 அவர் மகிமையில் தோன்றி, எருசலேமில்
தாம் செய்யப்போகும் தம்முடைய
இறப்பைக் குறித்துப் பேசினார்.
32 ஆனால் பேதுருவும் அவருடன்
இருந்தவர்களும் தூக்கத்தால் துடித்தனர்;
33 அவர்கள் அவரைவிட்டுப் புறப்பட்டபோது,
பேதுரு இயேசுவை நோக்கி: போதகரே, நாம்
இங்கே இருப்பது நல்லது; மூன்று
கூடாரங்களைச் செய்வோம்; ஒன்று
உனக்காகவும், ஒன்று மோசேக்காகவும்,
மற்றொன்று எலியாஸுக்காகவும்: அவன்
என்ன சொன்னான் என்று தெரியவில்லை.
34 அவர் இவ்வாறு
பேசிக்கொண்டிருக்கையில், ஒரு மேகம்
வந்து, அவர்கள்மேல் நிழலிட்டது;
35 மேகத்திலிருந்து ஒரு குரல் வந்தது: இவர்
என் அன்பு மகன், இவருக்குச்
செவிகொடுங்கள்.
36 சத்தம் கடந்தபோது, இயேசு தனியாகக்
காணப்பட்டார். அவர்கள் அதை அருகில்
வைத்து, தாங்கள்
கண்டவைகளையெல்லாம் அந்த நாட்களில்
யாருக்கும் சொல்லவில்லை.
37 மறுநாள் அவர்கள் மலையிலிருந்து
இறங்கினபோது, திரளான மக்கள் அவரைச்
சந்தித்தார்கள்.

38 இதோ, கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன்
கூக்குரலிட்டு: குருவே, என் மகனைப் பாரும்,
அவன் எனக்கு ஒரே பிள்ளை.
39 அப்பொழுது, இதோ, ஒரு ஆவி அவனைப்
பிடிக்கிறது; அவன் மீண்டும்
நுரையெழுப்புவது அவனைக்
கிழித்தெறிகிறது, மேலும் சிராய்ப்பு அவனை
விட்டு விலகுவதில்லை.
40 அவனைத் துரத்தும்படி உம்முடைய
சீஷர்களை வேண்டிக்கொண்டேன்; மேலும்
அவர்களால் முடியவில்லை.
41 அதற்கு இயேசு: நம்பிக்கையற்ற,
விபரீதமான தலைமுறையே, எவ்வளவு
காலம் நான் உங்களுடனே இருந்து
உங்களைப் பாடுபடுத்துவேன்? உங்கள்
மகனை இங்கு அழைத்து வாருங்கள்.
42 அவன் இன்னும் வரும்போது, பிசாசு
அவனைக் கீழே தள்ளி, கிழித்துப்போட்டது.
இயேசு அசுத்த ஆவியைக் கடிந்துகொண்டு,
குழந்தையைக் குணமாக்கி, மறுபடியும்
அவன் தகப்பனிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தார்.
43 அவர்கள் அனைவரும் கடவுளின்
வல்லமையைக் கண்டு வியந்தனர். ஆனால்,
இயேசு செய்த அனைத்தையும் அவர்கள்
ஒவ்வொருவரும் ஆச்சரியப்படுகையில்,
அவர் தம்முடைய சீஷர்களை நோக்கி:
44 இந்த வார்த்தைகள் உங்கள் செவிகளில்
பதியட்டும்: மனுஷகுமாரன் மனுஷர்
கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்.
45 ஆனால் அவர்கள் இந்த வார்த்தையைப்
புரிந்துகொள்ளவில்லை, அது அவர்களுக்கு
மறைக்கப்பட்டது, அவர்கள் அதை
உணரவில்லை;
46 அப்போது அவர்களில் யார் பெரியவனாக
இருக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்குள்ளே
ஒரு விவாதம் எழுந்தது.
47 இயேசு அவர்களுடைய இருதயத்தின்
எண்ணத்தை உணர்ந்து, ஒரு குழந்தையை
எடுத்து, அவருக்கு அருகில் வைத்தார்.
48 அவர்களை நோக்கி: இந்தக் குழந்தையை
என் நாமத்தினாலே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன்
என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான்; என்னை
ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் என்னை
அனுப்பினவரை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான்;
49 அதற்கு யோவான்: போதகரே, ஒருவன்
உமது பெயரில் பிசாசுகளைத்
துரத்துவதைக் கண்டோம். அவர் நம்மைப்
பின்பற்றாததால் நாங்கள் அவரைத் தடை
செய்தோம்.
50 இயேசு அவனை நோக்கி: அவனைத்
தடுக்காதே;
51 அவர் எழுந்தருளும் நேரம் வந்தபோது,
அவர் எருசலேமுக்குப் போகும்படி
உறுதியாய்த் தம் முகத்தைத் திருப்பினார்.
52 அவருக்கு முன்பாக ஆட்களை
அனுப்பினார்கள்; அவர்கள் போய்,
சமாரியர்களுடைய கிராமத்திற்குச் சென்று,
அவருக்கு ஆயத்தம்பண்ணினார்கள்.
53 அவருடைய முகம் எருசலேமுக்குப்
போவது போல் இருந்ததால், அவர்கள்
அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.
54 அவருடைய சீஷர்களான யாக்கோபும்
யோவானும் இதைக் கண்டு: ஆண்டவரே,
எலியாவைப் போல வானத்திலிருந்து
அக்கினி இறங்கி, அவர்களை அழிக்கும்படி
நாங்கள் கட்டளையிடுவீர்களா?
55 ஆனால் அவர் திரும்பி, அவர்களைக்
கடிந்துகொண்டு: நீங்கள் எப்படிப்பட்ட ஆவி
உடையவர்கள் என்று உங்களுக்குத்
தெரியாது.
56 மனுஷகுமாரன் மனுஷருடைய ஜீவனைக்
கெடுக்க வரவில்லை, அவர்களை இரட்சிக்க
வந்திருக்கிறார். மேலும் அவர்கள் வேறொரு
கிராமத்திற்குச் சென்றனர்.
57 அவர்கள் வழியில் போகையில், ஒருவன்
அவனை நோக்கி: ஆண்டவரே, நீர் எங்கு
சென்றாலும் நான் உம்மைப் பின்பற்றுவேன்
என்றான்.
58 இயேசு அவனை நோக்கி: நரிகளுக்குக்
குழிகளும், ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்குக்
கூடுகளும் உண்டு; ஆனால்
மனுஷகுமாரனுக்குத் தலை சாய்க்க இடம்
இல்லை.
59 அவன் வேறொருவனை நோக்கி:
என்னைப் பின்பற்றி வா என்றார். ஆனால்
அவர், ஆண்டவரே, முதலில் சென்று என்
தந்தையை அடக்கம் செய்ய எனக்கு
அனுமதி கொடுங்கள் என்றார்.
60 இயேசு அவனை நோக்கி: மரித்தோர்
தங்கள் மரித்தோரை அடக்கம்பண்ணட்டும்;
61 மேலும் மற்றொருவர்: ஆண்டவரே, நான்
உம்மைப் பின்பற்றுவேன்; ஆனால் முதலில்
என் வீட்டில் இருக்கும் அவர்களிடம்
விடைபெறுகிறேன்.
62 இயேசு அவனை நோக்கி: கலப்பையில்
தன் கையை வைத்து, திரும்பிப் பார்க்கிற
எவனும் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குத்
தகுதியானவன் அல்ல என்றார்.

அத்தியாயம் 10

1 இவைகளுக்குப் பிறகு, கர்த்தர் மற்ற
எழுபது பேரையும் நியமித்து, அவர்களைத்
தாம் வரவிருந்த ஒவ்வொரு நகரங்களுக்கும்

இடங்களுக்கும் தமக்கு முன்பாக இரண்டு
பேரை அனுப்பினார்.
2 ஆகையால் அவர் அவர்களை நோக்கி:
அறுவடை மிகவும் பெரியது, ஆனால்
வேலையாட்கள் குறைவு;
3 உன் வழியே போ: இதோ,
ஓநாய்களுக்குள்ளே ஆட்டுக்குட்டிகளைப்
போல் நான் உன்னை அனுப்புகிறேன்.
4 பணப்பையையோ, ஸ்க்ரிப்பையோ,
காலணிகளையோ எடுத்துச் செல்லாதீர்கள்:
வழியில் யாருக்கும் வணக்கம்
சொல்லாதீர்கள்.
5 நீங்கள் எந்த வீட்டிற்குள் சென்றாலும்,
முதலில் இந்த வீட்டிற்குச் சமாதானம் என்று
சொல்லுங்கள்.
6 சமாதானத்தின் மகன் அங்கே இருந்தால்,
உங்கள் சமாதானம் அதில் தங்கியிருக்கும்;
7 அவர்கள் கொடுக்கிறவைகளைப் புசித்துக்
குடித்து, அந்த வீட்டிலேயே தங்கியிருங்கள்;
வீடு வீடாக செல்ல வேண்டாம்.
8 நீங்கள் எந்த நகரத்தில் பிரவேசித்தாலும்,
அவர்கள் உங்களை ஏற்றுக்கொண்டாலும்,
உங்களுக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளதை
உண்ணுங்கள்.
9 அதிலுள்ள நோயுற்றவர்களைக்
குணமாக்கி, அவர்களை நோக்கி:
தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களுக்குச்
சமீபித்திருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள்.
10 நீங்கள் எந்த நகரத்தில் பிரவேசித்தாலும்,
அவர்கள் உங்களை
ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையோ, அந்தத்
தெருக்களுக்குச் சென்று,
11 எங்கள்மேல் படிந்திருக்கும் உங்கள்
நகரத்தின் தூசியையும் நாங்கள்
உங்களுக்கு எதிராகத் துடைக்கிறோம்;
ஆனாலும், தேவனுடைய ராஜ்யம்
உங்களுக்குச் சமீபித்திருக்கிறது என்பதில்
நீங்கள் உறுதியாக இருங்கள்.
12 ஆனால், அந்நாளில் அந்த நகரத்தைவிட
சோதோமைப் பொறுக்கத்தக்கதாக
இருக்கும் என்று உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.
13 கோராசினே, உனக்கு ஐயோ!
பெத்சாயிதா, உனக்கு ஐயோ! ஏனென்றால்,
உன்னில் செய்யப்பட்ட மாபெரும்
செயல்கள் தீரிலும் சீதோனிலும்
செய்யப்பட்டிருந்தால், அவர்கள்
இரட்டுதுணிந்து சாம்பலில் உட்கார்ந்து
வெகு காலத்திற்கு முன்பே
மனந்திரும்புவார்கள்.
14 நியாயத்தீர்ப்பில் உங்களைப் பார்க்கிலும்
தீருக்கும் சீதோனுக்கும் சகிப்புத்தன்மை
இருக்கும்.
15 கப்பர்நகூமே, வானத்திற்கு
உயர்த்தப்பட்ட நீ நரகத்திற்குத்
தள்ளப்படுவாய்.
16 உங்களுக்குச் செவிசாய்ப்பவன் எனக்குச்
செவிகொடுக்கிறான்; உன்னை இகழ்பவன்
என்னை இகழ்கிறான்; என்னை இகழ்பவர்
என்னை அனுப்பியவரை இகழ்கிறார்.
17 எழுபது பேரும் மகிழ்ச்சியோடு திரும்பி
வந்து: ஆண்டவரே, உமது நாமத்தினாலே
பிசாசுகளும் எங்களுக்குக்
கீழ்ப்படிந்திருக்கிறார்கள் என்றார்கள்.
18 அவர் அவர்களை நோக்கி: சாத்தான்
மின்னல்போல் வானத்திலிருந்து
விழுவதைக் கண்டேன்.
19 இதோ, பாம்புகளையும் தேள்களையும்,
எதிரியின் எல்லா வல்லமையையும் மிதிக்க
நான் உனக்கு அதிகாரம் கொடுக்கிறேன்;
20 ஆனாலும், ஆவிகள் உங்களுக்குக்
கீழ்ப்படிகிறதினால் சந்தோஷப்படாதீர்கள்;
மாறாக சந்தோஷப்படுங்கள், ஏனென்றால்
உங்கள் பெயர்கள் பரலோகத்தில்
எழுதப்பட்டுள்ளன.
21 அந்த நேரத்தில் இயேசு ஆவியில் மகிழ்ந்து:
தந்தையே, வானத்திற்கும் பூமிக்கும்
ஆண்டவரே, நீர் இவற்றை ஞானிகளுக்கும்
விவேகிகளுக்கும் மறைத்து,
குழந்தைகளுக்கு வெளிப்படுத்தியதற்காக
உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். ஏனெனில்
அது உன் பார்வைக்கு நன்றாகத்
தோன்றியது.
22 எல்லாம் என் பிதாவினால் என்னிடம்
ஒப்படைக்கப்பட்டது; மற்றும் தந்தை யார்,
ஆனால் மகன், மற்றும் அவர் மகன் அவரை
வெளிப்படுத்தும்.
23 அவர் தம்முடைய சீஷர்களிடம் அவரைத்
திருப்பி, அந்தரங்கமாகச் சொன்னார்:
நீங்கள் பார்க்கிறவைகளைக் காணும்
கண்கள் பாக்கியவான்கள்.
24 பல தீர்க்கதரிசிகளும் ராஜாக்களும்
நீங்கள் பார்க்கிறவைகளைக் காண விரும்பி,
பார்க்கவில்லை என்று உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன். நீங்கள் கேட்கும்
விஷயங்களைக் கேட்கவும், கேட்கவில்லை.
25 அப்பொழுது, ஒரு வழக்கறிஞன் எழுந்து
நின்று, அவரைச் சோதித்து: போதகரே,
நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ள
நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?
26 அவன் அவனை நோக்கி:
நியாயப்பிரமாணத்தில் என்ன
எழுதியிருக்கிறது? நீ எப்படி படிக்கிறாய்?
27 அதற்கு அவன்: உன் தேவனாகிய
கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும்,
உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழுப்

பலத்தோடும், உன் முழு மனதோடும்
அன்புகூருவாயாக; உன்னைப் போலவே
உன் அண்டை வீட்டாரும்.
28 அதற்கு அவர், “ சரியாகச் சொன்னாய்,
இதைச் செய், நீ வாழ்வாய்” என்றார்.
29 ஆனால் அவன் தன்னை நியாயப்படுத்த
விரும்பி, இயேசுவை நோக்கி: என் அண்டை
வீட்டான் யார்?
30 இயேசு பிரதியுத்தரமாக: ஒரு மனுஷன்
எருசலேமிலிருந்து எரிகோவுக்குப் போய்,
திருடர்களுக்குள் விழுந்தான்; அவன்
அவனுடைய வஸ்திரங்களைக் களைந்து,
அவனைக் காயப்படுத்தி, பாதி
மரித்துப்போய்விட்டான்.
31 தற்செயலாக அந்த வழியாக ஒரு
பாதிரியார் இறங்கி வந்தார்;
32 அவ்வாறே ஒரு லேவியனும் அந்த
இடத்தில் இருந்தபோது, வந்து அவனைப்
பார்த்து, அக்கரையைக் கடந்து போனான்.
33 ஆனால் சமாரியன் ஒருவன் பிரயாணம்
பண்ணுகையில் அவன் இருந்த இடத்திற்கு
வந்தான்; அவனைக் கண்டு அவன்மேல்
இரக்கம் கொண்டான்.
34 அவனிடம் சென்று, அவனுடைய
காயங்களைக் கட்டி, எண்ணெயிலும்
திராட்சரசத்திலும் ஊற்றி, அவனைத் தன்
மிருகத்தின்மேல் ஏற்றி, சத்திரத்துக்குக்
கொண்டுபோய், அவனைக்
கவனித்துக்கொண்டான்.
35 மறுநாள் அவன் புறப்பட்டபோது, இரண்டு
பைசாவை எடுத்து, விருந்தாளியிடம்
கொடுத்து, அவனை நோக்கி: அவனைக்
கவனித்துக்கொள்; நீ எதை அதிகமாகச்
செலவு செய்தாலும், நான் மீண்டும்
வரும்போது, உனக்குத் திருப்பித் தருவேன்.
36 இந்த மூவரில் யார் திருடர்களிடம்
வீழ்ந்தவருக்கு அண்டை வீட்டார் என்று
நினைக்கிறீர்கள்?
37 அதற்கு அவன்: அவனுக்கு இரக்கம்
காட்டியவன் என்றான். அப்பொழுது இயேசு
அவனை நோக்கி: நீயும் போய் அவ்வாறே
செய் என்றார்.
38 அவர்கள் போகையில், அவர் ஒரு
கிராமத்திற்குப் பிரவேசித்தார்; மார்த்தா
என்னும் பெயருடைய ஒரு பெண் அவனைத்
தன் வீட்டிற்கு ஏற்றுக்கொண்டாள்.
39 அவளுக்கு மரியாள் என்று ஒரு சகோதரி
இருந்தாள், அவளும் இயேசுவின் பாதத்தில்
அமர்ந்து, அவருடைய வார்த்தையைக்
கேட்டாள்.
40 ஆனால் மார்த்தா மிகவும் பணிவிடை
செய்வதில் சிரமப்பட்டு, அவரிடம் வந்து:
ஆண்டவரே, என் சகோதரி என்னைத்
தனியாகப் பணிவிடை செய்ய
விட்டுவிட்டதை உமக்குக்
கவலையில்லையா? அதனால் அவள் எனக்கு
உதவி செய்யும்படி அவளிடம் கேள்.
41 இயேசு அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
மார்த்தா, மார்த்தாளே, நீ அநேக
காரியங்களைக் குறித்துக் கவலைப்பட்டுக்
கலங்குகிறாய்.
42 ஆனால் ஒன்று அவசியம்: மரியாள் அந்த
நல்ல பகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்தாள், அது
அவளிடமிருந்து பறிக்கப்படாது.

அத்தியாயம் 11

1 அவர் ஒரு இடத்தில் ஜெபம்
செய்துகொண்டிருக்கையில், அவருடைய
சீடர்களில் ஒருவர் அவரை நோக்கி:
ஆண்டவரே, யோவானும் தம்முடைய
சீஷர்களுக்கு ஜெபிக்கக்
கற்றுக்கொடுத்ததுபோல, எங்களுக்கும்
கற்றுக்கொடுங்கள் என்றார்.
2 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
ஜெபிக்கும்போது, பரலோகத்திலிருக்கிற
எங்கள் பிதாவே, உமது நாமம்
பரிசுத்தப்படுவதாகச் சொல்லுங்கள். உமது
ராஜ்யம் வருக. உம்முடைய சித்தம்
பரலோகத்தில் செய்யப்படுவதாக, பூமியில்
செய்யப்படுவதாக.
3 எங்கள் அன்றாட உணவை எங்களுக்கு
நாளுக்கு நாள் கொடுங்கள்.
4 எங்கள் பாவங்களை எங்களுக்கு
மன்னியும்; ஏனென்றால், நமக்குக்
கடன்பட்ட ஒவ்வொருவரையும் நாங்கள்
மன்னிக்கிறோம். மேலும் எங்களைச்
சோதனைக்கு இட்டுச் செல்லாதே; ஆனால்
தீமையிலிருந்து எங்களை விடுவிக்கவும்.
5 அவர் அவர்களை நோக்கி: உங்களில்
யாருக்கு நண்பன் இருப்பான், அவன்
நள்ளிரவில் அவனிடம் போய், நண்பனே,
எனக்கு மூன்று அப்பங்களைக் கடனாகக்
கொடு;
6 என் நண்பன் ஒருவன் தன் பயணத்தில்
என்னிடம் வந்திருக்கிறான், அவனுக்கு முன்
வைக்க என்னிடம் ஒன்றுமில்லையா?
7 அவன் உள்ளிருந்து பிரதியுத்தரமாக:
என்னைத் தொந்தரவு செய்யாதே, கதவு
பூட்டப்பட்டிருக்கிறது, என் பிள்ளைகள்
என்னோடே படுக்கையில் இருக்கிறார்கள்;
நான் எழுந்து உனக்கு கொடுக்க முடியாது.
8 நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், அவன்
எழுந்து அவனுக்குக் கொடுக்க மாட்டான்,
அவன் அவனுடைய நண்பன் என்பதால்,
அவனுடைய தகுதியின் காரணமாக அவன்

எழுந்து அவனுக்குத் தேவையானதைக்
கொடுப்பான்.
9 நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
கேளுங்கள், உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்;
தேடுங்கள், கண்டடைவீர்கள்; தட்டுங்கள்,
அது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும்.
10 கேட்கிற எவனும் பெற்றுக் கொள்கிறான்;
தேடுகிறவன் கண்டடைகிறான்;
தட்டுகிறவனுக்குத் திறக்கப்படும்.
11 உங்களில் ஒரு தகப்பனிடம் மகன் அப்பம்
கேட்டால், அவனுக்குக் கல்லைக்
கொடுப்பானா? அல்லது மீனைக் கேட்டால்,
மீனுக்குப் பாம்பைக் கொடுப்பாரா?
12 அல்லது அவன் ஒரு முட்டையைக்
கேட்டால், அவனுக்கு தேள் கொடுப்பானா?
13 பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள்
பிள்ளைகளுக்கு நல்ல வரங்களைக்
கொடுக்க அறிந்திருக்கிறீர்கள் என்றால்,
உங்கள் பரலோகத் தகப்பன் தம்மிடம்
கேட்கிறவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியைக்
கொடுப்பது அதிக நிச்சயமில்லை.
14 அவன் ஒரு பிசாசைத் துரத்தினான், அது
ஊமையாக இருந்தது. பிசாசு வெளியே
போனதும் ஊமையன் பேசினான்; மற்றும்
மக்கள் ஆச்சரியப்பட்டனர்.
15 ஆனால் அவர்களில் சிலர், பிசாசுகளின்
தலைவனாகிய பெயல்செபூப் மூலம்
பிசாசுகளைத் துரத்துகிறான் என்றார்கள்.
16 மற்றவர்கள், அவரைச் சோதித்து,
வானத்திலிருந்து ஓர் அடையாளத்தைத்
தேடினார்கள்.
17 அவர் அவர்களுடைய எண்ணங்களை
அறிந்து, அவர்களை நோக்கி:
தனக்குத்தானே விரோதமாய்ப்
பிரிந்திருக்கிற எந்த ராஜ்யமும்
பாழாய்ப்போகும்; பிரிந்த வீடு வீழும்.
18 சாத்தானும் தனக்குத்தானே
விரோதமாகப் பிரிந்திருந்தால், அவனுடைய
ராஜ்யம் எப்படி நிலைநிறுத்தப்படும்?
ஏனென்றால், நான் பெயல்செபூல் மூலம்
பிசாசுகளைத் துரத்துகிறேன் என்று நீங்கள்
சொல்கிறீர்கள்.
19 நான் பெயல்செபூலைக் கொண்டு
பிசாசுகளைத் துரத்தினால், உங்கள்
பிள்ளைகள் யாரால் அவர்களைத்
துரத்துகிறார்கள்? ஆகையால் அவர்கள்
உங்கள் நீதிபதிகளாக இருப்பார்கள்.
20 நான் தேவனுடைய விரலால்
பிசாசுகளைத் துரத்தினால், தேவனுடைய
ராஜ்யம் உங்கள்மேல் வந்திருக்கும்
என்பதில் சந்தேகமில்லை.
21 பலவான் ஆயுதம் ஏந்தியவன் தன்
அரண்மனையைக் காத்துக்கொண்டால்,
அவனுடைய பொருட்கள் அமைதியாய்
இருக்கும்.
22 ஆனால், அவனைவிடப் பலசாலி
அவன்மேல் வந்து, அவனை வெல்லும்போது,
அவன் நம்பியிருந்த அவனுடைய
கவசங்களையெல்லாம் அவனிடமிருந்து
எடுத்துக்கொண்டு, அவனுடைய
கொள்ளையைப் பங்கிட்டுக் கொள்கிறான்.
23 என்னுடன் இல்லாதவன் எனக்கு
எதிரானவன்: என்னோடு சேர்க்காதவன்
சிதறடிக்கிறான்.
24 அசுத்த ஆவி மனிதனைவிட்டு நீங்கியபின்,
அவன் வறண்ட இடங்களில்
இளைப்பாறுதலைத் தேடி நடக்கிறான்.
யாரும் காணாததால், நான் வெளியே வந்த
என் வீட்டிற்குத் திரும்புவேன் என்றார்.
25 அவன் வரும்போது, அது துடைத்து
அழகுபடுத்தப்பட்டிருப்பதைக் கண்டான்.
26 பின்பு அவன் போய், தன்னைவிடப்
பொல்லாத வேறு ஏழு ஆவிகளை அவனிடம்
கூட்டிக்கொண்டு போனான். அவர்கள்
உள்ளே நுழைந்து அங்கே
குடியிருக்கிறார்கள்: அந்த மனிதனின்
கடைசி நிலை முதல் நிலையை விட
மோசமாக உள்ளது.
27 அவர் இவற்றைப்
பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, கூட்டத்தைச்
சேர்ந்த ஒரு பெண் சத்தமிட்டு: உன்னைப்
பெற்ற கர்ப்பமும், நீ உறிஞ்சிய குட்டிகளும்
பாக்கியவான்கள் என்றாள்.
28 அதற்கு அவன்: ஆம், தேவனுடைய
வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைக்
கைக்கொள்ளுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்
என்றார்.
29 ஜனங்கள் கூடிவந்தபோது, அவர் சொல்ல
ஆரம்பித்தார்: இது பொல்லாத தலைமுறை;
அவர்கள் அடையாளத்தைத் தேடுகிறார்கள்;
ஜோனாஸ் தீர்க்கதரிசியின்
அடையாளத்தைத் தவிர வேறு அடையாளம்
கொடுக்கப்படாது.
30 யோனா நினிவே மக்களுக்கு ஓர்
அடையாளமாயிருந்ததுபோல,
மனுஷகுமாரனும் இந்தத் தலைமுறைக்கு
அடையாளமாயிருப்பார்.
31 நியாயத்தீர்ப்பில் தென்திசை ராணி
இந்தத் தலைமுறையினருடன் எழுந்து,
அவர்களைக் கண்டனம் செய்வாள்; இதோ,
சாலொமோனை விட பெரியவர் இங்கே
இருக்கிறார்.
32 நினிவேயின் மனிதர்கள்
நியாயத்தீர்ப்பில் இந்தத்
தலைமுறையினரோடு எழும்பி, அதைக்
கண்டனம் செய்வார்கள். இதோ,

ஜோனாஸை விட பெரியவர் இங்கே
இருக்கிறார்.
33 எந்த மனிதனும் மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றி,
அதை மறைவான இடத்திலோ, மரத்தின்
அடியிலோ வைப்பதில்லை, ஆனால் உள்ளே
வருபவர்கள் ஒளியைக் காணும்படி
குத்துவிளக்கின் மேல் வைப்பதில்லை.
34 உடலின் ஒளி கண்ணே: உன் கண்
ஒன்றுமில்லாமல் இருக்கும்போது, உன் உடல்
முழுவதும் ஒளியால் நிறைந்திருக்கும். உன்
கண் கெட்டதாக இருக்கும்போது, உன்
உடலும் இருளால் நிறைந்திருக்கும்.
35 உன்னில் இருக்கும் வெளிச்சம்
இருளாகாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிரு.
36 உங்கள் உடல் முழுவதும் இருளாக
இல்லாமல் ஒளியினால் நிறைந்திருந்தால்,
மெழுகுவர்த்தியின் பிரகாசமான பிரகாசம்
உங்களுக்கு வெளிச்சம் கொடுப்பது போல,
முழுதும் ஒளியால் நிறைந்திருக்கும்.
37 அவர் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், ஒரு
பரிசேயர் தம்முடன் போஜனம் பண்ணும்படி
அவரை வேண்டிக்கொண்டார்;
38 பரிசேயர் அதைப் பார்த்தபோது, அவர்
இரவு உணவிற்கு முன் கழுவாததைக் கண்டு
ஆச்சரியப்பட்டார்.
39 கர்த்தர் அவனை நோக்கி: இப்பொழுது
பரிசேயர்களாகிய நீங்கள் பாத்திரத்தையும்
தட்டுகளையும் வெளிப்புறத்தைச் சுத்தம்
செய்கிறீர்கள். ஆனால் உனது உள்ளம்
பேராசையினாலும் அக்கிரமத்தினாலும்
நிறைந்திருக்கிறது.
40 மூடர்களே, வெளியே உள்ளதை
உண்டாக்கினார் அல்லவா?
41 மாறாக, உங்களிடம் உள்ளவைகளுக்குப்
பிச்சை கொடுங்கள்; மேலும், இதோ,
உங்களுக்கு எல்லாம் சுத்தமாக இருக்கிறது.
42 பரிசேயர்களே, உங்களுக்கு ஐயோ!
நீங்கள் புதினா, ரூ மற்றும் அனைத்து
வகையான மூலிகைகளிலும் தசமபாகம்
கொடுக்கிறீர்கள், மேலும்
நியாயத்தீர்ப்பையும் கடவுளின் அன்பையும்
கடந்து செல்கிறீர்கள்: இவைகளை நீங்கள்
செய்திருக்க வேண்டும், மற்றவற்றை
விட்டுவிடக்கூடாது.
43 பரிசேயர்களே, உங்களுக்கு ஐயோ!
ஏனென்றால், ஜெப ஆலயங்களில் மேலான
இருக்கைகளையும், சந்தைகளில்
வாழ்த்துதல்களையும் நீங்கள்
விரும்புகிறீர்கள்.
44 மறைநூல் அறிஞர்களே, பரிசேயர்களே,
உங்களுக்கு ஐயோ! ஏனென்றால், நீங்கள்
தோன்றாத கல்லறைகளைப் போல
இருக்கிறீர்கள், அவற்றின் மேல் நடக்கும்
மனிதர்கள் அவற்றை அறிய மாட்டார்கள்.
45 அப்பொழுது சட்டத்தரணிகளில் ஒருவன்
அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: போதகரே,
இப்படிச் சொல்லி எங்களையும் நிந்திக்கிறீர்
என்றார்.
46 அதற்கு அவர்: வழக்கறிஞர்களே,
உங்களுக்கும் ஐயோ! ஏனென்றால், நீங்கள்
சுமக்க வேண்டிய கடினமான சுமைகளை
மனிதர்களைச் சுமந்தீர்கள், மேலும் நீங்கள்
உங்கள் விரல்களில் ஒன்றையும்
சுமைகளைத் தொடாதீர்கள்.
47 உங்களுக்கு ஐயோ! நீங்கள்
தீர்க்கதரிசிகளின் கல்லறைகளைக்
கட்டுகிறீர்கள், உங்கள் பிதாக்கள்
அவர்களைக் கொன்றார்கள்.
48 உங்கள் பிதாக்களின் செயல்களை
நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்கள் என்று
உண்மையாகவே சாட்சி கூறுகிறீர்கள்;
49 ஆகையால், தேவனுடைய ஞானம்
சொல்லுகிறது: நான் அவர்களுக்கு
தீர்க்கதரிசிகளையும்
அப்போஸ்தலர்களையும் அனுப்புவேன்,
அவர்களில் சிலரைக் கொன்று
துன்புறுத்துவார்கள்.
50 உலகத்தோற்றமுதல் சிந்தப்பட்ட எல்லா
தீர்க்கதரிசிகளின் இரத்தமும் இந்தத்
தலைமுறைக்குக் கேட்கப்படும்;
51 ஆபேலின் இரத்தம் முதல் பலிபீடத்திற்கும்
கோவிலுக்கும் நடுவில் அழிந்த சகரியாவின்
இரத்தம் வரை: இது இந்த
தலைமுறையினரால் கேட்கப்படும் என்று
நான் உறுதியாக உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்.
52 வழக்கறிஞர்களே, உங்களுக்கு ஐயோ!
நீங்கள் அறிவின் திறவுகோலை
எடுத்துவிட்டீர்கள்: நீங்கள் உங்களுக்குள்
நுழையவில்லை, நுழைபவர்களைத்
தடுத்தீர்கள்.
53 அவர் அவர்களிடம் இவற்றைச்
சொன்னபோது, மறைநூல் அறிஞர்களும்
பரிசேயர்களும் அவரைக் கடுமையாக
வற்புறுத்தி, பலவற்றைப் பேசும்படி
அவரைத் தூண்டினார்கள்.
54அவருக்காகக் காத்திருந்து, அவர்மீது
குற்றஞ்சாட்டுவதற்காக அவர் வாயிலிருந்து
எதையாவது எடுக்கத் தேடுகிறார்கள்.

அத்தியாயம் 12

1 இதற்கிடையில், எண்ணிலடங்கா
ஜனங்கள் ஒருவரையொருவர்
மிதித்துக்கொண்டிருக்க, அவர் தம்முடைய

சீஷர்களை நோக்கி: பரிசேயரின்
பாசாங்குத்தனமான புளிப்பைக் குறித்து
எச்சரிக்கையாயிருங்கள் என்று முதலில்
சொல்ல ஆரம்பித்தார்.
2 மறைக்கப்பட்ட எதுவும் இல்லை, அது
வெளிப்படுத்தப்படாது; மறைக்கவும்
இல்லை, அது அறியப்படாது.
3 ஆகையால் நீங்கள் இருளில் பேசுவது
எதுவோ அது வெளிச்சத்தில் கேட்கப்படும்;
நீங்கள் அறைகளில் காதில் பேசியது
வீட்டின் மேல் பிரகடனப்படுத்தப்படும்.
4 மேலும், என் நண்பர்களாகிய உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்: உடலைக் கொன்றுவிட்டு,
அதற்குப் பிறகு அவர்களால் எதுவும் செய்ய
முடியாதவர்களுக்குப் பயப்பட வேண்டாம்.
5 ஆனால், நீங்கள் யாருக்குப்
பயப்படுவீர்கள் என்பதை நான் உங்களுக்கு
முன்னறிவிப்பேன். ஆம், நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்: அவருக்குப் பயப்படுங்கள்.
6 ஐந்து சிட்டுக்குருவிகள் இரண்டு
காசுகளுக்கு விற்கப்படுகின்றன அல்லவா?
7 ஆனால் உங்கள் தலைமுடிகள் அனைத்தும்
எண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால்
பயப்படாதே: பல சிட்டுக்குருவிகளைவிட
நீங்கள் மதிப்புமிக்கவர்கள்.
8 மேலும் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
மனிதர்களுக்கு முன்பாக என்னை
அறிக்கைபண்ணுகிறவன் எவனோ, அவனை
மனுஷகுமாரனும் தேவனுடைய
தூதர்களுக்கு முன்பாக
அறிக்கைபண்ணுவார்.
9 ஆனால் மனிதர்களுக்கு முன்பாக என்னை
மறுதலிப்பவன் கடவுளின் தூதர்களுக்கு
முன்பாக மறுக்கப்படுவான்.
10 எவனாகிலும் மனுஷகுமாரனுக்கு
விரோதமாக ஒரு வார்த்தை சொன்னால்
அது அவனுக்கு மன்னிக்கப்படும்; பரிசுத்த
ஆவிக்கு விரோதமாக நிந்திக்கிறவனோ
மன்னிக்கப்படமாட்டான்.
11 அவர்கள் உங்களை ஜெப
ஆலயங்களுக்கும், நீதிபதிகளுக்கும்,
அதிகாரங்களுக்கும் கொண்டு வரும்போது,
நீங்கள் எப்படிப் பதில் சொல்வீர்கள், என்ன
பதில் சொல்வீர்கள், என்ன சொல்வீர்கள்
என்று யோசிக்காதீர்கள்.
12 நீங்கள் சொல்ல வேண்டியதை பரிசுத்த
ஆவியானவர் அதே நேரத்தில் உங்களுக்குக்
கற்பிப்பார்.
13 கூட்டத்தினரில் ஒருவன் அவனை நோக்கி:
போதகரே, என் சகோதரனிடம்
சொல்லுங்கள்;
14 அவன் அவனை நோக்கி: மனிதனே,
என்னை உனக்கு நியாயாதிபதியா அல்லது
பங்காளியாக்கியது யார்?
15 அவர் அவர்களை நோக்கி:
பேராசையைக்குறித்து
எச்சரிக்கையாயிருங்கள்;
16 அவர் அவர்களுக்கு ஒரு உவமையைச்
சொன்னார்: ஐசுவரியவான் ஒருவனுடைய
நிலம் மிகுதியாகப் விளைந்தது.
17 அவன் தனக்குள் நினைத்துக்
கொண்டான்: நான் என்ன செய்ய வேண்டும்,
ஏனென்றால் என் கனிகளைக் கொடுக்க
எனக்கு இடம் இல்லை?
18 அதற்கு அவன்: நான் இதைச் செய்வேன்;
அங்கே நான் என் பழங்களையும் என்
பொருட்களையும் கொடுப்பேன்.
19 நான் என் ஆத்துமாவை நோக்கி:
ஆத்துமாவே, நீ பல வருடங்களாக நிறையப்
பொருட்களைச் சேமித்து வைத்திருக்கிறாய்;
நிம்மதியாக இரு, சாப்பிட்டு, குடித்து,
மகிழ்ச்சியாக இரு.
20 ஆனால் தேவன் அவனை நோக்கி: மூடனே,
இந்த இரவிலே உன் ஆத்துமா உன்னிடம்
கேட்கப்படும்;
21 தேவனிடத்தில் ஐசுவரியமுள்ளவனாக
இல்லாமல், தனக்கென்று
பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்துவைக்கிறவனும்
அப்படித்தான்.
22 மேலும் அவர் தம்முடைய சீஷர்களை
நோக்கி: ஆதலால் நான் உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்; உடலுக்காகவும், நீங்கள்
எதை உடுத்துவீர்கள்.
23 இறைச்சியைவிட உயிர் மேலானது,
ஆடையைவிட உடல் மேலானது.
24 காக்கைகளைக் கவனியுங்கள்: அவை
விதைப்பதுமில்லை, அறுப்பதுமில்லை;
களஞ்சியமும் இல்லை, களஞ்சியமும்
இல்லை; தேவன் அவைகளுக்கு
உணவளிக்கிறார்: நீங்கள் பறவைகளை விட
எவ்வளவு சிறந்தவர்கள்?
25 உங்களில் எவரேனும் சிந்தித்து தன்
உயரத்தை ஒரு முழம் கூட்ட முடியும்?
26 சிறியதைச் செய்ய உங்களால்
இயலவில்லையென்றால், மற்றதைப் பற்றி
ஏன் சிந்திக்க வேண்டும்?
27 அல்லிகள் எப்படி வளர்கின்றன
என்பதைக் கவனியுங்கள்: அவைகள்
உழைக்காது, நூற்குவதில்லை. ஆயினும்,
சாலொமோன் தம்முடைய எல்லா
மகிமையிலும் இவற்றில் ஒன்றைப் போல்
அணிந்திருக்கவில்லை என்று உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்.

28 இன்றைக்கு வயல்வெளியிலும், நாளை
அடுப்பில் போடப்படும் புல்லையும் கடவுள்
இப்படி உடுத்துவார். அற்ப விசுவாசிகளே,
அவர் உங்களுக்கு இன்னும் எவ்வளவு
உடுத்துவார்?
29 நீங்கள் என்ன உண்போம், என்ன
குடிப்போம் என்று தேடாதீர்கள், நீங்கள்
சந்தேகப்படவும் வேண்டாம்.
30 இவைகளையெல்லாம் உலக மக்கள்
நாடுகிறார்கள்; இவைகள் உங்களுக்குத்
தேவையென்று உங்கள் பிதா
அறிந்திருக்கிறார்.
31 மாறாக நீங்கள் தேவனுடைய
ராஜ்யத்தைத் தேடுங்கள்; இவைகளெல்லாம்
உங்களுக்குச் சேர்க்கப்படும்.
32 சிறு மந்தையே, பயப்படாதே;
ஏனென்றால், உங்களுக்கு ராஜ்யத்தைக்
கொடுப்பதில் உங்கள் தந்தைக்கு மகிழ்ச்சி.
33 உங்களிடம் இருப்பதை விற்று, பிச்சை
கொடுங்கள்; திருடனும் அணுகாததும்,
அந்துப்பூச்சியும் கெடுக்காததுமான
பரலோகத்தில் பழுதடையாத பைகளையும்,
அழியாத பொக்கிஷத்தையும் உங்களுக்குக்
கொடுங்கள்.
34 உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே
இருக்கிறதோ, அங்கே உங்கள் இருதயமும்
இருக்கும்.
35 உங்கள் இடுப்பைக் கட்டிக்கொண்டு,
உங்கள் விளக்குகள் எரியட்டும்.
36 உங்கள் எஜமானர் திருமணத்திலிருந்து
திரும்பி வரும்போது அவருக்காகக்
காத்திருக்கும் மனிதர்களைப் போல் நீங்கள்
இருக்கிறீர்கள். அவர் வந்து தட்டினால்,
அவர்கள் உடனே அவருக்குத் திறக்கலாம்.
37 எஜமான் வரும்போது அவர்களைக்
கண்காணிப்பதைக் காணும் அந்த
வேலைக்காரர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்
தம்முடைய கச்சையைக் கட்டிக்கொண்டு,
அவர்களை உணவில் உட்காரவைத்து,
வெளியே வந்து அவர்களுக்குப் பணிவிடை
செய்வார் என்று, மெய்யாகவே
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
38 அவர் இரண்டாம் ஜாமத்திலோ அல்லது
மூன்றாம் ஜாமத்திலோ வந்து அவர்களைக்
கண்டால், அந்த வேலைக்காரர்கள்
பாக்கியவான்கள்.
39 மேலும், திருடன் எந்த நேரத்தில் வருவான்
என்று வீட்டு முதலாளி அறிந்திருந்தால்,
அவன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான்,
அவனுடைய வீட்டை உடைக்க விடாமல்
பார்த்துக் கொண்டிருப்பான் என்பதும்
தெரியும்.
40 நீங்களும் ஆயத்தமாயிருங்கள்; நீங்கள்
நினைக்காத நேரத்தில் மனுஷகுமாரன்
வருகிறார்.
41 அப்பொழுது பேதுரு அவனை நோக்கி:
ஆண்டவரே, இந்த உவமையை எங்களுக்குச்
சொல்லுகிறாயா, எல்லாருக்கும்
சொல்லுகிறாயா?
42 அதற்குக் கர்த்தர்: அப்படியானால், அந்த
உண்மையும் ஞானமுமுள்ள காரியதரிசி
யார்?
43 எஜமான் வரும்போது அப்படிச்
செய்வதைக் காணும் வேலைக்காரன்
பாக்கியவான்.
44 உண்மையாகவே நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன், அவர் தமக்கு உண்டான
அனைத்தின் மீதும் அவரை
அதிகாரியாக்குவார்.
45 ஆனால், அந்த வேலைக்காரன் தன்
இருதயத்தில் சொன்னால்: என் ஆண்டவன்
வருவதைத் தாமதப்படுத்துகிறான்;
வேலைக்காரரையும்
கன்னிப்பெண்களையும் அடிக்கவும்,
சாப்பிடவும் குடிக்கவும், குடிபோதையில்
இருக்கவும் தொடங்குவார்கள்.
46 அந்த வேலைக்காரனுடைய எஜமான்
அவனைத் தேடாத நாளிலும், அவன்
அறியாத நேரத்திலும் வந்து, அவனை வெட்டி,
அவிசுவாசிகளோடு அவனுக்குப்
பங்களிப்பான்.
47 தன் எஜமானுடைய சித்தத்தை அறிந்தும்,
தன்னைத் தயார்படுத்தாமலும், அவனுடைய
சித்தத்தின்படி செய்யாமலும் இருந்த அந்த
வேலைக்காரன் பல அடிகளால்
அடிக்கப்படுவான்.
48 ஆனால், அறியாமல், அடிபடுவதற்குப்
பாத்திரமானவைகளைச் செய்தவன் சில
அடிகளால் அடிக்கப்படுவான். யாருக்கு
அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறதோ,
அவனிடம் அதிகம் கேட்கப்படும்; மனிதர்கள்
யாருக்கு அதிகமாகக் கொடுத்தார்களோ,
அவரிடம் அதிகமாகக் கேட்பார்கள்.
49 பூமியில் நெருப்பை அனுப்ப வந்தேன்; அது
ஏற்கனவே எரிந்திருந்தால் நான் என்ன
செய்வேன்?
50 ஆனால் நான் ஞானஸ்நானம் பெற ஒரு
ஞானஸ்நானம் உள்ளது; அது நிறைவேறும்
வரை நான் எப்படி சிரமப்படுகிறேன்!
51 நான் பூமியில் சமாதானத்தை உண்டாக்க
வந்திருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறீர்களா?
நான் உங்களுக்கு சொல்கிறேன், இல்லை;
மாறாக பிரிவு:

52 இதுமுதல் ஒரே வீட்டில் ஐந்து பேர்
இருவருக்கு எதிராகவும், மூவருக்கு
எதிராகவும் இருவர் பிரிந்திருப்பார்கள்.
53 தகப்பன் மகனுக்கும், குமாரன்
தகப்பனுக்கும் விரோதமாகப்
பிரிந்திருப்பார்கள்; மகளுக்கு எதிராக தாய்,
தாய்க்கு எதிராக மகள்; மாமியார் தனது
மருமகளுக்கு எதிராகவும், மருமகள் தனது
மாமியாருக்கு எதிராகவும்.
54 மேலும் அவர் மக்களை நோக்கி: மேற்கில்
இருந்து மேகம் எழுவதை நீங்கள் கண்டால்,
மழை பெய்யும் என்று கூறுகிறீர்கள். அது
அப்படியே.
55 தென்காற்று வீசுவதைக் காணும்போது,
வெப்பம் ஏற்படும் என்று கூறுகிறீர்கள். அது
நிறைவேறும்.
56 மாய்மாலக்காரர்களே, நீங்கள்
வானத்தையும் பூமியையும் பார்க்க முடியும்;
ஆனால் இந்த நேரத்தை நீங்கள் எப்படி
உணரவில்லை?
57 சரி, எது சரி என்று நீங்களே ஏன்
தீர்ப்பளிக்கவில்லை?
58 நீ உன் எதிரியுடன் மாஜிஸ்திரேட்டிடம்
போகும்போது, நீ வழியில் இருக்கிறாய்,
அவனிடமிருந்து நீ விடுவிக்கப்படுவதற்குக்
கவனமாயிரு. அவர் உன்னை நீதிபதியிடம்
அழைத்துச் செல்லாதபடிக்கு, நீதிபதி
உன்னை அதிகாரியிடம் ஒப்படைத்து,
அதிகாரி உன்னை சிறையில் தள்ளுவார்.
59 நான் உனக்குச் சொல்கிறேன், கடைசிப்
பணத்தைச் செலுத்தும் வரை நீ அங்கிருந்து
புறப்பட மாட்டாய்.

அத்தியாயம் 13

1 அந்தச் சமயத்தில் சிலர் கலிலியர்களைப்
பற்றி அவரிடம் சொன்னார்கள்,
அவர்களுடைய இரத்தம் பிலாத்து
அவர்களின் பலிகளுடன் கலந்தது.
2 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இந்தக் கலிலியர்கள் எல்லாக்
கலிலியர்களையும் விடப்
பாவிகளாயிருந்தார்கள் என்று நீங்கள்
நினைக்கிறீர்களா?
3 நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், இல்லை:
ஆனால், நீங்கள் மனந்திரும்பாவிட்டால்,
நீங்கள் அனைவரும் அப்படியே
அழிந்துபோவீர்கள்.
4 அல்லது சீலோவாமின் கோபுரம் விழுந்து
அவர்களைக் கொன்ற பதினெட்டுப் பேர்,
எருசலேமில் குடியிருந்த எல்லாரையும்விடப்
பாவிகளென்று நினைக்கிறீர்களா?
5 நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், இல்லை:
ஆனால், நீங்கள் மனந்திரும்பாவிட்டால்,
நீங்கள் அனைவரும் அப்படியே
அழிந்துபோவீர்கள்.
6 அவர் இந்த உவமையையும் சொன்னார்;
ஒருவன் தன் திராட்சைத் தோட்டத்தில் ஒரு
அத்தி மரத்தை நட்டிருந்தான்; அவன் வந்து
அதில் கனியைத் தேடினான், காணவில்லை.
7 அப்பொழுது அவன் தன் திராட்சைத்
தோட்டக்காரனை நோக்கி: இதோ, இந்த
மூன்று வருடங்களாக நான் இந்த அத்தி
மரத்தில் கனியைத் தேடி வருகிறேன்,
ஒன்றும் காணவில்லை. அதை ஏன்
தரைமட்டமாக்குகிறது?
8 அவன் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
ஆண்டவரே, நான் அதைத் தோண்டி, சாணம்
போடும்வரை, இந்த வருடமும் அதை
விடுங்கள்.
9 அது கனி கொடுத்தால், நல்லது, இல்லை
என்றால், பிறகு அதை வெட்டிப்போடுங்கள்.
10 அவர் ஓய்வுநாளில் ஜெப ஆலயம் ஒன்றில்
உபதேசித்துக்கொண்டிருந்தார்.
11 அப்பொழுது, பதினெட்டு வருஷம் உடல்
நலக்குறைவு உள்ள ஒரு ஸ்திரீ இருந்தாள்.
12 இயேசு அவளைக் கண்டு, அவளைத்
தம்மிடம் அழைத்து: ஸ்திரீயே, உனது
நோயிலிருந்து விடுபட்டிருக்கிறாய் என்றார்.
13 அவன் அவள்மேல் தன் கைகளை
வைத்தான்; உடனே அவள் நிமிர்ந்து,
தேவனை மகிமைப்படுத்தினாள்.
14 இயேசு ஓய்வுநாளில்
குணமாக்கப்பட்டதால், ஜெப ஆலயத்
தலைவர் கோபத்துடன் பதிலளித்தார்,
மேலும் மக்களை நோக்கி: ஆறு நாட்கள்
வேலை செய்ய வேண்டியவைகள் உள்ளன;
ஓய்வு நாள்.
15 அப்பொழுது கர்த்தர் அவனுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: மாயக்காரனே, உங்களில்
ஒவ்வொருவனும் ஓய்வுநாளில் தன்
எருதையோ கழுதையையோ
தொழுவத்திலிருந்து அவிழ்த்துவிட்டு,
அவனைத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்குக்
கொண்டுபோவதில்லையா?
16 இதோ, இந்தப் பதினெட்டு வருடங்களாக
சாத்தான் கட்டியிருந்த ஆபிரகாமின்
குமாரத்தியாகிய இந்தப் பெண்,
ஓய்வுநாளில் இந்தக் கட்டிலிருந்து
விடுவிக்கப்பட வேண்டாமா?
17 அவன் இவைகளைச் சொன்னபோது,
அவனுடைய சத்துருக்கள் எல்லாரும்
வெட்கப்பட்டார்கள்;

18 அப்பொழுது அவன்: தேவனுடைய
ராஜ்யம் எதைப் போன்றது? நான் அதை
எங்கு ஒத்திருப்பேன்?
19 அது கடுகு விதைக்கு ஒப்பானது, அதை
ஒரு மனிதன் எடுத்து, தன் தோட்டத்தில்
போட்டான்; அது வளர்ந்து பெரிய மரமாக
வளர்ந்தது; அதன் கிளைகளில் வானத்துப்
பறவைகள் தங்கின.
20 மறுபடியும் அவன்: நான் தேவனுடைய
ராஜ்யத்தை எதற்கு ஒப்பிடுவேன்?
21 அது புளிப்பு மாவுக்கு ஒப்பானது, ஒரு
பெண் எடுத்து, முழுதும் புளிக்கும்வரை
மூன்று படி மாவுக்குள் மறைத்து வைத்தாள்.
22 அவர் நகரங்கள் மற்றும் கிராமங்கள்
வழியாகச் சென்று, கற்பித்து, எருசலேமை
நோக்கிப் பயணம் செய்தார்.
23 அப்பொழுது ஒருவன் அவனை நோக்கி:
ஆண்டவரே, இரட்சிக்கப்படுகிறவர்கள்
சிலர்தானா? மேலும் அவர் அவர்களிடம்,
24 இடுக்கமான வாயிலில் நுழைய முயற்சி
செய்யுங்கள்; ஏனெனில், பலர் உள்ளே
நுழைய முற்படுவார்கள், அவர்களால்
இயலாது என்று நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்.
25 வீட்டின் எஜமானர் எழுந்து, கதவைப்
பூட்டியவுடன், நீங்கள் வெளியே நின்று
கதவைத் தட்டி: ஆண்டவரே, ஆண்டவரே,
எங்களுக்குத் திறந்தருளும். அவர்
உங்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நீங்கள்
எங்கிருந்து வருகிறீர்கள் என்று எனக்குத்
தெரியாது.
26 அப்பொழுது, உமது முன்னிலையில்
நாங்கள் சாப்பிட்டோம், குடித்தோம், எங்கள்
தெருக்களில் நீர் போதித்தீர் என்று சொல்லத்
தொடங்குவீர்கள்.
27 ஆனால் அவன்: நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன், நீங்கள் எங்கிருந்து
வருகிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது.
அநியாயக்காரரே, என்னைவிட்டு
அகன்றுபோங்கள்.
28 ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும்
எல்லா தீர்க்கதரிசிகளும் தேவனுடைய
ராஜ்யத்தில் இருப்பதையும், நீங்கள்
வெளியே தள்ளப்படுவதையும் நீங்கள்
காணும்போது, அழுகையும் பற்கடிப்பும்
உண்டாயிருக்கும்.
29 அவர்கள் கிழக்கிலிருந்தும்,
மேற்கிலிருந்தும், வடக்கிலிருந்தும்,
தெற்கிலிருந்தும் வந்து, தேவனுடைய
ராஜ்யத்தில் உட்காருவார்கள்.
30 மேலும், இதோ, கடைசியாக
இருப்பவர்களும் முந்தி இருப்பவர்களும்
இருக்கிறார்கள்.
31 அன்றையதினம் பரிசேயர்களில் சிலர்
வந்து, அவரை நோக்கி: நீ புறப்பட்டு,
இவ்விடத்திலிருந்து புறப்படு; ஏரோது
உன்னைக் கொன்றுவிடுவான் என்றார்கள்.
32 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் போய்,
அந்த நரியிடம், இதோ, நான் பிசாசுகளைத்
துரத்துகிறேன், இன்றும் நாளையும்
குணமாக்குகிறேன், மூன்றாம் நாள்
பூரணப்படுத்தப்படுவேன் என்று
சொல்லுங்கள் என்றார்.
33 ஆயினும் நான் இன்றும் நாளையும்
மறுநாளும் நடக்க வேண்டும்;
34 எருசலேமே, எருசலேமே,
தீர்க்கதரிசிகளைக் கொன்று, உன்னிடம்
அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிகிறவள்;
கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன்
சிறகுகளுக்குக் கீழே கூட்டிச் சேர்ப்பது
போல நான் எத்தனை முறை உன்
குழந்தைகளை ஒன்று சேர்ப்பேன்.
35 இதோ, உங்கள் வீடு உங்களுக்குப்
பாழாய்ப் போய்விட்டது; கர்த்தருடைய
நாமத்தினாலே வருகிறவர்
ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர் என்று நீங்கள்
சொல்லும் காலம் வரும்வரை நீங்கள்
என்னைக் காணமாட்டீர்கள் என்று
மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

அத்தியாயம் 14

1 அவர் ஓய்வுநாளில் உணவு
உண்பதற்காகப் பிரதான பரிசேயர்களில்
ஒருவருடைய வீட்டிற்குச் சென்றபோது,
அவர்கள் அவரைப்
பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.
2 இதோ, அவருக்கு முன்பாக நீர்க்கட்டி
நோயுள்ள ஒரு மனிதன் இருந்தான்.
3 அதற்கு இயேசு, வழக்கறிஞரையும்
பரிசேயரையும் நோக்கி: ஓய்வுநாளில்
குணமாக்குவது முறையா?
4 அவர்கள் அமைதியாக இருந்தார்கள்.
அவன் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய்,
அவனைக் குணமாக்கி, அவனைப்
போகவிட்டான்;
5 அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: உங்களில்
எவன் கழுதையையாவது எருதையாவது
குழியில் விழுந்தால், ஓய்வுநாளில் உடனே
அதை வெளியே இழுக்கமாட்டேனா?
6 அவர்களால் இந்தக் காரியங்களுக்கு
மறுபடியும் அவருக்குப் பதிலளிக்க
முடியவில்லை.
7 அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவர் ஒரு
உவமையைச் சொன்னார், அவர்கள்

தலைமை அறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்ததைக்
குறித்தார். அவர்களிடம் கூறுவது,
8 யாரேனும் ஒருவரால் திருமணத்திற்கு
அழைக்கப்பட்டால், உயர்ந்த அறையில்
உட்காராதீர்கள்; உன்னை விட
மரியாதைக்குரிய ஒரு மனிதன்
அவனிடமிருந்து அழைக்கப்படக்கூடாது
என்பதற்காக;
9 உன்னையும் அவனையும் அழைத்தவர்
வந்து உன்னிடம்: இவனுக்கு இடம் கொடு;
நீங்கள் வெட்கத்துடன் கீழ் அறையை எடுக்க
ஆரம்பிக்கிறீர்கள்.
10 ஆனால், நீ அழைக்கப்பட்டால், போய்,
தாழ்வான அறையில் உட்கார்; உன்னைக்
கேட்டவன் வரும்போது, நண்பனே, மேலே
ஏறிச் செல் என்று சொல்லலாம்.
11 தன்னை உயர்த்துகிற எவனும்
தாழ்த்தப்படுவான்; தன்னைத்
தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்.
12 அப்பொழுது அவன் தனக்குக்
கட்டளையிட்டவனிடம், “ நீ விருந்து அல்லது
இரவு உணவைச் செய்யும்போது, உன்
நண்பர்களையோ, உன் சகோதரர்களையோ,
உன் உறவினர்களையோ, பணக்கார
அண்டை வீட்டாரையோ அழைக்காதே.
அவர்களும் உன்னை மீண்டும் ஏலம்
விடாதபடிக்கு, உனக்கு ஒரு பிரதிபலன்
கிடைக்கும்.
13 ஆனால் நீ விருந்து வைக்கும்போது, ஏழை,
ஊனமுற்றோர், ஊனமுற்றோர், குருடர்கள்
ஆகியோரை அழைக்கவும்.
14 நீ ஆசீர்வதிக்கப்படுவாய்; ஏனென்றால்,
அவர்களால் உனக்குப் பலனளிக்க முடியாது:
ஏனென்றால் நீதிமான்களின்
உயிர்த்தெழுதலின் போது உனக்குப் பலன்
அளிக்கப்படும்.
15 அவரோடு பந்தியில்
அமர்ந்திருந்தவர்களில் ஒருவன் இவற்றைக்
கேட்டபோது, அவனை நோக்கி:
தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் அப்பம்
சாப்பிடுகிறவன் பாக்கியவான்.
16 அப்பொழுது அவர் அவரை நோக்கி: ஒரு
மனிதன் ஒரு பெரிய விருந்து செய்து, பலரை
அழைத்தான்.
17 இரவு உணவு வேளையில்,
அழைக்கப்பட்டவர்களிடம், வாருங்கள்
என்று சொல்லத் தன் வேலைக்காரனை
அனுப்பினான். ஏனென்றால் எல்லாம்
இப்போது தயாராக உள்ளது.
18 அவர்கள் அனைவரும் ஒரே சம்மதத்துடன்
சாக்கு சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். முதல்வன்
அவனிடம், நான் ஒரு துண்டு நிலத்தை
வாங்கினேன், நான் போய் அதைப் பார்க்க
வேண்டும்: என்னை மன்னிக்க வேண்டும்
என்று வேண்டுகிறேன்.
19 மற்றொருவன், "நான் ஐந்து நுகத்தடி
மாடுகளை வாங்கிவிட்டேன், அவற்றைப்
பரிசோதிக்கப் போகிறேன்; என்னை
மன்னித்துவிடுங்கள்" என்றான்.
20 மற்றொருவர், நான் ஒரு மனைவியைத்
திருமணம் செய்து கொண்டேன், அதனால்
என்னால் வர முடியாது என்றார்.
21 அந்த வேலைக்காரன் வந்து, தன்
எஜமானுக்கு இவற்றைக் காட்டினான்.
அப்பொழுது வீட்டின் எஜமான்
கோபமடைந்து, தன் வேலைக்காரனை
நோக்கி: நகரத்தின் தெருக்களிலும்
சந்துகளிலும் சீக்கிரமாகப் போய்,
ஏழைகளையும், ஊனமுற்றவர்களையும்,
ஊனமுற்றவர்களையும்,
பார்வையற்றோரையும்
அழைத்துக்கொண்டு வா என்றார்.
22 அதற்கு வேலைக்காரன்: ஆண்டவரே, நீர்
கட்டளையிட்டபடியே ஆகிவிட்டது, இன்னும்
இடம் இருக்கிறது என்றான்.
23 ஆண்டவர் வேலைக்காரனை நோக்கி:
நெடுஞ்சாலைகளுக்கும் வேலிகளுக்கும்
போய், என் வீடு நிரம்பும்படி அவர்களை
உள்ளே வரும்படி வற்புறுத்து என்றார்.
24 நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்,
அழைக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவரும் என்
இரவு உணவைச் சுவைக்க மாட்டார்கள்.
25 திரளான ஜனங்கள் அவரோடேகூடப்
போனார்கள்; அவர் திரும்பி, அவர்களை
நோக்கி:
26 ஒருவன் என்னிடத்தில் வந்து, தன்
தகப்பனையும், தாயையும், மனைவியையும்,
பிள்ளைகளையும், சகோதர
சகோதரிகளையும், ஆம், தன் உயிரையும்
வெறுக்காவிட்டால், அவன் என் சீடனாக
இருக்க முடியாது.
27 தன் சிலுவையைச் சுமக்காமல், எனக்குப்
பின் வராத எவனும் என் சீடனாக இருக்க
முடியாது.
28 உங்களில் எவன் ஒரு கோபுரத்தைக் கட்ட
நினைத்தாலும், முதலில் உட்கார்ந்து, அதை
முடிப்பதற்குத் தேவையான செலவைக்
கணக்கிடமாட்டான்?
29 அஸ்திவாரம் போட்ட பிறகும், அதை
முடிக்க முடியாமல் போனால், பார்ப்பவர்கள்
அனைவரும் அவரை ஏளனம் செய்யத்
தொடங்குவார்கள்.
30 இவன் கட்டத் தொடங்கினான், முடிக்க
இயலவில்லை என்றார்.
31 அல்லது எந்த ராஜா, வேறொரு ராஜாவுக்கு
எதிராகப் போர் செய்யப் போகிறான்,

முதலில் உட்கார்ந்து, இருபதாயிரத்துடன்
தனக்கு எதிராக வருகிறவனைப்
பதினாயிரத்துடன் சந்திக்க முடியுமா என்று
ஆலோசிக்கவில்லையா?
32 இல்லையெனில், மற்றவர் இன்னும் வெகு
தொலைவில் இருக்கும்போது, அவர் ஒரு
தூதரை அனுப்பி, சமாதான நிலைமைகளை
விரும்புவார்.
33 அவ்வாறே, உங்களில் எவனாக
இருந்தாலும், தனக்கு உண்டான
அனைத்தையும் விட்டுவிடாதவன் என்
சீடனாக இருக்க முடியாது.
34 உப்பு நல்லது: ஆனால் உப்பு அதன்
சுவையை இழந்துவிட்டால், அதை எதில்
சுவைக்க வேண்டும்?
35 அது நிலத்துக்கும், சாணத்துக்கும்
ஏற்றதல்ல; ஆனால் மனிதர்கள் அதை
வெளியேற்றினர். கேட்க காதுள்ளவன்
கேட்கட்டும்.

அத்தியாயம் 15

1 அவர் சொல்வதைக் கேட்கும்படி
ஆயக்காரரும் பாவிகளும் எல்லாரும்
அவரிடத்தில் வந்தார்கள்.
2 பரிசேயரும் மறைநூல் அறிஞரும்
முணுமுணுத்து: இவன் பாவிகளை
ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களோடு உண்கிறான்.
3 அவர் அவர்களுக்கு இந்த உவமையைச்
சொன்னார்:
4 உங்களில் எந்த மனிதன் நூறு ஆடுகளை
வைத்திருக்கிறான், அவற்றில் ஒன்றை
இழந்தால், தொண்ணூற்றொன்பது
ஆடுகளையும் வனாந்தரத்தில் விட்டுவிட்டு,
காணாமல் போனதைக் கண்டுபிடிக்கும்
வரை அதைத் தேடிச் செல்லமாட்டாரா?
5 அவன் அதைக் கண்டதும், அதைத் தன்
தோள்மேல் வைத்துக்கொண்டு,
சந்தோஷப்படுகிறான்.
6 அவன் வீட்டிற்கு வந்ததும், தன்
நண்பர்களையும் அண்டை வீட்டாரையும்
அழைத்து: என்னோடு சந்தோஷப்படுங்கள்;
காணாமற்போன என் ஆடுகளை நான்
கண்டுபிடித்தேன்.
7 அதுபோலவே, மனந்திரும்புதல்
தேவையில்லாத தொண்ணூற்றொன்பது
நீதிமான்களைக் காட்டிலும்,
மனந்திரும்புகிற ஒரு பாவியைக் குறித்து
பரலோகத்தில் மகிழ்ச்சி இருக்கும் என்று
நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.
8 எந்தப் பெண்ணிடம் பத்து
வெள்ளிக்காசுகள் இருக்கிறதோ, ஒரு காசை
இழந்தால், மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றி,
வீட்டைத் துடைத்து, அதைக் கண்டுபிடிக்கும்
வரை ஜாக்கிரதையாகத் தேடுகிறாள்
அல்லவா?
9 அவள் அதைக் கண்டதும், தன்
தோழிகளையும் அண்டை வீட்டாரையும்
அழைத்து: என்னோடு சந்தோஷப்படுங்கள்;
ஏனெனில் நான் தொலைந்து போன துண்டு
கிடைத்துவிட்டது.
10 அவ்வாறே, மனந்திரும்பும் ஒரு பாவியைக்
குறித்து கடவுளின் தூதர்கள் முன்னிலையில்
மகிழ்ச்சி உண்டாகும் என்று உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்.
11 அதற்கு அவர்: ஒருவருக்கு இரண்டு
மகன்கள் இருந்தார்கள்.
12 அவர்களில் இளையவன் தன் தகப்பனை
நோக்கி: தகப்பனே, எனக்குச் சேரும்
பொருளில் எனக்குப் பங்கைக் கொடு
என்றான். அவன் தன் வாழ்வை
அவர்களுக்குப் பங்கிட்டான்.
13 சில நாட்களுக்குப் பிறகு, இளைய மகன்
அனைவரையும் கூட்டிக்கொண்டு, தூர
தேசத்திற்குப் பயணம் செய்து, அங்கே
கலகத்தனமான வாழ்க்கையால் தன்
பொருளை வீணடித்தான்.
14 அவன் எல்லாவற்றையும்
செலவழித்தபோது, அந்தத் தேசத்தில் கடும்
பஞ்சம் உண்டானது. மேலும் அவர்
தேவையற்றவராக இருக்கத் தொடங்கினார்.
15 அவன் சென்று அந்நாட்டு குடிமகனிடம்
சேர்ந்தான். பன்றிகளுக்கு உணவளிக்க
அவனைத் தன் வயல்களுக்கு அனுப்பினான்.
16 பன்றிகள் தின்ற உமிகளால் அவன்
வயிற்றை நிறைத்திருப்பான்; ஒருவனும்
அவனுக்குக் கொடுக்கவில்லை.
17 அவர் மனதிற்குள் வந்து, "என் தந்தையின்
கூலி வேலைக்காரர்கள் எத்தனை பேருக்கு
போதுமான உணவு உண்டு, மேலும் நான்
பசியால் மடிந்து போகிறேன்!"
18 நான் எழுந்து என் தகப்பனிடத்தில் போய்:
தகப்பனே, நான் பரலோகத்துக்கு
விரோதமாகவும், உமக்கு முன்பாகவும்
பாவஞ்செய்தேன்.
19 இனி உமது மகன் என்று
அழைக்கப்படுவதற்கு நான் தகுதியற்றவன்:
என்னை உமது கூலி வேலைக்காரரில்
ஒருவனாக ஆக்கும்.
20 அவன் எழுந்து தன் தந்தையிடம் வந்தான்.
ஆனால் அவன் வெகுதூரத்தில் இருந்தபோது,
அவனுடைய தந்தை அவனைப் பார்த்து,
இரக்கப்பட்டு, ஓடி, அவன் கழுத்தில் விழுந்து,
முத்தமிட்டான்.
21 அப்பொழுது மகன் அவனை நோக்கி:
தகப்பனே, நான் வானத்திற்கும் உமது

பார்வைக்கும் விரோதமாகப்
பாவஞ்செய்தேன், இனி உமது குமாரன்
என்று அழைக்கப்படுவதற்கு நான்
தகுதியற்றவன் என்றான்.
22 ஆனால் தகப்பன் தன்
வேலைக்காரர்களை நோக்கி: சிறந்த
அங்கியைக் கொண்டுவந்து, அவனுக்கு
உடுத்துங்கள்; அவர் கையில்
மோதிரத்தையும், காலில் காலணிகளையும்
அணிவித்தார்.
23 கொழுத்த கன்றுக்குட்டியைக்
கொண்டுவந்து கொல்லுங்கள்; நாம்
சாப்பிட்டு மகிழ்வோம்:
24 என் மகன் இறந்துவிட்டான்; அவர்
காணாமல் போனார்,
கண்டுபிடிக்கப்பட்டார். மேலும் அவர்கள்
மகிழ்ச்சியாக இருக்க ஆரம்பித்தார்கள்.
25 அவனுடைய மூத்த மகன் வயல்வெளியில்
இருந்தான்; அவன் வந்து, வீட்டை
நெருங்குகையில், இசையும் நடனமும்
கேட்டான்.
26 அவன் வேலைக்காரரில் ஒருவனை
அழைத்து, இவைகளின் அர்த்தம் என்ன
என்று கேட்டான்.
27 அவன் அவனை நோக்கி: உன் சகோதரன்
வந்திருக்கிறான்; உன் தகப்பன் கொழுத்த
கன்றுக்குட்டியைக் கொன்றுவிட்டான்.
28 அவன் கோபமடைந்து, உள்ளே
போகமாட்டான்.
29 அவன் தன் தகப்பனை நோக்கி: இதோ,
இத்தனை வருடங்களாக நான் உமக்கு
ஊழியஞ்செய்கிறேன், உமது கட்டளையை
மீறவில்லை; ஆனாலும், நான் என்
சிநேகிதர்களோடு மகிழ்வதற்காக, நீ
எனக்கு ஒரு குழந்தையைக்
கொடுக்கவில்லை.
30 ஆனால், வேசிகளோடு சேர்ந்து உனது
வாழ்க்கையைத் தின்றுவிட்ட இந்த உன்
மகன் வந்தவுடனே, அவனுக்காக கொழுத்த
கன்றுக்குட்டியைக் கொன்றாய்.
31 அவன் அவனை நோக்கி: மகனே, நீ
எப்போதும் என்னுடனே இருக்கிறாய்,
எனக்குள்ளதெல்லாம் உன்னுடையதே
என்றார்.
32 உமது சகோதரன் இறந்துவிட்டான்;
மற்றும் தொலைந்து போனது,
கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

அத்தியாயம் 16

1 மேலும் அவர் தம்முடைய சீஷர்களை
நோக்கி: ஐசுவரியவான் ஒருவன் இருந்தான்;
மேலும் அவர் தனது பொருட்களை
வீணடித்துவிட்டார் என்று அவர் மீது குற்றம்
சாட்டப்பட்டது.
2 அவன் அவனைக் கூப்பிட்டு: உன்னைப்
பற்றி நான் எப்படிக் கேட்கிறேன்? உனது
பொறுப்பைக் கணக்குக் கொடு;
ஏனென்றால், நீங்கள் இனி காரியதரிசியாக
இருக்க முடியாது.
3 அப்பொழுது காரியதரிசி: நான் என்ன
செய்ய வேண்டும்? ஏனென்றால், என்
ஆண்டவர் என்னிடமிருந்து
பணிப்பெண்ணை அகற்றுகிறார்: என்னால்
தோண்ட முடியாது; கெஞ்சுவதற்கு நான்
வெட்கப்படுகிறேன்.
4 என்ன செய்வது என்று நான்
தீர்மானித்தேன், நான் பொறுப்பிலிருந்து
வெளியேற்றப்பட்டால், அவர்கள் என்னைத்
தங்கள் வீடுகளுக்குள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.
5 அவன் தன் எஜமானுடைய கடனாளிகள்
ஒவ்வொருவரையும் தன்னிடம் வரவழைத்து,
முதல்வனிடம்: நீ என் எஜமானுக்கு எவ்வளவு
கடன்பட்டிருக்கிறாய்?
6 அதற்கு அவன், “நூறு படி எண்ணெய்”
என்றான். அவன் அவனிடம், "உன்
உண்டியலை வாங்கிக்கொண்டு,
சீக்கிரமாக உட்கார்ந்து, ஐம்பது என்று
எழுது" என்றார்.
7 அப்பொழுது அவன் வேறொருவனை
நோக்கி: உனக்கு எவ்வளவு
கடன்பட்டிருக்கிறது என்றார். அதற்கு அவன்,
நூறு அடி கோதுமை என்றான். அவன்
அவனை நோக்கி: உன் உண்டியலை எடுத்து
எண்பது என்று எழுது என்றார்.
8 அநியாயக்காரன் புத்திசாலித்தனமாகச்
செய்ததால் ஆண்டவர் அவனைப்
பாராட்டினார்;
9 மேலும் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
அநீதியின் மாமனை உங்களுக்கு
நண்பர்களாக்கிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள்
தோல்வியுற்றால், அவர்கள் உங்களை
நித்திய வாசஸ்தலங்களுக்குள்
சேர்த்துக்கொள்வார்கள்.
10 சிறியதில் உண்மையுள்ளவன்
அதிகத்திலும் உண்மையுள்ளவனாக
இருக்கிறான்;
11 நீங்கள் அநியாயமான மாமன்னத்தில்
உண்மையாக இருக்கவில்லை என்றால்,
உண்மையான செல்வத்தை உங்கள்
நம்பிக்கைக்கு யார் ஒப்படைப்பார்கள்?
12 வேறொரு மனிதனுடையதில் நீங்கள்
உண்மையாக இருக்கவில்லை என்றால்,
உங்களுக்குச் சொந்தமானதை யார்
உங்களுக்குக் கொடுப்பார்கள்?

13 எந்த வேலைக்காரனும் இரண்டு
எஜமான்களுக்குப் பணிவிடை செய்ய
முடியாது; இல்லையேல் ஒருவரைப்
பற்றிக்கொண்டு மற்றவரை இகழ்வார்.
நீங்கள் கடவுளுக்கும் மாமனுக்கும் சேவை
செய்ய முடியாது.
14 பேராசை கொண்ட பரிசேயர்களும்
இவற்றையெல்லாம் கேட்டு, அவரை ஏளனம்
செய்தனர்.
15 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
மனிதர்களுக்கு முன்பாக உங்களை
நீதிமான்களாக்குகிறீர்கள்; தேவன் உங்கள்
இருதயங்களை அறிந்திருக்கிறார்;
16 நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசிகளும்
யோவான்வரை இருந்தது; அதுமுதல்
தேவனுடைய ராஜ்யம்
பிரசங்கிக்கப்படுகிறது;
17 நியாயப்பிரமாணத்தின் ஒரு சின்னம்
தோல்வியடைவதைவிட, வானமும் பூமியும்
கடந்துபோவது எளிது.
18 தன் மனைவியைத் தள்ளிவிட்டு,
வேறொருவனை மணந்துகொள்பவன்
விபச்சாரம் செய்கிறான்;
19 ஒரு ஐசுவரியவான் இருந்தார், அவர் ஊதா
மற்றும் மெல்லிய துணிகளை அணிந்து,
ஒவ்வொரு நாளும் ஆடம்பரமாக இருந்தார்.
20 லாசரஸ் என்ற பெயருடைய ஒரு
பிச்சைக்காரன் ஒருவன் இருந்தான், அவன்
வாசலில் புண்கள் நிறைந்து கிடந்தான்.
21 ஐசுவரியவான்களின் மேசையிலிருந்து
விழுந்த நொறுக்குத் துண்டுகளை உண்ண
விரும்பி, நாய்கள் வந்து அவன் புண்களை
நக்கின.
22 பிச்சைக்காரன் மரித்து, தேவதூதர்களால்
ஆபிரகாமின் மடியில்
கொண்டுபோகப்பட்டான்; ஐசுவரியவானும்
இறந்து அடக்கம்பண்ணப்பட்டான்;
23 நரகத்தில் அவர் வேதனையில் ஆழ்ந்து
கண்களை ஏறெடுத்துப் பார்த்தார்.
24 அவன் அழுது: தகப்பன் ஆபிரகாமே,
எனக்கு இரங்கும், லாசரஸ் தம் விரலின்
நுனியைத் தண்ணீரில் நனைத்து, என்
நாக்கைக் குளிரச் செய்யும்படி அவரை
அனுப்பும். ஏனென்றால், இந்தச் சுடரில் நான்
வேதனைப்படுகிறேன்.
25 அதற்கு ஆபிரகாம்: மகனே, நீ உன்
வாழ்நாளில் உன் நன்மைகளையும்,
லாசரஸ் தீமையையும் பெற்றாய் என்பதை
நினைவில் கொள்; ஆனால் இப்போது அவன்
ஆறுதலடைகிறான், நீ வேதனைப்படுகிறாய்.
26 இவை அனைத்தையும் தவிர,
எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே ஒரு
பெரிய இடைவெளி உள்ளது. அவர்களால்
எங்களிடம் செல்ல முடியாது, அது
அங்கிருந்து வரும்.
27 அப்பொழுது அவன்: ஆகையால்
தகப்பனே, அவனை என் தகப்பனுடைய
வீட்டிற்கு அனுப்பும்படி உம்மை
வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.
28 எனக்கு ஐந்து சகோதரர்கள்
இருக்கிறார்கள்; அவர்களும் இந்த
வேதனையான இடத்திற்கு வராதபடிக்கு,
அவர் அவர்களுக்கு சாட்சியமளிப்பார்.
29 ஆபிரகாம் அவனை நோக்கி:
அவர்களுக்கு மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும்
இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் கேட்கட்டும்.
30 அதற்கு அவன்: அப்படியல்ல, தகப்பன்
ஆபிரகாமே, மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன்
அவர்களிடம் சென்றால், அவர்கள்
மனந்திரும்புவார்கள் என்றார்.
31 அவர் அவனை நோக்கி: அவர்கள்
மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும்
செவிகொடாவிட்டால், மரித்தோரிலிருந்து
ஒருவன் உயிர்த்தெழுந்தாலும் அவர்கள்
நம்பமாட்டார்கள்.

அத்தியாயம் 17

1 அப்பொழுது அவர் சீஷர்களை நோக்கி:
இடறல்கள் வராமல் இருக்க முடியாது;
2 அவன் இந்தச் சிறியவர்களில் ஒருவனைப்
புண்படுத்துவதைவிட, அவன் கழுத்தில் ஒரு
எந்திரக்கல்லைத் தொங்கவிட்டு, கடலில்
போடுவது அவனுக்கு நலமாயிருந்தது.
3 எச்சரிக்கையாயிருங்கள்: உன் சகோதரன்
உனக்கு விரோதமாய்ப் பாவம் செய்தால்,
அவனைக் கடிந்துகொள்; அவர்
மனந்திரும்பினால், அவரை மன்னியுங்கள்.
4 அவன் ஒரு நாளைக்கு ஏழு முறை உனக்கு
விரோதமாகத் துரோகம் செய்து, ஏழு முறை
உன்னை நோக்கித் திரும்பி, நான்
மனந்திரும்புகிறேன்; நீ அவனை
மன்னித்துவிடு.
5 அப்போஸ்தலர்கள் கர்த்தரை நோக்கி:
எங்கள் விசுவாசத்தை அதிகப்படுத்துங்கள்
என்றார்கள்.
6 மேலும் ஆண்டவர் சொன்னார்: கடுகளவு
நம்பிக்கை உங்களுக்கு இருந்தால், இந்த
சீமைமரத்தை நோக்கி: வேருடன் பிடுங்கிக்
கடலில் நடப்படுவாய். அது உங்களுக்குக்
கீழ்ப்படிய வேண்டும்.
7 உங்களில் எவன் ஒரு வேலைக்காரன்
உழுகிறானோ அல்லது கால்நடைகளை
மேய்க்கிறவனாக இருக்கிறானோ, அவன்
வயலில் இருந்து வரும்போது, அவனிடம்

போய், உணவருந்த உட்கார் என்று
சொல்வான்?
8 நான் சாப்பிட்டுக் குடித்து வரும்வரை நான்
உணவு உண்பதைத் தயார் செய்து,
உன்னைக் கட்டிக்கொண்டு, எனக்குப்
பரிமாறு என்று அவனிடம்
சொல்லமாட்டேன். பிறகு நீ சாப்பிட்டுக்
குடிப்பாயா?
9 அந்த வேலைக்காரன் தனக்குக்
கட்டளையிட்டதைச் செய்ததற்காக அவன்
நன்றி கூறுகிறானா? நான் இழுக்கவில்லை.
10 அவ்வாறே, உங்களுக்குக்
கட்டளையிடப்பட்டவைகளையெல்லாம்
நீங்கள் செய்தபின், நாங்கள் பயனற்ற
வேலைக்காரர்கள் என்று சொல்லுங்கள்.
11 அவர் எருசலேமுக்குப் போகும்போது,
சமாரியா மற்றும் கலிலேயாவின் நடுவே
கடந்து சென்றார்.
12 அவர் ஒரு கிராமத்திற்குள்
பிரவேசித்தபோது, தூரத்தில்
நின்றுகொண்டிருந்த பத்துத்
தொழுநோயாளிகள் அவரை
எதிர்கொண்டார்கள்.
13 அவர்கள் தங்கள் சத்தங்களை உயர்த்தி:
இயேசுவே, போதகரே, எங்களுக்கு இரங்கும்
என்றார்கள்.
14 அவர் அவர்களைக் கண்டு, அவர்களை
நோக்கி: நீங்கள் சென்று குருக்களுக்கு
உங்களைக் காட்டுங்கள் என்றார். அவர்கள்
போகும்போது அவர்கள்
சுத்திகரிக்கப்பட்டார்கள்.
15 அவர்களில் ஒருவர் தான்
குணமடைந்ததைக் கண்டு, திரும்பி, உரத்த
குரலில் கடவுளை மகிமைப்படுத்தினார்.
16 அவர் காலில் முகங்குப்புற விழுந்து,
அவருக்கு நன்றி செலுத்தினார்; அவர் ஒரு
சமாரியன்.
17 அதற்கு இயேசு: பத்துப் பேர்
சுத்திகரிக்கப்படவில்லையா? ஆனால்
ஒன்பது எங்கே?
18 இந்த அந்நியரைத் தவிர, கடவுளுக்கு
மகிமை கொடுக்கத் திரும்பியவர்களைக்
காணவில்லை.
19 அவன் அவனை நோக்கி: எழுந்து போ,
உன் விசுவாசம் உன்னைச் சுகமாக்கியது
என்றார்.
20 தேவனுடைய ராஜ்யம் எப்பொழுது வரும்
என்று பரிசேயர் அவரிடம் கேட்டபோது,
அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
தேவனுடைய ராஜ்யம் கண்கூடாக
வருவதில்லை.
21 இதோ! அல்லது, இதோ! ஏனென்றால்,
இதோ, தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களுக்குள்
இருக்கிறது.
22 மேலும் அவர் சீஷர்களை நோக்கி:
மனுஷகுமாரனுடைய நாட்களில் ஒன்றைக்
காண நீங்கள் விரும்புகிற நாட்கள் வரும்,
அதை நீங்கள் காணமாட்டீர்கள்.
23 அவர்கள் உன்னை நோக்கி: இங்கே பார்;
அல்லது, அங்கே பாருங்கள்: அவர்களைப்
பின்தொடராதீர்கள், அவர்களைப்
பின்தொடராதீர்கள்.
24 வானத்தின் கீழ் ஒரு பகுதியிலிருந்து
மின்னலைப் போல, வானத்தின் கீழ்
மற்றொரு பகுதி வரை பிரகாசிக்கிறது.
மனுஷகுமாரனும் தம்முடைய நாளில்
இருப்பார்.
25 முதலில் அவன் பல துன்பங்களை
அனுபவித்து, இந்தத் தலைமுறையினரால்
புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும்.
26 நோவாவின் நாட்களில் நடந்ததுபோல,
மனுஷகுமாரனுடைய நாட்களிலும் நடக்கும்.
27 நோவே பேழைக்குள் பிரவேசித்த
நாள்வரை, அவர்கள் சாப்பிட்டார்கள்,
குடித்தார்கள், மனைவிகளை மணந்தார்கள்,
திருமணம் செய்துகொண்டார்கள்,
ஜலப்பிரளயம் வந்து அனைவரையும்
அழித்தது.
28 லோத்தின் நாட்களில் நடந்தது போலவே;
அவர்கள் சாப்பிட்டார்கள், குடித்தார்கள்,
வாங்கினார்கள், விற்றார்கள், நட்டார்கள்,
கட்டினார்கள்;
29 ஆனால் லோத்து சோதோமிலிருந்து
புறப்பட்ட அதே நாளில் வானத்திலிருந்து
அக்கினியும் கந்தகமும் பொழிந்து,
அனைவரையும் அழித்தது.
30 மனுஷகுமாரன் வெளிப்படும் நாளிலும்
இப்படியே நடக்கும்.
31 அந்நாளில், வீட்டு மாடியில் இருப்பவர்,
வீட்டில் உள்ள பொருட்களை எடுத்துச்
செல்ல கீழே வரக்கூடாது;
32 லோத்தின் மனைவியை நினைவில்
வையுங்கள்.
33 தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள
விரும்புகிறவன் அதை இழப்பான்; எவனும்
தன் உயிரை இழப்பவன் அதைக்
காப்பாற்றிக் கொள்வான்.
34 நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், அந்த
இரவில் ஒரே படுக்கையில் இரண்டு
மனிதர்கள் இருப்பார்கள்; ஒருவன்
எடுக்கப்படுவான், மற்றவன் விடப்படுவான்.
35 இரண்டு பெண்கள் ஒன்றாக அரைக்க
வேண்டும்; ஒருவன் எடுக்கப்படுவான்,
மற்றவன் விடப்படுவான்.

36 இரண்டு பேர் வயலில் இருப்பார்கள்;
ஒருவன் எடுக்கப்படுவான், மற்றவன்
விடப்படுவான்.
37 அவர்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
எங்கே ஆண்டவரே என்றார்கள். அவர்
அவர்களை நோக்கி: உடல் எங்கிருக்கிறதோ
அங்கே கழுகுகள் ஒன்றுகூடும்.

அத்தியாயம் 18

1 அவர் அவர்களுக்கு ஒரு உவமையைச்
சொன்னார்: மனிதர்கள் சோர்ந்து
போகாமல், எப்போதும் ஜெபம் செய்ய
வேண்டும்.
2 ஒரு நகரத்தில் ஒரு நியாயாதிபதி
இருந்தார்;
3 அந்த நகரத்தில் ஒரு விதவை இருந்தாள்;
அவள் அவனிடம் வந்து: என் எதிரியிடம்
என்னைப் பழிவாங்கும் என்றாள்.
4 சிறிது காலத்திற்கு அவர் விரும்பவில்லை,
ஆனால் பின்னர் அவர் தனக்குள்
சொல்லிக்கொண்டார்: நான் கடவுளுக்கு
அஞ்சவில்லை, மனிதனைக் கருதவில்லை.
5 இந்த விதவை என்னைத் தொந்தரவு
செய்வதால், நான் அவளைப்
பழிவாங்குவேன், அவள் தொடர்ந்து
வருவதால் அவள் என்னை சோர்வடையச்
செய்வேன்.
அநியாயக்காரன் சொல்வதைக் கேள்
என்றார் ஆண்டவர் .
7 தம்முடைய
தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டவர்களுக்காக இரவும்
பகலும் தம்மை நோக்கிக்
கூக்குரலிடுகிறவர்களுக்காக தேவன்
வருந்தியிருந்தாலும் அவர்களைப்
பழிவாங்கமாட்டாரா?
8 விரைவில் அவர்களைப் பழிவாங்குவார்
என்று உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். ஆயினும்,
மனுஷகுமாரன் வரும்போது, பூமியில்
விசுவாசத்தைக் காண்பானா?
9 தாங்கள் நீதிமான்களென்று தங்களை
நம்பி, மற்றவர்களை இகழ்ந்த சிலருக்கு
அவர் இந்த உவமையைச் சொன்னார்.
10 இரண்டு மனிதர்கள் ஜெபிக்க
கோவிலுக்குள் போனார்கள். ஒருவன்
பரிசேயன், மற்றவன் ஆயக்காரன்.
11 பரிசேயன் நின்றுகொண்டு, கடவுளே,
நான் கொள்ளையடிப்பவர்களைப்
போலவும், அநியாயக்காரர்களைப்
போலவும், விபச்சாரம் செய்பவர்களைப்
போலவும், இந்த ஆயக்காரனைப் போலவும்
இல்லாததற்காக, நான் உமக்கு நன்றி
செலுத்துகிறேன் என்று தன்னோடே
ஜெபித்தான்.
12 நான் வாரத்தில் இருமுறை நோன்பு
நோற்கிறேன், எனக்குள்ள எல்லாவற்றிலும்
தசமபாகம் கொடுக்கிறேன்.
13 ஆயக்காரன், தூரத்தில் நின்று, வானத்தை
நோக்கித் தன் கண்களை ஏறெடுக்காமல்,
தன் மார்பில் அடித்துக் கொண்டு: பாவியான
எனக்கு இரக்கமாயிரும் என்றார்.
14 நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், இந்த
மனிதன் மற்றவனைப் பார்க்கிலும்
நீதிமானாகத் தன் வீட்டிற்குப் போனான்;
தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன்
உயர்த்தப்படுவான்.
15 அவர் கைக்குழந்தைகளையும் அவர்
தொடும்படி அவரிடம் கொண்டு வந்தார்கள்;
16 இயேசு அவர்களைத் தம்மிடம்
வரவழைத்து: சிறு பிள்ளைகளை
என்னிடத்தில் வரவிடுங்கள், அவர்களைத்
தடைசெய்யாதிருங்கள்;
17 தேவனுடைய ராஜ்யத்தை ஒரு
சிறுபிள்ளையாக ஏற்றுக்கொள்ளாத
எவனும் அதில் பிரவேசிக்கமாட்டான் என்று
மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
18 ஒரு தலைவர் அவரிடம், "நல்ல போதகரே,
நித்திய வாழ்வைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ள
நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று
கேட்டார்.
19 இயேசு அவனை நோக்கி: ஏன் என்னை
நல்லவன் என்கிறாய்? யாரும் நல்லவர்கள்
அல்ல, ஒருவரைத் தவிர, அதாவது கடவுள்.
20 விபச்சாரம் செய்யாதே, கொல்லாதே,
திருடாதே, பொய்ச் சாட்சி சொல்லாதே, உன்
தந்தையையும் உன் தாயையும் கனப்படுத்து
என்ற கட்டளைகளை நீ அறிவாய்.
21 அதற்கு அவன்: இவைகளையெல்லாம்
நான் சிறுவயதுமுதல் கடைப்பிடித்து
வருகிறேன்.
22இயேசு இவற்றைக் கேட்டபோது, அவரிடம்,
" இன்னும் உனக்கு ஒன்று குறைவில்லையே:
உன்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் விற்று,
ஏழைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடு,
அப்பொழுது பரலோகத்தில் உனக்குப்
பொக்கிஷம் உண்டாயிருக்கும்; என்னைப்
பின்தொடர்ந்து வா" என்றார்.
23 அவர் அதைக் கேட்டபோது மிகவும்
துக்கமடைந்தார்: ஏனென்றால் அவர் மிகவும்
செல்வந்தராக இருந்தார்.
24 இயேசு மிகவும் துக்கமடைந்ததைக்
கண்டு: ஐசுவரியமுள்ளவர்கள் தேவனுடைய
ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது எவ்வளவு அரிது!

25 ஏனெனில், ஐசுவரியவான் தேவனுடைய
ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதைவிட, ஒட்டகம்
ஊசிக் கண்ணுக்குள் நுழைவது எளிது.
26 அதைக் கேட்டவர்கள்: அப்படியானால்
யார் இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்றார்கள்.
27 அதற்கு அவர்: மனிதர்களால் கூடாதவை
கடவுளால் கூடும்.
28 அப்பொழுது பேதுரு: இதோ, நாங்கள்
எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு உம்மைப்
பின்பற்றினோம் என்றான்.
29 அவர் அவர்களை நோக்கி: தேவனுடைய
ராஜ்யத்தினிமித்தம் வீட்டையோ,
பெற்றோரையோ, சகோதரரையோ,
மனைவியையோ, பிள்ளைகளையோ
விட்டுப் பிரிந்த எந்த மனிதனும் இல்லை
என்று உறுதியாக உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்.
30 இந்த நிகழ்காலத்திலும், வரப்போகும்
உலகத்திலும் நித்திய ஜீவனை யார்
அதிகமாகப் பெறமாட்டார்கள்.
31 பின்பு அவர் பன்னிருவரையும் தன்னிடம்
அழைத்து: இதோ, நாம் எருசலேமுக்குப்
போகிறோம், மனுஷகுமாரனைக்குறித்து
தீர்க்கதரிசிகளால்
எழுதப்பட்டவைகளெல்லாம் நிறைவேறும்
என்றார்.
32 ஏனென்றால், அவர் புறஜாதிகளுக்கு
ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார், மேலும் அவர்
கேலி செய்யப்படுவார், வெறுக்கப்படுவார்,
துப்பப்படுவார்.
33 அவர்கள் அவனைக் கசையடியால்
அடித்துக் கொன்றுபோடுவார்கள்; மூன்றாம்
நாள் அவன் எழுந்திருப்பான்.
34 அவர்கள் இவைகளில் ஒன்றையும் புரிந்து
கொள்ளவில்லை; இந்த வார்த்தை
அவர்களுக்கு மறைக்கப்பட்டது;
35 அப்பொழுது அவர் எரிகோவுக்குச்
சமீபமாய் வந்தபோது, ஒரு குருடர்
வழியருகே உட்கார்ந்து பிச்சையெடுத்தார்.
36 மக்கள் கூட்டம் கடந்து செல்வதைக்
கேட்டு, அதன் அர்த்தம் என்ன என்று
கேட்டார்.
37 அதற்கு அவர்கள்: நாசரேயனாகிய இயேசு
கடந்துபோகிறார் என்று சொன்னார்கள்.
38 அப்பொழுது அவன்: இயேசுவே, தாவீதின்
குமாரனே, எனக்கு இரங்கும் என்று
கூப்பிட்டான்.
39 முன்னே சென்றவர்கள், அவர்
அமைதியாக இருக்கும்படி அவரைக்
கடிந்துகொண்டார்கள்;
40 இயேசு நின்று, அவரைத் தம்மிடம்
அழைத்து வரும்படி கட்டளையிட்டார்;
41 நான் உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?
அதற்கு அவன், “ஆண்டவரே, நான் பார்வை
பெறட்டும்” என்றார்.
42 இயேசு அவனை நோக்கி: பார்வைபெறு,
உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது
என்றார்.
43 உடனே அவர் பார்வை பெற்று, கடவுளை
மகிமைப்படுத்திக் கொண்டே அவருக்குப்
பின்சென்றார்.

அத்தியாயம் 19

1 இயேசு உள்ளே நுழைந்து எரிகோ
வழியாகச் சென்றார்.
2 இதோ, ஆயக்காரரில் தலைவனும்
ஐசுவரியவானுமாயிருந்த சக்கேயு என்னும்
பேருள்ள ஒருவன் இருந்தான்.
3 அவர் இயேசுவைக் காணத் தேடினார்;
மேலும் அவர் உயரம் குறைவாக இருந்ததால்
பத்திரிகையாளர்களால் முடியவில்லை.
4 அவன் முன்னே ஓடிப்போய், அவனைப்
பார்க்க ஒரு காட்டெருமை மரத்தில்
ஏறினான்;
5 இயேசு அந்த இடத்துக்கு வந்தபோது,
நிமிர்ந்து பார்த்து, அவனைப் பார்த்து:
சக்கேயுவே, சீக்கிரமாய் இறங்கி வா;
இன்றைக்கு நான் உன் வீட்டில் இருக்க
வேண்டும்.
6 அவன் விரைந்து வந்து, அவனை
மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டான்.
7 அவர்கள் அதைக் கண்டு, எல்லாரும்
முணுமுணுத்து: அவர் ஒரு பாவியுடன்
விருந்தாளியாகப் போனார்.
8 சக்கேயு நின்று கர்த்தரை நோக்கி: இதோ,
ஆண்டவரே, என் பொருளில் பாதியை
ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிறேன்; நான்
யாரிடமாவது பொய்யான
குற்றச்சாட்டினைப் பெற்றுக் கொண்டால்,
நான்கு மடங்கு திருப்பித் தருகிறேன்.
9 இயேசு அவனை நோக்கி: இன்றைக்கு இந்த
வீட்டிற்கு இரட்சிப்பு வந்தது, இவனும்
ஆபிரகாமின் குமாரனாக இருக்கிறான்.
10 மனிதகுமாரன் தொலைந்து போனதைத்
தேடவும் இரட்சிக்கவும் வந்திருக்கிறார்.
11 அவர்கள் இவற்றைக் கேட்டபோது, அவர்
எருசலேமுக்குச் சமீபமாயிருந்ததாலும்,
தேவனுடைய ராஜ்யம் உடனே தோன்ற
வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைத்ததாலும்,
ஒரு உவமையைச் சொன்னார்.
12 ஆகையால், ஒரு பிரபு தனக்கென்று ஒரு
ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவும்,
திரும்பிவரவும் தூர தேசத்திற்குப் போனான்.

13 அவர் தம்முடைய பத்து
வேலைக்காரர்களை அழைத்து,
அவர்களுக்குப் பத்து ராத்தல்களைக்
கொடுத்து, அவர்களை நோக்கி: நான்
வரும்வரை வேலை செய்யுங்கள் என்றார்.
14 ஆனால் அவனுடைய குடிமக்கள் அவனை
வெறுத்து, அவனைப் பின்தொடர்ந்து: இவன்
நம்மை ஆளப்போவதில்லை என்று சொல்லி
அனுப்பினார்கள்.
15 அவர் ராஜ்யத்தைப் பெற்றுத்
திரும்பியபோது, ஒவ்வொருவரும்
வியாபாரத்தில் எவ்வளவு சம்பாதித்தார்கள்
என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி, அவர்
பணத்தைக் கொடுத்த இந்த
வேலைக்காரர்களைத் தம்மிடம்
அழைக்கும்படி கட்டளையிட்டார்.
16 அப்பொழுது முதல்வன் வந்து: ஆண்டவரே,
உமது ராத்தல் பத்து ராத்தல்
ஆதாயமடைந்தது என்றான்.
17 அவன் அவனை நோக்கி: நல்லது, நல்ல
வேலைக்காரனே;
18 இரண்டாமவன் வந்து: ஆண்டவரே, உமது
ராத்தல் ஐந்து ராத்தல் ஆதாயம் என்றான்.
19 அவனும் அவனை நோக்கி: நீயும் ஐந்து
நகரங்களுக்கு அதிபதியாக இரு என்றார்.
20 மற்றொருவன் வந்து: ஆண்டவரே, இதோ,
நான் ஒரு துடைக்கும் துணியில் வைத்த
உமது ராத்தல்.
21 ஏனெனில், நான் உமக்குப் பயந்தேன்,
ஏனெனில் நீ ஒரு கஞ்சத்தனமானவன்: நீ
கீழே வைக்காததை எடுத்து,
விதைக்காததை அறுவடை செய்கிறாய்.
22 அவன் அவனை நோக்கி: பொல்லாத
வேலைக்காரனே, உன் வாயினால் உன்னை
நியாயந்தீர்ப்பேன். நான் வைக்காததை
எடுத்துக்கொண்டும், விதைக்காததை
அறுக்கிறவனும் நான் கஞ்சத்தனமானவன்
என்பதை நீ அறிந்திருக்கிறாய்.
23 அப்படியென்றால், நான் வரும்போது
எனக்குச் சொந்தப் பணத்தைக்
கந்துவட்டியோடு கேட்கும்படிக்கு, என்
பணத்தை நீ வங்கியில்
கொடுக்கவில்லையா?
24 அவர் அருகில் நின்றவர்களிடம்,
"அவனிடமிருந்து ஒரு ராத்தலை எடுத்து,
பத்து ராத்தல் உள்ளவனுக்குக் கொடு"
என்றார்.
25 (அவர்கள் அவனை நோக்கி: ஆண்டவரே,
அவனிடம் பத்து ராத்தல் இருக்கிறது
என்றார்கள்.)
26 நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்: உள்ள
ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப்படும்;
இல்லாதவனிடமிருந்து, அவனிடம் இருந்தும்
எடுக்கப்படும்.
27 ஆனால் நான் அவர்களை அரசாளுவதை
விரும்பாத என் எதிரிகளை இங்கே
கொண்டு வந்து எனக்கு முன்பாகக்
கொன்றுபோடுங்கள்.
28 இப்படிச் சொல்லிவிட்டு, எருசலேமுக்கு
ஏறிச் சென்றார்.
29 அவர் ஒலிவ மலை என்னும் மலையில்
உள்ள பெத்பாகேக்கும் பெத்தானியாவுக்கும்
அருகில் வந்தபோது, தம்முடைய சீடர்களில்
இருவரை அனுப்பினார்.
30 உங்களுக்கு எதிரே உள்ள கிராமத்திற்குப்
போங்கள்; நீங்கள் பிரவேசிக்கும்போது
அதில் ஒரு கழுதைக்குட்டி
கட்டப்பட்டிருப்பதைக் காண்பீர்கள், அதில்
இதுவரை யாரும் உட்காரவில்லை: அதை
அவிழ்த்து இங்கே கொண்டு வாருங்கள்.
31 ஒருவன் உன்னிடம் கேட்டால், அவனை
ஏன் விடுவிக்கிறீர்கள்? கர்த்தருக்கு அவன்
தேவையாயிருக்கிறபடியினால் நீ
அவனிடத்தில் சொல்லவேண்டும்.
32 அனுப்பப்பட்டவர்கள் போய், அவர்
தங்களுக்குச் சொன்னபடியே கண்டார்கள்.
33 அவர்கள் அந்தக் குட்டியை
அவிழ்க்கும்போது, அதன் உரிமையாளர்கள்
அவர்களிடம், “ஏன் அந்தக் குட்டியை
அவிழ்க்கிறீர்கள்?
34 அதற்கு அவர்கள்: ஆண்டவருக்கு இவன்
தேவை என்றார்கள்.
35 அவர்கள் அதை இயேசுவினிடத்தில்
கொண்டுவந்து, தங்கள் வஸ்திரங்களைக்
கழுதைக்குட்டியின்மேல் வைத்து,
இயேசுவை அதின்மேல் ஏற்றினார்கள்.
36 அவர் போகையில், அவர்கள் தங்கள்
வஸ்திரங்களை வழியிலே விரித்தார்கள்.
37 அவர் சமீபித்தபோது, இப்போதும் ஒலிவ
மலையின் கீழே இறங்கியபோது, திரளான
சீஷர்கள் தாங்கள் கண்ட சகல மகத்தான
செயல்களுக்காகவும் உரத்த குரலில்
கடவுளைப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்தனர்.
38 கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே வருகிற
ராஜா ஸ்தோத்திரம்: பரலோகத்தில்
சமாதானம், உன்னதத்தில் மகிமை
உண்டாவதாக.
39 அப்பொழுது திரளான பரிசேயர்களில்
சிலர் அவரை நோக்கி: போதகரே,
உம்முடைய சீஷர்களைக் கடிந்துகொள்ளும்
என்றார்கள்.
40 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இவர்கள் அமைதியாக இருந்தால், கற்கள்
உடனே கூக்குரலிடும் என்று உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன் என்றார்.

41 அவர் அருகில் வந்தபோது, நகரத்தைப்
பார்த்து, அதை நினைத்து அழுதார்.
42 உமது சமாதானத்திற்குரியவைகளை
இந்த நாளிலாவது நீ அறிந்திருந்தால்,
ஆனால் இப்போது அவைகள் உன்
கண்களுக்கு மறைந்திருக்கின்றன.
43 உன் எதிரிகள் உன்னைச் சுற்றிலும் அகழி
போட்டு, உன்னைச் சுற்றி வளைத்து,
எல்லாப் பக்கங்களிலும் உன்னைக்
காத்துக்கொள்ளும் நாட்கள் உனக்கு வரும்.
44 உன்னையும் உன் பிள்ளைகளையும்
உனக்குள்ளே கிடத்திவிடுவார்கள்; அவர்கள்
உன்னில் ஒரு கல்லின் மேல் மற்றொன்றை
வைக்க மாட்டார்கள்; ஏனென்றால், உங்கள்
வருகையின் நேரம் உங்களுக்குத் தெரியாது.
45 அவர் கோவிலுக்குள் சென்று, அதில்
விற்பவர்களையும் வாங்குபவர்களையும்
துரத்தினார்.
46 அவர்களை நோக்கி: என் வீடு ஜெப
ஆலயம் என்று எழுதியிருக்கிறதே;
47 அவர் தினமும் கோவிலில் கற்பித்தார்.
ஆனால் தலைமைக் குருக்களும், மறைநூல்
அறிஞர்களும், மக்களின் தலைவர்களும்
அவரை அழிக்கத் தேடினார்கள்.
48 அவர்களால் என்ன செய்வது என்று
கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

அத்தியாயம் 20

1 அந்நாளில் ஒரு நாளில், அவர் கோவிலில்
மக்களுக்குப் போதித்து, நற்செய்தியைப்
பிரசங்கித்துக்கொண்டிருந்தபோது,
தலைமைக் குருக்களும் மறைநூல்
அறிஞர்களும் மூப்பர்களோடும் அவரிடம்
வந்தனர்.
2 அவனிடம், "எங்களுக்குச் சொல், நீ எந்த
அதிகாரத்தால் இவற்றைச் செய்கிறாய்?
அல்லது இந்த அதிகாரத்தை உனக்கு
வழங்கியவர் யார்?
3 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நானும் உங்களிடம் ஒன்று கேட்கிறேன்;
மற்றும் எனக்கு பதில்:
4 யோவானின் ஞானஸ்நானம்
பரலோகத்தினாலா அல்லது மனிதர்களா?
5 அவர்கள் தங்களுக்குள் தர்க்கம்
செய்துகொண்டு: பரலோகத்திலிருந்து
என்று சொன்னால்; அப்படியானால் நீங்கள்
ஏன் அவரை நம்பவில்லை என்று கேட்பார்.
6 ஆனால், மனிதர்கள் என்று சொன்னால்;
எல்லா மக்களும் நம்மைக் கல்லெறிவார்கள்:
யோவான் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்று அவர்கள்
நம்புகிறார்கள்.
7 அதற்கு அவர்கள், அது எங்கிருந்து வந்தது
என்று சொல்ல முடியாது என்று
பதிலளித்தார்கள்.
8 இயேசு அவர்களை நோக்கி: நான் எந்த
அதிகாரத்தால் இவற்றைச் செய்கிறேன்
என்று நானும் உங்களுக்குச்
சொல்லவில்லை.
9 பின்பு அவர் மக்களிடம் இந்த
உவமையைச் சொல்லத் தொடங்கினார். ஒரு
மனிதன் ஒரு திராட்சைத் தோட்டத்தை நட்டு,
அதைத் தோட்டக்காரர்களுக்குக்
கொடுத்துவிட்டு, வெகுகாலம் தூர
தேசத்துக்குப் போனான்.
10 பருவகாலத்தில், தோட்டக்காரர்கள்
தோட்டக்காரர்களிடம் ஒரு
வேலைக்காரனை அனுப்பினார்;
11 மறுபடியும் அவன் வேறொரு
வேலைக்காரனை அனுப்பினான்;
அவனையும் அடித்து, அவமானப்படுத்தி,
வெறுமையாய் அனுப்பிவிட்டார்கள்.
12 மறுபடியும் அவன் மூன்றாவதாக
அனுப்பினான்; அவனையும் காயப்படுத்தித்
துரத்திவிட்டார்கள்.
13 அப்பொழுது திராட்சைத் தோட்டத்தின்
எஜமான்: நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?
நான் என் அன்பான மகனை அனுப்புவேன்:
ஒருவேளை அவர்கள் அவரைப்
பார்க்கும்போது அவரை வணங்குவார்கள்.
14 தோட்டக்காரர்கள் அவனைக் கண்டு:
இவன்தான் வாரிசு, வா, இவனைக்
கொன்றுபோடுவோம் என்று
தங்களுக்குள்ளே பேசிக்கொண்டார்கள்.
15 அதனால், அவனைத் திராட்சைத்
தோட்டத்திலிருந்து துரத்திக் கொன்றார்கள்.
ஆகையால் திராட்சைத் தோட்டத்தின்
எஜமான் அவர்களுக்கு என்ன செய்வார்?
16 அவன் வந்து இந்தத் தோட்டக்காரர்களை
அழித்து, திராட்சைத் தோட்டத்தை
மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பான். அவர்கள்
அதைக் கேட்டதும், கடவுளே வேண்டாம்
என்று சொன்னார்கள்.
17 அவர் அவர்களைப் பார்த்து:
அப்படியானால், கட்டிடம் கட்டுகிறவர்கள்
புறக்கணித்த கல்லே மூலைக்குத்
தலையாயிருக்கிறது என்று
எழுதியிருக்கிறதென்ன?
18 அந்தக் கல்லின்மேல் விழுகிறவன்
முறிந்துபோவான்; ஆனால் அது யார் மீது
விழுமோ, அது அவரைத் தூள் தூளாக்கும்.
19 தலைமைக் குருக்களும் மறைநூல்
அறிஞரும் அதே நேரத்தில் அவர்மீது
கைகளை வைக்க முயன்றனர். அவர்கள்
மக்களுக்குப் பயந்தார்கள்;

20 அவர்கள் அவரைப் பார்த்து, அவரை
ஆளுநரின் அதிகாரத்துக்கும்
அதிகாரத்துக்கும் ஒப்புக்கொடுக்கும்படி,
அவருடைய வார்த்தைகளைக்
கைக்கொள்ளும்படி, தங்களை
நீதிமான்களாகக் காட்டிக்கொண்டு,
வேவுகாரர்களை அனுப்பினார்கள்.
21 அவர்கள் அவரை நோக்கி: போதகரே,
நீங்கள் சரியாகச் சொல்லிப்
போதிக்கிறீர்கள் என்றும், யாருடைய
நபரையும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல்,
தேவனுடைய வழியை உண்மையாகவே
போதிக்கிறீர் என்றும் எங்களுக்குத் தெரியும்.
22 சீசருக்கு நாம் காணிக்கை செலுத்துவது
முறையா, இல்லையா?
23 அவர் அவர்களுடைய தந்திரத்தை அறிந்து,
அவர்களை நோக்கி: ஏன் என்னைச்
சோதிக்கிறீர்கள்?
24 ஒரு பைசா எனக்குக் காட்டு. யாருடைய
உருவமும் மேலெழுத்தும் உள்ளது? அதற்கு
அவர்கள், சீசருடையது என்றார்கள்.
25 அவர் அவர்களை நோக்கி: ஆகையால்
சீசருக்குரியவைகளை சீசருக்கும்,
தேவனுடையதைக் கடவுளுக்கும்
கொடுங்கள் என்றார்.
26 ஜனங்களுக்கு முன்பாக அவருடைய
வார்த்தைகளை அவர்களால் பிடிக்க
முடியவில்லை; அவருடைய பதிலைக் கேட்டு
அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டு, அமைதியாக
இருந்தார்கள்.
27 அப்பொழுது, சதுசேயர்களில் சிலர்,
உயிர்த்தெழுதல் இல்லையென்று
மறுதலிக்கிறார்கள்; அவர்கள் அவரிடம்
கேட்டார்கள்,
28 போதகரே, மோசே நமக்கு எழுதினார்:
ஒருவனுடைய சகோதரன் மனைவியைப்
பெற்றிருந்து, பிள்ளைகள் இல்லாமல்
இறந்துவிட்டால், அவனுடைய சகோதரன்
அவன் மனைவியைச் சேர்த்து, அவனுடைய
சகோதரனுக்குச் சந்ததியை
உண்டாக்கக்கடவன்.
29 அப்பொழுது ஏழு சகோதரர்கள்
இருந்தார்கள்;
30 இரண்டாமவன் அவளை மனைவியாகக்
கொண்டான், அவன் குழந்தையில்லாமல்
இறந்தான்.
31 மூன்றாமவன் அவளைப் பிடித்தான்;
அவ்வாறே ஏழு பேரும் பிள்ளைகளை
விட்டுச் செத்துப் போனார்கள்.
32 கடைசியாக அந்தப் பெண்ணும்
இறந்தாள்.
33 ஆகையால், உயிர்த்தெழுதலில் அவள்
யாருடைய மனைவி? ஏனெனில் ஏழு
அவளை மனைவியாகக் கொண்டாள்.
34 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இவ்வுலகத்தின் பிள்ளைகள்
விவாகம்பண்ணுகிறார்கள்;
35 ஆனால், அந்த உலகத்தையும்,
மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலையும்
பெறுவதற்குப் பாத்திரராகக்
கருதப்படுகிறவர்கள், திருமணம்
செய்துகொள்ளவும் இல்லை, திருமணம்
செய்துகொள்ளவும் இல்லை.
36 அவர்கள் இனி சாக முடியாது; மேலும்
அவர்கள் உயிர்த்தெழுதலின்
குழந்தைகளாகிய கடவுளின் பிள்ளைகள்.
37 மரித்தோர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு, மோசே
கூட முட்செடியில் ஆண்டவரை ஆபிரகாமின்
கடவுள் என்றும், ஈசாக்கின் கடவுள் என்றும்,
யாக்கோபின் கடவுள் என்றும் அழைத்தார்.
38 அவர் மரித்தோரின் கடவுள் அல்ல,
உயிருள்ளவர்களின் கடவுள்; ஏனெனில்
அனைவரும் அவருக்கு வாழ்கிறார்கள்.
39 அப்பொழுது மறைநூல் அறிஞர்களில்
சிலர் மறுமொழியாக: போதகரே, நன்றாகச்
சொன்னீர் என்றார்கள்.
40 அதற்குப் பிறகு அவர்கள் அவரிடம் எந்தக்
கேள்வியும் கேட்கத் துணியவில்லை.
41 அவர் அவர்களை நோக்கி: கிறிஸ்து
தாவீதின் மகன் என்று எப்படிச்
சொல்கிறார்கள்?
42 தாவீது தாமே சங்கீதப் புத்தகத்தில்
கூறியது: ஆண்டவர் என் ஆண்டவரை
நோக்கி: நீர் என் வலது பக்கத்தில் உட்காரும்.
43 நான் உன் எதிரிகளை உன்
பாதபடியாக்கும் வரை.
44 தாவீது அவரை ஆண்டவர் என்று
அழைக்கிறார், அவர் எப்படி அவருடைய
மகன்?
45 அப்பொழுது அவர் தம்முடைய
சீஷர்களை நோக்கி:
46 நீண்ட ஆடைகளை அணிந்துகொண்டு,
சந்தைகளில் வாழ்த்துக்களை விரும்பி, ஜெப
ஆலயங்களில் உயர்ந்த இருக்கைகளையும்,
விருந்துகளில் பிரதான அறைகளையும்
விரும்புகிற வேதபாரகர்களைக்குறித்து
எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.
47 அவர்கள் விதவைகளின் வீடுகளை
விழுங்கி, நீண்ட நேரம் பிரார்த்தனை
செய்கிறார்கள்;

அத்தியாயம் 21

1 அவர் நிமிர்ந்து பார்த்தார்,
ஐசுவரியவான்கள் தங்கள்
காணிக்கைகளை கருவூலத்தில்
போடுவதைக் கண்டார்.
2 அங்கே ஒரு ஏழை விதவை இரண்டு
பூச்சிகளை வீசுவதையும் அவன் கண்டான்.
3 அதற்கு அவன்: இந்த ஏழை விதவை
எல்லாரையும்விட அதிகமாகப்
போட்டிருக்கிறாள் என்று மெய்யாகவே
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
4 இவர்கள் எல்லாரும் தங்கள் மிகுதியை
தேவனுடைய காணிக்கைகளில்
செலுத்தினார்கள்;
5 மேலும் சிலர் ஆலயம் நல்ல கற்களாலும்
காணிக்கைகளாலும்
அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்ததைக் குறித்துப்
பேசுகையில்,
6 நீங்கள் பார்க்கிறவைகளைப்
பொறுத்தவரை, ஒரு கல்லின் மேல்
மற்றொன்றாக எறியப்படாத நாட்கள் வரும்.
7 அதற்கு அவர்கள்: போதகரே, இவைகள்
எப்பொழுது நடக்கும் என்று அவரிடம்
கேட்டார்கள். இவைகள் நிகழும்போது என்ன
அடையாளம் இருக்கும்?
8 அதற்கு அவன்: நீங்கள் ஏமாந்து
போகாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்;
நேரம் நெருங்கி வருகிறது;
9 ஆனால் நீங்கள் போர்களையும்
கலவரங்களையும் பற்றிக்
கேள்விப்படும்போது, பயப்படாதிருங்கள்;
ஆனால் முடிவு என்பது அதன் மூலம் அல்ல.
10 அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி:
தேசத்துக்கு விரோதமாய் ஜனமும்,
ராஜ்யத்துக்கு விரோதமாய் ராஜ்யமும்
எழும்பும்.
11 பல இடங்களில் பெரிய
நிலநடுக்கங்களும், பஞ்சங்களும்,
கொள்ளை நோய்களும் உண்டாகும்;
வானத்திலிருந்து பயங்கரமான காட்சிகளும்
பெரிய அடையாளங்களும் தோன்றும்.
12 இவைகளுக்கெல்லாம் முன்பாக, என்
நாமத்தினிமித்தம், அவர்கள் உன்மேல்
கைகளை வைத்து, உன்னைத் துன்புறுத்தி,
ஜெப ஆலயங்களுக்கும்
சிறைச்சாலைகளுக்கும் ஒப்புக்கொடுத்து,
என் நாமத்தினிமித்தம் ராஜாக்களுக்கும்
அதிகாரிகளுக்கும் முன்பாகக்
கொண்டுவரப்படுவார்கள்.
13 அது உங்களுக்குச் சாட்சியாகத் திரும்பும்.
14 ஆகையால், நீங்கள் என்ன பதில் சொல்ல
வேண்டும் என்று யோசிக்காமல், உங்கள்
இருதயங்களில் பதியுங்கள்.
15 ஏனென்றால், நான் உனக்கு வாயையும்
ஞானத்தையும் தருவேன், அதை உன்
எதிரிகள் எல்லாரும் எதிர்க்கவோ
எதிர்க்கவோ முடியாது.
16 நீங்கள் பெற்றோர்களாலும்,
சகோதரர்களாலும், உறவினர்களாலும்,
நண்பர்களாலும் காட்டிக்
கொடுக்கப்படுவீர்கள்; மேலும் உங்களில்
சிலரைக் கொலைசெய்யச் செய்வார்கள்.
17 என் நாமத்தினிமித்தம் நீங்கள்
எல்லாராலும் பகைக்கப்படுவீர்கள்.
18 ஆனால், உங்கள் தலையில் ஒரு முடி கூட
அழியாது.
19 உங்கள் பொறுமையினால் உங்கள்
ஆத்துமாக்களைக் கைப்பற்றுகிறீர்கள்.
20 எருசலேமைப் படைகள்
சூழ்ந்திருப்பதைக் காணும்போது, அது
பாழாக்கம் சமீபமாயிருக்கிறது என்பதை
அறிந்துகொள்ளுங்கள்.
21 யூதேயாவில் இருப்பவர்கள் மலைகளுக்கு
ஓடிப்போகட்டும்; அதன் நடுவில்
இருப்பவர்கள் வெளியே போகட்டும்;
நாடுகளிலுள்ளவர்கள் அதற்குள் நுழைய
வேண்டாம்.
22 எழுதப்பட்டவைகள் அனைத்தும்
நிறைவேறும்படி, இவை பழிவாங்கும்
நாட்கள்.
23 ஆனால் அந்த நாட்களில் குழந்தை
பெற்றவர்களுக்கும், பால்
கொடுப்பவர்களுக்கும் ஐயோ! ஏனெனில்,
தேசத்தில் பெரும் துன்பமும், இந்த மக்கள்
மீது கோபமும் இருக்கும்.
24 அவர்கள் பட்டயக்கருக்கினால் விழுந்து,
சகல ஜாதிகளுக்கும்
சிறைபிடிக்கப்படுவார்கள்; புறஜாதியாரின்
காலம் முடியும்வரை, எருசலேம்
புறஜாதிகளால் மிதிக்கப்படும்.
25 சூரியனிலும், சந்திரனிலும்,
நட்சத்திரங்களிலும் அடையாளங்கள்
இருக்கும்; மற்றும் பூமியில் நாடுகளின்
துன்பம், குழப்பத்துடன்; கடலும் அலைகளும்
ஆர்ப்பரிக்கின்றன;
26 வானத்தின் வல்லமைகள்
அசைக்கப்படும்படியால், பூமியின்மேல்
வருகிறவைகளைக்
கவனித்துக்கொள்வதினாலும்,
பயத்தினாலும், மனுஷர்களுடைய
இருதயங்கள் அவைகளை
இழந்துபோகின்றன.

27 அப்பொழுது மனுஷகுமாரன்
வல்லமையோடும் மகிமையோடும்
மேகத்தில் வருவதைக் காண்பார்கள்.
28 இவைகள் நிகழத் தொடங்கும் போது,
உங்கள் தலையை உயர்த்திப் பாருங்கள்;
உங்கள் மீட்பு நெருங்கி வருகிறது.
29 அவர் அவர்களுக்கு ஒரு உவமையைச்
சொன்னார்; அத்திமரத்தையும் எல்லா
மரங்களையும் பார்;
30 அவைகள் இப்போது வெளிவரும்போது,
கோடை காலம் சமீபமாயிருக்கிறது
என்பதை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள், அறிவீர்கள்.
31 அவ்வாறே, இவைகள் நிகழ்வதை நீங்கள்
காணும்போது, தேவனுடைய ராஜ்யம்
சமீபமாயிருக்கிறது என்பதை அறிவீர்கள்.
32 அனைத்தும் நிறைவேறும்வரை இந்தத்
தலைமுறை ஒழிந்துபோகாது என்று
உறுதியாக உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.
33 வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோம்: என்
வார்த்தைகளோ ஒழிந்துபோவதில்லை.
34 உங்கள் இதயங்கள் எப்பொழுதும்
உண்ணுதல், குடிப்பழக்கம் மற்றும் இந்த
வாழ்க்கையின் கவலைகள் ஆகியவற்றால்
மூழ்கடிக்கப்படாமல், அந்த நாள்
உங்களுக்குத் தெரியாமல் வராதபடிக்கு
எச்சரிக்கையாக இருங்கள்.
35 பூமியெங்கும் குடியிருக்கிறவர்கள்
எல்லார்மேலும் அது ஒரு
கண்ணியைப்போல வரும்.
36 ஆதலால், நடக்கப்போகும்
இவைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் தப்பித்து
மனுஷகுமாரனுக்கு முன்பாக நிற்க
தகுதியுள்ளவர்களாக எண்ணப்படும்படிக்கு,
எப்பொழுதும் ஜெபம்பண்ணுங்கள்.
37 அவன் பகலில் கோவிலில்
உபதேசித்துக்கொண்டிருந்தான்; இரவில்
அவர் வெளியே சென்று, ஒலிவ மலை என்று
அழைக்கப்படும் மலையில் தங்கினார்.
38 ஜனங்கள் எல்லாரும் அவர் சொல்வதைக்
கேட்க, அதிகாலையிலே தேவாலயத்தில்
அவரிடத்தில் வந்தார்கள்.

அத்தியாயம் 22

1 இப்பொழுது பஸ்கா எனப்படும்
புளிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகை சமீபித்தது.
2 தலைமைக் குருக்களும் மறைநூல்
அறிஞர்களும் அவரை எப்படிக் கொல்லலாம்
என்று தேடினர். ஏனென்றால், அவர்கள்
மக்களுக்குப் பயந்தார்கள்.
3 பன்னிரண்டு பேரில் ஒருவரான
இஸ்காரியோத் என்ற குடும்பப்பெயர்
கொண்ட யூதாசுக்குள் சாத்தான்
நுழைந்தான்.
4 அவன் தன் வழியே போய், தலைமைக்
குருக்களோடும் படைத் தலைவர்களோடும்,
அவனைக் காட்டிக் கொடுப்பது எப்படி
என்று அவர்களிடம் பேசினான்.
5 அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து, அவருக்குப்
பணம் கொடுக்க உடன்படிக்கை செய்தனர்.
6 அவர் வாக்குறுதி அளித்து, மக்கள் கூட்டம்
இல்லாத நேரத்தில் அவரை அவர்களுக்குக்
காட்டிக்கொடுக்க வாய்ப்பு தேடினார்.
7 பஸ்காவைக் கொல்ல வேண்டிய
புளிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகை நாள்
வந்தது.
8 அவர் பேதுருவையும் யோவானையும்
அனுப்பி, “ நீங்கள் போய், பஸ்காவை
உண்பதற்கு ஆயத்தம் செய்யுங்கள்.
9 அதற்கு அவர்கள்: நாங்கள் எங்கே
ஆயத்தம் செய்யப் போகிறீர்கள் என்றார்கள்.
10 அவர் அவர்களை நோக்கி: இதோ, நீங்கள்
நகரத்திற்குள் பிரவேசிக்கும்போது, ஒரு
குடத்தில் தண்ணீர் சுமந்துகொண்டு ஒரு
மனுஷன் உங்களுக்கு எதிர்ப்படுவார்; அவர்
நுழையும் வீட்டிற்கு அவரைப்
பின்தொடர்ந்து செல்லுங்கள்.
11 நீங்கள் வீட்டு முதலாளியை நோக்கி: நான்
என் சீஷர்களோடு பஸ்காவை உண்ணும்
அறை எங்கே என்று போதகர் உன்னிடம்
சொன்னார் என்று சொல்லுங்கள்.
12 அவர் உங்களுக்கு ஒரு பெரிய மேல்
அறையைக் காட்டுவார்: அங்கே தயார்
செய்யுங்கள்.
13 அவர்கள் போய், அவர் தங்களுக்குச்
சொன்னபடியே கண்டு, பஸ்காவை
ஆயத்தப்படுத்தினார்கள்.
14 நேரம் வந்தபோது, அவரும் அவரோடு
பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களும்
உட்கார்ந்தார்கள்.
15 அவர் அவர்களை நோக்கி: நான்
பாடுபடுவதற்கு முன்பாக உங்களோடு
இந்தப் பஸ்காவைச் சாப்பிட
ஆசைப்பட்டேன்.
16 அது தேவனுடைய ராஜ்யத்தில்
நிறைவேறும்வரை, இனி நான் அதைச்
சாப்பிடமாட்டேன் என்று உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
17 அவர் கிண்ணத்தை எடுத்து, நன்றி
செலுத்தி: இதை எடுத்து, உங்களுக்குள்
பங்கிட்டுக் கொள்ளுங்கள்.
18 நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்:
தேவனுடைய ராஜ்யம் வரும்வரை நான்
திராட்சைக் கனியைக் குடிக்கமாட்டேன்.

19 அவர் அப்பத்தை எடுத்து, நன்றி செலுத்தி,
அதைப் பிட்டு, அவர்களுக்குக் கொடுத்து:
இது உங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் என்
உடல்; என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச்
செய்யுங்கள் என்றார்.
20 அவ்வாறே, இரவு உணவுக்குப் பின்
கிண்ணமும், " இந்தக் கிண்ணம்
உங்களுக்காகச் சிந்தப்படும் என்
இரத்தத்தில் உள்ள புதிய ஏற்பாடு.
21 ஆனால், இதோ, என்னைக்
காட்டிக்கொடுக்கிறவனுடைய கை
என்னோடேகூட மேசையின்மேல்
இருக்கிறது.
22 தீர்மானித்தபடியே மனுஷகுமாரன்
போகிறார்;
23 அவர்கள் தங்களில் யார் இந்தக்
காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று
தங்களுக்குள்ளே விசாரிக்க
ஆரம்பித்தார்கள்.
24 அவர்களுள் யாரை பெரியவர் என்று
எண்ண வேண்டும் என்ற வாக்குவாதமும்
அவர்களுக்குள் ஏற்பட்டது.
25 அவர் அவர்களை நோக்கி: புறஜாதிகளின்
ராஜாக்கள் அவர்கள்மேல் ஆளுகை
செய்கிறார்கள்; அவர்கள் மீது அதிகாரம்
செலுத்துபவர்கள் நன்மை செய்பவர்கள்
என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.
26 ஆனால் நீங்கள் அப்படி இருக்க
வேண்டாம்: உங்களில் பெரியவர்
இளையவரைப் போல இருக்கட்டும்.
தலைவனாய் இருப்பவன், பணி செய்பவன்
போல.
27 போஜனத்தில் அமர்பவனா, அல்லது
பணிவிடை செய்பவனா, பெரியவனா?
உணவில் அமர்ந்திருப்பவர் அல்லவா?
ஆனால் நான் உங்களிடையே
பணிபுரிபவரைப் போல் இருக்கிறேன்.
28 நீங்கள் என் சோதனையில் என்னோடு
தொடர்ந்து இருந்தவர்கள்.
29 என் தகப்பன் எனக்கு ஒரு ராஜ்யத்தை
நியமித்ததைப் போல, நான் உங்களுக்கும்
ஒரு ராஜ்யத்தை நியமிக்கிறேன்.
30 நீங்கள் என் ராஜ்யத்தில் என் பந்தியில்
புசித்து குடித்து, இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு
கோத்திரங்களையும் நியாயந்தீர்க்கும்
அரியணைகளில் அமர்ந்திருப்பீர்கள்.
31 அப்பொழுது கர்த்தர்: சீமோனே, சீமோனே,
இதோ, சாத்தான் உன்னைக்
கோதுமையைப்போலப்
சலிக்கவேண்டுமென்று விரும்பினான்.
32 உன் விசுவாசம் வீண்போகாதபடிக்கு
நான் உனக்காக வேண்டிக்கொண்டேன்;
33 அவன் அவனை நோக்கி: ஆண்டவரே,
நான் உம்மோடேகூடச் சிறைக்குச்
செல்லவும் மரணமடையவும்
ஆயத்தமாயிருக்கிறேன் என்றார்.
34 அதற்கு அவன்: பேதுருவே, இன்று சேவல்
கூவாது என்று நான் உனக்குச் சொல்கிறேன்,
அதற்கு முன்பாக நீ என்னை அறியவில்லை
என்று மூன்றுமுறை மறுதலிப்பாய் என்றார்.
35 அவர் அவர்களை நோக்கி: நான்
உங்களை பணப்பை, ஸ்க்ரிப், காலணி
இல்லாமல் அனுப்பியபோது, உங்களுக்கு
ஏதாவது குறைவில்லையா? அதற்கு
அவர்கள், ஒன்றுமில்லை என்றார்கள்.
36 அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி:
இப்பொழுது பணப்பையை
வைத்திருப்பவன் அதையும், அவனுடைய
ஸ்கிரிப்டையும் எடுத்துக்கொள்ளட்டும்;
37 நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்,
என்னில் எழுதப்பட்டவை இன்னும்
நிறைவேற வேண்டும், மேலும் அவர்
மீறுபவர்களில் ஒருவராக கருதப்பட்டார்;
38 அதற்கு அவர்கள்: ஆண்டவரே, இதோ,
இரண்டு பட்டயங்கள் உள்ளன என்றார்கள்.
அவர் அவர்களை நோக்கி: இது போதும்
என்றார்.
39 அவன் வெளியே வந்து, வழக்கப்படி ஒலிவ
மலைக்குப் போனான். அவருடைய
சீடர்களும் அவரைப் பின்தொடர்ந்தனர்.
40 அவர் அந்த இடத்தில் இருக்கும்போது,
அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு
ஜெபம்பண்ணுங்கள் என்றார்.
41 அவர் அவர்களை விட்டு ஒரு கல் வார்ப்பு
பற்றி விலக்கப்பட்டு, முழங்கால்படியிட்டு,
ஜெபம் செய்தார்.
42 தகப்பனே, உமக்குச் சித்தமானால் இந்தப்
பாத்திரத்தை என்னிடமிருந்து அகற்றும்;
ஆனாலும் என்னுடைய சித்தமல்ல,
உம்முடைய சித்தமே செய்யப்படுவதாக.
43 அப்பொழுது வானத்திலிருந்து ஒரு தூதர்
அவருக்குத் தோன்றி, அவரைப்
பலப்படுத்தினார்.
44 மேலும் அவர் வேதனையில் ஆழ்ந்து
ஜெபம் செய்தார்: அவருடைய வியர்வை
இரத்தத்தின் பெரிய துளிகள் தரையில்
விழுந்தது.
45 அவர் ஜெபத்திலிருந்து எழுந்து,
தம்முடைய சீஷர்களிடத்தில் வந்தபோது,
அவர்கள் துக்கத்தினால் உறங்கிக்
கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்.
46 அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் ஏன்
தூங்குகிறீர்கள்? நீங்கள் சோதனையில்
சிக்காதபடிக்கு எழுந்து ஜெபியுங்கள்.

47 அவர் இன்னும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், இதோ, பன்னிருவரில் ஒருவரான யூதாஸ் என்னப்பட்ட ஜனங்கள் அவர்களுக்கு முன்பாகச் சென்று, இயேசுவை முத்தமிட அவர் அருகே வந்தார்.
48 இயேசு அவனை நோக்கி: யூதாஸ், முத்தத்தால் மனுஷகுமாரனைக் காட்டிக்கொடுக்கிறாய் என்றார்.
49 அவரைச் சுற்றியிருந்தவர்கள் நடக்கப்போவதைக் கண்டு, அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, நாங்கள் பட்டயத்தால் வெட்டலாமா?
50 அவர்களில் ஒருவன் பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரனைக் கொன்று, அவனுடைய வலது காதை வெட்டினான்.
51 அதற்கு இயேசு, " இதுவரைக்கும் பொறுமையாயிருங்கள். அவன் காதைத் தொட்டு அவனைக் குணமாக்கினான்.
52 இயேசு தம்மிடம் வந்திருந்த தலைமைக் குருக்களையும், தேவாலயத்தின் தலைவர்களையும், மூப்பர்களையும் நோக்கி: நீங்கள் ஒரு திருடனைப் போல வாள்களோடும் தடிகளோடும் வெளியே வந்தீர்களா?
53 நான் தினந்தோறும் தேவாலயத்தில் உங்களோடு இருந்தபோது, நீங்கள் எனக்கு விரோதமாக கைகளை நீட்டவில்லை;
54 பின்பு அவனைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய், பிரதான ஆசாரியனுடைய வீட்டுக்குக் கொண்டுபோனார்கள். பேதுரு வெகுதூரம் பின்தொடர்ந்தான்.
55 அவர்கள் மண்டபத்தின் நடுவில் நெருப்பை மூட்டி, ஒன்றாக அமர்ந்து, பேதுரு அவர்கள் நடுவில் அமர்ந்தார்.
56 ஆனால் ஒரு வேலைக்காரி, அவர் நெருப்பின் அருகே அமர்ந்திருந்ததைக் கண்டு, அவரைப் பார்த்து, இவனும் அவனோடு இருந்தான் என்றாள்.
57 அதற்கு அவன்: பெண்ணே, அவனை எனக்குத் தெரியாது என்று மறுதலித்தார்.
58 சிறிது நேரத்திற்குப்பின் வேறொருவர் அவரைப் பார்த்து: நீயும் அவர்களில் ஒருவன் என்றான். அதற்கு பேதுரு, மனிதனே, நான் இல்லை என்றான்.
59 ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு, மற்றொருவர் நம்பிக்கையுடன், "உண்மையாகவே இவனும் அவனோடு இருந்தான், ஏனெனில் அவன் ஒரு கலிலியன்" என்றார்.
60 அதற்கு பேதுரு: மனிதனே, நீ என்ன சொல்கிறாய் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. உடனே, அவர் இன்னும் பேசுகையில், சேவல் கூவியது.
61 கர்த்தர் திரும்பி, பேதுருவைப் பார்த்தார். சேவல் கூவுமுன் நீ என்னை மூன்றுமுறை மறுதலிப்பாய் என்று ஆண்டவர் கூறியதை பேதுரு நினைவுகூர்ந்தார் .
62 பேதுரு வெளியே சென்று கதறி அழுதான்.
63 இயேசுவைப் பிடித்திருந்தவர்கள் அவரைக் கேலிசெய்து அடித்தனர்.
64 அவர்கள் அவனைக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு, முகத்தில் அடித்து: தீர்க்கதரிசனம் சொல், உன்னை அடித்தவன் யார் என்று கேட்டார்கள்.
65 மேலும் பலவற்றை அவருக்கு விரோதமாக அவதூறாகப் பேசினார்கள்.
66 பொழுது விடிந்ததும், ஜனங்களின் மூப்பர்களும், பிரதான ஆசாரியர்களும், வேதபாரகர்களும் கூடி, அவரைத் தங்கள் ஆலோசனைச் சங்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்று:
67 நீ கிறிஸ்துவா? எங்களிடம் கூறுங்கள். அவர் அவர்களை நோக்கி: நான் உங்களுக்குச் சொன்னால் நீங்கள் நம்பமாட்டீர்கள்.
68 நானும் உங்களிடம் கேட்டால், நீங்கள் பதில் சொல்லமாட்டீர்கள், என்னைப் போகவிடமாட்டீர்கள்.
69 இனிமேல் மனுஷகுமாரன் தேவனுடைய வல்லமையின் வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருப்பார்.
70 அப்பொழுது அவர்கள் அனைவரும்: அப்படியானால் நீர் தேவனுடைய குமாரனா என்றார்கள். அவர் அவர்களை நோக்கி: நான் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்.
71 அதற்கு அவர்கள், "இன்னும் எங்களுக்கு என்ன சாட்சி வேண்டும்? ஏனெனில் நாமே அவர் வாயைக் கேட்டோம்.

அத்தியாயம் 23

1 அவர்களில் திரளான மக்கள் அனைவரும் எழுந்து, அவரை பிலாத்துவிடம் அழைத்துச் சென்றனர்.
2 அவர்கள் அவரைக் குற்றஞ்சாட்டத் தொடங்கினர்: இவன் தன்னைக் கிறிஸ்து ராஜா என்று சொல்லி, சீசருக்குக் கப்பம் கட்டுவதைத் தடைசெய்து, தேசத்தைத் துரத்துவதைக் கண்டோம்.
3 பிலாத்து அவனை நோக்கி: நீ யூதர்களின் ராஜாவா என்று கேட்டான். அதற்கு அவன்: நீயே சொல்கிறாய் என்றார்.

4 அப்பொழுது பிலாத்து பிரதான
ஆசாரியர்களையும் மக்களையும் நோக்கி:
இவனிடத்தில் நான் எந்தக் குற்றத்தையும்
காணவில்லை.
5 மேலும் அவர்கள், "இவர் கலிலேயா
தொடங்கி இந்த இடம்வரை யூதர்கள் எங்கும்
மக்களுக்குப் போதித்து, மக்களைக்
கிளர்ந்தெழச் செய்கிறார்" என்று சொல்லி,
மேலும் மூர்க்கமாய் இருந்தார்கள்.
6 பிலாத்து கலிலேயாவைப் பற்றிக்
கேள்விப்பட்டபோது, அந்த மனிதன் ஒரு
கலிலேயனா என்று கேட்டான்.
7 அவன் ஏரோதின் அதிகார எல்லைக்கு
உட்பட்டவன் என்று அறிந்தவுடனே, அந்தச்
சமயத்தில் எருசலேமில் இருந்த
ஏரோதுவிடம் அவனை அனுப்பினான்.
8 ஏரோது இயேசுவைக் கண்டபோது மிகவும்
மகிழ்ச்சியடைந்தார். மேலும் அவர் செய்த
அற்புதத்தை அவர் பார்த்திருப்பார் என்று
நம்பினார்.
9 அப்பொழுது அவன் அவனோடு பல
வார்த்தைகளில் விசாரித்தான்; ஆனால்
அவர் அவருக்கு எதுவும் பதிலளிக்கவில்லை.
10 தலைமைக் குருக்களும் மறைநூல்
அறிஞரும் நின்று அவரைக் கடுமையாகக்
குற்றம் சாட்டினார்கள்.
11 ஏரோது தம் போர்வீரர்களுடன் சேர்ந்து
அவனைப் புறக்கணித்து, ஏளனம் செய்து,
அழகிய ஆடையை அணிவித்து, மீண்டும்
பிலாத்துவிடம் அனுப்பினான்.
12 அதே நாளில் பிலாத்துவும் ஏரோதுவும்
நண்பர்களாக்கப்பட்டார்கள்;
13 பிலாத்து தலைமைக் குருக்களையும்
ஆட்சியாளர்களையும் மக்களையும்
வரவழைத்து,
14 அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் இவனை
என்னிடத்தில் கொண்டுவந்தீர்கள்,
மக்களைப் புரட்டுகிறவனாக இருக்கிறாய்;
15 இல்லை, இன்னும் ஏரோதுவும் இல்லை:
நான் உன்னை அவனிடம் அனுப்பினேன்;
மேலும், இதோ, மரணத்திற்குத் தகுதியான
எதுவும் அவனுக்குச் செய்யப்படுவதில்லை.
16 ஆகையால் நான் அவனைத் தண்டித்து
விடுவிப்பேன்.
17 (அவசியம் நிமித்தம் அவர் ஒருவனை
விருந்தில் அவர்களுக்கு விடுவிக்க
வேண்டும்.)
18 அவர்கள் அனைவரும் ஒரேயடியாகக்
கூக்குரலிட்டு: இவனை ஒழித்துவிடு,
பரபாசை எங்களிடம் விடுவித்துவிடு
என்றார்கள்.
19 (அவர் நகரத்தில் செய்த ஒரு குறிப்பிட்ட
துரோகத்திற்காகவும், கொலைக்காகவும்
சிறையில் தள்ளப்பட்டார்.)
20 பிலாத்து இயேசுவை விடுதலை செய்ய
விரும்பி, மீண்டும் அவர்களிடம் பேசினான்.
21 ஆனால் அவர்களோ, சிலுவையில்
அறையும், சிலுவையில் அறையும் என்று
சத்தமிட்டனர்.
22 அவர் மூன்றாம் முறை அவர்களை
நோக்கி: ஏன், என்ன பொல்லாப்புச்
செய்தார்? நான் அவனிடத்தில்
மரணத்திற்குக் காரணத்தைக்
காணவில்லை; ஆகையால் நான் அவனைத்
தண்டித்து, அவனைப் போகவிடுவேன்.
23 உடனே அவர்கள் உரத்த குரலில் அவரைச்
சிலுவையில் அறையும்படி கேட்டுக்
கொண்டனர். அவர்கள் மற்றும் தலைமை
ஆசாரியர்களின் குரல் மேலோங்கியது.
24 அவர்கள் விரும்பியபடியே ஆக வேண்டும்
என்று பிலாத்து கட்டளையிட்டார்.
25 அவர்கள் விரும்பிய தேசத்துரோகம்
மற்றும் கொலைக்காக சிறையில்
தள்ளப்பட்ட அவரை அவர் அவர்களுக்கு
விடுதலை செய்தார். ஆனால் அவர்
இயேசுவை அவர்களின் விருப்பத்திற்கு
ஒப்புக்கொடுத்தார்.
26 அவர்கள் அவனைக்
கூட்டிக்கொண்டுபோகையில்,
சிரேனியனாகிய சீமோனைப் பிடித்து,
தேசத்திலிருந்து புறப்பட்டு, இயேசுவுக்குப்
பின் அதைச் சுமக்கும்படி சிலுவையை
அவன்மேல் வைத்தார்கள்.
27 ஜனங்களும் பெண்களுமாகிய ஒரு பெரிய
கூட்டத்தினர் அவரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள்;
28 இயேசு அவர்களை நோக்கி: எருசலேமின்
குமாரத்திகளே, எனக்காக அழாமல்,
உங்களுக்காகவும் உங்கள்
பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுங்கள் என்றார்.
29 ஏனெனில், இதோ, மலடியும், ஒருபோதும்
கருவில்லாத கர்ப்பப்பைகளும், பாலூட்டாத
பாப்களும் பாக்கியவான்கள் என்று
சொல்லும் நாட்கள் வருகின்றன.
30 அப்பொழுது அவர்கள் மலைகளைப்
பார்த்து: எங்கள்மேல் விழுங்கள்; மற்றும்
மலைகளுக்கு, எங்களை மூடி.
31 பசுமையான மரத்தில் இவற்றைச்
செய்தால், காய்ந்த நிலையில் என்ன
செய்வார்கள்?
32 மேலும் இரண்டு குற்றவாளிகள்,
அவருடன் கொலைசெய்யப்படுவதற்கு
அழைத்துச் சென்றனர்.
33 அவர்கள் கல்வாரி என்னப்பட்ட
இடத்திற்கு வந்தபோது, அங்கே அவரையும்,

குற்றவாளிகளையும், ஒருவரை
வலதுபுறத்திலும், ஒருவரை இடதுபுறத்திலும்
சிலுவையில் அறைந்தார்கள்.
34 அப்பொழுது இயேசு: தகப்பனே,
இவர்களை மன்னியுங்கள்; ஏனென்றால்
அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று
அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள்
அவருடைய ஆடைகளைப் பிரித்து, சீட்டுப்
போட்டார்கள்.
35 ஜனங்கள் நின்று பார்த்தார்கள்.
அவர்களுடன் ஆட்சியாளர்களும் அவரை
ஏளனம் செய்து: அவர் மற்றவர்களைக்
காப்பாற்றினார்; அவர் கடவுளால்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவாக
இருந்தால், அவர் தன்னைக் காப்பாற்றிக்
கொள்ளட்டும்.
36 படைவீரர்களும் அவரைப் பரிகசித்து,
அவரிடம் வந்து, காடியைக் கொடுத்தார்கள்.
37 நீ யூதர்களுக்கு அரசனானால் உன்னைக்
காப்பாற்றிக்கொள் என்றார்.
38 இவன் யூதர்களின் ராஜா என்று கிரேக்கம்,
லத்தீன், ஹீப்ரு ஆகிய மொழிகளில் ஒரு
மேல்குறிப்பும் எழுதப்பட்டிருந்தது.
39 தூக்கிலிடப்பட்ட குற்றவாளிகளில்
ஒருவன்: நீ கிறிஸ்துவானால், உன்னையும்
எங்களையும் இரட்சித்துக்கொள்ளுங்கள்
என்று அவரைத் திட்டினான்.
40 அதற்கு மறுமொழியாகிய மற்றவன்
அவனைக் கடிந்துகொண்டு: நீ அதே
ஆக்கினைத்தீர்ப்பில் இருக்கிறாய்,
தேவனுக்குப் பயப்படவில்லையா?
41 நாங்கள் நியாயமானவர்கள்;
ஏனென்றால், நம்முடைய செயல்களுக்குத்
தக்க பலனைப் பெறுகிறோம்: ஆனால் இந்த
மனிதன் தவறாக எதுவும் செய்யவில்லை.
42 அவன் இயேசுவை நோக்கி: ஆண்டவரே,
நீர் உமது ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கும்போது
என்னை நினைத்துக்கொள்ளும் என்றார்.
43 இயேசு அவனை நோக்கி: இன்று நீ
என்னுடனேகூடப் பரதீஸில் இருப்பாய் என்று
மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன்
என்றார்.
44 அது ஏறக்குறைய ஆறாம் மணி
நேரமானது, ஒன்பதாம் மணி வரை
பூமியெங்கும் இருள் சூழ்ந்தது.
45 சூரியன் இருளடைந்தது, ஆலயத்தின்
திரை நடுவில் கிழிந்தது.
46 இயேசு உரத்த குரலில் கூக்குரலிட்டு:
தகப்பனே, உம்முடைய கரங்களில் என்
ஆவியை ஒப்புக்கொடுக்கிறேன் என்று
சொல்லி , இப்படிச் சொல்லி, ஆவியை
ஒப்புக்கொடுத்தார்.
47 நூற்றுவர் தலைவன் நடந்ததைக் கண்டு,
"நிச்சயமாக இவன் நீதிமான்" என்று
கடவுளை மகிமைப்படுத்தினான்.
48 அந்தக் காட்சிக்குக் கூடியிருந்த ஜனங்கள்
எல்லாரும் நடந்ததைக் கண்டு, தங்கள்
மார்பில் அடித்துக்கொண்டு திரும்பிப்
போனார்கள்.
49 அவருக்கு அறிமுகமானவர்களும்,
கலிலேயாவிலிருந்து அவரைப்
பின்தொடர்ந்த பெண்களும், இவற்றைப்
பார்த்துக்கொண்டு தூரத்தில்
நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.
50 இதோ, யோசேப்பு என்னும் பெயருடைய
ஒரு ஆலோசகர் இருந்தார்; மேலும் அவர் ஒரு
நல்ல மனிதராகவும், நீதியுள்ளவராகவும்
இருந்தார்.
51 (அவர்களுடைய ஆலோசனைக்கும்
செயலுக்கும் அவர் சம்மதிக்கவில்லை;)
அவன் யூதர்களின் நகரமான
அரிமத்தியாவைச் சேர்ந்தவன்; அவனும்
தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்காகக்
காத்திருந்தான்.
52 இந்த மனிதன் பிலாத்துவிடம் சென்று,
இயேசுவின் உடலைக் கெஞ்சினான்.
53 அவர் அதைக் கீழே இறக்கி, துணியால்
போர்த்தி, கல்லில் வெட்டப்பட்ட
கல்லறையில் வைத்தார்.
54 அன்றைய தினம் ஆயத்தமாயிருந்தது,
ஓய்வுநாள் நெருங்கியது.
55 கலிலேயாவிலிருந்து அவருடன் வந்த
பெண்களும் பின்தொடர்ந்து,
கல்லறையையும், அவருடைய உடல்
வைக்கப்பட்டிருந்ததையும் பார்த்தார்கள்.
56 அவர்கள் திரும்பி வந்து, வாசனை
திரவியங்களையும் தைலங்களையும் தயார்
செய்தார்கள். கட்டளையின்படி ஓய்வுநாளில்
ஓய்வெடுத்தார்.

அத்தியாயம் 24

1 வாரத்தின் முதல் நாள் அதிகாலையில்,
அவர்கள் தங்களால் ஆயத்தம் செய்த
நறுமணப் பொருட்களையும் இன்னும்
சிலரையும் கொண்டுவந்து கல்லறைக்கு
வந்தார்கள்.
2 கல்லறையிலிருந்து கல்
உருண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள்.
3 அவர்கள் உள்ளே நுழைந்தார்கள்,
கர்த்தராகிய இயேசுவின் உடலைக்
காணவில்லை.
4 அவர்கள் அதைக்குறித்து மிகவும்
குழப்பமடைந்தபோது, இதோ, பளபளப்பான
ஆடைகளை அணிந்திருந்த இரண்டு

மனிதர்கள் அவர்களுக்கு அருகில்
நின்றார்கள்.
5 அவர்கள் பயந்து, முகம் குனிந்து,
அவர்களை நோக்கி:
உயிரோடிருக்கிறவர்களை ஏன்
மரித்தோருக்குள்ளே தேடுகிறீர்கள்
என்றார்கள்.
6 அவர் இங்கே இல்லை, உயிர்த்தெழுந்தார்;
அவர் கலிலேயாவில் இருந்தபோது
உங்களோடு பேசியதை நினைத்துப்
பாருங்கள்.
7 மனுஷகுமாரன் பாவிகளின் கைகளில்
ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, சிலுவையில்
அறையப்பட வேண்டும், மூன்றாம் நாள்
உயிர்த்தெழுப்பப்பட வேண்டும்.
8 அவர்கள் அவருடைய வார்த்தைகளை
நினைவுகூர்ந்தார்கள்.
9 கல்லறையிலிருந்து திரும்பி வந்து,
பதினொருவருக்கும் மற்ற அனைவருக்கும்
இவற்றையெல்லாம் கூறினார்.
10 மகதலேனா மரியாள், யோவானா,
யாக்கோபின் தாய் மரியாள், அவர்களோடு
இருந்த மற்ற பெண்களும் இவற்றை
அப்போஸ்தலர்களுக்குச் சொன்னார்கள்.
11 அவர்களுடைய வார்த்தைகள்
அவர்களுக்குக் கட்டுக்கதைகளாகத்
தோன்றியது, அவர்கள் அவற்றை
நம்பவில்லை.
12 பேதுரு எழுந்து கல்லறைக்கு ஓடினான்.
குனிந்து, கைத்தறி ஆடைகளைத்
தாங்களாகவே போட்டிருப்பதைக் கண்டு,
நடந்ததைக் குறித்து தனக்குள்ளேயே
ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டு புறப்பட்டான்.
13 அன்றைய தினம் அவர்களில் இருவர்
எருசலேமிலிருந்து அறுபது பர்லாங்கு
தொலைவில் இருந்த எம்மாவுஸ் என்ற
கிராமத்திற்குப் போனார்கள்.
14 நடந்தவைகளையெல்லாம் அவர்கள்
ஒன்றாகச் சொன்னார்கள்.
15 அவர்கள் கூடி விவாதித்துக்
கொண்டிருக்கையில், இயேசு தாமே அருகில்
வந்து அவர்களோடு சென்றார்.
16 ஆனால் அவர்கள் அவரை
அறியாதபடிக்கு அவர்கள் கண்கள்
மூடிக்கொண்டன.
17 மேலும் அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
நடக்கும்போதும், துக்கமாக
இருக்கும்போதும், நீங்கள்
ஒருவரோடொருவர் பேசுகிற வார்த்தைகள்
என்ன?
18 அவர்களில் கிலேபாஸ் என்னும்
பெயருடைய ஒருவன் அவனுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: நீ மட்டும் எருசலேமில்
அந்நியனாக இருக்கிறாய், இந்த நாட்களில்
அங்கே நடக்கும் சம்பவங்களை
அறியவில்லையா?
19 அவர் அவர்களை நோக்கி: என்னென்ன?
அவர்கள் அவனை நோக்கி: நாசரேயனாகிய
இயேசுவைக்குறித்து, தேவனுக்கும் சகல
ஜனங்களுக்கும் முன்பாகச் செயலிலும்
வார்த்தையிலும் வல்ல தீர்க்கதரிசியாக
இருந்தவர்.
20 தலைமைக் குருக்களும் நமது
ஆட்சியாளர்களும் அவரை மரண
தண்டனைக்கு ஒப்புக்கொடுத்து,
சிலுவையில் அறைந்தார்கள்.
21 இஸ்ரவேலை மீட்பவர் இவரே என்று
நாங்கள் நம்பினோம்; இவையெல்லாம்
நடந்து இன்று மூன்றாம் நாள்.
22 ஆம், எங்கள் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த சில
பெண்களும் கல்லறையில் அதிகாலையில்
இருந்த எங்களை ஆச்சரியப்படுத்தினார்கள்.
23 அவர்கள் அவருடைய உடலைக்
காணாதபோது, அவர்கள் வந்து,
தேவதூதர்களின் தரிசனத்தையும்
பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள், அது அவர்
உயிரோடிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள்.
24 எங்களோடு இருந்தவர்களில் சிலர்
கல்லறைக்குச் சென்று, பெண்கள்
சொன்னபடியே அதைக் கண்டார்கள்;
ஆனால் அவர்கள் அவரைக் காணவில்லை.
25 அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி: ஓ
மூடர்களே, தீர்க்கதரிசிகள்
சொன்னதையெல்லாம் விசுவாசிக்காத
இருதய மந்தமானவர்களே.
26 கிறிஸ்து இவற்றையெல்லாம் அனுபவித்து,
அவருடைய மகிமைக்குள் பிரவேசித்திருக்க
வேண்டாமா?
27 மோசே தொடங்கி எல்லாத்
தீர்க்கதரிசிகளிலும் இருந்து, எல்லா
வேதங்களிலும் தன்னைப் பற்றிய
விஷயங்களை அவர்களுக்கு விளக்கினார்.
28 அவர்கள் தாங்கள் சென்ற கிராமத்தை
நெருங்கி வந்தார்கள்.
29 ஆனால் அவர்கள்: எங்களோடு இருங்கள்,
மாலை நேரமாகி விட்டது, பகல்
வெகுநேரமாகிவிட்டது என்று அவரைக்
கட்டாயப்படுத்தினார்கள். அவர்
அவர்களுடன் தங்குவதற்கு உள்ளே
சென்றார்.
30 அவர் அவர்களுடனே
போஜனம்பண்ணும்போது, அவர் அப்பத்தை
எடுத்து, அதை ஆசீர்வதித்து, பிரேக் செய்து,
அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்.

31 அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டு,
அவரை அறிந்தார்கள்; அவர்கள்
பார்வையில் இருந்து அவர் மறைந்தார்.
32 அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நோக்கி:
அவர் வழியிலே நம்மோடு பேசி,
வேதவாக்கியங்களை நமக்குத்
திறக்கும்போது, நம்முடைய இருதயம்
நமக்குள்ளே எரியவில்லையா?
33 அவர்கள் அதே நாழிகையிலேயே எழுந்து
எருசலேமுக்குத் திரும்பிப்போய்,
பதினொருவர் கூடிவருவதையும்
அவர்களோடு இருந்தவர்களையும்
கண்டார்கள்.
34 ஆண்டவர் உயிர்த்தெழுந்தார்,
சீமோனுக்குத் தோன்றினார்.
35 வழியில் நடந்தவற்றையும், அப்பம்
பிடுவதில் அவர் தங்களுக்கு எப்படித்
தெரிந்தார் என்பதையும் சொன்னார்கள்.
36 அவர்கள் இவ்வாறு
பேசிக்கொண்டிருக்கையில், இயேசு தாமே
அவர்கள் நடுவில் நின்று, அவர்களை
நோக்கி: உங்களுக்குச் சமாதானம் என்றார்.
37 ஆனால் அவர்கள் திகிலடைந்து,
அச்சமடைந்து, ஒரு ஆவியைக் கண்டதாக
எண்ணினர்.
38 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் ஏன்
கலங்குகிறீர்கள்? உங்கள் இதயங்களில் ஏன்
எண்ணங்கள் எழுகின்றன?
39 என் கைகளையும் கால்களையும் பார்,
அது நானே; ஏனென்றால், என்னிடமுள்ள
ஆவிக்கு மாம்சமும் எலும்புகளும் இல்லை.
40 இப்படிச் சொல்லிவிட்டு, தம் கைகளையும்
கால்களையும் அவர்களுக்குக் காட்டினார்.
41 அவர்கள் இன்னும் மகிழ்ச்சியினால்
நம்பாமல், ஆச்சரியப்பட்டுக்
கொண்டிருக்கையில், அவர் அவர்களை
நோக்கி: இங்கே உங்களுக்கு உணவு உண்டா?
42 அவர்கள் அவருக்கு ஒரு துண்டு
வறுக்கப்பட்ட மீனையும் தேன் கூட்டையும்
கொடுத்தார்கள்.
43 அவன் அதை எடுத்து, அவர்களுக்கு
முன்பாகச் சாப்பிட்டான்.
44 அவர் அவர்களை நோக்கி: மோசேயின்
நியாயப்பிரமாணத்திலும்
தீர்க்கதரிசிகளிலும் சங்கீதங்களிலும்
எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம்
நிறைவேறவேண்டும் என்று நான்
உங்களோடிருந்தபோது உங்களுக்குச்
சொன்ன வார்த்தைகள் இவைகள்.
என்னைப் பற்றியது.
45 அவர்கள் வேதவாக்கியங்களைப்
புரிந்துகொள்ளும்படி அவர்களுடைய
அறிவைத் திறந்தார்.
46 மேலும் அவர்களை நோக்கி, " இவ்வாறு
எழுதப்பட்டிருக்கிறது.
47 மனந்திரும்புதலும் பாவமன்னிப்பும்
எருசலேமில் தொடங்கி எல்லா
தேசங்களுக்கும் அவருடைய நாமத்தினாலே
பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும்.
48 இவைகளுக்கு நீங்கள் சாட்சிகள்.
49 இதோ, என் பிதாவின் வாக்குத்தத்தத்தை
உங்களுக்கு அனுப்புகிறேன்;
50 பெத்தானியா வரைக்கும் அவர்களை
அழைத்துச் சென்று, கைகளை உயர்த்தி
அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்.
51 அவர் அவர்களை ஆசீர்வதிக்கும்போது,
அவர் அவர்களைவிட்டுப் பிரிந்து,
பரலோகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார்.
52 அவர்கள் அவரை வணங்கி, மிகுந்த
மகிழ்ச்சியுடன் எருசலேமுக்குத் திரும்பினர்.
53 அவர்கள் எப்பொழுதும் கோவிலில்
கடவுளைப் போற்றிப் புகழ்ந்து
கொண்டிருந்தார்கள். ஆமென்.

ஜான்

அத்தியாயம் 1

1 ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த
வார்த்தை தேவனோடு இருந்தது, அந்த
வார்த்தை தேவனாயிருந்தது.
2 அதுவே ஆதியிலும் கடவுளிடம் இருந்தது.
3 அனைத்தும் அவரால் உண்டானது; மேலும்
அவர் இல்லாமல் எந்த ஒரு பொருளும்
உருவாக்கப்படவில்லை.
4 அவரில் ஜீவன் இருந்தது; மற்றும்
வாழ்க்கை மனிதர்களுக்கு ஒளியாக
இருந்தது.
5 இருளில் ஒளி பிரகாசிக்கிறது; இருள்
அதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை.
6 கடவுளால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு மனிதர்
இருந்தார், அவருடைய பெயர் யோவான்.
7 அவர் மூலமாக எல்லா மனுஷரும்
விசுவாசிக்கும்படி, ஒளியைப் பற்றிச்
சாட்சிகொடுக்க சாட்சியாக வந்தார்.
8 அவர் அந்த ஒளியல்ல, ஆனால் அந்த
ஒளியைக் குறித்து சாட்சி கொடுக்க
அனுப்பப்பட்டார்.
9 அதுவே உலகில் வரும் ஒவ்வொரு
மனிதரையும் ஒளிரச் செய்யும்
உண்மையான ஒளி.
10 அவர் உலகில் இருந்தார், உலகம் அவரால்
உண்டாக்கப்பட்டது, உலகம் அவரை
அறியவில்லை.
11 அவர் தம்முடையவர்களிடத்தில் வந்தார்,
அவருடையவர்கள் அவரை
ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.
12 அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள்
எத்தனைபேர்களோ, அவருடைய
நாமத்தின்மேல் விசுவாசமுள்ளவர்களாய்
இருக்க, அவர்களுக்குத் தேவனுடைய
பிள்ளைகளாவதற்கு அவர் அதிகாரம்
கொடுத்தார்.
13 அவைகள் இரத்தத்தினாலாவது,
மாம்சத்தின் சித்தத்தினாலாவது,
மனுஷனுடைய சித்தத்தினாலாவது அல்ல,
தேவனாலே பிறந்தன.
14 அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி,
கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும்
நிறைந்தவராய், நமக்குள்ளே
வாசம்பண்ணினார்.
15 யோவான் அவனைக்குறித்துச்
சாட்சிகொடுத்து: இவனைக்குறித்து நான்
சொன்னேன், எனக்குப் பின் வருகிறவன்
எனக்கு முன்பாக மேன்மையானவன்;
16 அவருடைய பரிபூரணத்தினால் நாம்
யாவரும் கிருபையின் கிருபையைப்
பெற்றோம்.
17 நியாயப்பிரமாணம் மோசேயால்
கொடுக்கப்பட்டது, ஆனால் கிருபையும்
உண்மையும் இயேசு கிறிஸ்துவால் வந்தது.
18 எந்த மனிதனும் கடவுளைக்
கண்டதில்லை; பிதாவின் மடியில் இருக்கும்
ஒரே பேறான குமாரன், அவரை அறிவித்தார்.
19 யூதர்கள் எருசலேமிலிருந்து
ஆசாரியர்களையும் லேவியர்களையும்
அனுப்பி, "நீ யார்?" என்று யோவானிடம்
கேட்க, யோவானின் பதிவு இதுவே.
20 அவர் ஒப்புக்கொண்டார், மறுக்கவில்லை;
ஆனால் நான் கிறிஸ்து அல்ல என்று
ஒப்புக்கொண்டார்.
21 அதற்கு அவர்கள், "அப்படியானால்
என்ன?" என்று கேட்டார்கள். நீ எலியாஸ்?
அதற்கு அவன், நான் இல்லை என்றான்.
அந்த தீர்க்கதரிசி நீயா? அதற்கு அவர்,
இல்லை.
22 அப்பொழுது அவர்கள் அவனை நோக்கி:
நீ யார்? நம்மை அனுப்பியவர்களுக்கு நாம்
பதில் சொல்லலாம். உங்களைப் பற்றி
நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?
23 அதற்கு அவன்: ஏசாயா தீர்க்கதரிசி
சொன்னதுபோல, கர்த்தருடைய வழியைச்
செவ்வைப்படுத்து என்று வனாந்தரத்தில்
கூப்பிடுகிறவனுடைய சத்தம் நான்.
24 அனுப்பப்பட்டவர்கள் பரிசேயரைச்
சேர்ந்தவர்கள்.
25 அவர்கள் அவனை நோக்கி: நீ கிறிஸ்துவும்
இல்லை, எலியாவும் இல்லை, தீர்க்கதரிசியும்
இல்லை என்றால், ஏன் ஞானஸ்நானம்
கொடுக்கிறாய் என்று கேட்டார்கள்.
26 யோவான் அவர்களுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: நான் தண்ணீரால்
ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறேன்;
27 எனக்குப் பின் வருபவர் எனக்குப்
பிடித்தவர், அவருடைய காலணியின்
தாழ்ப்பாள் அவிழ்க்க நான் தகுதியற்றவன்.
28 யோர்தானுக்கு அப்பால் யோவான்
ஞானஸ்நானம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த
பெத்தாபராவில் இவைகள் செய்யப்பட்டன.
29 மறுநாள் யோவான் இயேசு தன்னிடம்
வருவதைக் கண்டு: இதோ, உலகத்தின்
பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ
ஆட்டுக்குட்டி என்றான்.
30 இவரைப் பற்றி நான் சொன்னேன்:
எனக்குப் பின் ஒரு மனிதன் வருகிறான்,
அவன் எனக்கு முன் இருந்தான்.
31 நான் அவரை அறியவில்லை, ஆனால்
அவர் இஸ்ரவேலுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட
வேண்டும் என்பதற்காக, நான் தண்ணீரால்
ஞானஸ்நானம் கொடுக்க வந்தேன்.

32 மேலும் யோவான் சாட்சியாகச்
சொன்னார்: ஆவியானவர் புறாவைப்போல
வானத்திலிருந்து இறங்கி அவர்மேல்
தங்கியதைக் கண்டேன்.
33 நான் அவரை அறியவில்லை, ஆனால்
தண்ணீரால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்க
என்னை அனுப்பியவர் என்னிடம், "ஆவி
யார்மீது இறங்குவதையும் அவர் மீது
தங்குவதையும் பார்க்கிறீர்களோ, அவரே
பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானம்
கொடுக்கிறார்" என்றார்.
34 நான் பார்த்தேன், இவன் தேவனுடைய
குமாரன் என்று சாட்சியமளித்தேன்.
35 மறுநாள் யோவானும் அவனுடைய
சீஷர்களில் இரண்டு பேரும் நின்றார்கள்.
36 இயேசு நடந்துபோகையில் அவரைப்
பார்த்து: இதோ, தேவ ஆட்டுக்குட்டி என்றார்.
37 இரண்டு சீடர்களும் அவர் பேசுவதைக்
கேட்டு, இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்தார்கள்.
38 இயேசு திரும்பி, அவர்கள்
பின்தொடர்வதைக் கண்டு, அவர்களை
நோக்கி: நீங்கள் என்ன தேடுகிறீர்கள்?
அவர்கள் அவரை நோக்கி: ரபி, (இதன்
அர்த்தம், குருவே,) நீர் எங்கே வசிக்கிறீர்?
39 அவர் அவர்களை நோக்கி: வந்து பார்
என்றார். அவர்கள் வந்து, அவர் தங்கியிருந்த
இடத்தைப் பார்த்து, அன்றைய தினம்
அவருடன் தங்கினார்கள்;
40 யோவான் பேசுவதைக் கேட்டு, அவரைப்
பின்தொடர்ந்த இருவரில் ஒருவர் சீமோன்
பேதுருவின் சகோதரனாகிய அந்திரேயா.
41 அவன் முதலில் தன் சகோதரனாகிய
சீமோனைக் கண்டுபிடித்து, அவனை
நோக்கி: நாங்கள் மேசியாவைக்
கண்டுபிடித்தோம், அதாவது கிறிஸ்துவைக்
கண்டுபிடித்தோம்.
42 அவன் அவனை இயேசுவிடம் கொண்டு
வந்தான். இயேசு அவனைப் பார்த்து: நீ
யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோன்; நீ
கேபா என்று அழைக்கப்படுவாய் ;
43 மறுநாள் இயேசு கலிலேயாவுக்குப்
புறப்பட்டு, பிலிப்பைக் கண்டு, "என்னைப்
பின்பற்றி வா" என்றார் .
44 பிலிப்பு அந்திரேயா மற்றும் பேதுருவின்
நகரமான பெத்சாயிதாவைச் சேர்ந்தவர்.
45 பிலிப்பு நத்தனியேலைக் கண்டுபிடித்து,
அவரை நோக்கி: மோசேயும்
தீர்க்கதரிசிகளும் யாரைப் பற்றி
நியாயப்பிரமாணத்தில்
எழுதியிருக்கிறாரோ, அவரைக்
கண்டுபிடித்தோம், அவர் யோசேப்பின்
குமாரனாகிய நாசரேத்து இயேசு என்றான்.
46 அதற்கு நாத்தான்வேல்: நாசரேத்திலிருந்து
ஏதாவது நன்மை வருமா? பிலிப்பு அவனை
நோக்கி: வந்து பார் என்றான்.
47 இயேசு நாத்தான்வேல் தம்மிடம்
வருவதைக் கண்டு: இதோ, மெய்யாகவே
இஸ்ரவேலர், இவரிடம் கபடம் இல்லை
என்றார்.
48 அதற்கு நாத்தான்வேல்: நீ என்னை
எங்கிருந்து அறிவாய் என்றான். இயேசு
அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: பிலிப்பு
உன்னைக் கூப்பிடுவதற்கு முன்னே, நீ
அத்திமரத்தடியில் இருந்தபோது, நான்
உன்னைப் பார்த்தேன்.
49 நாத்தான்வேல் அவருக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: ரபி, நீர் தேவனுடைய
குமாரன்; நீ இஸ்ரவேலின் ராஜா.
50 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நான் உன்னை அத்திமரத்தடியில்
பார்த்தேன் என்று உன்னிடம் சொன்னதால்
நம்புகிறாயா? இவற்றை விட பெரியவற்றை
நீ காண்பாய்.
51 அவர் அவனை நோக்கி: மெய்யாகவே
மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன், இனிமேல் நீங்கள்
சொர்க்கம் திறந்திருப்பதையும்,
தேவதூதர்கள் மனுஷகுமாரன்மேல் ஏறி
இறங்குவதையும் காண்பீர்கள்.

அத்தியாயம் 2

1 மூன்றாம் நாள் கலிலேயாவிலுள்ள
கானாவில் திருமணம் நடந்தது; இயேசுவின்
தாய் அங்கே இருந்தார்.
2 இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும்
திருமணத்திற்கு அழைக்கப்பட்டனர்.
3 அவர்கள் திராட்சரசத்தை விரும்பினபோது,
இயேசுவின் தாய் அவரை நோக்கி:
அவர்களிடம் திராட்சரசம் இல்லை என்றாள்.
4 இயேசு அவளைப் பார்த்து: பெண்ணே,
எனக்கும் உனக்கும் என்ன? என்னுடைய
நேரம் இன்னும் வரவில்லை.
5 அவனுடைய தாய் வேலைக்காரர்களை
நோக்கி: அவர் உங்களுக்கு எதைச்
சொன்னாரோ, அதைச் செய்யுங்கள்
என்றார்.
6 யூதர்களின் சுத்திகரிப்பு முறையின்படி,
ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு அல்லது மூன்று
ஃபிர்கின்ஸ் கொண்ட ஆறு கல் தொட்டிகள்
அங்கே வைக்கப்பட்டன.
7 இயேசு அவர்களை நோக்கி: பானைகளில்
தண்ணீர் நிரப்புங்கள் என்றார். அவர்கள்
அவற்றை விளிம்புவரை நிரப்பினார்கள்.

8 அவர் அவர்களை நோக்கி: இப்பொழுதே
எடுத்து, விருந்துக்கு ஆளுநரிடம்
கொண்டுபோங்கள் என்றார். அவர்கள்
அதை வெளிப்படுத்தினர்.
9 விருந்தின் தலைவர் திராட்சை ரசம்
செய்யப்பட்ட தண்ணீரைச் சுவைத்து, அது
எங்கிருந்து வந்தது என்று தெரியவில்லை;
10 மேலும் அவரிடம், "ஆரம்பத்தில்
ஒவ்வொருவரும் நல்ல திராட்சரசத்தை
வழங்குகிறார்கள். மனிதர்கள் நன்றாகக்
குடித்துவிட்டால், அது மோசமானது;
11 இந்த அற்புதங்களின் தொடக்கத்தை
இயேசு கலிலேயாவிலுள்ள கானாவில்
செய்து, அவருடைய மகிமையை
வெளிப்படுத்தினார். அவருடைய சீஷர்கள்
அவர்மேல் விசுவாசம் வைத்தார்கள்.
12 பின்பு, அவரும் அவருடைய தாயும்
சகோதரர்களும் அவருடைய சீஷர்களும்
கப்பர்நகூமுக்குப் போனார்கள்.
13 யூதர்களின் பஸ்கா சமீபமாயிருந்தது,
இயேசு எருசலேமுக்குப் போனார்.
14 கோவிலில் மாடுகளையும் ஆடுகளையும்
புறாக்களையும் விற்றவர்களையும்
உட்கார்ந்து பணம் மாற்றுபவர்களையும்
கண்டார்கள்.
15 அவன் சிறு கயிறுகளால் ஒரு
கசையடியை உண்டாக்கி, அவர்கள்
அனைவரையும் கோவிலுக்கு வெளியே
துரத்தினான், ஆடு, மாடு; மாற்றுபவர்களின்
பணத்தைக் கொட்டி, மேசைகளைத் தூக்கி
எறிந்தனர்;
16 புறா விற்கிறவர்களிடம், “ இவற்றை
இங்கிருந்து எடு; என் தந்தையின் வீட்டை
வியாபார வீடாக ஆக்காதீர்.
17 அவருடைய சீஷர்கள், “உம்முடைய
வீட்டைக் குறித்த வைராக்கியம் என்னைப்
பட்சித்தது” என்று எழுதியிருந்ததை
நினைவுகூர்ந்தார்கள்.
18 அப்பொழுது யூதர்கள் அவனை நோக்கி:
நீர் இவைகளைச் செய்கிறீர் என்று
எங்களுக்கு என்ன அடையாளத்தைக்
காட்டுகிறாய் என்றார்கள்.
19 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இந்தக் கோவிலை இடித்துப்போடுங்கள்,
மூன்று நாட்களில் அதை எழுப்புவேன்
என்றார்.
20 அப்பொழுது யூதர்கள்: இந்தக் கோவிலை
நாற்பத்தாறு வருடங்களாகக் கட்டி, அதை
மூன்று நாட்களுக்குள் எழுப்புவாயா
என்றார்கள்.
21 ஆனால் அவர் தனது உடலாகிய
ஆலயத்தைப் பற்றிப் பேசினார்.
22 அவர் மரித்தோரிலிருந்து
உயிர்த்தெழுந்தபோது, அவர் தங்களுக்குச்
சொன்னதை அவருடைய சீஷர்கள்
நினைவுகூர்ந்தார்கள். அவர்கள்
வேதத்தையும் இயேசு சொன்ன
வார்த்தையையும் நம்பினார்கள்.
23 அவர் எருசலேமில் இருந்த பஸ்கா
பண்டிகையின்போது, அவர் செய்த
அற்புதங்களைக் கண்டு, பலர் அவருடைய
நாமத்தில் விசுவாசம் வைத்தார்கள்.
24 ஆனால் இயேசு தம்மை அவர்களுக்கு
ஒப்புக்கொடுக்கவில்லை, ஏனென்றால் அவர்
எல்லா மனிதர்களையும் அறிந்திருந்தார்.
25 மனிதனைப் பற்றி யாரும் சாட்சி சொல்ல
வேண்டிய அவசியமில்லை, ஏனென்றால்
மனிதனில் உள்ளதை அவர் அறிந்திருந்தார்.

அத்தியாயம் 3

1 யூதர்களின் தலைவனாகிய நிக்கொதேமு
என்னும் பேருள்ள ஒரு பரிசேயர் இருந்தான்.
2 அவன் இரவில் இயேசுவினிடத்தில் வந்து:
ரபி, நீர் தேவனிடத்திலிருந்து வந்த போதகர்
என்று அறிந்திருக்கிறோம்; தேவன்
அவனோடிருந்தாலன்றி, நீர் செய்யும் இந்த
அற்புதங்களை ஒருவனாலும் செய்ய
முடியாது என்றார்.
3 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உனக்குச்
சொல்லுகிறேன், ஒருவன் மறுபடியும்
பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக்
காணமாட்டான்.
4 நிக்கொதேமு அவனை நோக்கி: ஒரு
மனிதன் முதிர்ந்தவனாய் எப்படிப்
பிறப்பான்? இரண்டாவது முறை தாயின்
வயிற்றில் நுழைந்து பிறக்க முடியுமா?
5 இயேசு பிரதியுத்தரமாக: ஒருவன்
ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும்
பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில்
பிரவேசிக்கமாட்டான் என்று மெய்யாகவே
மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.
6 மாம்சத்தினால் பிறப்பது மாம்சம்;
ஆவியிலிருந்து பிறப்பது ஆவி.
7 நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும்
என்று நான் உன்னிடம் சொன்னதைக்
கண்டு ஆச்சரியப்பட வேண்டாம்.
8 காற்று அது கேட்கும் இடத்தில் வீசுகிறது,
அதன் சத்தத்தை நீங்கள் கேட்கிறீர்கள்,
ஆனால் அது எங்கிருந்து வருகிறது, எங்கு
செல்கிறது என்று சொல்ல முடியாது:
ஆவியால் பிறந்த ஒவ்வொருவரும்
அப்படித்தான்.

9 நிக்கொதேமு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இவை எப்படி நடக்கும்?
10 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நீ
இஸ்ரவேலின் எஜமான், இவைகளை
அறியாமல் இருக்கிறாயா?
11 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உனக்குச் சொல்லுகிறேன்: நாங்கள்
அறிந்ததைச் சொல்லுகிறோம், நாங்கள்
கண்டதாகச் சாட்சிகொடுக்கிறோம்; நீங்கள்
எங்கள் சாட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.
12 பூமிக்குரிய விஷயங்களை நான்
உங்களுக்குச் சொன்னாலும், நீங்கள்
நம்பவில்லை என்றால், பரலோக
விஷயங்களைச் சொன்னால் எப்படி
நம்புவீர்கள்?
13 பரலோகத்திலிருந்து இறங்கியவர்,
பரலோகத்திலிருக்கிற
மனுஷகுமாரனேயன்றி வேறொருவரும்
பரலோகத்திற்கு ஏறியதில்லை.
14 மோசே வனாந்தரத்தில் பாம்பை
உயர்த்தியது போல், மனுஷகுமாரனும்
உயர்த்தப்பட வேண்டும்.
15 அவரை விசுவாசிக்கிறவன் எவனும்
கெட்டுப்போகாமல், நித்திய ஜீவனை
அடைய வேண்டும்.
16 தேவன் தம்முடைய ஒரேபேறான
குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ
அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை
அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி,
இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்.
17 ஏனெனில், உலகத்தைக் கண்டிக்க
கடவுள் தம்முடைய குமாரனை உலகத்தில்
அனுப்பவில்லை. ஆனால் அவர் மூலம்
உலகம் இரட்சிக்கப்படும்.
18அவரை விசுவாசிக்கிறவன்
ஆக்கினைத்தீர்க்கப்படுவதில்லை; ஆனால்
விசுவாசிக்காதவன் தேவனுடைய
ஒரேபேறான குமாரனுடைய நாமத்தை
விசுவாசிக்காதபடியினால், ஏற்கெனவே
கண்டனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறான்.
19 உலகத்தில் வெளிச்சம் வந்தது,
மனிதர்கள் தங்கள் செயல்கள்
பொல்லாததால், வெளிச்சத்தைவிட
இருளையே விரும்பினார்கள் என்பதுதான்
கண்டனம்.
20 தீமை செய்கிறவன் எவனும் ஒளியை
வெறுக்கிறான்;
21 சத்தியத்தைச் செய்கிறவன்
வெளிச்சத்துக்கு வருகிறான்;
22 இவைகளுக்குப் பிறகு இயேசுவும்
அவருடைய சீஷர்களும் யூதேயா
தேசத்துக்கு வந்தார்கள். அங்கே
அவர்களுடன் தங்கி ஞானஸ்நானம்
பெற்றார்.
23 யோவானும் சலீமுக்கு அருகிலுள்ள
ஏனோனில் ஞானஸ்நானம்
கொடுத்துக்கொண்டிருந்தான், ஏனென்றால்
அங்கே நிறைய தண்ணீர் இருந்தது;
அவர்கள் வந்து ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்.
24 யோவான் இன்னும் சிறையில்
தள்ளப்படவில்லை.
25 யோவானின் சீடர்களில் சிலருக்கும்
யூதர்களுக்கும் இடையே
தூய்மைப்படுத்துவதைப் பற்றி ஒரு கேள்வி
எழுந்தது.
26 அவர்கள் யோவானிடம் வந்து, அவரை
நோக்கி: ரபி, யோர்தானுக்கு அப்பால்
உம்மோடு இருந்தவர் யார் என்று நீர் சாட்சி
கூறுகிறீர், இதோ, ஞானஸ்நானம்
கொடுக்கிறார், எல்லா மனிதர்களும்
அவரிடம் வருகிறார்கள்.
27 யோவான் பிரதியுத்தரமாக:
பரலோகத்திலிருந்து
கொடுக்கப்படாவிட்டால் மனுஷன் எதையும்
பெற்றுக்கொள்ள முடியாது.
28 நான் கிறிஸ்து அல்ல, அவருக்கு முன்பாக
அனுப்பப்பட்டவன் என்று நான்
சொன்னதற்கு நீங்களே சாட்சிகள்.
29 மணமகளை உடையவனே மணமகன்;
30 அவர் பெருக வேண்டும், ஆனால் நான்
குறைய வேண்டும்.
31 மேலிருந்து வருகிறவர் எல்லாருக்கும்
மேலானவர்;
32 அவர் கண்டதையும் கேட்டதையும்
சாட்சியாகக் கூறுகிறார்; அவனுடைய
சாட்சியை ஒருவனும் பெறுவதில்லை.
33 அவருடைய சாட்சியை
ஏற்றுக்கொண்டவர் கடவுள்
உண்மையானவர் என்று முத்திரையிட்டார்.
34 தேவன் அனுப்பியவர் தேவனுடைய
வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார்;
35 பிதா குமாரனை நேசிக்கிறார்,
எல்லாவற்றையும் அவர் கையில்
ஒப்புக்கொடுத்தார்.
36 குமாரனை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு
நித்திய ஜீவன் உண்டு; ஆனால் தேவனுடைய
கோபம் அவன்மேல் நிலைத்திருக்கும்.

அத்தியாயம் 4

1 இயேசு யோவானைக் காட்டிலும்
அதிகமான சீஷர்களை உண்டாக்கி
ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார் என்று
பரிசேயர்கள் கேள்விப்பட்டதைக் கர்த்தர்
அறிந்தபோது,

2 (இயேசு தாமே ஞானஸ்நானம்
கொடுக்கவில்லை, ஆனால் அவருடைய
சீஷர்களே)
3 அவன் யூதேயாவை விட்டு மறுபடியும்
கலிலேயாவுக்குப் புறப்பட்டான்.
4 அவன் சமாரியா வழியாகச் செல்ல
வேண்டும்.
5 பின்பு, யாக்கோபு தன் மகன்
யோசேப்புக்குக் கொடுத்த நிலத்துக்கு
அருகில் உள்ள சமாரியாவின் நகரமான
சிகார் நகருக்கு வருகிறான்.
6 யாக்கோபின் கிணறு அங்கே இருந்தது.
இயேசு பிரயாணத்தில் களைத்துப்போய்,
கிணற்றின்மேல் உட்கார்ந்தார்;
7 சமாரியாவைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்
தண்ணீர் எடுக்க வந்தாள்: இயேசு அவளைப்
பார்த்து: எனக்குக் குடிக்கக் கொடு என்றார்.
8 (அவருடைய சீடர்கள் இறைச்சி வாங்க
நகரத்திற்குப் போனார்கள்.)
9 அப்பொழுது சமாரியா ஸ்திரீ அவனை
நோக்கி: யூதனாகிய நீ சமாரியா ஸ்திரீயான
என்னிடம் எப்படிக் குடிக்கக் கேட்கிறாய்?
ஏனெனில் யூதர்களுக்கு சமாரியர்களுடன்
எந்த தொடர்பும் இல்லை.
10 இயேசு அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
தேவனுடைய வரத்தையும், உன்னிடத்தில்
சொன்னவர் யார் என்பதையும் நீ
அறிந்திருந்தால், எனக்குக் குடிக்கக் கொடு;
நீ அவனிடம் கேட்டிருப்பாய், அவன் உனக்கு
ஜீவத் தண்ணீரைக் கொடுத்திருப்பான்.
11 அப்பெண் அவனை நோக்கி: ஐயா, நீர்
எடுக்க ஒன்றுமில்லை, கிணறு ஆழமானது;
12 கிணற்றை எங்களுக்குக் கொடுத்த
எங்கள் தந்தை யாக்கோபைவிட நீ
பெரியவனா?
13 இயேசு அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இந்தத் தண்ணீரைக் குடிக்கிறவனுக்கு
மறுபடியும் தாகமாயிருக்கும்.
14 ஆனால், நான் கொடுக்கும் தண்ணீரைக்
குடிக்கிறவனுக்கு ஒருக்காலும் தாகமே
இராது. ஆனால் நான் அவனுக்குக்
கொடுக்கும் தண்ணீர் அவனுக்குள் நித்திய
ஜீவனாக ஊற்றெடுக்கும் தண்ணீராக
இருக்கும்.
15 அந்தப் பெண் அவனை நோக்கி: ஐயா,
இந்தத் தண்ணீரை எனக்குக் கொடுங்கள்;
16 இயேசு அவளை நோக்கி: நீ போய் உன்
கணவனை அழைத்துக்கொண்டு வா
என்றார்.
17 அப்பெண் மறுமொழியாக, எனக்குக்
கணவன் இல்லை என்றாள். இயேசு
அவளைப் பார்த்து: எனக்குக் கணவன்
இல்லை என்று நீர் சொன்னது சரிதான்.
18 உனக்கு ஐந்து கணவர்கள் இருந்தார்கள்;
இப்போது உன்னிடம் உள்ளவன் உன்
கணவன் அல்ல;
19 அப்பெண் அவனை நோக்கி: ஐயா, நீர்
தீர்க்கதரிசி என்று நான் அறிந்திருக்கிறேன்
என்றாள்.
20 எங்கள் பிதாக்கள் இந்த மலையில்
வழிபாடு செய்தார்கள்; எருசலேமில்
மனிதர்கள் வழிபட வேண்டிய இடம் என்று
நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்.
21 இயேசு அவளைப் பார்த்து: ஸ்திரீயே,
என்னை நம்பு, இந்த மலையிலும்
எருசலேமிலும் நீங்கள் பிதாவைத்
தொழுதுகொள்ளாத நேரம் வரும்.
22 நீங்கள் எதை வணங்குகிறீர்கள் என்று
உங்களுக்குத் தெரியாது: நாங்கள் எதை
வணங்குகிறோம் என்பது எங்களுக்குத்
தெரியும்: ஏனென்றால் இரட்சிப்பு
யூதர்களுடையது.
23 உண்மையாகத்
தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் பிதாவை
ஆவியோடும் உண்மையோடும்
தொழுதுகொள்ளும் நேரம் வரும், அது
இப்போது வந்துவிட்டது;
24 தேவன் ஆவியானவர், அவரைத்
தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியோடும்
உண்மையோடும் அவரைத்
தொழுதுகொள்ளவேண்டும்.
25 அப்பெண் அவனை நோக்கி: கிறிஸ்து
என்னப்பட்ட மெசியா வருகிறார் என்று
நான் அறிவேன்; அவர் வரும்போது
எல்லாவற்றையும் நமக்கு அறிவிப்பார்
என்றாள்.
26 இயேசு அவளை நோக்கி: உன்னோடு
பேசுகிற நானே அவர் என்றார்.
27 அப்பொழுது அவருடைய சீஷர்கள் வந்து,
அவர் அந்த ஸ்திரீயோடே பேசினதைக்
கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள்; ஆனாலும், நீ
என்ன தேடுகிறாய்? அல்லது அவளிடம் ஏன்
பேசுகிறாய்?
28அப்பொழுது அந்தப் பெண் தன்
தண்ணீர்ப் பானையை விட்டுவிட்டு,
நகரத்திற்குள் சென்று, அந்த மனிதர்களை
நோக்கி:
29 வாருங்கள், ஒரு மனிதனைப் பாருங்கள்,
அவர் நான் செய்த அனைத்தையும்
என்னிடம் கூறினார்: இது கிறிஸ்து அல்லவா?
30 பின்பு அவர்கள் நகரத்திலிருந்து
புறப்பட்டு, அவரிடம் வந்தார்கள்.
31 இதற்கிடையில் அவருடைய சீஷர்கள்
அவரை நோக்கி: போதகரே, சாப்பிடுங்கள்
என்றார்கள்.

32 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
அறியாத உணவு உண்பதற்கு என்னிடம்
இருக்கிறது.
33 ஆகையால் சீஷர்கள் ஒருவரையொருவர்
நோக்கி: யாராவது அவருக்குச் சாப்பிடக்
கொண்டுவந்தார்களா?
34 இயேசு அவர்களை நோக்கி: என்னை
அனுப்பினவருடைய சித்தத்தின்படி செய்து,
அவருடைய வேலையை முடிப்பதே என்
போஜனம் என்றார்.
35 இன்னும் நான்கு மாதங்கள் இருக்கிறது,
பிறகு அறுவடை வரும் என்று நீங்கள்
சொல்லவில்லையா? இதோ, நான்
உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், உங்கள்
கண்களை ஏறெடுத்து, வயல்களைப்
பாருங்கள்; ஏனென்றால், அவை ஏற்கனவே
அறுவடைக்கு வெள்ளை நிறத்தில் உள்ளன.
36 அறுக்கிறவன் கூலியைப் பெற்று, நித்திய
ஜீவனுக்குக் கனிகளைச் சேகரிக்கிறான்;
37 இங்கு ஒருவன் விதைக்கிறான், ஒருவன்
அறுப்பான் என்பது உண்மை.
38 நீங்கள் உழைக்காததை அறுப்பதற்காக
நான் உங்களை அனுப்பினேன்: மற்ற
மனிதர்கள் உழைத்தார்கள், நீங்கள்
அவர்களுடைய உழைப்பில் ஈடுபட்டீர்கள்.
39 நான் செய்த எல்லாவற்றையும் அவர்
என்னிடம் சொன்னார் என்று சாட்சி
சொன்ன அந்த ஸ்திரீயின்
வார்த்தையினிமித்தம் அந்த நகரத்து
சமாரியரில் அநேகர் அவர்மேல் விசுவாசம்
வைத்தார்கள்.
40 சமாரியர்கள் அவரிடத்தில் வந்தபோது,
அவர் தங்களோடு தங்கும்படி அவரை
வேண்டிக்கொண்டார்கள்; அவர் இரண்டு
நாட்கள் அங்கே தங்கினார்.
41 மேலும் பலர் அவருடைய சொந்த
வார்த்தையினிமித்தம் விசுவாசித்தார்கள்.
42 அப்பெண்ணை நோக்கி: இப்போது
நாங்கள் நம்புகிறோம், உம்முடைய
வார்த்தையினால் அல்ல.
43 இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு அவர்
அங்கிருந்து புறப்பட்டு, கலிலேயாவுக்குப்
போனார்.
44 தீர்க்கதரிசிக்குத் தன் தேசத்தில்
மரியாதை இல்லை என்று இயேசுதாமே
சாட்சி கொடுத்தார்.
45 அவர் கலிலேயாவுக்கு வந்தபோது, அவர்
எருசலேமில் விருந்தில்
செய்தவைகளையெல்லாம் பார்த்து,
அவர்களும் விருந்துக்குப் போனதால்,
கலிலேயர் அவரை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.
46 இயேசு மீண்டும் கலிலேயாவிலுள்ள
கானாவுக்கு வந்தார், அங்கே தண்ணீரை
திராட்சரசம் செய்தார். கப்பர்நகூமில் ஒரு
பிரபு இருந்தார், அவருடைய மகன்
நோயுற்றிருந்தான்.
47 இயேசு யூதேயாவிலிருந்து
கலிலேயாவுக்கு வந்தார் என்று
கேள்விப்பட்டபோது, அவரிடம் சென்று, அவர்
இறக்கும் தருவாயில் இருந்ததால், கீழே
வந்து, அவரைக் குணமாக்கும்படி அவரை
வேண்டிக்கொண்டார்.
48 அப்பொழுது இயேசு அவனை நோக்கி:
நீங்கள் அடையாளங்களையும்
அற்புதங்களையும் காணாவிட்டால்
விசுவாசிக்கமாட்டீர்கள் என்றார்.
49 பிரபு அவனை நோக்கி: ஐயா, என் பிள்ளை
இறப்பதற்குள் கீழே வா என்றார்.
50 இயேசு அவனை நோக்கி: நீ போ; உன்
மகன் உயிரோடு இருக்கிறான். அந்த
மனிதன் இயேசு தன்னிடம் சொன்ன
வார்த்தையை நம்பி, தன் வழியே போனான்.
51 அவன் போகும்போது, அவனுடைய
வேலைக்காரர்கள் அவனை எதிர்கொண்டு:
உன் மகன் உயிரோடிருக்கிறான் என்று
சொன்னார்கள்.
52 பின்னர் அவர் திருத்தம் செய்யத்
தொடங்கிய நேரத்தை அவர்களிடம்
கேட்டார். அவர்கள் அவனை நோக்கி: நேற்று
ஏழாம் மணி நேரத்தில் காய்ச்சல் அவனை
விட்டு விலகியது என்றார்கள்.
உன் மகன் உயிரோடிருக்கிறான் என்று
இயேசு தன்னிடம் சொன்ன அதே
வேளையில்தான் என்று தகப்பன் அறிந்து,
தானும் அவன் வீட்டாரும் விசுவாசித்தார்.
54 இயேசு யூதேயாவிலிருந்து
கலிலேயாவுக்கு வந்தபோது செய்த
இரண்டாவது அற்புதம் இதுவே.

அத்தியாயம் 5

1 இதற்குப் பிறகு யூதர்களுக்கு ஒரு
பண்டிகை இருந்தது; இயேசு எருசலேமுக்குப்
போனார்.
2 இப்போது எருசலேமில் செம்மறி ஆட்டுச்
சந்தையின் அருகே ஒரு குளம் உள்ளது, அது
எபிரேய மொழியில் பெதஸ்தா என்று
அழைக்கப்படுகிறது, அதற்கு ஐந்து
மண்டபங்கள் உள்ளன.
3இவற்றில் பலம் குன்றிய மக்கள், குருடர்கள்,
முடவர்கள், வாடியவர்கள், தண்ணீர்
செல்வதற்காகக் காத்திருந்தனர்.
4ஏனெனில், ஒரு தேவதூதன் ஒரு குறிப்பிட்ட
காலத்தில் குளத்தில் இறங்கி, தண்ணீரைக்
கலங்கடித்தான்;

5 அங்கே முப்பத்தெட்டு வருடங்களாக உடல்
நலக்குறைவு உள்ள ஒரு மனிதன் இருந்தான்.
6 இயேசு அவன் பொய் சொல்வதைக் கண்டு,
அவன் வெகுகாலம் ஆனதை அறிந்து,
அவனை நோக்கி: நீ சுகமடைவாயா?
7 வலிமையற்றவன் அவனுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: ஐயா, தண்ணீர்
கலங்கும்போது என்னைக் குளத்தில்
போடுவதற்கு ஆள் இல்லை;
8 இயேசு அவனை நோக்கி: எழுந்து உன்
படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நட
என்றார்.
9 உடனே அந்த மனிதன் குணமடைந்து, தன்
படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நடந்தான்;
அதே நாளில் ஓய்வுநாள் வந்தது.
10 யூதர்கள் குணமடைந்தவனை நோக்கி:
இது ஓய்வுநாள்; நீ படுக்கையைச் சுமப்பது
முறையல்ல என்றார்கள்.
11 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
என்னைச் சுகப்படுத்தியவர், உன்
படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நட என்று
என்னிடம் சொன்னார்.
12 அப்பொழுது அவர்கள் அவனை நோக்கி:
உன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நட
என்று உன்னிடத்தில் சொன்னவன் யார்
என்று கேட்டார்கள்.
13 குணமாக்கப்பட்டவருக்கு அது யார் என்று
தெரியவில்லை;
14 பின்பு, இயேசு அவனைக் கோவிலில்
கண்டு: இதோ, நீ குணமடைந்துவிட்டாய்;
இனியும் பாவம் செய்யாதே;
15 அந்த மனிதன் புறப்பட்டு, தன்னைச்
சுகப்படுத்தியது இயேசுவே என்று
யூதர்களுக்கு அறிவித்தான்.
16 இயேசு ஓய்வுநாளில் இவற்றைச்
செய்ததால் யூதர்கள் இயேசுவைத்
துன்புறுத்தி, அவரைக் கொல்லத்
தேடினார்கள்.
17 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இதுவரைக்கும் என் பிதா
கிரியைசெய்கிறார், நானும்
வேலைசெய்கிறேன்.
18 எனவே யூதர்கள் அவரைக் கொல்லத்
தேடினார்கள், ஏனென்றால் அவர்
ஓய்வுநாளை மீறியது மட்டுமல்லாமல்,
கடவுளே அவருடைய பிதா என்று சொல்லி,
கடவுளுக்குச் சமமாக இருந்தார்.
19 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: பிதா
செய்வதைத் தவிர, குமாரன் தானாக
எதையும் செய்ய முடியாது;
20 பிதாவானவர் குமாரனிடத்தில்
அன்புகூர்ந்து, தாமே செய்கிற
எல்லாவற்றையும் அவனுக்குக்
காண்பிக்கிறார்;
21 பிதா மரித்தோரை உயிர்ப்பித்து
உயிர்ப்பிக்கிறதுபோல; அப்படியே
குமாரனும் தாம் விரும்புகிறவர்களை
உயிர்ப்பிக்கிறார்.
22 பிதா யாரையும் நியாயந்தீர்ப்பதில்லை,
ஆனால் எல்லா நியாயத்தீர்ப்பையும்
குமாரனிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்.
23 எல்லா மனுஷரும் பிதாவைக்
கனம்பண்ணுவதுபோல, குமாரனையும்
கனம்பண்ண வேண்டும். குமாரனைக்
கனம்பண்ணாதவன் அவனை அனுப்பிய
பிதாவைக் கனம்பண்ணுவதில்லை.
24 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: என்
வார்த்தையைக் கேட்டு, என்னை
அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு
நித்திய ஜீவன் உண்டு; ஆனால்
மரணத்திலிருந்து வாழ்க்கைக்கு
அனுப்பப்படுகிறது.
25 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: மரித்தோர்
தேவனுடைய குமாரனுடைய சத்தத்தைக்
கேட்கும் வேளை வருகிறது, அது
இப்பொழுதே வந்திருக்கிறது,
கேட்கிறவர்கள் பிழைப்பார்கள்.
26 பிதாவுக்குத் தம்மில் ஜீவன்
இருப்பதுபோல; அதனால் அவர்
குமாரனுக்குத் தன்னில் ஜீவனைக்
கொடுத்தார்;
27 அவர் மனுஷகுமாரனாயிருக்கிறபடியால்,
நியாயத்தீர்ப்பை நிறைவேற்றவும் அவருக்கு
அதிகாரம் கொடுத்தார்.
28 இதைக் குறித்து ஆச்சரியப்பட வேண்டாம்;
ஏனெனில், கல்லறைகளில் உள்ள
அனைவரும் அவருடைய குரலைக் கேட்கும்
நேரம் வரும்.
29 வெளியே வரும்; நன்மை செய்தவர்கள்,
வாழ்வின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு; மற்றும்
தீமை செய்தவர்கள், சாபத்தின்
உயிர்த்தெழுதல் வரை.
30 நான் சுயமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது:
நான் கேட்கிறபடியே நான்
நியாயந்தீர்க்கிறேன்; ஏனென்றால் நான்
என்னுடைய சித்தத்தையல்ல, என்னை
அனுப்பிய பிதாவின் சித்தத்தையே
தேடுகிறேன்.
31 என்னைப் பற்றி நான் சாட்சி சொன்னால்,
என் சாட்சி உண்மையல்ல.

32 என்னைக்குறித்துச் சாட்சி சொல்பவர்
வேறொருவர்; அவர் என்னைக் குறித்துச்
சொல்லும் சாட்சி உண்மையென்று
அறிவேன்.
33 நீங்கள் யோவானிடம்
அனுப்பியிருந்தீர்கள், அவர் சத்தியத்திற்குச்
சாட்சி கொடுத்தார்.
34 ஆனால் நான் மனிதனிடமிருந்து
சாட்சியைப் பெறவில்லை, ஆனால் நீங்கள்
இரட்சிக்கப்படுவதற்காக இவற்றைச்
சொல்கிறேன்.
35 அவர் எரிந்து பிரகாசிக்கிற
வெளிச்சமாயிருந்தார்; அவருடைய
வெளிச்சத்தில் களிகூருவதற்கு நீங்கள் ஒரு
காலம் சித்தமாயிருந்தீர்கள்.
36 யோவானின் சாட்சியைவிட எனக்குப்
பெரிய சாட்சி உண்டு; பிதா எனக்குக்
கொடுத்த கிரியைகள், நான் செய்கிற அதே
கிரியைகள், பிதா என்னை அனுப்பினார்
என்று என்னைக்குறித்துச் சாட்சி
கொடுக்கிறது.
37 என்னை அனுப்பிய தந்தையே என்னைக்
குறித்துச் சாட்சி கொடுத்தார். நீங்கள்
அவருடைய குரலைக் கேட்டதுமில்லை,
அவருடைய வடிவத்தைப் பார்த்ததுமில்லை.
38 அவருடைய வார்த்தை உங்களுக்குள்
நிலைத்திருக்கவில்லை;
39 வேதத்தை ஆராய்ந்து பாருங்கள்;
அவைகளில் உங்களுக்கு நித்திய ஜீவன்
உண்டு என்று நினைக்கிறீர்கள்;
40 நீங்கள் ஜீவனை அடையும்படி
என்னிடத்தில் வரமாட்டீர்கள்.
41 நான் மனிதர்களிடமிருந்து மரியாதை
பெறவில்லை.
42 ஆனால், கடவுளின் அன்பு உங்களுக்குள்
இல்லை என்பதை நான் அறிவேன்.
43 நான் என் பிதாவின் நாமத்தினாலே
வந்திருக்கிறேன், நீங்கள் என்னை
ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை;
44 ஒருவரையொருவர் கனம்பண்ணுகிற
நீங்கள், தேவனால் மாத்திரம் வரும்
கனத்தைத் தேடாமல், எப்படி
விசுவாசிப்பீர்கள்?
45 நான் உங்களைப் பிதாவினிடத்தில்
குற்றஞ்சாட்டுவேன் என்று நினைக்காதீர்கள்;
உங்கள்மேல் குற்றஞ்சாட்டுகிறவர் ஒருவர்
இருக்கிறார், நீங்கள் நம்புகிற மோசே.
46 நீங்கள் மோசேயை விசுவாசித்திருந்தால்,
என்னை நம்பியிருப்பீர்கள்;
47 நீங்கள் அவருடைய எழுத்துக்களை
நம்பவில்லை என்றால், என் வார்த்தைகளை
எப்படி நம்புவீர்கள்?

அத்தியாயம் 6

1 இவைகளுக்குப் பிறகு, இயேசு கலிலேயாக்
கடலைக் கடந்தார், அதாவது திபேரியாக்
கடல்.
2 நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்கு அவர் செய்த
அற்புதங்களைக் கண்டு, திரளான ஜனங்கள்
அவருக்குப் பின்சென்றார்கள்.
3 இயேசு ஒரு மலையின் மீது ஏறி, அங்கே தம்
சீடர்களோடு அமர்ந்தார்.
4 யூதர்களுடைய பஸ்கா பண்டிகை
சமீபமாயிருந்தது.
5 இயேசு தம்முடைய கண்களை ஏறெடுத்துப்
பார்த்தபோது, ஒரு பெரிய கூட்டம் தம்மிடம்
வருவதைக் கண்டு, பிலிப்பை நோக்கி:
இவர்கள் சாப்பிடுவதற்கு நாம் அப்பத்தை
எங்கிருந்து வாங்குவது என்று கேட்டார்.
6 அவனை நிரூபிப்பதற்காக இப்படிச்
சொன்னான்;
7 பிலிப்பு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இருநூறு காசு மதிப்புள்ள அப்பம்
அவர்களுக்குப் போதாது, ஒவ்வொருவரும்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக
எடுத்துக்கொள்ளலாம்.
8 அவருடைய சீடர்களில் ஒருவரும், சீமோன்
பேதுருவின் சகோதரருமான அந்திரேயா
அவரிடம்,
9 இங்கே ஒரு பையன் இருக்கிறான்,
அவனிடம் ஐந்து வாற்கோதுமை
ரொட்டிகளும் இரண்டு சிறிய மீன்களும்
உள்ளன; ஆனால் அவை என்ன?
10 அதற்கு இயேசு: அந்த மனிதர்களை
அமரச் செய்யுங்கள் என்றார். இப்போது
அந்த இடத்தில் நிறைய புல் இருந்தது.
எனவே ஆண்கள் ஐயாயிரம் பேர்
அமர்ந்தனர்.
11 இயேசு அப்பங்களை எடுத்துக்
கொண்டார்; அவர் நன்றி செலுத்தி,
சீடர்களுக்கும், சீடர்கள்
அமர்ந்திருந்தவர்களுக்கும் பகிர்ந்தளித்தார்.
மேலும் மீன்களின் அதே அளவு அவர்கள்
விரும்பும் அளவுக்கு.
12 அவர்கள் நிரம்பியபோது, அவர்
தம்முடைய சீஷர்களை நோக்கி:
எஞ்சியிருக்கும் துண்டுகளைச்
சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்;
13 ஆதலால், அவைகளைச் சேர்த்து, ஐந்து
வாற்கோதுமை ரொட்டிகளின்
துண்டுகளால் பன்னிரண்டு கூடைகளை
நிரப்பினார்கள்;
14அப்பொழுது அந்த மனிதர்கள் இயேசு
செய்த அற்புதத்தைக் கண்டு: உலகத்தில்

வரவிருக்கும் தீர்க்கதரிசி இவரே சத்தியம்
என்றார்கள்.
15 அவர்கள் வந்து தம்மைப் பலவந்தமாகப்
பிடித்துக்கொண்டு வந்து
ராஜாவாக்குவார்கள் என்று இயேசு அறிந்து,
மறுபடியும் ஒரு மலைக்குத் தனியாகப்
போனார்.
16 சாயங்காலம் வந்ததும், அவருடைய
சீடர்கள் கடலுக்குச் சென்றனர்.
17 கப்பலில் ஏறி, கடலுக்கு அப்பால்
கப்பர்நகூமுக்குச் சென்றார். இப்போது
இருட்டாக இருந்தது, இயேசு அவர்களிடம்
வரவில்லை.
18 பலத்த காற்று வீசியதால் கடல் எழுந்தது.
19 அவர்கள் ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து
முப்பது பர்லாங்குகள் படகோட்டிச்
சென்றபோது, இயேசு கடலின்மேல் நடந்து
கப்பலை நெருங்கி வருவதைக் கண்டு
பயந்தார்கள்.
20 ஆனால் அவர் அவர்களை நோக்கி:
நான்தான்; பயப்பட வேண்டாம்.
21 பின்பு, அவர்கள் அவரை மனப்பூர்வமாகக்
கப்பலில் ஏற்றினார்கள்;
22 மறுநாள், கடலுக்கு அக்கரையில் நின்ற
மக்கள் பார்த்தபோது, தம்முடைய சீடர்கள்
பிரவேசித்த படகொன்றைத் தவிர
வேறொன்றும் அங்கே இல்லை என்றும்,
இயேசு தம்முடைய சீஷர்களோடே படகில்
ஏறாமல் அவருடைய சீடர்கள் தனியாகப்
போய்விட்டார்கள்;
23 (இருப்பினும், கர்த்தர்
ஸ்தோத்திரம்பண்ணினபின்பு, அவர்கள்
அப்பம் உண்ணும் இடத்திற்குச் சமீபத்திலே
திபேரியாவிலிருந்து வேறு படகுகள் வந்தன.)
24 இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும்
அங்கே இல்லாததைக் கண்ட ஜனங்கள்,
கப்பலில் ஏறி, இயேசுவைத் தேடி,
கப்பர்நகூமுக்கு வந்தார்கள்.
25 அவர்கள் அவரைக் கடலுக்கு
அக்கரையில் கண்டு: ரபி, எப்பொழுது இங்கு
வந்தீர்கள் என்றார்கள்.
26 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நீங்கள்
அற்புதங்களைக் கண்டதினால் அல்ல,
நீங்கள் அப்பங்களைச் சாப்பிட்டு
திருப்தியடைந்ததினாலேயே என்னைத்
தேடுகிறீர்கள்.
27 அழிந்துபோகும் உணவுக்காக அல்ல,
நித்திய ஜீவன் வரை நிலைத்திருக்கும்
உணவுக்காகவே பாடுபடுங்கள், அதை
மனுஷகுமாரன் உங்களுக்குக் கொடுப்பார்;
28 அப்பொழுது அவர்கள் அவனை நோக்கி:
நாங்கள் தேவனுடைய கிரியைகளைச்
செய்ய நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்
என்றார்கள்.
29 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
அவர் அனுப்பினவரை நீங்கள்
விசுவாசிப்பதே தேவனுடைய செயல்.
30 அதற்கு அவர்கள், "அப்படியானால்,
நாங்கள் பார்த்து உம்மை நம்புவதற்கு
என்ன அடையாளம் காட்டுகிறாய்? நீ என்ன
வேலை செய்கிறாய்?
31 எங்கள் பிதாக்கள் பாலைவனத்தில்
மன்னாவைப் புசித்தார்கள்;
எழுதப்பட்டிருக்கிறபடி, அவர் அவர்களுக்கு
சாப்பிட பரலோகத்திலிருந்து அப்பம்
கொடுத்தார்.
32 அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி:
மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்,
வானத்திலிருந்து வந்த அப்பத்தை மோசே
உங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால்
என் பிதா பரலோகத்திலிருந்து
உண்மையான அப்பத்தை உங்களுக்குக்
கொடுக்கிறார்.
33 தேவனுடைய அப்பம் வானத்திலிருந்து
இறங்கிவந்து, உலகத்திற்கு ஜீவனைக்
கொடுப்பவர்.
34 அப்பொழுது அவர்கள் அவனை நோக்கி:
ஆண்டவரே, இந்த அப்பத்தை எப்பொழுதும்
எங்களுக்குத் தாரும் என்றார்கள்.
35 இயேசு அவர்களை நோக்கி: நான் ஜீவ
அப்பம்; என்னை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு
ஒருக்காலும் தாகம் இராது.
36 ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன்:
நீங்களும் என்னைப் பார்த்தீர்கள், ஆனால்
நம்பவில்லை.
37 பிதா எனக்குக் கொடுப்பதெல்லாம்
என்னிடம் வரும்; என்னிடத்தில் வருபவனை
நான் துரத்தமாட்டேன்.
38 ஏனென்றால், நான் என்னுடைய
விருப்பத்தைச் செய்யாமல், என்னை
அனுப்பினவருடைய சித்தத்தைச் செய்ய
பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வந்தேன்.
39 அவர் எனக்குக் கொடுத்த
எல்லாவற்றிலும் நான் ஒன்றும் இழக்காமல்,
கடைசி நாளில் அதை எழுப்ப வேண்டும்
என்பதே என்னை அனுப்பிய பிதாவின்
சித்தமாயிருக்கிறது.
40 குமாரனைக் கண்டு, அவர்மேல்
விசுவாசமாயிருக்கிற எவனும் நித்திய
ஜீவனைப் பெறுவதே என்னை
அனுப்பினவருடைய சித்தமாயிருக்கிறது;
நான் அவனைக் கடைசிநாளில் எழுப்புவேன்.

41 அப்பொழுது யூதர்கள் அவரைப் பார்த்து
முறுமுறுத்தார்கள், ஏனென்றால் நான்
வானத்திலிருந்து இறங்கிய அப்பம்.
42 அதற்கு அவர்கள், "இவர் யோசேப்பின்
மகன் இயேசு அல்லவா? அப்படியானால்,
நான் வானத்திலிருந்து இறங்கி வந்தேன்
என்று கூறுவது எப்படி?
43 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
உங்களுக்குள்ளே முறுமுறுக்காதீர்கள்.
44 என்னை அனுப்பின பிதா ஒருவனை
இழுக்காமல், ஒருவனும் என்னிடத்தில்
வரமாட்டான்; நான் அவனைக்
கடைசிநாளில் எழுப்புவேன்.
45 அவர்கள் எல்லாரும் கடவுளால்
போதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்று
தீர்க்கதரிசிகளில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.
ஆதலால், பிதாவைக் கேட்டு
அறிந்துகொண்ட ஒவ்வொரு மனிதனும்
என்னிடத்தில் வருகிறான்.
46 எந்த மனிதனும் பிதாவைக் கண்டதில்லை,
கடவுளிடமிருந்து வந்தவரே தவிர, அவர்
தந்தையைக் கண்டார்.
47 என்னை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்திய
ஜீவன் உண்டு என்று மெய்யாகவே
மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
48 ஜீவ அப்பம் நானே.
49 உங்கள் பிதாக்கள் வனாந்தரத்தில்
மன்னாவை உண்டு இறந்துவிட்டார்கள்.
50 ஒரு மனுஷன் சாகாதபடிக்கு,
வானத்திலிருந்து இறங்கிவருகிற அப்பம்
இதுவே.
51 பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வந்த ஜீவ
அப்பம் நானே; இந்த அப்பத்தை ஒருவன்
புசித்தால் அவன் என்றென்றைக்கும்
வாழ்வான்; நான் கொடுக்கும் அப்பம் என்
மாம்சம்;
52 யூதர்கள் தங்களுக்குள்ளே வாக்குவாதம்
செய்து: இவன் தன் சதையை நமக்கு எப்படி
உண்பதற்குக் கொடுப்பான்?
53 அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி:
மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நீங்கள்
மனுஷகுமாரனுடைய மாம்சத்தைப் புசித்து,
அவருடைய இரத்தத்தைக் குடித்தால் ஒழிய,
உங்களுக்குள் ஜீவன் இல்லை.
54 என் மாம்சத்தைப் புசித்து, என்
இரத்தத்தைக் குடிக்கிறவனுக்கு நித்திய
ஜீவன் உண்டு; கடைசி நாளில் அவனை
எழுப்புவேன்.
55 ஏனெனில், என் மாம்சம் உண்மையில்
உணவாகும், என் இரத்தம் உண்மையில்
பானம்.
56 என் மாம்சத்தைப் புசித்து, என்
இரத்தத்தைக் குடிக்கிறவன் என்னிலும்,
நான் அவனிலும் வாசமாயிருக்கிறேன்.
57 ஜீவனுள்ள பிதா என்னை
அனுப்பியதுபோல, நான் பிதாவினாலே
பிழைத்திருக்கிறேன், என்னைப்
புசிக்கிறவன் என்னாலே பிழைப்பான்.
58 பரலோகத்திலிருந்து இறங்கிய அப்பம்
இதுவே: உங்கள் பிதாக்கள் மன்னாவைப்
புசித்து மரித்ததுபோல அல்ல; இந்த
அப்பத்தைப் புசிக்கிறவன் என்றென்றும்
வாழ்வான்.
59 அவர் ஜெப ஆலயத்தில் கப்பர்நகூமில்
உபதேசிக்கையில் இவைகளைச்
சொன்னார்.
60 அவருடைய சீடர்களில் பலர் இதைக்
கேட்டபோது: இது கடினமான வார்த்தை;
அதை யார் கேட்க முடியும்?
61 தம்முடைய சீஷர்கள் அதைக்குறித்து
முறுமுறுப்பதை இயேசு தமக்குள்ளே
அறிந்து, அவர்களை நோக்கி: இது
உங்களுக்கு இடறலாக இருக்கிறதா?
62 மனுஷகுமாரன் முன்பு இருந்த
இடத்திலிருந்து மேலே ஏறுவதை நீங்கள்
கண்டால் என்ன செய்வது?
63 ஆவியே உயிர்ப்பிக்கிறது; மாம்சத்தால்
ஒன்றும் பிரயோஜனமில்லை: நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிற வார்த்தைகள்
ஆவியும் ஜீவனுமாயிருக்கிறது.
64 ஆனால் உங்களில் சிலர் நம்பாதவர்கள்
இருக்கிறார்கள். ஏனெனில், நம்பாதவர்கள்
யார் என்றும், தம்மைக் காட்டிக் கொடுப்பது
யார் என்றும் இயேசுவுக்கு
ஆரம்பத்திலிருந்தே தெரியும்.
65 அதற்கு அவன்: ஆகையால், என்
பிதாவினால் கொடுக்கப்பட்டதன்றி,
ஒருவனும் என்னிடத்தில் வரமாட்டான் என்று
நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன்.
66 அதுமுதல் அவருடைய சீடர்களில் பலர்
அவரோடு நடக்காமல் திரும்பிச் சென்றனர்.
67 அப்பொழுது இயேசு பன்னிருவரையும்
நோக்கி: நீங்களும் போகலாமா?
68 அதற்கு சீமோன் பேதுரு: ஆண்டவரே,
யாரிடம் போவோம்? நித்திய வாழ்வின்
வார்த்தைகள் உன்னிடம் உள்ளன.
69 ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய
கிறிஸ்து நீர் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்,
உறுதியாக இருக்கிறோம்.
70 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நான் உங்களைப் பன்னிரண்டுபேரைத்
தெரிந்துகொண்டேன் அல்லவா, உங்களில்
ஒருவன் பிசாசானவன்.

71 சீமோனின் குமாரனாகிய
யூதாஸ்காரியோத்தைக்குறித்துச்
சொன்னான்; அவன் பன்னிருவரில்
ஒருவனாயிருந்த அவனைக்
காட்டிக்கொடுக்கப்போகிறான்.

அத்தியாயம் 7

1 இவைகளுக்குப் பிறகு, இயேசு
கலிலேயாவில் நடந்தார்; யூதர்கள் அவரைக்
கொல்லத் தேடினபடியால், அவர் யூதரில்
நடக்க விரும்பவில்லை.
2 யூதர்களின் கூடார விழா நெருங்கி வந்தது.
3 அவனுடைய சகோதரர்கள் அவனை
நோக்கி: நீர் செய்கிற கிரியைகளை
உம்முடைய சீஷர்களும் பார்க்கும்படிக்கு, நீ
இவ்விடத்தைவிட்டு யூதேயாவுக்குப் போ
என்றார்கள்.
4 ஏனென்றால், இரகசியமாக எதையும்
செய்கிறவன் இல்லை, அவனே
வெளிப்படையாக அறியப்பட
விரும்புகிறான். நீ இவற்றைச் செய்தால்,
உன்னை உலகுக்குக் காட்டு.
5 அவருடைய சகோதரர்களும் அவரை
நம்பவில்லை.
6 அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி:
என்னுடைய நேரம் இன்னும் வரவில்லை,
உங்கள் நேரம் எப்பொழுதும் தயாராக
உள்ளது என்றார்.
7 உலகம் உன்னை வெறுக்க முடியாது;
ஆனால், அதின் கிரியைகள் பொல்லாதவை
என்று நான் சாட்சிகொடுக்கிறபடியால் அது
என்னை வெறுக்கிறது.
8 இந்தப் பண்டிகைக்கு நீங்கள் போங்கள்:
நான் இந்தப் பண்டிகைக்கு இன்னும்
போகவில்லை. என் நேரம் இன்னும்
வரவில்லை.
9 அவர் இந்த வார்த்தைகளை அவர்களிடம்
சொன்னபின், அவர் கலிலேயாவில்
தங்கினார்.
10 அவனுடைய சகோதரர்கள் போனபின்பு,
அவனும் விருந்திற்குப் போனான்,
வெளிப்படையாக அல்ல, ஆனால் அது
இரகசியமாக இருந்தது.
11 அப்பொழுது யூதர்கள் விருந்தில் அவரைத்
தேடி: அவர் எங்கே என்று கேட்டார்கள்.
12 மக்கள் மத்தியில் அவரைக்குறித்து
முணுமுணுப்பு உண்டாயிற்று; ஆனால் அவர்
மக்களை ஏமாற்றுகிறார்.
13 ஆயினும் யூதர்களுக்குப் பயந்து யாரும்
அவரைப் பற்றி வெளிப்படையாகப்
பேசவில்லை.
14 பண்டிகையின் நடுவில் இயேசு
கோவிலுக்குப் போய் உபதேசித்தார்.
15 யூதர்கள் ஆச்சரியப்பட்டு: ஒருக்காலும்
கற்றுக்கொள்ளாத இவனுக்கு எப்படிக்
கடிதங்கள் தெரியும்?
16 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
என்னுடைய உபதேசம் என்னுடையதல்ல,
என்னை அனுப்பினவருடையது என்றார்.
17 ஒருவன் தம்முடைய சித்தத்தின்படி
செய்ய விரும்பினால், அந்த உபதேசம்
தேவனால் உண்டானதா, அல்லது நானே
பேசுகிறேனா என்பதை அவன்
அறிந்துகொள்வான்.
18 தன்னைப் பற்றிப் பேசுகிறவன் தன்
மகிமையைத் தேடுகிறான்; தன்னை
அனுப்பினவருடைய மகிமையைத்
தேடுகிறவனே உண்மை, அவனிடத்தில்
அநியாயம் இல்லை.
19 மோசே உங்களுக்கு
நியாயப்பிரமாணத்தைக்
கொடுக்கவில்லையா? ஏன் என்னைக்
கொல்லப் போகிறாய்?
20 மக்கள் மறுமொழியாக: உனக்குப் பிசாசு
பிடித்திருக்கிறது; உன்னைக் கொல்லப்
போகிறவன் யார் என்றார்கள்.
21 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நான் ஒரு வேலை செய்தேன், நீங்கள்
அனைவரும் ஆச்சரியப்படுகிறீர்கள்.
22 மோசே உங்களுக்கு விருத்தசேதனம்
செய்தார்; (அது மோசேயினால் அல்ல,
பிதாக்களுடையது;) நீங்கள் ஓய்வுநாளில்
ஒரு மனிதனுக்கு விருத்தசேதனம்
செய்கிறீர்கள்.
23 ஒரு மனிதன் ஓய்வுநாளில்
விருத்தசேதனம் செய்துகொண்டால்,
மோசேயின் சட்டம் மீறப்படக்கூடாது;
ஓய்வுநாளில் நான் ஒரு மனிதனை
முழுவதுமாக ஆக்கியதால் என் மீது
கோபமாக இருக்கிறீர்களா?
24 வெளித்தோற்றத்தின்படி
தீர்ப்பளிக்காமல், நீதியான தீர்ப்பை
வழங்குங்கள்.
25 அப்பொழுது எருசலேமைச்
சேர்ந்தவர்களில் சிலர்: இவனையல்லவா
கொல்லத் தேடுகிறார்கள் என்றார்கள்.
26 ஆனால், இதோ, அவர் தைரியமாகப்
பேசுகிறார், அவர்கள் அவரிடம் ஒன்றும்
சொல்லவில்லை. இவரே கிறிஸ்து என்பது
ஆட்சியாளர்களுக்குத் தெரியுமா?
27 இவன் எங்கிருந்து வந்தான் என்பதை
நாம் அறிவோம்;
28 அப்பொழுது இயேசு தேவாலயத்தில்
உபதேசிக்கையில் சத்தமிட்டு: நீங்கள்

என்னை அறிந்திருக்கிறீர்கள், நான்
எங்கிருந்து வந்தேன் என்று உங்களுக்குத்
தெரியும்;
29 ஆனால் நான் அவரை அறிவேன்: நான்
அவரிடமிருந்து வந்தவன், அவர் என்னை
அனுப்பினார்.
30 அவர்கள் அவரைப் பிடிக்கத் தேடினார்கள்;
ஆனால் அவருடைய நேரம் இன்னும்
வராததால் ஒருவரும் அவர்மேல் கை
வைக்கவில்லை.
31 ஜனங்களில் அநேகர் அவரை
விசுவாசித்து: கிறிஸ்து வரும்போது, இவன்
செய்த அற்புதங்களைவிட அதிக
அற்புதங்களைச் செய்வானா என்றார்கள்.
32 மக்கள் அவரைக்குறித்து இப்படி
முணுமுணுத்ததை பரிசேயர்கள்
கேள்விப்பட்டார்கள். பரிசேயர்களும்
தலைமைக் குருக்களும் அவரைப் பிடிக்க
அதிகாரிகளை அனுப்பினார்கள்.
33 அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி:
இன்னும் கொஞ்சக்காலம் நான்
உங்களுடனே இருந்து, பின்பு என்னை
அனுப்பினவரிடத்தில் போகிறேன் என்றார்.
34 நீங்கள் என்னைத் தேடுவீர்கள், என்னைக்
காணமாட்டீர்கள்; நான் இருக்கும்
இடத்திற்கு உங்களால் வர முடியாது.
35 அப்பொழுது யூதர்கள் தங்களுக்குள்ளே
பேசிக்கொண்டார்கள்: நாம் அவனைக்
காணாதபடிக்கு அவன் எங்கே போவான்?
புறஜாதிகளுக்குள்ளே
சிதறிப்போனவர்களிடத்தில் போய்,
புறஜாதிகளுக்குப் போதிப்பாரா?
36 நீங்கள் என்னைத் தேடுவீர்கள், என்னைக்
காணமாட்டீர்கள், நான் எங்கே
இருக்கிறேனோ அங்கே உங்களால் வர
முடியாது என்று அவர் சொன்னது என்ன
விதம்?
37 அந்த பெருநாளின் கடைசி நாளில்,
இயேசு நின்று, " ஒருவன் தாகமாயிருந்தால்,
என்னிடம் வந்து குடிக்கட்டும்" என்று
அழுதார்.
38 என்னை விசுவாசிக்கிறவனுடைய
வயிற்றிலிருந்து ஜீவத்தண்ணீர் ஓடும் என்று
வேதம் சொல்லியிருக்கிறது.
39 (அவர் தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்கள்
பெறவேண்டிய ஆவியைக்குறித்து இப்படிச்
சொன்னார்: பரிசுத்த ஆவி இன்னும்
கொடுக்கப்படவில்லை; ஏனென்றால் இயேசு
இன்னும் மகிமைப்படுத்தப்படவில்லை.)
40 ஜனங்களில் அநேகர் இந்த
வார்த்தையைக் கேட்டபோது: மெய்யாகவே
இவர் தீர்க்கதரிசி என்றார்கள்.
41 வேறு சிலர், இவரே கிறிஸ்து என்றார்கள்.
ஆனால் சிலர், கிறிஸ்து கலிலேயாவிலிருந்து
வருவாரா?
42 கிறிஸ்து தாவீதின் சந்ததியிலிருந்தும்
தாவீது இருந்த பெத்லகேம் நகரத்திலிருந்தும்
வருகிறார் என்று வேதம் சொல்லவில்லையா?
43 அதனால், அவனால் மக்களிடையே பிளவு
ஏற்பட்டது.
44 அவர்களில் சிலர் அவரைப்
பிடித்திருப்பார்கள்; ஆனால் ஒருவரும் அவர்
மீது கை வைக்கவில்லை.
45 அப்பொழுது அதிகாரிகள் பிரதான
ஆசாரியர்களிடமும் பரிசேயரிடமும்
வந்தார்கள். அவர்கள் அவர்களை நோக்கி:
நீங்கள் ஏன் அவரை அழைத்து வரவில்லை?
46அதிகாரிகள், "இவனைப்போல் மனிதன்
ஒருபோதும் பேசியதில்லை" என்றார்கள்.
47 அப்பொழுது பரிசேயர்கள் அவர்களுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: நீங்களும்
வஞ்சிக்கப்படுகிறீர்களா?
48 ஆட்சியாளர்களில் அல்லது
பரிசேயர்களில் யாராவது அவரை
நம்பினார்களா?
49 ஆனால் சட்டத்தை அறியாத இந்த மக்கள்
சபிக்கப்பட்டவர்கள்.
50 நிக்கொதேமு அவர்களை நோக்கி:
(இரவில் இயேசுவிடம் வந்தவர், அவர்களில்
ஒருவராக)
51 நம்முடைய சட்டம் ஒருவனைக் கேட்கும்
முன்னே, அவன் என்ன செய்கிறான்
என்பதை அறியும் முன்பாக
நியாயந்தீர்க்கிறதா?
52 அவர்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நீயும் கலிலேயா? தேடுங்கள், பாருங்கள்:
கலிலேயாவிலிருந்து எந்த தீர்க்கதரிசியும்
எழவில்லை.
53 ஒவ்வொருவரும் அவரவர் வீட்டுக்குப்
போனார்கள்.

அத்தியாயம் 8

1 இயேசு ஒலிவ மலைக்குச் சென்றார்.
2 அதிகாலையில் அவன் மறுபடியும்
கோவிலுக்குள் வந்தான். அவர் அமர்ந்து
அவர்களுக்குப் போதித்தார்.
3 வேதபாரகரும் பரிசேயரும் விபச்சாரத்தில்
பிடிபட்ட ஒரு பெண்ணை அவரிடம்
கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் அவளை
நடுவில் வைத்ததும்,
4 அவர்கள் அவனை நோக்கி: போதகரே,
இந்தப் பெண் விபச்சாரத்தினாலேயே
பிடிக்கப்பட்டாள்.

5 இப்படிப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிய
வேண்டும் என்று மோசே
நியாயப்பிரமாணத்தில் நமக்குக்
கட்டளையிட்டிருக்கிறான்; ஆனால் நீ என்ன
சொல்கிறாய்?
6 அவர்கள் அவரைக் குற்றஞ்சாட்ட
வேண்டும் என்பதற்காக அவரைச்
சோதிக்கும்படி இதைச் சொன்னார்கள்.
ஆனால் இயேசு குனிந்து, அவர்கள்
கேட்காதது போல் தம் விரலால் தரையில்
எழுதினார்.
7 அவர்கள் தொடர்ந்து அவரிடம்
கேட்டபோது, அவர் தன்னை உயர்த்தி,
அவர்களை நோக்கி: உங்களில் பாவம்
செய்யாதவர் முதலில் அவள் மீது
கல்லெறியட்டும்.
8 மறுபடியும் குனிந்து தரையில் எழுதினான்.
9 அதைக் கேட்டவர்கள், தங்கள்
மனச்சாட்சியினால் கண்டிக்கப்பட்டு,
மூத்தவர் தொடங்கி கடைசிவரை ஒருவர்
பின் ஒருவராகப் புறப்பட்டார்கள்; இயேசு
தனிமையிலும் பெண் நடுவிலும்
நின்றார்கள்.
10 இயேசு தம்மை உயர்த்தி, அந்தப்
பெண்ணைத் தவிர வேறு யாரையும்
காணாதபோது, அவளைப் பார்த்து:
பெண்ணே, உன்மேல்
குற்றஞ்சாட்டுகிறவர்கள் எங்கே? ஒருவனும்
உன்னைக் கண்டிக்கவில்லையா?
11 அவள்: இல்லை ஆண்டவரே, என்றாள்.
இயேசு அவளை நோக்கி: நானும் உன்னைக்
கண்டிக்கவில்லை;
12 இயேசு மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி:
நான் உலகத்திற்கு ஒளியாயிருக்கிறேன்;
13 பரிசேயர் அவரிடம், "உன்னைப்பற்றி
நீயே சாட்சி சொல்கிறாய்; உங்கள் பதிவு
உண்மை இல்லை.
14 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நான் என்னைக்குறித்துச் சாட்சி
சொன்னாலும், என் பதிவு உண்மைதான்;
ஆனால் நான் எங்கிருந்து வருகிறேன், எங்கு
செல்கிறேன் என்று உங்களால் சொல்ல
முடியாது.
15 நீங்கள் மாம்சத்தின்படி
நியாயந்தீர்க்கிறீர்கள்; நான் யாரையும்
தீர்ப்பளிக்கவில்லை.
16 நான் நியாயந்தீர்த்தால், என் தீர்ப்பு
உண்மையாயிருக்கும்;
17 இரண்டு பேரின் சாட்சியம்
உண்மையென்று உங்கள் சட்டத்தில்
எழுதப்பட்டிருக்கிறது.
18 நான் என்னைக்குறித்துச்
சாட்சிகொடுக்கிறவன், என்னை அனுப்பிய
பிதா என்னைக்குறித்துச்
சாட்சிகொடுக்கிறார்.
19 அப்பொழுது அவர்கள் அவரிடம், "உன்
தந்தை எங்கே?" இயேசு பிரதியுத்தரமாக:
நீங்கள் என்னையும் என் பிதாவையும்
அறியவில்லை; நீங்கள் என்னை
அறிந்திருந்தால், என் பிதாவையும்
அறிந்திருப்பீர்கள்.
20 இந்த வார்த்தைகளை இயேசு
தேவாலயத்தில் உபதேசிக்கையில்
கருவூலத்தில் சொன்னார்: ஒருவரும்
அவர்மேல் கை வைக்கவில்லை. அவருடைய
நேரம் இன்னும் வரவில்லை.
21 இயேசு மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி:
நான் போகிறேன், நீங்கள் என்னைத் தேடி,
உங்கள் பாவங்களிலே சாவீர்கள்; நான்
போகும் இடத்திற்கு உங்களால் வர முடியாது.
22 அப்பொழுது யூதர்கள், "அவன்
தன்னைத்தானே கொன்றுவிடுவானா?"
என்றார்கள். ஏனென்றால், நான் போகும்
இடத்திற்கு உங்களால் வர முடியாது.
23 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
கீழிருந்து வந்தவர்கள்; நான் மேலிருந்து
வந்தவன்: நீங்கள் இந்த உலகத்தைச்
சார்ந்தவர்கள்; நான் இந்த உலகத்தைச்
சேர்ந்தவன் அல்ல.
24 ஆகையால், உங்கள் பாவங்களிலே
சாவீர்கள் என்று உங்களுக்குச் சொன்னேன்;
25 அப்பொழுது அவர்கள் அவனை நோக்கி:
நீ யார்? இயேசு அவர்களை நோக்கி: நான்
ஆரம்பத்திலிருந்தே உங்களுக்குச்
சொன்னதுதான்.
26 உங்களைக்குறித்துச் சொல்லவும்
நியாயந்தீர்க்கவும் எனக்கு அநேக
காரியங்கள் உண்டு; நான் அவரைப் பற்றிக்
கேள்விப்பட்டவைகளை உலகுக்குச்
சொல்கிறேன்.
27 அவர் பிதாவைக்குறித்துத் தங்களுக்குச்
சொன்னதை அவர்கள்
புரிந்துகொள்ளவில்லை.
28 அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி:
நீங்கள் மனுஷகுமாரனை உயர்த்தும்போது,
நானே அவர் என்றும், நான் சுயமாய் ஒன்றும்
செய்யவில்லை என்றும்
அறிந்துகொள்வீர்கள். ஆனால் என் தந்தை
எனக்குக் கற்பித்தபடியே நான் இவற்றைப்
பேசுகிறேன்.
29 என்னை அனுப்பியவர் என்னுடனே
இருக்கிறார்; ஏனென்றால், அவருக்குப்
பிரியமான காரியங்களை நான் எப்போதும்
செய்கிறேன்.

30 அவர் இந்த வார்த்தைகளைச்
சொன்னபோது, அநேகர் அவர்மேல்
விசுவாசம் வைத்தார்கள்.
31 அப்பொழுது இயேசு தம்மை விசுவாசித்த
யூதர்களை நோக்கி: நீங்கள் என் வசனத்தில்
நிலைத்திருந்தால் மெய்யாகவே என்
சீஷராயிருப்பீர்கள்;
32 நீங்கள் சத்தியத்தை அறிவீர்கள், சத்தியம்
உங்களை விடுதலையாக்கும்.
33 அவர்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நாங்கள் ஆபிரகாமின் சந்ததியாயிருந்தோம்,
ஒருக்காலும் யாருக்கும் அடிமையாக
இருந்ததில்லை; நீங்கள் விடுதலையாவீர்கள்
என்று எப்படிச் சொல்கிறாய்?
34 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
பாவம் செய்கிறவன் எவனும் பாவத்தின்
ஊழியக்காரனாயிருக்கிறான் என்று
மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்.
35 வேலைக்காரன் என்றென்றும் வீட்டில்
இருப்பதில்லை, குமாரனோ என்றென்றும்
இருப்பான்.
36 குமாரன் உங்களை
விடுதலையாக்கினால், நீங்கள்
மெய்யாகவே விடுதலையாவீர்கள்.
37 நீங்கள் ஆபிரகாமின் சந்ததி என்று
அறிவேன்; ஆனால் நீங்கள் என்னைக்
கொல்லத் தேடுகிறீர்கள், ஏனென்றால் என்
வார்த்தைக்கு உங்களில் இடமில்லை.
38 நான் என் தகப்பனிடத்தில் கண்டதைச்
சொல்கிறேன்; நீங்கள் உங்கள்
தகப்பனிடத்தில் கண்டதைச் செய்கிறீர்கள்.
39 அவர்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
ஆபிரகாம் எங்கள் தகப்பன் என்றார்கள்.
இயேசு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாயிருந்தால்,
ஆபிரகாமின் கிரியைகளைச் செய்வீர்கள்.
40 நான் தேவனிடத்தில் கேள்விப்பட்ட
சத்தியத்தை உங்களுக்குச் சொன்ன
மனுஷனாகிய என்னைக் கொலைசெய்யத்
தேடுகிறீர்கள்; இது ஆபிரகாம்
செய்யவில்லை.
41 நீங்கள் உங்கள் தந்தையின்
செயல்களைச் செய்கிறீர்கள். அப்பொழுது
அவர்கள் அவனை நோக்கி: நாங்கள்
விபச்சாரத்தினால் பிறந்தவர்கள் அல்ல;
எங்களுக்கு ஒரு தந்தை இருக்கிறார், கடவுள்
கூட.
42 இயேசு அவர்களை நோக்கி: தேவன்
உங்கள் பிதாவாக இருந்தால், நீங்கள்
என்னிடத்தில் அன்பாயிருப்பீர்கள்; நான்
சுயமாக வரவில்லை, அவர் என்னை
அனுப்பினார்.
43 என் பேச்சை நீங்கள் ஏன் புரிந்து
கொள்ளவில்லை? என் வார்த்தையை
நீங்கள் கேட்க முடியாது என்பதால்.
44 நீங்கள் உங்கள் தகப்பனாகிய
பிசாசினால் உண்டானவர்கள், உங்கள்
தகப்பனுடைய இச்சைகளைச் செய்வீர்கள்.
அவன் ஆரம்பத்திலிருந்தே
கொலைகாரனாக இருந்தான், அவனிடத்தில்
சத்தியம் இல்லாததால், சத்தியத்தில்
நிலைத்திருக்கவில்லை. அவன் பொய்
பேசும்போது, தன் சொந்தத்தைப் பற்றி
பேசுகிறான்;
45 நான் உங்களுக்கு உண்மையைச்
சொல்வதால் நீங்கள் என்னை நம்பவில்லை.
46 உங்களில் யார் என்னைப் பாவத்தை நம்ப
வைக்கிறார்கள்? நான் உண்மையைச்
சொன்னால், நீங்கள் ஏன் என்னை
நம்பவில்லை?
47 தேவனால் உண்டானவன் தேவனுடைய
வார்த்தைகளைக் கேட்கிறான்;
48 அப்பொழுது யூதர்கள் அவனைப் பார்த்து:
நீ சமாரியன் என்றும், பிசாசு
பிடித்திருக்கிறான் என்றும் நாங்கள்
சொல்லுகிறதில்லையா என்றார்கள்.
49 அதற்கு இயேசு: எனக்குப் பிசாசு இல்லை;
ஆனால் நான் என் தந்தையை மதிக்கிறேன்,
நீங்கள் என்னை அவமதிக்கிறீர்கள்.
50 நான் என்னுடைய மகிமையைத்
தேடுவதில்லை;
51 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், ஒருவன் என்
வார்த்தையைக் கடைப்பிடித்தால், அவன்
ஒருக்காலும் மரணத்தைக் காணமாட்டான்.
52 அப்பொழுது யூதர்கள் அவனை நோக்கி:
உனக்குப் பிசாசு பிடித்திருக்கிறதென்று
இப்பொழுது அறிந்திருக்கிறோம்
என்றார்கள். ஆபிரகாம் இறந்துவிட்டார்,
தீர்க்கதரிசிகள்; ஒருவன் நான் சொல்வதைக்
கடைப்பிடித்தால், அவன் ஒருக்காலும்
மரணத்தைச் சுவைக்கமாட்டான் என்கிறாய்.
53 இறந்த எங்கள் தந்தை ஆபிரகாமை விட நீ
பெரியவனா? தீர்க்கதரிசிகள்
இறந்துவிட்டார்கள்: உன்னை யார்
உருவாக்குகிறீர்கள்?
54 இயேசு பிரதியுத்தரமாக: நான் என்னைக்
கனம்பண்ணினால், என் கனம்
ஒன்றுமில்லை; என் பிதாவே என்னைக்
கனம்பண்ணுகிறார். அவரைப் பற்றி, அவர்
உங்கள் கடவுள் என்று சொல்கிறீர்கள்.
55 ஆயினும் நீங்கள் அவரை அறியவில்லை;
ஆனால் நான் அவரை அறிவேன்: அவரை
எனக்குத் தெரியாது என்று நான்

சொன்னால், நான் உங்களைப் போல
பொய்யனாக இருப்பேன்;
56 உங்கள் தந்தை ஆபிரகாம் என் நாளைக்
கண்டு மகிழ்ந்தார்: அவர் அதைக் கண்டு
மகிழ்ந்தார்.
57 அப்பொழுது யூதர்கள் அவனை நோக்கி:
உனக்கு இன்னும் ஐம்பது வயது ஆகவில்லை,
ஆபிரகாமைப் பார்த்தாயா என்றார்கள்.
58 இயேசு அவர்களை நோக்கி: மெய்யாகவே
மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன்: ஆபிரகாம் உண்டாவதற்கு
முன்னே நான் இருக்கிறேன்.
59அப்பொழுது அவர்மேல் எறியும்படி
கற்களை எடுத்துக்கொண்டு, இயேசு
ஒளிந்துகொண்டு, தேவாலயத்திற்குப்
புறப்பட்டு, அவர்கள் நடுவே நடந்து,
அவ்வாறே கடந்துபோனார்.

அத்தியாயம் 9

1 இயேசு அவ்வழியே சென்றபோது,
பிறவியிலேயே பார்வையற்ற ஒரு
மனிதனைக் கண்டார்.
2 அப்பொழுது அவருடைய சீஷர்கள்
அவரைப் பார்த்து: போதகரே, இவன்
குருடனாகப் பிறந்ததற்கு இவன் யார் பாவம்
செய்தார்களா, இவனுடைய பெற்றோரா?
3 இயேசு பிரதியுத்தரமாக: இவனும்
அவனுடைய பெற்றோரும் பாவம்
செய்யவில்லை;
4 என்னை அனுப்பினவருடைய
கிரியைகளை நான் பகலில் செய்ய
வேண்டும்; ஒருவனும் வேலை செய்ய
முடியாத இரவு வருகிறது.
5 நான் உலகில் இருக்கும்வரை உலகத்திற்கு
ஒளியாக இருக்கிறேன்.
6 இப்படிச் சொன்னபின், அவர் தரையில்
துப்பி, எச்சில் களிமண்ணைச் செய்து,
குருடனின் கண்களில் களிமண்ணால்
அபிஷேகம் செய்தார்.
நீ போய், சிலோவாம் குளத்தில் கழுவு
என்றார் .
8 அப்பொழுது அக்கம்பக்கத்தாரும், அவன்
பார்வையற்றவனாயிருந்ததை முன்னமே
கண்டவர்களும்: இவன் உட்கார்ந்து
பிச்சையெடுத்தவன் அல்லவா என்றார்கள்.
9 சிலர், இவன்தான் என்றார்கள், வேறு சிலர்,
இவரைப் போன்றவர் என்றார்கள், ஆனால்
அவர், நான்தான் என்றார்.
10 ஆகையால் அவர்கள் அவனை நோக்கி:
உன் கண்கள் எப்படித் திறந்தன?
11 அவன் பிரதியுத்தரமாக: இயேசு
என்னப்பட்ட ஒரு மனுஷன் களிமண்ணைச்
செய்து, என் கண்களில் பூசி, என்னை
நோக்கி: சீலோவாம் குளத்திற்குப் போய்க்
கழுவி, நான் போய்க் கழுவினேன், பார்வை
பெற்றேன் என்றார்.
12 அப்பொழுது அவர்கள், "அவர் எங்கே?"
எனக்குத் தெரியாது என்றார்.
13முன்பு குருடனாக இருந்த அவனைப்
பரிசேயர்களிடம் கொண்டுவந்தார்கள்.
14 இயேசு களிமண்ணை உண்டாக்கி,
அவருடைய கண்களைத் திறந்தபோது அது
ஓய்வுநாள்.
15 மீண்டும் பரிசேயர் அவருக்கு எப்படி
பார்வை கிடைத்தது என்று கேட்டார்கள்.
அவர் அவர்களை நோக்கி: அவர் என்
கண்களில் களிமண்ணைப் பூசினார், நான்
கழுவினேன், பார்க்கிறேன்.
16 ஆகையால் பரிசேயர்களில் சிலர்: இவன்
ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிக்காதபடியினால்
தேவனுடையவன் அல்ல என்றார்கள்.
மற்றவர்கள், “பாவியான ஒருவன் எப்படி
இப்படிப்பட்ட அற்புதங்களைச் செய்ய
முடியும்? மேலும் அவர்களுக்குள் பிரிவு
ஏற்பட்டது.
17 அவர்கள் மீண்டும் அந்த குருடனை
நோக்கி: அவன் உன் கண்களைத் திறந்தான்
என்று அவனைப் பற்றி நீ என்ன
சொல்கிறாய்? அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசி
என்றார்.
18 ஆனால், யூதர்கள் அவர் பார்வை
பெற்றவரின் பெற்றோரைக் கூப்பிடும்வரை,
அவர் குருடனாயிருந்து பார்வை பெற்றார்
என்று அவரைக் குறித்து நம்பவில்லை.
19 அவர்கள் அவர்களை நோக்கி:
குருடனாகப் பிறந்ததாக நீங்கள்
சொல்லுகிற உங்கள் மகன் இவன்தானா
என்று கேட்டார்கள். பிறகு அவன் எப்படி
பார்க்கிறான்?
20அவனுடைய பெற்றோர் அவர்களுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: இவன் எங்கள் மகன்
என்றும், குருடனாகப் பிறந்திருக்கிறான்
என்றும் எங்களுக்குத் தெரியும்.
21 ஆனால் அவர் இப்போது எதைப்
பார்க்கிறார் என்பது எங்களுக்குத்
தெரியாது. அல்லது அவரது கண்களைத்
திறந்தவர் யார், எங்களுக்குத் தெரியாது:
அவர் வயதுடையவர்; அவரிடம் கேளுங்கள்:
அவர் தனக்குத்தானே பேசுவார்.
22 அவனுடைய பெற்றோர் யூதர்களுக்குப்
பயந்தபடியினால் இந்த வார்த்தைகளைச்
சொன்னார்கள்: ஒருவன் தன்னைக் கிறிஸ்து
என்று ஒப்புக்கொண்டால், அவனை ஜெப
ஆலயத்திலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும்

என்று யூதர்கள் ஏற்கெனவே
ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்கள்.
23 ஆகையால் அவனுடைய பெற்றோர்,
“அவன் வயதுள்ளவன்; அவரிடம் கேளுங்கள்.
24 அவர்கள் பார்வையற்ற மனிதனை
மீண்டும் அழைத்து, அவரை நோக்கி:
கடவுளுக்கு மகிமை கொடுங்கள்;
25 அவன் பிரதியுத்தரமாக: அவன் பாவியோ
இல்லையோ, எனக்குத் தெரியாது; ஒன்று
எனக்குத் தெரியும், நான்
குருடனாயிருந்தேன், இப்பொழுது
பார்க்கிறேன் என்றார்.
26 அப்பொழுது அவர்கள் அவனை நோக்கி:
அவன் உனக்கு என்ன செய்தான்? அவன்
எப்படி உன் கண்களைத் திறந்தான்?
27 அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நான் ஏற்கனவே உங்களுக்குச் சொன்னேன்,
நீங்கள் கேட்கவில்லை; நீங்களும்
அவருடைய சீடர்களாக இருப்பீர்களா?
28 அப்பொழுது அவர்கள் அவரை நிந்தித்து:
நீ அவருடைய சீடன்; ஆனால் நாங்கள்
மோசேயின் சீடர்கள்.
29 தேவன் மோசேயோடே பேசினார் என்று
அறிந்திருக்கிறோம்;
30 அந்த மனிதன் அவர்களுக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: அவர் எங்கிருந்து வந்தவர்
என்று உங்களுக்குத் தெரியாத ஒரு
ஆச்சரியமான விஷயம் என்னவென்றால்,
அவர் என் கண்களைத் திறந்தார்.
31 கடவுள் பாவிகளுக்குச்
செவிசாய்ப்பதில்லை என்று இப்போது
அறிந்திருக்கிறோம்;
32 பிறவியிலேயே குருடனுடைய கண்களை
ஒருவனும் திறந்தான் என்று உலகம்
தோன்றியதிலிருந்து கேட்கப்படவில்லை.
33 இந்த மனிதன் தேவனால்
உண்டானவனாக இல்லாவிட்டால், அவனால்
ஒன்றும் செய்ய முடியாது.
34 அவர்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நீ
முற்றிலும் பாவத்தில் பிறந்தாய்,
எங்களுக்குப் போதிக்கிறாயா? மேலும்
அவரை வெளியேற்றினார்கள்.
35 அவரைத் துரத்திவிட்டார்கள் என்று
இயேசு கேள்விப்பட்டார்; அவன் அவனைக்
கண்டதும்: நீ தேவனுடைய குமாரனை
விசுவாசிக்கிறாயா என்றார்.
36 அவன் பிரதியுத்தரமாக: ஆண்டவரே,
நான் அவரை விசுவாசிக்க அவர் யார்?
37 இயேசு அவனை நோக்கி: நீ அவனைப்
பார்த்தாய், உன்னுடனே பேசுகிறவன்
இவன்தான் என்றார்.
38 அதற்கு அவன்: ஆண்டவரே, நான்
நம்புகிறேன். மேலும் அவரை வணங்கினார்.
39 அதற்கு இயேசு: நான்
நியாயத்தீர்ப்புக்காக இவ்வுலகில் வந்தேன்;
மேலும் பார்ப்பவர்கள்
குருடராக்கப்படுவார்கள்.
40 அவரோடிருந்த பரிசேயர்களில் சிலர்
இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, அவரை
நோக்கி: நாங்களும் பார்வையற்றோமா?
41 இயேசு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
குருடராக இருந்தால் உங்களுக்குப் பாவம்
இருக்காது. ஆகையால் உங்கள் பாவம்
நிலைத்திருக்கிறது.

அத்தியாயம் 10

1 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: ஆட்டுத்
தொழுவத்துக்குள் வாசல் வழியாய்ப்
பிரவேசிக்காமல், வேறு வழியில் ஏறுகிறவன்
திருடனும்
கொள்ளைக்காரனுமாயிருக்கிறான்.
2 ஆனால் வாசல் வழியாக உள்ளே
நுழைபவன் ஆடுகளை மேய்ப்பவன்.
3 அவருக்குக் காவலாளி திறக்கிறார்;
செம்மறியாடுகள் அவருடைய சத்தத்தைக்
கேட்கின்றன;
4 அவன் தன் ஆடுகளை வெளியே
போடும்போது, அவைகளுக்கு முன்னே
போகிறான், ஆடுகள் அவனுக்குப்
பின்செல்லும்;
5 அந்நியனைப் பின்பற்றாமல்,
அவனைவிட்டு ஓடிப்போவார்கள்;
அந்நியர்களின் சத்தம் அவர்களுக்குத்
தெரியாது.
6 இந்த உவமையை இயேசு அவர்களுக்குச்
சொன்னார்;
7 இயேசு மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி:
மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன், நான் ஆடுகளின் வாசல்.
8 எனக்கு முன்னே வந்தவர்கள் எல்லாரும்
திருடர்களும் கொள்ளைக்காரர்களும்தான்;
ஆனால் ஆடுகள் அவைகளைக்
கேட்கவில்லை.
9 நானே கதவு: என்னாலே ஒருவன் உள்ளே
பிரவேசித்தால், அவன் இரட்சிக்கப்படுவான்,
அவன் உள்ளேயும் வெளியேயும் போய்,
மேய்ச்சலைக் கண்டடைவான்.
10 திருடன் வரவில்லை, திருடவும்,
கொல்லவும், அழிக்கவும் வந்தேன்: அவர்கள்
வாழ்வைப் பெறவும், அவர்கள் அதை
அதிகமாகப் பெறவும் நான் வந்தேன்.
11 நான் நல்ல மேய்ப்பன்: நல்ல மேய்ப்பன்
ஆடுகளுக்காகத் தன் உயிரைக்
கொடுக்கிறான்.

12 ஆனால், ஆடுகளை மேய்ப்பவனல்ல,
கூலிக்காரன், ஓநாய் வருவதைக் கண்டு,
ஆடுகளை விட்டுவிட்டு ஓடுகிறான்; ஓநாய்
அவற்றைப் பிடித்து, ஆடுகளைச்
சிதறடித்தது.
13 கூலிக்காரன் ஓடிப்போகிறான்;
14 நான் நல்ல மேய்ப்பன், என் ஆடுகளை
அறிந்திருக்கிறேன், எனக்கு தெரிந்தவன்.
15 பிதா என்னை அறிந்திருக்கிறபடியே,
நானும் பிதாவை அறிந்திருக்கிறேன்;
ஆடுகளுக்காக என் ஜீவனைக்
கொடுக்கிறேன்.
16 இந்தத் தொழுவத்தில் இல்லாத வேறே
ஆடுகளும் எனக்கு உண்டு; ஒரே
தொழுவமும், ஒரு மேய்ப்பனும் இருக்கும்.
17 ஆதலால் என் பிதா என்னில்
அன்பாயிருக்கிறார்;
18 யாரும் அதை என்னிடமிருந்து
எடுக்கவில்லை, ஆனால் நானே அதைக்
கொடுக்கிறேன். அதை கீழே வைக்க எனக்கு
அதிகாரம் உள்ளது, அதை மீண்டும் எடுக்க
எனக்கு அதிகாரம் உள்ளது. இந்தக்
கட்டளையை என் தந்தையிடமிருந்து
பெற்றேன்.
19 இந்த வார்த்தைகளுக்காக யூதர்களுக்குள்
மீண்டும் பிரிவினை ஏற்பட்டது.
20 அவர்களில் அநேகர்: இவன் பிசாசு
பிடித்திருக்கிறான்; நீங்கள் ஏன் அவரைக்
கேட்கிறீர்கள்?
21 வேறு சிலர்: இவை பிசாசு
பிடித்தவனுடைய வார்த்தைகள் அல்ல
என்றார்கள். பார்வையற்றவர்களின்
கண்களை பிசாசு திறக்க முடியுமா?
22 அது எருசலேமில் பிரதிஷ்டை விழா, அது
குளிர்காலம்.
23 இயேசு கோவிலில் சாலமோனின்
மண்டபத்தில் நடந்து சென்றார்.
24 அப்பொழுது யூதர்கள் அவரைச்
சூழ்ந்துகொண்டு: எவ்வளவு காலம்
எங்களைச் சந்தேகப்பட வைக்கிறீர்? நீங்கள்
கிறிஸ்துவாக இருந்தால், தெளிவாகச்
சொல்லுங்கள்.
25 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன், நீங்கள்
விசுவாசிக்கவில்லை;
26 ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொன்னபடி
நீங்கள் என் ஆடுகளைச் சார்ந்தவர்கள்
அல்ல என்பதால் நீங்கள் நம்பவில்லை.
27 என் ஆடுகள் என் குரலைக் கேட்கின்றன,
நான் அவற்றை அறிவேன், அவைகள்
என்னைப் பின்பற்றுகின்றன.
28 நான் அவர்களுக்கு நித்திய ஜீவனைக்
கொடுக்கிறேன்; அவைகள் ஒருபோதும்
அழியாது, ஒருவனும் அவைகளை என்
கையிலிருந்து பறிப்பதுமில்லை.
29 அவைகளை எனக்குத் தந்த என் பிதா
எல்லாரையும்விடப் பெரியவர்; அவைகளை
என் பிதாவின் கையிலிருந்து பறிக்க
யாராலும் முடியாது.
30 நானும் என் தந்தையும் ஒன்றே.
31 யூதர்கள் அவரைக் கல்லெறிவதற்கு
மறுபடியும் கற்களை எடுத்தார்கள்.
32 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
என் பிதாவினால் உங்களுக்கு அநேக
நற்கிரியைகளைச் செய்தேன்; எந்த
வேலைக்காக என் மீது கல்லெறிகிறீர்கள்?
33 யூதர்கள் அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
ஒரு நல்ல வேலைக்காக நாங்கள் உன்னைக்
கல்லெறிவதில்லை; ஆனால் நிந்தனைக்காக;
நீ மனிதனாக இருப்பதால் உன்னையே
கடவுளாக்கிக்கொள்கிறாய்.
34 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நீங்கள் தெய்வங்கள் என்று நான்
சொன்னேன் என்று உங்கள் சட்டத்தில்
எழுதியிருக்கிறதல்லவா?
35 அவர் அவர்களை தெய்வங்கள் என்று
அழைத்தால், கடவுளுடைய வார்த்தை
யாரிடம் வந்தது, வேதத்தை மீற முடியாது;
36 பிதா பரிசுத்தப்படுத்தி, உலகத்திற்கு
அனுப்பியவரைப் பற்றி நீங்கள்
சொல்லுங்கள்: நீங்கள் தூஷிக்கிறீர்கள்;
ஏனென்றால், நான் தேவனுடைய குமாரன்
என்று சொன்னேனா?
37 நான் என் பிதாவின் கிரியைகளைச்
செய்யாவிட்டால், என்னை நம்பாதே.
38 நான் செய்தால், நீங்கள் என்னை
நம்பாவிட்டாலும், கிரியைகளை நம்புங்கள்;
39 ஆகையால், அவர்கள் அவரைப் பிடிக்க
மறுபடியும் தேடினார்கள்;
40 யோர்தானுக்கு அப்பால் யோவான்
முதலில் ஞானஸ்நானம் கொடுத்த
இடத்திற்குத் திரும்பினார். அங்கு அவர்
தங்கினார்.
41 பலர் அவரைத் தேடி: யோவான் எந்த
அற்புதமும் செய்யவில்லை, ஆனால்
யோவான் இவனைக் குறித்துச்
சொன்னதெல்லாம் உண்மையே
என்றார்கள்.
42 அங்கே பலர் அவரை நம்பினர்.

அத்தியாயம் 11

1 மரியாளும் அவள் சகோதரி மார்த்தாவும்
இருந்த பெத்தானியா ஊரைச் சேர்ந்த
லாசரஸ் என்னும் பெயருடைய ஒரு மனிதன்
நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தான்.

2 (மரியாளே கர்த்தருக்கு தைலத்தை பூசி,
அவருடைய சகோதரன் லாசரஸ்
நோயுற்றிருந்த தன் தலைமுடியால்
அவருடைய பாதங்களைத் துடைத்தாள்.)
3 ஆகையால் அவனுடைய சகோதரிகள்
அவனிடம் ஆள் அனுப்பி: ஆண்டவரே, இதோ,
நீர் நேசிப்பவர் வியாதிப்பட்டிருக்கிறார்.
4 இயேசு அதைக்கேட்டு: இந்த வியாதி
மரணத்திற்குரியது அல்ல, தேவனுடைய
குமாரன் மகிமைப்படுவதற்காகவே,
தேவனுடைய மகிமைக்காக என்றார்.
5 இயேசு மார்த்தாவையும் அவள்
சகோதரியையும் லாசரையும் நேசித்தார்.
6 அவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பதைக்
கேள்விப்பட்டபோது, அவர் இருந்த
இடத்திலேயே இன்னும் இரண்டு நாட்கள்
இருந்தார்.
7 அதன்பின் அவர் தம்முடைய சீஷர்களை
நோக்கி: நாம் மறுபடியும் யூதேயாவுக்குப்
போவோம் என்றார்.
8 அவருடைய சீஷர்கள் அவரை நோக்கி:
போதகரே, சமீபகாலமாக யூதர்கள்
உம்மைக் கல்லெறிய முயன்றார்கள். நீங்கள்
மீண்டும் அங்கு செல்கிறீர்களா?
9 அதற்கு இயேசு: பகலில் பன்னிரண்டு மணி
நேரம் இல்லையா? ஒருவன் பகலில்
நடந்தால், அவன் இடறுவதில்லை,
ஏனென்றால் அவன் இவ்வுலகின் ஒளியைக்
காண்கிறான்.
10 ஒருவன் இரவில் நடந்தால், அவனில்
வெளிச்சம் இல்லாததால், தடுமாறுகிறான்.
11 அவர் இவற்றைச் சொன்னார்: அதன்பின்
அவர் அவர்களை நோக்கி: நம்முடைய
நண்பன் லாசரு தூங்குகிறான்; ஆனால்
நான் அவரை தூக்கத்திலிருந்து
எழுப்புவதற்காக செல்கிறேன்.
12 அப்பொழுது அவருடைய சீஷர்கள்:
ஆண்டவரே, அவர் தூங்கினால்
நலமாயிருப்பார் என்றார்கள்.
13 இயேசு அவருடைய மரணத்தைக்
குறித்துச் சொன்னார்;
14 இயேசு அவர்களைப் பார்த்து: லாசரு
இறந்துவிட்டான்.
15 நீங்கள் நம்பும் வகையில் நான் அங்கு
இல்லாததற்காக உங்களுக்காக
மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆயினும் அவரிடம்
செல்வோம்.
16 அப்பொழுது டிடிமஸ் என்று
அழைக்கப்படும் தோமா தன் சக சீடர்களை
நோக்கி: நாமும் போவோம், நாமும்
அவனோடு சாகலாம் என்றான்.
17 இயேசு வந்தபோது, அவர் ஏற்கனவே
நான்கு நாட்கள் கல்லறையில் கிடந்ததைக்
கண்டார்.
18 பெத்தானியா எருசலேமுக்கு அருகில்
பதினைந்து பர்லாங்கு தொலைவில்
இருந்தது.
19 யூதர்களில் பலர் மார்த்தாளையும்
மரியாளையும் தங்களுடைய சகோதரனைப்
பற்றி ஆறுதல் சொல்ல அவர்களிடம்
வந்தனர்.
20 இயேசு வருகிறார் என்று மார்த்தாள்
கேள்விப்பட்டவுடனே போய், அவரைச்
சந்தித்தாள்; ஆனால் மரியாள் வீட்டில்
அமர்ந்திருந்தாள்.
21 அப்பொழுது மார்த்தாள் இயேசுவை
நோக்கி: ஆண்டவரே, நீர் இங்கே
இருந்திருந்தால் என் சகோதரன்
மரித்திருக்க மாட்டாள்.
22 ஆனால், இப்போதும் நீ கடவுளிடம் எதைக்
கேட்டாலும் அதைக் கடவுள் உனக்குத்
தருவார் என்று எனக்குத் தெரியும்.
23 இயேசு அவளை நோக்கி: உன் சகோதரன்
மீண்டும் எழுந்திருப்பான் என்றார்.
24 மார்த்தாள் அவனை நோக்கி: அவர்
கடைசி நாளில் உயிர்த்தெழுப்பப்படுவார்
என்று எனக்குத் தெரியும்.
25 இயேசு அவளை நோக்கி: நானே
உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்;
என்னை விசுவாசிக்கிறவன் மரித்தாலும்
பிழைப்பான்.
26 உயிரோடிருந்து என்னை
விசுவாசிக்கிறவன் ஒருக்காலும்
மரிக்கமாட்டான். இதை நீங்கள்
நம்புகிறீர்களா?
27 அவள் அவனை நோக்கி: ஆம், ஆண்டவரே,
நீர் உலகத்தில் வரவிருக்கும் தேவனுடைய
குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நான்
விசுவாசிக்கிறேன் என்றாள்.
28 அவள் இப்படிச் சொல்லிவிட்டு, அவள்
போய், தன் சகோதரியான மரியாளை
இரகசியமாக அழைத்து: போதகர்
வந்திருக்கிறார், உன்னைக் கூப்பிடுகிறார்
என்றாள்.
29 அவள் அதைக் கேட்டவுடனே, சீக்கிரமாய்
எழுந்து, அவனிடத்தில் வந்தாள்.
30 இயேசு இன்னும் நகரத்திற்குள்
வரவில்லை, ஆனால் மார்த்தாள் அவரைச்
சந்தித்த இடத்தில் இருந்தார்.
31அப்பொழுது அவளுடன் வீட்டில் இருந்த
யூதர்கள், மரியாளைக் கண்டு, அவள்
அவசரமாய் எழுந்து வெளியே போனதைக்
கண்டு: அவள் கல்லறைக்குப் போய்

அழுகிறாள் என்று சொல்லி, அவளைப்
பின்தொடர்ந்தார்கள்.
32 இயேசு இருந்த இடத்திற்கு மரியாள் வந்து,
அவரைக் கண்டு, அவர் காலில் விழுந்து,
ஆண்டவரே, நீர் இங்கே இருந்திருந்தால் என்
சகோதரன் இறந்திருக்க மாட்டார் என்றாள்.
33 அவள் அழுவதையும், அவளோடு வந்த
யூதர்களும் அழுவதையும் இயேசு
கண்டபோது, அவர் உள்ளத்தில் பெருமூச்சு,
கலங்கி,
34 அவரை எங்கே வைத்தீர்கள்? அவர்கள்
அவனை நோக்கி: ஆண்டவரே, வந்து பார்
என்றார்கள்.
35 இயேசு அழுதார்.
36 அப்பொழுது யூதர்கள்: இதோ, அவன்
அவனை எவ்வளவு நேசித்தான் என்றார்கள்.
37 அவர்களில் சிலர், "குருடரின் கண்களைத்
திறந்த இவனால் இவனும் சாகாதிருக்கக்
கூடாதா?
38 இயேசு மறுபடியும் தமக்குள் பெருமூச்சு
விட்டபடியே கல்லறைக்கு வந்தார். அது ஒரு
குகை, அதன் மீது ஒரு கல் கிடந்தது.
39 இயேசு, " கல்லை அகற்றுங்கள்" என்றார்.
மரித்தவனுடைய சகோதரியான மார்த்தா
அவனை நோக்கி: ஆண்டவரே, அவன்
இறந்து நான்கு நாட்கள் ஆனதால், இந்நேரம்
நாற்றமடிக்கிறது என்றாள்.
40 இயேசு அவளைப் பார்த்து: நீ
விசுவாசித்தால், தேவனுடைய மகிமையைக்
காண்பாய் என்று நான் உன்னிடம்
சொல்லவில்லையா?
41 பிறகு, இறந்தவர்களைக் கிடத்தப்பட்ட
இடத்திலிருந்து கல்லை எடுத்துச் சென்றனர்.
இயேசு தம் கண்களை உயர்த்தி: தகப்பனே,
நீர் எனக்குச் செவிகொடுத்ததற்காக உமக்கு
நன்றி செலுத்துகிறேன் என்றார்.
42 நீர் எப்பொழுதும் எனக்குச்
செவிகொடுக்கிறீர் என்று அறிந்தேன்;
ஆனாலும், நீர் என்னை அனுப்பினீர் என்று
அவர்கள் விசுவாசிக்கும்படியாக, அருகில்
நிற்கிற ஜனங்களுக்காகச் சொன்னேன்.
43 இப்படிச் சொன்னபின், லாசருவே
வெளியே வா என்று உரத்த சத்தமாய்க்
கூப்பிட்டான்.
44 மரித்தவன் வெளியே வந்தான்,
கல்லறையால் கைகால் கட்டப்பட்டிருந்தான்;
இயேசு அவர்களை நோக்கி: அவனை
அவிழ்த்து விடுங்கள், போகட்டும் என்றார்.
45 அப்பொழுது மரியாளிடம் வந்த
யூதர்களில் அநேகர் இயேசு செய்ததைக்
கண்டு அவர்மேல் விசுவாசம் வைத்தார்கள்.
46 ஆனால் அவர்களில் சிலர்
பரிசேயர்களிடம் சென்று, இயேசு
செய்தவற்றை அவர்களுக்கு அறிவித்தனர்.
47 அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியர்களும்
பரிசேயர்களும் ஒரு ஆலோசனைக்
கூட்டத்தைக் கூட்டி: நாங்கள் என்ன
செய்வது? ஏனெனில் இந்த மனிதன் பல
அற்புதங்களைச் செய்கிறான்.
48 நாம் அவனை இப்படி விட்டுவிட்டால்,
எல்லாரும் அவன்மேல் விசுவாசிப்பார்கள்;
ரோமர்கள் வந்து நம்முடைய இடத்தையும்
தேசத்தையும் பறித்துக்கொள்வார்கள்.
49 அவர்களில் ஒருவர், அதே வருடத்தில்
பிரதான ஆசாரியராக இருந்த காய்பாஸ்
அவர்களை நோக்கி: உங்களுக்கு ஒன்றும்
தெரியாது.
50 ஜனங்களுக்காக ஒரு மனிதன்
மரிப்பதையும், முழு தேசமும்
அழிந்துபோகாததையும் நமக்கு ஏற்றது
என்று எண்ணாதே.
51 இதை அவர் தம்மைக்குறித்துச்
சொல்லவில்லை; ஆனால் அந்த வருடத்தில்
பிரதான ஆசாரியராக இருந்த அவர், அந்த
தேசத்துக்காக இயேசு மரிக்க வேண்டும்
என்று தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார்.
52 அந்தத் தேசத்துக்காக மாத்திரமல்ல,
சிதறுண்டு கிடந்த தேவனுடைய
பிள்ளைகளை அவர் ஒன்றுசேர்க்க
வேண்டும்.
53 அன்றுமுதல் அவரைக்
கொலைசெய்யும்படி ஆலோசனை
செய்தார்கள்.
54 ஆகையால் இயேசு யூதர்களுக்குள்
வெளிப்படையாக நடமாடவில்லை. ஆனால்
அங்கிருந்து வனாந்தரத்திற்கு அருகில்
உள்ள எப்பிராயீம் என்ற நகரத்திற்குச்
சென்று, அங்கே அவருடைய சீடர்களுடன்
தொடர்ந்தார்.
55 யூதர்களுடைய பஸ்கா சமீபமாயிருந்தது;
56 அப்பொழுது அவர்கள் இயேசுவைத் தேடி,
தேவாலயத்தில் நின்றபடி தங்களுக்குள்ளே
பேசிக்கொண்டார்கள்: அவர் பண்டிகைக்கு
வரமாட்டார் என்று நீங்கள் என்ன
நினைக்கிறீர்கள்?
57 தலைமைக் குருக்களும் பரிசேயர்களும்,
அவர் எங்கிருக்கிறார் என்று ஒருவருக்குத்
தெரிந்தால், அவரைக் கொண்டுபோகும்படி
அதைக் காட்டவேண்டும் என்று
கட்டளையிட்டிருந்தார்கள்.

அத்தியாயம் 12

1 பஸ்காவுக்கு ஆறு நாட்களுக்கு முன்பு
இயேசு பெத்தானியாவுக்கு வந்தார், அங்கே
லாசரஸ் இறந்தார், அவர் மரித்தோரிலிருந்து
எழுப்பினார்.
2 அங்கே அவருக்கு இராப்போஜனம்
செய்தார்கள்; மற்றும் மார்த்தா
பணிபுரிந்தார்: ஆனால் அவருடன்
மேஜையில் அமர்ந்திருந்தவர்களில்
லாசருவும் ஒருவர்.
3 அப்பொழுது மரியாள் விலையுயர்ந்த
தைலத்தை ஒரு பவுண்டு எடுத்து,
இயேசுவின் பாதங்களில் பூசி, தன்
தலைமுடியால் அவருடைய பாதங்களைத்
துடைத்தாள்; அந்தத் தைலத்தின்
வாசனையால் வீடு நிறைந்திருந்தது.
4 அப்போது அவருடைய சீடர்களில்
ஒருவரான சீமோனின் மகனான யூதாஸ்
இஸ்காரியோத், அவரைக்
காட்டிக்கொடுக்கப் போகிறார்.
5 ஏன் இந்தத் தைலத்தை முந்நூறு
காசுகளுக்கு விற்று, ஏழைகளுக்குக்
கொடுக்கவில்லை?
6 அவர் இதைச் சொன்னார், ஏழைகள் மீது
அக்கறை கொண்டவர் அல்ல; ஆனால்
அவன் ஒரு திருடனாக இருந்ததாலும்,
பையை வைத்திருந்ததாலும், அதில்
போடப்பட்டதைச்
சுமந்துகொண்டிருந்ததாலும்.
7 அப்பொழுது இயேசு: அவளை விடுங்கள்;
8 ஏழைகள் எப்பொழுதும் உங்களுடன்
இருப்பீர்கள்; ஆனால் நான் உங்களுக்கு
எப்போதும் இல்லை.
9 யூதர்களில் திரளான ஜனங்கள் அவர்
அங்கே இருப்பதை அறிந்திருந்தார்கள்;
அவர்கள் இயேசுவினிமித்தம் மாத்திரமல்ல,
அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பின
லாசரையும் காணவே வந்தார்கள்.
10 ஆனால் தலைமைக் குருக்கள்
லாசருவையும் கொலை செய்ய
ஆலோசனை செய்தனர்.
11 ஏனென்றால், அவர் காரணமாக
யூதர்களில் பலர் இயேசுவை
விசுவாசித்தனர்.
12 மறுநாள் விழாவுக்கு வந்திருந்த திரளான
மக்கள் இயேசு எருசலேமுக்கு வருகிறார்
என்று கேள்விப்பட்டபோது,
13 பேரீச்ச மரங்களின் கிளைகளை
எடுத்துக்கொண்டு, அவரைச் சந்திக்கப்
புறப்பட்டு, ஓசன்னா: கர்த்தருடைய
நாமத்தினாலே வருகிற இஸ்ரவேலின் ராஜா
ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர் என்று
சத்தமிட்டார்.
14 இயேசு ஒரு குட்டிக் கழுதையைக் கண்டு,
அதின்மேல் அமர்ந்தார். என
எழுதப்பட்டுள்ளது,
15 சீயோன் மகளே, பயப்படாதே, இதோ,
கழுதைக்குட்டியின் மேல் அமர்ந்து உன்
அரசன் வருகிறான்.
16 இவைகள் அவருடைய சீஷர்களுக்கு
முதலில் புரியவில்லை; இயேசு
மகிமைப்பட்டபோது, இவைகள்
அவரைக்குறித்து எழுதப்பட்டதையும்,
தாங்கள் அவருக்குச் செய்ததையும்
நினைத்துக்கொண்டார்கள்.
17 அவர் லாசரை கல்லறையிலிருந்து
வெளியே வரவழைத்து, அவரை
மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பியபோது
அவருடன் இருந்த மக்கள்
சாட்சியமளித்தனர்.
18 அதனால்தான் மக்கள் அவரைச்
சந்தித்தார்கள், அவர் இந்த அற்புதத்தைச்
செய்தார் என்று கேள்விப்பட்டார்கள்.
19 எனவே பரிசேயர்கள் தங்களுக்குள்
பேசிக்கொண்டார்கள்: நீங்கள் ஒன்றும்
வெற்றிபெறவில்லை என்பதை நீங்கள்
காண்கிறீர்களா? இதோ, உலகம் அவருக்குப்
பின் சென்றுவிட்டது.
20 அவர்களில் சில கிரேக்கர்களும் விருந்தில்
வழிபட வந்திருந்தார்கள்.
21 அவர் கலிலேயாவிலுள்ள பெத்சாய்தா
ஊரானாகிய பிலிப்பிடம் வந்து: ஆண்டவரே,
நாங்கள் இயேசுவைக் காண
விரும்புகிறோம் என்று அவரிடம் கேட்டார்.
22 பிலிப்பு வந்து அந்திரேயாவிடம்
சொன்னார்கள்; மறுபடியும் அந்திரேயாவும்
பிலிப்பும் இயேசுவிடம் சொன்னார்கள்.
23 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
மனுஷகுமாரன் மகிமைப்படுகிற வேளை
வந்துவிட்டது என்றார்.
24 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: கோதுமைச்
சோளம் தரையில் விழுந்து சாகாவிட்டால்
அது தனித்து நிற்கும்;
25 தன் உயிரை நேசிப்பவன் அதை
இழப்பான்; இவ்வுலகில் தன் உயிரை
வெறுக்கிறவன் அதை நித்திய
ஜீவனுக்கென்று காத்துக்கொள்வான்.
26 ஒருவன் எனக்குச் சேவை செய்தால்,
அவன் என்னைப் பின்பற்றட்டும்; நான்
எங்கே இருக்கிறேனோ அங்கே என்
வேலைக்காரனும் இருப்பான்;
27 இப்போது என் ஆத்துமா கலங்குகிறது;
நான் என்ன சொல்வேன்? தகப்பனே, இந்த

நேரத்திலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்:
ஆனால் இதற்காகவே நான் இந்த
நேரத்திற்கு வந்தேன்.
28 பிதாவே, உமது நாமத்தை
மகிமைப்படுத்துங்கள். அப்பொழுது
வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் வந்தது: நான்
அதை மகிமைப்படுத்தினேன், மீண்டும்
மகிமைப்படுத்துவேன்.
29 ஆதலால் அருகில் நின்று அதைக் கேட்ட
ஜனங்கள், இடிமுழக்கமிட்டது என்றார்கள்;
மற்றவர்கள்: ஒரு தேவதூதன் அவனோடே
பேசினான் என்றார்கள்.
30 இயேசு பிரதியுத்தரமாக: இந்தக் குரல்
என்னிமித்தம் வந்தது அல்ல, உங்கள்
நிமித்தமே வந்தது.
31 இப்போது இந்த உலகத்தின்
நியாயத்தீர்ப்பு: இந்த உலகத்தின் அதிபதி
இப்பொழுது துரத்தப்படுவான்.
32 நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டால்,
எல்லா மனிதர்களையும் என்னிடம்
இழுத்துக்கொள்வேன்.
33 அவர் என்ன மரணம் சாக வேண்டும்
என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் இவ்வாறு
கூறினார்.
34 ஜனங்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
கிறிஸ்து என்றென்றைக்கும்
நிலைத்திருக்கிறார் என்று
நியாயப்பிரமாணத்தில்
கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்; இந்த
மனுஷகுமாரன் யார்?
35 அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி:
இன்னும் கொஞ்சக்காலம் வெளிச்சம்
உங்களிடத்தில் இருக்கிறது. இருள்
உங்கள்மேல் வராதபடிக்கு, வெளிச்சம்
இருக்கும்போது நடங்கள்;
36 நீங்கள் ஒளியின் பிள்ளைகளாவதற்கு,
உங்களுக்கு வெளிச்சம் இருக்கும்போது,
வெளிச்சத்தில் விசுவாசமாயிருங்கள்.
இயேசு இவற்றைப் பேசிவிட்டு, அவர்களுக்கு
மறைந்து கொண்டார்.
37 அவர்களுக்கு முன்பாக அவர் பல
அற்புதங்களைச் செய்திருந்தாலும், அவர்கள்
அவரை நம்பவில்லை.
38 ஆண்டவரே, நாங்கள் சொல்வதை
நம்பியவர் யார்? கர்த்தருடைய கரம்
யாருக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது?
39 ஏசாயா மீண்டும் சொன்னதால்
அவர்களால் நம்ப முடியவில்லை.
40 அவர்களுடைய கண்களைக் குருடாக்கி,
அவர்களுடைய இருதயத்தைக்
கடினப்படுத்தினார்; அவர்கள் தங்கள்
கண்களால் பார்க்க மாட்டார்கள், தங்கள்
இதயத்தால் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்,
மனமாற்றம் அடைய மாட்டார்கள், நான்
அவர்களைக் குணப்படுத்துவேன்.
41 ஏசாயா அவருடைய மகிமையைக் கண்டு,
அவரைக்குறித்துச் சொன்னபோது,
இவைகளைச் சொன்னான்.
42 ஆயினும் தலைவர்களில் பலர் அவரை
நம்பினர். ஆனால் பரிசேயர்களின் நிமித்தம்
அவர்கள் ஜெபஆலயத்திற்கு வெளியே
தள்ளப்படாதபடிக்கு அவரை
ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.
43 ஏனென்றால், அவர்கள் கடவுளின்
புகழைக் காட்டிலும் மனிதர்களின்
புகழ்ச்சியை விரும்பினர்.
44 இயேசு சத்தமிட்டு: என்னை
விசுவாசிக்கிறவன் என்னில் அல்ல, என்னை
அனுப்பினவரையே விசுவாசிக்கிறான்
என்றார்.
45 என்னைப் பார்ப்பவர் என்னை
அனுப்பியவரைப் பார்க்கிறார்.
46 என்னை விசுவாசிக்கிற எவனும் இருளில்
இருக்காதபடிக்கு, நான் உலகத்திற்கு
வெளிச்சமாக வந்திருக்கிறேன்.
47 ஒருவன் என் வார்த்தைகளைக் கேட்டும்,
விசுவாசிக்காவிட்டால், அவனை நான்
நியாயந்தீர்ப்பதில்லை;
48 என்னைப் புறக்கணித்தும், என்
வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாதவனை
நியாயந்தீர்க்கிறவன் ஒருவன் உண்டு; நான்
சொன்ன வார்த்தையே அவனைக்
கடைசிநாளில் நியாயந்தீர்க்கும்.
49 நான் என்னைப் பற்றி பேசவில்லை;
ஆனால் என்னை அனுப்பிய பிதாவே நான்
என்ன பேச வேண்டும், என்ன பேச
வேண்டும் என்று எனக்குக் கட்டளையிட்டார்.
50 அவருடைய கட்டளை நித்திய ஜீவன்
என்று அறிந்திருக்கிறேன்;

அத்தியாயம் 13

1 பஸ்கா பண்டிகைக்கு முன்னே, இயேசு
தாம் இவ்வுலகைவிட்டுப்
பிதாவினிடத்திற்குப் போகும் தம்முடைய
வேளை வந்ததென்று அறிந்தபோது,
உலகத்திலுள்ள தம்முடையவர்களிடத்தில்
அன்புகூர்ந்து, முடிவுபரியந்தம்
அவர்களிடத்தில் அன்புகூர்ந்தார்.
2 இரவு உணவு முடிந்ததும், சீமோனின்
மகனான யூதாஸ் இஸ்காரியோத்தின்
இதயத்தில் பிசாசு அவரைக்
காட்டிக்கொடுக்க வைத்தான்.
3 பிதா சகலத்தையும் தம் கையிலே
ஒப்புக்கொடுத்தார் என்றும், தாம்
தேவனிடத்திலிருந்து வந்தவர் என்றும்,

தேவனிடத்தில் போனார் என்றும் இயேசு
அறிந்திருந்தார்.
4 அவர் இரவு உணவிலிருந்து எழுந்து, தம்
ஆடைகளை ஒதுக்கி வைத்தார். மற்றும் ஒரு
துண்டு எடுத்து, மற்றும் தன்னை கச்சை.
5 அதன்பின், ஒரு தொட்டியில் தண்ணீர்
ஊற்றி, சீடர்களின் கால்களைக் கழுவி, தாம்
கட்டியிருந்த துணியால் துடைக்கத்
தொடங்கினார்.
6 பின்பு அவர் சீமோன் பேதுருவிடம் வந்தார்;
7 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நான்
செய்வதை இப்பொழுது உனக்குத்
தெரியாது; ஆனால் இனிமேல் நீ அறிவாய்.
8 பேதுரு அவனை நோக்கி: நீ ஒருக்காலும்
என் கால்களைக் கழுவாதே என்றான்.
இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நான்
உன்னைக் கழுவாவிட்டால் என்னோடு
உனக்குப் பங்கு இல்லை.
9 சீமோன் பேதுரு அவரை நோக்கி:
ஆண்டவரே, என் கால்கள் மட்டுமல்ல, என்
கைகளும் என் தலையும் கூட.
10 இயேசு அவனை நோக்கி: கழுவப்பட்டவன்
தன் கால்களைக் கழுவத் தேவையில்லை,
எல்லாவற்றிலும் சுத்தமாக இருக்கிறான்;
11 தனக்குத் துரோகம் செய்பவர் யார்
என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். ஆதலால்,
நீங்கள் அனைவரும் சுத்தமாக இல்லை
என்றார்.
12 அவர் அவர்களுடைய கால்களைக் கழுவி,
தம்முடைய வஸ்திரங்களை
எடுத்துக்கொண்டு, மறுபடியும் உட்கார்ந்து,
அவர்களை நோக்கி: நான் உங்களுக்கு
என்ன செய்தேன் என்று உங்களுக்குத்
தெரியுமா?
13 நீங்கள் என்னை குரு என்றும் ஆண்டவர்
என்றும் அழைக்கிறீர்கள்; ஏனென்றால் நான்
அப்படித்தான்.
14 உங்கள் ஆண்டவரும் ஆண்டவருமான
நான் உங்கள் கால்களைக் கழுவினேன்;
நீங்களும் ஒருவர் மற்றவருடைய
கால்களைக் கழுவ வேண்டும்.
15 ஏனென்றால், நான் உங்களுக்குச் செய்தது
போல் நீங்களும் செய்ய வேண்டும்
என்பதற்காக நான் உங்களுக்கு ஒரு
உதாரணம் சொன்னேன்.
16 உண்மையாகவே மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்:
வேலைக்காரன் தன் எஜமானைவிடப்
பெரியவன் அல்ல; அனுப்பப்பட்டவர் அவரை
அனுப்பியவரை விட பெரியவர் அல்ல.
17 இவைகளை நீங்கள் அறிந்திருந்தால்,
அவற்றைச் செய்தால் நீங்கள் சந்தோஷமாக
இருப்பீர்கள்.
18 நான் உங்களையெல்லாம் பற்றிப்
பேசவில்லை: நான் யாரைத்
தெரிந்துகொண்டேன் என்று எனக்குத்
தெரியும்; ஆனால் என்னோடு அப்பம்
சாப்பிடுகிறவன் எனக்கு விரோதமாகத் தன்
குதிங்காலை உயர்த்தினான் என்ற
வேதவாக்கியம் நிறைவேறும்படிக்கு.
19 அது நிகழும்போது, நானே அவர் என்று
நீங்கள் நம்பும்படி, அது வருமுன்னே நான்
உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.
20 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நான்
அனுப்புகிறவனை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன்
என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான்; என்னை
ஏற்றுக்கொள்பவர் என்னை அனுப்பியவரை
ஏற்றுக்கொள்கிறார்.
21 இயேசு இப்படிச் சொன்னபோது, ஆவியில்
கலங்கி, சாட்சி கொடுத்து: உங்களில்
ஒருவன் என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான்
என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.
22அப்பொழுது சீஷர்கள் ஒருவரையொருவர்
பார்த்துக்கொண்டு, அவர் யாரைக் குறித்துச்
சொன்னார் என்று சந்தேகப்பட்டார்கள்.
23 இயேசு நேசித்த அவருடைய சீடர்களில்
ஒருவர் இயேசுவின் மார்பில் சாய்ந்திருந்தார்.
24 சீமோன் பேதுரு அவரை நோக்கி, அவர்
யாரைப் பற்றிச் சொன்னார் என்று
கேட்கும்படி சைகை செய்தார்.
25 அவன் இயேசுவின் மார்பில்
படுத்துக்கொண்டு: ஆண்டவரே, அது யார்?
26 இயேசு பிரதியுத்தரமாக: நான் ஒரு
துண்டைத் தோய்த்தவுடன் யாருக்குக்
கொடுப்பேன் என்றார். அந்தத் துணியைத்
தோய்த்து, சீமோனின் மகன் யூதாஸ்
இஸ்காரியோத்திடம் கொடுத்தார்.
27 சாத்தான் அவனுக்குள் நுழைந்தான்.
அப்பொழுது இயேசு அவனை நோக்கி: நீ
செய்வதை சீக்கிரமாக செய் என்றார்.
28 மேஜையில் இருந்த ஒருவருக்கும் அவர்
என்ன நோக்கத்திற்காக இதைச் சொன்னார்
என்று தெரியவில்லை.
29 அவர்களில் சிலர், யூதாஸ் பையை
வைத்திருந்ததால், இயேசு அவரிடம்,
“விருந்தில் நமக்குத் தேவையானவற்றை
வாங்குங்கள்; அல்லது, ஏழைகளுக்கு
ஏதாவது கொடுக்க வேண்டும்.
30 அவன் அந்தத் துணியைப்
பெற்றுக்கொண்டு உடனே வெளியே
போனான்; அப்பொழுது இரவாகிவிட்டது.
31 ஆகையால், அவர் வெளியே போனபோது,
இயேசு: இப்போது மனுஷகுமாரன்

மகிமைப்படுத்தப்பட்டார், தேவன் அவரில்
மகிமைப்படுகிறார் என்றார்.
32 கடவுள் அவரில் மகிமைப்படுத்தப்பட்டால்,
கடவுள் அவரைத் தம்மில்
மகிமைப்படுத்துவார், உடனே அவரை
மகிமைப்படுத்துவார்.
33 குழந்தைகளே, இன்னும் சிறிது காலம்
நான் உங்களோடு இருக்கிறேன். நீங்கள்
என்னைத் தேடுவீர்கள்: நான் யூதர்களை
நோக்கி: நான் போகும் இடத்திற்கு நீங்கள்
வர முடியாது; எனவே இப்போது நான்
உங்களுக்கு சொல்கிறேன்.
34 நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்புகூருங்கள்
என்று புதிய கட்டளையை நான்
உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். நான்
உன்னை நேசித்தது போல் நீங்களும்
ஒருவரிலொருவர் அன்புகூருங்கள்.
35 நீங்கள் ஒருவரிலொருவர்
அன்புள்ளவர்களாயிருந்தால், நீங்கள்
என்னுடைய சீஷர்களென்று எல்லா
மனுஷரும் அறிந்துகொள்வார்கள்.
36 சீமோன் பேதுரு அவனை நோக்கி:
ஆண்டவரே, நீர் எங்கே போகிறீர்? இயேசு
அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நான் எங்கே
போகிறேன், இப்பொழுது உன்னால்
என்னைப் பின்பற்ற முடியாது; ஆனால் நீ
என்னைப் பின்தொடர்வாய்.
37 பேதுரு அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே,
நான் ஏன் இப்போது உம்மைப் பின்பற்ற
முடியாது? உனக்காக என் உயிரைக்
கொடுப்பேன்.
38 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
எனக்காக உன் உயிரைக் கொடுப்பாயா?
மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உனக்குச்
சொல்கிறேன், நீ என்னை மூன்று முறை
மறுதலிக்கும் வரை சேவல் கூவாது.

அத்தியாயம் 14

1 உங்கள் இதயம் கலங்க வேண்டாம்: நீங்கள்
கடவுளை நம்புங்கள், என்னையும்
நம்புங்கள்.
2 என் தந்தையின் வீட்டில் பல மாளிகைகள்
உள்ளன: அப்படி இல்லாவிட்டால், நான்
உங்களுக்குச் சொல்லியிருப்பேன். நான்
உனக்காக ஒரு இடத்தை தயார் செய்ய
செல்கிறேன்.
3 நான் போய் உங்களுக்காக ஒரு இடத்தை
ஆயத்தப்படுத்தினால், நான் மறுபடியும்
வந்து உங்களை என்னிடத்தில்
சேர்த்துக்கொள்வேன். நான் எங்கே
இருக்கிறேனோ அங்கே நீங்களும்
இருக்கலாம்.
4 நான் எங்கே போகிறேன் என்பது
உங்களுக்குத் தெரியும், வழி உங்களுக்குத்
தெரியும்.
5 தோமா அவனை நோக்கி: ஆண்டவரே, நீர்
எங்கே போகிறீர் என்று எங்களுக்குத்
தெரியாது; மற்றும் நாம் எப்படி வழியை
அறிய முடியும்?
6 இயேசு அவனை நோக்கி: நானே வழியும்
சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்;
என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும்
பிதாவினிடத்தில் வரான்.
7 நீங்கள் என்னை அறிந்திருந்தால், என்
பிதாவையும் அறிந்திருப்பீர்கள்; இதுமுதல்
நீங்கள் அவரை அறிந்திருக்கிறீர்கள்,
அவரைப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்.
8 பிலிப்பு அவனை நோக்கி: ஆண்டவரே,
பிதாவை எங்களுக்குக் காண்பியும், அது
எங்களுக்குப் போதுமானது என்றான்.
9 இயேசு அவனைப் பார்த்து: நான் இவ்வளவு
காலம் உன்னோடு இருந்தும், பிலிப்பே, நீ
என்னை அறியவில்லையா? என்னைக்
கண்டவன் தந்தையைக் கண்டான்;
அப்படியானால், தந்தையை எங்களுக்குக்
காட்டுங்கள் என்று எப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?
10 நான் பிதாவிலும், பிதா என்னிலும்
இருப்பதை நீங்கள் நம்பவில்லையா? நான்
உங்களுக்குச் சொல்லும் வார்த்தைகளை
நானாகச் சொல்லவில்லை; என்னில்
வாசமாயிருக்கிற பிதாவே கிரியைகளைச்
செய்கிறார்.
11 நான் பிதாவிலும், பிதா என்னிலும்
இருக்கிறார் என்று என்னை நம்புங்கள்,
இல்லையெனில் கிரியைகளினிமித்தம்
என்னை நம்புங்கள்.
12 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், என்னை
விசுவாசிக்கிறவன் நான் செய்கிற
கிரியைகளையும் செய்வான்;
இவற்றைவிடப் பெரிய செயல்களைச்
செய்வான்; ஏனென்றால் நான் என்
தந்தையிடம் செல்கிறேன்.
13 நீங்கள் என் நாமத்தினாலே எதைக்
கேட்டாலும், பிதா குமாரனில்
மகிமைப்படும்படி நான் அதைச் செய்வேன்.
14 நீங்கள் என் பெயரில் எதையாவது
கேட்டால், நான் அதைச் செய்வேன்.
15 நீங்கள் என்னில் அன்பாயிருந்தால், என்
கட்டளைகளைக் கைக்கொள்ளுங்கள்.
16 நான் பிதாவை வேண்டிக்கொள்ளுவேன்;
17 சத்திய ஆவியும் கூட; உலகம் அவரைப்
பெற முடியாது, ஏனென்றால் அது அவரைப்
பார்க்கவில்லை, அவரை அறியவில்லை:
ஆனால் நீங்கள் அவரை அறிவீர்கள்;

ஏனெனில் அவர் உங்களுடனே
வாசமாயிருக்கிறார், உங்களிடத்தில்
இருப்பார்.
18 நான் உன்னை நிம்மதியாக
விடமாட்டேன்: நான் உன்னிடம் வருவேன்.
19 இன்னும் கொஞ்ச நேரத்திலே உலகம்
என்னைக் காணாது; ஆனால் நீங்கள்
என்னைப் பார்க்கிறீர்கள்: நான் வாழ்வதால்
நீங்களும் வாழ்வீர்கள்.
20 நான் என் தந்தையிலும், நீங்கள்
என்னிலும், நான் உங்களிலும் இருப்பதை
அந்நாளில் அறிந்துகொள்வீர்கள்.
21 என் கட்டளைகளைப் பெற்று,
அவைகளைக் கடைப்பிடிப்பவன் என்னில்
அன்புகூருகிறான்; என்னில்
அன்புகூருகிறவன் என் பிதாவால்
நேசிக்கப்படுவான்;
22 யூதாஸ் அவனை நோக்கி:
இஸ்காரியோத்து அல்ல, ஆண்டவரே, நீர்
உலகத்திற்கு அல்ல, எங்களுக்கு எப்படி
வெளிப்படுவீர்கள் என்றான்.
23 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
ஒருவன் என்னிடத்தில் அன்பாயிருந்தால்,
அவன் என் வார்த்தைகளைக்
கைக்கொள்ளுவான்;
24 என்னில் அன்புகூருகிறவன் என்
வார்த்தைகளைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை;
நீங்கள் கேட்கிற வார்த்தை
என்னுடையதல்ல, என்னை அனுப்பின
பிதாவினுடையது.
25 நான் இன்னும் உங்களுடனே
இருந்தபோதும் இவைகளை உங்களிடம்
சொன்னேன்.
26 என் நாமத்தினாலே பிதா
அனுப்பப்போகும் பரிசுத்த ஆவியானவரான
தேற்றரவாளரே, எல்லாவற்றையும்
உங்களுக்குப் போதித்து, நான் உங்களுக்குச்
சொன்னவைகளையெல்லாம் உங்கள்
நினைவுக்குக் கொண்டுவருவார்.
27 சமாதானத்தை உங்களுக்கு விட்டுச்
செல்கிறேன், என் சமாதானத்தை
உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்; உலகம்
கொடுப்பது போல் நான் உங்களுக்குக்
கொடுக்கவில்லை. உங்கள் இதயம் கலங்க
வேண்டாம், பயப்பட வேண்டாம்.
28 நான் போகிறேன், மீண்டும் உங்களிடம்
வருகிறேன் என்று நான் உங்களிடம்
சொன்னதை நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்கள்.
நீங்கள் என்னில் அன்பாயிருந்தால்,
சந்தோஷப்படுவீர்கள், ஏனென்றால் நான்
பிதாவினிடத்திற்குப் போகிறேன்,
ஏனென்றால் என் பிதா என்னிலும்
பெரியவர்.
29 அது நிகழும்போது நீங்கள்
விசுவாசிக்கும்படி நடப்பதற்கு முன்பே நான்
உங்களுக்குச் சொன்னேன்.
30 இனிமேல், நான் உங்களோடு அதிகம்
பேசமாட்டேன்;
31 ஆனால் நான் பிதாவை நேசிக்கிறேன்
என்பதை உலகம் அறியும்; பிதா எனக்குக்
கட்டளையிட்டபடியே நானும் செய்கிறேன்.
எழுந்திரு, நாம் இங்கிருந்து செல்வோம்.

அத்தியாயம் 15

1 நானே உண்மையான திராட்சச்செடி, என்
தந்தை தோட்டக்காரன்.
2 என்னில் கனிகொடுக்காத ஒவ்வொரு
கிளையையும் அவர் எடுத்துப்போடுகிறார்;
கனிகொடுக்கிற ஒவ்வொரு கிளையும் அதிக
கனிகளைக் கொடுக்கும்படி அதைச்
சுத்திகரிக்கிறார்.
3 இப்போது நான் உங்களுக்குச் சொன்ன
வார்த்தையின் மூலம் நீங்கள் சுத்தமாக
இருக்கிறீர்கள்.
4 என்னில் நிலைத்திருங்கள், நான்
உங்களில் இருங்கள். திராட்சைக் கொடியில்
நிலைத்திருந்தாலொழிய, கிளையானது
தானாகக் கனியைத் தாங்காது; நீங்கள்
என்னில் நிலைத்திருப்பீர்களானால் இனி
உங்களால் முடியாது.
5 நான் திராட்சச்செடி, நீங்கள் கிளைகள்:
என்னில் நிலைத்திருப்பவன், நான் அவனில்
நிலைத்திருப்பவன் மிகுந்த கனிகளைக்
கொடுக்கிறான்: என்னையன்றி உங்களால்
ஒன்றும் செய்ய முடியாது.
6 ஒருவன் என்னில் நிலைத்திருக்கவில்லை
என்றால், அவன் கிளையைப்போல் எறிந்து,
வாடிப்போவான்; மனிதர்கள் அவற்றைச்
சேகரித்து நெருப்பில் போடுகிறார்கள்,
அவர்கள் எரிக்கப்பட்டார்கள்.
7 நீங்கள் என்னிலும், என் வார்த்தைகள்
உங்களிலும் நிலைத்திருந்தால், நீங்கள்
என்ன விரும்புகிறீர்கள் என்று கேட்பீர்கள்,
அது உங்களுக்குச் செய்யப்படும்.
8 நீங்கள் மிகுந்த கனிகளைக்
கொடுப்பதினால் என் பிதா
மகிமைப்படுகிறார்; அப்படியே நீங்கள் என்
சீடர்களாக இருப்பீர்கள்.
9 பிதா என்னில் அன்பாயிருக்கிறதுபோல
நானும் உங்களில் அன்பாயிருக்கிறேன்;
நீங்கள் என் அன்பில் நிலைத்திருங்கள்.
10 நீங்கள் என் கட்டளைகளைக்
கடைப்பிடித்தால், என் அன்பில்
நிலைத்திருப்பீர்கள்; நான் என் தந்தையின்

கட்டளைகளைக் கடைப்பிடித்து, அவருடைய
அன்பில் நிலைத்திருக்கிறேன்.
11 என் மகிழ்ச்சி உங்களில்
நிலைத்திருக்கவும், உங்கள் மகிழ்ச்சி
நிறைவாக இருக்கவும் இவற்றை நான்
உங்களுக்குச் சொன்னேன்.
12 நான் உங்களில் அன்பாயிருக்கிறதுபோல
நீங்களும் ஒருவரிலொருவர்
அன்பாயிருங்கள் என்பதே என் கட்டளை.
13 ஒருவன் தன் நண்பர்களுக்காகத் தன்
உயிரைக் கொடுப்பதைவிட மேலான அன்பு
மனிதனுக்கு இல்லை.
14 நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிடுவதை
நீங்கள் செய்தால் நீங்கள் என் நண்பர்கள்.
15 இனிமேல் நான் உங்களை
வேலைக்காரன் என்று சொல்லவில்லை;
வேலைக்காரன் தன் எஜமான் என்ன
செய்கிறான் என்று அறியான். ஏனென்றால்,
என் தந்தையிடம் நான் கேள்விப்பட்ட
அனைத்தையும் உங்களுக்குத்
தெரியப்படுத்தினேன்.
16 நீங்கள் என்னைத்
தெரிந்துகொள்ளவில்லை, நான் உங்களைத்
தெரிந்துகொண்டு, நீங்கள் போய்க் கனி
கொடுக்கும்படியும், உங்கள் கனி
நிலைத்திருக்கும்படியும் உங்களை
நியமித்தேன்; நீங்கள் என் நாமத்தினாலே
பிதாவிடம் எதைக் கேட்டாலும் அவர் அதை
உங்களுக்குக் கொடுப்பார். .
17 நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்புகூரும்படி
இவைகளை நான் உங்களுக்குக்
கட்டளையிடுகிறேன்.
18உலகம் உங்களைப் பகைத்தால், அது
உங்களைப் பகைப்பதற்குமுன் என்னை
வெறுத்தது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.
19 நீங்கள் உலகத்தைச் சார்ந்தவர்களானால்,
உலகம் தனக்குரியவைகளை நேசிக்கும்;
20 வேலைக்காரன் தன் எஜமானிலும்
பெரியவனல்ல என்று நான் உங்களுக்குச்
சொன்ன வார்த்தையை நினைவுகூருங்கள்.
அவர்கள் என்னைத் துன்புறுத்தியிருந்தால்,
உங்களையும் துன்பப்படுத்துவார்கள்;
அவர்கள் என் சொல்லைக் கடைப்பிடித்தால்,
உங்களுடையதையும் கடைப்பிடிப்பார்கள்.
21 ஆனால், என்னை அனுப்பியவரை
அவர்கள் அறியாததால், என் பெயருக்காக
இவைகளையெல்லாம் உங்களுக்குச்
செய்வார்கள்.
22 நான் வந்து அவர்களிடம் பேசாமல்
இருந்திருந்தால், அவர்கள் பாவம்
செய்திருக்க மாட்டார்கள், ஆனால்
இப்போது அவர்கள் பாவத்தை
மறைக்கவில்லை.
23 என்னைப் பகைக்கிறவன் என்
பிதாவையும் வெறுக்கிறான்.
24 வேறொருவரும் செய்யாத செயல்களை
நான் அவர்களுக்குள்ளே செய்யாமல்
இருந்திருந்தால், அவர்களுக்குப் பாவம்
இருக்காது; இப்போது அவர்கள் இருவரும்
என்னையும் என் பிதாவையும் பார்த்து
வெறுத்தார்கள்.
25 ஆனால், காரணமில்லாமல் என்னைப்
பகைத்தார்கள் என்று அவர்களுடைய
சட்டத்தில் எழுதியிருக்கிற வார்த்தை
நிறைவேறும்படி இது நடந்தது.
26 பிதாவினிடத்திலிருந்து நான் உங்களுக்கு
அனுப்பப்போகிற தேற்றரவாளன்,
பிதாவினிடத்திலிருந்து புறப்படுகிற சத்திய
ஆவியானவர் வரும்போது, அவர்
என்னைக்குறித்துச் சாட்சி கொடுப்பார்.
27 நீங்கள் ஆதிமுதல் என்னுடனேகூட
இருந்தபடியினால் நீங்களும்
சாட்சிபகருவீர்கள்.

அத்தியாயம் 16

1 நீங்கள் இடறலடையாதபடிக்கு
இவைகளை உங்களுக்குச் சொன்னேன்.
2 அவர்கள் உங்களை ஜெப
ஆலயங்களுக்குப் புறம்பே தள்ளுவார்கள்;
உங்களைக் கொலைசெய்கிறவன்
தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்கிறவன் என்று
நினைக்கும் காலம் வரும்.
3 அவர்கள் பிதாவையும் என்னையும்
அறியாதபடியினால் இவைகளை
உங்களுக்குச் செய்வார்கள்.
4 ஆனால், நேரம் வரும்போது, நான்
இவைகளை உங்களுக்குச் சொன்னேன்
என்பதை நீங்கள் நினைவுகூரும்படி,
இவைகளை உங்களுக்குச் சொன்னேன்.
நான் உங்களுடனே இருந்தபடியினால்
இவைகளை ஆரம்பத்திலே உங்களுக்குச்
சொல்லவில்லை.
5 ஆனால் இப்போது நான் என்னை
அனுப்பியவரிடத்திற்குப் போகிறேன்; எங்கே
போகிறாய் என்று உங்களில் யாரும்
என்னிடம் கேட்கவில்லை.
6 ஆனால் இவைகளை நான் உங்களுக்குச்
சொன்னதால், உங்கள் இருதயம் துக்கம்
நிறைந்திருக்கிறது.
7 ஆயினும் நான் உங்களுக்கு உண்மையைச்
சொல்கிறேன்; நான் போவது உங்களுக்கு
உகந்தது: நான் போகாவிட்டால்,
தேற்றரவாளன் உங்களிடம் வரமாட்டார்;
ஆனால் நான் போனால் அவனை
உங்களிடம் அனுப்புவேன்.

8 அவர் வரும்போது, பாவத்தையும்
நீதியையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் குறித்து
உலகைக் கடிந்துகொள்வார்.
9 அவர்கள் என்னை நம்பாததால் பாவம்;
10 நான் என் பிதாவினிடத்தில் போகிறேன்,
நீங்கள் என்னைக் காணாதபடியினால்,
நீதியைக்குறித்து;
11 நியாயத்தீர்ப்பு, ஏனென்றால் இந்த
உலகத்தின் அதிபதி
நியாயந்தீர்க்கப்படுகிறான்.
12 நான் உங்களிடம் இன்னும் பலவற்றைச்
சொல்ல வேண்டும், ஆனால் உங்களால்
இப்போது அவற்றைத் தாங்க முடியாது.
13 உண்மையின் ஆவியானவர் வரும்போது,
அவர் உங்களை எல்லா உண்மையிலும்
நடத்துவார்; ஆனால் அவன் எதைக்
கேட்டாலும் அதையே பேசுவான்;
14 அவர் என்னை மகிமைப்படுத்துவார்:
ஏனென்றால் அவர் என்னுடையதைப் பெற்று,
அதை உங்களுக்குக் காண்பிப்பார்.
15 பிதாவுக்கு உண்டானவைகளெல்லாம்
என்னுடையவைகள்; ஆகையால் அவர்
என்னுடையதில் எடுத்து உங்களுக்கு
அறிவிப்பார் என்று சொன்னேன்.
16 சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு நீங்கள்
என்னைக் காணமாட்டீர்கள்: மீண்டும்
சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு நீங்கள்
என்னைக் காண்பீர்கள், ஏனென்றால் நான்
தந்தையிடம் செல்கிறேன்.
17 அப்பொழுது அவருடைய சீஷர்களில்
சிலர்: இன்னும் கொஞ்ச நேரத்திலே
என்னைக் காணமாட்டீர்கள் என்றும்,
மறுபடியும் கொஞ்ச நேரத்திலே என்னைக்
காண்பீர்கள் என்றும், நான்
போனபடியினால் என்னவென்று அவர்
நமக்குச் சொல்லுகிறார் என்று
தங்களுக்குள்ளே பேசிக்கொண்டார்கள்.
தந்தையா?
18 அதற்கு அவர்கள்: கொஞ்ச
நேரத்திற்கெல்லாம் அவன் என்ன
சொல்லுகிறான் என்றார்கள். அவர்
சொல்வதை நம்மால் சொல்ல முடியாது.
19 அவர்கள் தம்மிடம் கேட்க
விரும்புகிறார்கள் என்று இயேசு அறிந்து,
அவர்களை நோக்கி: சிறிது நேரம், நீங்கள்
என்னைக் காணமாட்டீர்கள் என்று நான்
சொன்னதை நீங்கள் உங்களுக்குள்ளே
விசாரித்துக்கொள்ளுங்கள்; ?
20 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நீங்கள்
அழுது புலம்புவீர்கள், ஆனால் உலகம்
சந்தோஷப்படும்; நீங்கள் துக்கப்படுவீர்கள்,
ஆனால் உங்கள் துக்கம் சந்தோஷமாக
மாறும்.
21 ஒரு பெண்ணுக்குப் பிரசவம் வரும்போது
அவளுக்குத் துக்கம் உண்டாகிறது,
ஏனென்றால் அவளுடைய நேரம்
வந்துவிட்டது; ஆனால் அவள் குழந்தையைப்
பெற்றெடுத்தவுடன், ஒரு மனிதன் உலகில்
பிறந்தான் என்ற மகிழ்ச்சியால் அவள்
வேதனையை நினைவில் கொள்ளவில்லை.
22 இப்போது நீங்கள் துக்கத்தில்
இருக்கிறீர்கள்;
23 அந்நாளில் நீங்கள் என்னிடம் ஒன்றும்
கேட்கவேண்டாம். மெய்யாகவே
மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன், நீங்கள் என் நாமத்தினாலே
பிதாவிடம் எதைக் கேட்டாலும் அவர் அதை
உங்களுக்குக் கொடுப்பார்.
24 இதுவரை நீங்கள் என் நாமத்தினாலே
ஒன்றும் கேட்கவில்லை: கேளுங்கள்,
அப்பொழுது உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாக
இருக்கும்படி பெற்றுக்கொள்வீர்கள்.
25 இவைகளை நான் பழமொழிகளாக
உங்களுக்குச் சொன்னேன்; ஆனால் காலம்
வரும்;
26 அந்நாளில் நீங்கள் என் நாமத்தினாலே
கேட்பீர்கள்; உங்களுக்காக நான் பிதாவை
வேண்டிக்கொள்ளுவேன் என்று நான்
உங்களுக்குச் சொல்லவில்லை.
27 நீங்கள் என்னில் அன்பாயிருந்து, நான்
தேவனிடத்திலிருந்து வந்தேன் என்று
விசுவாசித்தபடியினால் பிதா தாமே
உங்களில் அன்பாயிருக்கிறார்.
28 நான் பிதாவினிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு,
உலகத்திற்கு வந்தேன்; மறுபடியும்
உலகத்தைவிட்டு, பிதாவினிடத்தில்
போகிறேன்.
29 அவருடைய சீடர்கள் அவரை நோக்கி:
இதோ, இப்போது நீ வெளிப்படையாகப்
பேசுகிறாய், பழமொழி எதுவும் பேசவில்லை.
30 நீ எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறாய்
என்றும், ஒருவனும் உன்னிடம் கேட்க
வேண்டியதில்லை என்றும் நாங்கள்
உறுதியாக நம்புகிறோம்;
31 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நீங்கள் இப்பொழுது விசுவாசிக்கிறீர்களா?
32 இதோ, வேளை வருகிறது, ஆம், இப்போது
வந்துவிட்டது;
33 நீங்கள் என்னில் சமாதானம்
அடையும்படிக்கு இவைகளை உங்களுக்குச்
சொன்னேன். உலகத்தில் உங்களுக்கு
உபத்திரவம் உண்டு; நான் உலகத்தை
வென்றுவிட்டேன்.

அத்தியாயம் 17

1 இயேசு இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி,
வானத்தை நோக்கித் தம் கண்களை
உயர்த்தி: பிதாவே, நேரம் வந்துவிட்டது;
உம்முடைய குமாரனை
மகிமைப்படுத்துங்கள், உங்கள் குமாரனும்
உன்னை மகிமைப்படுத்துவார்.
2 நீ அவனுக்கு அளித்த எல்லாருக்கும்
நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கும்படி, எல்லா
மாம்சத்தின்மேலும் அவனுக்கு அதிகாரம்
கொடுத்தீர்.
3 ஒரே உண்மையான கடவுளாகிய
உம்மையும், நீர் அனுப்பிய இயேசு
கிறிஸ்துவையும் அவர்கள் அறிவதே நித்திய
வாழ்வு.
4 பூமியில் உம்மை மகிமைப்படுத்தினேன்:
நீர் எனக்குக் கொடுத்த வேலையை
முடித்துவிட்டேன்.
5 இப்போதும், தந்தையே, உலகம்
தோன்றுமுன் நான் உம்மிடம் இருந்த
மகிமையால் என்னை உம்முடைய
சுயத்தால் மகிமைப்படுத்துங்கள்.
6 உலகத்திலிருந்து நீர் எனக்குத் தந்த
மனிதர்களுக்கு உமது நாமத்தை
வெளிப்படுத்தினேன்; அவர்கள் உமது
வார்த்தையைக் கடைப்பிடித்தார்கள்.
7 நீர் எனக்குக் கொடுத்தவை அனைத்தும்
உன்னால் உண்டானவை என்பதை
அவர்கள் இப்போது அறிந்திருக்கிறார்கள்.
8 நீர் எனக்குக் கொடுத்த வார்த்தைகளை
நான் அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன்;
அவர்கள் அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு,
நான் உம்மைவிட்டுப் புறப்பட்டேன் என்று
உறுதியாக அறிந்து, நீர் என்னை அனுப்பினீர்
என்று விசுவாசித்தார்கள்.
9 நான் அவர்களுக்காக
வேண்டிக்கொள்கிறேன்: உலகத்துக்காக
அல்ல, நீர் எனக்குத் தந்தவர்களுக்காக
வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால்
அவை உன்னுடையவை.
10 என்னுடையவை அனைத்தும்
உன்னுடையவை, உன்னுடையவை
என்னுடையவை; நான் அவற்றில்
மகிமைப்படுகிறேன்.
11 இப்போது நான் உலகில் இல்லை, ஆனால்
இவர்கள் உலகில் இருக்கிறார்கள், நான்
உங்களிடம் வருகிறேன். பரிசுத்த பிதாவே,
அவர்களும் நம்மைப்போல
ஒன்றாயிருக்கும்படி, நீர் எனக்குத் தந்த
உமது நாமத்தின்படி அவர்களைக்
காத்தருளும்.
12 நான் உலகத்தில் அவர்களுடன்
இருந்தபோது, நான் அவர்களை உமது
பெயரால் காத்தேன்: நீர் எனக்குத்
தந்தவற்றைக் காத்தேன், அவர்களில்
ஒருவரும் தொலைந்து போகவில்லை,
அழிவின் மகனே. வேதம் நிறைவேறும் என்று.
13 இப்போது நான் உன்னிடம் வருகிறேன்;
அவர்கள் என் மகிழ்ச்சியை அவர்கள்
தாங்களே நிறைவேற்றும்படிக்கு,
இவைகளை உலகத்தில் பேசுகிறேன்.
14 நான் அவர்களுக்கு உமது வார்த்தையைக்
கொடுத்தேன்; நான்
உலகத்தானல்லாததுபோல, அவர்களும்
உலகத்தாராதபடியினால், உலகம்
அவர்களை வெறுத்தது.
15 நீ அவர்களை உலகத்திலிருந்து
எடுக்கும்படி நான் ஜெபிக்காமல்,
அவர்களைத் தீமைக்கு விலக்கி காக்கும்படி
வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.
16 நான் உலகத்தைச் சார்ந்தவனல்லாதது
போல அவர்களும் உலகத்தைச்
சேர்ந்தவர்கள் அல்ல.
17 உமது சத்தியத்தினாலே அவர்களைப்
பரிசுத்தமாக்கும்: உமது வார்த்தை சத்தியம்.
18 நீர் என்னை உலகிற்கு அனுப்பியது போல்
நானும் அவர்களை உலகிற்கு அனுப்பினேன்.
19 அவர்களும் சத்தியத்தினாலே
பரிசுத்தமாக்கப்படும்படி, அவர்களுக்காக
நான் என்னைப் பரிசுத்தப்படுத்துகிறேன்.
20 நான் இவர்களுக்காக மட்டும்
ஜெபிக்கவில்லை, அவர்களுடைய
வார்த்தையின் மூலம் என்னை
விசுவாசிக்கிறவர்களுக்காகவும்
வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.
21 அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக இருக்க
வேண்டும்; பிதாவே, நீர் என்னிலும், நான்
உம்மிலும் இருப்பதுபோல, அவர்களும்
நம்மில் ஒன்றாயிருக்கும்படிக்கு, நீர் என்னை
அனுப்பினீர் என்று உலகம்
விசுவாசிக்கும்படிக்கு.
22 நீர் எனக்குக் கொடுத்த மகிமையை நான்
அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன்; நாம் ஒன்றாக
இருப்பது போல் அவர்களும் ஒன்றாக
இருக்க வேண்டும்.
23 அவர்கள் ஒருவரில்
பரிபூரணர்களாவதற்கு, நான் அவர்களிலும்,
நீ என்னிலும் இருக்கிறாய்; நீ என்னை
அனுப்பினாய் என்றும், நீ என்னை நேசித்தது
போல அவர்களையும் நேசித்தாய் என்றும்
உலகம் அறியும்.
24 தகப்பனே, நீர் எனக்குத் தந்தவர்களும்
நான் இருக்கும் இடத்தில் என்னுடனேகூட
இருக்க விரும்புகிறேன். நீர் எனக்குக்

கொடுத்த என் மகிமையை அவர்கள்
காண்பார்கள்;
25 நீதியுள்ள பிதாவே, உலகம் உம்மை
அறியவில்லை;
26 நான் அவர்களுக்கு உமது பெயரை
அறிவித்தேன், அதை அறிவிப்பேன்: நீங்கள்
என்னை நேசித்த அன்பு அவர்களிடத்திலும்,
நான் அவர்களிடத்திலும் இருக்க வேண்டும்.

அத்தியாயம் 18

1இயேசு இந்த வார்த்தைகளைச்
சொன்னபின், தம்முடைய சீஷர்களோடு
கெட்ரான் நதிக்கரைக்குப் புறப்பட்டுப்
போனார்; அங்கே ஒரு தோட்டம் இருந்தது,
அதில் அவரும் அவருடைய சீஷரும்
பிரவேசித்தார்கள்.
2 அவரைக் காட்டிக்கொடுத்த யூதாசும் அந்த
இடத்தை அறிந்திருந்தார்;
3 யூதாஸ், பிரதான ஆசாரியர்கள் மற்றும்
பரிசேயர்களிடமிருந்து ஆட்களையும்
அதிகாரிகளையும் பெற்றுக்கொண்டு,
விளக்குகளுடனும் தீப்பந்தங்களுடனும்
ஆயுதங்களுடனும் அங்கு வந்தார்.
4 இயேசு தமக்கு நேரிடும் அனைத்தையும்
அறிந்து, வெளியே சென்று அவர்களை
நோக்கி: யாரைத் தேடுகிறீர்கள்?
5 அவர்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நாசரேயனாகிய இயேசு என்றார்கள். இயேசு
அவர்களை நோக்கி: நானே அவர் என்றார்.
அவரைக் காட்டிக்கொடுத்த யூதாசும்
அவர்களோடு நின்றான்.
6 அவர் அவர்களை நோக்கி: நான்தான்
என்று சொன்னவுடன், அவர்கள்
பின்னோக்கிச் சென்று தரையில்
விழுந்தார்கள்.
7 பின்பு அவர் அவர்களை நோக்கி: யாரைத்
தேடுகிறீர்கள் என்று கேட்டார். அதற்கு
அவர்கள்: நாசரேத்து இயேசு என்றார்கள்.
8 இயேசு பிரதியுத்தரமாக: நானே அவர்
என்று நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன்;
ஆகையால் நீங்கள் என்னைத் தேடினால்,
இவர்கள் தங்கள் வழியே போகட்டும்.
நீர் எனக்குக் கொடுத்தவர்களில் ஒன்றையும்
இழக்கவில்லை என்று அவர் சொன்ன
வார்த்தை நிறைவேறும் .
10 அப்பொழுது சீமோன் பேதுரு ஒரு வாளை
உருவி, பிரதான ஆசாரியனின்
வேலைக்காரனை வெட்டி, அவன் வலது
காதை வெட்டினான். வேலைக்காரன் பெயர்
மல்கஸ்.
11 அப்பொழுது இயேசு பேதுருவை நோக்கி:
உன் பட்டயத்தை உறையிலே போடு;
12 பின்பு படைவீரர்களும் சேனாதிபதிகளும்
யூதர்களின் அதிகாரிகளும் இயேசுவைப்
பிடித்துக் கட்டினார்கள்.
13 அவரை முதலில் அன்னாவிடம்
அழைத்துச் சென்றார். ஏனெனில், அதே
ஆண்டில் தலைமைக் குருவாக இருந்த
காய்பாவுக்கு அவர் மாமனார்.
14 காய்பாவே, மக்களுக்காக ஒருவன் மரிக்க
வேண்டும் என்று யூதர்களுக்கு அறிவுரை
கூறினான்.
15 சீமோன் பேதுருவும் இயேசுவைப்
பின்தொடர்ந்தார், மேலும் மற்றொரு சீடனும்
இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்தான்: அந்தச் சீடர்
தலைமைக் குருவுக்குத் தெரிந்தவர், மேலும்
இயேசுவோடு பிரதான ஆசாரியனுடைய
அரண்மனைக்குச் சென்றார்.
16 ஆனால் பேதுரு வெளியே வாசலில்
நின்றார். அப்பொழுது பிரதான
ஆசாரியனுக்குத் தெரிந்த அந்த மற்றச் சீடன்
வெளியே போய், கதவைக் காவலாளியிடம்
பேசி, பேதுருவை அழைத்துக்கொண்டு
வந்தான்.
17 அப்போது கதவைக்
காத்துக்கொண்டிருந்த பெண் பேதுருவிடம்,
“நீயும் இந்த மனிதனின் சீடர்களில் ஒருவன்
அல்லவா? நான் இல்லை என்றான்.
18 வேலைக்காரர்களும் அதிகாரிகளும்
அங்கே நின்று கொண்டிருந்தார்கள்;
ஏனென்றால், அது குளிர்ச்சியாக இருந்தது:
அவர்கள் சூடாக இருந்தார்கள்: பேதுரு
அவர்களுடன் நின்று, தன்னைத்தானே
சூடேற்றினார்.
19 அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியன்
இயேசுவிடம் அவருடைய சீடர்களைப்
பற்றியும் அவருடைய உபதேசத்தைப்
பற்றியும் கேட்டார்.
20 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நான் உலகத்துக்கு வெளிப்படையாகப்
பேசினேன்; யூதர்கள் எப்பொழுதும்
தங்கியிருக்கும் ஜெப ஆலயத்திலும்
ஆலயத்திலும் நான் போதித்தேன்;
இரகசியமாக நான் எதுவும் சொல்லவில்லை.
21 ஏன் என்னிடம் கேட்கிறாய்? நான்
அவர்களுக்குச் சொன்னதைக்
கேட்டவர்களிடம் கேளுங்கள்: இதோ, நான்
சொன்னதை அவர்கள் அறிவார்கள்.
22 அவன் இப்படிச் சொன்னபோது, அங்கே
நின்றிருந்த அதிகாரிகளில் ஒருவன்:
பிரதான ஆசாரியனுக்கு இப்படிப்
பதிலளிக்கிறாய் என்று இயேசுவைத் தன்
உள்ளங்கையால் அடித்தான்.
23 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நான் பொல்லாததைப் பேசினேன் என்றால்,

பொல்லாப்பைக் குறித்துச் சாட்சி கூறுங்கள்;
அப்படியானால், ஏன் என்னை அடிக்கிறாய்?
24 அன்னாஸ் அவனைக் கட்டியணைத்து
பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பாவிடம்
அனுப்பினான்.
25 சீமோன் பேதுரு நின்று
சூடுபடுத்திக்கொண்டான். அதற்கு அவர்கள்:
நீயும் அவருடைய சீடர்களில் ஒருவனல்லவா
என்றார்கள். அவர் அதை மறுத்து, நான்
இல்லை என்றார்.
26 பிரதான ஆசாரியனுடைய
வேலைக்காரரில் ஒருவன், பேதுரு காதை
அறுத்த அவனுடைய
சொந்தக்காரனாயிருந்து: நான் உன்னை
அவனோடே தோட்டத்தில்
பார்க்கவில்லையா?
27 பேதுரு மறுபடியும் மறுதலித்தார்; உடனே
சேவல் கூவியது.
28 அவர்கள் இயேசுவை காய்பாவிலிருந்து
நியாயத்தீர்ப்பு மண்டபத்திற்கு அழைத்துச்
சென்றார்கள். அவர்கள் தீட்டுப்படக்கூடாது
என்பதற்காக அவர்களே நியாயத்தீர்ப்பு
அறைக்குள் செல்லவில்லை. ஆனால்
அவர்கள் பஸ்காவை உண்பதற்காக.
29 பிலாத்து அவர்களிடம் வெளியே சென்று,
"இவர் மீது நீங்கள் என்ன குற்றம்
சுமத்துகிறீர்கள்?"
30 அவர்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
அவன் ஒரு குற்றவாளியல்லாவிட்டால்,
அவனை உன்னிடத்தில்
ஒப்புக்கொடுத்திருக்க மாட்டோம்
என்றார்கள்.
31 அப்பொழுது பிலாத்து அவர்களை
நோக்கி: நீங்கள் அவனைக் கொண்டுபோய்,
உங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி
நியாயந்தீர்க்கவேண்டும் என்றான். யூதர்கள்
அவரை நோக்கி: ஒரு மனிதனைக்
கொலைசெய்வது எங்களுக்குச் சட்டமல்ல.
32 இயேசு என்ன மரணம் அடைய வேண்டும்
என்று அவர் சொன்ன வார்த்தை
நிறைவேறும்.
33 பின்பு பிலாத்து மறுபடியும்
நியாயத்தீர்ப்பு அறைக்குள் பிரவேசித்து,
இயேசுவைக் கூப்பிட்டு: நீ யூதர்களின்
ராஜாவா?
34 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
இதை நீ தானே சொல்கிறாயா? அல்லது
மற்றவர்கள் என்னைக் குறித்து உனக்குச்
சொன்னார்களா?
35 பிலாத்து: நான் யூதனா? உன் இனத்தாரும்
தலைமைக் குருக்களும் உன்னை என்னிடம்
ஒப்படைத்துள்ளனர்: நீ என்ன செய்தாய்?
36 இயேசு பிரதியுத்தரமாக : என் ராஜ்யம்
இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல;
37 பிலாத்து அவனை நோக்கி:
அப்படியானால் நீ ராஜாவா? அதற்கு இயேசு:
நான் அரசன் என்று நீர் சொல்கிறீர். இந்த
நோக்கத்திற்காக நான் பிறந்தேன்,
இதற்காக நான் உலகத்திற்கு வந்தேன், நான்
சத்தியத்திற்கு சாட்சியாக இருக்க
வேண்டும். உண்மையுள்ள அனைவரும் என்
குரலைக் கேட்கிறார்கள்.
38 பிலாத்து அவனை நோக்கி: உண்மை
என்றால் என்ன? இப்படிச் சொல்லிவிட்டு,
மறுபடியும் யூதர்களிடத்தில் போய், நான்
இவனிடத்தில் ஒரு குற்றத்தையும்
காணவில்லை என்றார்.
39 பஸ்காவின்போது நான் உங்களுக்கு
ஒருவரை விடுவிக்கும் வழக்கம் உங்களுக்கு
உண்டு;
40அப்பொழுது அவர்கள் அனைவரும்
மீண்டும் கூக்குரலிட்டு: இவனல்ல, பரபாஸ்
என்றார்கள். இப்போது பரபாஸ் ஒரு
கொள்ளைக்காரன்.

அத்தியாயம் 19

1அப்பொழுது பிலாத்து இயேசுவைப் பிடித்து,
சாட்டையால் அடித்தான்.
2 படைவீரர்கள் முட்களால் கிரீடம் சூடி, அவர்
தலையில் வைத்து, ஊதா நிற அங்கியை
அவருக்கு அணிவித்தனர்.
3 யூதர்களின் ராஜாவே, வாழ்க! அவர்கள்
அவரைத் தங்கள் கைகளால் அடித்தனர்.
4 பிலாத்து மறுபடியும் புறப்பட்டு,
அவர்களை நோக்கி: இதோ, நான்
இவனிடத்தில் எந்தக் குற்றமும்
காணவில்லை என்பதை நீங்கள்
அறியும்படிக்கு, இவனை உங்களிடத்தில்
கொண்டுவருகிறேன் என்றான்.
5 பின்பு இயேசு முட்கிரீடமும் ஊதா நிற
அங்கியும் அணிந்துகொண்டு வெளியே
வந்தார். பிலாத்து அவர்களை நோக்கி:
இதோ, அந்த மனிதன் என்றான்.
6 பிரதான ஆசாரியர்களும் அதிகாரிகளும்
அவரைக் கண்டபோது, அவரைச்
சிலுவையில் அறையும், சிலுவையில்
அறையும் என்று சத்தமிட்டார்கள். பிலாத்து
அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் அவரைக்
கொண்டுபோய் சிலுவையில் அறையுங்கள்;
7 யூதர்கள் அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
எங்களிடம் ஒரு நியாயப்பிரமாணம்
இருக்கிறது, அவர் தம்மைத் தேவனுடைய
குமாரனாக ஆக்கிக்கொண்டபடியினால்,

நம்முடைய நியாயப்பிரமாணத்தினாலே
அவன் சாகவேண்டும் என்றார்கள்.
8 பிலாத்து அந்த வார்த்தையைக்
கேட்டபோது, அவன் மிகவும் பயந்தான்;
9 மறுபடியும் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று,
இயேசுவை நோக்கி: நீ எங்கிருந்து
வருகிறாய் என்று கேட்டார். ஆனால் இயேசு
அவனுக்கு எந்த பதிலும் சொல்லவில்லை.
10 அப்பொழுது பிலாத்து அவனை நோக்கி: நீ
என்னிடம் பேசவில்லையா? உன்னைச்
சிலுவையில் அறையவும், உன்னை
விடுவிக்கவும் எனக்கு அதிகாரம் உண்டு
என்பது உனக்குத் தெரியாதா?
11 இயேசு பிரதியுத்தரமாக: மேலிருந்து
உமக்குக் கொடுக்கப்பட்டாலன்றி, என்மேல்
உனக்கு ஒரு அதிகாரமும் இருக்க முடியாது;
12 அதுமுதல் பிலாத்து அவனை விடுவிக்க
முயன்றான்; ஆனால் யூதர்கள் கூக்குரலிட்டு:
இவனைப் போகவிட்டால், நீ சீசரின் நண்பன்
அல்ல;
13 பிலாத்து அந்த வார்த்தையைக்
கேட்டபோது, இயேசுவை வெளியே
கொண்டுவந்து, எபிரேய மொழியில் கபாதா
என்று அழைக்கப்படும் நடைபாதை என்று
அழைக்கப்படும் இடத்தில் நியாயாசனத்தில்
அமர்ந்தார்.
14 அது பஸ்காவுக்கு ஆயத்தமாயிருந்தது,
ஏறக்குறைய ஆறாம் மணிநேரம் இருந்தது;
அப்பொழுது அவர் யூதர்களை நோக்கி:
இதோ, உங்கள் ராஜா!
15 ஆனால் அவர்கள், "அவனை ஒழித்துவிடு,
அவனை ஒழித்துவிடு, சிலுவையில்
அறையும்" என்று சத்தமிட்டனர். பிலாத்து
அவர்களை நோக்கி: நான் உங்கள் ராஜாவை
சிலுவையில் அறையலாமா? பிரதான
ஆசாரியர்கள், சீசரைத் தவிர எங்களுக்கு
ராஜா இல்லை.
16 பின்பு, சிலுவையில்
அறையப்படுவதற்காக அவரை
அவர்களிடம் ஒப்புக்கொடுத்தார். அவர்கள்
இயேசுவை அழைத்துக்கொண்டு
சென்றார்கள்.
17 அவர் சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு
எபிரேய மொழியில் கொல்கொத்தா என்று
அழைக்கப்படும் மண்டை ஓட்டின் இடம்
என்று அழைக்கப்படும் இடத்திற்குச்
சென்றார்.
18 அங்கே அவர்கள் அவரைச் சிலுவையில்
அறைந்தார்கள், அவருடன் மேலும்
இருவரையும், இருபுறமும் ஒருவரையும்,
இயேசுவை நடுவிலும் அறைந்தார்கள்.
19 பிலாத்து ஒரு தலைப்பை எழுதி,
சிலுவையில் வைத்தார். நசரேத்தின் இயேசு
யூதர்களின் ராஜா என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.
20 இந்த தலைப்பு யூதர்களில் பலரைப்
படித்தது: ஏனென்றால் இயேசு சிலுவையில்
அறையப்பட்ட இடம் நகரத்திற்கு அருகில்
இருந்தது: அது எபிரேயு, கிரேக்கம் மற்றும்
லத்தீன் மொழிகளில் எழுதப்பட்டது.
21 அப்பொழுது யூதர்களின் பிரதான
ஆசாரியர்கள் பிலாத்துவை நோக்கி:
யூதர்களின் ராஜா என்று எழுதாதே; ஆனால்
நான் யூதர்களின் அரசன் என்று அவன்
சொன்னான்.
22 பிலாத்து பதிலளித்தார்: நான் எழுதியதை
நான் எழுதினேன்.
23 படைவீரர்கள் இயேசுவைச் சிலுவையில்
அறைந்தபின், அவருடைய வஸ்திரங்களை
எடுத்து, ஒவ்வொரு வீரனுக்கும் ஒரு பங்காக
நான்கு பாகங்களாகச் செய்தார்கள். மேலும்
அவரது கோட்: இப்போது அங்கி தையல்
இல்லாமல், மேலே இருந்து நெய்யப்பட்டது.
24 ஆகையால், அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே
சொல்லிக்கொண்டார்கள்: நாம் அதைப்
கிழிக்காமல், சீட்டுப்போடுவோம், அது
யாருடையதாக இருக்கும்; என் வஸ்திரத்தை
அவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக்கொண்டார்கள்;
ஆதலால் படைவீரர்கள் இவற்றைச்
செய்தார்கள்.
25 இயேசுவின் சிலுவையின் அருகே
அவருடைய தாயும், அவருடைய தாயின்
சகோதரியும், கிளியோபாவின் மனைவி
மரியாவும், மகதலேனா மரியும் நின்றார்கள்.
26 இயேசு தம்முடைய தாயையும், தாம்
நேசித்த சீஷனையும் நிற்பதைக் கண்டு, தம்
தாயை நோக்கி: ஸ்திரீயே, இதோ உன்
குமாரன் என்றார்.
27 பின்பு அவர் சீடனை நோக்கி: இதோ, உன்
தாய்! அந்த மணி நேரத்திலிருந்து அந்தச்
சீடன் அவளைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச்
சென்றான்.
28 இதற்குப் பின்பு, எல்லாம்
நிறைவேறிவிட்டதை இயேசு அறிந்து,
வேதவாக்கியம் நிறைவேறும்படிக்கு,
எனக்கு தாகமாயிருக்கிறது என்றார்.
29 அங்கே காடி நிரம்பிய ஒரு பாத்திரம்
வைக்கப்பட்டு, ஒரு பஞ்சில் வினிகரை
நிரப்பி, மருதாணியின் மேல் வைத்து, அவன்
வாயில் வைத்தார்கள்.
30 இயேசு காடியை வாங்கிக் கொண்டு:
முடிந்தது என்று சொல்லி, தலையைக்
குனிந்து, ஆவியை ஒப்படைத்தார்.
31 யூதர்கள், ஓய்வுநாளில் உடல்கள்
சிலுவையில் இருக்கக் கூடாது என்று

ஆயத்தமாயிருந்ததால், (அந்த ஓய்வுநாள்
உயர்ந்த நாளாக இருந்ததால்) தங்கள்
கால்கள் உடைந்துபோகுமாறு
பிலாத்துவிடம் கெஞ்சினார்கள். எடுத்துச்
செல்லப்பட்டது.
32 அப்பொழுது படைவீரர்கள் வந்து,
அவரோடு சிலுவையில் அறையப்பட்ட
முதல்வனுடைய கால்களையும்
மற்றவனுடைய கால்களையும்
உடைத்தார்கள்.
33 ஆனால் அவர்கள் இயேசுவிடம் வந்து,
அவர் ஏற்கனவே இறந்துவிட்டதைக் கண்டு,
அவருடைய கால்களை உடைக்கவில்லை.
34 ஆனால் படைவீரர்களில் ஒருவன்
ஈட்டியால் அவன் பக்கம் குத்தினான், உடனே
இரத்தமும் தண்ணீரும் வெளியேறின.
35 அதைக் கண்டவன் சான்றாகச்
சொன்னான், அவனுடைய பதிவு
உண்மையே;
36 அவனுடைய எலும்பு ஒன்றும்
முறிக்கப்படாது என்ற வேதவாக்கியம்
நிறைவேறும்படி இவைகள் செய்யப்பட்டன.
37 மறுபடியும் வேறொரு வேதம்: தாங்கள்
குத்தினவனைப் பார்ப்பார்கள் என்று
சொல்லுகிறது.
38 இதற்குப் பிறகு, அரிமத்தியா ஊரானாகிய
யோசேப்பு இயேசுவின் சீடனாக இருந்தும்,
யூதர்களுக்குப் பயந்து இரகசியமாக,
இயேசுவின் உடலை எடுத்துச் செல்லும்படி
பிலாத்துவிடம் வேண்டிக்கொண்டான்;
பிலாத்து அவனுக்கு அனுமதி கொடுத்தான்.
அவன் வந்து, இயேசுவின் உடலை
எடுத்துக்கொண்டான்.
39 நிக்கொதேமுவும் வந்தான்; அவன்
முதலில் இரவில் இயேசுவிடம் வந்து, சுமார்
நூறு பவுண்டு எடையுள்ள
வெள்ளைப்போளமும் கற்றாழையும் கலந்த
கலவையைக் கொண்டு வந்தான்.
40 பின்பு அவர்கள் இயேசுவின் உடலை
எடுத்து, யூதர்கள் அடக்கம் செய்யும்
முறைப்படி, வாசனை திரவியங்களோடு
நறுமணத் துணியால் அதைக் காய
வைத்தார்கள்.
41 அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட
இடத்தில் ஒரு தோட்டம் இருந்தது; மற்றும்
தோட்டத்தில் ஒரு புதிய கல்லறை, அதில்
இதுவரை மனிதன் வைக்கப்படவில்லை.
42 யூதர்களின் ஆயத்த நாளின் நிமித்தம்
இயேசுவை அங்கே வைத்தார்கள். ஏனெனில்
கல்லறை அருகில் இருந்தது.

அத்தியாயம் 20

1 வாரத்தின் முதல் நாள் அதிகாலையில்
மகதலேனா மரியாள் இருளில் இருந்தபோது
கல்லறைக்கு வந்தாள், கல்லறையிலிருந்து
கல் எடுக்கப்பட்டதைக் கண்டாள்.
2 அவள் ஓடிப்போய், சீமோன் பேதுருவிடமும்,
இயேசு நேசித்த மற்றச் சீஷனிடமும் வந்து,
அவர்களை நோக்கி: கர்த்தரைக்
கல்லறையிலிருந்து
எடுத்துக்கொண்டுபோய்விட்டார்கள்,
அவரை எங்கே வைத்திருக்கிறார்கள் என்று
எங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றாள்.
3 பேதுருவும் மற்றச் சீடரும் புறப்பட்டு,
கல்லறைக்கு வந்தார்கள்.
4 அவர்கள் இருவரும் ஒன்றாக ஓடினார்கள்;
மற்றச் சீடன் பேதுருவை முந்திக்கொண்டு,
முதலில் கல்லறைக்கு வந்தான்.
5 அவன் குனிந்து உள்ளே பார்த்தபோது,
துணிகள் கிடப்பதைக் கண்டான். இன்னும்
அவர் உள்ளே செல்லவில்லை.
6 சீமோன் பேதுரு அவரைப் பின்தொடர்ந்து
வந்து, கல்லறைக்குள் சென்று, துணிகள்
கிடப்பதைக் கண்டார்.
7 அவனுடைய தலையைச் சுற்றியிருந்த
அந்தத் துடைப்பம், அந்தத் துணியுடன்
கிடக்காமல், தனியாக ஒரு இடத்தில்
ஒன்றாகச் சுற்றப்பட்டது.
8 முதலில் கல்லறைக்கு வந்த மற்றச் சீடனும்
உள்ளே சென்று பார்த்து, நம்பினான்.
9 அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழ
வேண்டும் என்ற வேதவாக்கியத்தை
அவர்கள் இன்னும் அறியவில்லை.
10 பின்பு சீஷர்கள் தங்கள் வீட்டுக்குத்
திரும்பிப் போனார்கள்.
11 ஆனால் மரியாள் கல்லறைக்கு வெளியே
அழுதுகொண்டே நின்றாள்; அவள்
அழுதுகொண்டே, குனிந்து கல்லறையைப்
பார்த்தாள்.
12 இயேசுவின் உடல் வைக்கப்பட்டிருந்த
இடத்தில் இரண்டு தேவதூதர்கள் வெள்ளை
நிறத்தில் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டார்.
13 அவர்கள் அவளைப் பார்த்து: பெண்ணே,
ஏன் அழுகிறாய்? அவள் அவர்களை நோக்கி:
அவர்கள் என் கர்த்தரை எடுத்துக்கொண்டு
போனார்கள், அவரை எங்கே
வைத்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத்
தெரியவில்லை என்றாள்.
14 அவள் இப்படிச் சொல்லிவிட்டு, திரும்பி,
இயேசு நிற்பதைக் கண்டு, அது இயேசு
என்று அறியவில்லை.
15 இயேசு அவளைப் பார்த்து: பெண்ணே,
ஏன் அழுகிறாய்? நீ யாரைத் தேடுகிறாய்?

அவள், அவனைத் தோட்டக்காரன் என்று
எண்ணி, அவனை நோக்கி: ஐயா, நீ அவனை
இங்கிருந்து சுமந்திருந்தால், அவனை எங்கே
வைத்தீர்கள் என்று சொல்லுங்கள், நான்
அவனைக் கூட்டிக்கொண்டு போகிறேன்
என்றாள்.
16 இயேசு அவளை நோக்கி: மரியா என்றார்.
அவள் திரும்பி அவனை நோக்கி: ரப்போனி;
அதாவது, மாஸ்டர்.
17 இயேசு அவளை நோக்கி: என்னைத்
தொடாதே; ஏனென்றால், நான் இன்னும் என்
பிதாவினிடத்தில் ஏறவில்லை; என்
கடவுளுக்கும், உங்கள் கடவுளுக்கும்.
18 மகதலேனா மரியாள் வந்து, தான்
ஆண்டவரைக் கண்டதாகவும், அவர்
தன்னிடம் இவற்றைச் சொன்னதாகவும்
சீடர்களிடம் கூறினார்.
19 வாரத்தின் முதல் நாளான அன்று
மாலையில், யூதர்களுக்குப் பயந்து சீஷர்கள்
கூடியிருந்த இடத்தின் கதவுகள்
மூடப்பட்டிருந்தபோது, இயேசு வந்து நடுவில்
நின்று, அவர்களை நோக்கி: உங்களுக்குச்
சமாதானம் என்றார்.
20 அப்படிச் சொல்லிவிட்டு, தன்
கைகளையும் பக்கவாட்டையும்
அவர்களுக்குக் காட்டினார். அப்பொழுது
சீஷர்கள் கர்த்தரைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்.
21 இயேசு மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி:
உங்களுக்குச் சமாதானம் என்றார்.
22 அவர் இதைச் சொன்னபின்,
அவர்கள்மேல் ஊதி, அவர்களை நோக்கி:
பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.
23 யாருடைய பாவங்களை நீங்கள்
மன்னிக்கிறீர்களோ, அவைகள்
அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படும்; யாருடைய
பாவங்களை நீங்கள் வைத்திருக்கிறாரோ,
அவை தக்கவைக்கப்படும்.
24 ஆனால் இயேசு வந்தபோது
பன்னிருவரில் ஒருவரான டிடிமுஸ் என்ற
தோமா அவர்களுடன் இல்லை.
25 மற்ற சீடர்கள் அவரை நோக்கி: நாங்கள்
ஆண்டவரைக் கண்டோம் என்றார்கள்.
ஆனால் அவர் அவர்களை நோக்கி: நான்
அவருடைய கைகளில் ஆணிகளின்
அச்சுகளைப் பார்த்து, என் விரலை
ஆணிகளின் அச்சுக்குள் வைத்து, என்
கையை அவர் பக்கம் நீட்டினால், நான்
நம்பமாட்டேன் என்றார்.
26 எட்டு நாட்களுக்குப் பிறகு, அவருடைய
சீஷர்கள் மறுபடியும் உள்ளே இருந்தார்கள்,
தோமா அவர்களுடன் இருந்தார்கள்;
கதவுகள் பூட்டப்பட்டிருந்தன, இயேசு வந்து,
நடுவில் நின்று: உங்களுக்குச் சமாதானம்
என்றார்.
27 அப்பொழுது அவர் தோமாவை நோக்கி:
உன் விரலை இங்கே நீட்டி, என் கைகளைப்
பார்; உன் கையை இங்கே நீட்டி, அதை என்
பக்கம் தள்ளும்: விசுவாசமில்லாமல் இரு,
விசுவாசியாக இரு.
28 தோமா அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: என்
ஆண்டவரே, என் தேவனே என்றார்.
29 இயேசு அவனை நோக்கி: தோமாவே, நீ
என்னைக் கண்டு விசுவாசித்தாய்;
30 இந்தப் புத்தகத்தில் எழுதப்படாத இன்னும்
அநேக அடையாளங்களை இயேசு
தம்முடைய சீஷர்களுக்கு முன்பாகச்
செய்தார்.
31 ஆனால், இயேசுவே தேவனுடைய
குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நீங்கள்
விசுவாசிக்கும்படிக்கு இவை
எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய
நாமத்தினாலே நீங்கள் ஜீவனைப்
பெறுவீர்கள் என்று விசுவாசிக்கிறோம்.

அத்தியாயம் 21

1 இவைகளுக்குப் பிறகு, இயேசு திபேரியாக்
கடலில் சீஷர்களுக்குத் தம்மைத் திரும்பவும்
காட்டினார். மேலும் இதைப் பற்றி அவர்
தன்னைக் காட்டினார்.
2 சீமோன் பேதுருவும், திதிமுஸ் என்ற
தோமாவும், கலிலேயாவிலுள்ள கானாவைச்
சேர்ந்த நத்தனியேலும், செபதேயுவின்
மகன்களும், அவருடைய சீஷர்களில் வேறு
இரண்டு பேரும் ஒன்றாக இருந்தார்கள்.
3 சீமோன் பேதுரு அவர்களை நோக்கி: நான்
மீன் பிடிக்கப் போகிறேன் என்றான்.
அவர்கள் அவனை நோக்கி: நாங்களும்
உன்னோடு போகிறோம் என்றார்கள்.
அவர்கள் புறப்பட்டு, உடனே ஒரு கப்பலில்
பிரவேசித்தார்கள்; அன்று இரவு
அவர்களுக்கு எதுவும் பிடிக்கவில்லை.
4 விடியற்காலையில் இயேசு கரையில்
நின்றார்; ஆனால் அவர் இயேசு என்பதை
சீடர்கள் அறியவில்லை.
5 அப்பொழுது இயேசு அவர்களைப் பார்த்து:
பிள்ளைகளே, உங்களிடம் உணவு உண்டா?
அவர்கள் அவருக்குப் பதிலளித்தார்கள்:
இல்லை.
6 அவர் அவர்களை நோக்கி: கப்பலின்
வலதுபுறத்தில் வலையை வீசுங்கள், நீங்கள்
கண்டுபிடிப்பீர்கள். அதனால் அவர்கள்
போட்டார்கள், இப்போது மீன்களின்
கூட்டத்திற்காக அவர்களால் அதை வரைய
முடியவில்லை.

7 ஆகையால் இயேசு நேசித்த சீடன்
பேதுருவை நோக்கி: அவர் கர்த்தர் என்றான்.
அவர் கர்த்தர் என்று சீமோன் பேதுரு
கேள்விப்பட்டபோது, (அவர்
நிர்வாணமாயிருந்ததால்) தன் மீனவரின்
அங்கியை அவருக்குக் கட்டிக்கொண்டு
கடலில் விழுந்தார்.
8 மற்ற சீடர்கள் ஒரு சிறிய கப்பலில்
வந்தார்கள். (அவை நிலத்திலிருந்து வெகு
தொலைவில் இல்லை, ஆனால் இருநூறு
முழம் இருந்ததால்) மீன்களால் வலையை
இழுத்துச் சென்றது.
9 அவர்கள் கரைக்கு வந்தவுடனே, அங்கே
கனல் நெருப்பைக் கண்டார்கள், அதில்
மீன்கள், அப்பங்கள் கிடந்தன.
10 இயேசு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
இப்போது பிடித்த மீன்களைக் கொண்டு
வாருங்கள் என்றார்.
11 சீமோன் பேதுரு ஏறி, நூற்று ஐம்பத்து
மூன்று பெரிய மீன்கள் நிறைந்த வலையை
இழுத்தான்;
12 இயேசு அவர்களை நோக்கி: வாருங்கள்,
உணவருந்துங்கள் என்றார். சீடர்களில்
ஒருவரும் அவரிடம், நீ யார் என்று கேட்கத்
துணியவில்லை. அது இறைவன் என்று
அறிந்து.
13 இயேசு வந்து, அப்பத்தை எடுத்து,
அவர்களுக்குக் கொடுத்தார், மீன்களையும்
அப்படியே கொடுத்தார்.
14 இயேசு மரித்தோரிலிருந்து
உயிர்த்தெழுந்த பிறகு, தம்முடைய
சீஷர்களுக்குத் தம்மைக் காட்டுவது இது
மூன்றாவது முறை.
15 அவர்கள் உணவருந்தியபின், இயேசு
சீமோன் பேதுருவை நோக்கி: யோனாவின்
மகனான சீமோனே, இவர்களைவிட நீ
என்னிடம் அதிக அன்பு செலுத்துகிறாயா?
அவன் அவனை நோக்கி: ஆம் ஆண்டவரே;
நான் உன்னை காதலிக்கிறேன் என்று
உனக்கு தெரியும். அவன் அவனை நோக்கி:
என் ஆட்டுக்குட்டிகளை மேய்ப்பாயாக
என்றார்.
16 அவன் இரண்டாம் முறை அவனை
நோக்கி: யோனாஸின் குமாரனாகிய
சீமோனே, நீ என்னை நேசிக்கிறாயா? அவன்
அவனை நோக்கி: ஆம் ஆண்டவரே; நான்
உன்னை காதலிக்கிறேன் என்று உனக்கு
தெரியும். அவன் அவனை நோக்கி: என்
ஆடுகளை மேய்ப்பாயாக என்றான்.
17 அவன் மூன்றாம் முறை அவனை நோக்கி:
யோனாஸின் குமாரனாகிய சீமோனே, நீ
என்னை நேசிக்கிறாயா? பீட்டர் மூன்றாம்
முறை அவரிடம், "என்னை விரும்புகிறாயா?"
என்று சொன்னதால், பீட்டர்
வருத்தமடைந்தார். அவன் அவனை நோக்கி:
ஆண்டவரே, நீர் எல்லாவற்றையும்
அறிந்தவர்; நான் உன்னை காதலிக்கிறேன்
என்று உனக்கு தெரியும். இயேசு அவனை
நோக்கி: என் ஆடுகளை மேய்.
18 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான்
உனக்குச் சொல்லுகிறேன், நீ இளைஞனாக
இருந்தபோது, நீ இச்சையைக்
கட்டிக்கொண்டு, உனக்கு விருப்பமான
இடத்தில் நடந்தாய்; முடியாது.
19 அவர் எந்த மரணத்தால் கடவுளை
மகிமைப்படுத்த வேண்டும் என்பதை
அடையாளப்படுத்தினார். அவன் இதைச்
சொன்னபின், அவனை நோக்கி: என்னைப்
பின்பற்றிவா என்றான்.
20 பேதுரு திரும்பிப் பார்க்கையில், இயேசு
நேசித்த சீஷனைப் பின்தொடர்வதைக்
கண்டான். அதுவும் இரவு உணவின் போது
மார்பில் சாய்ந்து கொண்டு: ஆண்டவரே,
உன்னைக் காட்டிக் கொடுப்பவர் யார்?
21 பேதுரு அவனைக் கண்டு, இயேசுவை
நோக்கி: ஆண்டவரே, இவன் என்ன
செய்வான் என்றான்.
22 இயேசு அவனைப் பார்த்து: நான்
வரும்வரை அவன் இருக்க வேண்டும் என்று
நான் விரும்பினால், அது உனக்கு என்ன? நீ
என்னைப் பின்பற்று.
23 அப்பொழுது அந்தச் சீடன் சாகவேண்டாம்
என்று சகோதரருக்குள்ளே சொல்லப்பட்டது;
ஆனால், நான் வரும்வரை அவன் இருக்க
வேண்டும் என்று நான் விரும்பினால், அது
உனக்கு என்ன?
24 இவைகளைக் குறித்துச் சாட்சியமளித்து,
இவைகளை எழுதியவரும் இவரே,
அவருடைய சாட்சி உண்மையென்று
அறிந்திருக்கிறோம்.
25 மேலும், இயேசு செய்த மற்ற பல
காரியங்களும் உள்ளன, அவை
ஒவ்வொன்றும் எழுதப்பட்டால், எழுதப்பட
வேண்டிய புத்தகங்களை உலகம் கூட
வைத்திருக்க முடியாது என்று
நினைக்கிறேன். ஆமென்.

அப்போஸ்தலர்களின் செயல்கள்

அத்தியாயம் 1

1 தியோபிலஸே, இயேசு செய்யத்
தொடங்கியதையும் கற்பிக்கத்
தொடங்கியதையும் பற்றி நான் முந்தைய
கட்டுரையை உருவாக்கினேன்.
2 அவர் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நாள்வரை,
பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் அவர்
தேர்ந்தெடுத்த அப்போஸ்தலர்களுக்குக்
கட்டளைகளைக் கொடுத்தார்.
3அவனுக்கு நாற்பது நாட்களாகக்
காணப்பட்டு, தேவனுடைய
ராஜ்யத்திற்குரியவைகளைப் பற்றிப் பேசி,
பல பிழையற்ற நிரூபணங்களினால்,
தம்முடைய ஆசையின்படி
உயிரோடிருக்கிறதைக் காட்டினார்.
4 அவர்களோடே கூடிவந்து, அவர்கள்
எருசலேமை விட்டுப் போகாமல்,
என்னைக்குறித்து நீங்கள்
கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களென்று பிதாவின்
வாக்குத்தத்தத்திற்காகக் காத்திருங்கள்
என்று அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார் .
5 யோவான் உண்மையிலேயே தண்ணீரால்
ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார்; ஆனால்
இன்னும் சில நாட்களுக்குள் நீங்கள் பரிசுத்த
ஆவியால் ஞானஸ்நானம் பெறுவீர்கள்.
6 அவர்கள் கூடிவந்தபோது, அவரை நோக்கி:
ஆண்டவரே, இக்காலத்திலா இஸ்ரவேலுக்கு
ராஜ்யத்தைத் திரும்பக் கொடுப்பீர் என்று
கேட்டார்கள்.
7 மேலும் அவர் அவர்களை நோக்கி: பிதா
தம்முடைய அதிகாரத்திலே வைத்த
காலங்களையும் காலங்களையும் அறிவது
உங்களுக்கல்ல.
8 பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்கள்மேல்
வந்தபின்பு நீங்கள் பெலனடைந்து,
எருசலேமிலும், யூதேயா முழுவதிலும்,
சமாரியாவிலும், பூமியின்
கடைசிபரியந்தமும், எனக்குச்
சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள்.
9 அவர் இவைகளைச் சொன்னபோது,
அவர்கள் பார்த்தபோது, அவர்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்; ஒரு மேகம்
அவர்கள் பார்வையிலிருந்து அவரை
ஏற்றுக்கொண்டது.
10 அவர் ஏறியபோது, அவர்கள் வானத்தை
உற்று நோக்குகையில், இதோ, வெண்ணிற
ஆடை அணிந்திருந்த இருவர்
அவர்களுக்கருகில் நின்றார்கள்.
11 கலிலேயா மக்களே, நீங்கள் ஏன்
வானத்தை அண்ணாந்து பார்க்கிறீர்கள்?
உங்களிடமிருந்து பரலோகத்திற்கு
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்த
இயேசுவானவர் பரலோகத்திற்குச்
சென்றதை நீங்கள் பார்த்தது போலவே
வருவார்.
12 பின்பு அவர்கள் ஒலிவ மலையிலிருந்து
எருசலேமுக்குத் திரும்பினர்; அது
எருசலேமிலிருந்து ஒரு ஓய்வுநாள்
பயணத்தில் உள்ளது.
13 அவர்கள் உள்ளே வந்து, ஒரு மேல்
அறைக்குச் சென்றார்கள், அங்கே பேதுரு,
யாக்கோபு, யோவான், ஆண்ட்ரூ, பிலிப்பு,
தோமா, பர்த்தலோமியு, மத்தேயு,
அல்பேயுவின் மகன் யாக்கோபு, சைமன்
செலோட்டஸ் ஆகிய இருவரும்
தங்கினார்கள். மற்றும் ஜேம்ஸின் சகோதரர்
யூதாஸ்.
14 அவர்கள் எல்லாரும் ஒருமனதோடு,
பெண்களோடும், இயேசுவின் தாயாகிய
மரியாளோடும், அவருடைய
சகோதரர்களோடும் ஜெபத்திலும்
வேண்டுதலிலும் தொடர்ந்தார்கள்.
15 அந்நாட்களில் பேதுரு சீடர்கள் நடுவில்
எழுந்து நின்று: (ஒன்றில் இருந்த பெயர்கள்
ஏறக்குறைய நூற்றிருபது பேர்)
16 சகோதரர்களே, இயேசுவை அழைத்துச்
சென்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்த
யூதாஸைக் குறித்து பரிசுத்த ஆவியானவர்
தாவீதின் வாயினால் முன்பு சொன்ன இந்த
வசனம் நிறைவேற வேண்டும்.
17 அவர் எங்களோடு எண்ணப்பட்டு, இந்த
ஊழியத்தில் பங்கைப் பெற்றிருந்தார்.
18 இப்போது இந்த மனிதன் அக்கிரமத்தின்
வெகுமதியுடன் ஒரு நிலத்தை வாங்கினான்;
மற்றும் தலைகீழாக விழுந்து, அவர் நடுவில்
வெடித்து, அவரது குடல்கள் அனைத்தும்
வெளியேறின.
19 அது எருசலேமில் குடியிருந்த
அனைவருக்கும் தெரிந்தது. அந்த புலம்
அவர்களின் சரியான மொழியில்
அசெல்டாமா என்று அழைக்கப்படுகிறது,
அதாவது இரத்தத்தின் புலம்.
20 சங்கீதப் புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறதே:
அவன் வாசஸ்தலத்தைப் பாழாக்கட்டும்,
அதில் ஒருவனும் குடியிருக்க வேண்டாம்;
21ஆகையால், ஆண்டவராகிய இயேசு
நமக்குள்ளும் வெளியேயும் சென்ற
காலமெல்லாம் நம்மோடு துணையாக
இருந்த இவர்களில்,
22 யோவானின் ஞானஸ்நானம் தொடங்கி,
அவர் நம்மிடமிருந்து

எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட அதே நாள் வரை,
அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்கு நம்முடன்
சாட்சியாக இருக்க வேண்டும்.
23 அவர்கள் இருவரை நியமித்தார்கள்:
யோசேப்பு பர்சபாஸ் என்று
அழைக்கப்பட்டார், அவர் யூஸ்டஸ் மற்றும்
மத்தியாஸ்.
24 அவர்கள் ஜெபித்து: எல்லா மனுஷருடைய
இருதயத்தையும் அறிந்திருக்கிற கர்த்தாவே,
இந்த இருவரில் இருந்து நீர்
தேர்ந்துகொண்டாயா என்பதை
வெளிப்படுத்தும்.
25 யூதாஸ் அக்கிரமத்தினால் விழுந்த இந்த
ஊழியத்திலும் அப்போஸ்தலத்துவத்திலும்
அவர் பங்குகொள்ளவும், அவர் தன் சொந்த
இடத்திற்குப் போகவும் செய்தார்.
26 அவர்கள் தங்கள் சீட்டுகளைக்
கொடுத்தார்கள்; மற்றும் சீட்டு மத்தியாஸ்
மீது விழுந்தது; அவர் பதினொரு
அப்போஸ்தலர்களுடன் எண்ணப்பட்டார்.

அத்தியாயம் 2

1 பெந்தெகொஸ்தே நாள் முழுமையாய்
வந்தபோது, எல்லாரும் ஒருமனப்பட்டு ஒரே
இடத்தில் இருந்தார்கள்.
2 திடீரென்று பலத்த காற்று அடிப்பதைப்
போல வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம்
உண்டாயிற்று, அது அவர்கள்
உட்கார்ந்திருந்த வீடு முழுவதையும்
நிரப்பியது.
3 அக்கினியைப் போன்ற பிளவுபட்ட
நாக்குகள் அவர்களுக்குத் தோன்றின, அது
அவர்கள் ஒவ்வொருவர் மீதும் அமர்ந்தது.
4 அவர்களெல்லாரும் பரிசுத்த ஆவியால்
நிரப்பப்பட்டு, ஆவியானவர் தங்களுக்குச்
சொன்னபடியே மற்ற மொழிகளில் பேச
ஆரம்பித்தார்கள்.
5 எருசலேமில் வானத்தின் கீழுள்ள சகல
தேசங்களிலிருந்தும் பக்தியுள்ள யூதர்கள்
குடியிருந்தார்கள்.
6 இது வெளிநாட்டில் ஒலித்தபோது, திரளான
மக்கள் கூடி, ஒவ்வொருவரும் அவரவர்
மொழியில் அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்டு,
குழப்பமடைந்தனர்.
7 அவர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டு
ஆச்சரியப்பட்டு: இதோ, பேசுகிறவர்கள்
எல்லாரும் கலிலேயர்கள் அல்லவா என்று
ஒருவரையொருவர்
சொல்லிக்கொண்டார்கள்.
8 நாம் ஒவ்வொருவரும் பிறந்த நம் சொந்த
மொழியில் எப்படிக் கேட்கிறோம்?
9 பார்த்தியர்களும், மேதியர்களும்,
எலாமியர்களும்,
மெசொப்பொத்தேமியாவிலும்,
யூதேயாவிலும், கப்படோசியாவிலும்,
பொன்டஸிலும், ஆசியாவிலும்
வசிப்பவர்கள்,
10 ஃபிரிஜியா, பாம்பிலியா, எகிப்திலும்,
லிபியாவின் சில பகுதிகளிலும், சிரேன்
பகுதியிலும், ரோமில் அந்நியர்கள், யூதர்கள்
மற்றும் மதம் மாறியவர்கள்,
11 கிரீட்டுகளும் அரேபியர்களும், அவர்கள்
கடவுளின் அற்புதமான செயல்களை எங்கள்
மொழிகளில் பேசுவதை நாங்கள்
கேட்கிறோம்.
12 அவர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டு,
சந்தேகப்பட்டு, ஒருவரையொருவர் பார்த்து:
இதற்கு என்ன அர்த்தம்?
13 மற்றவர்கள் ஏளனம் செய்து: இவர்கள் புது
திராட்சை ரசம் நிறைந்தவர்கள் என்றார்கள்.
14 ஆனால் பேதுரு பதினொருவரோடும்
எழுந்து நின்று, சத்தமிட்டு, அவர்களை
நோக்கி: யூதேயாவின் மனுஷரே,
எருசலேமில் குடியிருக்கிறவர்களே, இது
உங்களுக்குத் தெரிந்து, என்
வார்த்தைகளுக்குச் செவிகொடுங்கள்.
15 நீங்கள் நினைக்கிறபடி இவர்கள்
குடிபோதையில் இல்லை, பகலில் மூன்றாம்
மணிநேரம்தான்.
16 இது ஜோயல் தீர்க்கதரிசியால்
சொல்லப்பட்டது;
17 கடைசிநாட்களில் அது நடக்கும் என்று
தேவன் சொல்லுகிறார்: நான் மாம்சமான
யாவர்மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன்;
உங்கள் குமாரரும் உங்கள் குமாரத்திகளும்
தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பார்கள், உங்கள்
வாலிபர்கள் தரிசனங்களைக் காண்பார்கள்,
உங்கள் முதியவர்கள் கனவுகளைக்
காண்பார்கள். :
18 என் வேலைக்காரர்கள்மேலும் என்
வேலைக்காரிகள்மேலும் அந்த நாட்களில்
என் ஆவியைப் பொழிவேன்; அவர்கள்
தீர்க்கதரிசனம் சொல்வார்கள்:
19 மேலே வானத்தில் அதிசயங்களையும்,
கீழே பூமியில் அடையாளங்களையும்
காட்டுவேன்; இரத்தம், நெருப்பு, புகை நீராவி:
20 கர்த்தருடைய மகத்தான மற்றும்
குறிப்பிடத்தக்க நாள் வருவதற்கு முன்பு
சூரியன் இருளாகவும், சந்திரன்
இரத்தமாகவும் மாறும்.
21 கர்த்தருடைய நாமத்தைத்
தொழுதுகொள்ளுகிற எவனும்
இரட்சிக்கப்படுவான்.

22 இஸ்ரவேல் மக்களே, இந்த
வார்த்தைகளைக் கேளுங்கள்.
நாசரேயனாகிய இயேசு, உங்கள் நடுவில்
தேவன் செய்த அற்புதங்களாலும்,
அற்புதங்களாலும், அடையாளங்களாலும்
தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதர்,
உங்களுக்கும் தெரியும்.
23 கடவுளின் உறுதியான அறிவுரையாலும்,
முன்னறிவித்தாலும் அவரைக் கைப்பற்றி,
பொல்லாத கைகளால் சிலுவையில்
அறைந்து கொன்றீர்கள்.
24 மரணத்தின் வலிகளைத் தளர்த்தி, தேவன்
அவரை எழுப்பினார்;
25 தாவீது அவரைக் குறித்துப் பேசுகையில்,
ஆண்டவரை எப்பொழுதும் என் முகத்திற்கு
முன்பாகக் கண்டேன், ஏனெனில் அவர் என்
வலது பாரிசத்தில் இருக்கிறார், நான்
அசைக்கப்படுவதில்லை.
26 அதனால் என் இதயம் மகிழ்ச்சியடைந்தது,
என் நாவு மகிழ்ச்சியடைந்தது; மேலும் என்
மாம்சம் நம்பிக்கையில் தங்கியிருக்கும்.
27 ஏனெனில், நீர் என் ஆத்துமாவை
நரகத்தில் விடமாட்டீர்;
28 வாழ்வின் வழிகளை எனக்குத்
தெரியப்படுத்தினீர்; உமது முகத்தால்
என்னை மகிழ்ச்சியில் நிறைவடையச்
செய்வீர்.
29 சகோதரரே, முற்பிதாவாகிய தாவீதைக்
குறித்து நான் உங்களிடம் தாராளமாகப்
பேசுகிறேன்;
30 ஆதலால், அவர் தீர்க்கதரிசியாக
இருந்தும், மாம்சத்தின்படியே, தம்முடைய
இடுப்பின் கனியின்படி, தம்முடைய
சிங்காசனத்தின்மேல் உட்காரும்படிக்குக்
கிறிஸ்துவை எழுப்பப் போவதாக தேவன்
தமக்கு ஆணையிட்டதை அறிந்திருந்தார்;
31 அவர் இதைப் பார்த்து, கிறிஸ்துவின்
உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து, அவருடைய
ஆத்துமா நரகத்தில் விடப்படவில்லை,
அவருடைய மாம்சம் அழிவைக்
காணவில்லை என்று கூறினார்.
32 இந்த இயேசுவை தேவன் எழுப்பினார்,
இதற்கு நாம் அனைவரும் சாட்சிகள்.
33 ஆதலால், அவர் தேவனுடைய
வலதுபாரிசத்தில் உயர்த்தப்பட்டு, பரிசுத்த
ஆவியின் வாக்குத்தத்தத்தைப் பிதாவினால்
பெற்று, நீங்கள் இப்பொழுது பார்க்கிற,
கேட்கிற, இதை வெளிப்படுத்தினார்.
34 தாவீது பரலோகத்திற்கு ஏறிச்
செல்லப்படவில்லை, ஆனால் அவர்
தன்னைத்தானே சொல்லிக் கொண்டார்:
ஆண்டவர் என் ஆண்டவரை நோக்கி: நீர்
என் வலது பக்கத்தில் உட்காரும்.
35 நான் உன் எதிரிகளை உனக்குப்
பாதபடியாக்கும் வரை.
36 ஆகையால், நீங்கள் சிலுவையில்
அறைந்த இயேசுவையே கடவுள்
ஆண்டவராகவும் கிறிஸ்துவாகவும்
படைத்தார் என்பதை இஸ்ரயேல் வீட்டார்
அனைவரும் உறுதியாக அறிந்து
கொள்ளட்டும்.
37 அவர்கள் இதைக் கேட்டபோது, தங்கள்
இருதயத்தில் குத்தப்பட்டு, பேதுருவையும்
மற்ற அப்போஸ்தலரையும் நோக்கி:
சகோதரரே, நாங்கள் என்ன செய்வோம்
என்று கேட்டார்கள்.
38 பேதுரு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும்
பாவமன்னிப்புக்காக இயேசு கிறிஸ்துவின்
நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள்,
அப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப்
பெறுவீர்கள்.
39 வாக்குத்தத்தம் உங்களுக்கும், உங்கள்
பிள்ளைகளுக்கும், நம் தேவனாகிய கர்த்தர்
அழைக்கும் பலருக்கும், தூரத்திலுள்ள
யாவருக்கும் இருக்கிறது.
40 மேலும் பல வார்த்தைகளால்
சாட்சியமளித்து: இந்த மோசமான
தலைமுறையினரிடமிருந்து உங்களைக்
காப்பாற்றுங்கள் என்று அறிவுறுத்தினார்.
41 அவருடைய வார்த்தையை மகிழ்ச்சியுடன்
ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் ஞானஸ்நானம்
பெற்றார்கள்; அதே நாளில் அவர்களுடன்
ஏறக்குறைய மூவாயிரம் பேர்
சேர்க்கப்பட்டனர்.
42 அவர்கள் அப்போஸ்தலருடைய
உபதேசத்திலும் ஐக்கியத்திலும், அப்பம்
பிட்டு, ஜெபம்பண்ணுவதிலும் உறுதியாய்த்
தொடர்ந்தார்கள்.
43 ஒவ்வொரு ஆத்துமாவுக்கும் பயம் வந்தது;
அப்போஸ்தலர்களால் அநேக
அற்புதங்களும் அடையாளங்களும்
செய்யப்பட்டன.
44 விசுவாசிக்கிற எல்லாரும் ஒன்றாக
இருந்தார்கள்;
45 அவர்கள் தங்கள் உடைமைகளையும்
பொருட்களையும் விற்று,
ஒவ்வொருவருக்கும் தேவைக்கேற்ப
எல்லாருக்கும் பங்கிட்டார்கள்.
46 அவர்கள், தினமும் ஒருமனதாக
ஆலயத்தில் தங்கி, வீடு வீடாக அப்பம் பிட்டு,
மகிழ்ச்சியோடும் மன உறுதியோடும்
தங்கள் இறைச்சியைப் புசித்தனர்.
47 கடவுளைத் துதித்து, எல்லா மக்களிடமும்
தயவு பெற்றவர். இரட்சிக்கப்பட

வேண்டியவர்களை கர்த்தர் தினமும் சபையில் சேர்த்துக்கொண்டார்.

அத்தியாயம் 3

1 பேதுருவும் யோவானும் ஒன்பதாம் மணி நேரமாகிய ஜெப நேரத்தில் தேவாலயத்திற்குச் சென்றனர்.
2 தாயின் வயிற்றிலிருந்தே ஊனமுற்ற ஒரு மனிதன் சுமந்து செல்லப்பட்டான்.
3 பேதுருவும் யோவானும் கோவிலுக்குள் செல்வதைக் கண்டு பிச்சை கேட்டார்.
4 பேதுரு, யோவானோடு அவனைப் பார்த்து: எங்களைப் பார் என்றான்.
5 அவர் அவர்களுக்குச் செவிசாய்த்தார், அவர்களிடமிருந்து ஏதாவது கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்.
6 அப்பொழுது பேதுரு: வெள்ளியும் பொன்னும் என்னிடம் இல்லை; நாசரேயனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே எழுந்து நட.
7 அவன் வலது கையைப் பிடித்து, அவனைத் தூக்கினான்; உடனே அவன் கால்களும் கணுக்கால் எலும்புகளும் பலமடைந்தன.
8 அவர் எழுந்து நின்று, நடந்து, அவர்களுடன் கோவிலுக்குள் பிரவேசித்து, நடந்தும், குதித்தும், தேவனைத் துதித்தும் வந்தார்.
9 ஜனங்களெல்லாரும் அவன் நடப்பதையும் தேவனைத் துதிப்பதையும் கண்டார்கள்.
10 கோவிலின் அழகிய வாயிலில் பிச்சைக்கு அமர்ந்திருந்தவர் இவரே என்று அறிந்து, அவருக்கு நடந்ததைக் கண்டு வியப்பும் வியப்பும் அடைந்தனர்.
11 குணமடைந்த முடவன் பேதுருவையும் யோவானையும் பிடித்துக்கொண்டிருக்க, ஜனங்கள் எல்லாரும் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு, சாலொமோனுடைய மண்டபத்தில் அவர்களிடத்திற்கு ஓடிவந்தார்கள்.
12 பேதுரு அதைக் கண்டு, மக்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: இஸ்ரவேல் புத்திரரே, இதைக்குறித்து ஏன் ஆச்சரியப்படுகிறீர்கள்? அல்லது எங்களுடைய சக்தியினாலும் பரிசுத்தத்தினாலும் இந்த மனுஷனை நடக்கச் செய்தோம் என்று நீங்கள் ஏன் எங்களை மிகவும் கவனமாகப் பார்க்கிறீர்கள்?
13 ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபின் கடவுள், நம் முன்னோர்களின் கடவுள், தம் மகன் இயேசுவை மகிமைப்படுத்தினார். நீங்கள் அவரை ஒப்புக்கொடுத்து, பிலாத்துவின் முன்னிலையில் அவரை மறுதலித்தீர்கள்.
14 ஆனால் நீங்கள் பரிசுத்தரையும் நீதியையும் மறுதலித்து, கொலைகாரனை உங்களுக்குத் தரவேண்டும் என்று விரும்பினீர்கள்.
15 தேவன் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பிய ஜீவ பிரபுவைக் கொன்றார்; அதற்கு நாங்கள் சாட்சிகள்.
16 அவருடைய நாமத்தினாலான விசுவாசத்தினாலே அவருடைய நாமம், நீங்கள் பார்த்து அறிந்திருக்கிற இவரைப் பலப்படுத்தியது;
17 சகோதரரே, உங்கள் ஆட்சியாளர்களைப் போலவே நீங்களும் அறியாமையால் இதைச் செய்தீர்கள் என்பதை நான் அறிவேன்.
18 ஆனால், கிறிஸ்து பாடுபடுவார் என்று தேவன் தம்முடைய தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாருடைய வாயிலும் முன்பு சொன்னவைகளை அப்படியே நிறைவேற்றினார்.
19 நீங்கள் மனந்திரும்பி, மனந்திரும்புங்கள்.
20 முன்பு உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கப்பட்ட இயேசு கிறிஸ்துவை அவர் அனுப்புவார்.
21 உலகம் உண்டானது முதல் தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளெல்லாருடைய வாயினாலே தேவன் பேசின சகலமும் திரும்பக் கிடைக்கும்வரை பரலோகம் அவரைப் பெறவேண்டும்.
22 மோசே உண்மையாகவே பிதாக்களை நோக்கி: உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் என்னைப்போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை உங்கள் சகோதரர்களில் உங்களுக்காக எழுப்புவார்; அவர் உங்களுக்குச் சொல்வதையெல்லாம் நீங்கள் கேட்பீர்கள்.
23 அந்தத் தீர்க்கதரிசியைக் கேட்காத ஒவ்வொரு ஆத்துமாவும் ஜனங்களுக்குள்ளிருந்து அழிக்கப்படும்.
24 ஆம், சாமுவேல் முதல் எல்லா தீர்க்கதரிசிகளும், அதற்குப் பின் வந்தவர்களும், இந்த நாட்களைப் பற்றி முன்னறிவித்திருக்கிறார்கள்.
25 நீங்கள் தீர்க்கதரிசிகளின் பிள்ளைகள், தேவன் ஆபிரகாமுக்குச் சொல்லி, பூமியிலுள்ள சகல வம்சத்தாரும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள்.
26 தேவன் தம்முடைய குமாரனாகிய இயேசுவை எழுப்பி, உங்களில் ஒவ்வொருவரையும் அவரவர் அக்கிரமங்களிலிருந்து விலக்கி, உங்களை ஆசீர்வதிக்க அவரை அனுப்பினார்.

அத்தியாயம் 4

1 அவர்கள் ஜனங்களிடம் பேசுகையில்,
ஆசாரியர்களும், தேவாலயத்தின்
தலைவரும், சதுசேயர்களும், அவர்கள்மேல்
வந்து,
2 அவர்கள் ஜனங்களுக்குப் போதித்து,
மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலை
இயேசுவின் மூலமாகப் பிரசங்கித்தார்கள்
என்று வருத்தப்பட்டார்கள்.
3 அவர்கள் மேல் கைகளை வைத்து, மறுநாள்
அவர்களைப் பிடித்து வைத்தார்கள்;
4 ஆயினும், வசனத்தைக் கேட்டவர்களில்
அநேகர் விசுவாசித்தார்கள்; ஆண்களின்
எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய ஐயாயிரம்.
5 மறுநாளில் அவர்களுடைய தலைவர்களும்,
பெரியவர்களும், வேதபாரகர்களும்,
6 பிரதான ஆசாரியனாகிய அன்னாவும்,
கயபாவும், யோவானும், அலெக்சாந்தரும்,
பிரதான ஆசாரியனுடைய குடும்பத்தைச்
சேர்ந்தவர்களும் எருசலேமில்
கூடியிருந்தனர்.
7 அவர்களை நடுவில் நிறுத்தியபோது,
நீங்கள் என்ன வல்லமையால் அல்லது எந்தப்
பெயரால் இதைச் செய்தீர்கள் என்று
கேட்டார்கள்.
8 அப்பொழுது பேதுரு பரிசுத்த
ஆவியினாலே நிரப்பப்பட்டு, அவர்களை
நோக்கி: ஜனங்களின் அதிபதிகளே,
இஸ்ரவேலின் பெரியவர்களே,
9 வலிமையற்றவனுக்குச் செய்த
நற்செயல்களை இன்று நாம் ஆராய்ந்து
பார்த்தோமானால், அவன் எதன் மூலம்
குணமடைந்தான்;
10 நீங்கள் சிலுவையில் அறையப்பட்டவரும்,
கடவுள் மரித்தோரிலிருந்து
எழுப்பியவருமாகிய நாசரேத்து இயேசு
கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலேயே, இந்த
மனுஷன் இங்கே உங்கள் முன்பாக
முழுவதுமாக நிற்கிறார் என்பது
உங்களுக்கும், இஸ்ரவேல் ஜனங்கள்
அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கட்டும்.
11 கட்டிடம் கட்டுபவர்களாகிய உங்களால்
வீணாக்கப்பட்ட கல் இதுவே;
12 வேறு எவரிடத்திலும் இரட்சிப்பு இல்லை:
நாம் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு வானத்தின் கீழ்
மனுஷருக்குள்ளே கொடுக்கப்பட்ட
வேறொரு நாமம் இல்லை.
13 பேதுரு மற்றும் யோவானின்
துணிச்சலைக் கண்டு, அவர்கள் கல்வியறிவு
இல்லாதவர்களென்றும், அறிவில்லாதவர்கள்
என்றும் அறிந்து, ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.
அவர்கள் இயேசுவோடு இருந்ததை அறிந்து
கொண்டார்கள்.
14 குணமடைந்த மனிதன் அவர்களுடன்
நிற்பதைக் கண்டு, அவர்களால் அதற்கு
எதிராக ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை.
15 ஆனால் அவர்கள் ஆலோசனைச்
சங்கத்தை விட்டு வெளியே போகும்படி
அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டபின், அவர்கள்
தங்களுக்குள் ஆலோசனை
செய்துகொண்டார்கள்.
16 இந்த மனிதர்களை நாம் என்ன
செய்வோம்? ஏனென்றால், அவர்களால்
குறிப்பிடத்தக்க ஒரு அற்புதம்
நடந்திருக்கிறது என்பது எருசலேமில்
வசிப்பவர்கள் அனைவருக்கும்
தெரியவந்துள்ளது. மற்றும் நாம் அதை
மறுக்க முடியாது.
17 ஆனால் அது மக்களிடையே மேலும்
பரவாதபடிக்கு, இனிமேல் இந்தப் பெயரில்
யாரிடமும் பேசக்கூடாது என்று
அவர்களைக் கண்டிப்போம்.
18 அவர்கள் அவர்களை அழைத்து,
இயேசுவின் நாமத்தினாலே பேசாமலும்
உபதேசிக்காமலும் இருக்கக்
கட்டளையிட்டார்கள்.
19 ஆனால் பேதுருவும் யோவானும்
அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
கடவுளுக்குச் செவிசாய்ப்பதைப்
பார்க்கிலும் உங்களுக்குச் செவிசாய்ப்பது
கடவுளின் பார்வையில் நியாயமானதா
என்பதை நீங்களே தீர்மானியுங்கள்.
20 ஏனென்றால், நாம் கண்டதையும்
கேட்டதையும் பேசாமல் இருக்க முடியாது.
21 அவர்கள் மேலும் அவர்களை அச்சுறுத்தி,
அவர்களை விடுவித்தார்கள், மக்கள்
அவர்களைத் தண்டிக்க ஒன்றும்
காணவில்லை, ஏனென்றால் எல்லா
மக்களும் கடவுளை மகிமைப்படுத்தினர்.
22 ஏனென்றால், அந்த மனிதன் நாற்பது
வயதுக்கு மேற்பட்டவனாயிருந்தான்;
23 அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டு, தங்கள்
சொந்தக் கூட்டத்திற்குச் சென்று,
தலைமைக் குருக்களும் மூப்பர்களும்
தங்களுக்குச் சொன்ன அனைத்தையும்
தெரிவித்தனர்.
24 அவர்கள் அதைக்கேட்டு, ஒருமனதாக
தேவனை நோக்கி சத்தமிட்டு: ஆண்டவரே,
வானத்தையும் பூமியையும்
சமுத்திரத்தையும் அவைகளிலுள்ள
யாவையும் உண்டாக்கின தேவன் நீரே.
25 உமது அடியான் தாவீதின் வாயால்:
புறஜாதிகள் ஏன் கோபமடைந்தார்கள்,

ஜனங்கள் வீணானவைகளைக் கற்பனை
செய்தார்கள் என்று சொன்னது யார்?
26 பூமியின் ராஜாக்கள் எழுந்து நின்றார்கள்,
அதிபதிகள் கர்த்தருக்கும் அவருடைய
கிறிஸ்துவுக்கும் விரோதமாக
ஒன்றுகூடினார்கள்.
27 ஏரோதுவும், பொந்தியு பிலாத்துவும்,
புறஜாதியாரும், இஸ்ரவேல் ஜனங்களும், நீர்
அபிஷேகம்பண்ணின உமது பரிசுத்த
பிள்ளையான இயேசுவுக்கு விரோதமாக
உண்மையாகக் கூடிவந்தார்கள்.
28 உமது கையும் உமது ஆலோசனையும்
முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டதைச்
செய்யுங்கள்.
29 இப்போதும், ஆண்டவரே, அவர்களுடைய
அச்சுறுத்தலைக் கண்டு, உமது அடியார்கள்
உமது வார்த்தையை முழு தைரியத்தோடும்
சொல்லும்படி அவர்களுக்கு அருள்புரியும்.
30 குணமடைய உன் கையை நீட்டுவதன்
மூலம்; உமது பரிசுத்த குழந்தை இயேசுவின்
பெயரால் அடையாளங்களும்
அற்புதங்களும் செய்யப்படும்.
31 அவர்கள் ஜெபம் செய்தபோது, அவர்கள்
கூடியிருந்த இடம் அதிர்ந்தது;
அவர்களெல்லாரும் பரிசுத்த ஆவியினாலே
நிரப்பப்பட்டு, தேவனுடைய வார்த்தையைத்
தைரியமாய்ப் பேசினார்கள்.
32 விசுவாசிக்கிறவர்களில் திரளானவர்கள்
ஒரே இருதயமும் ஒரே ஆத்துமாவும்
உடையவர்களாக இருந்தார்கள்; ஆனால்
அவர்களுக்கு எல்லா விஷயங்களும்
பொதுவானவை.
33 கர்த்தராகிய இயேசுவின்
உயிர்த்தெழுதலுக்கு அப்போஸ்தலர்கள்
மிகுந்த வல்லமையோடு சாட்சி
கொடுத்தார்கள்;
34 அவர்களில் ஒருவருக்கும் குறை இல்லை;
ஏனென்றால், நிலங்கள் அல்லது வீடுகள்
வைத்திருப்பவர்கள் எவ்வளவோ பேர்
அவற்றை விற்று, விற்கப்பட்ட பொருட்களின்
விலையைக் கொண்டு வந்தார்கள்.
35 அவற்றை அப்போஸ்தலருடைய
காலடியில் வைத்தான்;
36 அப்போஸ்தலரால் பர்னபாஸ் என்று
அழைக்கப்பட்ட ஜோசஸ், லேவியரும்
சைப்ரஸ் தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்.
37 நிலம் இருப்பதால், அதை விற்று,
பணத்தைக் கொண்டு வந்து,
அப்போஸ்தலருடைய பாதத்தில் வைத்தான்.

அத்தியாயம் 5

1 ஆனால் அனனியா என்ற பெயருடைய ஒரு
மனிதன் தன் மனைவி சப்பீராவுடன் சேர்ந்து
ஒரு உடைமையை விற்றான்.
2 அவனுடைய மனைவியும் அந்த விலையில்
ஒரு பங்கை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு
குறிப்பிட்ட பங்கைக் கொண்டுவந்து,
அப்போஸ்தலருடைய பாதத்தில் வைத்தாள்.
3 ஆனால் பேதுரு, அனனியாவே, பரிசுத்த
ஆவியிடம் பொய் சொல்லவும், நிலத்தின்
விலையில் ஒரு பகுதியைத் திரும்பப்
பெறவும் சாத்தான் உன் இருதயத்தை ஏன்
நிரப்பினான்?
4 அது நிலைத்திருக்கையில், அது
உன்னுடையது அல்லவா? அது விற்கப்பட்ட
பிறகு, அது உங்கள் சொந்த சக்தியில்
இல்லையா? இதை ஏன் உன் இதயத்தில்
கருத்தரித்தாய்? நீ மனிதர்களிடம் பொய்
சொல்லவில்லை, கடவுளிடம் பொய்
சொன்னாய்.
5 இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட அனனியா
கீழே விழுந்து, ஆவியை விட்டான்;
6 வாலிபர்கள் எழுந்து, அவரைக்
காயப்படுத்தி, வெளியே
எடுத்துக்கொண்டுபோய்
அடக்கம்பண்ணினார்கள்.
7 மூன்று மணி நேரத்துக்குப் பிறகு, என்ன
நடந்தது என்று அறியாமல் அவனுடைய
மனைவி உள்ளே வந்தாள்.
8 பேதுரு அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நீங்கள் நிலத்தை இவ்வளவு விலைக்கு
விற்றீர்களா என்று சொல்லுங்கள் என்றார்.
அதற்கு அவள், ஆம், இவ்வளவுக்கு என்றாள்.
9 பேதுரு அவளைப் பார்த்து: கர்த்தருடைய
ஆவியைச் சோதிக்க நீங்கள் எப்படி
ஒப்புக்கொண்டீர்கள்? இதோ, உன்
புருஷனை அடக்கம்பண்ணினவர்களின்
பாதங்கள் வாசற்படியிலே இருக்கிறது,
உன்னை வெளியே கொண்டுபோய்விடும்.
10 உடனே அவள் அவனுடைய காலடியில்
விழுந்து, ஆவியை ஒப்புக்கொடுத்தாள்; அந்த
வாலிபர்கள் உள்ளே வந்து, அவள்
இறந்துவிட்டதைக் கண்டு, அவளை
வெளியே தூக்கிக்கொண்டுபோய், அவள்
புருஷனிடத்தில் அடக்கம் செய்தார்கள்.
11 தேவாலயங்கள் யாவருக்கும்,
இவைகளைக் கேள்விப்பட்ட எல்லாருக்கும்
மிகுந்த பயம் வந்தது.
12 அப்போஸ்தலருடைய கைகளால்
ஜனங்களுக்குள்ளே அநேக
அடையாளங்களும் அற்புதங்களும்
செய்யப்பட்டன; (அவர்கள் அனைவரும்

ஒருமனதாக சாலமோனின் மண்டபத்தில்
இருந்தனர்.
13 மற்றவர்களில் ஒருவரும் அவர்களோடு
சேரத் துணியவில்லை, ஆனால் மக்கள்
அவர்களைப் பெரிதாக்கினார்கள்.
14 விசுவாசிகள் கர்த்தரிடம் அதிகமாய்ச்
சேர்க்கப்பட்டார்கள், ஆண்களும்
பெண்களும் திரளானவர்கள்.)
15 நோயுற்றவர்களை தெருக்களில்
கொண்டுவந்து, படுக்கைகளிலும்
படுக்கைகளிலும் கிடத்தினார்கள்,
பேதுருவின் நிழலாவது அவர்களில்
சிலருக்கு நிழலாடலாம்.
16 திரளான ஜனங்கள் எருசலேமைச்
சுற்றியிருந்த பட்டணங்களில் இருந்து,
நோயாளிகளையும், அசுத்த ஆவிகளால்
பீடிக்கப்பட்டவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு
வந்தார்கள்;
17 அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியனும்,
அவனோடிருந்த சதுசேயர்களின் எல்லாரும்
எழுந்து, கோபத்தினால் நிறைந்து,
18 அப்போஸ்தலர்கள் மேல் தங்கள்
கைகளை வைத்து, பொதுச் சிறையில்
அடைத்தார்கள்.
19 ஆனால் இரவில் ஆண்டவரின் தூதன்
சிறைக் கதவுகளைத் திறந்து, அவர்களை
வெளியே கொண்டு வந்து,
20 நீ போய், கோவிலில் நின்று, இவ்வுலக
வாழ்வின் எல்லா வார்த்தைகளையும்
மக்களிடம் பேசு.
21 அவர்கள் அதைக்கேட்டு, அதிகாலையில்
ஆலயத்திற்குள் பிரவேசித்து
உபதேசித்தார்கள். ஆனால் பிரதான
ஆசாரியனும் அவரோடிருந்தவர்களும் வந்து,
ஆலோசனைச் சங்கத்தையும், இஸ்ரவேல்
புத்திரரின் சகல சபையையும் கூட்டி,
அவர்களைக் கொண்டுவரும்படி
சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பினார்கள்.
22 ஆனால் அதிகாரிகள் வந்து, அவர்களை
சிறையில் காணாததால், அவர்கள் திரும்பி
வந்து,
23 சிறைச்சாலை எல்லாப் பாதுகாப்போடும்
பூட்டப்பட்டதையும், காவலர்கள்
கதவுகளுக்கு முன்பாக நிற்பதையும்
கண்டோம்; ஆனால் நாங்கள் திறந்தபோது,
உள்ளே ஒருவரையும் காணவில்லை.
24 பிரதான ஆசாரியனும், தேவாலயத்தின்
தலைவனும், பிரதான ஆசாரியரும்
இவைகளைக் கேட்டபோது, இது எங்கே
வளரும் என்று சந்தேகப்பட்டார்கள்.
25 அப்பொழுது ஒருவன் வந்து: இதோ,
நீங்கள் காவலில் வைத்தவர்கள் கோவிலில்
நின்று மக்களுக்குப் போதிக்கிறார்கள்
என்று சொன்னார்.
26 படைத் தலைவன் அதிகாரிகளோடு
சென்று, மக்களைக் கல்லெறிந்துவிடுமோ
என்று பயந்ததால், அவர்களை
வன்முறையின்றி அழைத்து வந்தான்.
27 அவர்கள் அவற்றைக் கொண்டுவந்து,
ஆலோசனைச் சங்கத்திற்கு முன்பாக
நிறுத்தினார்கள்; அப்பொழுது பிரதான
ஆசாரியன் அவர்களை நோக்கி:
28 இந்த நாமத்தினாலே போதிக்க
வேண்டாம் என்று நாங்கள் உங்களுக்குக்
கட்டளையிட்டோம் அல்லவா? மேலும், இதோ,
நீங்கள் எருசலேமை உங்கள் போதனையால்
நிரப்பி, இந்த மனிதனின் இரத்தத்தை
எங்கள் மீது கொண்டுவர
எண்ணியுள்ளீர்கள்.
29 அப்பொழுது பேதுருவும் மற்ற
அப்போஸ்தலர்களும் மறுமொழியாக: நாம்
மனிதர்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதைவிட
கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்
என்றார்கள்.
30 நீங்கள் கொன்று மரத்தில் தொங்கவிட்ட
இயேசுவை நம் முன்னோர்களின் கடவுள்
எழுப்பினார்.
31 இஸ்ரவேலுக்கு மனந்திரும்புதலையும்
பாவமன்னிப்புக்களையும் அருளும்படிக்கு,
தேவன் தம்முடைய வலதுகரத்தினால்
பிரபுவாகவும் இரட்சகராகவும் அவரை
உயர்த்தினார்.
32 இவைகளுக்கு நாங்கள் அவருடைய
சாட்சிகள்; தேவன் தனக்குக்
கீழ்ப்படிகிறவர்களுக்குக் கொடுத்த பரிசுத்த
ஆவியும் அவ்வாறே.
33 அவர்கள் அதைக் கேட்டபோது, அவர்கள்
இருதயம் துண்டிக்கப்பட்டு, அவர்களைக்
கொல்ல ஆலோசனை செய்தார்கள்.
34 அப்பொழுது, நியாயப்பிரமாண
மருத்துவராகிய கமாலியேல் என்னும்
பேருள்ள ஒரு பரிசேயர் ஆலோசனைச்
சங்கத்தில் எழுந்து நின்று, எல்லா
மக்களுக்குள்ளும் நற்பெயரைக்
கொண்டிருந்தார்.
35 அவர்களை நோக்கி: இஸ்ரயேல் மக்களே,
இந்த மனிதர்களைத் தொடுவதற்கு நீங்கள்
என்ன செய்ய விரும்புகிறீர்கள் என்பதை
நீங்களே கவனியுங்கள்.
36 இந்நாட்களுக்கு முன்னரே தியூதாஸ்
தன்னை ஒருவனாகப் பெருமைப்படுத்திக்
கொண்டான். அவருடன் சுமார் நானூறு பேர்
சேர்ந்தனர்: யார் கொல்லப்பட்டனர்;
அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்த அனைவரும்
சிதறிப்போய், வீணாகிவிட்டனர்.

37 இவனுக்குப் பிறகு, வரி விதிக்கும்
நாட்களில் கலிலேயாவைச் சேர்ந்த யூதாஸ்
எழுந்து, பலரைத் தனக்குப் பின் இழுத்துச்
சென்றான்; மேலும், அவருக்குக்
கீழ்ப்படிந்தவர்கள் அனைவரும்
சிதறடிக்கப்பட்டனர்.
38 இப்போது நான் உங்களுக்குச்
சொல்கிறேன்: இந்த மனிதர்களை விட்டு
விலகுங்கள், அவர்களை விட்டுவிடுங்கள்;
39 அது தேவனால் உண்டானால், அதை
உங்களால் கவிழ்க்க முடியாது; ஒருவேளை
நீங்கள் கடவுளுக்கு எதிராகப் போரிடக்
கூடாதிருக்கக்கூடும்.
40 அவர்கள் அவனுக்குச் சம்மதித்து,
அப்போஸ்தலரை அழைத்து, அவர்களை
அடித்து, இயேசுவின் நாமத்தினாலே
பேசவேண்டாம் என்று கட்டளையிட்டு,
அவர்களைப் போகவிட்டுவிட்டார்கள்.
41 அவருடைய நாமத்தினிமித்தம்
வெட்கப்படுவதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக
எண்ணப்பட்டதைக் குறித்து அவர்கள்
சந்தோஷப்பட்டு, ஆலோசனைச் சங்கத்தின்
முன்னிலையிலிருந்து புறப்பட்டுச்
சென்றார்கள்.
42 தினமும் ஆலயத்திலும், ஒவ்வொரு
வீட்டிலும், இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றி
போதிப்பதிலும் பிரசங்கிப்பதையும்
நிறுத்தவில்லை.

அத்தியாயம் 6

1 அந்நாட்களில், சீஷர்களின் எண்ணிக்கை
பெருகியபோது, கிரேக்கர்கள் எபிரேயருக்கு
விரோதமாக முணுமுணுத்தார்கள்,
ஏனென்றால் அவர்களுடைய விதவைகள்
தினசரி ஊழியத்தில்
புறக்கணிக்கப்பட்டார்கள்.
2 அப்பொழுது பன்னிருவரும் சீஷர்களின்
திரளான ஜனங்களைத் தம்மிடம் அழைத்து:
நாம் தேவனுடைய வார்த்தையை
விட்டுவிட்டு, பந்திகளுக்குப் பணிவிடை
செய்வது நியாயமில்லை என்றார்கள்.
3 ஆகையால், சகோதரரே, பரிசுத்த ஆவியும்
ஞானமும் நிறைந்த, நேர்மையான
அறிக்கையுடைய ஏழு மனிதர்களை
உங்களில் தேடுங்கள்;
4 ஆனால் நாம் தொடர்ந்து ஜெபத்திற்கும்,
வார்த்தையின் ஊழியத்திற்கும் நம்மைக்
கொடுப்போம்.
5 இந்த வார்த்தை திரளான கூட்டத்தாருக்குப்
பிரியமாயிருந்தது; விசுவாசமும் பரிசுத்த
ஆவியும் நிறைந்த ஸ்தேவான், பிலிப்பு,
புரோகோரஸ், நிக்கானோர், திமோன்,
பர்மேனாஸ், அந்தியோகியாவை மதம்
மாறிய நிக்கோலா ஆகியோரைத்
தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.
6 அவர்கள் யாரை அப்போஸ்தலருக்கு
முன்பாக நிறுத்தினார்கள்; அவர்கள்
ஜெபம்பண்ணி, அவர்கள்மேல் தங்கள்
கைகளை வைத்தார்கள்.
7 மேலும் தேவனுடைய வார்த்தை
அதிகரித்தது; எருசலேமில் சீடர்களின்
எண்ணிக்கை பெருகியது; மற்றும் ஒரு
பெரிய குருமார்கள் விசுவாசத்திற்குக்
கீழ்ப்படிந்தனர்.
8 ஸ்தேவான் விசுவாசத்தினாலும்
வல்லமையினாலும் நிறைந்தவனாக,
ஜனங்களுக்குள்ளே பெரிய
அதிசயங்களையும் அற்புதங்களையும்
செய்தான்.
9 அப்போது, லிபர்டைன்களின் ஜெப ஆலயம்
என்று அழைக்கப்படும் ஜெப ஆலயத்தில்
சிலரும், சிரேனியர்களும்,
அலெக்ஸாண்டிரியர்களும், சிலிசியா
மற்றும் ஆசியாவைச் சேர்ந்தவர்களும்
ஸ்தேவானுடன் வாக்குவாதம் செய்தனர்.
10 அவர் பேசிய ஞானத்தையும் ஆவியையும்
அவர்களால் எதிர்க்க முடியவில்லை.
11அப்பொழுது அவர்கள், "மோசேக்கும்
தேவனுக்கும் விரோதமாக இவன் தூஷண
வார்த்தைகளைப் பேசுவதை நாங்கள்
கேட்டிருக்கிறோம்" என்று மனுஷரைத்
தூண்டினார்கள்.
12 அவர்கள் மக்களையும் மூப்பர்களையும்
மறைநூல் அறிஞர்களையும் தூண்டிவிட்டு,
அவர்மீது வந்து, அவரைப் பிடித்து,
ஆலோசனைச் சங்கத்திற்கு அழைத்து
வந்தனர்.
13 இந்தப் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்கும்
நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் விரோதமாக
இவன் தூஷணமான வார்த்தைகளைப்
பேசுவதை நிறுத்தவில்லை என்று பொய்
சாட்சிகளை நிறுவுங்கள்.
14 இந்த நாசரேயனாகிய இயேசு இந்த
இடத்தை அழித்து, மோசே நமக்குக்
கொடுத்த வழக்கங்களை மாற்றுவார் என்று
அவன் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம்.
15 ஆலோசனைச் சங்கத்தில் அமர்ந்திருந்த
அனைவரும் அவரை உற்றுப் பார்த்தார்கள்,
அவருடைய முகம் ஒரு தேவதூதரின்
முகத்தைப் போன்றது.

அத்தியாயம் 7

1 அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியன்:
இவைகள் அப்படியா?

2 அதற்கு அவன்: சகோதரரே, பிதாக்களே,
கேளுங்கள்; நம் தந்தை ஆபிரகாம்
மெசொப்பொத்தேமியாவில் இருந்தபோது,
அவர் கர்ரானில் குடியிருக்க முன்,
மகிமையின் கடவுள் அவருக்குத்
தோன்றினார்.
3 அவனை நோக்கி: நீ உன் நாட்டிலிருந்தும்
உன் இனத்தாரை விட்டும் புறப்பட்டு, நான்
உனக்குக் காண்பிக்கும் தேசத்துக்கு வா
என்றார்.
4 பின்பு அவன் கல்தேயரின் தேசத்திலிருந்து
புறப்பட்டு வந்து, சாரான் என்னும் ஊரில்
குடியிருந்தான்;
5 அவன் அதில் அவனுக்குச் சுதந்தரம்
எதுவும் கொடுக்கவில்லை, இல்லை, அவன்
கால் வைக்கும் அளவுக்கு இல்லை;
ஆனாலும், அவனுக்குப் பிள்ளை
இல்லாதபோது, அதை அவனுக்கும்,
அவனுக்குப் பின் அவனுடைய சந்ததிக்கும்
உடைமையாகக் கொடுப்பதாக வாக்குக்
கொடுத்தான். .
6 மேலும் தேவன், அவருடைய சந்ததி அந்நிய
தேசத்தில் தங்கியிருக்க வேண்டும் என்று
சொன்னார். அவர்கள் அவர்களை
அடிமைத்தனத்தில் கொண்டுவந்து, நானூறு
வருடங்கள் அவர்களுக்குத் தீமை செய்ய
வேண்டும்.
7 அவர்கள் அடிமையாக இருக்கும் தேசத்தை
நான் நியாயந்தீர்ப்பேன் என்று தேவன்
கூறினார்;
8 அவனுக்கு விருத்தசேதனத்தின்
உடன்படிக்கையைக் கொடுத்தான்;
அப்படியே ஆபிரகாம் ஈசாக்கைப் பெற்றான்;
ஈசாக்கு யாக்கோபைப் பெற்றான்;
யாக்கோபு பன்னிரண்டு முற்பிதாக்களைப்
பெற்றான்.
9 முற்பிதாக்கள் பொறாமையால்
யோசேப்பை எகிப்துக்கு
விற்றுப்போட்டார்கள்; ஆனால் கடவுள்
அவனோடு இருந்தார்.
10 அவனுடைய எல்லா
உபத்திரவங்களிலிருந்தும் அவனை
விடுவித்து, எகிப்தின் ராஜாவாகிய
பார்வோனுடைய பார்வையில் அவனுக்கு
தயவையும் ஞானத்தையும் கொடுத்தான்.
அவனை எகிப்துக்கும் அவனுடைய வீடு
முழுவதற்கும் ஆளுநராக நியமித்தார்.
11 எகிப்து, கானான் தேசம் முழுவதிலும்
பஞ்சமும், மிகுந்த உபத்திரவமும் வந்தது;
12 ஆனால் எகிப்தில் தானியம் இருப்பதாக
யாக்கோபு கேள்விப்பட்டபோது, முதலில்
நம்முடைய பிதாக்களை அனுப்பினான்.
13 இரண்டாம் முறை யோசேப்பு தன்
சகோதரர்களுக்குத்
தெரியப்படுத்தப்பட்டான். யோசேப்பின்
குடும்பம் பார்வோனுக்குத்
தெரியப்படுத்தப்பட்டது.
14 பின்பு யோசேப்பை அனுப்பி, தன்
தகப்பனாகிய யாக்கோபையும் அவனுடைய
உறவினர்கள் அறுபத்து பதினைந்து
பேரையும் தன்னிடம் வரவழைத்தார்.
15 யாக்கோபு எகிப்துக்குப் போய், அவனும்
எங்கள் மூதாதையரும் மரித்தார்.
16 அவர்கள் சிகேமுக்குக் கொண்டு
செல்லப்பட்டு, ஆபிரகாம் சிகேமின்
தகப்பனாகிய எம்மோரின் குமாரரிடமிருந்து
ஒரு தொகைக்கு வாங்கிய கல்லறையில்
வைக்கப்பட்டார்கள்.
17 ஆனால் கடவுள் ஆபிரகாமுக்கு
ஆணையிட்ட வாக்குறுதியின் காலம்
நெருங்கியபோது, மக்கள் எகிப்தில் பெருகிப்
பெருகினர்.
18 யோசேப்பை அறியாத வேறொரு ராஜா
எழும்பும் வரை.
19 அவர் நம் இனத்தாரோடு தந்திரமாக
நடந்துகொண்டார்; நம் பிதாக்களுக்குத்
தீமை செய்தார்கள், அவர்கள் தங்கள்
குழந்தைகளை துரத்தினார்கள், அவர்கள்
கடைசிவரை உயிரோடிருக்க மாட்டார்கள்.
20 அக்காலத்திலே மோசே பிறந்து, மிகவும்
அழகாயிருந்து, தன் தகப்பன் வீட்டிலே
மூன்று மாதம் வளர்த்து வந்தார்.
21 அவன் துரத்தப்பட்டபோது,
பார்வோனுடைய மகள் அவனைத்
தூக்கிக்கொண்டுபோய், தன் மகனுக்காகப்
போஷித்தாள்.
22 மோசே எகிப்தியரின் அனைத்து
ஞானங்களையும் கற்றறிந்தார்,
வார்த்தைகளிலும் செயலிலும் வல்லவராக
இருந்தார்.
23 அவன் நாற்பது வயதாகியபோது,
இஸ்ரவேல் புத்திரராகிய தன் சகோதரரைச்
சந்திக்க வேண்டும் என்று அவன்
இருதயத்தில் தோன்றியது.
24 அவர்களில் ஒருவன் துன்பப்படுவதைக்
கண்டு, அவனைப் பாதுகாத்து,
ஒடுக்கப்பட்டவனைப் பழிவாங்கி,
எகிப்தியனைக் கொன்றான்.
25 தேவன் தன் கையால் தங்களுக்கு எப்படி
விடுவிப்பார் என்பதை அவனுடைய
சகோதரர்கள் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள்
என்று அவன் நினைத்தான்; ஆனால்
அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை.
26 அடுத்த நாள், அவர்கள் சண்டையிடுவதை
அவர் அவர்களுக்குக் காட்டி, அவர்களை

மீண்டும் ஒருமுகப்படுத்த விரும்பினார்:
ஐயா, நீங்கள் சகோதரர்கள்; ஏன் ஒருவருக்கு
ஒருவர் தவறு செய்கிறீர்கள்?
27 ஆனால், பக்கத்து வீட்டுக்காரனுக்கு
அநியாயஞ் செய்தவன் அவனைத் தூக்கி
எறிந்து: உன்னை எங்களுக்கு
அதிகாரியாகவும் நியாயாதிபதியாகவும்
வைத்தது யார்?
28 நேற்று எகிப்தியனைக் கொன்றது போல்
என்னையும் கொல்லுவாயா?
29 மோசே இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு
ஓடிப்போய், மடியான் தேசத்தில்
அந்நியனாக இருந்தான், அங்கே அவன்
இரண்டு மகன்களைப் பெற்றான்.
30 நாற்பது ஆண்டுகள் நிறைவடைந்தபின்,
சீனா மலையின் வனாந்தரத்தில் ஒரு
முட்புதரில் அக்கினி ஜுவாலையில்
ஆண்டவரின் தூதர் அவருக்குத்
தோன்றினார்.
31 மோசே அதைக் கண்டு, அந்தக்
காட்சியைக் கண்டு வியப்படைந்தார்;
32 நான் உன் பிதாக்களின் கடவுள்,
ஆபிரகாமின் கடவுள், ஈசாக்கின் கடவுள்,
யாக்கோபின் கடவுள். அப்பொழுது மோசே
நடுங்கினார், பார்க்கத் துணியவில்லை.
33 அப்பொழுது கர்த்தர் அவனை நோக்கி:
உன் பாதங்களிலிருந்து காலணிகளைக்
களைந்துபோடு; நீ நிற்கிற இடம் பரிசுத்த
பூமி.
34 எகிப்தில் இருக்கும் என் ஜனத்தின்
உபத்திரவத்தை நான் கண்டேன், அவர்கள்
பெருமூச்சைக் கேட்டேன், அவர்களை
விடுவிக்க இறங்கி வந்தேன். இப்போது வா,
நான் உன்னை எகிப்துக்கு அனுப்புவேன்.
35 இந்த மோசேயை அவர்கள் மறுத்து:
உன்னை அதிகாரியாகவும் நீதிபதியாகவும்
வைத்தது யார்? புதரில் அவருக்குத்
தோன்றிய தேவதூதன் மூலம் தேவன்
அதையே ஆட்சியாளராகவும் மீட்பவராகவும்
அனுப்பினார்.
36 எகிப்து தேசத்திலும், செங்கடலிலும்,
நாற்பது வருடங்கள் வனாந்தரத்திலும்
அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையும்
செய்தபின், அவர்களை வெளியே
கொண்டுவந்தார்.
37 இஸ்ரவேல் புத்திரரை நோக்கி: உங்கள்
தேவனாகிய கர்த்தர் என்னைப்போல ஒரு
தீர்க்கதரிசியை உங்கள் சகோதரர்களில்
உங்களுக்காக எழுப்புவார் என்று
சொன்னவர் மோசே. அவரை நீங்கள்
கேட்பீர்கள்.
38 வனாந்தரத்திலுள்ள தேவாலயத்தில் சீனா
மலையில் அவரோடு பேசிய தூதனோடும்
நம் பிதாக்களோடும் இருந்தவர் இவரே;
39 எங்கள் பிதாக்கள் அவருக்குக்
கீழ்ப்படியாமல், அவரைத் துரத்திவிட்டு,
தங்கள் இருதயங்களில் எகிப்துக்குத்
திரும்பினர்.
40 ஆரோனை நோக்கி: எங்களுக்கு முன்னே
செல்லும்படி எங்களுக்கு தெய்வங்களை
உண்டாக்குங்கள்; எகிப்து தேசத்திலிருந்து
எங்களைக் கூட்டிக்கொண்டுவந்த இந்த
மோசேக்கு என்ன ஆனது என்று
எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.
41 அந்நாட்களில் அவர்கள் ஒரு
கன்றுக்குட்டியை உண்டாக்கி, அந்தச்
சிலைக்குப் பலியிட்டு, தங்கள் கைகளின்
வேலைகளில் மகிழ்ந்தார்கள்.
42 அப்பொழுது தேவன் திரும்பி, வானத்தின்
சேனையை வணங்கும்படி அவர்களை
ஒப்புக்கொடுத்தார். தீர்க்கதரிசிகளின்
புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறபடி, இஸ்ரவேல்
வம்சத்தாரே, நீங்கள் எனக்கு நாற்பது
வருடங்கள் வனாந்தரத்தில் கொல்லப்பட்ட
மிருகங்களையும் பலிகளையும்
செலுத்தினீர்களா?
43 நீங்கள் மோலோக்கின் கூடாரத்தையும்,
உங்கள் கடவுளான ரெம்பானின்
நட்சத்திரத்தையும் எடுத்துக்கொண்டீர்கள்;
அவைகளை ஆராதிப்பதற்காக நீங்கள்
செய்த உருவங்களை
எடுத்துக்கொண்டீர்கள்;
44 அவர் மோசேயை அவர் நியமித்தபடியே,
வனாந்தரத்தில் சாட்சியின் கூடாரம்
இருந்தது;
45 பின்பு வந்த நம் பிதாக்கள் தாவீதின்
நாட்கள்வரைக்கும் நம்முடைய
பிதாக்களுக்கு முன்பாகத் தேவன்
துரத்தியடித்த புறஜாதியாருக்கு
இயேசுவோடுகூடக் கொண்டுவந்தார்கள்;
46 அவர் கடவுளுக்கு முன்பாக தயவைப்
பெற்று, யாக்கோபின் கடவுளுக்கு
வாசஸ்தலத்தைக் கண்டுபிடிக்க
விரும்பினார்.
47 ஆனால் சாலமோன் அவருக்கு ஒரு
வீட்டைக் கட்டினார்.
48 உன்னதமானவன் கைகளால் கட்டப்பட்ட
கோவில்களில் குடியிருப்பதில்லை.
தீர்க்கதரிசி சொல்வது போல்,
49 பரலோகம் எனக்குச் சிங்காசனம், பூமி
என் பாதபடி: நீங்கள் எனக்கு எந்த
ஆலயத்தைக் கட்டுவீர்கள்? கர்த்தர்
சொல்லுகிறார்: அல்லது நான்
ஓய்வெடுக்கும் இடம் எது?

50 இவைகளையெல்லாம் என் கை
உண்டாக்கவில்லையா?
51 இறுக்கமானவர்களும், இருதயத்திலும்
காதுகளிலும்
விருத்தசேதனமில்லாதவர்களே, நீங்கள்
எப்பொழுதும் பரிசுத்த ஆவியை எதிர்த்து
நிற்கிறீர்கள்; உங்கள் பிதாக்கள்
செய்ததுபோல நீங்களும் செய்யுங்கள்.
52 தீர்க்கதரிசிகளில் யாரை உங்கள்
பிதாக்கள் துன்பப்படுத்தவில்லை? நீதிமான்
வருவதை முன்னரே அறிவித்தவர்களைக்
கொன்றுபோட்டார்கள்; இப்போது நீங்கள்
அவர்களைக் காட்டிக் கொடுப்பவர்களும்
கொலைகாரர்களும் ஆனீர்கள்.
53 அவர்கள் தூதர்கள் மூலம் சட்டத்தைப்
பெற்று, அதைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை.
54 அவர்கள் இவற்றைக் கேட்டபோது, இதயம்
நொறுங்கி, அவர்மேல் பல்லைக்
கடித்தார்கள்.
55 அவர் பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்து,
வானத்தை உற்று நோக்கினார்,
தேவனுடைய மகிமையையும், இயேசு
தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில்
நிற்பதையும் கண்டார்.
56 இதோ, வானம் திறந்திருப்பதையும்,
மனுஷகுமாரன் தேவனுடைய
வலதுபாரிசத்தில் நிற்பதையும்
காண்கிறேன் என்றார்.
57 அவர்கள் உரத்த குரலில் கூக்குரலிட்டு,
தங்கள் காதுகளை அடைத்துக்கொண்டு,
ஒருமனதாக அவன்மேல் பாய்ந்தார்கள்.
58 அவனை நகரத்திற்கு வெளியே தள்ளி,
கல்லெறிந்தார்கள்; சாட்சிகள் சவுல் என்னும்
பெயருடைய ஒரு இளைஞனின் காலடியில்
தங்கள் வஸ்திரங்களைப் போட்டார்கள்.
59 அவர்கள் ஸ்தேவானைக் கல்லெறிந்து,
தேவனை நோக்கி: கர்த்தராகிய இயேசுவே,
என் ஆவியை ஏற்றுக்கொள் என்றார்கள்.
60 அவர் மண்டியிட்டு: ஆண்டவரே, இந்தப்
பாவத்தை அவர்கள் மீது சுமத்தாதேயும்
என்று உரத்த குரலில் கத்தினார். இப்படிச்
சொல்லிவிட்டுத் தூங்கிவிட்டார்.

அத்தியாயம் 8

1 சவுல் தன் மரணத்திற்கு சம்மதித்தான்.
அக்காலத்திலே எருசலேமில் இருந்த
தேவாலயத்திற்கு விரோதமாய்ப் பெரிய
உபத்திரவம் உண்டானது;
அப்போஸ்தலரைத் தவிர, அவர்கள்
அனைவரும் யூதேயா மற்றும் சமாரியாவின்
பிராந்தியங்களில் சிதறிக்கிடந்தனர்.
2 பக்தியுள்ள மனிதர்கள் ஸ்தேவானைக்
கல்லறைக்குக் கொண்டுபோய்,
அவனைக்குறித்து மிகவும் புலம்பினார்கள்.
3 சவுலைப் பொறுத்தவரை, அவர்
தேவாலயத்தை நாசமாக்கினார், ஒவ்வொரு
வீடுகளிலும் நுழைந்து, ஆண்களையும்
பெண்களையும் இழுத்துச் சிறையில்
அடைத்தார்.
4 அதனால், சிதறுண்டு போனவர்கள் எல்லா
இடங்களிலும் சென்று வசனத்தைப்
பிரசங்கித்தனர்.
5 பிலிப்பு சமாரியா பட்டணத்துக்குப் போய்,
அவர்களுக்குக் கிறிஸ்துவைப்
பிரசங்கித்தான்.
6 பிலிப்புச் செய்த அற்புதங்களைக் கேட்டும்
பார்த்தும் ஜனங்கள் ஒருமனப்பட்டுச்
சொன்னவைகளைக் கவனித்தார்கள்.
7 அசுத்த ஆவிகள் பலரைப் பிடித்திருந்ததால்,
உரத்த குரலில் கூக்குரலிட்டு, வெளியே
வந்தன.
8 அந்த நகரத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி
ஏற்பட்டது.
9 ஆனால், சீமோன் என்று அழைக்கப்படும்
ஒரு மனிதன் இருந்தான்;
10 சிறியவர்கள் முதல் பெரியவர்கள் வரை
அனைவரும் அவருக்குச் செவிசாய்த்து: இந்த
மனிதன் கடவுளின் பெரிய சக்தி.
11 நீண்ட காலமாக அவர் சூனியத்தால்
சூனியம் செய்து வந்ததால், அவர்கள்
அவரைக் கவனித்தார்கள்.
12 பிலிப்பு தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப்
பற்றியும் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தைக்
குறித்தும் பிரசங்கித்ததை அவர்கள்
விசுவாசித்தபோது, ஆண்களும் பெண்களும்
ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்.
13 சீமோனும் விசுவாசித்து, ஞானஸ்நானம்
பெற்று, பிலிப்புடன் தொடர்ந்து, நடந்த
அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையும்
கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்.
14 சமாரியா கடவுளுடைய வார்த்தையைப்
பெற்றதை எருசலேமில் இருந்த
அப்போஸ்தலர்கள் கேள்விப்பட்டு,
பேதுருவையும் யோவானையும்
அவர்களிடம் அனுப்பினார்கள்.
15 அவர்கள் இறங்கினபோது, அவர்கள்
பரிசுத்த ஆவியைப் பெறும்படி
அவர்களுக்காக வேண்டிக்கொண்டார்கள்.
16 (அவர்களில் எவரிலும் அவர் இன்னும்
விழவில்லை; அவர்கள் மட்டுமே
கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே
ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்.)

17 அவர்கள் மேல் தங்கள் கைகளை
வைத்தார்கள், அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியைப்
பெற்றார்கள்.
18 சீமோன் அப்போஸ்தலருடைய கைகளை
வைத்ததினாலே பரிசுத்த ஆவியானவர்
கொடுக்கப்பட்டதைக் கண்டு,
அவர்களுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்தான்.
19 நான் யாருடைய மேல் கை
வைக்கிறேனோ, அவன் பரிசுத்த ஆவியைப்
பெறுவதற்கு, எனக்கும் இந்த அதிகாரத்தைக்
கொடுங்கள்.
20 ஆனால் பேதுரு அவரிடம், "கடவுளின்
பரிசைப் பணத்தால் வாங்கலாம் என்று நீ
நினைத்ததால், உன்னோடு உன் பணம்
அழிந்துபோம்.
21 இந்தக் காரியத்தில் உனக்குப் பங்கும்
இல்லை, பங்கும் இல்லை;
22 ஆதலால், இந்த அக்கிரமத்தை விட்டு
மனந்திரும்பி, ஒருவேளை உன் இருதயத்தின்
எண்ணம் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டால்,
கடவுளை வேண்டிக்கொள்ளும்.
23 ஏனெனில், நீ கசப்புப் பித்தத்திலும்,
அக்கிரமத்தின் பிணைப்பிலும் இருக்கிறாய்
என்பதை நான் உணர்கிறேன்.
24 அதற்கு சீமோன்: நீங்கள் சொன்ன
இவைகளில் ஒன்றும் எனக்கு
நேரிடாதபடிக்கு எனக்காகக் கர்த்தரை
வேண்டிக்கொள்ளுங்கள் என்றான்.
25 அவர்கள் கர்த்தருடைய வார்த்தையைச்
சாட்சிகொடுத்துப் பிரசங்கித்தபின்பு,
எருசலேமுக்குத் திரும்பிப்போய்,
சமாரியருடைய அநேக கிராமங்களில்
சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார்கள்.
26 கர்த்தருடைய தூதன் பிலிப்பை நோக்கி: நீ
எழுந்து, தெற்கே எருசலேமிலிருந்து
பாலைவனமான காசாவுக்குப் போகிற
வழியாய்ப் போ என்றார்.
27 அவன் எழுந்து போனான்; இதோ,
எத்தியோப்பியாவைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதன்,
எத்தியோப்பியரின் ராணியான
காண்டேசின் கீழ் ஒரு பெரிய அதிகாரம்
கொண்டவன், அவள் தன்
பொக்கிஷங்களையெல்லாம் கவனித்து,
வழிபட எருசலேமுக்கு வந்திருந்தான்.
28 திரும்பி வந்து, தன் தேரில் அமர்ந்து
ஏசாயா தீர்க்கதரிசியை வாசித்தார்.
29 அப்பொழுது ஆவியானவர் பிலிப்பை
நோக்கி: நீ அருகில் போய் இந்த
இரதத்தோடே சேர்ந்துகொள்.
30 பிலிப்பு அங்கே ஓடிப்போய், அவன்
ஏசாயா தீர்க்கதரிசியை வாசிக்கிறதைக்
கேட்டு: நீ என்ன வாசிக்கிறாய் என்று
உனக்குப் புரிகிறதா என்றான்.
31 அதற்கு அவன்: யாரேனும் ஒருவர் என்னை
வழிநடத்தாவிட்டால் நான் எப்படி முடியும்?
அவன் பிலிப்பை ஏறி வந்து தன்னுடன்
உட்கார வேண்டுமென்று விரும்பினான்.
32 அவர் வாசித்த வேதத்தின் இடம்
என்னவென்றால், அவர் ஒரு செம்மறி
ஆடுகளைப் போலக்
கொலைசெய்யப்பட்டார். மயிர்
கத்தரிக்கிறவனுக்கு முன்பாக ஊமையாகிய
ஆட்டுக்குட்டியைப்போல அவன் வாயைத்
திறக்கவில்லை.
33 அவனுடைய அவமானத்திலே
அவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு நீக்கப்பட்டது;
அவன் சந்ததியை அறிவிப்பவன் யார்?
ஏனெனில் அவனுடைய உயிர் பூமியிலிருந்து
எடுக்கப்பட்டது.
34 அதற்கு மந்திரி பிலிப்புக்குப்
பிரதியுத்தரமாக: தீர்க்கதரிசி யாரைக்
குறித்து இப்படிச் சொல்லுகிறார் என்று
கேட்டான். தன்னைப் பற்றியதா அல்லது
வேறு ஒரு மனிதனா?
35 பிலிப்பு தன் வாயைத் திறந்து, அதே
வேதவாக்கியத்தைத் தொடங்கி, இயேசுவை
அவருக்குப் பிரசங்கித்தான்.
36 அவர்கள் போகையில், ஒரு குறிப்பிட்ட
தண்ணீருக்கு வந்தார்கள். நான்
ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு என்ன தடை?
37 அதற்கு பிலிப்பு, "உன் முழு
இருதயத்தோடும் நீ விசுவாசித்தால் முடியும்"
என்றான். அதற்கு அவன்: இயேசு கிறிஸ்து
தேவனுடைய குமாரன் என்று நான்
நம்புகிறேன்.
38 அவன் தேர் நிற்கும்படி கட்டளையிட்டான்;
அவனுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான்.
39 அவர்கள் தண்ணீரிலிருந்து
இறங்கினபோது, கர்த்தருடைய ஆவி
பிலிப்பைப் பிடித்துக்கொண்டுபோனது;
40 ஆனால் பிலிப்பு அசோடஸில்
காணப்பட்டார்: அவர் செசரியாவுக்கு
வரும்வரை எல்லா நகரங்களிலும்
பிரசங்கித்தார்.

அத்தியாயம் 9

1 சவுல், கர்த்தருடைய சீஷர்களுக்கு
விரோதமாகப் பயமுறுத்துவதையும்,
கொலைகளையும் செய்து, பிரதான
ஆசாரியனிடத்தில் போனான்.
2 அவர் தமஸ்குவுக்கு ஜெபஆலயங்களுக்குக்
கடிதம் எழுதும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.
3 அவர் பிரயாணம் பண்ணுகையில்,
தமஸ்குவை நெருங்கினார்; திடீரென்று

வானத்திலிருந்து ஒரு வெளிச்சம் அவரைச்
சுற்றிப் பிரகாசித்தது.
4 அவன் தரையில் விழுந்து, சவுலே, சவுலே,
ஏன் என்னைத் துன்புறுத்துகிறாய் என்று ஒரு
சத்தத்தைக் கேட்டான்.
5 அதற்கு அவன்: ஆண்டவரே, நீர் யார்?
அதற்குக் கர்த்தர்: நீ துன்பப்படுத்துகிற
இயேசு நானே;
6 அவன் நடுங்கி, திகைத்து: ஆண்டவரே,
நான் என்ன செய்யச் சொல்கிறீர்? கர்த்தர்
அவனை நோக்கி: எழுந்து நகரத்திற்குப் போ,
நீ என்ன செய்ய வேண்டும் என்று உனக்குச்
சொல்லப்படும் என்றார்.
7 அவருடன் பிரயாணம் செய்தவர்கள்
சத்தத்தைக் கேட்டு, ஆளைக் காணாதபடி
பேசாமல் நின்றனர்.
8 சவுல் பூமியிலிருந்து எழுந்தான்; அவன்
கண்களைத் திறந்தபோது, ஒருவரையும்
காணவில்லை;
9 அவர் மூன்று நாட்கள் பார்வையில்லாமல்
இருந்தார், சாப்பிடவும் இல்லை, குடிக்கவும்
இல்லை.
10 தமஸ்குவில் அனனியா என்ற சீடர் ஒருவர்
இருந்தார். கர்த்தர் ஒரு தரிசனத்தில்
அவனுக்கு, அனனியா என்றார். அதற்கு
அவன்: இதோ, ஆண்டவரே, நான் இங்கே
இருக்கிறேன் என்றான்.
11 கர்த்தர் அவனை நோக்கி: நீ எழுந்து,
நேரான தெருவுக்குப் போய், யூதாஸ் வீட்டில்
தர்சஸ் ஊரானாகிய சவுல் என்று
அழைக்கப்படுபவரைக் கேள்; இதோ, அவன்
ஜெபம் செய்கிறான்.
12 அனனியா என்ற பெயருடைய ஒரு
மனிதன் உள்ளே வருவதையும், அவன்
பார்வை பெறும்பொருட்டு அவன்மேல் கை
வைப்பதையும் தரிசனத்தில் கண்டேன்.
13 அதற்கு அனனியா: ஆண்டவரே, இவன்
எருசலேமில் உமது பரிசுத்தவான்களுக்கு
எவ்வளவு தீமை செய்தான் என்று இவரில்
அநேகரால் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.
14 உமது பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிடுகிற
யாவரையும் கட்டுவதற்குப் பிரதான
ஆசாரியர்களிடமிருந்து அவருக்கு அதிகாரம்
உண்டு.
15 ஆனால் கர்த்தர் அவனை நோக்கி: நீ
போய்விடு.
16 என் பெயருக்காக அவன் எவ்வளவு
பெரிய துன்பங்களை அனுபவிக்க வேண்டும்
என்பதை நான் அவனுக்குக் காட்டுவேன்.
17 அனனியா சென்று, வீட்டிற்குள்
நுழைந்தான். அவன் மேல் கைகளை வைத்து,
சகோதரனாகிய சவுலே, நீ வரும் வழியில்
உனக்குத் தரிசனமான கர்த்தராகிய
இயேசுவே, நீ பார்வை பெறவும், பரிசுத்த
ஆவியினால் நிரப்பப்படவும் என்னை
அனுப்பினார் என்றார்.
18 உடனே அவருடைய கண்களில் இருந்து
செதில்கள் விழுந்தது; உடனே அவர் பார்வை
பெற்று எழுந்து ஞானஸ்நானம் பெற்றார்.
19 அவர் உணவைப் பெற்றபின், அவர்
பலப்படுத்தப்பட்டார். பின்பு சவுல்
தமஸ்குவில் இருந்த சீடர்களோடு சில
நாட்கள் இருந்தார்.
20 உடனே, கிறிஸ்து தேவகுமாரன் என்று
ஜெப ஆலயங்களில் பிரசங்கித்தார்.
21 ஆனால் அவரைக் கேட்ட அனைவரும்
வியப்படைந்து, சொன்னார்கள்; எருசலேமில்
இந்தப் பெயரைச் சொல்லிக்
கூப்பிட்டவர்களை அழித்து, பிரதான
ஆசாரியர்களிடம் அவர்களைக்
கட்டியணைக்கும்படியாகவே இங்கு வந்தவர்
இவர் அல்லவா?
22 சவுல் மேலும் பலம் பெருகி, தமஸ்குவில்
குடியிருந்த யூதர்களைக் குழப்பி, இவரே
கிறிஸ்து என்று நிரூபித்தார்.
23 பல நாட்கள் நிறைவேறிய பிறகு, யூதர்கள்
அவரைக் கொல்ல ஆலோசனை
செய்தார்கள்.
24 ஆனால் அவர்கள் காத்திருந்தது
சவுலுக்குத் தெரிந்தது. அவரைக்
கொல்வதற்காக அவர்கள் இரவும் பகலும்
வாயில்களைப் பார்த்தார்கள்.
25 பின்பு சீஷர்கள் இரவில் அவரைக்
கூட்டிக்கொண்டுபோய், சுவரருகே ஒரு
கூடையில் இறக்கிவிட்டார்கள்.
26 சவுல் எருசலேமுக்கு வந்தபோது,
சீஷர்களோடு சேர்ந்துகொள்ள முயற்சி
செய்தார்;
27 ஆனால் பர்னபா அவரை
அழைத்துக்கொண்டுபோய்,
அப்போஸ்தலரிடம்
அழைத்துக்கொண்டுபோய், அவர் வழியில்
கர்த்தரைக் கண்டதையும், அவர் அவரோடு
பேசியதையும், தமஸ்குவிலே இயேசுவின்
நாமத்தினாலே தைரியமாகப்
பிரசங்கித்ததையும் அவர்களுக்கு
அறிவித்தான்.
28 அவர் அவர்களோடு எருசலேமுக்கு
உள்ளேயும் வெளியேயும் வந்து
கொண்டிருந்தார்.
29 அவன் கர்த்தராகிய இயேசுவின்
நாமத்தினாலே தைரியமாய்ப் பேசி,
கிரேக்கர்களுக்கு விரோதமாய்
வாக்குவாதம் பண்ணினான்;

30 சகோதரர்கள் அதை அறிந்தபோது,
அவரைச் செசரியாவுக்குக் கொண்டுபோய்,
தர்சுவுக்கு அனுப்பினார்கள்.
31 யூதேயா, கலிலேயா, சமாரியா ஆகிய
இடங்களிலுமுள்ள சபைகள் இளைப்பாறி,
பக்திவைராக்கியம் பெற்றன. கர்த்தருக்குப்
பயந்து, பரிசுத்த ஆவியின் ஆறுதலோடு
நடந்து, பெருகினார்கள்.
32 பேதுரு எல்லா இடங்களையும்
கடந்துபோகையில், லித்தாவிலே குடியிருந்த
பரிசுத்தவான்களிடத்திற்கும் வந்தான்.
33 அங்கே எட்டு வருடங்களாக வாத
நோயினால் படுத்த படுக்கையாக இருந்த
ஐனேயாஸ் என்ற பெயருடைய ஒருவரைக்
கண்டார்.
34 பேதுரு அவனை நோக்கி: ஐனேயா, இயேசு
கிறிஸ்து உன்னைக் குணமாக்குகிறார்;
உடனே அவன் எழுந்தான்.
35 லித்தாவிலும் சாரோனிலும் குடியிருந்த
அனைவரும் அவரைக் கண்டு, ஆண்டவர்
பக்கம் திரும்பினர்.
36 யோப்பாவிலே தபித்தா என்னும் பேருள்ள
ஒரு சீடன் இருந்தாள்; அவளுக்குத்
தொர்க்காஸ் என்று பெயர்.
37 அந்நாட்களில் அவள் நோய்வாய்ப்பட்டு
இறந்து போனாள்;
38 லித்தா யோப்பாவுக்குச்
சமீபமாயிருந்ததாலும், பேதுரு அங்கே
இருக்கிறாரென்றும் சீஷர்கள் கேள்விப்பட்டு,
தாமதிக்காமல் தங்களிடம் வரும்படி கேட்டு,
இரண்டு பேரை அவரிடம் அனுப்பினார்கள்.
39 பின்பு பேதுரு எழுந்து அவர்களுடன்
சென்றார். அவர் வந்தபோது, அவர்கள்
அவரை மேல் அறைக்கு அழைத்துச்
சென்றார்கள்; விதவைகள் எல்லாரும்
அழுதுகொண்டே அவரோடு நின்றுகொண்டு,
தொர்க்கா அவர்களுடன் இருந்தபோது
செய்த மேலங்கிகளையும் ஆடைகளையும்
காட்டினார்கள்.
40 ஆனால் பேதுரு அவர்கள் அனைவரையும்
வெளியே தள்ளி, முழங்கால்படியிட்டு ஜெபம்
செய்தார். அவனை உடல் பக்கம் திருப்பி,
தபிதா, எழுந்திரு என்றார். அவள்
கண்களைத் திறந்தாள்: பேதுருவைப்
பார்த்ததும் எழுந்து உட்கார்ந்தாள்.
41 அவன் அவளுக்குத் தன் கையைக்
கொடுத்து, அவளைத் தூக்கி,
பரிசுத்தவான்களையும் விதவைகளையும்
வரவழைத்து, அவளை உயிரோடிருக்கக்
காட்டினான்.
42 அது யோப்பா முழுவதும் அறியப்பட்டது;
மேலும் பலர் இறைவனை நம்பினர்.
43 அவர் யோப்பாவில் தோல் பதனிடும்
தொழிலாளியான சீமோனுடன் பல நாட்கள்
தங்கியிருந்தார்.

அத்தியாயம் 10

1 செசரியாவில் கொர்னேலியஸ் என்னும்
பெயருடைய ஒரு மனிதன் இருந்தான்.
2 பக்தியுள்ள மனிதர், தம்முடைய வீட்டார்
அனைவரோடும் கடவுளுக்குப் பயந்தவர்,
அவர் மக்களுக்கு மிகவும் தர்மம் செய்து,
எப்போதும் கடவுளிடம் பிரார்த்தனை
செய்தார்.
3 பகலில் ஒன்பதாம் மணிநேரத்தில் ஒரு
தரிசனத்தில் ஒரு தேவதூதன் தன்னிடம்
வந்து, கொர்நேலியுஸ் என்று சொன்னதை
அவன் கண்டான்.
4 அவன் அவனைப் பார்த்து, பயந்து: என்ன
ஆண்டவரே? அவன் அவனை நோக்கி: உன்
ஜெபங்களும் உன் பிச்சைகளும் தேவனுக்கு
முன்பாக நினைவுகூரத்தக்கதாக
வந்திருக்கிறது.
5 இப்போது யோப்பாவுக்கு ஆட்களை
அனுப்பி, பேதுரு என்று பெயர் கொண்ட
சீமோனை வரவழைக்கவும்.
6 அவர் தோல் பதனிடும் தொழிலாளியான
சீமோனிடம் தங்குகிறார், அவருடைய வீடு
கடல் ஓரத்தில் உள்ளது; நீ செய்ய
வேண்டியதை அவன் உனக்குச் சொல்வான்.
7 கொர்நேலியுவிடம் பேசிய தூதன்
போனதும், தன் வீட்டு வேலைக்காரர்களில்
இருவரையும், தனக்காக எப்பொழுதும்
காத்திருந்தவர்களில் பக்தியுள்ள ஒரு
வீரனையும் அழைத்தான்.
8 இவற்றையெல்லாம் அவர்களுக்கு
அறிவித்து, அவர்களை யோப்பாவுக்கு
அனுப்பினார்.
9 மறுநாளில், அவர்கள் பயணம் செய்து,
நகரத்தை நெருங்கியபோது, பேதுரு ஆறாம்
மணி நேரத்தில் ஜெபம்பண்ண வீட்டின்மேல்
ஏறினார்.
10 அவர் மிகவும் பசியாகி, சாப்பிட்டிருப்பார்;
ஆனால் அவர்கள் தயார் செய்தபோது, அவர்
மயக்கமடைந்தார்
11 வானம் திறக்கப்பட்டதையும், ஒரு
பாத்திரம் நான்கு மூலைகளிலும் ஒரு பெரிய
தாளாகப் பிணைக்கப்பட்டு, பூமியில்
இறக்கிவிடப்பட்டதைப் போல, அவரிடத்தில்
இறங்குவதைக் கண்டார்.
12 அதில் பூமியின் நால்கால் மிருகங்களும்,
காட்டுமிருகங்களும், ஊர்ந்து செல்லும்
பிராணிகளும், ஆகாயத்துப் பறவைகளும்
இருந்தன.

13 பேதுருவே, எழுந்திரு; கொன்று சாப்பிடு.
14 ஆனால் பேதுரு: அப்படியல்ல ஆண்டவரே; ஏனென்றால், பொதுவான அல்லது அசுத்தமான எதையும் நான் ஒருபோதும் உண்டதில்லை.
15 அப்பொழுது அந்தச் சத்தம் இரண்டாம் முறையும் அவனிடம்: தேவன் சுத்திகரிக்கப்பட்டதை நீ சாதாரணமானதாகக் கருதாதே என்றது.
16 இது மூன்று முறை செய்யப்பட்டது: பாத்திரம் மீண்டும் பரலோகத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
17 தான் பார்த்த இந்தத் தரிசனத்தின் அர்த்தம் என்ன என்று பேதுரு தனக்குள்ளே சந்தேகப்பட்டபோது, இதோ, கொர்நேலியுவிலிருந்து அனுப்பப்பட்டவர்கள் சீமோனுடைய வீட்டைக் குறித்து விசாரித்து, வாயிலுக்கு முன்பாக நின்றார்கள்.
18 பேதுரு என்று அழைக்கப்பட்ட சீமோன் அங்கே தங்கியிருக்கிறாரா என்று கூப்பிட்டு கேட்டார்.
19 பேதுரு தரிசனத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில், ஆவியானவர் அவனை நோக்கி: இதோ, மூன்று மனுஷர் உன்னைத் தேடுகிறார்கள்.
20 ஆதலால் எழுந்து, இறங்கி, ஒன்றும் சந்தேகப்படாமல் அவர்களோடு போ; நான் அவர்களை அனுப்பினேன்.
21 பின்பு பேதுரு கொர்நேலியுவிடம் இருந்து தன்னிடம் அனுப்பப்பட்டவர்களிடம் போனார். இதோ, நீங்கள் தேடுகிறவன் நானே; நீங்கள் வந்ததற்குக் காரணம் என்ன?
22 அதற்கு அவர்கள்: நூற்றுவர் தலைவனான கொர்னேலியு, நீதிமானும், கடவுளுக்குப் பயந்தவரும், யூதர்கள் அனைவரின் மத்தியிலும் நன்மதிப்பைப் பெற்றவருமாயிருந்து, உன்னைத் தம் வீட்டுக்கு அனுப்பி, கேட்கும்படி, ஒரு பரிசுத்த தூதன் மூலம் கடவுள் எச்சரித்தார். உன் வார்த்தைகள்.
23 பின்பு அவர் அவர்களை உள்ளே அழைத்து, தங்க வைத்தார். மறுநாளில் பேதுரு அவர்களோடு புறப்பட்டுச் சென்றார், யோப்பாவிலிருந்து சில சகோதரர்களும் அவருடன் சென்றார்கள்.
24 மறுநாள் அவர்கள் செசரியாவிற்குள் நுழைந்தார்கள். கொர்னேலியஸ் அவர்களுக்காகக் காத்திருந்தார், மேலும் தனது உறவினர்களையும் நெருங்கிய நண்பர்களையும் அழைத்தார்.
25 பேதுரு உள்ளே வரும்போது, கொர்னேலியு அவரை எதிர்கொண்டு, அவர் காலில் விழுந்து வணங்கினார்.
26 ஆனால் பேதுரு அவரைத் தூக்கிக்கொண்டு: எழுந்திரு; நானும் ஒரு மனிதன் தான்.
27 அவன் அவனோடே பேசிக்கொண்டிருக்க, அவன் உள்ளே போய், கூடிவந்திருந்த அநேகரைக் கண்டான்.
28 அவர் அவர்களை நோக்கி: யூதனாகிய ஒருவன் அந்நிய தேசத்தவரோடு கூடிவருவதும், அந்நிய தேசத்தாரிடம் வருவதும் சட்டவிரோதமானது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆனால் நான் எந்த மனிதனையும் அசுத்தமானவன் என்றோ அசுத்தமானவன் என்றோ சொல்லக்கூடாது என்று கடவுள் எனக்குக் காட்டினார்.
29 ஆதலால், நான் அனுப்பப்பட்டவுடனே, நான் மறுப்பேதும் சொல்லாமல் உங்களிடம் வந்தேன்;
30 அதற்கு கொர்னேலியு, “நான்கு நாட்களுக்கு முன்பு இந்த மணிவரை உபவாசம் இருந்தேன். ஒன்பதாம் மணி நேரத்தில் நான் என் வீட்டில் ஜெபம் செய்தேன், இதோ, ஒரு மனிதன் பிரகாசமான ஆடையுடன் எனக்கு முன்பாக நின்றான்.
31 மேலும், கொர்னேலியுவே, உமது வேண்டுதல் கேட்கப்பட்டது, உனது பிச்சை கடவுளுக்கு முன்பாக நினைவுகூரப்பட்டது.
32 எனவே யோப்பாவுக்கு ஆள் அனுப்பி, பேதுரு என்று பெயர் கொண்ட சீமோனை இங்கே அழைத்து வா. அவர் கடல் ஓரத்தில் தோல் பதனிடும் தொழிலாளியான சீமோனின் வீட்டில் தங்கியிருக்கிறார்.
33 உடனே நான் உன்னிடம் அனுப்பினேன்; நீ வந்ததை நன்றாகச் செய்தாய். ஆதலால், தேவன் உமக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட யாவற்றையும் கேட்க, இப்பொழுது நாங்கள் எல்லாரும் தேவனுக்கு முன்பாகக் கூடியிருக்கிறோம்.
34 அப்பொழுது பேதுரு தன் வாயைத் திறந்து, "கடவுள் ஒரு நபரை மதிக்காதவர் என்பதை நான் உண்மையாகவே உணர்கிறேன்.
35 ஒவ்வொரு தேசத்திலும் அவருக்குப் பயந்து, நீதியைச் செய்கிறவன் அவனோடு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறான்.
36 இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக சமாதானத்தைப் பிரசங்கித்து, தேவன் அனுப்பிய வார்த்தை: (அவர் எல்லாருக்கும் கர்த்தர்.)
37 அந்த வார்த்தை, யோவான் பிரசங்கித்த ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிறகு, யூதேயா முழுவதிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டதும், கலிலேயாவிலிருந்து ஆரம்பித்ததும் உங்களுக்குத் தெரியும்.

38 கடவுள் நாசரேத்து இயேசுவை எவ்வாறு
பரிசுத்த ஆவியினாலும் வல்லமையினாலும்
அபிஷேகம் செய்தார்: அவர் நன்மை செய்து,
பிசாசினால் ஒடுக்கப்பட்ட அனைவரையும்
குணப்படுத்தினார். ஏனெனில் கடவுள்
அவருடன் இருந்தார்.
39 யூதர்களின் தேசத்திலும் எருசலேமிலும்
அவர் செய்த எல்லாக் காரியங்களுக்கும்
நாங்கள் சாட்சிகளாயிருக்கிறோம். அவர்கள்
யாரை கொன்று மரத்தில் தொங்கவிட்டனர்:
40 கடவுள் மூன்றாம் நாளில் அவனை
எழுப்பி, வெளிப்படையாகக் காட்டினார்.
41 எல்லா மக்களுக்கும் அல்ல, ஆனால்
கடவுளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
சாட்சிகளுக்கு, அவர் மரித்தோரிலிருந்து
உயிர்த்தெழுந்த பிறகு அவருடன் சாப்பிட்டு
குடித்த எங்களுக்கும் கூட.
42 மேலும், ஜனங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கவும்,
விரைந்தவர்களுக்கும் இறந்தவர்களுக்கும்
நியாயாதிபதியாகக் கடவுளால்
நியமிக்கப்பட்டவர் அவர்தான் என்று சாட்சி
சொல்லும்படி கட்டளையிட்டார்.
43 அவரை விசுவாசிக்கிற எவனும்
அவருடைய நாமத்தினாலே
பாவமன்னிப்பைப் பெறுவான் என்று எல்லா
தீர்க்கதரிசிகளும் அவருக்குச்
சாட்சிகொடுங்கள்.
44 பேதுரு இந்த வார்த்தைகளைச்
சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில்,
வசனத்தைக் கேட்டவர்கள் எல்லார்மேலும்
பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கினார்.
45 பேதுருவுடன் வந்த விருத்தசேதனம்
செய்தவர்கள் அனைவரும்
ஆச்சரியப்பட்டார்கள், ஏனென்றால் பரிசுத்த
ஆவியின் வரம் புறஜாதியார் மீதும்
ஊற்றப்பட்டது.
46 அவர்கள் அந்நியபாஷைகளில்
பேசுவதையும், தேவனை
மகிமைப்படுத்துவதையும் அவர்கள்
கேட்டார்கள். அப்போது பீட்டர் பதிலளித்தார்,
47 நம்மைப் போலவே பரிசுத்த ஆவியைப்
பெற்ற இவர்கள் ஞானஸ்நானம்
பெறாதபடிக்கு எவரேனும் தண்ணீரைத்
தடைசெய்ய முடியுமா?
48 கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே
அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம்
கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டான். பின்னர்
அவர்கள் அவரை சில நாட்கள் தங்கும்படி
வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

அத்தியாயம் 11

1 யூதேயாவிலிருந்த அப்போஸ்தலரும்
சகோதரரும் புறஜாதியாரும் தேவனுடைய
வார்த்தையைப் பெற்றுக்கொண்டதைக்
கேள்விப்பட்டார்கள்.
2 பேதுரு எருசலேமுக்கு வந்தபோது,
விருத்தசேதனம் செய்தவர்கள் அவரோடு
வாக்குவாதம் செய்தனர்.
3 நீ விருத்தசேதனமில்லாத மனுஷரிடம்
போய், அவர்களோடு சாப்பிட்டாய்.
4 ஆனால் பேதுரு இந்த விஷயத்தை
ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒத்திகை பார்த்து,
கட்டளைப்படி அவர்களுக்கு விளக்கி:
5 நான் யோப்பா பட்டணத்தில்
ஜெபம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தேன்: ஒரு
தரிசனத்தில் நான் ஒரு தரிசனத்தைக்
கண்டேன்; அது எனக்கும் வந்தது:
6 நான் என் கண்களை இறுக்கமாகப்
பார்த்தபோது, பூமியின் நான்கு கால்
மிருகங்களையும், காட்டு மிருகங்களையும்,
ஊர்ந்து செல்லும் விலங்குகளையும்,
ஆகாயத்துப் பறவைகளையும் கண்டேன்.
7 பேதுருவே, எழுந்திரு; கொன்று சாப்பிடு.
8 நான் சொன்னேன்: அப்படியல்ல
ஆண்டவரே;
9 ஆனால், அந்தச் சத்தம் வானத்திலிருந்து
எனக்குப் பிரதியுத்தரமாக: தேவன் எதைச்
சுத்திகரித்தாரோ, அதை நீ
சாதாரணமானதாகக் கருதாதே.
10 இது மூன்று முறை செய்யப்பட்டது:
அனைவரும் மீண்டும் பரலோகத்திற்கு
இழுக்கப்பட்டனர்.
11 உடனே, செசரியாவிலிருந்து என்னிடம்
அனுப்பப்பட்ட மூன்று மனிதர்கள் நான்
இருந்த வீட்டிற்கு வந்திருந்தார்கள்.
12 ஆவியானவர் என்னையும்
சந்தேகப்படாமல் அவர்களோடு போகச்
சொன்னார். மேலும், இந்த ஆறு
சகோதரர்களும் என்னுடன் வந்தார்கள்,
நாங்கள் அந்த மனிதனின் வீட்டிற்குள்
நுழைந்தோம்.
13 ஒரு தேவதூதன் தன் வீட்டில் நின்று,
அவனை நோக்கி: யோப்பாவுக்கு ஆட்களை
அனுப்பி, பேதுரு என்று பெயர் கொண்ட
சீமோனைக் கூப்பிடு.
14 நீயும் உன் வீட்டாரும் இரட்சிக்கப்படும்
வார்த்தைகளை யார் உனக்குச் சொல்வார்.
15 நான் பேசத்தொடங்கியபோது, பரிசுத்த
ஆவியானவர் ஆரம்பத்தில் நம்மீது
விழுந்ததுபோல அவர்கள்மீதும் இறங்கினார்.
யோவான் தண்ணீரால் ஞானஸ்நானம்
கொடுத்தான் என்று கர்த்தர் சொன்னதை

நினைத்துக்கொண்டேன் . ஆனால் நீங்கள்
பரிசுத்த ஆவியால் ஞானஸ்நானம்
பெறுவீர்கள்.
17 கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை
விசுவாசிக்கிற நமக்குக் கொடுத்ததுபோல,
தேவன் அவர்களுக்கும் இதே பரிசை
அளித்தார். நான் என்னவாக இருந்தேன்,
நான் கடவுளை எதிர்க்க முடியும்?
18 அவர்கள் இவற்றைக் கேட்டபோது,
அவர்கள் அமைதியடைந்து, கடவுளை
மகிமைப்படுத்தி, கடவுள்
புறஜாதியார்களுக்கும் ஜீவனுக்கு
மனந்திரும்புதலை அருளினார்.
19 ஸ்தேவானால் உண்டான
உபத்திரவத்தினால் சிதறிப்போனவர்கள்,
யூதர்களுக்குத் தவிர வேறொருவருக்கும்
வசனத்தைப் பிரசங்கிக்காமல், பெனிக்கே,
சைப்ரஸ், அந்தியோக்கியா வரை பயணம்
செய்தார்கள்.
20 அவர்களில் சிலர் சைப்ரஸ் மற்றும்
சிரேனே நாட்டினர், அவர்கள்
அந்தியோக்கியாவுக்கு வந்து,
கிரேக்கர்களிடம் பேசி, கர்த்தராகிய
இயேசுவைப் பற்றிப் பிரசங்கித்தனர்.
21 கர்த்தருடைய கரம் அவர்களோடே
இருந்தது;
22 இந்தச் செய்திகள் எருசலேமில் இருந்த
சபையினரின் காதுகளுக்கு எட்டின,
அவர்கள் பர்னபாவை அந்தியோகியா
வரைக்கும் அனுப்பும்படி அனுப்பினார்கள்.
23 அவர் வந்து, தேவனுடைய கிருபையைக்
கண்டபோது, மகிழ்ந்து, இருதயத்தின்
நோக்கத்தோடு கர்த்தரைப்
பற்றிக்கொள்ளும்படி அவர்கள்
எல்லாரையும் அறிவுறுத்தினார்.
24 அவர் ஒரு நல்ல மனிதரும், பரிசுத்த
ஆவியினாலும் விசுவாசத்தினாலும்
நிறைந்தவர், மேலும் திரளான மக்கள்
கர்த்தரிடம் சேர்க்கப்பட்டார்கள்.
25 பின்பு பர்னபா சவுலைத் தேடுவதற்காக
தர்சுக்குப் போனான்.
26 அவனைக் கண்டதும்,
அந்தியோகியாவுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு
போனான். ஒரு வருடம் முழுவதும் அவர்கள்
தேவாலயத்தில் கூடி, பல மக்களுக்குப்
போதித்தார்கள். சீடர்கள் முதலில்
அந்தியோகியாவில் கிறிஸ்தவர்கள் என்று
அழைக்கப்பட்டனர்.
27 இந்நாட்களில் தீர்க்கதரிசிகள்
எருசலேமிலிருந்து அந்தியோகியாவுக்கு
வந்தனர்.
28 அவர்களுள் அகபஸ் என்ற பெயருடைய
ஒருவன் எழுந்து நின்று, உலகமெங்கும்
பெரும் பஞ்சம் உண்டாயிருக்கும் என்று
ஆவியினாலே உணர்த்தினான்;
29 சீடர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்
திறமைக்கு ஏற்ப யூதேயாவில் குடியிருந்த
சகோதரர்களுக்கு நிவாரணம் அனுப்பத்
தீர்மானித்தார்கள்.
30 அவர்கள் அதையும் செய்து, பர்னபா
மற்றும் சவுலின் கைகளால் மூப்பர்களுக்கு
அனுப்பினார்கள்.

அத்தியாயம் 12

1 அக்காலத்தில் ஏரோது அரசன்
திருச்சபையில் சிலரைத் துன்புறுத்தத் தன்
கைகளை நீட்டினான்.
2 அவன் யோவானின் சகோதரனாகிய
யாக்கோபை வாளால் கொன்றான்.
3 அது யூதர்களுக்குப் பிரியமாயிருப்பதைக்
கண்டு, பேதுருவையும் கூட்டிக்கொண்டு
போனான். (அப்போது புளிப்பில்லாத
அப்பத்தின் நாட்கள்.)
4 அவன் அவனைப் பிடித்து, சிறையில்
அடைத்து, அவனைக் காவலில் வைக்க
நான்கு படைவீரர்களிடம் ஒப்படைத்தான்.
ஈஸ்டருக்குப் பிறகு அவரை மக்களிடம்
கொண்டு வர எண்ணினார்.
5 ஆகையால் பேதுரு சிறையில்
அடைக்கப்பட்டான்; ஆனாலும் அவனுக்காக
தேவாலயத்தில் இடைவிடாமல் ஜெபம்
செய்யப்பட்டது.
6 ஏரோது அவனை வெளியே கொண்டுவர
நினைத்தபோது, அன்றிரவே பேதுரு
இரண்டு சங்கிலிகளால் கட்டப்பட்டு
இரண்டு வீரர்களுக்கு நடுவே தூங்கிக்
கொண்டிருந்தான்;
7 இதோ, கர்த்தருடைய தூதன் அவன்மேல்
வந்து, சிறைச்சாலையில் ஒரு வெளிச்சம்
பிரகாசித்தது; அவன் பேதுருவை
பக்கத்திலே அடித்து: சீக்கிரமாய் எழுந்திரு
என்று சொல்லி, அவனை எழுப்பினான்.
மேலும் அவரது கைகளில் இருந்து
சங்கிலிகள் விழுந்தன.
8 தேவதூதன் அவனை நோக்கி: நீ கச்சை
கட்டிக்கொண்டு, உன் செருப்பைக்
கட்டிக்கொள் என்றான். அப்படியே அவர்
செய்தார். அவன் அவனை நோக்கி: உன்
மேலங்கியை உடுத்திக்கொண்டு என்னைப்
பின்பற்று என்றார்.
9 அவன் வெளியே சென்று, அவனைப்
பின்தொடர்ந்தான்; அது தேவதையால்
செய்யப்பட்டது உண்மை என்பதை
அறியாதே; ஆனால் அவர் ஒரு பார்வை
பார்த்ததாக நினைத்தார்.

10 அவர்கள் முதல் மற்றும் இரண்டாம்
வார்டுகளைக் கடந்து, நகரத்திற்குச்
செல்லும் இரும்பு வாயிலுக்கு வந்தனர். அவர்
தன் விருப்பப்படி அவர்களுக்குத் திறந்தார்:
அவர்கள் வெளியே சென்று, ஒரு தெரு
வழியாகச் சென்றனர்; உடனே வானதூதர்
அவரை விட்டுப் பிரிந்து சென்றார்.
11 பேதுரு தன்னிடம் வந்து, "ஆண்டவர்
தம்முடைய தூதனை அனுப்பி, ஏரோதின்
கைக்கும், யூதர்களின் எல்லா
எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் என்னை விடுவித்தார்
என்பதை நான் இப்போது உறுதியாக
அறிவேன்" என்றான்.
12 அவன் காரியத்தைச் சிந்தித்துப்
பார்த்தபின், மாற்கு என்னும் குடும்பப்பெயர்
கொண்ட யோவானின் தாய் மரியாளின்
வீட்டிற்கு வந்தான். அங்கு பலர் ஒன்று கூடி
பிரார்த்தனை செய்தனர்.
13 பேதுரு வாயிலின் கதவைத் தட்டியபோது,
ரோதா என்ற பெயருடைய ஒரு பெண் கேட்க
வந்தாள்.
14 அவள் பேதுருவின் சத்தத்தை அறிந்து,
மகிழ்ச்சிக்காக வாயிலைத் திறக்காமல்,
உள்ளே ஓடி வந்து, பேதுரு வாசலுக்கு
முன்பாக நின்றதைச் சொன்னாள்.
15 அவர்கள் அவளை நோக்கி: நீ
பைத்தியக்காரன் என்றார்கள். ஆனால் அது
அப்படித்தான் என்று அவள் தொடர்ந்து
உறுதிப்படுத்தினாள். அப்பொழுது அவர்கள்,
அது அவருடைய தேவதை என்றார்கள்.
16 பேதுரு தொடர்ந்து தட்டினான்; அவர்கள்
கதவைத் திறந்து, அவரைப் பார்த்து,
ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.
17 ஆனால், அவர்கள் அமைதி காக்கும்படி
அவர் கையால் சைகை செய்து, ஆண்டவர்
அவரை சிறையிலிருந்து வெளியே கொண்டு
வந்த விதத்தை அவர்களுக்கு அறிவித்தார்.
அதற்கு அவன்: போய் யாக்கோபுக்கும்
சகோதரருக்கும் இவற்றைக் காட்டு
என்றான். அவன் புறப்பட்டு வேறொரு
இடத்திற்குச் சென்றான்.
18 பொழுது விடிந்தவுடனே, பேதுருவுக்கு
என்ன ஆனது என்று போர்வீரர்களுக்குள்
சிறிதும் கலவரம் ஏற்படவில்லை.
19 ஏரோது அவனைத் தேடியும், அவனைக்
காணாதபோது, காவலர்களை விசாரித்து,
அவர்களைக் கொலைசெய்யும்படி
கட்டளையிட்டான். அவன் யூதேயாவிலிருந்து
செசரியாவுக்குப் போய், அங்கே தங்கினான்.
20 ஏரோது தீரு மற்றும் சீதோன் மக்கள் மீது
மிகவும் வெறுப்படைந்தார். ஏனெனில்
அவர்களின் நாடு அரசனின் நாட்டினால்
போஷிக்கப்பட்டது.
21 ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில், ஏரோது அரச
ஆடைகளை அணிந்துகொண்டு,
சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து, அவர்களுக்குப்
பிரசங்கம் செய்தார்.
22 மக்கள் சத்தமிட்டு: இது மனிதனின் குரல்
அல்ல கடவுளின் குரல் என்றார்கள்.
23 அவன் தேவனுக்கு மகிமையைக்
கொடுக்காதபடியினால், கர்த்தருடைய
தூதன் உடனே அவனை அடித்தான்;
24 ஆனால் கடவுளுடைய வார்த்தை வளர்ந்து
பெருகியது.
25 பர்னபாவும் சவுலும் எருசலேமிலிருந்து
திரும்பி வந்து, தங்கள் ஊழியத்தை
முடித்துவிட்டு, மாற்கு என்னும் இயற்பெயர்
கொண்ட யோவானைத் தங்களோடு
அழைத்துச் சென்றார்கள்.

அத்தியாயம் 13

1 அந்தியோகியாவிலுள்ள சபையில் சில
தீர்க்கதரிசிகளும் போதகர்களும்
இருந்தார்கள். பர்னபாஸ், நைகர் என்று
அழைக்கப்படும் சிமியோன், சிரேனே
நகரைச் சேர்ந்த லூசியஸ், மானான்,
ஏரோதுவின் துணையுடன் வளர்ந்தவர், சவுல்.
2 அவர்கள் கர்த்தருக்குப் பணிவிடை செய்து
உபவாசம்பண்ணுகையில், பரிசுத்த
ஆவியானவர்: பர்னபாவையும் சவுலையும்
நான் அழைத்த வேலைக்காக என்னைப்
பிரித்துவிடு என்றார்.
3 அவர்கள் உபவாசித்து, ஜெபம்பண்ணி,
அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்து,
அவர்களை அனுப்பிவிட்டார்கள்.
4 அவர்கள், பரிசுத்த ஆவியால்
அனுப்பப்பட்டு, செலூசியாவுக்குப்
புறப்பட்டனர். அங்கிருந்து சைப்ரஸுக்குக்
கப்பலேறினார்கள்.
5 அவர்கள் சலாமிஸில் இருந்தபோது,
யூதர்களுடைய ஜெப ஆலயங்களில்
தேவனுடைய வார்த்தையைப்
பிரசங்கித்தார்கள்; மேலும் யோவானையும்
தங்கள் ஊழியக்காரனிடம்
வைத்திருந்தார்கள்.
6 அவர்கள் தீவின் வழியே பாபோஸ்
நகருக்குப் போனபோது, பர்ஜேசு என்னும்
பெயருடைய யூதனாகிய
கள்ளத்தீர்க்கதரிசியான ஒரு
சூனியக்காரனைக் கண்டார்கள்.
7 அவர் நாட்டின் துணைத்தலைவராக
இருந்த செர்கியுஸ் பவுலஸ் என்ற
விவேகமுள்ள மனிதருடன் இருந்தார். அவர்
பர்னபாவையும் சவுலையும் வரவழைத்து,

தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்க
விரும்பினார்.
8 ஆனால் எலிமாஸ் என்ற மந்திரவாதி
(அவருடைய பெயர் விளக்கமாக உள்ளது)
அவர்களை எதிர்த்து, துணையை
விசுவாசத்தை விட்டுத் திருப்பத் தேடினான்.
9 அப்பொழுது சவுல் (பவுல் என்றும்
அழைக்கப்படுகிறார்) பரிசுத்த ஆவியினால்
நிறைந்து, அவர்மேல் கண்களை வைத்தார்.
10 எல்லா சூழ்ச்சியும் எல்லாத் தீமையும்
நிறைந்தவனே, பிசாசின் பிள்ளையே, எல்லா
நீதிக்கும் பகைவனே, நீ கர்த்தருடைய
சரியான வழிகளைப் புரட்டுவதை
நிறுத்தமாட்டாய்?
11 இப்பொழுது, இதோ, கர்த்தருடைய கரம்
உன்மேல் இருக்கிறது, நீ குருடனாவாய்;
உடனே ஒரு மூடுபனியும் இருளும் அவர்மேல்
விழுந்தது; கையைப் பிடித்து வழிநடத்த
சிலரைத் தேடிச் சென்றார்.
12 துணைத்தலைவர் செய்ததைக் கண்டு,
ஆண்டவருடைய உபதேசத்தைக் கண்டு
வியந்து நம்பினார்.
13 பவுலும் அவனுடைய கூட்டமும்
பாபோஸிலிருந்து விடுபட்டபோது, அவர்கள்
பம்ஃபிலியாவிலுள்ள பெர்காவுக்கு
வந்தார்கள்; யோவான் அவர்களைவிட்டு
எருசலேமுக்குத் திரும்பினார்.
14 ஆனால் அவர்கள் பெர்காவிலிருந்து
புறப்பட்டு, பிசிதியாவிலுள்ள
அந்தியோக்கியாவுக்கு வந்து, ஓய்வுநாளில்
ஜெப ஆலயத்துக்குப் போய்
உட்கார்ந்தார்கள்.
15 நியாயப்பிரமாணத்தையும்
தீர்க்கதரிசிகளையும் வாசித்தபின், ஜெப
ஆலயத்தின் தலைவர்கள் அவர்களிடம் ஆள்
அனுப்பி: சகோதரரே, ஜனங்களுக்கு ஏதாவது
உபதேசம் இருந்தால் சொல்லுங்கள்.
16 அப்பொழுது பவுல் எழுந்து, கையால்
சைகை செய்து: இஸ்ரவேல் புத்திரரே,
தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவர்களே,
கேளுங்கள்.
17 இந்த இஸ்ரவேல் ஜனங்களின் தேவன்
நம்முடைய பிதாக்களைத்
தெரிந்துகொண்டு, ஜனங்கள் எகிப்து
தேசத்தில் அந்நியர்களாகக்
குடியிருந்தபோது அவர்களை உயர்த்தி,
உயர்ந்த கரத்தால் அவர்களை அதிலிருந்து
வெளியே கொண்டுவந்தார்.
18 நாற்பது வருடங்கள் அவர் வனாந்தரத்தில்
அவர்களுடைய நடத்தையை அனுபவித்தார்.
19 அவன் கானான் தேசத்தில் ஏழு
தேசங்களை அழித்தபின், அவர்களுடைய
தேசத்தை அவர்களுக்கு சீட்டுப்போட்டுப்
பங்கிட்டான்.
20 அதற்குப் பிறகு, தீர்க்கதரிசியாகிய
சாமுவேல் வரைக்கும் நானூற்று ஐம்பது
வருடங்கள் அவர்களுக்கு
நியாயாதிபதிகளைக் கொடுத்தார்.
21 பின்பு அவர்கள் ஒரு ராஜாவை
விரும்பினார்கள்; நாற்பது வருடங்களில்
பென்யமின் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த சீசின்
மகன் சவுலைக் கடவுள் அவர்களுக்குக்
கொடுத்தார்.
22 அவன் அவனை நீக்கிவிட்டு, தாவீதை
அவர்களுக்கு ராஜாவாக உயர்த்தினான்.
அவனுக்கும் சாட்சி கொடுத்து: என்
சித்தத்தையெல்லாம் நிறைவேற்றும் என்
இருதயத்திற்குப் பிரியமான மனுஷனாகிய
ஈசாயின் குமாரனாகிய தாவீதைக்
கண்டேன் என்றார்.
23 இந்த மனுஷனுடைய சந்ததியில் தேவன்
தம் வாக்குத்தத்தத்தின்படியே
இஸ்ரவேலுக்கு இயேசு என்னும் இரட்சகரை
எழுப்பினார்.
24 இஸ்ரவேல் மக்கள் அனைவருக்கும்
மனந்திரும்புதலின் ஞானஸ்நானத்தைப்
பற்றி யோவான் முதன்முதலில்
பிரசங்கித்தார்.
25 யோவான் தன் போக்கை
நிறைவேற்றியபோது, அவன்: என்னை
யாரென்று நினைக்கிறீர்கள்? நான் அவன்
இல்லை. ஆனால், இதோ, எனக்குப் பின்
ஒருவன் வருகிறான், அவனுடைய
காலணிகளை அவிழ்க்க நான்
தகுதியற்றவன்.
26 சகோதரரே, ஆபிரகாமின் சந்ததியாரே,
உங்களில் எவரேனும் தேவனுக்குப்
பயந்தவர்களே, இந்த இரட்சிப்பின்
வார்த்தை உங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது.
27 எருசலேமில் வசிப்பவர்களும்
அவர்களுடைய ஆட்சியாளர்களும் அவரை
அறியாமலும், இன்னும் ஒவ்வொரு
ஓய்வுநாளிலும் வாசிக்கப்படும்
தீர்க்கதரிசிகளின் சத்தங்களை
அறியாமலும், அவரைக் கண்டனம்
செய்வதில் அவைகளை
நிறைவேற்றினார்கள்.
28 அவர்கள் அவரிடத்தில் மரணத்திற்குக்
காரணத்தைக் காணாதபோதிலும்,
பிலாத்துவைக் கொலைசெய்யும்படி
வேண்டிக்கொண்டார்கள்.
29 அவரைப் பற்றி எழுதப்பட்ட
அனைத்தையும் அவர்கள்
நிறைவேற்றியபின், அவர்கள் அவரை

மரத்திலிருந்து இறக்கி, கல்லறையில்
வைத்தார்கள்.
30 ஆனால் கடவுள் அவரை
மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார்.
31 தம்முடன் கலிலேயாவிலிருந்து
எருசலேமுக்கு வந்தவர்களில் அவர் அநேக
நாட்கள் காணப்பட்டார்;
32 பிதாக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட
வாக்குத்தத்தம் எப்படிப்பட்டது என்று
உங்களுக்கு நற்செய்தியை அறிவிக்கிறோம்.
33 தேவன் இயேசுவை
உயிர்த்தெழுப்பியதினாலே அவர்களுடைய
பிள்ளைகளான நமக்கு அதை
நிறைவேற்றினார். இரண்டாம் சங்கீதத்தில்
எழுதப்பட்டுள்ளபடி, நீ என் மகன், இன்று
நான் உன்னைப் பெற்றெடுத்தேன்.
34 மேலும், அவர் அவரை மரித்தோரிலிருந்து
எழுப்பினார், இனி அழிவுக்குத்
திரும்பமாட்டார், தாவீதின் நிச்சயமான
இரக்கங்களை நான் உங்களுக்குத் தருவேன்
என்றார்.
35 ஆதலால், வேறொரு சங்கீதத்திலும், "உன்
பரிசுத்தவான் அழிவைக் காணும்படி நீ
அனுமதிக்காதே" என்று கூறுகிறார்.
36 ஏனென்றால், தாவீது தன் சொந்தச்
சந்ததியினரைத் தேவனுடைய
சித்தத்தினாலே சேவித்து, நித்திரையடைந்து,
தன் பிதாக்களிடத்தில் வைக்கப்பட்டு,
அழிவைக் கண்டான்.
37 ஆனால், கடவுள் மீண்டும் எழுப்பியவர்,
எந்த ஊழலையும் காணவில்லை.
38 ஆதலால், சகோதரரே, இந்த மனுஷனால்
பாவமன்னிப்பு உங்களுக்குப்
பிரசங்கிக்கப்படுகிறதென்பது உங்களுக்குத்
தெரிந்திருக்கட்டும்.
39 மேலும், மோசேயின்
நியாயப்பிரமாணத்தால் நீங்கள்
நீதிமான்களாக்க முடியாத
எல்லாவற்றிலிருந்தும் விசுவாசிக்கிற
யாவரும் அவராலே
நீதிமான்களாக்கப்பட்டார்கள்.
40 தீர்க்கதரிசிகளில் சொல்லப்பட்டவை
உங்களுக்கு வராதபடிக்கு
எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.
41 இகழ்கிறவர்களே, இதோ, ஆச்சரியப்பட்டு
அழிந்துபோங்கள்; உங்கள் நாட்களில் நான்
ஒரு வேலையைச் செய்கிறேன்;
42 யூதர்கள் ஜெப ஆலயத்தைவிட்டு
வெளியே போனபோது, அடுத்த ஓய்வுநாளில்
இந்த வார்த்தைகளை தங்களுக்குப்
பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்று புறஜாதிகள்
வேண்டிக்கொண்டார்கள்.
43 சபை பிளவுபட்டபோது, யூதர்கள் மற்றும்
மதம் மாறியவர்களில் பலர் பவுலையும்
பர்னபாவையும் பின்பற்றினார்கள்;
44 அடுத்த ஓய்வுநாளில் ஏறக்குறைய
நகரமெங்கும் கடவுளுடைய வார்த்தையைக்
கேட்கக் கூடினார்கள்.
45 ஆனால் யூதர்கள் திரளான மக்களைக்
கண்டு பொறாமையால் நிறைந்து, பவுல்
சொன்னவைகளுக்கு எதிராகப் பேசி,
முரண்பட்டும் தூஷித்தும் பேசினார்கள்.
46 அப்பொழுது பவுலும் பர்னபாவும்
தைரியமாகச் சொல்லி: தேவனுடைய
வார்த்தை உங்களுக்கு முதலில்
சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டியது அவசியம்;
ஆனால் நீங்கள் அதை உங்களிடமிருந்து
விலக்கி, நித்திய ஜீவனுக்குத்
தகுதியற்றவர்களென்று உங்களைத்
தீர்மானித்தபடியால், இதோ, நாங்கள்
புறஜாதியாரிடம் திரும்புகிறோம்
என்றார்கள். .
47 நீ பூமியின் கடைசிபரியந்தம்
இரட்சிக்கப்படுகிறதற்கு, நான் உன்னைப்
புறஜாதிகளுக்கு ஒளியாக வைத்தேன் என்று
கர்த்தர் எங்களுக்குக்
கட்டளையிட்டிருக்கிறார்.
48 புறஜாதிகள் இதைக் கேட்டபோது,
சந்தோஷப்பட்டு, கர்த்தருடைய
வார்த்தையை மகிமைப்படுத்தினார்கள்;
நித்திய ஜீவனுக்கு நியமிக்கப்பட்டவர்கள்
அனைவரும் விசுவாசித்தார்கள்.
49 கர்த்தருடைய வார்த்தை அந்தப் பகுதி
முழுவதும் பிரசுரிக்கப்பட்டது.
50 ஆனால் யூதர்கள் பக்தியுள்ள
பெண்களையும், நகரத்தின்
தலைவர்களையும் தூண்டிவிட்டு,
பவுலுக்கும் பர்னபாவுக்கும் எதிராகத்
துன்புறுத்தி, அவர்களைத் தங்கள்
எல்லைகளுக்கு வெளியே துரத்தினார்கள்.
51 ஆனால் அவர்கள் தங்கள் கால்களின்
தூசியை அவர்களுக்கு எதிராக உதறிவிட்டு,
இக்கோனியாவுக்கு வந்தார்கள்.
52 சீஷர்கள் சந்தோஷத்தினாலும் பரிசுத்த
ஆவியினாலும் நிறைந்தார்கள்.

அத்தியாயம் 14

1 இக்கோனியாவிலே அவர்கள் இருவரும்
யூதர்களுடைய ஜெபஆலயத்திற்குச் சேர்ந்து,
இப்படிப் பேசினார்கள்; யூதர்களும்
கிரேக்கர்களும்கூட திரளான ஜனங்கள்
விசுவாசித்தார்கள்.
2 ஆனால், அவிசுவாசியான யூதர்கள்
புறஜாதியாரைத் தூண்டிவிட்டு,

அவர்களுடைய மனதைச் சகோதரருக்கு
விரோதமாகத் தீமையாக்கினார்கள்.
3ஆகையால், அவர்கள் கர்த்தருக்குள்
தைரியமாய்ப் பேசி, அவருடைய
கிருபையின் வசனத்திற்குச்
சாட்சிகொடுத்து, தங்கள் கைகளால்
அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும்
செய்ய அருளினார்.
4 ஆனால் நகரத்தின் திரளான மக்கள்
பிரிந்து, ஒரு பகுதி யூதர்களிடமும், ஒரு பகுதி
அப்போஸ்தலர்களிடமும் இருந்தது.
5 புறஜாதியாரையும், யூதர்களையும்
அவர்களுடைய ஆட்சியாளர்களையும்
தாக்கி, அவர்களைக் கேவலமாகப்
பயன்படுத்தவும், கல்லெறிந்து கொல்லவும்
செய்தார்கள்.
6 அவர்கள் அதை உணர்ந்து, லிஸ்த்ரா
மற்றும் தெர்பே நகரங்களுக்கும்,
லிக்கவோனியாவின் நகரங்களுக்கும்,
அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளுக்கும்
ஓடிப்போனார்கள்.
7 அங்கே அவர்கள் சுவிசேஷத்தைப்
பிரசங்கித்தார்கள்.
8 லிஸ்த்ராவில் ஒரு மனிதன்
உட்கார்ந்திருந்தான்;
9 பவுல் பேசுவதைக் கேட்டான்;
10 உரத்த குரலில், "உன் காலடியில் நிமிர்ந்து
நில்" என்றார். மேலும் அவர் குதித்து
நடந்தார்.
11 ஜனங்கள் பவுல் செய்ததைக் கண்டு,
தங்கள் சத்தங்களை உயர்த்தி,
லிக்கவோனியாவின் பேச்சில்: தெய்வங்கள்
மனிதர்களின் சாயலில் நம்மிடம் இறங்கின.
12 அவர்கள் பர்னபாஸை வியாழன் என்று
அழைத்தனர்; மற்றும் பால், மெர்குரியஸ்,
அவர் தலைமை பேச்சாளராக இருந்ததால்.
13 அப்பொழுது அவர்கள் நகரத்திற்கு
முன்பாக இருந்த வியாழனின் பூசாரி,
எருதுகளையும் மாலைகளையும்
வாசல்களுக்குக் கொண்டுவந்து, மக்களுடன்
பலியிடுவார்.
14 அப்போஸ்தலராகிய பர்னபாவும் பவுலும்
அதைக் கேள்விப்பட்டு, தங்கள்
வஸ்திரங்களைக் கிழித்துக்கொண்டு,
ஜனங்களுக்குள்ளே ஓடி வந்து,
15 ஐயா, நீங்கள் ஏன் இவற்றைச்
செய்கிறீர்கள்? நாங்களும் உங்களுடன் ஒத்த
ஆர்வமுள்ள மனிதர்களாக இருக்கிறோம்,
மேலும் நீங்கள் இந்த மாயைகளை
விட்டுவிட்டு வானத்தையும் பூமியையும்
கடலையும் அதிலுள்ள அனைத்தையும்
படைத்த ஜீவனுள்ள கடவுளிடம் திரும்ப
வேண்டும் என்று உங்களுக்குப்
பிரசங்கிக்கிறோம்.
16 கடந்த காலங்களில் எல்லா
தேசத்தாரையும் அவரவர் வழிகளில் நடக்கச்
செய்தவர்.
17 அப்படியிருந்தும், அவர் நன்மைசெய்து,
வானத்திலிருந்து மழையையும்,
பலனளிக்கும் காலங்களையும் நமக்குக்
கொடுத்து, எங்கள் இருதயத்தை
உணவாலும் மகிழ்ச்சியாலும்
நிரப்பியதினால் சாட்சியமில்லாமல்
தன்னை விட்டுவிலகவில்லை.
18 அவர்கள் தங்களுக்குப் பலியிடவில்லை
என்று இந்த வார்த்தைகளால் மக்களைக்
கட்டுப்படுத்தினார்கள்.
19 அந்தியோகியாவிலிருந்தும்
இக்கோனியாவிலிருந்தும் சில யூதர்கள்
அங்கு வந்து, மக்களைச் சம்மதிக்க வைத்து,
பவுலைக் கல்லெறிந்து, அவன்
இறந்துவிட்டான் என்று எண்ணி, அவனை
நகரத்துக்கு வெளியே இழுத்துச் சென்றனர்.
20 ஆயினும், சீஷர்கள் அவரைச் சுற்றி
நிற்கையில், அவர் எழுந்து நகரத்திற்கு
வந்தார்;
21 அவர்கள் அந்நகருக்குச் சுவிசேஷத்தைப்
பிரசங்கித்து, அநேகருக்கு உபதேசித்து,
மறுபடியும் லீஸ்திராவுக்கும்
இக்கோனியாவுக்கும்
அந்தியோகியாவுக்கும் திரும்பினார்கள்.
22 சீஷர்களுடைய ஆத்துமாக்களை
உறுதிப்படுத்தி, விசுவாசத்தில்
நிலைத்திருக்கும்படியும், மிகுந்த
உபத்திரவத்தின் வழியாய் நாம்
தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க
வேண்டுமென்றும் அவர்களுக்குப்
புத்திசொல்லுங்கள்.
23 ஒவ்வொரு சபையிலும் அவர்களை
மூப்பர்களாக நியமித்து, உபவாசத்தோடு
ஜெபித்து, தாங்கள் விசுவாசித்த கர்த்தருக்கு
அவர்களை ஒப்புக்கொடுத்தார்கள்.
24 அவர்கள் பிசிதியா முழுவதும் கடந்து,
பம்பிலியாவுக்கு வந்தனர்.
25 அவர்கள் பெர்காவிலே வசனத்தைப்
பிரசங்கித்து, அத்தாலியாவுக்குப்
போனார்கள்.
26 அங்கிருந்து கப்பலேறி
அந்தியோக்கியாவுக்குச் சென்றார்கள்,
அங்கே இருந்து அவர்கள் நிறைவேற்றிய
வேலைக்காக கடவுளின் கிருபைக்குப்
பரிந்துரைக்கப்பட்டார்கள்.
27 அவர்கள் வந்து, சபையைக் கூட்டிச்
சென்றபோது, தேவன் தங்களுக்குச் செய்த
எல்லாவற்றையும், புறஜாதிகளுக்கு

விசுவாசத்தின் கதவைத் திறந்ததையும்
ஒத்திகை பார்த்தார்கள்.
28 அங்கே சீஷர்களோடு வெகுகாலம்
தங்கினார்கள்.

அத்தியாயம் 15

1 யூதேயாவிலிருந்து வந்த சிலர்
சகோதரருக்குப் போதித்து: நீங்கள்
மோசேயின் முறைப்படி விருத்தசேதனம்
செய்யாவிட்டால் இரட்சிக்கப்பட முடியாது
என்றார்கள்.
2 பவுலுக்கும் பர்னபாவுக்கும் அவர்களுடன்
சிறிய கருத்து வேறுபாடும் வாக்குவாதமும்
இல்லாதபோது, பவுலும் பர்னபாவும்
அவர்களில் வேறு சிலரும் எருசலேமுக்கு
அப்போஸ்தலரிடமும் பெரியவர்களிடமும்
இந்தக் கேள்வியைக் குறித்துப்
போகவேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள்.
3 அவர்கள் தேவாலயத்தால்
வழியனுப்பப்பட்டு, பெனிக்கே மற்றும்
சமாரியா வழியாகச் சென்று,
புறஜாதியாருடைய மனமாற்றத்தை
அறிவித்து, சகோதரர்கள் அனைவருக்கும்
மிகுந்த மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கினார்கள்.
4 அவர்கள் எருசலேமுக்கு வந்தபோது,
அவர்கள் சபையாலும்,
அப்போஸ்தலர்களாலும், மூப்பர்களாலும்
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, தேவன் தங்களுக்குச்
செய்த எல்லாவற்றையும் அறிவித்தார்கள்.
5 ஆனால், பரிசேயர்களில் நம்பிக்கை
கொண்ட சிலர் எழுந்து, அவர்களுக்கு
விருத்தசேதனம் செய்வதும், மோசேயின்
சட்டத்தைக் கடைப்பிடிக்கக்
கட்டளையிடுவதும் அவசியம் என்று
சொன்னார்கள்.
6 அப்போஸ்தலரும் மூப்பர்களும் இந்தக்
காரியத்தைக் குறித்துச் சிந்திக்கக்
கூடிவந்தார்கள்.
7 மிகுந்த வாக்குவாதம் உண்டானபோது,
பேதுரு எழுந்து, அவர்களை நோக்கி:
சகோதரரே, தேவன் நற்செய்தியின்
வசனத்தை என் வாயினால் புறஜாதிகள்
கேட்கும்படி, வெகுகாலத்திற்கு முன்பு
நமக்குள்ளே தெரிந்துகொண்டார் என்பதை
நீங்கள் அறிவீர்கள். மற்றும் நம்பிக்கை.
8 இருதயங்களை அறிந்திருக்கிற தேவன்
நமக்குச் செய்ததுபோல, அவர்களுக்குப்
பரிசுத்த ஆவியை அருளினார்.
9 விசுவாசத்தினாலே அவர்களுடைய
இருதயங்களைச் சுத்திகரித்து, எங்களுக்கும்
அவர்களுக்கும் எந்த வித்தியாசத்தையும்
ஏற்படுத்தாதீர்கள்.
10 ஆகவே, எங்களுடைய பிதாக்களாலும்
எங்களாலும் தாங்க முடியாத ஒரு நுகத்தை
சீஷர்களின் கழுத்தில் போடும்படி, இப்போது
நீங்கள் ஏன் கடவுளைச் சோதிக்கிறீர்கள்?
11 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்
கிருபையினாலே அவர்களைப்போல நாமும்
இரட்சிக்கப்படுவோம் என்று
விசுவாசிக்கிறோம்.
12அப்பொழுது ஜனங்கள் எல்லாரும்
மௌனமாயிருந்து, பர்னபாவையும்
பவுலையும் பார்த்து, தேவன் அவர்கள் மூலம்
புறஜாதிகளுக்குள்ளே செய்த
அற்புதங்களையும் அதிசயங்களையும்
விவரித்தார்கள்.
13 அவர்கள் அமைதியாக இருந்தபின்,
யாக்கோபு மறுமொழியாக: சகோதரரே,
நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்.
14 தேவன் முதலில் புறஜாதியாரைச்
சந்தித்து, தம்முடைய பெயருக்காக ஒரு
ஜனத்தை அவர்களிடமிருந்து எடுப்பதற்கு
எப்படிச் செய்தார் என்பதை சிமியோன்
அறிவித்தார்.
15 தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளும்
இதற்கு ஒத்துப்போகின்றன; என
எழுதப்பட்டுள்ளது,
16 இதற்குப் பிறகு நான் திரும்பி வந்து, கீழே
விழுந்த தாவீதின் கூடாரத்தை மீண்டும்
கட்டுவேன்; நான் அதன் இடிபாடுகளை
மீண்டும் கட்டி, அதை அமைப்பேன்.
17 எஞ்சியிருக்கிற மனிதர்களும், என் நாமம்
சூட்டப்பட்ட எல்லாப் புறஜாதியாரும்
கர்த்தரைத் தேடும்படி,
இவைகளையெல்லாம் செய்கிற கர்த்தர்
சொல்லுகிறார்.
18 உலகத்தோற்றம் முதற்கொண்டு
அவருடைய செயல்கள் அனைத்தும்
கடவுளுக்குத் தெரியும்.
19 ஆகையால், புறஜாதியாரிலிருந்து
தேவனிடத்திற்குத் திரும்பியவர்களை நாம்
தொந்தரவு செய்யாதிருக்க வேண்டும்
என்பதே என்னுடைய தண்டனை.
20 ஆனால், அவர்கள் விக்கிரகங்களின்
அசுத்தங்களிலிருந்தும்,
வேசித்தனத்திலிருந்தும், கழுத்தை
நெரிக்கப்பட்டவைகளிலிருந்தும்,
இரத்தத்திலிருந்தும் விலகியிருக்க
வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு
எழுதுகிறோம்.
21 பழைய காலத்து மோசேக்கு எல்லா
நகரங்களிலும் அவரைப் பிரசங்கிப்பவர்கள்
உண்டு, ஒவ்வொரு ஓய்வுநாளிலும் ஜெப
ஆலயங்களில் வாசிக்கப்பட்டார்கள்.

22 அப்போஸ்தலர்களும் மூப்பர்களும், முழு
சபையுடனும், தங்கள் சொந்தக் குழுவில்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்களை பவுலுடனும்
பர்னபாஸுடனும் அந்தியோகியாவுக்கு
அனுப்ப விரும்பினர். அதாவது, யூதாஸ்
பர்சபாஸ் மற்றும் சீலா, சகோதரர்களில்
முக்கிய மனிதர்கள்.
23 இந்த முறைப்படி அவர்கள் மூலம்
கடிதங்கள் எழுதினார்கள்;
அப்போஸ்தலர்களும் மூப்பர்களும்
சகோதரர்களும் அந்தியோக்கியாவிலும்
சிரியாவிலும் சிலிசியாவிலும் உள்ள
புறஜாதியாரைச் சேர்ந்த சகோதரர்களுக்கு
வாழ்த்து அனுப்புகிறார்கள்:
24 எங்களிடமிருந்து புறப்பட்ட சிலர்
உங்களை வார்த்தைகளால் தொந்தரவு
செய்து, உங்கள் ஆத்துமாக்களைக் கெடுத்து,
நீங்கள் விருத்தசேதனம் செய்து, சட்டத்தைக்
கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள்
கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.
25 ஒருமனதாகக் கூடியிருந்த எங்களுக்குப்
பிரியமான பர்னபாஸோடும் பவுலோடும்
தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஆட்களை
உங்களிடம் அனுப்புவது நல்லது என்று
தோன்றியது.
26 நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு
கிறிஸ்துவின் நாமத்தினிமித்தம் தங்கள்
உயிரைப் பணயம் வைத்த மனிதர்கள்.
27 எனவே யூதாசையும் சீலாவையும்
அனுப்பியுள்ளோம்;
28 ஏனெனில், இந்த அவசியமான
காரியங்களைவிடப் பெரிய பாரத்தை
உங்கள்மேல் சுமத்துவது பரிசுத்த ஆவிக்கும்
எங்களுக்கும் நன்றாகத் தோன்றியது.
29 விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கப்பட்ட
உணவுகள், இரத்தம், கழுத்தை
நெரிக்கப்பட்டவை, வேசித்தனம்
ஆகியவற்றிலிருந்து நீங்கள்
விலகியிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் நன்றாக
வாழ்க.
30 அவர்கள் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டபின்,
அந்தியோகியாவுக்கு வந்தார்கள்; திரளான
மக்களைக் கூட்டி, நிருபத்தைக்
கொடுத்தார்கள்.
31 அவர்கள் அதை வாசித்து, ஆறுதலுக்காக
மகிழ்ந்தார்கள்.
32 யூதாவும் சீலாவும் தீர்க்கதரிசிகளாக
இருந்ததால், பல வார்த்தைகளால்
சகோதரர்களுக்குப் புத்திசொல்லி,
அவர்களை உறுதிப்படுத்தினார்கள்.
33 அவர்கள் அங்கே ஒரு இடத்தில்
தங்கியபின், சகோதரர்கள் முதல்
அப்போஸ்தலர்கள் வரை சமாதானமாக
விடுவிக்கப்பட்டனர்.
34 ஆயினும் சீலா இன்னும் அங்கேயே
தங்கியிருப்பது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.
35 பவுலும் பர்னபாவும் அந்தியோக்கியாவில்
தொடர்ந்து, கர்த்தருடைய வார்த்தையைப்
போதித்து, பிரசங்கித்துக்கொண்டும்,
இன்னும் அநேகரோடுகூட இருந்தார்கள்.
36 சில நாட்களுக்குப் பிறகு, பவுல்
பர்னபாவை நோக்கி: நாம் கர்த்தருடைய
வார்த்தையைப் பிரசங்கித்த ஒவ்வொரு
நகரத்திலும் உள்ள நம்முடைய
சகோதரரைச் சந்தித்து, அவர்கள் எப்படிச்
செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்போம்.
37 பர்னபாஸ் மாற்கு என்ற குடும்பப்பெயர்
கொண்ட யோவானைத் தங்களுடன்
அழைத்துச் செல்லத் தீர்மானித்தார்.
38 ஆனால், பம்ஃபிலியாவிலிருந்து
அவர்களைவிட்டுப் புறப்பட்டு, அவர்களோடு
வேலைக்குச் செல்லாத அவரைத்
தங்களோடு அழைத்துச் செல்வது நல்லதல்ல
என்று பவுல் எண்ணினார்.
39 அவர்களுக்குள் வாக்குவாதம் மிகவும்
கூர்மையாக இருந்ததால், அவர்கள்
ஒருவரையொருவர் பிரிந்து சென்றார்கள்.
40 பவுல் சீலாவைத் தேர்ந்தெடுத்து,
கடவுளின் கிருபைக்கு சகோதரர்களால்
பரிந்துரைக்கப்பட்டு, புறப்பட்டார்.
41 அவர் சிரியா மற்றும் சிலிசியா வழியாகச்
சென்று, தேவாலயங்களை
உறுதிப்படுத்தினார்.

அத்தியாயம் 16

1 பின்பு அவர் டெர்பே மற்றும் லிஸ்த்ராவுக்கு
வந்தார்; இதோ, ஒரு யூதப் பெண்ணின்
மகனான தீமோத்தேயு என்ற சீடர் அங்கே
இருந்தார், அவர் நம்பினார். ஆனால் அவரது
தந்தை ஒரு கிரேக்கர்.
2 இது லிஸ்திராவிலும் இக்கோனியாவிலும்
இருந்த சகோதரர்களால் நன்கு
அறிவிக்கப்பட்டது.
3 பவுல் அவருடன் செல்ல வேண்டும்;
அவனுடைய தகப்பன் கிரேக்கன் என்று
அறிந்திருந்தபடியினால், அந்த இடங்களில்
இருந்த யூதர்கள் நிமித்தம் அவனை எடுத்து
விருத்தசேதனம் செய்தார்கள்.
4 அவர்கள் நகரங்கள் வழியாகச்
செல்லும்போது, எருசலேமில் இருந்த
அப்போஸ்தலராலும் மூப்பர்களாலும்
விதிக்கப்பட்ட கட்டளைகளைக்
கடைப்பிடிக்கும்படி அவர்களுக்குக்
கொடுத்தார்கள்.

5 அவ்வாறே சபைகள் விசுவாசத்தில்
ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, நாளுக்கு நாள் பெருகின.
6 அவர்கள் ஃபிரிகியா மற்றும்
கலாத்தியாவின் பகுதி முழுவதும் சென்று,
ஆசியாவில் வசனத்தைப் பிரசங்கிக்க
பரிசுத்த ஆவியானவரால்
தடைசெய்யப்பட்டது.
7 அவர்கள் மிசியாவுக்கு வந்தபின்,
பித்தினியாவுக்குப் போக முயற்சித்தார்கள்;
ஆனால் ஆவியானவர் அவர்களைப்
பொறுத்துக்கொள்ளவில்லை.
8 அவர்கள் மிசியாவைக் கடந்து
துரோவாவுக்கு வந்தார்கள்.
9 இரவில் பவுலுக்கு ஒரு தரிசனம் கிடைத்தது;
அங்கே மாசிடோனியாவைச் சேர்ந்த ஒருவர்
நின்று, அவரிடம், “மக்கெதோனியாவுக்கு
வந்து எங்களுக்கு உதவுங்கள்” என்று
வேண்டிக்கொண்டார்.
10 அவர் அந்தத் தரிசனத்தைப் பார்த்தபின்பு,
கர்த்தர் அவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தைப்
பிரசங்கிப்பதற்காக எங்களைக் கூப்பிட்டார்
என்று உறுதியாகக் கூட்டிக்கொண்டு,
உடனே நாங்கள் மாசிடோனியாவுக்குச்
செல்ல முயற்சித்தோம்.
11 ஆகையால், துரோவாவிலிருந்து
விடுதலையாகி, நேராக
சமோத்திரசியாவுக்கும், மறுநாள்
நியாபோலிஸுக்கும் வந்தோம்.
12 அங்கேயிருந்து பிலிப்பிக்கு, அது
மக்கெதோனியாவின் அந்தப் பகுதியின்
பிரதான நகரமும், ஒரு காலனியும் ஆகும்;
நாங்கள் அந்த நகரத்தில் சில நாட்கள்
தங்கியிருந்தோம்.
13 ஓய்வுநாளில் நாங்கள் ஊருக்கு வெளியே
ஆற்றின் ஓரமாகச் சென்றோம்; நாங்கள்
அமர்ந்து அங்கு வந்த பெண்களிடம்
பேசினோம்.
14 தியத்தீரா பட்டணத்து
ஊதாவிற்பன்னியும், தேவனை
வழிபடுகிறவளுமான லீதியா என்னும்
பேருள்ள ஒரு ஸ்திரீ எங்களுக்குச்
செவிகொடுத்தாள்; அவளுடைய
இருதயத்தை கர்த்தர் திறந்தார்;
15 அவளும் அவளுடைய வீட்டாரும்
ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது, அவள்
எங்களிடம் வேண்டிக்கொண்டாள்: நீங்கள்
என்னைக் கர்த்தருக்கு
உண்மையுள்ளவனாக
நியாயந்தீர்த்தீர்களேயானால், என்
வீட்டிற்குள் வந்து தங்கியிருங்கள். மேலும்
அவள் எங்களைக் கட்டுப்படுத்தினாள்.
16 நாங்கள் ஜெபத்திற்குச் சென்றபோது, குறி
சொல்லும் ஆவி பிடித்த ஒரு பெண்
எங்களைச் சந்தித்தாள்.
17 அவர் பவுலையும் எங்களையும்
பின்தொடர்ந்து வந்து, “இவர்கள்
உன்னதமான கடவுளின் ஊழியர்கள்,
அவர்கள் இரட்சிப்பின் வழியை நமக்குக்
காட்டுகிறார்கள்” என்று கூப்பிட்டார்கள்.
18 இதை அவள் பல நாட்கள் செய்தாள்.
ஆனால் பவுல் துக்கமடைந்து, அந்த ஆவியை
நோக்கி: அவளை விட்டு வெளியே வரும்படி
இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே
உனக்குக் கட்டளையிடுகிறேன் என்றான்.
அவர் அதே மணி நேரத்தில் வெளியே
வந்தார்.
19 அவளுடைய எஜமானர்கள் தங்கள்
ஆதாயத்தின் நம்பிக்கை போய்விட்டதைக்
கண்டு, அவர்கள் பவுலையும் சீலாவையும்
பிடித்து, சந்தைக்கு ஆட்சியாளர்களிடம்
இழுத்துச் சென்றனர்.
20 அவர்களை நீதிபதிகளிடம்
கொண்டுவந்து: இவர்கள் யூதர்கள், எங்கள்
நகரத்தை மிகவும் தொந்தரவு
செய்கிறார்கள்.
21 ரோமர்களாகிய நாம் பெறுவதற்கும்,
கடைப்பிடிப்பதற்கும் சட்டப்பூர்வமற்ற
பழக்கவழக்கங்களைப் போதியுங்கள்.
22 ஜனங்கள் அவர்களுக்கு விரோதமாய்க்
கூடிவந்தார்கள்; அதிபதிகள் அவர்களுடைய
ஆடைகளைக் கிழித்து, அவர்களை
அடிக்கும்படி கட்டளையிட்டார்கள்.
23 அவர்கள் மேல் பல அடிகளை இடியபின்,
அவர்களைச் சிறைச்சாலையில் அடைத்து,
அவர்களைப் பத்திரமாக வைத்திருக்கும்படி
சிறைச்சாலைக்காரனிடம்
கட்டளையிட்டார்கள்.
24 அவர்கள் அத்தகைய குற்றச்சாட்டைப்
பெற்று, அவர்களைச் சிறைச்சாலையில்
தள்ளி, அவர்கள் கால்களை
மரக்கட்டைகளில் வேகப்படுத்தினார்கள்.
25 நள்ளிரவில் பவுலும் சீலாவும் ஜெபம்
செய்து, கடவுளைப் புகழ்ந்து பாடினர்.
26 திடீரென்று ஒரு பெரிய நிலநடுக்கம்
ஏற்பட்டது, அதனால் சிறைச்சாலையின்
அடித்தளங்கள் அசைந்தன;
27 சிறைக் காவலர் தூக்கத்திலிருந்து
விழித்து, சிறைக் கதவுகள் திறந்திருப்பதைக்
கண்டு, கைதிகள் ஓடிப்போய்விட்டார்கள்
என்று எண்ணி, தன் வாளை உருவி,
தன்னைத்தானே சுட்டுக் கொண்டான்.
28 ஆனால் பவுல் உரத்த குரலில், "உனக்கு
எந்தத் தீங்கும் செய்யாதே, ஏனென்றால்
நாங்கள் அனைவரும் இங்கே இருக்கிறோம்."

29 அப்பொழுது அவன் வெளிச்சத்தைக்
கூப்பிட்டு, உள்ளே பாய்ந்து,
நடுங்கிக்கொண்டு வந்து, பவுலுக்கும்
சீலாவுக்கும் முன்பாக விழுந்தான்.
30 அவர்களை வெளியே அழைத்து வந்து:
ஆண்டவரே, இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான்
என்ன செய்ய வேண்டும்?
31 அதற்கு அவர்கள்: கர்த்தராகிய இயேசு
கிறிஸ்துவை விசுவாசி, அப்பொழுது நீயும்
உன் வீட்டாரும் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்
என்றார்கள்.
32 அவர்கள் அவருக்கும் அவருடைய வீட்டில்
இருந்த அனைவருக்கும் கர்த்தருடைய
வார்த்தையைப் பேசினார்கள்.
33 இரவின் அதே வேளையில் அவர்
அவர்களை அழைத்து, அவர்களுடைய
காயங்களைக் கழுவினார். அவரும்
அவருடைய அனைவரும் உடனடியாக
ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்.
34 அவர்களைத் தம் வீட்டிற்குக்
கூட்டிக்கொண்டு வந்து, அவர்களுக்குப்
போஜனம் வைத்து, தன் வீட்டார்
எல்லாரோடும் தேவனிடத்தில்
விசுவாசமாயிருந்து மகிழ்ந்தார்.
35 பொழுது விடிந்ததும், நீதிபதிகள்
காவலர்களை அனுப்பி, "அந்த
மனிதர்களைப் போகவிடுங்கள்"
என்றார்கள்.
36 சிறைக் காவலர் பவுலை நோக்கி,
"நீதிபதிகள் உன்னைப் போகவிடுமாறு ஆள்
அனுப்பியிருக்கிறார்கள்; ஆகையால்
இப்பொழுது சமாதானமாகப் போங்கள்"
என்றான்.
37 ஆனால் பவுல் அவர்களை நோக்கி:
ரோமானியராகிய எங்களைக்
கண்டிக்கப்படாமல் வெளிப்படையாக
அடித்து, சிறையில் தள்ளினார்கள்.
இப்போது அவர்கள் எங்களை இரகசியமாக
வெளியேற்றுகிறார்களா? இல்லை
உண்மையில்; ஆனால் அவர்களே வந்து
எங்களை வெளியே அழைத்து வரட்டும்.
38 காவலர்கள் இந்த வார்த்தைகளை
நீதிபதிகளிடம் சொன்னார்கள்: அவர்கள்
ரோமர்கள் என்று கேள்விப்பட்டபோது
அவர்கள் பயந்தார்கள்.
39 அவர்கள் வந்து, அவர்களை
வேண்டிக்கொண்டு, அவர்களை வெளியே
கொண்டுவந்து, நகரத்திற்குப்
புறப்பட்டுப்போகச் சொன்னார்கள்.
40 அவர்கள் சிறையிலிருந்து வெளியே வந்து,
லிதியாவின் வீட்டிற்குள் பிரவேசித்து,
சகோதரரைக் கண்டு, அவர்களுக்கு ஆறுதல்
சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள்.

அத்தியாயம் 17

1 அவர்கள் ஆம்பிபோலிஸ் மற்றும்
அப்பல்லோனியா வழியாகச் சென்று,
தெசலோனிக்காவுக்கு வந்தார்கள், அங்கு
யூதர்களின் ஜெப ஆலயம் இருந்தது.
2 பவுல் தன் முறைப்படியே அவர்களிடத்தில்
போய், மூன்று ஓய்வுநாட்கள்
வேதவாக்கியங்களை எடுத்துக்கொண்டு
அவர்களோடு விவாதித்தார்.
3 கிறிஸ்து பாடுபட்டு, மரித்தோரிலிருந்து
உயிர்த்தெழுந்திருக்க வேண்டும் என்று
வெளிப்படையாகவும் குற்றஞ்சாட்டவும்;
நான் உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கிற இந்த
இயேசுவே கிறிஸ்து.
4 அவர்களில் சிலர் விசுவாசித்து,
பவுலோடும் சீலாவோடும் கூடிவந்தார்கள்.
மற்றும் பக்தியுள்ள கிரேக்கர்களில் ஒரு
திரளான மக்கள், மற்றும் முக்கிய
பெண்களில் ஒரு சிலர் இல்லை.
5 ஆனால் நம்பாத யூதர்கள், பொறாமை
கொண்டு, கீழ்த்தரமான சில
கேடுகெட்டவர்களைத் தம்மிடம் அழைத்து,
ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டி, நகரமெங்கும்
கலவரம் உண்டாக்கி, யாசோனின் வீட்டைத்
தாக்கி, அவர்களை வெளியே கொண்டு வர
முயன்றனர். மக்களுக்கு.
6 அவர்கள் அவர்களைக் காணாதபோது,
அவர்கள் ஜேசனையும் சில
சகோதரர்களையும் நகரத்தின்
தலைவர்களிடம் இழுத்து, "உலகைத்
தலைகீழாக மாற்றியவர்கள் இங்கேயும்
வந்தார்கள்."
7 யாசோன் யாரை ஏற்றுக்கொண்டார்:
இவை அனைத்தும் சீசரின் கட்டளைகளுக்கு
மாறாக, மற்றொரு ராஜா, ஒரு இயேசு என்று
கூறுகிறார்கள்.
8 அவர்கள் இவற்றைக் கேட்டபோது,
ஜனங்களையும் நகரத்தின்
தலைவர்களையும் தொந்தரவு செய்தார்கள்.
9 அவர்கள் ஜேசனிடமும் மற்றவரிடமும்
பாதுகாப்பு வாங்கிக்கொண்டு, அவர்களைப்
போகவிட்டுவிட்டார்கள்.
10 உடனே சகோதரர்கள் பவுலையும்
சீலாவையும் இரவில் பெரேயாவுக்கு
அனுப்பிவிட்டார்கள்.
11 தெசலோனிக்கேயாவில்
இருந்தவர்களைவிட இவர்கள் மிகவும்
உன்னதமானவர்கள், ஏனென்றால் அவர்கள்
வார்த்தைகளை முழு மனதுடன்
ஏற்றுக்கொண்டார்கள், அது அப்படியா
என்று நாள்தோறும் வேதவசனங்களை
ஆராய்ந்தார்கள்.

12 ஆகையால் அவர்களில் பலர்
விசுவாசித்தார்கள்; கிரேக்கர்களாகிய
கௌரவமான பெண்களும், ஆண்களில்
சிலர் அல்ல.
13 ஆனால் தெசலோனிக்காவின் யூதர்கள்
பவுலால் கடவுளுடைய வார்த்தை
பெரேயாவில் பிரசங்கிக்கப்பட்டதை
அறிந்தபோது, அங்கேயும் வந்து, மக்களைக்
கலவரப்படுத்தினார்கள்.
14 உடனே சகோதரர்கள் பவுலைக்
கடலுக்குப் போகும்படி அனுப்பிவிட்டார்கள்;
ஆனால் சீலாவும் தீமோத்தேயுவும்
அங்கேயே இருந்தார்கள்.
15 பவுலை நடத்துகிறவர்கள் அவனை
ஏதென்ஸுக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்,
சீலாவும் தீமோத்தேயுவும் அவனிடம் எல்லா
வேகத்தோடும் வரும்படி கட்டளையிட்டுப்
புறப்பட்டார்கள்.
16 பவுல் ஏதென்ஸில் அவர்களுக்காகக்
காத்திருந்தபோது, அந்த நகரம்
முழுவதுமாக விக்கிரக ஆராதனைக்கு
உட்பட்டிருப்பதைக் கண்டபோது,
அவனுடைய ஆவி அவனுக்குள்
கிளர்ந்தெழுந்தது.
17 ஆகையால், அவர் ஜெப ஆலயத்தில்
யூதர்களுடனும், பக்தியுள்ளவர்களுடனும்,
சந்தையில் தம்மைச் சந்தித்தவர்களுடனும்
தினமும் வாக்குவாதம் செய்தார்.
18 அப்போது எபிகூரியர் மற்றும்
ஸ்டோயிக்ஸ் பற்றிய சில தத்துவவாதிகள்
அவரை எதிர்கொண்டனர். மேலும் சிலர்,
"இந்தப் பேசுபவர் என்ன சொல்வார்?" மற்ற
சில, அவர் அந்நிய தெய்வங்களை
உருவாக்குபவர் போல் தெரிகிறது:
ஏனென்றால் அவர் அவர்களுக்கு
இயேசுவையும் உயிர்த்தெழுதலையும்
பிரசங்கித்தார்.
19 அவர்கள் அவனைப் பிடித்து,
அரியோபாகஸுக்குக் கொண்டுபோய்: நீர்
சொல்லுகிற இந்தப் புதிய உபதேசம்
என்னவென்று நாங்கள்
தெரிந்துகொள்ளலாமா என்றார்கள்.
20 ஏனென்றால், நீங்கள் சில விசித்திரமான
விஷயங்களை எங்கள் காதுகளுக்குக்
கொண்டு வருகிறீர்கள்;
21 (அங்கிருந்த அனைத்து ஏதெனியர்களும்
அந்நியர்களும் புதிய விஷயங்களைச்
சொல்வதற்கோ அல்லது கேட்பதற்கோ
தங்கள் நேரத்தைச் செலவழித்தனர்.)
22 அப்பொழுது பவுல் செவ்வாய் மலையின்
நடுவில் நின்று, "ஏதென்ஸ் நகரவாசிகளே,
நீங்கள் எல்லாவற்றிலும் மூடநம்பிக்கை
கொண்டவர்கள் என்பதை நான்
உணர்கிறேன்.
23 நான் கடந்து சென்றபோது, உங்கள்
பக்தியைப் பார்த்தபோது, அறியப்படாத
கடவுளுக்கு என்று எழுதப்பட்ட
பலிபீடத்தைக் கண்டேன். நீங்கள் அறியாமல்
யாரை வணங்குகிறீர்களோ, அவரை நான்
உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்.
24 உலகத்தையும் அதிலுள்ள
அனைத்தையும் படைத்த கடவுள்,
வானத்திற்கும் பூமிக்கும் ஆண்டவராக
இருப்பதால், கைகளால் கட்டப்பட்ட
கோவில்களில் வசிப்பதில்லை.
25 மனிதர்களின் கைகளால்
தொழுதுகொள்ளப்படுவதில்லை;
26 பூமியெங்கும் குடியிருக்கும்படி, ஒரே
இரத்தத்தினாலே மனுஷருடைய சகல
ஜாதிகளையும் உண்டாக்கினார்;
27 அவர்கள் கர்த்தரைத் தேட வேண்டும்;
28 அவரில் நாம் வாழ்கிறோம், அசைகிறோம்,
இருக்கிறோம்; உங்கள் சொந்தக்
கவிஞர்களில் சிலர், நாமும் அவருடைய
சந்ததி என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.
29 நாம் கடவுளின் சந்ததியாயிருப்பதால்,
தெய்வம் மனிதனின் கலையினாலும்,
தந்திரத்தினாலும் செதுக்கப்பட்ட பொன்,
வெள்ளி, கல் போன்றது என்று
எண்ணவேண்டாம்.
30 இந்த அறியாமையின் காலங்களில்
கடவுள் கண் சிமிட்டினார்; ஆனால்
இப்போது எல்லா மனிதர்களும்
மனந்திரும்ப வேண்டும் என்று
கட்டளையிடுகிறார்.
31 ஏனெனில், தாம் நியமித்த மனிதரைக்
கொண்டு உலகத்தை நீதியோடு
நியாயந்தீர்க்க அவர் ஒரு நாளைக்
குறித்துள்ளார். அதை அவர்
மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பியதினாலே
எல்லா மனுஷருக்கும் உறுதியளித்தார்.
32 மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலைக்
கேள்விப்பட்டபோது, சிலர் கேலி
செய்தார்கள், மேலும் சிலர்: இந்த
விஷயத்தை நாங்கள் மீண்டும் கேட்கிறோம்
என்றார்கள்.
33 எனவே பவுல் அவர்கள் நடுவிலிருந்து
புறப்பட்டுச் சென்றார்.
34 சில மனிதர்கள் அவரைப்
பற்றிக்கொண்டு, விசுவாசித்தார்கள்:
அவர்களில் அரேயோபாகியனான
தியோனீசியஸ், தாமரிஸ் என்ற பெண்ணும்
அவர்களுடன் மற்றவர்களும் இருந்தார்கள்.

அத்தியாயம் 18

1 இவைகளுக்குப் பின்பு பவுல்
ஏதென்ஸிலிருந்து புறப்பட்டு,
கொரிந்துவுக்கு வந்தார்.
2 போன்டஸில் பிறந்த அக்விலா என்ற
யூதரைக் கண்டார். (கிளாடியஸ் அனைத்து
யூதர்களையும் ரோமிலிருந்து புறப்படும்படி
கட்டளையிட்டதால்:) அவர்களிடம் வந்தார்.
3 அவர் அதே தொழிலாளியாக இருந்ததால்,
அவர்களுடன் தங்கி, வேலை செய்தார்;
4 அவர் ஒவ்வொரு ஓய்வுநாளிலும் ஜெப
ஆலயத்தில் விவாதித்து, யூதர்களையும்
கிரேக்கர்களையும் சம்மதிக்க வைத்தார்.
5 சீலாவும் தீமோத்தேயுவும்
மாசிடோனியாவிலிருந்து வந்தபோது, பவுல்
ஆவியில் அழுத்தப்பட்டு, இயேசுவே கிறிஸ்து
என்று யூதர்களுக்குச் சாட்சி கொடுத்தார்.
6 அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே எதிர்த்து,
தூஷித்தபோது, அவர் தம் வஸ்திரத்தை
அசைத்து, அவர்களை நோக்கி: உங்கள்
இரத்தம் உங்கள் தலையின்மேல்
இருப்பதாக; நான் சுத்தமுள்ளவன்: இனிமேல்
நான் புறஜாதிகளிடம் செல்வேன்.
7 அவர் அங்கிருந்து புறப்பட்டு, கடவுளை
வழிபடும் யூஸ்து என்ற பெயருடைய
ஒருவரின் வீட்டிற்குள் நுழைந்தார்;
8 ஜெப ஆலயத்தின் தலைவனாகிய
கிறிஸ்பஸ் தன் வீட்டார் அனைவரோடும்
கர்த்தரை விசுவாசித்தான்;
கொரிந்தியர்களில் பலர் அதைக் கேட்டு
விசுவாசித்தார்கள், ஞானஸ்நானம்
பெற்றார்கள்.
9 அப்பொழுது கர்த்தர் இரவில் பவுலை
நோக்கி ஒரு தரிசனத்தில்: பயப்படாதே, பேசு,
அமைதியாயிரு.
10 நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன்,
உன்னைப் புண்படுத்த ஒருவனும் உன்மேல்
வரமாட்டான்;
11 அங்கே அவர் ஒரு வருடமும் ஆறு மாதமும்
தங்கி, அவர்களுக்குள் கடவுளுடைய
வார்த்தையைப் போதித்தார்.
12 கல்லியோ அகாயாவின்
துணைத்தலைவராக இருந்தபோது, யூதர்கள்
ஒருமனதாக பவுலுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி
செய்து, அவரை நியாயாசனத்துக்குக்
கொண்டு வந்தனர்.
13 இவன் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு
விரோதமாக தேவனை ஆராதிக்கும்படி
மனுஷரை வற்புறுத்துகிறான்.
14 பவுல் வாயைத் திறக்க நினைத்தபோது,
கல்லியோ யூதர்களை நோக்கி: யூதர்களே,
அது அநியாயமான அல்லது பொல்லாத
துன்மார்க்கமான காரியமாயிருந்தால், நான்
உங்களைப் பொறுத்துக்கொள்வது நல்லது.
15 அது வார்த்தைகளையும் பெயர்களையும்
உங்கள் சட்டத்தையும் பற்றிய கேள்வியாக
இருந்தால், அதைப் பாருங்கள். ஏனென்றால்,
இதுபோன்ற விஷயங்களில் நான்
நீதிபதியாக இருக்க மாட்டேன்.
16 அவர் அவர்களை நியாயாசனத்திலிருந்து
வெளியேற்றினார்.
17 அப்பொழுது கிரேக்கர்கள் அனைவரும்
ஜெப ஆலயத்தின் தலைவனான
சொஸ்தனேஸைப் பிடித்து,
நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக அடித்தார்கள்.
மேலும் கல்லியோ அந்த விஷயங்கள்
எதையும் பொருட்படுத்தவில்லை.
18 இதற்குப் பிறகு பவுல் இன்னும் சிறிது
நேரம் அங்கேயே இருந்துவிட்டு,
சகோதரர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு,
அங்கிருந்து சிரியாவுக்குப் பயணம்
செய்தார், அவருடன் பிரிஸ்கில்லாவும்
அகிலாவும்; அவர் ஒரு சபதம் செய்ததால்,
அவர் செங்கிரியாவில் தலையைக்
கிழித்தார்.
19 அவர் எபேசுவுக்கு வந்து, அவர்களை
அங்கே விட்டுச் சென்றார்;
20 அவர்கள் அவனைத் தங்களோடு அதிக
நேரம் தங்கும்படி அவர்கள் விரும்பியபோது,
அவர் சம்மதிக்கவில்லை.
21 ஆனால், எருசலேமில் வரும் இந்தப்
பண்டிகையை நான் எல்லா வகையிலும்
ஆசரிக்க வேண்டும், ஆனால் கடவுள்
சித்தமானால் நான் உங்களிடம் திரும்பி
வருவேன் என்று சொல்லி அவர்களிடம்
விடைபெற்றார். அவன் எபேசஸிலிருந்து
கப்பலேறினான்.
22 அவர் செசரியாவில் இறங்கி,
தேவாலயத்தை வணங்கி,
அந்தியோகியாவுக்குச் சென்றார்.
23 அவர் அங்கே சிறிது காலம் தங்கிய பிறகு,
புறப்பட்டு, கலாத்தியா மற்றும் பிரிகியா
நாடு முழுவதும் வரிசையாகச் சென்று,
சீடர்கள் அனைவரையும் பலப்படுத்தினார்.
24 அலெக்சாந்திரியாவில் பிறந்த
அப்பொல்லோ என்னும் பெயருடைய ஒரு
யூதர், பேச்சாற்றலும், வேதாகமத்தில்
வல்லவரும், எபேசுவுக்கு வந்தார்.
25 இந்த மனிதன் கர்த்தருடைய வழியில்
போதிக்கப்பட்டார்; யோவானின்
ஞானஸ்நானத்தை மாத்திரம் அறிந்தவராய்,
ஆவியில் வைராக்கியமாயிருந்து,
கர்த்தருக்குரியவைகளை ஊக்கமாய்ப்
பேசிப் போதித்தார்.

26 அவர் ஜெபஆலயத்தில் தைரியமாகப்
பேசத் தொடங்கினார்: ஆக்கில்லாவும்
பிரிஸ்கில்லாவும் அவரைக் கேட்டு, அவரைத்
தங்களிடம் அழைத்துச் சென்று,
கடவுளுடைய வழியை அவருக்குச் சரியாக
விளக்கினர்.
27 மேலும், அவர் அகாயாவுக்குச் செல்லத்
தீர்மானித்தபோது, சகோதரர்கள் எழுதி,
அவரை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி
சீஷர்களுக்குப் புத்திசொல்லினார்கள்;
28 ஏனென்றால், இயேசுவே கிறிஸ்து என்று
வேதவாக்கியங்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தி,
யூதர்களை அவர் பலமாக நம்பவைத்தார்.

அத்தியாயம் 19

1 அப்பொல்லோ கொரிந்துவில்
இருந்தபோது, பவுல் மேல் கரைகளைக்
கடந்து எபேசுவுக்கு வந்து, சில சீடர்களைக்
கண்டு,
2 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
விசுவாசித்ததிலிருந்து பரிசுத்த ஆவியைப்
பெற்றீர்களா? அதற்கு அவர்கள்: பரிசுத்த
ஆவி இருக்கிறதா என்று நாங்கள்
கேள்விப்பட்டதே இல்லை.
3 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
எதற்காக ஞானஸ்நானம் பெற்றீர்கள்?
அதற்கு அவர்கள்: யோவானின்
ஞானஸ்நானத்திற்கு என்றார்கள்.
4 அதற்குப் பவுல், "யோவான் தனக்குப் பின்
வரப்போகும் கிறிஸ்து இயேசுவை
விசுவாசிக்க வேண்டும் என்று மக்களுக்குச்
சொல்லி, மனந்திரும்புதலின்
ஞானஸ்நானத்தால் மெய்யாகவே
ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான்.
5 அவர்கள் இதைக் கேட்டபோது,
கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தில்
ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்.
6 பவுல் அவர்கள்மேல் கைகளை
வைத்தபோது, பரிசுத்த ஆவியானவர்
அவர்கள்மேல் இறங்கினார். அவர்கள்
அந்நியபாஷைகளில் பேசி தீர்க்கதரிசனம்
சொன்னார்கள்.
7 எல்லா ஆண்களும் ஏறக்குறைய
பன்னிரண்டு பேர்.
8 அவர் ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்று, மூன்று
மாதங்கள் தைரியமாகப் பேசினார்,
தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப் பற்றிய
விஷயங்களை விவாதித்து, வற்புறுத்தினார்.
9 ஆனால், பலதரப்பட்டவர்கள் கடினப்பட்டு,
நம்பாமல், திரளானவர்களுக்கு முன்பாக
அந்த வழியைப் பற்றித் தீமையாகப்
பேசியபோது, அவர் அவர்களைவிட்டுப்
பிரிந்து, சீடர்களைப் பிரித்து, திரானஸ்
ஒருவனின் பள்ளியில் தினமும் வாக்குவாதம்
செய்தார்.
10 இது இரண்டு வருடங்கள் வரை
தொடர்ந்தது. அதனால் ஆசியாவில் வாழ்ந்த
யூதர்களும் கிரேக்கர்களும் ஆண்டவர்
இயேசுவின் வார்த்தையைக் கேட்டனர்.
11 தேவன் பவுலின் கைகளால் விசேஷமான
அற்புதங்களைச் செய்தார்.
12 அதனால், அவருடைய உடலிலிருந்து
உடம்பு கைக்குட்டைகள் அல்லது கவசங்கள்
கொண்டு வரப்பட்டன, நோய்கள்
அவர்களை விட்டு நீங்கின, தீய ஆவிகள்
அவர்களை விட்டு வெளியேறின.
13 பேயோட்டுபவர்களாகிய அலைந்து
திரிந்த யூதர்களில் சிலர், பொல்லாத
ஆவிகள் பிடித்தவர்களுக்கு கர்த்தராகிய
இயேசுவின் நாமத்தைச் சொல்லும்படி
அவர்களை நோக்கி: பவுல் பிரசங்கிக்கிற
இயேசுவின்பேரில் உங்களுக்கு
ஆணையிடுகிறோம் என்றார்கள்.
14 யூதனாகிய ஸ்கேவா என்ற ஒருவனுடைய
ஏழு குமாரரும், ஆசாரியர்களின்
பிரதானிகளும் இருந்தார்கள்.
15 அதற்குப் பொல்லாத ஆவி: இயேசுவை
எனக்குத் தெரியும், பவுலையும் எனக்குத்
தெரியும்; ஆனால் நீங்கள் யார்?
16 தீய ஆவி அவர்கள்மேல் பாய்ந்து,
அவர்களை முறியடித்து, அவர்களை
வென்றார், அதனால் அவர்கள் அந்த
வீட்டைவிட்டு நிர்வாணமாகவும்
காயப்பட்டவர்களாகவும் ஓடிப்போனார்கள்.
17 இது எபேசுவில் குடியிருந்த யூதர்களுக்கும்
கிரேக்கர்களுக்கும் தெரிந்திருந்தது.
அவர்கள் அனைவரும் பயந்து, கர்த்தராகிய
இயேசுவின் நாமம் மகிமைப்படுத்தப்பட்டது.
18 விசுவாசிகளான அநேகர் வந்து,
அறிக்கைசெய்து, தங்கள் செயல்களை
வெளிப்படுத்தினார்கள்.
19 வினோதமான கலைகளைப்
பயன்படுத்தியவர்களில் பலர் தங்கள்
புத்தகங்களைக் கொண்டுவந்து, எல்லா
மனிதர்களுக்கும் முன்பாக அவற்றை
எரித்தனர்;
20 கடவுளுடைய வார்த்தை பலமாக
வளர்ந்து வெற்றி பெற்றது.
21 இவைகள் முடிந்தபின், பவுல்
மக்கெதோனியா, அக்காயா ஆகிய
இடங்களைக் கடந்து எருசலேமுக்குப்
போகும்போது, "நான் அங்கே சென்றபின்,
ரோமையும் பார்க்க வேண்டும்" என்று
ஆவியில் தீர்மானித்தார்.

22 எனவே, அவர் தமக்கு ஊழியம்
செய்தவர்களில் இருவரை, தீமோத்தேயு,
எராஸ்து ஆகியோரை மாசிடோனியாவுக்கு
அனுப்பினார். ஆனால் அவரே ஆசியாவில்
ஒரு பருவம் தங்கினார்.
23 அதே சமயம் அவ்வழியில் சிறிதும்
கலவரம் எழவில்லை.
24 டயானாவுக்கு வெள்ளிக் கோபுரங்களைச்
செய்து கொடுத்த வெள்ளிப் பணியாளரான
டெமெட்ரியஸ் என்னும் பெயருடைய ஒரு
மனிதன் கைவினைஞர்களுக்குச் சிறிதும்
லாபம் தரவில்லை.
25 அந்தத் தொழிலின் வேலையாட்களை
அவர் கூட்டிக்கொண்டு, "ஐயா, இந்தக்
கைத்தொழிலினால் எங்களுக்குச் செல்வம்
இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.
26 மேலும், எபேசுவில் மட்டுமல்ல,
ஏறக்குறைய ஆசியா முழுவதிலும், இந்தப்
பவுல் கைகளால் செய்யப்பட்ட தெய்வங்கள்
இல்லை என்று சொல்லி, பலரை
வற்புறுத்தித் திருப்பியனுப்பியதை நீங்கள்
பார்க்கிறீர்கள், கேட்கிறீர்கள்.
27 அதனால், இது மாத்திரமல்ல, நமது
கைவினைப் பொருட்கள் வீணாகிவிடும்
அபாயம் உள்ளது. ஆனால் அனைத்து
ஆசியாவும் உலகமும் வணங்கும் பெரிய
தெய்வமான டயானாவின் கோவிலை
இழிவுபடுத்த வேண்டும், அவளுடைய
மகத்துவம் அழிக்கப்பட வேண்டும்.
28 அவர்கள் இந்த வார்த்தைகளைக்
கேட்டபோது, கோபத்தால் நிறைந்து:
எபேசியரின் டயானா பெரியவள் என்று
சத்தமிட்டார்கள்.
29 நகரமுழுவதும் குழப்பத்தால் நிரம்பி
வழிந்தது; மக்கெதோனியாவின்
மனிதர்களாகிய கயஸ் மற்றும்
அரிஸ்தர்க்குஸ் என்பவர்கள், பவுலின்
பயணத்தில் இருந்தவர்களைப் பிடித்து,
ஒருமனதாக தியேட்டருக்குள்
விரைந்தார்கள்.
30 பவுல் ஜனங்களுக்குள்ளே பிரவேசிக்க
நினைத்தபோது, சீஷர்கள் அவருக்குப்
பொறுக்கவில்லை.
31 அவருடைய நண்பர்களான ஆசியாவின்
தலைவரில் சிலர், அவர் நாடக அரங்கிற்குள்
சாகக் கூடாது என்று கேட்டு, அவரிடம்
அனுப்பினார்கள்.
32 சபை குழப்பமடைந்ததினால் சிலர்
ஒருவிதமாகவும், சிலர் வேறு விதமாகவும்
கூப்பிட்டார்கள். மேலும் அவர்கள் எதற்காக
ஒன்று சேர்ந்தார்கள் என்று
பெரும்பாலானோர் அறியவில்லை.
33 அவர்கள் கூட்டத்திலிருந்து
அலெக்சாந்தரை வெளியே இழுத்து,
யூதர்கள் அவரை முன் நிறுத்தினார்கள்.
அலெக்சாண்டர் கையால் சைகை செய்து,
மக்களுக்குத் தன் வாதத்தை
முன்வைத்திருப்பார்.
34 ஆனால் அவர் யூதர் என்று அறிந்தபோது,
இரண்டு மணி நேரம் அனைவரும் ஒரே
குரலில்: எபேசியர்களின் டயானா
பெரியவள் என்று கூக்குரலிட்டனர்.
35 நகரக் காவலர் மக்களைச்
சமாதானப்படுத்தி: எபேசு நகரத்தார்களே,
எபேசியர்களின் நகரம் பெரிய தெய்வமான
டயானாவையும், வியாழன் கோளிலிருந்து
கீழே விழுந்த உருவத்தையும்
வணங்குகிறவர் என்பதை அறியாத மனிதர்
என்ன இருக்கிறார் என்று கூறினார். ?
36 இவைகளை எதிர்த்துப் பேசமுடியாது
என்பதால், நீங்கள் அவசரப்பட்டு எதுவும்
செய்யாமல் அமைதியாக இருக்க வேண்டும்.
37 தேவாலயங்களைக்
கொள்ளையடிப்பவர்களல்ல, இன்னும்
உங்கள் தெய்வத்தை
நிந்திக்கிறவர்களுமல்லாத இந்த
மனிதர்களை நீங்கள் இங்குக் கொண்டு
வந்திருக்கிறீர்கள்.
38 ஆதலால், தெமேத்ரியஸுக்கும்
அவனோடிருக்கிற கைவினைஞர்களுக்கும்
ஒருவனுக்கு விரோதமாய்க் காரியம்
இருந்தால், நியாயப்பிரமாணம்
திறந்திருக்கிறது, பிரதிநிதிகள்
இருக்கிறார்கள்;
39 ஆனால் நீங்கள் மற்ற விஷயங்களைக்
குறித்து விசாரித்தால், அது சட்டப்படியான
கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்படும்.
40 இந்தக் கூட்டத்தைப் பற்றிக் கணக்குக்
கொடுக்க எந்தக் காரணமும் இல்லாததால்,
இந்த நாளின் சலசலப்புக்காக நாங்கள்
கேள்விக்குள்ளாக்கப்படும் அபாயத்தில்
இருக்கிறோம்.
41 அவர் இவ்வாறு பேசி, சபையைக்
கலைத்தார்.

அத்தியாயம் 20

1 ஆரவாரம் ஓய்ந்தபின், பவுல் சீடர்களைத்
தம்மிடம் அழைத்து, அவர்களைத்
தழுவிக்கொண்டு, மக்கெதோனியாவுக்குப்
புறப்பட்டுச் சென்றார்.
2 அவர் அந்தப் பகுதிகளைக் கடந்து,
அவர்களுக்குப் பல அறிவுரைகளை அளித்து,
கிரேக்க நாட்டுக்கு வந்தார்.

3 அங்கே மூன்று மாதங்கள் தங்கினார்.
யூதர்கள் அவருக்காகக் காத்திருந்தபோது,
அவர் சிரியாவுக்குச் செல்லவிருந்தபோது,
அவர் மாசிடோனியா வழியாகத் திரும்பத்
திட்டமிட்டார்.
4 பெரேயாவின் ஆசியா சோபாட்டருக்கு
அவருடன் சென்றார். மற்றும்
தெசலோனியர்கள், அரிஸ்டார்கஸ் மற்றும்
செகுண்டஸ்; மற்றும் டெர்பேவின் கயஸ
மற்றும் திமோதியஸ்; மற்றும் ஆசியா,
டைச்சிகஸ் மற்றும் ட்ரோபிமஸ்.
5 முன்னே செல்லும் இவர்கள் துரோவாவில்
எங்களுக்காகத் தங்கினார்கள்.
6 புளிப்பில்லாத ரொட்டி சாப்பிடும்
நாட்களுக்குப் பிறகு, நாங்கள்
பிலிப்பியிலிருந்து கப்பலேறி, ஐந்து
நாட்களில் துரோவாவுக்கு அவர்களிடத்தில்
வந்தோம். நாங்கள் ஏழு நாட்கள்
தங்கியிருந்தோம்.
7 வாரத்தின் முதல் நாளில், சீஷர்கள் அப்பம்
பிட்கக் கூடிவந்தபோது, பவுல் அவர்களுக்குப்
பிரசங்கித்தார்; நள்ளிரவு வரை தனது
உரையைத் தொடர்ந்தார்.
8 அவர்கள் கூடியிருந்த மேல் அறையில் பல
விளக்குகள் இருந்தன.
9 யூத்திக்கஸ் என்ற பெயருடைய ஒரு
வாலிபன் ஒரு ஜன்னலில் அமர்ந்து, ஆழ்ந்த
தூக்கத்தில் விழுந்து, பவுல் நீண்ட நேரம்
பிரசங்கித்துக்கொண்டிருந்தபோது, அவன்
தூக்கத்தில் மூழ்கி, மூன்றாவது
மாடியிலிருந்து கீழே விழுந்து,
இறந்துவிட்டான்.
10 அப்பொழுது பவுல் கீழே இறங்கி,
அவன்மேல் விழுந்து, அவனைத் தழுவி,
"உங்களுக்குத் தொந்தரவேண்டாம்;
ஏனெனில் அவனுடைய உயிர் அவனுக்குள்
இருக்கிறது.
11 அவர் மறுபடியும் வந்து, அப்பம் பிட்டு,
சாப்பிட்டு, விடியும்வரை வெகுநேரம்
பேசிவிட்டுப் புறப்பட்டார்.
12 அவர்கள் அந்த இளைஞனை உயிரோடு
கொண்டு வந்தார்கள்.
13 நாங்கள் கப்பலேறுவதற்கு முன்பாகப்
போய், பவுலைக் கொண்டுபோக எண்ணி,
அசோஸ் நகருக்குச் சென்றோம்;
14 அசோஸில் அவர் எங்களைச்
சந்தித்தபோது, நாங்கள் அவரை
அழைத்துக்கொண்டு மித்திலேனுக்கு
வந்தோம்.
15 நாங்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டு, மறுநாள்
கியோசுக்கு எதிராக வந்தோம். அடுத்த நாள்
நாங்கள் சமோஸ் வந்து, ட்ரோகிலியத்தில்
தங்கினோம்; அடுத்த நாள் நாங்கள்
மிலேட்டஸுக்கு வந்தோம்.
16 பவுல் ஆசியாவில் காலத்தைக்
கழிக்காதபடியால், எபேசு வழியாகப்
பயணம் செய்யத் தீர்மானித்திருந்தான்.
17 மிலேட்டிலிருந்து எபேசுவுக்கு ஆள்
அனுப்பி, சபையின் மூப்பர்களை
அழைத்தான்.
18 அவர்கள் அவரிடம் வந்தபோது, அவர்
அவர்களை நோக்கி: நான் ஆசியாவிற்கு
வந்த முதல் நாள் முதல் எல்லாக்
காலங்களிலும் உங்களோடு எப்படி
இருந்தேன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.
19 முழு மனத்தாழ்மையோடும், பல
கண்ணீரோடும், சோதனைகளோடும்,
யூதர்கள் பதுங்கியிருந்ததால் எனக்கு
ஏற்பட்ட சோதனைகளோடும் ஆண்டவரைச்
சேவிப்பது.
20 உங்களுக்குப் பிரயோஜனமான எதையும்
நான் திரும்பப் பெறாமல், உங்களுக்குக்
காண்பித்தேன்;
21 யூதர்களுக்கும் கிரேக்கர்களுக்கும்
கடவுளிடம் மனந்திரும்புவதையும், நம்
ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து மீது
விசுவாசத்தையும் சான்று பகர்கிறோம்.
22 இப்பொழுது இதோ, நான் எருசலேமுக்கு
ஆவியில் கட்டுண்டவனாகப் போகிறேன்;
23 எல்லா நகரங்களிலும் பரிசுத்த
ஆவியானவர் சாட்சியாக இருக்கிறார்,
பிணைப்புகளும் துன்பங்களும் என்னுள்
இருக்கும்.
24 ஆனால் இவை எதுவும் என்னைத்
தூண்டவில்லை, நான் என் வாழ்க்கையை
எனக்குப் பிடித்ததாக எண்ணவில்லை,
அதனால் நான் மகிழ்ச்சியுடன் என்
பயணத்தை முடிக்கவும், கடவுளின்
கிருபையின் நற்செய்தியைப் பற்றி நான்
கர்த்தராகிய இயேசுவிடமிருந்து பெற்ற
ஊழியத்தை முடிக்கவும் விரும்புகிறேன். .
25 இப்பொழுது, இதோ, நான் தேவனுடைய
ராஜ்யத்தைப் பிரசங்கிக்கப் போன நீங்கள்
எல்லாரும் இனி என் முகத்தைக்
காணமாட்டீர்கள் என்பதை அறிவேன்.
26 ஆதலால், நான் எல்லா மனிதர்களின்
இரத்தத்திலிருந்தும் தூய்மையானவன்
என்பதை இந்நாளில் பதிவு செய்ய
உங்களை அழைத்துச் செல்கிறேன்.
27 ஏனென்றால், கடவுளுடைய எல்லா
ஆலோசனைகளையும் உங்களுக்கு
அறிவிக்க நான் புறக்கணிக்கவில்லை.
28 ஆதலால், உங்களைக்குறித்தும்,
தம்முடைய சொந்த இரத்தத்தினாலே
சம்பாதித்த தேவனுடைய சபையை

மேய்ப்பதற்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர்
உங்களைக் கண்காணிகளாக ஏற்படுத்திய
மந்தையைக்குறித்தும்
எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.
29 ஏனென்றால், நான் சென்றபின்,
மந்தையைக் காப்பாற்றாத கொடிய
ஓநாய்கள் உங்களுக்குள் நுழையும் என்று
எனக்குத் தெரியும்.
30 சீஷர்களைத் தங்களுக்குப் பின் இழுத்துச்
செல்வதற்கு, உங்களிடத்திலே சிலர் எழும்பி,
விபரீதமான காரியங்களைப் பேசுவார்கள்.
31 ஆகையால் விழித்திருந்து, நினைவில்
வையுங்கள், மூன்று வருட இடைவெளியில்
நான் ஒவ்வொரு இரவும் பகலும்
கண்ணீருடன் எச்சரிப்பதை நிறுத்தவில்லை.
32 இப்போதும் சகோதரரே, உங்களைக்
கட்டியெழுப்பவும், பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட
யாவருக்குள்ளும் உங்களுக்குச்
சுதந்தரத்தைக் கொடுக்கவும்
வல்லமையுள்ள தேவனுக்கும் அவருடைய
கிருபையின் வசனத்துக்கும் உங்களை
ஒப்புக்கொடுக்கிறேன்.
33 நான் யாருடைய வெள்ளிக்கும்,
பொன்னுக்கும், ஆடைக்கும்
ஆசைப்பட்டதில்லை.
34 இந்தக் கைகள் எனக்கும் என்னுடனே
இருந்தவர்களுக்கும் உதவி செய்தன
என்பதை நீங்களே அறிவீர்கள்.
35 இப்படிப் பிரயாசப்படுகிற நீங்கள்
பலவீனரைத் தாங்கி, கர்த்தராகிய
இயேசுவின் வார்த்தைகளை
நினைவுகூருங்கள் என்று எல்லாவற்றையும்
உங்களுக்குக் காண்பித்தேன் .
36 இப்படிச் சொன்னபின், அவர்
முழங்கால்படியிட்டு, எல்லாரோடும்
ஜெபம்பண்ணினார்.
37 அவர்கள் அனைவரும் மிகவும் அழுது,
பவுலின் கழுத்தில் விழுந்து, அவரை
முத்தமிட்டனர்.
38 அவர்கள் இனி அவருடைய முகத்தைப்
பார்க்காதபடிக்கு அவர் சொன்ன
வார்த்தைகளுக்காக மிகவும்
வருந்துகிறார்கள். அவர்கள் அவருடன்
கப்பலுக்குச் சென்றனர்.

அத்தியாயம் 21

1 நாங்கள் அவர்களிடமிருந்து வெளியேறி,
ஏவப்பட்ட பிறகு, நாங்கள் நேராக கூஸ் வரை
வந்தோம், மறுநாள் ரோட்ஸ் மற்றும்
அங்கிருந்து பட்டாராவுக்கு வந்தோம்.
2 பெனிசியாவுக்குச் செல்லும் ஒரு
கப்பலைக் கண்டு, நாங்கள் ஏறி,
புறப்பட்டோம்.
3 நாங்கள் சைப்ரஸைக் கண்டுபிடித்ததும்,
அதை இடதுபுறத்தில் விட்டுவிட்டு,
சிரியாவுக்குப் பயணம் செய்து, டயர் என்ற
இடத்தில் இறங்கினோம்; ஏனென்றால்,
கப்பல் தன் பாரத்தை இறக்குவதற்கு அங்கே
இருந்தது.
4 சீடர்களைக் கண்டுபிடித்து, ஏழுநாள்
அங்கே தங்கியிருந்தோம்.
5 அந்த நாட்களை நாங்கள் முடித்தபின்,
நாங்கள் புறப்பட்டுப் போனோம்; நாங்கள்
ஊருக்கு வெளியே வரும்வரை அவர்கள்
எல்லாரும் எங்களை மனைவிமார்களோடும்
பிள்ளைகளோடும் வழிக்குக்
கொண்டுவந்தார்கள்; நாங்கள் கரையில்
முழங்கால்படியிட்டு ஜெபம் செய்தோம்.
6 நாங்கள் ஒருவரையொருவர் விட்டுவிட்டு,
கப்பலில் ஏறினோம். அவர்கள் மீண்டும் வீடு
திரும்பினர்.
7 தீரிலிருந்து எங்கள் பயணத்தை
முடித்ததும், நாங்கள் டோலமயிஸுக்கு வந்து,
சகோதரர்களை வாழ்த்தி, ஒரு நாள்
அவர்களுடன் தங்கினோம்.
8 மறுநாள் பவுலின் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த
நாங்கள் புறப்பட்டு செசரியாவுக்கு வந்து,
ஏழு பேரில் ஒருவரான பிலிப்பு என்ற
சுவிசேஷகரின் வீட்டிற்குள் நுழைந்தோம்.
மற்றும் அவருடன் தங்கினார்.
9 அந்த மனுஷனுக்குத் தீர்க்கதரிசனம்
சொல்லுகிற கன்னிப் பெண்களான நான்கு
மகள்கள் இருந்தார்கள்.
10 நாங்கள் அங்கே பலநாள்
தங்கியிருந்தபோது, யூதேயாவிலிருந்து அகபு
என்ற ஒரு தீர்க்கதரிசி வந்தார்.
11 அவர் எங்களிடம் வந்து, பவுலின்
கச்சையை எடுத்துக்கொண்டு, தன்
கைகளையும் கால்களையும்
கட்டிக்கொண்டு: பரிசுத்த ஆவியானவர்
சொல்லுகிறது என்னவென்றால்:
எருசலேமில் யூதர்கள் இந்தக் கச்சையை
உடையவனைக் கட்டி, அவனைக் கைக்குள்
ஒப்புக்கொடுப்பார்கள். புறஜாதிகளின்
கைகள்.
12 இவைகளை நாங்கள் கேட்டபோது,
நாங்களும் அந்த இடத்திலுள்ளவர்களும்
எருசலேமுக்குப் போகவேண்டாம் என்று
அவரை வேண்டிக்கொண்டோம்.
13 அதற்குப் பவுல், “நீங்கள் அழுது என்
இதயத்தை உடைப்பதன் அர்த்தம் என்ன?
கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினிமித்தம்
நான் எருசலேமில் கட்டப்படுவதற்கு

மட்டுமல்ல, மரிக்கவும் தயாராக
இருக்கிறேன்.
14 அவர் சம்மதிக்காததால், ஆண்டவரின்
விருப்பம் நிறைவேறட்டும் என்று சொல்லி
நிறுத்திக் கொண்டோம்.
15 அந்த நாட்களுக்குப் பிறகு நாங்கள்
எங்கள் வண்டிகளை எடுத்துக்கொண்டு
எருசலேமுக்குப் போனோம்.
16 செசரியாவின் சீடர்களில் சிலரும்
எங்களோடு வந்து, சைப்ரஸ் நாட்டைச்
சேர்ந்த ம்னாசோன் என்ற முதிய
சீடனையும் அவர்களோடு கூட்டிக்கொண்டு
வந்தார்.
17 நாங்கள் எருசலேமுக்கு வந்தபோது,
சகோதரர்கள் எங்களை மகிழ்ச்சியுடன்
ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.
18 மறுநாள் பவுல் எங்களோடு
யாக்கோபிடம் சென்றார். மற்றும்
பெரியோர்கள் அனைவரும் கலந்து
கொண்டனர்.
19 அவர் அவர்களை வாழ்த்தியபின், கடவுள்
புறஜாதியார் மத்தியில் தம்முடைய
ஊழியத்தினாலே செய்த காரியங்களை
விசேஷமாக விவரித்தார்.
20 அவர்கள் அதைக் கேட்டு, கர்த்தரை
மகிமைப்படுத்தி, அவரை நோக்கி:
சகோதரனே, விசுவாசிக்கிற யூதர்கள்
எத்தனை ஆயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள்
என்று பார்க்கிறாய்; அவர்கள் அனைவரும்
சட்டத்தின் மீது வைராக்கியம்
கொண்டவர்கள்.
21 அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு
விருத்தசேதனம் செய்யக்கூடாது,
பழக்கவழக்கங்களின்படி நடக்கக்கூடாது
என்று சொல்லி, புறஜாதியார் மத்தியில்
உள்ள யூதர்கள் அனைவருக்கும்
மோசேயைக் கைவிடும்படி கற்பிக்கிறீர்கள்
என்று அவர்கள் உன்னைப் பற்றி
அறிந்திருக்கிறார்கள்.
22 அது என்ன? திரளான மக்கள் ஒன்றுசேர
வேண்டும்: ஏனென்றால் நீங்கள் வந்தீர்கள்
என்று அவர்கள் கேள்விப்படுவார்கள்.
23 ஆதலால், நாங்கள் உனக்குச்
சொல்வதைச் செய்;
24 அவர்கள் எடுத்து, அவர்களுடன்
உங்களைச் சுத்திகரித்துக் கொண்டு,
அவர்கள் தலையை மொட்டையடிக்கும்படி
அவர்களுடன் பொறுப்பேற்க வேண்டும்;
ஆனால் நீயும் ஒழுங்காக நடந்து,
நியாயப்பிரமாணத்தைக்
கைக்கொள்ளுகிறாய்.
25 விசுவாசிக்கிற புறஜாதியாரைத் தொட்டு,
அவர்கள் சிலைகளுக்குப்
படைக்கப்பட்டவைகளிலிருந்தும்,
இரத்தத்திலிருந்தும், கழுத்தை
நெரிப்பதிலிருந்தும், வேசித்தனத்திலிருந்தும்
தங்களைக் காத்துக் கொள்வதைத் தவிர,
அவர்கள் அப்படிப்பட்டதைக்
கடைப்பிடிப்பதில்லை என்று எழுதி
முடித்தோம்.
26அப்பொழுது பவுல் அந்த மனிதர்களை
அழைத்துக்கொண்டு, மறுநாள்
அவர்களுடன் தன்னைச்
சுத்திகரித்துக்கொண்டு, அவர்கள்
ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு காணிக்கை
செலுத்தப்படும்வரை, சுத்திகரிப்பு நாட்கள்
நிறைவேறியதைக் குறிக்கும்பொருட்டு,
ஆலயத்திற்குள் பிரவேசித்தான்.
27 ஏழு நாட்கள் முடிவடைந்தபோது,
ஆசியாவிலிருந்த யூதர்கள், அவரைக்
கோவிலில் கண்டபோது, மக்கள்
அனைவரையும் கலங்கடித்து, அவர்மீது
கைகளை வைத்தார்கள்.
28 இஸ்ரவேல் ஜனங்களே, உதவி
செய்யுங்கள் என்று கூக்குரலிட்டு:
ஜனங்களுக்கும், நியாயப்பிரமாணத்துக்கும்,
இந்த இடத்திற்கும் விரோதமாக எல்லா
இடங்களிலும் எல்லா மனுஷருக்கும்
போதிக்கிற மனுஷன் இவரே; மேலும்
கிரேக்கர்களையும் ஆலயத்திற்குள்
வரவழைத்து, இந்தப் பரிசுத்த ஸ்தலத்தைத்
தீட்டுப்படுத்தினார்.
29 (ஏனெனில், பவுல் தேவாலயத்திற்குள்
அழைத்து வந்ததாக எண்ணிய
எபேசியரான த்ரோபிமுஸ் நகரத்தில்
அவரோடேகூட முன்னே கண்டார்கள்.)
30 நகரமெல்லாம் அசைந்தது, ஜனங்கள்
ஒன்றுகூடி ஓடிவந்தார்கள்; அவர்கள்
பவுலைப் பிடித்து, கோவிலுக்கு வெளியே
இழுத்தார்கள்; உடனே கதவுகள்
மூடப்பட்டன.
31 அவர்கள் அவரைக் கொல்லப்
போகையில், எருசலேம் முழுவதும்
கலவரத்தில் மூழ்கியிருப்பதாகப் படைத்
தலைவனுக்குச் செய்தி வந்தது.
32 அவர்கள் உடனே படைவீரர்களையும்
நூற்றுவர் தலைவர்களையும்
கூட்டிக்கொண்டு அவர்களிடத்திற்கு
ஓடிவந்தார்கள்; அவர்கள் சேனாபதியையும்
படைவீரர்களையும் கண்டு, பவுலை அடிக்க
விட்டுவிட்டார்கள்.
33 தலைவன் அருகில் வந்து, அவனைப்
பிடித்து, இரண்டு சங்கிலிகளால்
பிணைக்கக் கட்டளையிட்டான். அவர் யார்,
அவர் என்ன செய்தார் என்று கேட்டார்.

34 மேலும் சிலர் கூட்டத்தினரிடையே ஒன்று,
சிலர் வேறு என்று கூக்குரல் எழுப்பினர்.
35 அவர் படிக்கட்டுகளில் ஏறியபோது,
மக்களின் வன்முறைக்காக அவர்
படைவீரர்களால் தாங்கப்பட்டார்.
36 ஏனென்றால், திரளான ஜனங்கள்
அவரைப் பின்தொடர்ந்து, "அவனைப்
போய்விடு" என்று அழுதார்கள்.
37 பவுலை அரண்மனைக்குள் அழைத்துச்
செல்லும்போது, அவன் தலைவனை நோக்கி:
நான் உன்னிடம் பேசலாமா? உன்னால்
கிரேக்க மொழி பேச முடியுமா என்று யார்
சொன்னது?
38 இந்நாட்களுக்கு முன்னே கலகத்தை
உண்டாக்கி, கொலைகாரர்களாகிய
நாலாயிரம் பேரை வனாந்தரத்திற்குக்
கூட்டிக்கொண்டு போன எகிப்தியன்
நீயல்லவா?
39 அதற்குப் பவுல்: நான் தர்சஸ் நகரத்தைச்
சேர்ந்த யூதன், சிலிசியாவிலுள்ள ஒரு
நகரத்தின் குடிமகன்;
40 அவனுக்கு உரிமம் கொடுத்தபின், பவுல்
படிக்கட்டுகளில் நின்று, மக்களுக்குக்
கையால் சைகை செய்தார். அங்கே பெரும்
அமைதி நிலவியபோது, அவர் எபிரேய
மொழியில் அவர்களிடம் பேசி,

அத்தியாயம் 22

1 சகோதரரே, பிதாக்களே, நான் இப்போது
உங்களுக்குச் சொல்லும் என் நியாயத்தைக்
கேளுங்கள்.
2 (அவர் எபிரேய பாஷையிலே தங்களுக்குப்
பேசுகிறார் என்று அவர்கள்
கேள்விப்பட்டபோது, அவர்கள் அதிக
மௌனம் காத்தார்கள்.
3 சிலிசியாவிலுள்ள தர்சு என்ற ஊரில்
பிறந்து, இந்த நகரத்தில் கமாலியேலின்
காலடியில் வளர்ந்து, பிதாக்களுடைய
நியாயப்பிரமாணத்தின்படி போதித்து,
வைராக்கியமுள்ள ஒரு யூதனாகிய நான்
மெய்யாகவே யூதனாக இருக்கிறேன்.
கடவுளே, நீங்கள் அனைவரும் இன்று
இருப்பது போல.
4 நான் இந்த வழியில் மரணமடையும் வரை
துன்புறுத்தினேன், ஆண்களையும்
பெண்களையும் கட்டி சிறைகளில்
அடைத்தேன்.
5 பிரதான ஆசாரியனும், மூப்பர்களுடைய
எல்லா சொத்துக்களும் எனக்கு சாட்சியாக
இருக்கிறார்கள்; அவர்களிடமிருந்து நான்
சகோதரர்களுக்கு கடிதங்களைப் பெற்று,
தண்டிக்கப்படுவதற்காக எருசலேமுக்குக்
கட்டப்பட்டிருந்தவர்களைக்
கொண்டுவருவதற்காக தமஸ்குவுக்குச்
சென்றேன்.
6 நான் பிரயாணம் செய்து, மத்தியானம்
தமஸ்குவுக்குச் சமீபமாய் வந்தபோது,
திடீரென்று வானத்திலிருந்து ஒரு பெரிய
வெளிச்சம் என்னைச் சுற்றிப் பிரகாசித்தது.
7 நான் தரையில் விழுந்து: சவுலே, சவுலே,
ஏன் என்னைத் துன்பப்படுத்துகிறாய் என்று
என்னிடம் ஒரு சத்தத்தைக் கேட்டேன்.
8 அதற்கு நான்: ஆண்டவரே, நீர் யார்? அவன்
என்னை நோக்கி: நீ துன்பப்படுத்துகிற
நாசரேயனாகிய இயேசு நான்.
9 என்னுடனே இருந்தவர்கள் வெளிச்சத்தைக்
கண்டு பயந்தார்கள்; ஆனால் என்னிடம்
பேசியவரின் குரலை அவர்கள்
கேட்கவில்லை.
10 அதற்கு நான்: ஆண்டவரே, நான் என்ன
செய்ய வேண்டும் என்றேன். கர்த்தர்
என்னை நோக்கி: எழுந்து தமஸ்குவுக்குப்
போ; அங்கே நீ செய்ய
நியமித்திருக்கிறவைகள் எல்லாம் உனக்குச்
சொல்லப்படும்.
11 அந்த ஒளியின் மகிமையை என்னால்
பார்க்க முடியாதபோது, என்னுடனே
இருந்தவர்கள் கையால் வழிநடத்தப்பட்டு,
நான் தமஸ்குவுக்கு வந்தேன்.
12 ஒரு அனனியா,
நியாயப்பிரமாணத்தின்படி
பக்தியுள்ளவனும், அங்கே குடியிருந்த
யூதர்கள் எல்லாரைப் பற்றியும் நல்ல
அறிக்கை பெற்றவனும்,
13 என்னிடம் வந்து நின்று: சகோதரனாகிய
சவுலே, பார்வை பெறும் என்றார். அதே மணி
நேரத்தில் நான் அவரைப் பார்த்தேன்.
14 அதற்கு அவன்: நீ தம்முடைய சித்தத்தை
அறிந்து, அந்த நீதிமானைக் காணவும்,
அவருடைய வாயின் சத்தத்தைக் கேட்கவும்,
எங்கள் பிதாக்களின் தேவன் உன்னைத்
தெரிந்துகொண்டார் என்றார்.
15 ஏனென்றால், நீ பார்த்ததையும்
கேட்டதையும் பற்றி எல்லா மனிதர்களுக்கும்
சாட்சியாக இருப்பாய்.
16 இப்போது ஏன் தாமதிக்கிறீர்கள்? எழுந்து,
ஞானஸ்நானம் பெற்று, கர்த்தருடைய
நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டு, உன்
பாவங்களைக் கழுவிவிடு.
17 நான் மீண்டும் எருசலேமுக்கு வந்தபோது,
ஆலயத்தில் ஜெபம்
செய்துகொண்டிருந்தபோது, நான்
மயக்கத்தில் இருந்தேன்;
18 அவர் என்னை நோக்கி: நீ சீக்கிரமாய்
எருசலேமிலிருந்து புறப்படு;

19 அதற்கு நான்: ஆண்டவரே, உம்மை
விசுவாசிக்கிறவர்களை எல்லா ஜெப
ஆலயங்களிலும் சிறைபிடித்து அடித்தேன்
என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்.
20 உமது தியாகியான ஸ்தேவானின்
இரத்தம் சிந்தப்பட்டபோது, நானும்
அவனருகில் நின்று, அவன் மரணத்திற்கு
சம்மதித்து, அவனைக் கொன்றவர்களின்
வஸ்திரங்களைக் காத்துக்கொண்டேன்.
21 அவன் என்னை நோக்கி: புறப்படு;
22 அவர்கள் இந்த வார்த்தையை அவருக்குச்
செவிசாய்த்தார்கள், பின்னர் தங்கள்
சத்தங்களை உயர்த்தி: இப்படிப்பட்ட ஒரு
மனிதனை பூமியிலிருந்து அகற்றிவிடுங்கள்,
ஏனென்றால் அவர் வாழ்வது தகுதியற்றது.
23 அவர்கள் கூக்குரலிட்டு, தங்கள்
ஆடைகளைக் களைந்து, தூசியை காற்றில்
எறிந்தார்கள்.
24 சேனாதிபதி அவனைக் கோட்டைக்குள்
அழைத்து வரும்படி கட்டளையிட்டான்.
அவர்கள் ஏன் அவருக்கு எதிராகக்
கூக்குரலிட்டார்கள் என்பதை அவர் அறிந்து
கொள்வதற்காக.
25 அவர்கள் அவரைக் கட்டைகளால்
கட்டியபோது, பவுல் அருகே நின்றிருந்த
நூற்றுவர் தலைவனை நோக்கி:
ரோமானியனாகவும்,
குற்றஞ்சாட்டப்படாதவனுமான மனிதனை நீ
கசையடியால் அடிப்பது நியாயமா?
26 நூற்றுவர் தலைவன் அதைக் கேட்டபோது,
அவன் தலைவனிடம் போய்: நீ என்ன
செய்கிறாய் என்று எச்சரிக்கையாயிரு;
இந்த மனிதன் ரோமானியன் என்றான்.
27 அப்பொழுது சேனாபதி வந்து, அவனை
நோக்கி: சொல்லு, நீ ரோமானியனா? அவர்,
ஆமாம்.
28 அதற்குப் படைத் தளபதி,
“பெருந்தொகையால் இந்தச் சுதந்திரத்தைப்
பெற்றேன். அதற்கு பவுல், நான்
சுதந்திரமாகப் பிறந்தேன்.
29 உடனே அவரைப் பரிசோதிக்க
வேண்டியவர்கள் அவரைவிட்டுப்
போனார்கள்; தலைவனும் அவன்
ரோமானியன் என்று அறிந்து, அவனைக்
கட்டியிருந்ததால் பயந்தான்.
30 மறுநாளில், யூதர்கள் அவர்மீது
சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டை அவர்
அறிந்திருப்பதால், அவரைத் தம்முடைய
படைகளிலிருந்து விடுவித்து, தலைமைக்
குருக்களையும் அவர்கள் சபையார்
அனைவரையும் வரும்படி கட்டளையிட்டு,
பவுலைக் கீழே கொண்டுவந்து,
அவர்களுக்கு முன்பாக நிறுத்தினார்.

அத்தியாயம் 23

1 பவுல் ஆலோசனைச் சங்கத்தைக்
கவனமாகப் பார்த்து: சகோதரரே, நான்
இன்றுவரை தேவனுக்கு முன்பாக நல்ல
மனசாட்சியோடு வாழ்ந்து வருகிறேன்.
2 பிரதான ஆசாரியனாகிய அனனியா
தம்முடைய வாயில் அடிக்கும்படி தன்னருகே
நின்றவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.
3 அப்பொழுது பவுல் அவனை நோக்கி:
வெள்ளையடிக்கப்பட்ட சுவரே, தேவன்
உன்னை அடிப்பார்;
4 அருகில் நின்றவர்கள், “கடவுளின்
தலைமைக் குருவை நிந்திக்கிறாய்?”
என்றார்கள்.
5 அப்பொழுது பவுல்: சகோதரரே, அவர்
பிரதான ஆசாரியென்று எனக்குத்
தெரியாது;
6 ஆனால், ஒரு பகுதியினர் சதுசேயர்
என்றும், மற்றோர் பரிசேயர் என்றும் பவுல்
உணர்ந்து, சபையில் கூக்குரலிட்டு:
சகோதரரே, நான் பரிசேயன், பரிசேயன்,
மரித்தோரின் நம்பிக்கை மற்றும்
உயிர்த்தெழுதல் என்று அழைக்கப்பட்டேன்.
கேள்வியில்.
7 அவர் இப்படிச் சொன்னபோது,
பரிசேயர்களுக்கும் சதுசேயருக்கும்
வாக்குவாதம் உண்டாகி, ஜனங்கள்
பிரிந்தார்கள்.
8 சதுசேயர்கள் உயிர்த்தெழுதல் இல்லை,
தூதனும் இல்லை, ஆவியும் இல்லை என்று
கூறுகிறார்கள்: ஆனால் பரிசேயர்கள்
இரண்டையும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.
9 அப்பொழுது ஒரு பெரிய கூக்குரல்
எழுந்தது; பரிசேயர்களின் பங்கில் இருந்த
வேதபாரகர் எழுந்து: இவனிடத்தில் ஒரு
தீமையையும் காணவில்லை, ஆனால் ஒரு
ஆவி அல்லது தேவதூதன் இவனிடம்
பேசினால், நாம் எதிர்த்துப் போரிட
வேண்டாம் என்றார்கள். கடவுள்.
10 பெரும் வாக்குவாதம் ஏற்பட்டபோது,
பவுல் துண்டாடப்படுவாரோ என்று அஞ்சிய
தலைவன், படைவீரர்களை கீழே இறக்கி,
அவர்கள் நடுவில் இருந்து பலவந்தமாக
அழைத்துச் சென்று கோட்டைக்குள்
கொண்டு வரும்படி கட்டளையிட்டான்.
11 மறுநாள் இரவு கர்த்தர் அவனருகில்
நின்று: பவுலே, தைரியமாயிரு; நீ
எருசலேமில் என்னைக்குறித்துச்
சாட்சிகொடுத்ததுபோல, ரோமிலும்
சாட்சிகொடுக்கவேண்டும் என்றார்.
12 பொழுது விடிந்ததும், யூதர்களில் சிலர்
ஒன்றுசேர்ந்து, பவுலைக் கொல்லும்வரை

தாங்கள் உண்ணவோ குடிக்கவோ மாட்டோம் என்று சபித்துக்கொண்டார்கள்.
13 இந்தச் சதியைச் செய்தவர்கள் நாற்பதுக்கும் அதிகமானவர்கள்.
14 அவர்கள் பிரதான ஆசாரியர்களிடமும் மூப்பர்களிடமும் வந்து: நாங்கள் பவுலைக் கொன்றுபோடுகிறவரைக்கும் ஒன்றும் புசிக்கமாட்டோம் என்று பெரிய சாபத்திற்கு ஆளானோம் என்றார்கள்.
15 ஆதலால், நீங்கள் அவரைப் பற்றி இன்னும் நன்றாக விசாரிப்பது போல், அவரை நாளை உங்களிடம் கொண்டு வருவீர்கள் என்று தலைமைச் சேனாதிபதியிடம் இப்போது ஆலோசனை கூறுகிறீர்கள்.
16 அவர்கள் பதுங்கிக் கிடப்பதைப் பவுலின் சகோதரியின் மகன் கேள்விப்பட்டு, அரண்மனைக்குள் நுழைந்து பவுலுக்கு அறிவித்தான்.
17 அப்பொழுது பவுல் நூற்றுக்கு அதிபதிகளில் ஒருவனைத் தம்மிடம் அழைத்து: இந்த வாலிபனைத் தலைவனிடத்தில் கொண்டு வா.
18 அவன் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய், சேனாபதியினிடத்தில் கொண்டுபோய்: கைதியாகிய பவுல் என்னைத் தம்மிடத்தில் வரவழைத்து, உன்னிடத்தில் ஏதாவது சொல்லவேண்டியிருக்கிற இந்த இளைஞனை உன்னிடத்தில் கொண்டுவரும்படி வேண்டிக்கொண்டான்.
19 தலைவன் அவனைக் கைப்பிடித்து, அவனோடு தனியே சென்று: நீ என்னிடம் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டான்.
20 அதற்கு அவன்: யூதர்கள் பவுலைக் கொஞ்சம் நன்றாக விசாரிப்பது போல, நாளை ஆலோசனைச் சங்கத்துக்குள்ளே அவரைக் கொண்டுவரும்படி உம்மை விரும்புவதாக யூதர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள்.
21 ஆனால், நீ அவர்களுக்கு அடிபணியாதே; ஏனெனில், நாற்பதுக்கும் அதிகமானோர் அவனுக்காகக் காத்துக் கிடக்கிறார்கள்; அவர்கள் அவனைக் கொன்றுபோடும்வரை உண்ணவோ குடிக்கவோ மாட்டோம் என்று சபதம் போட்டுக்கொண்டார்கள்; இப்போது அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். உங்களிடமிருந்து ஒரு வாக்குறுதியை எதிர்பார்க்கிறேன்.
22 தலைவன் அந்த இளைஞனைப் புறப்பட அனுமதித்து: நீ இவைகளை எனக்குச் சொன்னதை யாரிடமும் சொல்லாதே என்று அவனுக்குக் கட்டளையிட்டான்.
23 மேலும் அவர் இரண்டு நூற்றுவர் தலைவர்களை அழைத்து: இரவின் மூன்றாம் மணி நேரத்தில் செசரியாவுக்குப் போவதற்கு இருநூறு வீரர்களையும், அறுபத்து பத்து குதிரை வீரர்களையும், ஈட்டி வீரர்களை இருநூறு பேரையும் தயார்படுத்துங்கள்.
24 அவர்கள் பவுலை ஏற்றிக்கொண்டு, ஆளுநராகிய பேலிக்ஸிடம் பாதுகாப்பாகக் கொண்டுபோகும்படி அவர்களுக்கு மிருகங்களைக் கொடுங்கள்.
25 பின் அவர் ஒரு கடிதம் எழுதினார்:
26 சிறந்த ஆளுநரான பெலிக்சுக்கு கிளாடியஸ் லிசியாஸ் வாழ்த்து அனுப்பினார்.
27 இந்த மனிதன் யூதர்களிடமிருந்து பிடிக்கப்பட்டான், அவர்களால் கொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும்; பிறகு நான் ஒரு இராணுவத்துடன் வந்து, அவர் ரோமானியர் என்று புரிந்துகொண்டு அவரைக் காப்பாற்றினேன்.
28 அவர்கள் அவன்மேல் குற்றஞ்சாட்டியதற்குக் காரணத்தை நான் அறிந்தபோது, நான் அவனை அவர்கள் ஆலோசனைச் சங்கத்துக்குக் கூட்டிக்கொண்டுவந்தேன்.
29 அவர்களுடைய சட்டத்தைப் பற்றிய கேள்விகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் என்று நான் உணர்ந்தேன், ஆனால் மரணம் அல்லது பிணைப்புகளுக்குத் தகுந்த எதுவும் அவருடைய குற்றச்சாட்டில் வைக்கப்படவில்லை.
30 யூதர்கள் அந்த மனிதனுக்காக எப்படிக் காத்திருந்தார்கள் என்று எனக்குச் சொல்லப்பட்டபோது, நான் உடனே உன்னிடத்தில் ஆள் அனுப்பி, அவன்மேல் தங்களுக்கு விரோதமாய் இருந்ததை உமக்கு முன்பாகச் சொல்லும்படி அவன்மேல் குற்றஞ்சாட்டுகிறவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டேன். பிரியாவிடை.
31 படைவீரர்கள் தங்களுக்குக் கட்டளையிட்டபடியே, பவுலைக் கூட்டிக்கொண்டு, இரவில் அந்திபத்ரிஸுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள்.
32 மறுநாள் குதிரைவீரர்களை அவருடன் செல்ல விட்டுவிட்டு கோட்டைக்குத் திரும்பினர்.
33 அவர்கள் செசரியாவுக்கு வந்து, ஆளுநரிடம் நிருபத்தைக் கொடுத்தபோது, பவுலையும் அவர் முன்பாக நிறுத்தினார்கள்.
34 ஆளுநர் கடிதத்தைப் படித்ததும், அவர் எந்த மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று

கேட்டார். அவர் சிலிசியாவைச் சேர்ந்தவர்
என்பதை அவர் புரிந்துகொண்டபோது;
35 உன்மேல் குற்றம் சாட்டுகிறவர்களும்
வரும்போது நான் உன் பேச்சைக் கேட்பேன்
என்றார். மேலும் அவரை ஏரோதின்
நியாயத்தீர்ப்பு மண்டபத்தில் வைக்கும்படி
கட்டளையிட்டார்.

அத்தியாயம் 24

1 ஐந்து நாட்களுக்குப் பிறகு, பிரதான
ஆசாரியனாகிய அனனியா
மூப்பர்களோடும், டெர்துல்லஸ் என்ற
பெயருடைய ஒரு குறிப்பிட்ட
பேச்சாளரோடும் இறங்கினார், அவர்
பவுலுக்கு எதிராக ஆளுநருக்கு அறிவித்தார்.
2 அவர் வெளியே அழைக்கப்பட்டபோது,
தெர்துல்லஸ் அவரைக் குற்றஞ்சாட்டத்
தொடங்கினார்: உன்னால் நாங்கள் மிகுந்த
அமைதியை அனுபவித்து வருகிறோம்,
உங்கள் பாதுகாப்பால் இந்த தேசத்திற்கு
மிகவும் தகுதியான செயல்கள்
செய்யப்படுகின்றன.
3 நாங்கள் அதை எப்போதும்
ஏற்றுக்கொள்கிறோம், எல்லா இடங்களிலும்,
மிகவும் உன்னதமான பெலிக்ஸ், எல்லா
நன்றியுடனும்.
4 ஆயினும்கூட, நான் உங்களுக்கு மேலும்
சலிப்படையவில்லை என்றாலும், உங்கள்
கருணையைப் பற்றி சில வார்த்தைகளை
நீங்கள் கேட்க வேண்டும் என்று நான்
உன்னைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.
5 இந்த மனிதன் ஒரு
கொள்ளைக்காரனாகவும், உலகெங்கிலும்
உள்ள அனைத்து யூதர்களுக்குள்ளும்
துரோகத்தைத் தூண்டுபவனாகவும்,
நசரேனியப் பிரிவின் தலைவனாகவும்
இருப்பதைக் கண்டோம்.
6 அவர் கோவிலைத் தீட்டுப்படுத்தப்
போனார்;
7 ஆனால் தலைவன் லீசியா எங்களிடம்
வந்து, மிகுந்த வன்முறையோடு அவனை நம்
கையிலிருந்து பறித்துக்கொண்டான்.
8 அவர்மேல் குற்றஞ்சாட்டுபவர்களை
உன்னிடம் வரும்படி கட்டளையிடுகிறார்:
யாரைப்பற்றி நாம் குற்றஞ்சாட்டுகிறோமோ,
இவைகளையெல்லாம் நீ யாரிடத்தில்
தெரிந்துகொள்ளலாம் என்று
விசாரித்துக்கொண்டு.
9 யூதர்களும் இப்படித்தான் என்று
ஒப்புக்கொண்டார்கள்.
10அப்பொழுது, ஆளுநன் அவனைப்
பேசும்படி சைகை செய்தபின், பவுல், "நீ பல
வருடங்களாக இந்த தேசத்திற்கு
நியாயாதிபதியாக இருந்திருக்கிறாய்
என்பதை நான் அறிந்திருக்கிறபடியால்,
நான் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக
பதிலளிக்கிறேன்.
11 ஏனென்றால், நான் எருசலேமுக்குச்
சென்று தொழுதுகொள்ள இன்னும்
பன்னிரண்டு நாட்கள் ஆகின்றன என்பதை
நீங்கள் புரிந்துகொள்வீர்கள்.
12 நான் ஆலயத்திலோ, ஜெப
ஆலயங்களிலோ, நகரத்திலோ ஒருவரோடும்
தர்க்கம் செய்ததையோ, ஜனங்களை
எழுப்புவதையோ அவர்கள் காணவில்லை.
13 இப்போது என்மீது சுமத்தப்படும்
குற்றங்களை அவர்களால் நிரூபிக்க
முடியாது.
14 ஆனால் நான் இதை உன்னிடம்
ஒப்புக்கொள்கிறேன், அவர்கள் மதங்களுக்கு
எதிரானவர்கள் என்று அழைக்கும்
வழியின்படி, நான் என் பிதாக்களின்
கடவுளை வணங்குகிறேன்,
நியாயப்பிரமாணத்திலும்
தீர்க்கதரிசிகளிலும் எழுதப்பட்ட
அனைத்தையும் நம்புகிறேன்.
15 மேலும், நீதிமான்களும் அநியாயமும்
கொண்ட மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல்
இருக்கும் என்று அவர்களும் அனுமதிக்கும்
கடவுளை நம்புங்கள்.
16 கடவுளுக்கும் மனிதர்களுக்கும்
விரோதமான மனசாட்சியை எப்பொழுதும்
வெறுமையாக்க நான் பயிற்சி செய்கிறேன்.
17 இப்போது பல வருடங்களுக்குப் பிறகு
நான் என் தேசத்தாருக்கு பிச்சைகளையும்
காணிக்கைகளையும் கொண்டுவர
வந்தேன்.
18 ஆசியாவைச் சேர்ந்த சில யூதர்கள் நான்
கோவிலில் திரளானோ அல்லது
ஆரவாரமோ இல்லாமல்
தூய்மைப்படுத்தப்பட்டதைக் கண்டார்கள்.
19 உங்களுக்கு முன் இங்கே இருந்திருக்க
வேண்டும், அவர்கள் எனக்கு எதிராக
ஏதாவது இருந்தால் எதிர்க்க வேண்டும்.
20 இல்லையேல், நான் ஆலோசனைச்
சங்கத்திற்கு முன்பாக நிற்கையில்,
என்னிடத்தில் ஏதாவது தீமை செய்வதைக்
கண்டால், அவர்கள் இங்கே சொல்லட்டும்.
21 இந்த ஒரே குரலைத் தவிர, நான் அவர்கள்
மத்தியில் நின்று அழுதேன்: இறந்தவர்களின்
உயிர்த்தெழுதலைத் தொட்டு இன்று
உங்களால் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டேன்.
22 பேலிக்ஸ் இவற்றைக் கேட்டபோது, அந்த
வழியைப் பற்றி நன்கு அறிந்தவராக,
அவைகளை ஒத்திவைத்து: தலைவன்

லீசியாஸ் இறங்கி வரும்போது, உங்கள்
காரியத்தின் முடிவினை நான் அறிவேன்
என்றார்.
23 பவுலைக் காத்துக்கொள்ளவும்,
அவனுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கவும்,
தனக்குப் பரிச்சயமான எவரும்
ஊழியஞ்செய்யவும் அவனிடம் வரவும்
தடைசெய்யாதபடிக்கும் நூற்றுவர்
தலைவனுக்குக் கட்டளையிட்டான்.
24 சில நாட்களுக்குப் பிறகு, பெலிக்ஸ் யூதப்
பெண்ணான தன் மனைவி ட்ருசில்லாவுடன்
வந்தபோது, பவுலை வரவழைத்து,
கிறிஸ்துவின் மீதுள்ள விசுவாசத்தைக்
குறித்துக் கேட்டான்.
25 அவர் நீதி, நிதானம், வரவிருக்கும்
நியாயத்தீர்ப்பு ஆகியவற்றைக் குறித்துப்
பேசுகையில், பெலிக்ஸ் நடுங்கி,
“இப்போதைக்கு நீ போ; எனக்கு வசதியான
பருவம் இருக்கும்போது, நான் உன்னை
அழைக்கிறேன்.
26 மேலும், பவுலை விடுவிப்பதற்காக,
பவுலிடமிருந்து பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்க
வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்த்தார்;
அதனால், அவர் அடிக்கடி அவரை அழைத்து,
அவருடன் உரையாடினார்.
27 ஆனால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு,
போர்சியஸ் பெஸ்து பெலிக்ஸின்
அறைக்குள் வந்தான்; யூதர்களுக்கு
மகிழ்ச்சியைக் காட்ட விரும்பி, பவுலைக்
கட்டியணைத்து விட்டுப் போனான்.

அத்தியாயம் 25

1 பெஸ்து மாகாணத்திற்கு வந்தபோது,
மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு,
செசரியாவிலிருந்து எருசலேமுக்கு ஏறிச்
சென்றார்.
2 அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியனும்
யூதர்களின் தலைவரும் பவுலுக்கு
விரோதமாக அவனுக்கு அறிவித்து, அவனை
வேண்டிக்கொண்டார்கள்.
3 அவனை எருசலேமுக்கு அனுப்பி,
அவனைக் கொலைசெய்யும் வழியில்
காத்திருந்து, அவன்மேல் தயவு தேடினான்.
4 ஆனால் பெஸ்து, பவுலைச் செசரியாவில்
காத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், தானும்
சீக்கிரத்தில் அவ்விடத்திற்குப் போவார்
என்றும் பதிலளித்தான்.
5 ஆதலால், உங்களில் இயன்றவர்கள்
என்னோடு வந்து, இவனிடத்தில் ஏதாவது
பொல்லாப்பு இருந்தால், அவன்மேல்
குற்றஞ்சாட்டட்டும் என்றார்.
6 அவர் அவர்களிடையே பத்து நாட்களுக்கு
மேல் தங்கியிருந்தபின், செசரியாவுக்குப்
போனார். மறுநாள் நியாயாசனத்தில்
அமர்ந்து பவுலை அழைத்து வரும்படி
கட்டளையிட்டார்.
7 அவர் வந்தபோது, எருசலேமிலிருந்து வந்த
யூதர்கள் சுற்றிலும் நின்று, பவுலுக்கு
எதிராகப் பல முறைப்பாடுகளைச்
செய்தார்கள்;
8 யூதர்களின் சட்டத்திற்கு விரோதமாகவோ,
ஆலயத்திற்கு விரோதமாகவோ, சீசருக்கு
விரோதமாகவோ, நான் எந்தப்
பாவத்தையும் செய்யவில்லை என்று
தனக்குத்தானே பதிலளித்தான்.
9 ஆனால் பெஸ்து, யூதர்களுக்குப்
பிரியமான காரியத்தைச் செய்ய விரும்பி,
பவுலை நோக்கி: நீர் எருசலேமுக்குப் போய்,
அங்கே எனக்கு முன்பாக இவைகளைக்
குறித்து நியாயந்தீர்க்கப்படுவீர்களா?
10 அதற்குப் பவுல்: நான் சீசரின்
நியாயாசனத்தில் நிற்கிறேன்; நான்
நியாயந்தீர்க்கப்பட வேண்டிய இடத்தில்
நிற்கிறேன்;
11 நான் குற்றவாளியாயிருந்தால், அல்லது
மரணத்திற்குத் தகுதியான காரியத்தைச்
செய்திருந்தால், நான் சாகமாட்டேன்; நான்
சீசரிடம் முறையிடுகிறேன்.
12 அப்பொழுது பெஸ்து, ஆலோசனைச்
சங்கத்தினருடன் கலந்தாலோசித்தபின், "நீ
சீசரிடம் முறையிட்டாயா?" நீ சீசரிடம்
போவாய்.
13 சில நாட்களுக்குப் பிறகு, ராஜா
அகிரிப்பாவும் பெர்னிக்கேயும் பெஸ்துவை
வாழ்த்துவதற்காக செசரியாவுக்கு வந்தனர்.
14 அவர்கள் பலநாள் அங்கே இருந்தபோது,
பெஸ்து பவுலின் வழக்கை அரசனிடம்
எடுத்துரைத்து: பேலிக்ஸால்
பிணைக்கப்பட்ட ஒரு மனிதர் இருக்கிறார்.
15 நான் எருசலேமில் இருந்தபோது,
தலைமைக் குருக்களும் யூதர்களின்
மூப்பர்களும் அவரைப் பற்றி எனக்கு
அறிவித்து, அவருக்கு எதிராகத் தீர்ப்பு
வழங்க விரும்பினர்.
16 நான் அவருக்குப் பதிலளித்தேன்: ஒரு
மனிதனைச் சாவுக்குக் கொடுப்பது
ரோமானியர்களின் முறையல்ல, அதற்கு
முன் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றம்
சாட்டுபவர்களை நேருக்கு நேர் பார்க்க
வேண்டும், மேலும் அவர் மீது சுமத்தப்பட்ட
குற்றத்தைப் பற்றி தானே பதிலளிக்க
வேண்டும்.
17 ஆகையால், அவர்கள் இங்கு வந்தபோது,
மறுநாள் தாமதிக்காமல் நான்

நியாயாசனத்தில் உட்கார்ந்து, அந்த
மனிதனை வெளியே கொண்டுவரும்படி
கட்டளையிட்டேன்.
18 குற்றம் சாட்டுபவர்கள் அவருக்கு எதிராக
எழுந்தபோது, நான் நினைத்தபடி அவர்கள்
எந்தக் குற்றச்சாட்டையும் சுமத்தவில்லை.
19 ஆனால், அவர்களுடைய சொந்த
மூடநம்பிக்கையைப் பற்றியும்,
இறந்துபோன ஒரு இயேசுவைப் பற்றியும்
அவருக்கு எதிராக சில கேள்விகள் இருந்தன,
அவர் உயிருடன் இருப்பதாக பவுல்
உறுதிப்படுத்தினார்.
20 இப்படிப்பட்ட கேள்விகளில் எனக்கு
சந்தேகம் இருந்ததால், அவர் எருசலேமுக்குப்
போவாரா என்று அவரிடம் கேட்டேன்;
21 ஆனால், பவுல் அகஸ்டஸின்
விசாரணைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்க
வேண்டும் என்று முறையிட்டபோது, நான்
அவனைச் சீசரிடம் அனுப்பும்வரை காவலில்
வைக்கும்படி கட்டளையிட்டேன்.
22 அப்பொழுது அகிரிப்பா பெஸ்துவை
நோக்கி: நானும் அந்த மனுஷனைக்
கேட்கிறேன் என்றார். நாளைக்கு, நீ அவன்
சொல்வதைக் கேள் என்றார்.
23 மறுநாளில், அகிரிப்பாவும்
பெர்னிக்கேயும் மிகுந்த ஆடம்பரத்துடன்
வந்து, தலைமைத் தலைவர்களுடனும்
நகரத்தின் முக்கிய மனிதர்களுடனும்
கேட்கும் இடத்திற்கு வந்தபோது,
பெஸ்துவின் கட்டளையின்படி பவுல்
வெளியே கொண்டுவரப்பட்டார்.
24அப்பொழுது பெஸ்து: அகிரிப்பா ராஜாவே,
இங்கே எங்களோடிருக்கிற எல்லா மனுஷரே,
இவனைப் பார்க்கிறீர்களே, இவனைக்
குறித்து யூதர்கள் திரளான மக்கள்
எல்லாரும் எருசலேமிலும் இங்கேயும்
என்னோடே பேசி, இவனைக் கூடாது என்று
கூக்குரலிட்டார்கள். இனி வாழ.
25 ஆனால் அவர் மரணத்திற்குத் தகுந்த
எதையும் செய்யவில்லை என்றும், அவரே
அகஸ்டஸிடம் முறையிட்டார் என்றும் நான்
கண்டபோது, அவரை அனுப்பத்
தீர்மானித்தேன்.
26 இவரைப் பற்றி என் எஜமானுக்கு
எழுதுவதற்கு நான் உறுதியாக எதுவும்
இல்லை. ஆகையால், அகிரிப்பா ராஜாவே,
நான் அவரை உமக்கு முன்பாகவும்,
விசேஷமாக உமக்கு முன்பாகவும்
வரவழைத்தேன்.
27 ஏனென்றால், ஒரு கைதியை அனுப்புவது
நியாயமற்றது என்று எனக்குத்
தோன்றுகிறது, ஆனால் அவருக்கு எதிராக
சுமத்தப்பட்ட குற்றங்களைக் குறிக்க
முடியாது.

அத்தியாயம் 26

1 அகிரிப்பா பவுலை நோக்கி: உனக்காகப்
பேச உனக்கு அனுமதி உண்டு. அப்பொழுது
பவுல் கையை நீட்டி தனக்குத் தானே
பதிலளித்தான்:
2 அகிரிப்பா ராஜாவே, யூதர்கள் என்மீது
சுமத்தப்படும் எல்லாக் குற்றங்களுக்கும்
நான் இன்று உமக்கு முன்பாகப் பதில்
சொல்லுவேன்.
3 விசேஷமாக, யூதர்களுடைய எல்லா பழக்க
வழக்கங்களிலும், கேள்விகளிலும் நீ
வல்லுனனாக இருப்பதை நான்
அறிந்திருப்பதால், நான் பொறுமையாகக்
கேட்கும்படி உம்மை
வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.
4 எருசலேமில் என் சொந்த தேசத்தில்
முதலில் இருந்த என் சிறுவயது முதல் என்
வாழ்க்கை முறை எல்லா யூதர்களையும்
தெரியும்.
5 எங்கள் மதத்தின் மிகவும் இக்கட்டான
பிரிவினருக்குப் பிறகு நான் ஒரு
பரிசேயனாக வாழ்ந்தேன் என்று அவர்கள்
சாட்சியமளித்தால் ஆரம்பத்திலிருந்தே
என்னை அறிந்திருந்தார்கள்.
6 இப்போது நான் நிற்கிறேன், நம்
பிதாக்களுக்குக் கடவுள் கொடுத்த
வாக்குறுதியின் நம்பிக்கைக்காக
நியாயந்தீர்க்கப்படுகிறேன்.
7 நமது பன்னிரண்டு கோத்திரங்களும்,
இரவும் பகலும் உடனடியாகக் கடவுளைச்
சேவித்து, வரும் என்று நம்புகிறோம்.
அகிரிப்பா ராஜாவே, எந்த நம்பிக்கையின்
நிமித்தம் நான் யூதர்களால் குற்றம்
சாட்டப்பட்டேன்.
8 கடவுள் மரித்தோரை
உயிர்த்தெழச்செய்வதை நீங்கள் ஏன்
நம்பமுடியாததாக நினைக்க வேண்டும்?
9 நாசரேயனாகிய இயேசுவின் நாமத்திற்கு
விரோதமாக நான் அநேக காரியங்களைச்
செய்யவேண்டும் என்று எனக்குள்ளே
நினைத்தேன்.
10 நானும் எருசலேமில் இதைச் செய்தேன்;
அவர்கள் கொல்லப்பட்ட போது, நான்
அவர்களுக்கு எதிராக குரல் கொடுத்தேன்.
11 ஒவ்வொரு ஜெப ஆலயத்திலும் நான்
அவர்களை அடிக்கடி தண்டித்தேன்;
அவர்கள்மேல் மிகவும் வெறிகொண்டு,
அந்நிய நகரங்கள்வரைக்கும் அவர்களைத்
துன்பப்படுத்தினேன்.

12 நான் தமஸ்குவுக்குப் பிரதான
ஆசாரியர்களின் அதிகாரத்துடனும்
கட்டளையுடனும் சென்றபோது,
13 ராஜாவே, மத்தியானத்தில், சூரியனின்
பிரகாசத்திற்கு மேலாக வானத்திலிருந்து
ஒரு வெளிச்சம் என்னையும் என்னுடன்
பயணித்தவர்களையும் சுற்றி
பிரகாசிப்பதை நான் வழியில் கண்டேன்.
14 நாங்கள் எல்லாரும் பூமியில்
விழுந்தபோது, ஒரு சத்தம் என்னோடே
பேசுகிறதையும், சவுலே, சவுலே, ஏன்
என்னைத் துன்பப்படுத்துகிறாய் என்று
எபிரெய பாஷையில் சொல்லுகிறதையும்
கேட்டேன். முட்களுக்கு எதிராக உதைப்பது
உங்களுக்கு கடினம்.
15 அதற்கு நான்: ஆண்டவரே, நீர் யார்?
அதற்கு அவன்: நீ துன்பப்படுத்துகிற இயேசு
நான்.
16 ஆனால் எழுந்து, காலூன்றி நில்லுங்கள்.
17 இப்பொழுது நான் உன்னை அனுப்புகிற
ஜனங்களிடமிருந்தும்
புறஜாதிகளிடமிருந்தும் உன்னை விடுவித்து,
18 அவர்களுடைய கண்களைத் திறந்து,
அவர்களை இருளிலிருந்து வெளிச்சத்துக்கும்,
சாத்தானின் வல்லமையிலிருந்து
தேவனிடத்துக்கும் திருப்பவும், அவர்கள்
பாவ மன்னிப்பையும், என்னில் உள்ள
விசுவாசத்தினாலே பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட
அவர்களுக்குள்ளே சுதந்தரத்தையும்
பெறுவார்கள்.
19 ஆகையால், அகிரிப்பா ராஜாவே, நான்
பரலோகத் தரிசனத்திற்குக்
கீழ்ப்படியவில்லை.
20 அவர்கள் மனந்திரும்பி, கடவுளிடம்
திரும்பி, மனந்திரும்புவதற்கு ஏற்ற
செயல்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று
முதலில் டமாஸ்கஸ் அவர்களுக்கும்,
எருசலேமிலும், யூதேயாவின் எல்லாக்
கடற்கரைகளிலும், பின்னர்
புறஜாதியார்களுக்கும் அறிவித்தார்.
21 இந்தக் காரணங்களினிமித்தம் யூதர்கள்
என்னைக் கோவிலில் பிடித்துக்
கொன்றுபோட்டார்கள்.
22ஆகையால், கடவுளின் உதவியைப் பெற்று,
இன்றுவரை சிறியோர்க்கும்
பெரியோருக்கும் சாட்சி கொடுத்து
வருகிறேன், தீர்க்கதரிசிகளும் மோசேயும்
சொன்னவைகளைத் தவிர வேறு எதுவும்
வரக்கூடாது.
23 கிறிஸ்து பாடுபடுவார் என்றும், அவர்
மரித்தோரிலிருந்து முதலில்
உயிர்த்தெழுப்பப்படுவார் என்றும்,
மக்களுக்கும் புறஜாதிகளுக்கும்
வெளிச்சத்தைக் காட்டுவார் என்றும்.
24 இவ்வாறு அவர் தமக்காகப்
பேசிக்கொண்டிருக்கையில், பெஸ்து உரத்த
குரலில்: பவுலே, நீ உன்னைத்
தவிர்த்துவிட்டாய்; நிறைய கற்றல் உன்னை
பைத்தியமாக்கும்.
25 ஆனால் அவர்: நான் பைத்தியக்காரன்
அல்ல, உன்னதமான பெஸ்டஸ்; ஆனால்
உண்மை மற்றும் நிதானமான
வார்த்தைகளைப் பேசுங்கள்.
26 ராஜா இவைகளை அறிந்திருக்கிறார்,
அவருக்கு முன்பாக நான் தாராளமாகப்
பேசுகிறேன்; ஏனெனில் இது ஒரு மூலையில்
செய்யப்படவில்லை.
27 அகிரிப்பா ராஜாவே, தீர்க்கதரிசிகளை
நம்புகிறாயா? நீ நம்புகிறாய் என்று
எனக்குத் தெரியும்.
28 அப்பொழுது அகிரிப்பா பவுலை நோக்கி:
கிட்டத்தட்ட நீ என்னை ஒரு கிறிஸ்தவனாக
இருக்க வற்புறுத்துகிறாய்.
29 அதற்குப் பவுல், "நீ மட்டும் அல்ல, இன்று
நான் சொல்வதைக் கேட்கிற எல்லாரும்
இந்தப் பிணைப்புகளைத் தவிர,
ஏறக்குறைய, ஒட்டுமொத்தமாக என்னைப்
போலவே இருக்க வேண்டும் என்று நான்
கடவுளிடம் விரும்புகிறேன்.
30 அவன் இப்படிச் சொன்னபோது, ராஜாவும்,
ஆளுநரும், பெர்னிக்கேயும், அவர்களோடு
உட்கார்ந்திருந்தவர்களும் எழுந்தார்கள்.
31 அவர்கள் ஒருபுறம் சென்றபின், அவர்கள்
தங்களுக்குள் பேசி, "இவர் மரணத்திற்கும்
கட்டுகளுக்கும் தகுதியான எதையும்
செய்யவில்லை" என்று
பேசிக்கொண்டார்கள்.
32 அப்பொழுது அகிரிப்பா பெஸ்துவை
நோக்கி: இவன் சீசரிடம் முறையிடாமல்
இருந்திருந்தால், அவன் விடுதலை
செய்யப்பட்டிருக்கலாம்.

அத்தியாயம் 27

1 நாங்கள் கப்பலேறி இத்தாலிக்குப் போவது
உறுதியானபோது, அவர்கள் பவுலையும்
வேறு சில கைதிகளையும் அகஸ்டஸ்
படையின் நூற்றுவர் தலைவனான
ஜூலியஸ் என்பவரிடம் ஒப்படைத்தனர்.
2 அட்ரமிட்டியம் என்ற கப்பலுக்குள்
நுழைந்து, ஆசியாவின் கரையோரமாகப்
பயணம் செய்ய ஏவினோம்.
தெசலோனிக்காவின் மாசிடோனியரான
அரிஸ்டார்குஸ் என்பவர் எங்களோடு
இருந்தார்.

3 மறுநாள் நாங்கள் சீதோனைத் தொட்டோம்.
மேலும் ஜூலியஸ் பவுலிடம் மரியாதையுடன்
கெஞ்சினார், மேலும் தன்னைப் புதுப்பித்துக்
கொள்ள தனது நண்பர்களிடம் செல்ல
அவருக்கு சுதந்திரம் அளித்தார்.
4 நாங்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டபோது,
காற்று எதிர்மாறாக வீசியதால்,
சைப்ரஸுக்குக் கீழே பயணம் செய்தோம்.
5 நாங்கள் சிலிசியா மற்றும் பம்ஃபிலியா
கடல் வழியாகப் பயணம் செய்து,
லிசியாவின் நகரமான மிராவுக்கு வந்தோம்.
6 அங்கே நூற்றுவர் தலைவன்
அலெக்சாந்திரியாவின் கப்பலைக்
கண்டான்; அவர் எங்களை அதில் சேர்த்தார்.
7 நாங்கள் வெகுநாட்கள் மெதுவாகப்
பயணித்து, சினிடஸுக்கு எதிராகப் பயணம்
செய்தபோது, காற்று எங்களைத்
தாக்காதபடியால், நாங்கள் கிரீட்டின்கீழ்,
சல்மோனுக்கு எதிராகப் பயணம்
செய்தோம்.
8 அதைக் கடந்து, அழகான புகலிடங்கள்
என்று அழைக்கப்படும் இடத்திற்கு வந்தார்.
அதற்கு அருகில் லேசியா நகரம் இருந்தது.
9 அதிக நேரம் செலவழிக்கப்பட்டபோதும்,
கப்பல் பயணம் ஆபத்தானதாக
இருந்தபோதும், உண்ணாவிரதம் ஏற்கனவே
கடந்துவிட்டதால், பவுல் அவர்களுக்கு
அறிவுரை கூறினார்.
10 அவர்களை நோக்கி: ஐயா அவர்களே,
இந்தப் பயணமானது கப்பல் மற்றும்
கப்பலுக்கு மட்டுமல்ல, எங்கள் உயிருக்கும்
பாதிப்பையும், பெரும் சேதத்தையும்
ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் உணர்கிறேன்.
11 ஆயினும், நூற்றுவர் தலைவன் பவுல்
சொன்னதைவிட கப்பலின் தலைவனையும்
உரிமையாளரையும் நம்பினான்.
12 மேலும், புகலிடம் குளிர்காலத்திற்கு
ஏற்றதாக இல்லாததால், பெரும்பாலானோர்
அங்கிருந்து புறப்படும்படி அறிவுறுத்தினர்.
இது கிரீட்டின் புகலிடமாகும், மேலும் இது
தென்மேற்கு மற்றும் வடமேற்கு நோக்கி
அமைந்துள்ளது.
13 தெற்குக் காற்று மெல்ல அடித்தபோது,
அவர்கள் தங்கள் நோக்கத்தை
அடைந்துவிட்டதாக எண்ணி, அங்கிருந்து
கலைந்து, கிரீட்டிற்கு அருகில் பயணம்
செய்தனர்.
14 ஆனால் சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு,
யூரோக்ளிடான் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு
கொந்தளிப்பான காற்று அதற்கு எதிராக
எழுந்தது.
15 கப்பல் பிடிபட்டதும், காற்றைத் தாங்க
முடியாமல், அதை ஓட்ட அனுமதித்தோம்.
16 கிளாடா என்று அழைக்கப்படும் ஒரு
தீவின் கீழ் ஓடி, படகில் வருவதற்கு
எங்களுக்கு நிறைய வேலை இருந்தது.
17 அவர்கள் அதை எடுத்துக்கொண்டதும்,
கப்பலைக் கட்டுக்குள் வைத்து உதவிகளைப்
பயன்படுத்தினார்கள். மேலும், அவர்கள்
புதைமணலில் விழுந்துவிடுவார்கள் என்று
பயந்து, படகில் இழுத்து, ஓட்டப்பட்டனர்.
18 நாங்கள் புயலால் மிகவும்
அலைக்கழிக்கப்பட்டோம், மறுநாள்
கப்பலை இலகுவாக்கினார்கள்.
19 மூன்றாம் நாள் கப்பலைச் சமாளிக்கும்
வேலையை நாங்கள் எங்கள் கைகளால்
வெளியேற்றினோம்.
20 பல நாட்களில் சூரியனும்
நட்சத்திரங்களும் தோன்றாதபோதும், சிறிய
புயல் நம்மீது படாதபோதும், நாம்
இரட்சிக்கப்படுவோம் என்ற
நம்பிக்கையெல்லாம் பறிக்கப்பட்டது.
21 ஆனால் நீண்ட நேரம் மதுவிலக்குக்குப்
பிறகு பவுல் அவர்கள் நடுவில் நின்று, “ஐயா,
நீங்கள் எனக்குச் செவிசாய்த்திருக்க
வேண்டும், கிரீட்டிலிருந்து விடுபடாமல்,
இந்தத் தீமையையும் இழப்பையும்
அடைந்திருக்க வேண்டும்.
22 இப்போது நான் உங்களை உற்சாகமாக
இருக்குமாறு அறிவுறுத்துகிறேன்;
23 நான் யாருடையவனும் நான்
சேவிக்கிறவனுமான தேவனுடைய தூதன்
இன்று இரவு என்னருகில் நின்றான்.
24 பவுலே, பயப்படாதே; நீ சீசரின் முன்
கொண்டு வரப்பட வேண்டும்: இதோ,
உன்னுடன் பயணம் செய்த அனைவரையும்
கடவுள் உனக்குக் கொடுத்தார்.
25 ஆதலால், ஐயா, தைரியமாக இருங்கள்:
நான் கடவுளை நம்புகிறேன், அது எனக்குச்
சொல்லப்பட்டபடியே நடக்கும்.
26 எனினும் நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட தீவில்
தள்ளப்பட வேண்டும்.
27 ஆனால் பதினான்காம் இரவு வந்தபோது,
நாங்கள் அட்ரியாவில் மேலும் கீழும் ஓட்டிச்
செல்லப்பட்டபோது, நள்ளிரவில்
கப்பல்காரர்கள் தாங்கள் ஏதோ ஒரு நாட்டை
நெருங்கிவிட்டதாகக் கருதினார்கள்.
28 சத்தமிட்டு, இருபது பாத்தங்களைக்
கண்டார்கள்; இன்னும் கொஞ்ச தூரம்
போனபோது, மறுபடியும் சத்தமிட்டு,
பதினைந்து அடிகளைக் கண்டார்கள்.
29 நாம் பாறைகளில் விழுந்துவிடுவோமோ
என்று பயந்து, நான்கு நங்கூரங்களை
முதுகில் இருந்து வெளியே எறிந்து,
நாளுக்காக ஆசைப்பட்டனர்.

30 கப்பல்காரர்கள் கப்பலை விட்டு
ஓடிப்போகும்போது, அவர்கள் படகைக்
கடலில் இறக்கிவிட்டு, கப்பலில் இருந்து
நங்கூரம் போடுவது போல வண்ணத்தில்,
31 பவுல் நூற்றுவர் தலைவனையும்
படைவீரரையும் நோக்கி: இவர்கள் கப்பலில்
தங்காவிட்டால் நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட
முடியாது.
32 பிறகு படைவீரர்கள் படகின் கயிறுகளை
அறுத்து, அதை கீழே விழ அனுமதித்தனர்.
33 பொழுது விடிந்தபோது, பவுல் அவர்கள்
எல்லாரையும் போஜனம் பண்ணும்படி
வேண்டிக்கொண்டான்: இந்த நாள்
பதினான்காம் நாள், நீங்கள் ஒன்றும்
சாப்பிடாமல், உபவாசம்பண்ணுகிறீர்கள்.
34 ஆதலால், நீங்கள் கொஞ்சம் இறைச்சியை
உண்ணும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்: இது
உங்கள் ஆரோக்கியத்திற்காகவே: உங்களில்
எவருடைய தலையிலிருந்தும் ஒரு முடி
உதிரக்கூடாது.
35 இப்படிச் சொல்லி, அப்பத்தை எடுத்து,
எல்லாருக்கும் முன்பாகக் கடவுளுக்கு நன்றி
செலுத்தி, அதைப் பிட்டு, சாப்பிட
ஆரம்பித்தான்.
36அப்பொழுது அவர்கள் அனைவரும்
உற்சாகமடைந்து, கொஞ்சம்
இறைச்சியையும் எடுத்துக்கொண்டார்கள்.
37 நாங்கள் அனைவரும் கப்பலில் இருநூற்று
அறுபத்தாறு பேர் இருந்தோம்.
38 அவர்கள் போதுமான அளவு சாப்பிட்டு,
கப்பலை இலகுவாக்கி, கோதுமையைக்
கடலில் போட்டார்கள்.
39 பொழுது விடிந்ததும், அந்த நிலத்தை
அவர்கள் அறியவில்லை; ஆனால், அவர்கள்
ஒரு கரையுடன் கூடிய ஒரு சிற்றோடையைக்
கண்டுபிடித்தார்கள்;
40 அவர்கள் நங்கூரங்களை
எடுத்துக்கொண்டு, கடலில் தங்களை
ஒப்புக்கொடுத்து, சுக்கான் கட்டைகளை
அவிழ்த்து, காற்றுக்கு மெயின்செயிலை
உயர்த்தி, கரையை நோக்கிச் சென்றார்கள்.
41 இரண்டு கடல்கள் சந்திக்கும் இடத்தில்
விழுந்து, கப்பலை மூழ்கடித்தனர். மற்றும்
முன்பகுதி வேகமாக ஒட்டிக்கொண்டது,
மேலும் அசையாமல் இருந்தது, ஆனால்
அலைகளின் வன்முறையால் பின்பகுதி
உடைந்தது.
42 கைதிகளில் எவரும் நீந்தித் தப்பிச்
செல்லாதபடிக்கு, அவர்களைக் கொன்றுவிட
வேண்டும் என்று படைவீரர்களின்
ஆலோசனை இருந்தது.
43 ஆனால் நூற்றுவர் தலைவன், பவுலைக்
காப்பாற்ற விரும்பி, அவர்களுடைய
நோக்கத்திலிருந்து அவர்களைத் தடுத்தான்.
நீந்தத் தெரிந்தவர்கள் முதலில் கடலில்
விழுந்து தரையிறங்க வேண்டும் என்று
கட்டளையிட்டார்.
44 மற்றவை, சில பலகைகளிலும், சில
கப்பலின் உடைந்த துண்டுகளிலும்.
அதனால் அவர்கள் அனைவரும்
பாதுகாப்பாக தரையிறங்குவதற்கு தப்பினர்.

அத்தியாயம் 28

1 அவர்கள் தப்பியோடியபோது, அந்தத் தீவு
மெலிதா என்று அழைக்கப்பட்டது என்பதை
அறிந்தார்கள்.
2 காட்டுமிராண்டித்தனமான ஜனங்கள்
எங்களுக்குக் கொஞ்சமும் இரக்கம்
காட்டவில்லை; ஏனென்றால், இப்போது
பெய்த மழையினாலும், குளிரினாலும்,
அவர்கள் நெருப்பை மூட்டி, எங்களை
ஒவ்வொருவரையும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.
3 பவுல் ஒரு கட்டையைக் கூட்டி, நெருப்பில்
வைத்தபோது, ஒரு பாம்பு நெருப்பிலிருந்து
வெளியே வந்து, அவன் கையைப்
பற்றிக்கொண்டது.
4 கொடிய மிருகம் அவன் கையில்
தொங்குவதைக் காட்டுமிராண்டிகள்
பார்த்தபோது, "இவன் ஒரு கொலைகாரன்
என்பதில் சந்தேகமில்லை, அவன் கடலில்
இருந்து தப்பித்தாலும் பழிவாங்கும்
முயற்சியால் வாழ முடியாது" என்று
தங்களுக்குள் சொல்லிக்கொண்டார்கள்.
5 அவர் அந்த மிருகத்தை நெருப்பில்
தள்ளினார்;
6 அவர் எப்பொழுது வீங்கி, அல்லது
திடீரென்று கீழே விழுந்து இறந்திருப்பார்
என்று அவர்கள் பார்த்தார்கள்; ஆனால்
அவர்கள் வெகுநேரம் பார்த்து, அவருக்கு
எந்தத் தீங்கும் வராததைக் கண்டு, அவர்கள்
மனம் மாறி, அவர் ஒரு கடவுள் என்று
சொன்னார்கள்.
7 அதே பகுதிகளில் தீவின் தலைவரின்
உடைமைகள் இருந்தன, அவருடைய பெயர்
புப்லியஸ்; எங்களை வரவேற்று, மூன்று
நாட்கள் மரியாதையுடன் தங்கவைத்தார்.
8 புபிலியஸின் தகப்பன் காய்ச்சலினாலும்
இரத்தக் கசிவினாலும் நோயுற்றிருந்தான்;
பவுல் உள்ளே பிரவேசித்து, ஜெபம்பண்ணி,
அவன்மேல் கைகளை வைத்து, அவனைக்
குணமாக்கினான்.
9 இப்படிச் செய்தபின், அந்தத் தீவில்
வியாதியுடைய மற்றவர்களும் வந்து,
குணமடைந்தார்கள்.

10 அவர் எங்களைப் பல மேன்மைகளால்
கனம்பண்ணினார்; நாங்கள்
புறப்பட்டபோது, தேவையானவற்றை
எங்களிடம் ஏற்றினார்கள்.
11 மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு,
அலெக்ஸாண்டிரியாவின் கப்பலில் நாங்கள்
புறப்பட்டோம், அது தீவில் குளிர்காலம்
இருந்தது, அதன் அடையாளம் ஆமணக்கு
மற்றும் பொல்லக்ஸ்.
12 சிராகுஸில் இறங்கி மூன்று நாட்கள்
அங்கேயே தங்கினோம்.
13 அங்கிருந்து ஒரு திசைகாட்டியை
எடுத்துக்கொண்டு ரெஜியத்திற்கு வந்தோம்;
ஒரு நாளுக்குப் பிறகு தெற்கு காற்று வீசியது,
மறுநாள் புட்டியோலிக்கு வந்தோம்.
14 அங்கே நாங்கள் சகோதரர்களைக்
கண்டோம், அவர்களோடு ஏழு நாட்கள்
தங்கியிருக்க விரும்பினோம்; அப்படியே
ரோம் நோக்கிச் சென்றோம்.
15 அங்கேயிருந்து, சகோதரர்கள் எங்களைப்
பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, அப்பி மன்றம்
வரையிலும், மூன்று மதுக்கடைகள்
வரையிலும் எங்களைச் சந்திக்க வந்தார்கள்;
பவுல் அவர்களைக் கண்டு, கடவுளுக்கு
நன்றி கூறி, தைரியம் பெற்றார்.
16 நாங்கள் ரோமுக்கு வந்தபோது, நூற்றுவர்
தலைவன் கைதிகளைக் காவலர்களின்
தலைவனிடம் ஒப்படைத்தான்;
17 மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, பவுல்
யூதர்களின் தலைவரைக் கூட்டி, அவர்கள்
கூடிவந்தபோது, அவர் அவர்களை நோக்கி:
சகோதரரே, நான் மக்களுக்கு எதிராகவும்
நம் முன்னோர்களின்
பழக்கவழக்கங்களுக்கு எதிராகவும் எதுவும்
செய்யவில்லை. , ஆயினும் நான்
எருசலேமிலிருந்து கைதியாக ரோமர்களின்
கைகளில் ஒப்படைக்கப்பட்டேன்.
18 அவர்கள் என்னைச் சோதித்தபோது,
மரணத்திற்குக் காரணம் என்னிடத்தில்
இல்லாதபடியினால், என்னைப்
போகவிடுவார்கள்.
19 ஆனால் யூதர்கள் அதற்கு எதிராகப்
பேசியபோது, சீசரிடம் முறையிட நான்
கட்டாயப்படுத்தப்பட்டேன்; நான் என்
தேசத்தை குற்றம் சொல்ல வேண்டும்
என்பதற்காக அல்ல.
20 ஆகையால், இஸ்ரவேலின்
நம்பிக்கைக்காக நான் இந்த சங்கிலியால்
பிணைக்கப்பட்டுள்ளபடியால், உங்களைப்
பார்க்கவும், உங்களோடு பேசவும் உங்களை
வரவழைத்தேன்.
21 அவர்கள் அவனை நோக்கி:
யூதேயாவிலிருந்து உம்மைக் குறித்து
எங்களுக்குக் கடிதம் வரவில்லை, வந்த
சகோதரர்களில் எவரும் உன்னைக் குறித்து
எந்தத் தீங்கும் செய்யவில்லை, பேசவில்லை.
22 ஆனால், நீ என்ன நினைக்கிறாய் என்று
உன்னைக் குறித்துக் கேட்க விரும்புகிறோம்:
இந்தப் பிரிவைப் பொறுத்தவரை, எல்லா
இடங்களிலும் அது எதிராகப் பேசப்படுவதை
நாங்கள் அறிவோம்.
23 அவர்கள் அவனுக்கு ஒரு நாளைக்
குறித்தபோது, அநேகர் அவனுடைய
தங்குமிடத்திற்கு வந்தார்கள்; மோசேயின்
நியாயப்பிரமாணத்திலிருந்தும்
தீர்க்கதரிசிகளின்படியும், காலைமுதல்
மாலைவரை இயேசுவைக்குறித்து
அவர்களை வற்புறுத்தி, தேவனுடைய
ராஜ்யத்தை விளக்கிச் சாட்சிகொடுத்தார்.
24 சொன்னதை சிலர் நம்பினார்கள், சிலர்
நம்பவில்லை.
25 அவர்கள் தங்களுக்குள் உடன்படாதபோது,
பவுல் ஒரு வார்த்தை சொன்னபின், அவர்கள்
புறப்பட்டுப்போனார்கள்: எசாயா
தீர்க்கதரிசி மூலம் பரிசுத்த ஆவியானவர்
நம் முன்னோர்களுக்குச் சொன்னது நல்லது.
26 இந்த மக்களிடம் போய், நீங்கள்
கேட்டாலும் புரிந்து கொள்ளமாட்டீர்கள்.
நீங்கள் பார்த்தாலும் கண்டுகொள்ளாமல்
இருப்பீர்கள்.
27 இந்த ஜனங்களின் இருதயம்
கெட்டுப்போயிருக்கிறது, அவர்களுடைய
காதுகள் கேட்காமல் மந்தமாயிருக்கிறது,
அவர்களுடைய கண்கள்
மூடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள்
கண்களால் பார்க்கவும், தங்கள் காதுகளால்
கேட்கவும், தங்கள் இதயத்தால் புரிந்து
கொள்ளவும், மனமாற்றம் அடையவும், நான்
அவர்களை குணப்படுத்தவும் வேண்டும்.
28 ஆகையால், தேவனுடைய இரட்சிப்பு
புறஜாதிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டது என்றும்,
அவர்கள் அதைக் கேட்பார்கள் என்றும்
நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்.
29 அவர் இந்த வார்த்தைகளைச்
சொன்னபோது, யூதர்கள் புறப்பட்டுப்போய்,
தங்களுக்குள்ளே மிகுந்த விவாதம்
செய்துகொண்டார்கள்.
30 பவுல் இரண்டு வருஷம் தன் சொந்தக்
கூலி வீட்டில் குடியிருந்து, தன்னிடம் வந்த
அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டான்.
31 தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப் பிரசங்கித்து,
கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய
விஷயங்களைப் போதித்து, முழு
நம்பிக்கையுடன், ஒருவரும் அவரைத்
தடுக்கவில்லை.